

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1999

Praznicul Nașterii Domnului

România: Betleemul zilelor de apoi. Hristos: rodul pomului vieții, viața omului cel credincios și adevărat.

Vin din cer pe pământ cu sărbătoare de cuvânt și Mă fac carte între oameni. Fericit este cel care păzește cuvintele acestei cărți. Ele sunt credincioase și adevărate. Amin.

Cuvântul Meu din vremea aceasta este râul și apa vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, așa cum scrie în Scripturi: «*De o parte și de alta a râului crește pomul vieții, care rodește mereu, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor*». Dar rodul lui pentru ce este? Rodul lui este pentru cei ce rodesc; rodul lui este în cei ce rodesc. Eu sunt rodul, și sunt viața omului cel credincios și adevărat, căci fericit este cel ce păzește cuvintele acestei cărți, că ele sunt credincioase și adevărate; sunt credincioase, căci se împlinesc, și sunt adevărate, căci se arată și tot omul le va vedea că sunt adevărate. Amin, amin, amin.

Vin din cer cu sărbătoare de cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, că tu, Românie, ești Betleemul vremii de apoi, căci din tine iese cuvântul Meu spre tămăduirea neamurilor. Eu sunt cuvântul acesta, iar obârșia Mea este dintru început, din zilele veșniciei. «*Veselește-te, tu, cea care nu nașteai; dă glas și strigă peste neamuri, că mai mulți sunt fiii celei părăsite decât ai celei cu bărbat*», precum este scris. «*Lărgeste-ți cortul tău și întinde acoperământul sălașului tău, că tu te vei lăși la dreapta și la stânga, și seminția Mea și a ta va lua în stăpânire neamurile și cetățile, căci bărbatul tău este Făcătorul tău; Domnul Savaot și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel; „Dumnezeul a tot pământul“ Se numește El. Toți copiii tăi vor fi ucenicii Mei, căci vei fi întemeiată pe dreptate. Orice armă care este făcută împotriva ta, nu va putea, și orice limbă care grăiește judecată pentru tine, va fi osândită, că tu vei fi moștenirea slugilor Mele și vei fi dreptatea care vine de la Mine*». Acesta este cuvântul Meu, care se naște în tine din Mine, căci tu ești taină nedeslușită până în vremea aceasta. Amin.

E sărbătoare de naștere, și Eu M-am bucurat în cuvânt la ieslea Mea. Cuvânt nou Mă nasc în iesle, cuvânt de bucurie, cuvânt de nădejde, cuvânt de învățătură spre tămăduirea neamurilor, râul și apa vieții, care curg din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. De o parte și de alta a râului crește pomul vieții, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor. Amin. Dar rodul lui pentru cine este? Iată, Eu trimit pe îngerul Meu ca să arate cele ce trebuie să fie în curând. Fericii sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieții, și prin porți să intre în cetate. Amin. Prin porți, nu cum știe omul că se intră.

Omul nu cunoaște cetatea lui Dumnezeu, nu știe omul ce înseamnă această taină și nu știe ce înseamnă porți, ca să intre pe porți și ca să aibă stăpânire peste pomul vieții, care dă rod, și rod din rod. Nu știe omul, nu are de unde să știe, fiindcă toate sfârșitu-s-au, toate opritu-s-au. Dar vin Eu, și am venit, că sunt Alfa și Omega, început și sfârșit. Vin Eu și încep de la început și cuvintez cuvânt spre tămăduirea neamurilor, spre nașterea din nou a omului. Vin să chem omul la cer nou și pământ nou, căci vin să fac dreptate sfinților. Cine este sfânt, să se sfințească încă, fiindcă vin să fac dreptate sfinților în cer și pe pământ; vin, și am venit. Amin. Am venit din cer pe pământ să mai fac o dată cer și pământ, căci noi le fac pe toate. Am venit să fiu cuvânt, și am iesle unde vin. Mă așez cuvânt în iesle și Mă dau spre tămăduirea neamurilor, și fericiți sunt cei ce se spală în râul acesta, în cuvântul acesta care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. Amin.

Îngerașii nașterii cântă slavă cuvântului Meu, care curge din cer spre tămăduirea neamurilor. Îngerașii cântă la ieslea cuvântului Meu, iar sfinții din cer se strâng, că e sărbătoare de naștere, sărbătoare de cer pe pământ. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1998/7 ianuarie 1999

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Cerurile deschise: cartea judecății, desfacerea peceților ei. Slava celor cerești și slava celor pământești.

Să se deschidă cartea cuvântului Meu din vremea aceasta. Amin. Cartea acestei vremi în care Eu scriu este venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl ca să-Mi pregătesc un popor întru venirea Mea. Eu Însumi vin ca să sfințesc și să desăvârșesc un popor, și întreg duhul lui și sufletul și trupul să și-l păzească fără de prihană întru venirea Mea. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa vin când vin, și așa Mă scriu în cartea acestei vremi ca să fiu prin ea cu cei de pe pământ. Cartea Mea din vremea aceasta este drumul Meu dintre cer și pământ, căci sunt lângă Tatăl de două mii de ani, și am norii suire și coborâre și umblu pe aripile vântului. Am deschis cerurile ca să Mă vadă omul stând de-a dreapta Tatălui și să-Mi arăt slava peste pământ. Cartea acestei vremi în care Eu scriu, este cerul deschis, este Fiul stând de-a dreapta Tatălui, este Duhul Sfânt, Cel din Tatăl și din Fiul, este râul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, este focul în care arde fărădelegea a tot pământul. Tot omul care deschide cartea aceasta ca să citească în ea, vede cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu, vede slava lui Dumnezeu, care se face cuvânt peste pământ.

Mucenicul Ștefan când lucra cuvântul Meu peste judecătoria lui era plin de Duhul Sfânt, plin de cuvânt, căci cuvântul Meu din el strălucea pe fața lui, iar toți cei care erau în sinedriu au văzut fața lui ca o față de înger, și scrâșneau din dinți împotriva lui, iar el, plin de Duh Sfânt, privea la cer și apoi a spus ce vedea: *«Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu»*. Dar lor nu le-a venit bine, și strigând asupra lui și-au astupat urechile și năvălindu-l l-au scos din cetate și l-au omorât cu pietre, în timp ce el în genunchi striga: *«Doamne, să nu le socotești lor păcat pentru aceasta»*.

Cei ce nu pot suporta slava Mea din pricina fărădelegilor lor, aceia scrâșnesc din dinți și își despică inimile cu ură și aruncă cu pietre ca să scoată cuvântul Meu dintre oameni, dar cerurile sunt deschise și văd, căci cartea pe care o scriu Eu în zilele acestea, aceasta înseamnă cerurile deschise și Dumnezeu cuvântând peste pământ, și n-a mai fost de când veacurile și nici nu va mai fi așa lucru ceresc peste pământ, dar cei îngâmfați nu iau aminte, că sunt îngâmfați. Numai că Eu din cer le spun acestora: *«Luați aminte, că a venit peste voi ceea ce s-a zis în proroci: vedeți, îngâmfaților, mirați-vă și pieriți, că Eu lucrez în zilele voastre un lucru pe care nu-l credeți dacă vi-l spune cineva»*, și iată, deasupra voastră stau cerurile deschise și se fac carte peste voi, căci scris este: *«Cerul se va face sul, se va face carte, carte de judecată, Fiul lui Dumnezeu stând de-a dreapta Tatălui, Judecător peste voi, cei tari la cerbice, care stați împotriva Duhului Sfânt, împotriva cerului, care se face sul și se face râu de foc»*, precum este scris.

Ucenicul Meu Ștefan, cel plin de har și de putere, făcea semne mari în popor, iar cei ce s-au ridicat împotriva lui nu puteau să-i doboare înțelepciunea și duhul cu care el vorbea, și s-au sculat cu ură și l-au dat sinedriului, iar acesta l-a mucenicit bătându-l cu pietre. Cei plini de Duh Sfânt sunt ceruri deschise în care Se vede Fiul lui Dumnezeu teologhisind peste cei săraci de Duh Sfânt. Ei sunt lumină în lume, dar oamenii iubesc întunericul, nu lumina, numai că lumina luminează și orbește pe cei ce văd, iar pe cei ce nu văd îi luminează ca să vadă.

Iată cerurile deschise și făcându-se sul pe pământ, carte de judecată peste fărădelege, precum prin nașterea Mea, acum două mii de ani, a judecat pe stăpânitorul acestei lumi. Ieslea în care Eu M-am așezat prunc prin mama Mea Fecioara, ieslea aceea a fost cerul deschis, și Fiul Omului arătându-Se celor ce priveau la cer când li se vestește de către îngeri slava nașterii Mele, slava ieslei care s-a deschis ca să fiu Eu văzut de oameni. Ieslea în care Eu Îmi nasc azi cuvântul cel de la sfârșitul timpului este cerul deschis, și Dumnezeu cuvântând peste pământ. Amin, amin, amin.

Sunt în sărbătoare la ieslea cuvântului Meu cu ucenici din cer și de pe pământ, și sunt cu slavă venit, dar una este slava celor cerești, și alta este slava celor pământești. Cei pământești sunt învățați cu altfel de slavă, iar cei cerești sunt fără slavă pământească. Slava celor cerești este taină nevăzută, este bucurie nearătată, este cuvânt cu putere în el, nu este bucurie deșartă ca bucuria cea văzută, cea de pe pământ. Ce slavă s-a putut vedea la ieslea în care Eu M-am născut prunc între oameni, prunc născut pe paie și încălzit de suflarea dobitoacelor necuvântătoare? O, alta este slava celor cerești, iar cine citește, să înțeleagă atunci când citește cele scrise în Scripturi. Umblă omul după slava lui Dumnezeu ca s-o vadă. Aude omul de lucrul slavei cuvântului Meu cu care

vin la iesle, și vine să vadă slava Mea și slava celor ce-Mi sunt Mie sălaş de venire. O, alta este slava celor cerești. Ea nu este ca pe pământ, ea nu este văzută. Ea este Omul Cel ascuns al inimii, Mirele inimii, Hristos, Cel purtat în taina inimii omului, Omul Cel nou, Cel ascuns în om, Omul Cel din cer, Care este smerit la înfățișare și Care poartă păcatele lumii asupra Lui. Păcatele lumii au slavă mare, au slavă văzută, prin oamenii care le poartă și care le nasc mereu ca să fie pe pământ. Dar slava cerului, care este umbrită și desființată prin păcatele omului, aceea este nevăzută, dar este, căci slava deșartă trece odată cu ea, iar slava nevăzută este și nu trece, că are ca temelie smerenia care o acoperă pe ea ca pe o taină nevăzută.

Cei sfinți ai Mei de pe pământ sunt acoperiți pentru ochii celor care văd cele ce sunt slavă omenească. Cei sfinți ai Mei sunt plini de slava Mea cea nevăzută, precum Eu eram plin de slava cea nevăzută a Tatălui Meu din ceruri când eram în ieslea venirii Mele cu trupul între oameni. Eram un copilăș disprețuit încă din pântecul mamei Mele, dar eram Fiul Tatălui din ceruri. Nu Mă născusem încă, și nimeni n-a dat să Mă primească în casă ca să pot să Mă nasc din Fecioara care Mă purta prunc în ea. Disprețuit am fost și după aceea, disprețuit sunt și acum, căci oamenii sunt învățați cu slava celor pământești. Dar Eu sunt slavă, și Mi-am făcut sălaş pentru slava Mea, ca și acum două mii de ani, Mi-am făcut iesle în care Mă slăvesc venind, că nu vin singur când vin, ci vin cu sfinții și cu îngerii și stau în slavă ca să vadă oamenii cerurile deschise și pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. Cartea Mea din vremea aceasta este puterea Mea și slava Mea cea multă cu care vin, căci sunt lângă Tatăl de două mii de ani, și am norii suire și coborâre și umblu pe aripile vântului. Aceasta este taina celor patru vânturi ale cerului, care ies și se poartă după ce s-au înfățișat înaintea Stăpânului a tot pământul, după cum a prezis prorocul care a zis: *«Iată, un sul de carte se înalță în zbor, răspândindu-se peste tot pământul, iar furul și cel ce jură strâmb în numele Meu, va fi nimicit, precum zice cartea. Am dat drumul blestemului ca să intre în casa furului și în casa celui ce jură strâmb în numele Meu, și va sta acolo în casă până ce va sfârâma lemnele și pietrele casei»*. Amin.

Am deschis cerurile ca să Mă vadă omul și să Mă audă, că scris este: *«Cerul s-a dat în lături ca o carte de piele pe care o faci sul, ca să-l trimit pe pământ și să intre în casa furului și a celui ce rostește jurământ strâmb, jurându-se pe numele Meu»*. Cartea acestei vremi este cerul deschis. Eu sunt Cel ce deschid această carte. Nimeni în cer și pe pământ nu putea s-o deschidă sau să se uite în ea, nimeni decât Eu, căci am fost Mielul Cel junghiat ca să răscumpăr cu Sângele Meu oameni dintre oameni și să-I fac Tatălui împărăție și preoți ca să împărătească pe pământ. Amin.

Sunt cu slavă venit la ieslea cuvântului Meu, dar alta este slava celor cerești, și alta a celor pământești. Sunt cu cartea în mâini, și desfăcându-i pecețile despecetluiesc tainele cele scrise în ea, și așa o trimit pe pământ. Cei sfinți ai Mei sunt plini de slava Mea cea nevăzută, căci toate cele nevăzute sunt, dar cine este cel ce le înțelege și cel ce le crede ca să le vadă apoi? Cele nevăzute ale Mele sunt taina sfinților, taina celor smeriți prin care Eu le întocmesc mereu pe cele ce sunt nevăzute ca să le dau de moștenire celor ce împlinesc împărăția Mea întru venirea Mea, să le dau când voi veni văzut și când voi lăsa să se vadă cele ce nu se văd. Eu sunt Învățătorul celor smeriți cu inima, care se păzesc în întregime întru veni-

rea Mea, și întru ea stau neclintiți până va veni spre vedere slava Mea cea nevăzută, dar păstrată pentru vederea celor ce se sfințesc întru a Mea venire, căci vin curând. Vin, și am venit, și sunt veșnic lângă Tatăl, și deopotrivă lângă cei dați Mie de Tatăl, ca să luminez cu ei pământul, dându-le lor lumină din lumina Mea cea din Tatăl. Amin, amin, amin.

De câte ori vin deasupra ieslei ca să cuvintez peste ea, să se deschidă cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, ca să cobor în ea, și să umblu apoi pe aripile vântului cu cele patru vânturi ale cerului și să Mă port cuvânt pe fața întregului pământ, spre tămăduirea neamurilor care n-au auzit de slava Mea și de venirea Mea cea cu care sunt venit. Am deschis cerurile ca să vin, și mereu vin. Cerul s-a dat în lături ca o carte care se face sul, căci scris-a proorocul: *«Iată un sul de carte, care zboară și se împrăștie pe tot pământul»*. Ea este cerul deschis. Ea este Duhul Sfânt, Cel din Tatăl și din Fiul. Ea este râul de foc, care adună în el de peste tot pământul fărădelegea. Aceasta este taina cărții pe care Eu, Domnul și Mielul lui Dumnezeu, o trimit pe pământ la poporul cel ales pentru ca să-i încredințez cartea aceasta și ca s-o împartă el spre tămăduirea neamurilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 1998/9 ianuarie 1999

Praznicul Tăierii împrejur a Domnului. Sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Omul umilit este învățător peste oameni prin umilința lui. Mustrarea este sfetică pentru om. Pocăința poartă în ea și nașterea, și moartea, și învierea omului.

Eu sunt Învățător din cer peste pământ, și nu mai este alt învățător ca să învețe omul suirea la cer și învățătura cea din cer coborâtă. N-am școală învățată pe pământ ca omul. M-am făcut Om și M-am supus omului în toate ca și omul, dar școala pe care am învățat-o Eu de la om a fost umilința. Cu ea am început și cu ea am sfârșit drumul între oameni, că omul așa Mi-a cerut să fac. M-am umilit de bunăvoie, dar când Tatăl Se slăvea în Mine, Mă supuneam Lui, că era Tatăl. Omul nu știa să înțeleagă școala umilinței Mele, nu știa, căci ca să știi să înțelegi, îți trebuie școala umilinței de duh și de trup și de inimă și de minte.

Omul nu se poate învăța cu umilința ca s-o urmeze pe ea și să iasă om învățat între oameni, dar vin Eu din ceruri Învățător peste cei ce Mă așteaptă să vin cu cerurile cele noi și pământul cel nou. Mă umilesc venind din ceruri între oameni, căci învățătura Mea este cu temelia ei pe umilință. Cei din vremea trupului Meu care-Mi vedeau înțelepciunea umilinței Mele Mă numeau Învățătorul, vrând-nevrând Mă numeau așa, căci Eu eram deasupra tuturor prin umilință.

Ce este omul umilit? Acela nu se încântă cu nimic din cele ale oamenilor. Acela se uită deasupra lui și biruiește înțelepciunea cea deșartă, care este rodul omului căzut din viața cea veșnică. Omul umilit este învățător peste oamenii care caută învățător peste ei, dar iată ce rău este pe pământ, căci oamenii care caută învățător nu știu ce înseamnă învățător. Ei caută oameni învățați de oameni, oameni cu slavă pe lângă ei, oameni cu nume omenesc, și mai caută oameni sub care se pot ei ascunde și pe care-i numesc învățători.

O, iată ce fac Eu: vin din cer pe pământ Învățător, ca să tămăduiesc mintea omului. Tot neamul omenesc e bolnav. Vin cu sănătate prin cuvânt, ca să tămăduiesc neamurile oamenilor. Oamenii se ascund sub oameni, se pitesc unii după

alții, căci firea omului aceasta este. Vin să-l învăț pe om umilința. Omul care se ascunde nu poate fi umilit. Omul umilit este în lumină, căci crede în Dumnezeu, Care le lucrează pe toate în lumină, și așa face și el. Omul umilit este om în care stau Eu Învățător în mijlocul oamenilor ca să Mă vadă oamenii și să se întoarcă de la căile lor cele rele și să lucreze dreptate cu umilință. Nici un alt om, în afară de omul umilit, nu poate fi învățător peste om, și iată, vin Învățător între oameni, că nu au oamenii de la cine să învețe calea umilinței, calea înțelepciunii, care stă pe munte înalt, muntele umilinței.

Oamenii L-au pierdut pe Dumnezeu din pricina lipsei de înțelepciune. Iată, nu este înțelepciune pe pământ, că dacă ar fi fost, ar fi fost și Dumnezeu cu oamenii, dar oamenii L-au pierdut pe Dumnezeu. Ce înseamnă să fie Dumnezeu cu oamenii? Acolo unde Dumnezeu este cu omul, acolo este trăire sfântă și împlinire sfântă și umilință sfântă și rod ceresc și viață fără de păcat, viață fără de moarte, căci boldul morții este păcatul. Eu n-am făcut moartea. Omul a făcut-o, după ce n-a mai iubit viața cea fără de moarte. Eu am făcut viața cea veșnică peste toate câte le-am făcut, dar omul s-a sculat peste Mine și Mi le-a stricat pe toate, fiindcă n-a avut umilință. Cine n-are umilință le strică pe cele făcute de Dumnezeu. Aceasta este învățătura cea din om, și omul le strică pe cele făcute de Dumnezeu.

Mereu am spus: *«Nu este bine să fie omul singur»*. Pe cel singur n-are cine-l îndrepta; pe cel singur n-are cine-l vedea când își strică viața cea de la Dumnezeu dată peste om. Cel fără de mustrare este leneșul care nu-și iubește viața și trezia ei. Acela cade în mulțumire de sine, în părere de sine și în iubire de sine, și își iubește singurătatea cea dinăuntru și cea din afară pentru cele dinăuntru ale sale. Cel fără de mustrare nu știe ce este umilința și se ascunde înăuntru lui, și nu-L are pe Dumnezeu, că dacă L-ar avea, nu s-ar ascunde, fiindcă Dumnezeu este în cer și pe pământ peste toate câte sunt văzute și nevăzute, arătate și nearătate. Cel fără de mustrare nu are prin ce să crească, și scade. Mustrarea este sfetică omului în cele bune și în cele rele ale sale; în cele bune îi întărește atenția și statul și veghea, iar în cele rele îi arată pocăința, ca s-o lucreze cu mulțumire și cu umilință. Dar cine este cel ce se face frate cu viața cea fără de moarte, cu mustrarea cea care stă de veghe peste omul care iubește viața? Nu este omul deprins cu darul cel ceresc al umilinței ca să ia apoi pe el podoaba cea de neprețuit, mustrarea care dă viață. O, de șapte mii de ani mustru pământul în fel și chip, ca să aibă pe el viață veșnică; el, și cei cu duh de viață de pe el. De șapte veacuri îl abat pe om de la fărădelegea care stă împotriva Mea, și omul e uituc în vremea milei Mele și se duce iar la moarte.

Eu M-am născut o dată, și am murit o dată, și am înviat o dată, dar omul nu face ca Mine, omul nu este umilit. El face viață și moarte, moarte și viață, el așa zice că face, el așa a învățat să facă. Omul n-a avut învățător lângă el ca să-l țină mereu treaz, ca să-l mustră mereu în cele bune și în cele rele ale lui. Nimic nu-i este omului de folos, nimic decât mustrarea. În ea se ascund toate cele ce plac omului: iubirea, blândețea, bunătaea, facerea de bine, și bucuria întru acestea, și iată, de nimic nu fuge omul mai tare decât de mustrare, cea mai mare facere de bine pe care omul i-o poate da omului, căci cel ce o dă învață și el din ea când o dă, iar cel ce nu o dă nu știe ce este să dai și să iei spre folos.

Mă uit pe pământ și văd oameni care umblă după învățător. O, oamenilor, vin din cer pe pământ, Învățător pentru

tămăduirea neamurilor, și iată ce vă spun: dacă nu aveți umilință de duh, de trup și de inimă, nu veți găsi pe Învățătorul vieții voastre, căci Învățătorul e din cer, și Se ascunde de cei fățarnici. O, oamenilor, Eu cu umilința am început, și cu ea M-am sfârșit dintre oameni, căci oamenii nu M-au primit cu ea, și Eu M-am dus cu ea în cer, fiindcă ea din cer este, și este slava celor de pe pământ care o iubesc pe ea. Vin spre voi cu slava cuvântului Meu, care curge din cer spre tămăduirea neamurilor, precum este făgăduit prin Scripturi. Faceți și voi ce am făcut Eu, căci Eu numai o dată M-am născut, numai o dată M-am dat spre moarte, și numai o dată am înviat. Faceți și voi ca Mine, că Eu prin acestea am fost Învățător pentru om, ca să facă și omul ce a văzut și ce a auzit la Mine.

Nu poate omul să se nască și să moară și să învieze de câte ori vrea el. Nu poate Învățătorul să-l nască și să-l ridice din moarte și să-l învieze pe om de câte ori vrea omul. Nu este adevărat așa ceva. Omul o singură dată trebuie să se pocăiască, și în ea intră și nașterea, și moartea, și învierea omului, dar răstălmăcitorii Scripturilor s-au sculat mulți, și se ascund după Scripturi, zic ei. Numai că Scripturile Eu sunt, Eu, Cuvântul Cel din Scripturi, iar Eu numai o dată M-am născut și am murit și am înviat, după trup, și tot așa e și cu duhul, căci duhul este cel ce dă viață, nu trupul.

O, nu e bine să stea omul fără de umilință pe pământ și în cer, adică înaintea omului și înaintea lui Dumnezeu. O, nu e bine așa, căci după aceea este vierme veșnic. Cui nu-i place cu muștrarea cea pentru trezie veșnică, o va avea apoi pentru vierme veșnic, căci conștiința cea ascunsă este vierme veșnic treaz. Fericit este omul care se face frate cu muștrarea cea peste binele și răul din el mai înainte de venirea Mea cea pentru fapte văzute și nevăzute.

Omul umilit are ochi curat. Omul neumilit are ochi murdar, și așa le vede pe toate, chiar și pe cele care i se par bune, căci cel neumilit nu știe care sunt cele bune, fiindcă el numește binele rău, și răul bine, și tot așa și vede; vede prin ochii celui rău. El îi spune bunătății și blândeții omului, îi spune om bun unui așa om, iar omului treaz și conștiincios înaintea Mea, acela îi spune om rău, și de acela fuge omul cel fără de umilință. Dar Eu vin din cer Învățător peste om și îi spun omului să nu fugă de învățătura Mea, îi spun să stea sub ea și să se tămăduiască de mulțumirea de sine și de părerea de sine și de iubirea de sine și de cele dinăuntru ale sale. Nu sunt bune cele dinăuntru ale omului. Sunt bune cele din afară ale omului, fiindcă cele din afară sunt la lumină, iar cele dinăuntru sunt spre robia omului cel ascuns în el, căci vai omului care umblă cu Dumnezeu în ascunsul inimii lui, zice el. Cine poate să creadă așa ceva? Dar Eu vin și îl vădesc pe om spre judecata lui, căci omul n-a iubit muștrarea. Muștrarea își are vremea ei, precum și judecata, dar omul n-a iubit muștrarea la vremea muștrării, și s-a ascuns ca Adam, dar Eu vin și îi spun că s-a ascuns și că are în el vierme veșnic. Și iată, vin încă Învățător spre tămăduirea neamurilor, și cel ce aude, să vină să facă faptele vieții, faptele luminii, care sunt cele lucrate la vedere. Amin.

Ce este omul umilit? Acela este cel ce aude glasul Meu și înviază spre viață veșnică înăuntru și în afara lui, băgându-și grumazul sub învățătura care coboară din cer pe pământ spre tămăduirea neamurilor. Iată vremea când glasul Meu se aude peste pământ, și cel ce aude, să învieze spre viață veșnică și spre sfințenie plăcută Mie întru venirea Mea. Aceasta este taina tăierii împrejur în vremea aceasta. Amin, amin, amin.

Vin din cer pe pământ cu sărbătoare împăratească. Mă sărbătoresc pe Mine Însumi în om și îi spun omului să facă ce am făcut Eu. M-am supus omului, ca să se supună și el Mie. M-am tăiat împrejur în trup, după legea cea pentru om. Acum îi cer și Eu omului să se taie împrejur la inimă pentru Dumnezeu. Tăierea împrejur în trup, a fost umbră a celor viitoare, iar tăierea împrejur a inimii este umilința cea care iese de la lucrarea învățaturii sfinte, de la lucrarea muștrării faptelor spre îndreptare, spre tăierea împrejur a inimii omului, ca să fie omul însemnatul Meu și să-l cunosc al Meu. Voiesc să sărbătoresc în om această sărbătoare: tăierea împrejur a inimii pentru Dumnezeu, ca să-l cunosc pe cel ce este neam al Meu, neam din neamul lui Dumnezeu, seminție aleasă și sfântă, după rânduiala lui Melchisedec, neam de preoție sfântă, care nu-și are de pe pământ obârșia. Voiesc ca tot omul care aude glasul Meu să stea mereu la curățat cu trupul și cu inima, ca să așez peste el semnul Meu, tăierea împrejur a inimii. Amin, amin.

1/14 ianuarie 1999

Praznicul Botezului Domnului

Umilința este lucrarea și învățătura celor ce iubesc viața Domnului. Cele sfinte nu se spurcă, dar nici nu-i sfințesc pe cei ce nu sunt sfinți.

Să se deschidă cartea Mea în grădina cuvântului Meu. Amin, amin, amin. Eu sunt Domnul Cel Sfânt, Care M-am aplecat celui mic, ca să Mă binecuvinteze la Iordan, zicând: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii»*. Atunci Eu M-am rugat Tatălui din ceruri, și Tatăl a deschis cerurile la rugăciunea Mea, și Ioan a văzut pe Duhul Sfânt venind ca un porumbel peste Mine și a mărturisit de pe pământ, iar din cer a mărturisit Tatăl, zicând: *«Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit»*. Astăzi vin în grădina Mea din România cu ziua aducerii-aminte a arătării Mele la Iordan ca să primesc botezul de la Ioan, căci Ioan se purta din pustie spre oameni ca să le dea harul pocăinței spre iertarea păcatelor lor, și ca să mărturisească despre Mine că Mă arăt din cer venit ca să curăț pământul, și să-l adăp cu Duhul Sfânt apoi, spre tămăduirea celor smeriți.

Eu M-am plecat celui mic, ca să pot încăpea pe pământ cu cei mici, ca să-i ridic pe cei mici și ca să-i smeresc pe cei mari, precum Eu M-am smerit sub mâna celui mai mic. Aceasta este taina pe care cei mari n-o cunosc. Cel mare trebuie să se plece și el, trebuie, ca să fie, ca să aibă învățător și mărturisitor; altfel nu are cine mărturisi pentru el mărturie bună. Eu am venit din cer și M-am aplecat sub cel mic, și el M-a mărturisit, și apoi Eu am început să-i culeg pe cei ce se smereau sub mâna Mea ca să-i învăț umilința, căci ea este lucrarea și învățătura celor ce iubesc pe Dumnezeu. Dacă Eu nu Mă umileam, n-aveam cum să Mă fac învățător pentru cei mici, ca să-i fac apoi să dea mărturie bună și sfântă despre Mine. Iată, umilința este cu cei sfinți care știu să fie mici înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Umilința ridică omul la cer și îl coboară pe Dumnezeu la om. Umilința Mea sub cel mic M-a ridicat de sub cel mic până la cer, ca să dea Tatăl mărturie bună despre Mine pe pământ, și a dat când din cer a glăsuț peste Mine: *«Acesta este Fiul Meu preaiubit, întru Care binevoiesc»*. Amin.

Eu sunt Cel Sfânt, și grăiesc din cer peste pământ ca să-i învăț pe cei mari să se plece, iar cei ce sunt drepti se

apleacă prin umiliința Mea, prin învățătura Mea. Puțini sunt cei ce se pleacă spre cele sfinte, căci ele sunt veșnice, iar omul este învățat cu vremelnicia, și nu se pocăiește pentru împărăția cerurilor. O, puțini sunt cei ce se pleacă spre cele sfinte. Ca să se plece omul spre cele sfinte, e taină mare, pe care omul n-o știe, că nu este învățatură din cer peste om, care să-l învețe pe om. Omul își ia ulcica și se duce la biserică și ia agheasmă de la slujba Bobotezei și se duce acasă și bea din ea și își stropește cu ea casa și pe toate ale sale și pe el însuși, dar de sfințit, omul nu se sfințește, căci puțini, puțini sunt cei care se pleacă spre cele sfinte. Omul este deprins să le caute pe cele sfinte să le plece spre el, dar el nu se sfințește pentru ele, și iată, cele sfinte vor cere socoteală la tot omul care nu s-a sfințit de la cele sfinte. Ioan așa a zis: *«Pocăiți-vă pentru împărăția cerurilor! Sfințiți-vă și curățiți-vă pentru Cel Sfânt!»,* și iată, cele sfinte vor cere socoteală la tot omul care nu știe să umble cu cele sfinte.

Omul se bagă sub scutul celor sfinte și nu știe că va da socoteală pentru cele sfinte. Nu știe omul, căci umiliința este cu cei sfinți, care știu să fie mici înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Folosește omul pe cele sfinte dar fără sfială, căci omul își ia singur. Omul nu lucrează cu Mine, și își ia singur, că este fără umiliință, dar cele sfinte își vor cere rodul lor, căci omul s-a învățat să se ascundă sub scutul celor sfinte, dar nu se face sfânt prin ele. Nu cele sfinte au putere peste om, ci omul are putere pentru cele sfinte, dacă voiește. De două mii de ani omul își face rost de agheasmă, de apă sfințită prin cuvântul rugăciunii omului sfânt, căci aceasta înseamnă cele sfinte, cele sfințite prin rugăciunea celui sfânt. Eu Mă umilesc mereu și dau sfințenie, la rugăciunea omului sfânt, dar umiliința este numai de partea Mea. Omul nu se umilește ca să nu le mai atingă pe cele sfinte ale Mele până nu se sfințește prin viață sfântă. Omului nu-i este milă de Mine. El M-a făcut cea din urmă slugă a lui, ca să-i curăț prin cele sfinte ale Mele pe cele murdare ale lui, iar Eu sunt Cel umilit sub mâna celui mic, sub voia omului care nu se mai ridică să fie mare cu viața prin viața Mea, prin umiliința Mea. De aceea am spus Eu că omul este durerea Mea cea de șapte mii de ani. Omul nu știe ce înseamnă să-l doară pentru Mine. El știe să-l doară pentru el, pentru greutățile lui și atât. Omul nu știe ce este umiliința, nu știe, că ea este dar din cer, darul Meu prin care M-am aplecat omului ca să-l ridic pe om către Mine.

Îmi deschid urechea și îl aud pe om când spune să nu-i pomenesc păcatele și să-i arăt milă pentru păcate. O, omule, îmi spui Mie să nu-ți pomenesc păcatele, dar tu îți le pomenesti mereu, așa cum pomenesc Eu pomenirile Mele făcându-le adevărate peste cei sfinți, care se umilesc pentru Mine. O, omule, îți pomenesti mereu păcatele înaintea Mea, că iar și iar le faci făcându-le pomenirea. O, omule, iată ce pătești dacă nu te pocăiești, dacă nu te umilești. Umbli după cele sfinte ca să te scape ele de răul care vine de la păcatele tale. Cele sfinte nu se spurcă, așa cum zici tu că scrie în Scripturi, dar nici tu nu te sfințești prin ele, că ele sunt pentru sfinți, și sfinții trebuie să le aibă și să le păstreze, și iată, cele sfinte se vor face foc și vor cere socoteală la tot omul care nu s-a sfințit pentru cele sfinte și nu s-a umilit de la cele sfinte, căci scris este: *«Toate sunt sfinte pentru cei sfinți, și toate sunt întinate pentru cei întinați și prin cei întinați».*

De două mii de ani se duce omul încreștinat să ia agheasmă, să ia apă sfințită ca să-și facă pază și curățenie cu ea, și omul tot murdar este, căci cine nu are umiliință nu se curățește, nu se deosebește pentru Dumnezeu ca să scape de

întunericul din el și din jurul lui. Omul este cădere pentru om, omul este întinare pentru om, omul este durerea Mea, iubirea Mea cea pierdută după ce l-am creat pe omul cel întâi zidit. Omul este rodul păcatului și nu se umilește ca să se facă rod din Mine și să fie fără de păcat apoi. Umblu între cer și pământ și rostesc cuvânt la sfârșitul omului, căci omul s-a sfârșit de tot. Dar umiliința ridică pe cei morți și îi înviază și Îl coboară pe Dumnezeu la om, la omul cel umilit.

Eu sunt Cel ce grăiesc din cer peste tot omul, ca să-i învăț pe cei mari să se plece spre cele sfinte. Puțini, puțini sunt cei ce se apleacă sub cele sfinte precum M-am plecat Eu sub botezul cel de la Ioan. El boteza cu botezul pocăinței pe omul care se apleca spre pocăință. Eu, ca un Om supus pocăinței, M-am aplecat sub mâna celui mic, ca să-i învăț umiliința pe cei de pe pământ, căci Eu veneam din cer cu umiliința, fiindcă ea este din cer. Dacă ar fi de pe pământ, s-ar găsi pe pământ și în oamenii de pe pământ, dar ea este din cer, și în cer se găsește. Cine o dorește pe ea, acela trebuie să se suie până la Mine ca să Mă aplec Eu apoi până la el și să-i dau darul umiliinței cerești. Amin. Eu M-am plecat omului în toate ca și omul, ca să învețe omul de la Mine să se aplece și el ca Mine. Cel din cer S-a plecat omului ca să încapă pe pământ, să încapă lângă om. Așa și omul, să se aplece Mie ca să încapă în cer. Aceasta este taina pe care cei mari, care sunt din pământ, nu o cunosc, iar Eu, Cel umilit între oameni, zic: amin. Amin, peste tot omul grăiesc. Aminul Meu este împărăția cerurilor, venită la oameni. Să învețe tot omul pocăința și umiliința, că Eu am lopata în mână și Îmi curăț calea venirii Mele pe pământ, și vai celor ce stau împotriva învățaturii Mele, care vine din cer pentru iertarea păcatelor oamenilor care se pocăiesc cu umiliință, mărturisindu-Mă pe Mine Fiu al Tatălui, Om din cer venit pentru înnoirea omului. Amin.

Să vină tot omul la apele Mele, apele învățaturii cerești, să vină să bea, și să nu mai moară dacă bea, că dacă moare, cele sfinte vor cere socoteală celui ce moare, că a venit vremea judecării. Să vină tot omul să fie judecat pentru faptele sale. Să vină la apele cele vii, să se spele apoi, și să vadă apoi.

Să vină cel ce nu-L cunoaște pe Dumnezeu, să vină să vadă fața Mea în apa aceasta, în învățătura aceasta, și să se facă vas nou pentru vin nou, că vinul este nou. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 1999

Sărbătoarea sfântului Teodosie, începătorul vieții de obște

Domnul este mijlocitorul legământului cel nou al bunătăților viitoare. Sfânta Sfintelor Domnului: așezământul cel nou în mijlocul României. Cuvântul Domnului trebuie mâncat și apoi rumegat. Taina vieții de obște.

Fiilor de la iesle, deschideți cartea Mea. Amin. Deschideți cartea în care Eu scriu despre vremea aceasta a Mea pe pământ, că am coborât pe pământ cuvânt. El se așează spre hrana oamenilor pe pământul României, masa Mea de cină, masa Mea de nuntă, la care chem pe tot omul care voiește să mănânce de la Mine învățatură, cuvânt de învățatură, dar omul nu vrea să știe de masa Mea și rămâne flămând, ca și cum n-ar avea ce să mănânce.

Fiilor, nu vă mirați că nu mănâncă omul de la Mine, fiindcă omul își face singur mâncare și de aceea nu mănâncă

de la Mine. Cine mănâncă și cine bea de la Mine, acela are sănătate și saț, iar altfel, omul e fără saț și e înfometat și își face mereu să mănânce, își face el, că-i este foame. Scris este în prooroci că *«voi trimite foamete pe pământ; nu foamete și secetă de pâine și de apă, ci de auzit cuvântul lui Dumnezeu, iar popoarele vor rătăci de la mic la mare, de la întuneric la lumină, și vor căuta, dar nu vor afla cuvântul Domnului»*, fiindcă Domnul este pentru cei sfinți, Domnul celor sfinți, hrănitorul celor ce-L iubesc pe El. Așa scrie în profeți: *«Fetele tinere, cu tinerii lor laolaltă, se vor usca de sete, că ei fac jurăminte pentru păcate și aduc închinăciuni șarpelui cel rău, lui antichrist, și zic: „Să trăiască Dumnezeul tău, Dane!“, dar vor cădea fără să se mai scoale și se vor usca, fiindcă Eu voi preface în tânguire toate bucuriile omului și voi întezi jalea pentru cel ce se naște și pentru cel ce moare, și va fi deznădejde»*.

Fiilor care primiți cuvântul de la Mine, așezați-l în cartea Mea, și apoi mâncați-l, că e vreme de foamete, precum au zis profeții, iar fărădelegea s-a înmulțit, și dragostea s-a pălit. Mâncați cuvântul Meu, și apoi rumegați-l, ca să fiți de hrană pentru cei ce caută hrană. Despicați inima omului care caută hrană și învățați-l să și rumege, că nu-i deprins să ia să mănânce. Întoarceți înapoi mâncarea din stomac și rumegați-o. Amin. Cuvântul Meu care vine la voi, mâncați-l, și apoi scoateți-l în gură și rumegați-l ca să creșteți, căci cel ce nu face așa, nu crește prin cuvântul Meu.

Eu sunt Mijlocitorul Noului Testament, al noului legământ pe care l-am încheiat cu voi prin întoarcerea Mea pe pământ, cuvânt. Fiți precauți, că vechiul legământ nu arăta drumul către Sfânta Sfintelor, căci cortul cel întâi era în picioare. El era icoana vremii de acum și nu are putere să-l facă lui Dumnezeu adevărați închinători, căci cei ce se închină nu-și desăvârșesc cugetul. Fiți precauți, că legiurile pământești, adică legiurile trupului, sunt numai spre îndreptarea vieții, dar nu și pentru desăvârșire. Eu sunt Mijlocitorul legământului cel nou al bunătăților celor viitoare, și trec prin cortul cel mai mare, cel mai desăvârșit, nu făcut de mână, adică nu Sfânta Sfintelor zidită de om și numindu-se apoi așa. Eu a trebuit să mor pentru om ca să-l răscumpăr. Sângele Meu a fost jertfă fără de prihană, și are putere să curețe cugetul omului de cele moarte ale omului ca să slujească omul pe Dumnezeu, iar dacă cugetul omului nu aruncă din el pe cele moarte, pe cele tănuite în el, atunci cel chemat nu va moșteni făgăduința pentru cei veșnici. Acolo unde este un legământ, acolo trebuie să fie și o jertfă și o moarte, așa cum Eu am întărit legământul Meu cel nou prin moartea Mea, moarte fără prihană, adică jertfă fără păcat. Așa e și cu omul: acolo unde omul face un legământ cu Dumnezeu, trebuie să și moară ca să ia putere convenția, adică testamentul, ca să ia temeinicie cel ce a făcut convenția.

Fiilor, vă dau cuvântul Meu vouă. Eu sunt Mijlocitorul, Arhiereul bunătăților; bunătăților viitoare. Fiți precauți cu locul pe care stați voi din partea Mea, că Eu v-am așezat aici și am numit locul acesta Sfânta Sfintelor Domnului, pentru că aici este Domnul, și toți care cred ce lucrez Eu de aici, își spun: *„Acolo este Domnul!“*. Amin, amin, amin.

Legea nu este chipul. Ea este umbra chipului cel nou. Ea nu-l poate desăvârși pe om. Ea aduce la cunoștință păcatele, iar prin jertfele pentru păcat se face amintirea păcatelor, pomenirea păcatelor, precum v-am spus nu demult, în vorbirea Mea cu voi despre omul care-și pomenește păcatele făcându-le iar. Atunci am zis: *«Vin să fac voia Ta, Tată!»*, și

iată, am venit, căci în sulul cărții așa este scris. Vin să le stric pe cele dintâi și să fac loc la cele noi, statornicindu-le în cei ce se fac vii la cuvântul Meu. Care este așezământul cel nou? Iată, vă dau legile Mele vouă și le scriu în inimile și în cugetele voastre ca să aveți îndrăzneală să stați pentru Mine și să numesc locul pe care stați voi, și pe voi să vă numesc Sfânta Sfintelor Domnului. Amin. Eu am înnoit calea și am făcut-o vie pentru voi prin trupul Meu, care este catapetasma Mea cea de la voi, și sunt Arhiereu peste voi, marele Preot peste casa Mea. Toți cei ce vor să fie pe calea cea înnoită și vie prin trupul Meu, aceia iau cunoștință pentru adevăr și nu mai păcătuiesc, iar dacă mai păcătuiesc, nu mai este jertfă pentru păcate, ci este judecata, că aceia fac de ocară duhul harului, și scris este: *«Domnul va judeca pe poporul Său»*.

Fiilor, fiți precauți pentru cortul Meu cel de aici, că și aici este din cele două părți. Fiți atenți să pot fi Eu în Sfânta Sfintelor drept, după cum sunt. De aceea vă spun: mâncați, și apoi rumegați, așa cum v-am învățat în ziua care a trecut înaintea acesteia. Înghițiți cuvântul Meu, adică credeți-l, și apoi scoateți-l în gură și rumegați-l, toți cei care ați rămas pe calea cea nouă și vie a Mea. Întoarceți înapoi mâncarea din stomac. Învățați ce înseamnă duhovnicește stomac și gură, ca să știți să lucrați rumegarea cuvântului Meu. Stau în mijlocul vostru Învățător, stau între voi văzător, și stau auzind, și stau. Învățați ce înseamnă lucrarea necredinței ca să învățați pe pășite lucrarea credinței, și credeți în Mine prin statul Meu în mijlocul vostru.

Fiilor, Sfânta Sfintelor este Sfânta Sfintelor. Amin. Lucrați sfiala Mea în voi și cinstiți cortul legământului Meu cel nou, cortul cel de pe urmă, cel nefăcut de mână, cel în care Eu, Domnul, am așezat văzut semnul Meu, piatra aducerii-aminte, chivotul în care este legea Mea cea nouă, scrisă în inima și în cugetul vostru. În Sfânta Sfintelor cea făcută de mână era vasul cu mana, vas de aur, era toiagul care a odrăslit și pietrele legii, toate în chivot, iar în cortul descoperirii erau sfeșnicul și masa și pâinile. În Sfânta Sfintelor cea nefăcută de mână, ce este? Ce este, fiilor? Rumegați cuvântul Meu și lucrați sfiala Mea în cei ce sunt aici, în cortul legământului Meu cel de pe urmă, în care este cartea Mea cea din urmă, piatra cea din capul unghiului, pe care ziditorii cei cu mâini nu o iau în seamă, că ea nu este zidire făcută de mână, ci este zidirea Mea, cort pentru sfinți, cort nefăcut de om, ci de Dumnezeu.

Fiilor, o, măi fiilor, fiți înțelepți pentru cortul Meu cel din urmă, că și aici este din două părți. Scoateți din voi cuvântul Meu și rumegați-l voi pentru toți cei ce nu știu să rumege. Cel ce știe să rumege, acela este curat, și acela să se așeze hrană pentru cei ce mănâncă, să se așeze ca să-i învețe pe toți să rumege și ca să fie curați, curați pentru Dumnezeu și pentru cortul lui Dumnezeu cel nevăzut, cel nefăcut de mână, cort pentru cei ce au scris legile Mele cele noi pe inimă și pe cuget. Amin, amin, amin.

Eu sunt începătura cea nouă și stau binecuvântând pe cei ce stau laolaltă în numele Meu, că scris este: *«Acolo este binecuvântarea Mea»*. Amin.

Azi sărbătorim în cer și pe pământ pe sfântul Teodosie, începătorul vieții de obște. Învățați și voi ce înseamnă această taină, viața de obște, locul în care Eu stau și binecuvintez din cer, după cum este rânduiala cea rostită de Mine. Amin, amin, amin.

11/24 ianuarie 1999

Ajunul Duminicii fiului risipitor

Domnul vine pentru vindecarea de sine, de rătăcire, de minciună și de nepăsare a omului. Iubirea de Dumnezeu este leacul vindecării celor risipitori de viață.

Vin din cer Învățător peste om. Vin, că Mi-e dor să vin. Vin și încă vin, ca să se învețe omul cu venirea Mea și să creadă în ea. Amin. Vin în grădina Mea cuvânt, ca să-i hrănesc pe cei flămânzi, că unde sunt doi și trei veniți pentru slava cuvântului Meu, acolo vin și Eu, ca să Mă desăvârșesc întru slavă și să fiu Învățător pentru om.

Voiesc și iarăși voiesc să-l tămăduiesc pe om de mulțumirea de sine, de părerea de sine și de iubirea de sine și de cele dinăuntru ale sale, căci vai omului care umblă cu Dumnezeu în ascunsul inimii lui, fără să lumineze cu Mine din el! Nu se poate vindeca omul de minciună, că ea l-a învelit pe om din creștet până-n tălpi, dar Eu, Domnul, am spus: *«Tot omul este mincinos»*. O, de aceea vin, și din greu vin ca să Mă strecur în inima omului prin venirea Mea. O, din greu vin, pentru că greu Îmi deschide omul ca să vin la el. Omul nu Mă mai cunoaște, că mulți dumnezei au ieșit din pământ și s-au așezat peste mintea și peste inima omului, și omul nu Mă mai cunoaște pe Mine, Cel venit din cer pentru omul rătăcit, pentru cel ce-și risipește mintea și inima în minciuna cea de pe pământ. Minciuna este plata omului mincinos, iar omul mincinos este omul care nu-L caută pe Dumnezeu ca să-I slujească întru adevăr. Omul își risipește sufletul și trupul și duhul în cele ce nu sunt, căci cele ce sunt văzute nu vor mai fi, și nu sunt cele ce nu vor mai fi. Dar Eu, ca un Învățător, umblu cuvânt de la o margine la alta a pământului, ca să Mă audă omul și să-și aducă aminte de Dumnezeu. Vreau să-l fac pe om să se uite la Mine. Amin, amin, amin zic vouă, celor ce ascultați cuvântul Meu: vreau să-l fac pe om să se uite la Mine, să întindă mâinile spre Mine și să Mă știe de Dumnezeu. Amin.

O, fiilor care stați în poarta cuvântului Meu cu care azi Mă las peste pământ, vreau să-i spun omului că L-a uitat pe Dumnezeu, și că va veni Dumnezeu să-l întrebe pe om de zilele lui. Zilele omului sunt deșertăciune, și omul M-a îmbrăcat în haină de judecător pentru deșertăciunea zilelor lui. Eu sunt Adevărul, și îi fac omului dreptate, căci Dumnezeu este adevăr față de orice faptă. Voiesc și iar voiesc să-l tămăduiesc pe om de nepăsare. Să nu se mai mire nimeni de cuvântul Meu din zilele acestea, căci omul nepăsător Mi-a făcut drum între cer și pământ, ca să-l tămăduiesc pe cel rătăcit de Mine și să-l judec pe cel învățat asupra cuvântului Meu care sfărâmă inima omului ca să intre în ea.

Iată, deschid cerul și cobor pe pământ. Nu vin cu trenul sau cu mașina sau cu avionul sau cu alte făcături ale omului. Vin cu cuvântul, vin cu norii, și altfel nu vin. Vin cu credința omului sfânt. Amin, amin, amin. Nici cum nu voi veni altfel.

Omul este mincinos și își dă unul altuia minciuna și se joacă de-a adevărul, și Eu văd ce face omul mincinos și nu mai este cel ce face judecată și dreptate, nu este până la unul. Dar sunt Eu, căci Eu sunt Cel ce sunt, și pot să fiu cuvânt, și sunt cuvânt împotriva deșertăciunii care se vrea dumnezeu peste om. Iată, vin din cer Învățător ca să-l fac pe om să creadă în venirea Mea și să Mă cunoască venind, căci vin pentru cei ce cred, iar cei ce cred sunt râuri de apă vie și se fac venire a Mea peste cei ce-L caută pe Dumnezeu, hrănindu-se în taină cu iubirea de Dumnezeu.

Iubirea îl hrănește pe om, precum și ura. Omul care-L iubește pe Dumnezeu, acela cunoaște iubirea de Dumnezeu și

scapă de iubirea cea deșertă, care-l hrănește pe om cu ură de Dumnezeu, căci cine nu-L iubește pe Dumnezeu, Îl urăște pe Dumnezeu, Îl urăște prin faptele sale mincinoase, prin viața lui fără de viață. O, iarăși spun, și cu jale spun: omul stă netămăduit, și e bolnav de boală grea, și zace omul în boala mulțumirii de sine și a părerii de sine și a iubirii de sine, zace în cele dinăuntru ale sale, care se fac pat de suferință pentru om, căci tot omul suferă înăuntru său și nu se scoală să umble după leac. Umblu Eu, umblu și iar umblu, doar Mă va vedea omul cel bolnav ca să umble după Mine, și Eu să Mă miostivesc de el la credința lui, la iubirea lui de Dumnezeu.

Omul a fost fiul lui Dumnezeu, dar s-a smuls din Tatăl său și s-a risipit prin toate cele făcute de el și nu de Dumnezeu. Omul este fiul risipitor, și îl strig ca un Tată pe fiul care rătăcește fără tată și fără mamă și fără țară. Îl strig și iar îl strig, poate Mă va auzi și va sta să-i vorbesc de începutul lui, de libertatea lui, de iubire să-i vorbesc, căci iubirea Eu sunt. Amin. De aceea vin mereu în calea omului, vin să-l hrănesc pe om cu iubire, căci omul nu cunoaște iubirea. El îi spune minciunii iubire și își hrănește sufletul său cu ura și nu știe ce mănâncă. Omul mănâncă numai păcat, căci omul s-a făcut păcat pentru om, dar Eu îl strig și iar îl strig pe om.

Omule, adu-ți aminte de porunca Mea, că așa ți-am spus: *«Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*. Eu sunt aproapele tău. Amin, amin, amin. Cine altul poate fi aproapele tău, omule? Vin spre tine să-ți desfac înțelepciunea și să-ți destup mintea ca să înțelegi. Omul s-a făcut păcat pentru om încă de la începutul omului. Cine poate fi aproapele omului? Eu sunt aproapele tău, omule. Adu-ți aminte de porunca Mea spusă peste tine: *«Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși»*, iubește-L și pe El, nu numai pe tine, că așa ți-am poruncit: iubește-L și pe El. Amin. Întoarce-te cu fața la El, căci te așteaptă să-I fii aproape și să-I legi ranele și să-L iei în casa ta, că El este Omul raiului, aproapele tău, omule care ai pierdut raiul. Omule, te-ai iubit pe tine însuși, dar ascultă porunca: iubește-L și pe aproapele tău. El stă căzut sub povara păcatelor tale, care au ieșit de la iubirea de tine, dar oprește-te și ridică-L, că este aproapele tău și e căzut între tâlharii vieții tale, omule căzut din rai. Tatăl Meu M-a luat de lângă Sine și M-a trimis spre tine pe pământ, că rătăcești fără țară și nu mai știi calea. Fiul rătăcit s-a întors la tatăl său. Așa am spus Eu să facă omul, și i-am hărăzit întoarcere când am spus așa. Eu sunt Omul raiului, Omul Cel din cer, întrupat pe pământ între oameni ca să fiu aproapele omului cel rătăcit de Tatăl său, Dumnezeu. M-am coborât din cer ca să-l hrănesc pe om cu fructul iubirii cerești, ca să afle omul gustul cel de la început, gustul raiului, gustul pe care l-a avut omul până să rătăcească de Tatăl său, de Făcătorul său.

Omule, păcatul îți spune ție „tată” și Eu văd și aud din cer și de pe pământ cum păcatul te numește tată al lui. Omule, spune-I tu „Tată” lui Dumnezeu, ca să audă păcatul tău și să nu-ți mai zică „tată”. Numește-L Tată al tău pe Dumnezeu și mărește în tine numele Lui, ca să scapi de minciună și de rodul ei și de plata ei, căci păcatul te ține rob și te hrănește cu iubirea lui ca să nu mai afli ce este iubirea, dar tu scutură-te și adu-ți aminte de porunca Mea, că așa ți-am spus: *«Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși»*. Eu sunt aproapele tău. Vin să-ți fiu aproape și să te hrănesc, și te învăț să mănânci și să fii din cer, precum ai fost la început. E minciună iubirea ta, omule. Iubirea de tine te-a făcut fiu rătăcit de Tatăl tău. Iubirea ta trebuie să fie iubire de Dumnezeu, că așa ai fost creat la început, dar Eu te strig: vino spre început! Amin.

O, greu îmi deschide omul! Omul nu Mă mai cunoaște, că mulți dumnezei au ieșit din om și s-au așezat peste el, dar Eu, ca un Creator și ca un Învățător ce sunt, umblu cuvânt, umblu strigând de la o margine la alta, că vreau să-l fac pe om să se uite la Mine, și apoi să întindă mâinile spre Mine și să Mă știe de Dumnezeu.

M-am făcut Om din cer între oameni ca să-i fiu omului aproape și să-i amintesc să-L iubească pe Dumnezeu din toată ființa, și pe aproapele său ca pe el însuși, căci am venit să-i fiu omului aproape și să-l scol spre iubire și să-l întorc în țara iubirii și să-l nasc pentru ea, pentru țara lui cea din început. Amin, amin, amin.

24 ianuarie/6 februarie 1999

Duminica fiului risipitor

Pilda omului sfânt care își cerceta ucenicii și viața lor cu Domnul. Domnul Învățător în calea omului rătăcit. Școala este numai cea din cer.

Vin din cer de lângă Tatăl ca să grăiesc pe pământ, căci sunt deopotrivă în cer și pe pământ. Amin. Vin și sun la porți ca să se deschidă și să asculte cuvântul Meu, cuvântului Domnului Iisus Hristos, Fiul Tatălui ceresc și Cuvântul Tatălui, căci Eu sunt din Tatăl, și în Tatăl grăiesc peste cei credincioși, ca să Mă ia de la Tatăl și să Mă dea celor ce Mă doresc.

Fiilor, deschideți-vă! Amin. Vă numesc poartă între cer și pământ. Amin. Eu pe porți vin când vin. Eu peste porți nu trec, dar întăresc porțile și le fac să Mi se deschidă. Fiilor, vreau să vorbesc cu voi, pentru voi și pentru poporul cuvântului Meu, și pentru toți cei ce Mă doresc Învățător peste sufletele lor. Fiilor, Eu deschid sufletele voastre ca să intru în ele. Deschideți-vă! Cuvântul Meu este cheia cu care vin la poarta sufletelor voastre. Deschideți-Mi! Iată cheia. Amin. Lăsați această cheie în ușa la voi, că altfel se astupă locul cel pentru cheie. Stați deschiși, și mereu, mereu lăsați-Mi liber să Mă uit mereu în voi, să am deschis pentru Mine sufletul din voi. Am de uitat la voi, am de lucrat la voi, la creșterea și la statura voastră. Am de dat prin voi și altora care Mă doresc și care nu sunt din staulul acesta. Iată, vreau să vorbesc cu sufletele voastre, vreau să Mă uit în casa voastră, căci sunt Stăpânul și Învățătorul vostru și Mă îngrijesc de voi.

A fost odată pe pământ un om sfânt, și lângă el s-au adunat mai mulți ca să-i fie ucenici și să-l urmeze după cum trăia el. El se uita mereu la ei, și mereu, mereu intra în colibioarele lor și se uita în ele ca nu cumva să aibă în ele vreun lucru netrebuincios trupului și sufletului lor. El controla pâinea lor măsurându-le-o. Dacă pâinea le era multă, îi numea slujitorii trupului, iar dacă era fără tărâța cea din grâu, îi numea iubitori de sine și lumești. Mergea ziua și noaptea la ușa lor și asculta cu grijă de sufletele lor, dacă nu cumva dormeau și nu se rugau în vreme de rugăciune, în vreme de noapte. Dacă nu-i auzea, le bătea în poartă ca să-i deștepte, ca să-i deschidă spre Dumnezeu. Cu muștrarea stătea mereu paznic peste ei și îi îmbunătățea pentru virtuțile cerești, ca să aibă după el urmași mai sfinți decât el, și ca să am Eu, Domnul, cale din sfinți zidită între început și sfârșit. El cerceta sufletele celor credincioși Mie bătând la ușa sufletelor lor.

Fiilor, Eu deschid sufletele voastre ca să intru în ele pentru voi și pentru poporul Meu pe care-l păstoresc Eu și voi, și pentru toți cei ce Mă doresc Învățător peste casa sufle-

telor lor. Amin. Învățați mereu, învățați de la Mine cum se intră și cum se iese, căci Eu sunt Cel ce nu sar peste porți, și folosesc porțile. Eu sunt poarta voastră spre Dumnezeu, iar voi sunteți poarta Mea spre voi și spre cei ce Mă doresc ca și voi, și spre cei ce vor să învețe dorul de Dumnezeu și dragostea de Dumnezeu. Am pe pământ multe suflete risipite în duhul necunoștinței de Dumnezeu, și multe din ele dau să se întoarcă din rătăcire și vor să-și caute patrie și odihnă adevărată, și nu știu cum să pornească, și nu știu cum să se umilească, nu știu să înceapă cu umilința și cu deschiderea casei lor. De aceea vin din cer Învățător pe pământ și Mă așez cuvânt în calea omului rătăcit de casa lui, de Dumnezeu, Care este casa omului, cetatea Noului Ierusalim, Omul Cel nou, Care S-a făcut casă și masă din cer, cetate coborâtă din cer, că de aceea M-am făcut Om din cer pe pământ, de aceea, ca să fiu casă omului, casă și țară și suflet și cale și viață și tot ce a pierdut omul care rătăcește fără Dumnezeu între cer și pământ.

Fiilor, Eu sunt între voi trup și Duh, intrare și ieșire a Mea în voi și din voi. Gurița voastră este ușa prin care Eu intru Trup în voi, ca să pot ieși apoi Duh din voi, ca să fiu între voi din voi. Fiți deștepți, că voi nu aveți voie să fiți proști, fiindcă Eu v-am învățat vreme multă cum să fiți ca să pot Eu intra înăuntrul vostru Trup ceresc în trup ceresc, și să pot ieși din voi Duh ceresc, să ies din trup curățit și sfințit pentru cei ce se sfințesc ca și voi, ca să fiu Eu Cel mai mare între mulți frați, Cel dintâi să fiu, să fiu portarul sufletelor voastre.

Fiilor, fiți deștepți, că e vreme multă de când vă am la școala cea din cer cu care am venit pe pământ. Cel ce este cu școala aceasta nu are voie să fie prost. Nu e voie să fii neprițit, copile hrănit cu Duh Sfânt, căci Duhul Sfânt poate. Gurița voastră să fie ușa de intrare, dar și de ieșire pentru Mine. Gurița voastră să facă întreagă lucrarea Mea; să ia, dar să și dea; să mănânce întreg, și să împartă întreg. Mereu, mereu lucrez ca să întăresc intrarea și ieșirea Mea în voi și din voi, că nimănu n-am dat ce am avut păstrat pentru voi. Nu cumva să vă îngâmfați pentru această lucrare pe care am păstrat-o ca s-o lucrez cu voi, și mai degrabă fiți dăruiți Mie și oamenilor care Mă doresc și care nu au de unde să învețe lumina cea din cer și s-o urmeze apoi ca și voi.

Pentru toți copiii cuvântului Meu grăiesc: deschideți-vă! Deschideți-Mi! Cuvântul acesta este cheia cu care intru în casă la voi. Am lucru cu voi, vreau să Mă uit în voi, căci sunt Stăpânul și Învățătorul vostru, și Mă îngrijesc de voi ca de cei mai mici, ca de cei din urmă cu care trebuie să-Mi săvârșesc cea din urmă Scriptură, venirea Mea cu slavă pentru cei sfinți, și cu judecată pentru cei fățarnici și pentru cei ce iubesc deșertăciunea și moartea. Fiilor, fiilor, Eu bat, iar voi deschideți-vă ca să stau în voi, în sfat cu voi, și ca să ies și ca să lucrez între voi, între frate și frate și între Mine și voi. Amin, amin, amin.

Iar voi, fiilor din grădina care-Mi sunteți intrare a Mea, faceți acum lucrarea ieșirii Mele spre toți copiii acestui cuvânt, și așa să ies cu acest cuvânt, pe porți să ies și să păstoresc cu el pe cei ce Mă doresc, că mulți Mă doresc, dar fără să aibă umilință în casa sufletelor lor. Fac din voi învățători din partea lui Dumnezeu peste cei ce Mă doresc, că Eu, Domnul, am fost Omul Cel umilit, și nimic și niciodată n-am lucrat fără de umilință, ca să fiu peste om Învățător prin umilință. Așa să învețe omul de la Mine și de la voi, din umilința Mea și a voastră să învețe cum să se ridice, și cum să învieze, și cum să stea deschis înaintea lui Dumnezeu. Voiesc să fac frumos sufletul omului, căci cel mai frumos suflet este sufle-

tul umilit, care se lasă deschis mereu pentru lumina Mea, pentru împărăția Mea în om. Amin, amin, amin.

Fericit este omul umilit, care-și simte amărăciunea vieții lui căzută din Dumnezeu, că acela dă să se scoale din cădere. Iată ce taină mare este umilința. Ea este taina cea care lipsește omului cel căzut, căci omul este căzut. Numai Eu, Domnul, sunt Omul Care n-a căzut din Dumnezeu, căci am stat umilit înaintea Tatălui și înaintea omului, iar azi, după ce veacurile s-au scurs, vin din nou umilit în mijlocul oamenilor, slăvindu-Mă cu slava pe care o am de la Tatăl. Vin ca să-l chem pe om de la rătăcire la umilință, că mare taină este umilința.

Omule, ridică-ți piciorul și pune-l pe această scară, că Eu sunt Cel ce am adus-o la tine, și pe ea am coborât până la tine. Ridică-te de pe pământ la cer pe scara pe care am coborât Eu la tine. Omule care rătăcești fără cale, fără țară, fără tată și mamă și fără casă, vreau să intru în casa sufletului tău. Deschide-Mi! Dă-Mi voie în casa ta, omule, căci sunt obosit așteptând pe urma ta. Amin, amin, amin.

25 ianuarie/7 februarie 1999

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Ochii trupului și ochii duhului. Trupul pofteste împotriva duhului. Haina vopsită este haina minciunii, iar haina albă este sfințenia. Ierarhii cei din cer grăiesc peste apostolii minciunii, care poartă haină peste haină.

Cobor cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta, căci am grăit că sunt deopotrivă în cer și pe pământ, precum a fost cuvântul Meu care spune: «*Sunt cu ai Mei până la sfârșitul veacurilor*». Amin.

Vin în grădina cuvântului Meu și Mă fac sărbătoare de sfinți pentru cei credincioși coborării Mele din zilele acestea. Cei care au fost sfinți pentru Mine pe pământ ca să fie apoi pentru cer, aceia sunt și ei, ca și Mine, deopotrivă în cer și pe pământ, că de două mii de ani e mare pregătire pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl. Sfinții nu și-au pierdut niciodată răbdarea, dar doresc să vin Eu, și mereu Mă întrebă: „*Când, Doamne?*”.

Voi, copilași din urmă, voi, cei pe care vă numesc poporul Meu de azi, poporul venirii Mele, voi să nu uitați că sunteți copiii venirii Mele, și aceasta să lucrați, venirea Mea, căci sfinții din cer aceasta așteaptă și aceasta lucrează: venirea Mea. Și iată, vin, mereu vin, și vin sfinții cu Mine, și se împlinesc Scriptura lui Enoh, care a spus că «*Vine Domnul cu sfinții în zeci de mii de mii*». Dar din nou grăiesc peste voi și peste cei ce cred ca voi, că alta este slava celor cerești, și alta este slava celor pământești. Fericit este omul care trăiește cerește pe pământ, că acela vede pe cele cerești, care nu se văd de către oamenii cei firești și trupești, căci trupul pofteste și iarăși pofteste împotriva duhului. Și iată întrebare cerească: ce este duhul împotriva căruia pofteste trupul?

Omul și mișcarea omului lucrează prea puțin pentru cele ale duhului, și de aceea nu le vede pe acestea, căci ele nu se văd cu ochii trupului. E mare taină să aibă omul de la Dumnezeu două rânduri de ochi. Omul a făcut din această taină blasfemie pentru cele ce sunt cerești în om. Omul și-a stricat ochii duhului său și a făcut din ei pământ și trup, căci omul aleargă trupește și firește după Mine, fiindcă nu are învățător, iar pe Mine, Cel din Scripturi, nu Mă înțelege așa

cum M-am așezat Eu în ele pentru omul cel sfânt cu mintea și cu inima și cu ochii și cu sufletul și cu mișcarea lui.

O, ce Mi-a făcut Mie omul! Dar ce Mi-a făcut omul cel de azi! Acesta a pregătit mânia Mea și M-a îmbrăcat în mania urgiei care vine pe pământ, căci omul de azi a făcut blasfemie cu ochii duhului său, blasfemie asupra Duhului Sfânt, Care lucrează numai și numai prin oameni sfinți cu mintea și cu inima și cu trupul. Se dau oamenii prooroci, se dau învățători, se dau înțelepți și zic că împlinesc Scripturile venirii Mele, căci omul de azi și-a stricat prin semeție ochii duhului său, ochii minții, căci trupul omului pofteste împotriva duhului, împotriva minții omului, iar mintea se face țărână, ca și trupul.

Omul păcătos trebuie să se gândească la Dumnezeu cu umilință, nu cu semeție, căci greu de tot intră omul păcătos la Dumnezeu, fiindcă la Mine încap numai omul umilit, numai omul mic. Brațele Mele sunt cerești și părintești, și nu încap omul mare în ele. O, cine este cel ce stă în brațe? Oare, omul mare este? Nicidecum. Cel ce stă în brațe este cel mic, după cum și firea îl învață pe omul cel nepriceput în tainele duhului. Părintele se apleacă și își ridică copilul ca să-l ia și să-l țină în brațe pe cel mic. Așa și la Dumnezeu este: omul mic este omul umilit, care încap la Dumnezeu, căci greu de tot intră omul păcătos la Dumnezeu.

Vin cu învățătură curată și sfântă, căci altfel de învățător nu este învățător, ci este ucigaș de duhuri și stricător de vedere ca să nu vadă omul pe cele cerești. Nu-l pot îmbrățișa pe cel mare, căci cel îmbrățișat este cel mic, iar brațele sunt pentru cei mici, care se lasă îmbrățișați de părinții lor. Fericit este omul care lucrează cu duhul lui cer pe pământ, că acela vede pe cele cerești și le lucrează spre vedere, căci duhul pofteste împotriva trupului în omul cel ceresc. Și iată întrebare: ce este duhul împotriva căruia pofteste trupul? Aceasta este taină mare, și este cerească, și omul trebuie să aibă două rânduri de ochi pentru ca să lucreze taina aceasta, dar omul și mișcarea omului lucrează prea puțin sau deloc pentru cele ale duhului, și de aceea nu le vede, căci ochii duhului nu sunt ochii trupului. Fericit este omul care are de la Dumnezeu ochi pentru cele ale duhului, căci omul și-a făcut singur ochi pentru duhul său. Cine este omul cu ochi de la Dumnezeu? Omul umilit, care se face mic și sfânt în mâna Mea, acela are de la Mine ochi și vede pe cele ale Duhului Sfânt. Duhul Sfânt nu lucrează pentru cei păcătoși decât mânie pentru pocăință, dar cei păcătoși sunt semeți și își acoperă rușinea lor cu cele ale lui Dumnezeu, zic ei, și aceasta este minciună, proocie mincinoasă și nu de la Dumnezeu.

Omule, vin cu sfinții care au venit de pe pământ. Vin ca să stau de vorbă cu tine în sobor de sfinți și să-ți spun că nu este de la Mine omul păcătos care vine și îți spune ție că are de la Mine. Omule, ai căzut mai rău decât ești căzut, căci te apleci sub omul care zice că este văzător sau auzitor de duhuri. Fugi, omule, fugi de aiureala omului semeț, că iată ce ai pățit dacă ai fugit de Mine. Te-a găsit duhul rău pe cale fără Mine, și îți vestește pe cele ce le vede el cu ochii duhului lui, și s-a depărtat omul de frica de Dumnezeu și s-a încântat cu cele vopsite, dar vopsitul nu este de la Mine, și este diavol, diavol vopsit, care face din Dumnezeu vopseală, zice el. Dar Eu sunt adevăr, iar adevărul vedește minciuna și o nimicește cu tot cu trupul ei, căci omul minte asupra lui Dumnezeu.

O, copii din urmă, Eu v-am adunat pentru Mine și stau îmbrățișat cu voi ca să vă păzesc de vremea vopsită și pe dinăuntru și pe dinafară. V-am adunat dintre oameni ca să vă

învăț din cer și să știți să poftiți cu duhul împotriva trupului. Amin.

Sunt pe pământ oameni fără duh, fără minte. Aceia se poartă după îmboldirile trupului, care le robesc inima și mintea și sufletul. Sunt mulți dintre aceștia care folosesc părută evlavie către Dumnezeu, dar ei sunt fără minte și duc la evlavie deșartă suflete, mulțime de suflete. Sunt alții care-L caută pe Dumnezeu în oameni și se închină oamenilor, nu Mie. Sunt dintre ei mulți care dau slavă oamenilor și îi trag pe oameni la slava care vine de la om. Aceștia sunt oameni în biserică din lume, dar nu sunt fii ai bisericii, căci fiecare caută ale lor, nu ale lui Hristos, după cum scrie despre aceștia în Scripturi. Iată cuvânt neînțeles de omul fără duh, fără minte. Cuvântul acesta așa spune: *«Toți caută ale lor, nu ale lui Hristos»*, și toți poftesc cu trupul împotriva duhului și își fac mintea țărână.

Fiilor, au venit spre voi odată niște oameni cărora Eu le-am zis: *«Luați Duh Sfânt!»*. Eu îi știam semeți cu mintea și cu inima, și M-am întărit în cuvânt peste ei, și iar și iar le-am zis: *«Luați Duh Sfânt!»*, dar, vai, nu au luat, și s-au dus într-ale lor, că erau semeți în duhul lor. Ba s-a ridicat dintre ei cineva și a spus vouă: *„Cel ce are Duh Sfânt între noi, trebuie să mai ia?”*.

O, fiilor, mulți oameni merg la biserică, dar nu învață nimic, căci sunt iubitori de slavă deșartă și ispitesc pe Dumnezeu pentru voile lor. De aceea Eu vin în grădina cuvântului Meu ca să trec prin ea cu cuvântul și să Mă strecur în oameni Învățător sau Judecător. Nimeni nu se poate ascunde de învățătura Mea sau de judecata Mea cea prin cuvânt făcută peste tot omul.

Te-ai depărtat, omule, de frica de Dumnezeu, și ești fără de înțelepciune și fără de umilință. Te-ai încântat cu cele ale vremii, dar vremea este vopsită și pe dinăuntru și pe dinafară, adică și văzut și nevăzut, dar vopsitul nu este de la Mine, și este diavol care se acoperă cu haina Mea, dar este vopsit. Vai ție, omule care faci din numele și din haina Mea vopseală pe deasupra ta, ca să zică omul care te vede că ești de partea lui Dumnezeu. Dar Eu sunt adevăr, și voi nimici minciuna cu tot cu trupul ei, că omul minte asupra Mea, minte pe dinăuntru și pe dinafara sa, minte prin cele dinăuntru ale sale și nu ale Mele, și minte pe dinafara sa prin haina care seamănă cu haina Mea. Dar iată ce zic acestora: haina lor cea neagră o ascunde pe cea roșie, pe care o au nevăzută, iar haina lor cea roșie o ascunde pe cea neagră, pe aceea nevăzută. Negrul ascunde prin smerenia lui pe diavolul cel din omul mincinos. Roșul ascunde prin slava lui deșartă pe diavolul, care este negru. Vai și iarăși vai de oamenii care iubesc roșul pe dinăuntru și pe dinafară, căci roșul este diavol vopsit cu slavă văzută, ca să înșele pe om. Vai și iar vai locașurilor care sunt numite biserici, căci vor fi sub judecata Mea, fiindcă au în ele roșu îmbrăcat în negru, și negru învelind pe roșu. Vai și iar vai locuințelor oamenilor de pe pământ care și-au pus roșu peste ele, căci aceasta este vopseală și semn rău. Și, în sfârșit, vai omului care se acoperă cu haină roșie, că aceea e plata lui, plata omului mincinos care dă să-i facă pe oameni să se bage sub mantia minciunii și sub semnul omului blestemat: roșul.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul lumii, am fost tras de omul mincinos și am fost îmbrăcat în mantie roșie spre batjocură. M-a îmbrăcat ca să Mă batjocorească. M-a îmbrăcat așa ca să Mă înjosească sub haină mincinoasă. După ce M-au batjocorit cu haina lor numindu-Mă regele lor, rege cu

coroană făcută din spini, scuipându-Mă, îngenunchind în fața Mea, bătându-Mă cu trestie, numindu-Mă rege, M-au dezbrăcat de haina slavei deșarte și Mi-au dat înapoi haina Mea și M-au dus să Mă răstignească, să-Mi dea plata ca unui om mincinos.

O, copilași din urmă, copii ai cuvântului Meu cel din urmă! Eu v-am învățat pe voi să nu vă purtați cu cămașa vopsită și cu haina vopsită. V-am povățuit să purtați haina curată, fiilor, hăinuța albă și sfântă, căci în biserică Mea cea adevărată, haina neagră este haină albă, căci acoperă albul spre smerenia omului curat, iar haina albă este haina Mea, haina cu care Eu am fost răstignit, haina pe care omul minciunii o numea minciună, căci Îmi zicea: *„mincinosul”*. Biserica Mea este cu haina albă și nu are în ea și pe ea haină roșie. Acolo unde s-a vopsit cu roșu, acolo Eu nu Mă apropii, că Eu Mă depărtez de semnul omului mincinos, care s-a făcut rege în locul Meu peste oameni. Haina Mea este cămașa albă, iar coroana Mea este din spini, și acolo Eu sunt rege, acolo unde biserică este ca și Mine, nu ca omul cel cu slavă deșartă. Adevărații slujitori ai Mei ascund albul sub haina lor neagră, dar slujitorii cei mincinoși și răstignitorii Mei ascund roșul sub haina lor cea neagră și sub haina lor cea albă, căci cel mare al lor și-a pus haină albă ca și a Mea și s-a semețit și Mă prigonește ca și Caiafa, care M-a făcut mincinos. O, deșertăciune a deșertăciunilor! De unde te-ai ivit ca să umpli pământul cu vicleșug?

— **D**oamne, noi suntem coborâți din cer cu Tine la praznic de cuvânt în grădina Ta de pe pământ; cei trei arhierii pe care Tu ne-ai așezat să-Ți slujim pe pământ și în cer; Tu, și nu omul cel mincinos care-și zice biserică a Ta.

Doamne, suntem obosiți de așteptare. Ne sculăm cuvânt lângă Tine și rostim cuvânt din cuvânt: cei ce-și zic azi biserică, sunt mincinoșii zilelor cele de apoi, care-i zic minciunii biserică. În numele Tău și prin Tine poruncim minciunii să tacă! În numele Tău și prin Tine poruncim adevărului să vorbească! Amin, amin, amin. Să vorbească peste minciună!

Dați-vă la o parte din fața lui Dumnezeu, voi, apostoli mincinoși, care căutați ale voastre și nu ale lui Hristos! Dați loc Domnului peste pământ, că voi aveți haină peste haină și slujiți trupului, care pofteste împotriva duhului, și sunteți fără minte dacă sunteți împietriți la cerbice, iar cei împietriți calcă peste vestea Duhului Sfânt, Care străbate cerul și pământul și pe om, calcă peste venirea Domnului cu sfinții Lui în zeci de mii de mii. Voi, apostoli iubitori de trup și de slavă deșartă, arhierii și preoți și monahi, care aveți haină peste haină, dați-vă deoparte din calea venirii Domnului! Lăsați pe Domnul să vină, că vine; vine să îplinească Scriptura venirii Lui. Unde ați băgat această Scriptură? Vine Domnul! Vine, și Se vestește pe Sine, și vine!

Doamne, vino împotriva celor ce-Ți zădărnicesc venirea, că aceștia au pus negru peste roșu și sunt fiii veacului acesta și mănâncă și beau și se însoară și se mărită ca în vremea lui Noe, dar Tu vii ca în vremea lui Noe, căci așa ai spus că vii. Amin, amin, amin.

— **O**sfinții ai Mei, vin. Vin să vă dau moștenirea, pentru care ați trudit: cer nou și pământ nou, și Eu, cu sfinții Mei, întru plată de sfinți. Vin, că e plină cupa, iar venirea Mea va da peste cupă și ea se va vărsa peste omul cel mincinos de pe pământ, care s-a vopsit și s-a numit biserică. Vin, că Eu am spus aceasta. Amin, amin, amin.

Iar voi, copiii din urmă care v-ați așezat punte între cer și pământ ca să trec Eu și să vin pentru cei drepti și pentru cei mincinoși, lucrați lucrarea duhului, care pofteste împotriva trupului, lucrarea care pofteste pe Dumnezeu în voi. Omul și mișcarea omului lucrează prea puțin pentru cele ale duhului, și de aceea nu le vede pe acestea, căci ele se văd cu ochiul duhului. E mare taină să aibă omul de la Dumnezeu două rânduri de ochi, și iată, omul a făcut din această taină blasfemie pentru cele ce sunt cerești în om și cu omul.

O, ce Mi-a făcut Mie omul cel de azi, omul care-și zice slujitor al Meu și biserică a Mea! Mi-a luat locul și l-a lăsat pe om să se piardă de pe calea Mea, căci omul de azi și-a stricat prin semeție ochii duhului său, ochii minții, iar mintea se face țărână ca și trupul. Omul neumilit nu intră la Mine, că este mare în duhul său și se semețește cu mintea sa. Eu îmbrățișez pe cel ce stă în brațe, iar în brațe stau cei mici. Eu Mă aplec să-l iau în brațe pe cel mic, și iată taină neînțeleasă de omul fără duh, fără minte. Vine vremea să-i trebuiască omului mintea pe care n-a avut-o până acum, mintea cea de la Mine. Am venit să-i dau omului minte ca să aibă, și omul zice că are și nu ia de la Mine.

Fiilor, gătiți venirea Mea, că vin mereu cu praznic de cuvânt la voi. Vin să vă spun despre zilele care vin și despre omul care vine înaintea Mea; vin să-l vădesc, ca să audă de la Mine cei ce vor cu Dumnezeu și să se ascundă de cel ce vine ca un miel înaintea Mea, dar el este furul, furul Mielului. Fiilor, stați deschiși, că vin să grăiesc tainele Mele din zilele voastre cu Mine. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 1999

Duminica înfricoșatei judecăți

Omul nu a învățat ce este rugăciunea. Lipsa rugăciunii este vina căderii omului. Antichrist pune la cale amăgitoarea închipuire a venirii Domnului cu obiecte zburătoare (OZN).

Bat la poarta grădinii cuvântului Meu. Să Mi se deschidă poarta și cartea; cartea pe care o scriu Eu în zilele acestea, cartea Mea cea din urmă, care se cheamă venirea Mea, a doua venire a Domnului Iisus Hristos. Amin, amin, amin. Puțini, puțini de tot sunt cei care iubesc cartea aceasta în care scriu și încă scriu, căci puțini sunt cei care împlinesc poruncile Mele cele pentru viață veșnică în om. Puțini sunt cei ce Mă așteaptă să vin, iar cei mulți sunt cei ce urăsc cartea Mea din zilele acestea, căci mulți sunt cei ce calcă peste poruncile Mele, mulți sunt cei ce nu Mă așteaptă și nu vor să vin, dar este scris în Scripturi că vin, și de aceea vin, nu de la Mine Însumi. Mulți sunt cei ce nu vor să vin, iar pentru aceștia cartea Mea de azi este înfricoșata judecată. Nu rostesc judecata pentru omul acesta sau pentru omul celălalt. Nu numesc omul pe nume, dar scriu judecata omului, după cum s-au strâns înaintea Tatălui Meu faptele omului, și fiecare își ia după fapta lui. Nu Eu îi dau, ci fapta lui îi dă, după cum și-a scris-o omul înaintea lui Dumnezeu.

Sfinții cei care au trăit sfinți pe pământ la începutul bisericii Mele cea din sfinți zidită au scris peste biserica cea de după ei pomenirea venirii Mele a doua oară, ziua înfricoșatei judecăți au scris pentru ziua aceasta pomenită azi, zi în care omul ar trebui să pomenească peste el venirea Mea cu judecată și să se cerceteze pe sine înaintea Mea; înaintea Mea, nu înaintea omului și atât; înaintea Mea, nu numai cu el însuși și atât. Voiesc să am dreptate întru cuvintele Mele, să biruiesc

când judec pe om, să biruiesc pentru Mine, nu pentru om, căci Eu sunt Dumnezeu, nu omul, dar omul nu știe să se așeze față în față cu Mine, și se joacă de-a ascunsul cu Mine, căci conștiința omului este căzută ca și omul. De ce, oare, s-a întâmplat aceasta? Pentru că omul nu a învățat ce este rugăciunea, și de aceea s-a întâmplat să-i cadă conștiința de la locul ei, căci locul ei este înaintea lui Dumnezeu, nu în altă parte și nu în mintea omului rămasă. Ea trebuie să iasă din mintea omului și să se suie spre mintea lui Dumnezeu, spre Duhul lui Dumnezeu, Care judecă după cum este ridicarea și pocăința omului.

Rugăciunea bisericii din lume a îngânat înaintea oamenilor rugăciunea cea înaintea Mea adusă. E mare deosebire între rugăciunea cea cu pompă, făcută de oameni, și rugăciunea cea cu duh, făcută de oameni, și omul n-a învățat taina și puterea rugăciunii. Iată pentru ce a căzut conștiința omului. Lipsa rugăciunii este vina pentru care omul și-a pierdut conștiința, și stă căzut omul și n-are cine trece pe lângă el să-l deștepte. Iată-Mă pe Mine. Trec Eu, trec ca un milostiv ca să-l deștept pe cel ce doarme. Trec ca judecător al faptelor omului și ca un îndurător prin pocăința omului. Vin din cer și trec pe lângă tot omul. Vin cuvânt de judecată, ca să se judece omul pe sine înaintea Mea, față în față cu Mine. Bat la poarta grădinii venirii Mele, că în ea vin, ea este locul venirii Mele, căci cartea pe care o scriu în grădina Mea din România este a doua venire a Mea. Mă dau celor ce Mă vestesc peste pământ, și nu ies din Scripturi când fac aceasta, că în ele așa scrie: *«Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă»*. Amin, amin, amin.

Fiilor care iubiți venirea Mea, așezați-vă cu dragoste înaintea Mea, mereu așezați-vă în calea cuvântului Meu. Prețuiți venirea Mea la voi și stați cu ea și nu fără ea; stați cu cuvântul Meu pe inimă și pe buze. Luați-Mă când vin și așezați-Mă în cartea Mea din zilele voastre, pe care o întocmesc Eu, iar voi sunteți cei ce Mă așezați în ea după cum cuvintez Eu. Luați-Mă când vin și Mă dau vouă, și dați-Mă și celor ce Mă așteaptă să vin la voi, pentru voi și pentru ei. Dar iată că vin și pentru cei necredincioși, care nu se așteaptă să vin. Fericii vor fi cei care cu dor și cu plăcere mare lucrează pentru cuvântul Meu din zilele acestea răspândindu-l peste biserica Mea de pe pământ și peste pământ, căci pământul a fost dat fiilor oamenilor de pe el, iar biserica a fost dată fiilor lui Dumnezeu de pe pământ, iar Eu vin să mângâi pe cei flămânzi de cer, și vin să judec pe cei străini de cer.

Vestiți vestea cuvântului Meu, că în Scripturi stă scris: *«Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă»*. Vă dau vouă cuvântul. Luați și dați cuvântul peste biserică dacă vi-l dau, că de aceea vi-l dau. În curând veți vedea deșertăciunea și bogățiile ei, și pe oamenii ei fără de nădejde și fără de mângâiere, și vă veți teme și voi, dară ei, căci scris este: *«Vedea-vor dreptii și se vor teme și vor zice: iată-l pe omul care nu și-a pus nădejdea în Dumnezeu, care nu și-a pus pe Domnul ajutorul lui, ci a nădăjduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa»*, dar voi rugați-vă, că zilele sunt rele. Temeți-vă de Dumnezeu și ziceți: „Doamne, mă tem de înfricoșata zi a venirii Tale și de dreapta Ta judecată; mă înspăimânt și tremur ca unul care am făcut mulțime de păcate, dar apucă înainte și mă judecă cu milă și ridică-mă mântuindu-mă de ale mele, ca să fiu curat de cele deșerte și să stau înaintea Ta la venirea Ta cea înfricoșată când dreptii o vor vedea, și se vor teme de cele ce vor vedea. Doamne, acoperă-mă și trezește-mă întru a Ta venire“. Amin. Fiilor,

temeți-vă, căci cel ce nu se teme de Dumnezeu nu-L primește pe Dumnezeu mai înainte de ziua judecării.

Omul se supără când cineva are dreptate împotriva sa. Omul fuge de judecată, dar de faptă rea nu fuge. Este câte un om care-și zice că Dumnezeu este bun și nu vrea moartea păcătosului. Da, omule, Eu am spus aceasta: «Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului», dar am spus: «să se întoarcă și să fie viu», nu mort. Și iată ce-ți mai spun, omule: Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, dar păcătosul vrea moartea lui Dumnezeu; a vrut, și vrea. Tu, omule, te superi și te înfurii când cineva conștiincios pentru dreptatea Mea vine către tine și Îmi face Mie dreptate împotriva ta. Tu, omule, faci moartea Mea atunci, și te ridici întru dreptatea ta. Eu vin spre tine cu dreptatea Mea, că Eu nu vreau moartea ta, și vreau să te întorci dinspre tine spre Mine și să fii viu. Iar tu te întorci cu spatele și așa stai, stai cu spatele la Mine.

Ca să stea omul cu fața la Mine, ce înseamnă? Fața omului înseamnă omul cel dinăuntru, plin de viața Mea în el, ajutându-l pe omul de lângă el cu cele de la Mine, iar cel ce nu face așa, acela stă cu spatele la Dumnezeu. Dar azi vin și spun: fața Mea în om este slava Mea peste el, iar spatele Meu în om este mânia Mea peste el, și iarăși: fața ta înaintea Mea este voia Mea și muștrarea Mea peste tine spre creștere, iar spatele tău înaintea Mea este voia ta și fuga de dreptatea Mea, omule.

O, cine nu lucrează dragostea, de unde s-o știe? O, cine nu lucrează pe Dumnezeu, de unde să-L știe? Despre Dumnezeu se știe cu mare lucrare a Lui în om. Dacă omul nu vrea, de unde să știe pe Dumnezeu? Iată, omul lucrează altceva, lucrează dragostea lui, nu a lui Dumnezeu, căci omul este ieșit din om și nu voiește să se suie la Dumnezeu ca să fie din Dumnezeu. Și pentru aceasta, se suie diavolul la Dumnezeu și vine împotriva omului în cer, și voiește să se suie și să vină din cer peste oameni, că el crede că va fi împărat văzut și că va împărăți în veci peste om. Dar iată, cartea Mea stă deschisă, iar Eu dau de veste cele ce au să fie în zilele ce vin.

Amin, amin zic vouă, celor ce vestiți vestea Mea din cer peste pământ: duceți vestea Mea peste toți înțelepții pământului, care au jucat după cum a cântat antichristul, omul minciunii. Antichristul se va sui la cer, zice el, ca să se coboare din cer în locul Meu și să zică la tot omul că el este Hristos, Cel ce vine. Antichristul și-a pierdut de tot mintea. El s-a uitat în Scripturi și zice că s-a uitat bine și că a văzut; a citit în prooroci despre slava Mea și despre venirea Mea și s-a pus pe lucru. Ce a făcut dacă s-a pus pe lucru? A făcut dintr-ale lui, din mintea lui, a făcut din fier și din minciună slavă ca a Mea, zice el, și așa a făcut om desfrânat din duh de om și din trup de om, și s-a îmbrăcat cu puterea minciunii lui și a făcut făcătură ca să facă slavă ca a Mea, trup ca al Meu, zice el, trup care s-a înălțat la cer și care se coboară din cer. El a luat cuvântul îngerilor cerului care au zis: «Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, tot așa va și veni, precum S-a suit». A luat acest cuvânt și s-a învârtit pe lângă el ca să-l împlinescă el prin om născut din om, om desfrânat. O, bietul de el! Și-a pierdut mintea și a uitat că este păcătos și că nu poate fi Dumnezeu în locul Meu. A luat cuvântul proorocilor Mei, dar aceia erau prooroci, nu erau păcătoși. Să-l fi luat și pe al Meu, că Eu am cuvântat peste cei pe care i-am pus să vestească cu putere multă cuvântul Meu. Să fi luat și cuvântul Meu care a spus că «hristosul minciunos va veni înaintea Mea și va face semne în cer și pe pământ și va înșela pe mulți, și apoi Domnul îl va nimici cu puterea venirii Sale cu slavă și cu mii

de îngeri întru venirea Sa». Dar Eu vin înaintea lui și îi dau de veste, lui și îngerilor lui care-l slujesc, că-l voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu, care suflă peste grădina Mea, și din ea peste el, și apoi voi veni precum M-am suit, și Mă voi arăta Dumnezeul Cel adevărat, și voi veni venind din cer, precum M-am suit la cer, slujit de îngeri, îngerii cei fără de trup întru slavă văzută, așa cum îngerul Meu a venit și în chip văzut M-a acoperit când M-am suit la cer, trăgându-Mă din ochii celor ce Mă vedeau trup, Dumnezeu întrupat.

Eu, pe pământ cât am stat, Mi-am acoperit slava. Am fost Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dar am stat între oameni ca un om, am stat fără de slavă. M-am arătat când și când cu putere, ca un Dumnezeu, făcând lucrările cele peste fire ale Tatălui Meu Cel nevăzut. M-am arătat când și când Fiul Tatălui ceresc prin mărturisirea Tatălui, Cel de deasupra Mea și Cel dinăuntru Meu. M-am arătat când și când, însoțit de lumina îngerului Meu, ca să Mă mărturisească îngerii, nu Eu. Venea îngerul Meu și Mă cuprindea în lumina lui de jur împrejur, și apoi se ascundea pentru smerenia Mea și a lui. Și a venit îngerul Meu când Tatăl M-a ridicat la cer, și s-a făcut nor îngerul Meu și s-a așezat între Mine și cei ce Mă priveau când Tatăl Mă ridica. Îngerul Meu cel fără de trup M-a acoperit mereu când lucrăm lucrarea Tatălui înaintea omului, înaintea lui Israel, așa cum astăzi stă iar între Mine și cei ce primesc cuvântul Meu, că este îngerul Meu din care Eu, Domnul, sun peste pământ trâmbița a șaptea, după cum este scris în Scripturi de trâmbițarea celui de al șaptelea înger pentru deschiderea cărții judecării.

Voi veni numaidecât la voi, copii din grădina Mea, și voi grăi cu voi despre îngerul Meu. Acum însă voiesc să-i spun lui antichristul că nu se poate face îngerul Meu, și că Eu voi veni, precum M-am și suit, cu îngerul Meu. Amin, amin, amin. Îngerul lui e din duhul lui făcut, iar el și-a pierdut mintea și nu știe ce este înger și nu știe ce este Hristos, și ca să știe, îi spun Eu. Amin. Îi spun Eu: Eu sunt foc mistuitor, care arde pe antichristul. Eu sunt sabie bine ascuțită la amândouă capetele, care taie până la os pe antichristul, care nu poate să facă ce fac Eu. Eu sunt nor de acoperire pentru fiii cerului pe pământ, așa cum am și fost. Eu sunt Hristosul Tatălui, iar el este diavol. Eu sunt Judecătorul, iar el este judecatul; el, și toți slujitorii lui, care sunt îngerii lui, îngerii lui antichrist cel roșu, roșu peste tot, așa cum s-a născut și a trăit din sabia lui, nu de la Mine, că dacă trăia de la Mine, nu se făcea antichristul împotrivorul Meu și al lucrului Meu cel binecuvântat mai înainte de a se naște el.

Antichristul a luat din Scripturi de peste tot cuvântul cel pentru venirea Mea, și se uită în el și vrea să-l împlinescă, dar Eu vin cu îngerul Meu, nu cu al lui, și iată, rostesc cuvântul lui cel pământesc pe românește, și spun: proorocii Mei cei din Scripturi, Iezechiel, Daniel, Zaharia și toți cei care au descoperit prin cuvânt slava Mea și venirea Mea, ei au spus: «slava Domnului», și nu au spus OZN, precum vrea să grăiască antichristul despre slava venirii Mele. El Mă așteaptă pe Muntele Măslinilor, dar și Eu îl aștept tot acolo, ca să-l mistuiesc, că sunt foc mistuitor, și îl voi nimici prin venirea Mea și prin îngerul Meu. Amin.

Ilie, proorocul Meu, a fost luat la cer cu foc, cu trăsură trasă de cai de foc, nu cu OZN. Iezechiel a arătat slava Mea cea arătată de Mine lui, slavă vie, slavă de foc, slavă din care curge foc, roți de foc, îngeri fără de trup, vedenie de foc, nu OZN, iar Eu stând în mijlocul focului, nu în mijlocul făcăturilor omenești. Eu umblam pe mare cu piciorul, nu cu vapo-

rul, cum umblă antichristul care se dă mai mare ca Mine, că nu e greu să mergi cu vaporul, ci e greu să mergi cu pasul pe deasupra apei, așa cum am mers Eu și sfinții Mei. Eu umblu pe cer cu trupul și cu slujire de îngeri, nu cu avionul, nu cu racheta, nu cu OZN-ul, cum umblă antichristul, că nu e greu să umbli pe cer cu avionul sau cu OZN-ul, ci e greu să umbli cu pasul și cu norii în suire și în coborâre și pe aripile vânturilor, precum umblu Eu și sfinții Mei. Dar iată, precum omul cel mincinos a căzut din cer la cuvântul Meu rostit de cel sfânt pe pământ, și precum acela care se dădea Dumnezeu peste oameni s-a zdrobit căzând din cer pe pământ după ce s-a suit, tot așa minciuna cea de azi va fi mistuită în foc nestins, rostit prin cuvântul Meu, căci antichristul se va sui în curând în cer ca să vină pe pământ, în locul Meu, și să se facă rege. Se va ridica până la cer și se va prăbuși, că în cer este Dumnezeu. Dar el nu crede, bietul de el, că și-a pierdut mintea mai înainte de a se fi născut, și încă din pântec s-a bătut cu cel credincios Mie (*Iacov și Esau, n.r.*).

Fiilor, fiilor, mare taină vă spun spre știință, că precum Eu, Domnul, am venit trecând prin poporul evreu, tot la fel și antichristul cel desfrânat, căci scris este: «*Dușmanii omului vor fi casnicii lui*». Poporul evreu este căzut sub osânda banului, și banul îl blesteamă și îl osândește, căci pe Mine, Cel din cer venit, M-a dat la moarte pe bani.

Eu am împlinit Scriptura și am adus foamete pe pământ, și omului îi este foame de păcate și de viață desfrânată, nu de cuvântul lui Dumnezeu, și iată, deodată am deschis cerurile și aduc din nou cuvântul Meu, dar aduc cuvântul judecății, și prin el îl vădesc pe antichristul, care-și zice „*mielul*“, dar nu e miel, că el a răstignit pe Miel.

Fiilor creștini, fiți cumiți! Amin, amin, amin zic vouă: fiți cumiți, fiți cumiți, fiți cumiți! Toate semnele minciinoase vor veni pe pământ, ca să cadă sub ele omul cel mincinos care se desfrânează sub tot pomul verde sub numele Meu, dar voi fiți cumiți, că îngerul Meu va sta între voi și omul minciunii, care va da trup minciunii. Îngerul Meu vă va acoperi pe voi din ochii lor, și pe ei din ochii voștri, ca să fiți voi cumiți. Păcatul fuge de omul care nu se gândește la păcat, dar păcatul văzut îi deschide mintea omului ca să se gândească la el, iar mintea se face inimă și se face trup, după cum Eu am grăit prin părinții voștri cei sfinți, dar voi nu vă uitați, fiilor. Fiți cumiți, nu fiți evrei. Fiți cumiți, fiți cumiți, fiți cumiți! Amin.

Acum termin, și iarăși vin, și voi grăi cu voi despre îngerul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 februarie 1999

Praznicul Întâmpinării Domnului

Domnul Se suie și coboară slujit de îngeri. Nimicirea făcăturilor omului: OZN. Îngerul Domnului, Mihail arhanghelul, este ocrotitorul poporului ales.

Glasul Meu strigă iar la porți să se deschidă. Vin din nou, vin cu sărbătoare împăratească pentru pomenirea aceea când Eu, Domnul, și cu mama Mea Fecioara, însoțiți de Iosif cel ales ca să Ne fie Nouă acoperământ și tată pământesc și cu grijă de Noi, am mers la templu ca să ducem jertfă de curățire după naștere, și să Mă dea pe Mine Domnului, și apoi să Mă răscumpere până la creșterea deplină de slujitor al Tatălui. Eu M-am plecat legii și omului, ca un om supus păcatului, ca omul care se naște cu păcat din păcat.

Eu am întocmit legea de pe muntele Sinai prin îngerul Meu înaintea lui Moise, legea Mea cea sfântă, poruncind-o peste om, și M-am aplecat, ca să nu spună omul că nu poate. În toate i-am arătat omului cum să facă, și apoi să facă. Dacă un învățător îl învață pe om fără să fie văzut că face și el tot așa, acela este fariseu care învață fățărnicia pe care o lucrează și el. Fiecare învățător trebuie să-l învețe pe om ceea ce face el, nu altceva. Fiecare meșter îi arată ucenicului meșteșugul și îl învață cu mâna lui cum să lucreze ca să-și deprindă mâna.

Eu sunt Învățător adevărat, căci sunt din cer venit, și i-am arătat omului să lucreze ca Mine pe pământ. M-am coborât din cer pe pământ și M-am suit de pe pământ în cer, ca să vadă omul și să lucreze și el tot așa. Am fost slujit de îngeri și i-am arătat omului să lucreze tot așa, slujit de îngeri, așa cum am lucrat Eu. Omul trebuie să se nască din cer, ca și Mine, și trebuie să trăiască pe pământ cum am trăit Eu, și trebuie să se suie la cer cum M-am suit Eu, și să vină la Mine în cer precum Eu vin la el pe pământ, slujit de îngeri, dar omul nu M-a luat Învățător peste el. Iată de ce vin din cer la om. Vin să-l deprind să Mă știe omul de Învățător din cer; vin să-l fac să știe că este cer, și că este Dumnezeu în cer; vin să-i spun că nu numai pământ este, ci este și cer, și că pe pământ locuiește omul, iar în cer este Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul. Amin. Învăț ca un Învățător pe cei mici, și încep învățându-l pe om să se facă mic ca să învețe, căci cei mari nu mai iau de la Dumnezeu învățătură, și și-au luat averea și s-au dus cu ea în iad, în lumea cea fără Dumnezeu pe pământ, și iadul s-a deschis și l-a înghițit pe om, și s-a făcut lumea mormânt pentru omul cel fără Dumnezeu pe pământ, și s-a făcut omul antichrist, iar aceasta înseamnă om fără Dumnezeu, om fără Învățătorul Cel din cer.

Antichristul nu lucrează împotriva Mea, că nu poate, fiindcă Eu sunt Dumnezeu în cer și pe pământ. El lucrează împotriva lui, el își sapă prăpastia lui, că el este pe pământ și este neputincios pentru el și pentru tot omul, căci este în întuneric, fiindcă lumina lui este minciună, nu lumină. Curând, curând lumina cea făcută de el se va stinge de însăși mâna lui. Când el se va sui ca să vină din cer, așa cum zice el că va face, atunci îngerul Meu va lua foc din focul slavei Mele și îl va arunca pe pământ, și va lua foc lumina cea făcută de mâna omului antichrist. Atunci va înceta tot lucrul făcăturilor omului și se va stinge înțelepciunea cea strânsă de om, și omul va zice că n-o mai vede și că n-o mai știe, fiindcă ea a fost făcătură, nu înțelepciune, făcătură mai înțeleaptă ca omul, mai harnică decât omul, așa cum a făcut-o omul cel semeț. Eu am lucrat înțelepciune din cuvânt, nu din fier, nu din păcură, nu din aur și argint, nu din minciună. Când am făcut cerul și pământul, din cuvânt le-am făcut, dar când l-am făcut pe om, l-am făcut cu cuvântul, și apoi mâna Mea a împlinit cuvântul cel dumnezeiesc, și apoi Duhul Meu a suflat peste pământ, și pământul s-a făcut om cu suflet viu. Omul însă a făcut fier cu suflet viu, spre moartea sufletului său, căci scris este: «*I s-a dat duh să grăiască icoana; i s-a dat să insufle duh chipului fiarei ca să grăiască, că a zis celor de pe pământ să facă fiarei chip*». Omului nu-i mai trebuie înger. Ce-i mai trebuie lui înger? Îngerul lui este televizorul, este calculatorul, este făruria căreia îi zice OZN, nu înger. Iată, toate se vor opri la trâmbița Mea cea de apoi, care este îngerul Meu, cel de al șaptelea înger care sună.

Grăiesc vouă, fiilor din grădină; vouă, și poporului Meu cel mic. Îmi pun pecetea Mea pe fruntea voastră. Mă aplec până la voi și vă sărut fruntea cu gura Mea, cu cuvântul Meu, ca să rămână pecetea Mea pe frunțile voastre, și cu ea

să aduc moartea omului mincinos care minte asupra lui Dumnezeu. Vă însemnez căsuțele cu pecetea Mea, a viului Dumnezeu, și vă însemnez frunțile, căci îngerul Meu, curând, curând sună ca să moară cei vii, și să învieze cei morți; să moară cei vii care n-au pe Dumnezeu, și să învieze cei morți care au pe Dumnezeu. La început când ați venit la Mine, am pus pecetea Mea pe fruntea voastră și v-am sărutat fruntea ca să pecetluiesc Eu pecetea îngerului Meu peste voi, și ca să se teamă satana de voi, să se teamă antichristul, care se închină chipului fiarei.

Îngerul Meu a surpat pe satana de la început și până azi. Îngerul Meu este lumina Mea cea mai dinaintea luminii. El a fost cel ce M-a acoperit pe Mine când eram înaintemer-gătorul poporului Israel, în chip de stâlp de foc și în chip de nor acoperindu-Mi poporul. Îngerul Meu a scris cu focul lui poruncile Mele de pe muntele Sinai când cuvântul Meu grăia peste Moise. Îngerul Meu s-a făcut foc care a biruit focul omului și i-a scos nevătămați pe cei din cuptorul cu foc. Îngerul Meu l-a purtat pe Avacum spre Daniel când flămânzise în groapa cu lei. Îngerul Meu s-a așezat înaintea lui Valaam ca să-l oprească să-Mi blesteme poporul. Pe Petru, apostolul Meu, l-a scos din lanțuri și din temniță îngerul Meu, îngerul Domnului, trâmbița cea din urmă.

Încă și încă grăiesc vouă despre această taină care se cheamă îngerul Domnului. Îngerul acestei lucrări care a fost și care este cu voi, este îngerul Meu, îngerul Domnului. Îngerul lui Verginica a fost și este îngerul Meu, îngerul Domnului. Îngerul acestei grădini, și al vostru, este îngerul Domnului, voievodul și arhanghelul Mihail. Amin, amin, amin. El este îngerul Meu, care a lucrat pentru Israel, înecând pe egipteni, învingând pe cananeeni, întărind pe Moise și pe Aaron și pe Iosua și pe David și pe Mine, Domnul; Domnul Cel slujit de îngeri. El este îngerul Meu, care a lucrat pentru voi scoțându-vă din lume și învingând lumea din voi și întărindu-vă pentru Mine, pentru Domnul.

Fiilor, încă o taină grăiesc vouă: îngerul Meu vă va acoperi pe voi când pentru lume va suna judecata, și pentru morți, învierea. Vă veți uita și nu veți mai vedea lumea, și nici lumea pe voi, lumea care va alerga după voi. Eu însă vă voi acoperi pe voi cu îngerul Meu, așa cum el Mă acoperă pe Mine, Domnul. Când Mi-am început lucrarea prin Verginica, am spus așa: «Când va lua pământul foc, credincioșii Mei nu vor arde. Când totul se va dărâma, ei vor rămâne, că au pe frunțile lor pecetea Mea și sărutarea Mea, căci credincioșii sunt de partea Mea și nu părăsesc calea Mea cu ei, căci au cu ei pe îngerul Meu». Amin.

Mihail arhanghelul este îngerul Domnului, îngerul Meu, care l-a păzit pe unsul cel din urmă al românilor. A stat mereu cu cel uns, și nu s-a lipit de el sabie sau glonț sau altă vătămare, și am împlinit Scriptura zilelor voastre, că așa v-am spus: «El va veni înapoi în țara Mea și a lui și a voastră». Și a venit, slujit de îngerul Meu, căci cuvântul Meu este adevărul.

Eu, Domnul, vă ocrotesc pe voi și vă dau pe îngerul Meu în vreme de strâmtorare și vă izbăvesc, că așa este scris despre zilele voastre: «În vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod, care ocrotește pe poporul Meu în vreme de strâmtorare, vreme cum n-a mai fost de când popoarele și până în vremea de acum, dar cel ce este scris în cartea aceasta, va fi izbăvit. Ba se vor deștepta dintre cei mulți care dorm în țărâna pământului, unii spre viață veșnică, și alții spre scârbă veșnică, iar înțelepții Mei vor străluci pe bolta cerului, și cei ce au adus pe mulți pe calea cea dreaptă, vor fi ca

stelele în vecii vecilor». Amin. Eu, Domnul, am trimis pe îngerul Meu ca să vă vestească vouă aceste cuvinte. Vin curând, însoțit de îngerul Meu, precum M-am și suit. Îngerul Meu este împreună slujitor cu voi și cu cei ce păzesc cuvintele cărții acesteia, iar voi închinați-vă Mie, ca și îngerul Meu. Să nu pecetluiți aceste cuvinte, că este vremea lor, și Eu vin curând. Amin.

Fiilor, fiți vrednici de paza îngerului Meu. Când au vrut cei mari de peste România să vă piardă pe voi pentru că erați ai Mei (16 decembrie 1989, n.r.), îngerul Meu s-a băgat între ei și voi și i-a pierdut pe ei, iar pe voi v-a izbăvit, și nu se numește nici revoluție, nici lovitură de stat ceea ce a fost atunci prin vărsare de sânge, ci se numește lucrarea îngerului Meu pentru ocrotirea voastră. Fiți vrednici de paza îngerului Meu, fiilor, căci lucrarea cuvântului Meu are de înger pe îngerul Meu, Mihail arhanghelul, voievodul oștirilor cerești, care a rostit cuvântul Meu peste firea îngerilor care se semețiseră împotriva Mea, zicând oștirilor cerești: «Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!». Amin.

Fiilor, luați aminte la tainele pe care vi le aduc. Eu am fost slujit de înger și i-am arătat omului să lucreze tot așa, slujit de îngeri. Îngerul Meu va lua foc din focul slavei Mele și îl va arunca pe pământ și va lua foc lumina cea făcută de mâna omului cel fără Dumnezeu, și atunci va înceta tot lucrul făcăturilor omului, și se va stinge înțelepciunea cea din om ieșită și omul n-o va mai vedea, fiindcă ea a fost făcătura omului, nu înțelepciune. Toate se vor opri la trâmbița cea de apoi, care este îngerul Meu, cel de al șaptelea înger care va suna. Pecetluiesc pecetea îngerului Meu peste voi. Cuvântul Meu întărește peste voi pe îngerul Domnului. Lucrați lucrare îngerească și slujiți-Mi Mie cu ea, că v-am dat de lucru pentru Mine. Iar pentru omul minciunii, antichristul, așa grăiesc: îl voi arunca pe pământ, căci se va sui pe cer ca să vină în locul Meu și să-și zică „rege” și să-și zică „hristos”. Îl voi arunca pe pământ și va fi zdrobit, el și îngerii lui, el și slujitorii lui. Iar Eu vin curând însoțit de îngerul Meu, precum M-am suit la Tatăl. Vin să fac dreptate sfinților, care-Mi zic mereu: „Când, Doamne?”. O, un pic, un picuț încă, și vin. Curând, curând vin, căci sunt gata și vin, și îngerul Meu merge înaintea Mea, căci vin. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 1999

Duminica izgonirii lui Adam din rai

O singură poruncă le cuprinde pe toate: ascultarea de Dumnezeu. Deșertăciunea minții omului nu pătrunde taina ființei lui Dumnezeu.

Dacă vin pe pământ, dacă vin mereu cuvânt din cer pe pământ, acesta este lucrul ce-l am Eu de făcut, căci M-am dus ca să vin. Amin. Dacă sunt Cel ce sunt, atunci aceasta Îmi este lucrarea: să fiu; și iată, sunt, căci voiesc și omul să fie. Voiesc și iar voiesc să fie și omul, să vrea și omul să fie, să vrea măcar la sfârșit dacă n-a vrut la început. La început a vrut în alt fel omul. La început omul a vrut să fie Dumnezeu, și atunci L-a pierdut pe Dumnezeu, că așa a voit, și n-a mai fost, căci a murit apoi. Măcar la sfârșit să vrea omul să fie, că Eu asta vreau, și vreau să rămân Dumnezeu omului, ca să-i fie bine omului și să aibă omul viață. Când omul s-a opus lui Dumnezeu prin neascultare, atunci s-a îmbrăcat în trup muritor și n-a mai fost, dar Eu sunt Cel ce sunt, și vreau și omul să fie, și vreau să trăiască omul și să aibă Dumnezeu peste el, căci acela este cel ce trăiește, acela

care are pe Dumnezeu peste el și pentru el. Dacă vin pe pământ, de aceea vin, că acesta este lucrul ce-l am de lucrat. Dacă i-am spus omului să împlinească porunca Mea, de aceea i-am spus-o, ca s-o împlinească și s-o lucreze și să aibă lucrare omul.

Iată, omul stă de șapte mii de ani deasupra cerurilor, deasupra lui Dumnezeu, că nu împlinește porunca lui Dumnezeu, nu împlinește ascultarea de Dumnezeu, căci aceasta este porunca: ascultarea de Dumnezeu. O, Eu sunt Cel ce sunt, dar omul nu împlinește porunca Mea, și stă deasupra Mea. Cel ce trece peste Mine, acela se face mai mare ca Mine și stă deasupra Mea prin voia lui, care biruiește peste voia Mea. Voia Mea am pus-o peste om, căci Eu l-am făcut pe om, dar omul n-a iubit umilința, n-a iubit să fie mai mic ca să fie, ci a iubit să fie mai mare, ca să nu fie. Tot omul calcă peste poruncile Mele pe care le-am pus peste omul cel căzut din rai. Le-am pus ca să-i arăt omului calea înapoi spre rai, dar și așa omul tot mai mare a rămas, că nu vrea omul să împlinească pe Dumnezeu în el, mai mare decât pe el.

Omul a căzut din rai pentru mâncare. Eu însă am coborât după om și M-am făcut asemenea lui și M-am pregătit să mor pentru el, ca să vadă ce fac Eu pentru el și să Mă prețuiască de Dumnezeu peste el. Am stat nemâncat patruzeci de zile și patruzeci de nopți când M-am pregătit pentru moarte. Am făcut așa ca să plătesc păcatul mâncării omului, care n-a stat nemâncat pentru viață. Eu am stat nemâncat pentru moarte, iar el n-a stat nemâncat nici pentru viață. Și câte n-am făcut Eu când am venit să Mă pregătesc pentru moarte! Am făcut tot ce n-a voit omul să facă pentru viața lui, și apoi M-am dovedit Dumnezeu mare peste om și pentru om, și nu M-a voit omul, și nici azi nu Mă vrea. Dar Eu îl voiesc pe om, și voiesc să-l fac și pe el să vrea, că acesta este lucrul ce-l am de lucrat. Omul s-a ridicat mult prea mare față de Mine și de aceea nu Mă mai ascultă, și de aceea moare, că dacă s-a ridicat peste Mine, nu înseamnă că e și mare, ci înseamnă că nu este, dar Eu voiesc să fie, și de aceea lucrez de deasupra lui, și de aceea vin mereu la om cu duh ceresc și cu cuvânt ceresc, căci vreau să-i fiu omului cale înapoi spre rai, numai să voinască omul.

O, e greu de tot, că azi omul înțelege după mintea lui ființa lui Dumnezeu. E greu de om, că el și-a băgat în minte prea multă deșertăciune, și nu mai este bună de nimic mintea omului, dar Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce pot peste om, și voi lua de pe pământ mintea cea de la sfârșit a omului și îi voi da omului mintea cea dintâi, și cu ea va vedea pe Dumnezeu și mărirea lui Dumnezeu. Omul nu mai are putere. Omul a fost casa Mea cea sfântă, cea cu putere din puterea Mea, dar, vai, nu mai are omul nimic bun pentru Mine. Scris este: «*Când puterea omului se va sfârși, atunci va veni Domnul*» și va da lege bună pentru om, și omul se va supune, și apoi se va ridica pentru Dumnezeu. Cele scrise sunt scrise, și sunt înființate prin cuvânt, și vor fi lucrare văzută, și atunci va veni Domnul, precum este scris.

O, dacă vin pe pământ, dacă vin mereu cuvânt pe pământ, acesta este lucrul ce-l am de lucrat. O, dacă sunt Cel ce sunt, aceasta Îmi este lucrarea: să fiu. Voiesc și omul să fie. De aceea vin. Voiesc să Mă odihnesc din nou, și iată, de aceea vin. Caut mereu locaș pentru odihnă; iată de ce vin. Omul a fost casa Mea. Vin și Îmi caut casa ca să Mă odihnesc, căci omul a fost raiul Meu. Omul e și el obosit. Vin să-i dau casa din care a plecat, de aceea vin. Curând, curând nimic nu va mai fi pentru om decât casa lui din care a plecat. Eu sunt Cel părăsit de om, și îl aștept să se întoarcă și să fie, și să-i fiu

casă și să-l odihnesc. Voiesc să vrea și omul, căci omul este lucrul mâinilor Mele, rai din rai a fost, casa Mea a fost. Să se întoarcă omul la Mine și să mănânce tot ce-i dau Eu să mănânce și să fie viu. Să asculte porunca Mea și să fie omul odihna Mea, precum Eu l-am făcut să fie. Amin.

O, fiilor spre care-Mi deșert cuvântul Meu ca să fie el între om și Mine! Măncați porunca Mea. Ea este ascultarea de Dumnezeu. E foamete mare pe pământ, foamete de Dumnezeu. Stă omul flămând de Dumnezeu și nu știe ce este această foamete. Omul ține post de Dumnezeu, nu de bucate, dar Eu voi fi și voi lucra pentru mulți lumină, că scris este: «*Ce nu poate omul, pot Eu*». Amin, amin, amin. Când omul nu va mai putea, pot Eu. Omul nu va mai avea ce să poată, și atunci pot Eu. Să-Mi spună omul că nu mai poate, și atunci pot Eu, căci scris este: «*Ce nu poate omul, pot Eu*». Acum poate omul; așa zice el. Curând, curând nu va mai avea ce să poată, și Îmi va spune omul că nu mai poate, că nu mai are ce să poată, și atunci pot Eu, căci omul e neputincios, iar Eu în cel neputincios pot. Amin, amin, amin.

8/21 februarie 1999

Sărbătoarea sfântului sfințit mucenic Haralambie

Cercetarea inimilor și a minților pentru sfințenia vieții, în întâmpinarea serbării Învierii Domnului.

Mă las peste voi cu har proaspăt, fii lucrători din partea Mea, fii ai grădinii Mele. Mă las peste voi cu cuvinte sfinte pentru sfințenia fiilor bisericii cea de nou Ierusalim. Merg cu voi la lucrul pregătirii bisericii pentru sărbătoarea patimilor Mele. Să audă poporul cel cercetat că merg cu voi. Să se așeze înaintea Mea, nu înaintea voastră. Să se așeze poporul cel cercetat de Mine prin voi și să se cerceze pe sine fiecare copil din Israel, că mare este numele lui Israel, numele poporului creștin care păzește porunca Mea, ascultarea de Dumnezeu.

Mă las peste voi cu harul Meu, iar voi lăsați-vă cu harul vostru în harul Meu, că vi-l dau pe al Meu. Amin. Faceți-l pe fiecare copil din Israel să-și aducă conștiința înaintea Mea, cercetându-se pe sine pentru Mine și pentru sine și pentru frați, frații Domnului, căci am spus peste Israel: «*Fiilor; deschideți-Mi, deschideți-vă! Vreau să vorbesc cu sufletele voastre, vreau să Mă uit în casa voastră, căci sunt Stăpânul și sunt Învățătorul vostru și Mă îngrijesc de voi*». Și iată ce mai spun peste fiii bisericii Mele de azi: fiilor, stați deschiși înaintea Mea când vin să vă cercetez; lăsați-Mi liberă intrarea în voi, că am de uitat la voi și de lucrat la voi, la creșterea și la statura și la lucrarea voastră, care înseamnă intrarea Mea în voi și ieșirea Mea din voi; ieșirea Mea din voi și intrarea Mea în voi. Amin.

Vin să vă pregătesc pentru sărbătoarea patimilor Mele pentru voi, sărbătoarea iubirii Mele pentru cei ce cred Mie. Din iubire M-am supus chinurilor dumnezeiești pentru voi, ca să Mă iubiți și voi apoi. Iubiți lucrarea Mea în voi, că de aceea o aduc din cer peste voi, ca să o lucrați, nu ca să rămână în cer sau în carte. Sărbătoarea cea pentru care vă pregătesc este sărbătoarea patimilor Mele. Ea începe cu cercetarea conștiinței, cercetarea ființei tale, fiule cercetat, legătura dintre Mine și tine, că Mă apropii de tine ca să văd ființa ta, conștiința ta față de patimile Mele. Patimile Mele au fost iubire sfântă, jertfită pentru om. Patimile Mele au fost chinurile dumnezeiești pe care le-am purtat împotriva păcatelor omu-

lui, ca să le stric puterea și să vină omul spre patima Mea și s-o ia pe umeri și s-o poarte, ca să semene cu Mine și să stea înaintea Mea.

Sfântul și arhierul Meu Haralambie a pățimit chinuri pentru credința lui în Mine, căci credința așa se încearcă, și apoi credința lui a înverzit și a înfrunzit și s-a înrămurit și a înflorit și a rodit, căci s-a făcut copac mare la streășina casei omului cel depărtat de Dumnezeu, care pătimește păcate, nu chinuri. Acest sfânt a avut lucrarea Mea în el și a biruit cu Mine puterea cea neputincioasă a păgânilor care-l chinuiau, căci i-a mustrat prin puterea Mea care-l vindeca de toate chinurile cele de la ei. El sărbătorea în el sărbătoarea patimilor Mele, nu a patimilor lui, căci pentru numele Meu lucra el înaintea păgânilor.

Iubirea creștinilor, dacă nu se vede, dacă nu este dovedită prin lucrarea Mea în ei, ea nu este iubire de Dumnezeu, și este iubire pentru ei, nu pentru Mine. Cine Mă iubește pe Mine, acela nu se poate ascunde, ci, din contra, Mă mărturisește, după cum Eu, Domnul, trimit peste el încercarea credinței lui.

Fiilor, stați deschiși, că vin să vă cercetez credința și firea credinței și duhul credinței, ca apoi să vă și povățuiesc după cum vă este de multă sau de puțină iubirea. Vin cu cei din grădină, dar vin Eu. Nu cumva să vă găsec ascunși sau nepăsători sau nelucrători peste voi. Nu cumva să aștept plângând ca să deschideți și să văd în voi. Nu cumva să Mă țineți la ușă, căci Eu v-am învățat să Mă iubiți și să Mă așteptați și să Mă chemați să vin. Și iată, vin, iar voi deschideți-Mi, căci sunt Stăpânul. Începem pregătirea pentru sărbătoarea patimilor Mele pentru voi, sărbătoarea iubirii Mele pentru cei ce cred Mie. Ea este pregătire și pentru voi, și pentru iubirea voastră, căci cel ce Mă iubește trebuie să se asemene Mie.

Nimeni pe pământ nu știe să se pregătească pentru Domnul. Mulți își dau trupul la post, dar conștiința nu și-o cercetează și dragostea de Dumnezeu nu și-o așează. Scris este: *«Dacă mi-aș da trupul să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Dacă aș avea înțelepciune și milostenie, nimic nu sunt dacă nu am dragoste»*. O, nimeni pe pământ nu știe să se pregătească pentru Domnul, că nu se poate și Domnul și mamona în același trup și în același duh și în aceeași casă, căci casa aceea nu este casă, ci este dărâmatură.

Fiilor din Israel, fiilor cercetați de Dumnezeu, Mă las peste voi cu harul Meu, iar voi lăsați-vă cu harul vostru în harul Meu, că vi-l dau pe al Meu. Fiilor, cercetați pe Dumnezeu, cercetați-L dacă este în voi, cercetați-vă casa și deschideți Domnului. Vin la voi cu cei din grădină. Vin cu har proaspăt pentru sfințenia bisericii. Vin Eu la voi, nu veniți voi la Mine. Vin Eu. Eu știu unde trebuie să vin; de aceea vin Eu.

Fiilor din Israel, învățați de la Mine marea lucrare a cercetării ființei voastre, ca să pot Eu să am în voi fii pe potriva Mea și să văd în voi și să Mă văd în voi, căci fiii acestei lucrări sunt cei ce se arată că sunt. Amin, amin, amin.

10/23 februarie 1999

Duminica întâi a Postului Mare, a drepte credințe

Înțelepciunea cuvintelor vine de la învățătura cea sfântă. Semeția surpă biserica. Neumiliția atrage cu sine ascunderea. Umiliția este toiag pentru cel sfânt.

Fiilor din grădina Mea, am spus vouă că Eu sunt Învățătorul celor ce Mă voiesc Dumnezeu peste ei. Aduc la voi cuvântul învățării cea pentru sfinți, căci în-

vățătura Mea, numai cei sfinți o pricep, și de aceea o și împlinesc în ei, căci ei iubesc curățenia cea de duh și cea de trup, și umiliția cea lucrătoare de sfințenie.

O, cui să mai dau Eu învățătura Mea? Cine este cel ce o caută ca s-o ia? Cine este cel ce o pune peste el ca s-o caute? Nu mai sunt pe pământ oameni sfinți, oameni cuminți, oameni umiliți între oameni, în care Eu să-Mi găsec plăcerea, și din care să lucrez pentru oameni. Voiesc să-i înțeleptesc pe oameni, căci înțelepciunea lor nu e bună, dar cel mai greu Mă doare de oamenii care zic că-L iubesc pe Dumnezeu și că-L urmează. Mă doare de aceștia, căci omul nu știe ce este iubirea de Dumnezeu și urmarea Lui. Oamenii fac aceasta pentru binele lor, nu pentru binele Meu, iar cine face așa, acela nu știe să caute calea Mea, și s-o afle apoi.

Omul nu mai pomenește peste el și în el dreapta credință, iar vouă, copii ai cuvântului Meu, v-am spus despre credință că nu poate fi dreaptă sau strâmbă, ci este credință și atât, sau necredință și atât. Omul nu știe să înțeleagă cuvintele, dar Eu sunt Învățătorul celor ce Mă voiesc Dumnezeu peste ei, ca să știe să înțeleagă cuvintele. Vă dau vouă, fiilor, vă dau înțelepciunea cuvintelor ca s-o puneți peste cei ce Mă caută Învățător peste ei. Vă dau vouă din Mine și ies din voi cuvânt cu învățătura sfântă în el, ca s-o puneți peste copiii cuvântului Meu, peste cei ce sunt poporul Meu, biserica Mea cea vie de la sfârșitul vremilor omului. Vă dau ca să dați, și ca să aibă înțelepciune cel ce se apleacă să ia. Omul trebuie să știe să ia, căci aceasta este înțelepciune: să știe să ia. Omul nu știe să ia. Omul nu înțelege cuvintele. Biserica este cea sfântă. Omul este omul sfânt. Cuvântul „om sfânt“ este cuvânt mare înaintea Mea. De aceea M-am făcut Învățător peste pământ, căci iată, omul nu știe să îplinească fapta cuvântului sfânt.

Aș voi să știe cârmuitorii de suflete ce înseamnă să fie cârmuitori și ce au de făcut cârmuitorii. Ei trebuie să înțeleagă cuvântul cel rău, ca nu cumva cuvântul rău să ia înfățișare pe ascuns în omul care nu știe ce este răul. Iată, omul nu știe ce este răul ca să nu-l facă. Omul nu știe ce înseamnă desfrânare ca să n-o lucreze. Omul nu știe ce înseamnă minciună, nu știe ce înseamnă ascundere, nu știe ce înseamnă cădere ca să nu le lucreze pe acestea și să nu fie în acestea. Și iarăși zic: omul nu știe ce înseamnă curățenie, nu știe ce înseamnă feciorie, nu știe ce înseamnă credință în Dumnezeu, nu știe ce înseamnă sfințenie și iubire de Dumnezeu și adevăr și pace și conștiință curată, ca să le lucreze și să le aibă pe acestea. Omul nu știe ce înseamnă milostenie, nu știe ce înseamnă propovăduire, nu știe ce înseamnă faptă curată, ca să le lucreze pe acestea. În zadar crede omul că știe. Nu știe nici omul și nici învățătorii omului. Cine știe, să dovedească apoi că știe, și Eu îl voi încununa pe el. Vreau să-i încununez pe cei ce știu adevărul cuvintelor. Aceia nu sunt biruiți de rău, ci numai de bine, căci umiliția omului duce la încununarea omului cu cununa dreptății cerești.

Luați de la Mine înțelepciunea cuvintelor, fiilor lucrători. Luați și lucrați, că vremea este la ușă. Lucrați peste biserica Mea cea vie, și lucrați dreptatea cuvintelor față de tot omul care caută cu curățenie de inimă calea dreptății Domnului. Fugiți de omul care caută dreptatea sa sau a faptelor sale, dreptate împotriva omului. Căutați spre omul umilit, care știe să moară ca să trăiesc Eu în el. Căutați spre omul care caută învățătura, spre omul care zice că nu știe, iar de cel ce zice că știe, depărtați-vă. Lucrați cu sfințenie peste trupul bisericii, iar trupul bisericii este din mădulare sfinte, din fii curați, care stau înaintea Mea prin umiliția.

Fiii bisericii sunt cei ce nu cad. Cei ce sunt în biserică și cad, aceia nu au umilință și nu știu să stea biserică Mie. Biserică înseamnă locul unde sunt Eu, înseamnă omul în care stau Eu bucurându-Mă și desfătându-Mă mai mult decât în cer, căci omul a fost făcut să-Mi fie bucuria Mea și odihna Mea. Scris este că biserica Mea nu cade. Fericit este omul care se sârguiește să știe în toată vremea acest cuvânt, ca să nu cadă. Cel ce cade este cel ce se ridică spre semeție, și apoi cade. Cum poate omul să cadă din biserică? El poate cădea prin semeție în necurăție, în curvie și apoi în ascundere. Dar cine este cel ce se poate ascunde? Cel neumilit dă să se ascundă, dar unde găsește el loc ascuns de Dumnezeu? Cel ce cade este cel ce nu se sârguiește să afle înțelepciunea cuvintelor ca s-o urmeze. Acela n-are ajutor din cer și nu se sârguiește bine, căci omul este semeț cu duhul, iar Eu, Domnul, nu petrec în semeție, ci în umilință.

Fiilor din grădină, lucrați înțelepciunea Mea peste biserica Mea, ca să am biserică, fiindcă biserica este cea curată. Lucrați mereu trezie peste biserica Mea, ca să aibă curățenie și să fie biserică până în veac, căci zilele de acum sunt noapte peste oameni. Învățați biserica să nu-i zică nopții ziuă, că e păcat să nu fie pricepere în cuvinte. Fiilor învățători, învățați dreptatea cuvintelor pe toți cei ce Mă voiesc Dumnezeu și Învățător peste ei. Umilința este arma cea împotriva slavei deșarte. Ea duce pe om la sfințenie. Ea este toiag pentru cel sfânt. Umilința este făclia care face vedere în sfinți, iar duhul sfinților îi ridică pe ei deasupra trupurilor lor prin umilință, căci Eu în cei curați Îmi aflu plăcerea și desfătarea.

Omul nu mai pomenește peste el și în el sărbătoare de credință, ca să-și sărbătorească omul faptele credinței lui înaintea Mea. Omul nu știe să înțeleagă cuvintele, dar vin Eu din cer pe pământ, Învățătorul celor ce Mă voiesc Dumnezeu peste ei și în ei, căci vreau să-i încununez pe cei ce știu și lucrează peste ei adevărul cuvintelor și puterea cuvintelor sfinte, pe care Eu, Domnul, o dăruiesc celor umiliți cu duhul, celor curați cu inima și cu fapta credinței sfinte. Amin, amin, amin.

15/28 februarie 1999

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci

Postul cel adevărat. Omul obosit în fărâdelegi Îl obosește și Îl îndurerează pe Domnul.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, deschideți cartea Mea din zilele acestea, căci prin ea învăț pe om calea spre viața cea veșnică, viață care nu moare. Am spus vouă că voiesc să-i încununez pe cei ce știu adevărul cuvintelor. Grăiesc cu voi din cer, ca să audă tot omul cuvintele Mele din cer, că Eu grăiesc în cer, iar voi Mă auziți din cer. Cerul este scaunul Meu de domnie, scaunul Domnului, scaunul Împăratului Cel veșnic, Care grăiește peste pământ, căci poate.

Ia aminte, pământule, că grăiește peste tine Cel ce te-a făcut. Amin, amin, amin. Nu te-a făcut omul care te stăpânește, ci Eu te-am făcut, căci Eu le-am făcut pe cele ce sunt. Care om pe pământ știe adevărul cuvintelor Mele? Care om știe care sunt cele ce sunt? Cele ce sunt, sunt cele făcute de Dumnezeu. Amin. Să audă tot omul că tot ceea ce face el, nu este. Să auziți și voi, copiii din grădina Mea; și voi, copiii care trăiți legea cea sfântă a grădinii Mele; și voi, cei ce luați din grădina Mea ca să mâncați și ca să vă așezați în viața cea care nu moare.

Moare viața omului, moare mereu, moare până la ultima picătură, căci omul nu știe ce este viața care nu moare. Omul rămâne dator vieții și nu caută să-și plătească datoria. Viața din om, de la Mine este, și omul i-o dă diavolului. Cum să nu i-o dea dacă el nu știe că este dator lui Dumnezeu pentru viața din el? Nu viața pe care o trăiește omul înseamnă viața din om. Acela este moartea din om, trupul care pofteste împotriva duhului. Sufletul este viața omului; asta înseamnă viața. Și iată, moare viața omului, moare mereu, căci omul nu știe care este viața lui și nu știe să Mi-o închine Mie, să Mi-o dea Mie.

Viața ta, omule, Eu sunt. Sufletul din trupul tău este rupt din suflarea Mea de viață. Ți l-am dat când ai fost înființat la început, prin omul cel întâi zidit. Prin el are tot omul viața cea care nu moare, căci Eu sunt Cel ce nu mor. Suflarea Mea de viață din om, nici ea nu moare, dar omul este fără minte și nu știe nimic, nimic. Nu știe să postească de moarte, nu știe să nu mănânce moarte, nu știe să nu-i dea sufletului să mănânce moarte. O, nu știe nici un om ce înseamnă postul, postul cel adevărat. Cine postește pe pământ, postește de mâncare. Cine postește de mâncare, acela postește ca să se mântuiască, sau ca să scape de necazurile care vin peste el, sau ca să scape de vrăjmași sau de boli, sau ca să-i meargă bine lui și la cei din casa lui. Așa știe omul despre pricinile postului. Pentru el postește omul, nu pentru Mine, căci cel ce postește pentru Mine, acela nu mai trăiește pentru sine, ci pentru Mine și pentru cei ce seamănă cu Mine.

O, fiilor care auziți din cer cuvântul Meu peste pământ, omul nu trebuie să trăiască pentru sine, iar cel ce face așa, acela nu știe ce este viața care nu moare. Omul trăiește pentru el și pentru cei ieșiți din el, și nu trăiește pentru Mine. Omul nu postește pentru Mine când postește, ci postește pentru el, pentru binele lui postește. Dacă omul ar posti așa cum trebuie să fie postul, atunci el n-ar mai munci atât cât muncește. Dacă omul n-ar iubi lăcomia de cele ce nu sunt, ar fi om fericit întru multe daruri veșnice. Dar omul aleargă și muncește pentru cele ce nu sunt, și își dă sufletul spre ele, iar sufletul lui este de la Mine, prin omul cel întâi zidit. Iată, așa își hrănește omul sufletul.

Am pus suflare de viață în omul cel zidit de mâna Mea, și el s-a smuls de la Mine și s-a tras în sine cu tot cu darul Meu, cu suflarea de viață pe care am pus-o Eu în el, fiindcă Eu ce am pus în el n-am luat înapoi, dar îi cer omului socoteală de darul vieții care nu moare. Sufletul nu moare, și se întoarce la Mine, dar îi cer omului socoteală pentru cele ce a făcut sufletului.

Omule, spune tu ce este cuvântul „post“, ca să te încununez dacă știi. Cine este cel ce știe ca să nu rămână dator științei? căci omul, după ce s-a smuls din Mine, a furat știința lui Dumnezeu și știe, și este dator științei lui Dumnezeu dacă n-o știe pe ea. Eu i-am spus omului să mănânce și să nu mănânce, și l-am învățat ce înseamnă mâncare și ce înseamnă post, dar omul a căzut din ascultare, și nu știe omul ce este ascultarea. Ea este postul; ea, și nu cum știe omul că înseamnă post. Cel ce nu ascultă, poate să postească el cum o vrea, că nu pentru Mine postește. Omul trebuie să postească de voiele lui, că altfel nu poate împlini poruncile Mele cele de viață veșnică. Dar omul de pe pământ nu știe ce înseamnă cuvântul „ascultare“ și nu-i place omului să trăiască pentru Mine și nu pentru sine; pentru altul și nu pentru sine. Cel ce trăiește pentru sine, acela nu face viață nici pentru Mine, nici pentru altul, nici pentru sine. Cel ce trăiește pentru sine, acela stă în voiele lui și nu trăiește, că nu are pentru cine.

Omul s-a smuls din Mine și s-a tras în sine pentru neascultare, pentru desfrânare, pentru voia simțurilor lui căzute din viața cea care nu moare. Omul care s-a sculat împotriva Mea și-a ales neascultarea de Dumnezeu și desfrâul simțurilor lui. Să nu mai zică omul neascultător și omul desfrânat că Mă iubește și că Mă crede și că Mă cunoaște; să nu mai zică așa ceva, că în zadar zice, și lui își zice, nu Mie. Omul ascultă numai de el însuși și de simțurile lui căzute pe pământ. Și iată întrebare din cer de la Dumnezeu: cine este cel ce știe ce înseamnă postul pentru Dumnezeu? Omul postește de mâncare dacă postește, dar de lăcomie nu postește. De ură, de bucurie lumească, de grăire de rău, de mândrie, de poftă și de desfrânare nu postește omul. De haine lumești, de bogății, de zgârcenie nu postește omul. De toate acestea este lacom omul atunci când postește de bucate. Cine să-l învețe pe om ce înseamnă adevărul cuvântului „post”? Iată, vin Eu și îl învăț.

Ia aminte, pământule, că grăiește peste tine Cel ce te-a făcut. Nu te-a făcut omul care te stăpânește, ci Eu te-am făcut, omule care te-ai așezat stăpân pe pământ. Eu ți-am spus să mănânci și să nu mănânci. Când ți-am spus să mănânci, te-am învățat ce este mâncarea și ascultarea. Când ți-am spus să nu mănânci, te-am învățat ce este postul și neascultarea. Ascultarea înseamnă iubire și viață, iar neascultarea înseamnă mândrie și moarte, iar între cele două stau credința și necredința. Cel ce crede în Mine are viață veșnică, viață care nu moare, iar cel ce nu crede în Mine, acela este judecat pentru fapta necredinței. Curând, curând aduc peste tot trupul plata necredinței, plată dreaptă după faptă, că omului nu i-a plăcut să asculte de porunca vieții. Iată, omul a făcut *da* din *nu*, și *nu* din *da*. Eu l-am învățat ce înseamnă *da* și ce înseamnă *nu*. I-am spus că ascultarea înseamnă *da*, iar neascultarea înseamnă *nu*, iar când Eu i-am spus *da*, el a zis *nu*, și așa a făcut; și când Eu i-am spus *nu*, el a zis *da*, și așa a făcut. Din clipa aceea omul n-a mai știut ce înseamnă postul. A trebuit apoi să cobor Eu din cer ca să-i arăt omului ce este postul. Când am postit de bucate, am zis *nu* la orice rău care venea să Mă tragă spre împărăția lumii acesteia, iar la Tatăl am zis *da*, că «în Dumnezeu toate sunt *da*», precum este scris.

Omul când își zice să nu mănânce nu-și zice și de cele ale lumii, ci numai de bucate își zice, și acesta nu este post pentru Dumnezeu. Postesc în zilele de post femei desfrânate și fardate și descoperite și mândre prin cele lumești. La fel și bărbații, și postesc aceștia de bucate și nu știu ce este postul, iar alții nici nu vor să audă de post de bucate, căci dacă cei ce sunt peste ei nu calcă dumnezeiește între cer și pământ, tot așa și cei de sub ei.

Fiilor învățători din partea Mea, fiți oglinda Mea pentru cei ce au viață care nu moare, și pentru cei ce caută viața Mea cu ei. Fiți oglindă pentru cei ce trebuie să-și vadă sufletul și trupul în oglindă, că Eu n-am pe pământ oglindă pentru oameni. Oamenii au oglindă pe pământ pentru ei, dar Eu n-am. Fiți oglinda Mea, ca să vadă omul oglinda Mea. Nu-i place omului oglinda Mea, dar nu vreau să fiu învinuit de om că nu i-am ieșit în cale ca să-l ajut. În curând vin cu plata pe care și-a agonisit-o tot omul, căci omul este obosit de fărâdelegi. Bucuria fărâdelegii a fost până acum plata omului despărțit de Dumnezeu, dar acum este altfel, și va fi durerea fărâdelegii, căci omul n-a zis *nu* fărâdelegilor lui, dar voi zice Eu, și voi zice cu durere și prin durere, căci sunt obosit de durere. Omul este obosit de fărâdelege, iar Eu, Domnul, sunt obosit de durere. Omul a căzut pentru mâncare și pentru desfrânare, și este îngreuiat la inimă de acestea, iar Eu vin ca un fur și așa

îl găsesc pe om, căci omul nu priveghează și nu știe ziua Mea. Cel ce priveghează nu trebuie să mai știe ziua Mea, căci Eu sunt ziua lui, și el este smerit pentru Mine și stă înaintea Mea cu ușa deschisă, cu casa curată și cu inima cerească, loc luminat, loc cu verdeață, viață care nu moare.

Iată, oamenii se pregătesc cu cele ale lor pentru venirea Mea; se pregătesc cu cârciumi, cu desfătări lumești, cu inimi lacome de slavă deșartă, cu lucrul mâinilor lor, care este închinare la idolii zilelor de apoi, făcături omenești, care robesc mintea și inima și duhul și trupul omului. Aceștia chiar dacă-și mai aduc aminte de Dumnezeu și de zile de post, totul e zadarnic, căci credința în Mine și postul de bucate fac bine numai la cei ce s-au lepădat de întunericul acestui veac, și nu fiilor veacului acesta. Fiii veacului acesta sunt cei născuți din om, și fac cele ale veacului acesta, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei născuți de sus, la cuvântul Meu, cuvânt propovăduit, și fac cele de sus, nu cele de jos, și ridică pe cele de jos, sus, ca să lucreze pentru Mine și pentru planul venirii Mele cu slavă, venirea Mea cu împărăția Mea. Atunci împărăția omului își va vedea întunecimea ei, iar Eu, Domnul, voi fi Împărat peste cele ce sunt, peste tot ce fac Eu ca să fie, căci ceea ce fac Eu, este, și se arată celor ce sunt, se arată celor ce au viață care nu moare, precum Eu am.

Când Eu M-am făcut Om, nu pentru Mine am făcut aceasta, ci pentru om, și de aceea am viață care nu moare, că Mi-am dăruit-o pentru om. Când omul trăiește pentru sine, acela nu are viață și nu dă din ea, că zice că-i trebuie lui, dar când omul trăiește pentru Mine și pentru cei ce sunt ai Mei cu sinele din ei, aceia se dăruiesc cu viața, și au viață și sunt, precum Eu sunt, iar ei prin Mine sunt, și de sus sunt, căci Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

1/14 martie 1999

Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul

Darurile sfinte ale înțelepciunii. Taina mângâierii este răstălmăcită de tot omul păcătos. Fericit este cel ce se îmbată de dorul venirii Domnului, căci vinul este șarpe care mușcă din om.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele celor închinați Mie, acesta este semnul prin care se cunosc cei ce sunt fiii lui Dumnezeu între oameni, între fiii oamenilor. Fiii oamenilor se pot face fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin faptele credinței, prin umilință și prin faptele umilinței, căci credința fără de umilință este credință moartă, credința fiilor oamenilor.

Fiilor din grădina Mea de pe pământ, pace vouă! Aveți nevoie de pace, că sunteți apăsați de grijile lucrului Meu cu voi. Pace vouă, fiilor trudiți! Mângâiați-vă mângâindu-vă. Învățați-vă învățându-vă. Întăriți-vă întărindu-vă, căci unii altora vă sunteți putere prin puterea Mea, putere pentru mângâiere, pentru învățătură și pentru întărire de suflet. Cuvinte dulci și sfinte să iasă din voi și pentru voi, căci Eu prin voi vă dau și vouă și celor ce primesc în dar de la Mine prin voi. Eu prin voi am dat la mulți mângâiere și binefacere, dar e greu de priceput această taină, că este taină tot ceea ce vine din cer. Eu prin voi am să dau și de acum tot ce am de dat peste pământ și peste om; la unii le voi da binefacere pentru binefacere, iar la alții le voi da ceea ce lucrează ei pentru Mine și pentru voi, căci mulți sunt cei ce au întors cu rău binelui Meu între cer și pământ, dar voi mângâiați-vă mângâindu-vă, că voi știți taina mângâierii. Cine este cel ce știe taina mângâ-

ierii? Toți oamenii au schimbat în păcat acest cuvânt. Toți oamenii au dat de la ei adevărul cuvintelor, și Eu n-am pe cine să încununez pentru înțelepciunea lui întru sfințenia cuvintelor sfinte. Toate cuvintele, de la Mine sunt, iar cele ce nu sunt sfinte, nu sunt de la Mine și nu sunt cuvinte, ci sunt împotriva cuvintelor, împotriva Mea sunt.

Voi veni la voi cu sfinții și cu mucenicii, ca să grăiesc cu rămășița poporului Meu și s-o învăț iar și iar, căci sfințenia se trăiește, că aceasta înseamnă învățatură. Învățătura fără de sfințenie, fără de trăirea în sfințenie, nu este învățatură, căci numai învățătura sfântă se cheamă învățatură. Înțeleptul care trăiește în păcate, să nu se laude cu înțelepciunea sa, iar dacă vrea să-și spună înțelept, să vină la Mine și să-și curețe trupul și inima și duhul de păcate. Să vină cel înțelept să vorbească despre păcatele sale, căci aceasta este înțelepciune, iar altfel, înțelepciunea lui se face păcat. La nimic nu este bună înțelepciunea celui ce trăiește în păcate. Ea nu-i ajută nici lui, nici altora, căci omul cel păcătos nu este veșnic nici el, nici înțelepciunea lui. Înțelepciunea care nu-l curăță pe om de păcatele lui, aceea este fărădelege, și va pieri cu tot cu trupul ei, căci scris este în Scripturi: «*Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru îndeletnicirile lor*».

O, fiilor învățați de Mine, iată darurile cele sfinte ale înțelepciunii, dar cine este cel ce vine la Mine ca să ia din ele? Eu am dat acest dar la tot omul care vine să ia de la Mine, dar cine este cel ce înțelege chemarea Mea cea veșnică în om? Cine-și vede păcatele lui, și apoi sculându-se și mărturisindu-le numaidecât, și nu altădată, acela este om smerit cu inima și umilit cu duhul, și își îngrijește statura pentru fiecare clipă întru venirea Mea, căci venirea Mea va fi în vreme de noapte, va veni ca furul, adică pe neașteptate. Cine nu face veghe pentru cele ale vieții lui, acela doarme nepăsător în mândria lui, în părerea de sine a lui, în iubirea de sine, în mulțumirea de sine, prin omul cel din afară, care-l ascunde pe cel dinăuntru. Omul este nepăsător pentru venirea Mea, iar când Eu vin, îl găsesc pe om mâncând și bând și desfrânându-se întru plăcerile sale. Dar vouă vă spun, și mereu vă spun: mângâiați-vă mângâindu-vă, și învățați-vă învățându-vă, căci Eu sunt aproape, Eu sunt la ușă și vin când nimeni nu se așteaptă să vin.

Îmbățați-vă de dor, fiilor numiți de Mine popor al venirii Mele, că Eu vin pentru cei plini de dor. Omul se îmbată de vin, dar vinul este șarpe, și voi știți taina Mea cu voi. Omul a făcut din vin șarpe. Omul dă vina pe Mine când bea vin, că zice că Eu am binecuvântat vinul. Nu, omule! Vin împotriva ta și spun: nu! Eu am binecuvântat paharul Meu, nu paharul tău, iar în paharul Meu este suferință, nu vin, ci este Sângele Meu. Poți tu să faci din vin Sângele Meu? Nu poți. Taci dacă nu poți. Taci și nu mai păcătuiești împotriva tainelor Mele care nu sunt de pe pământ, ci sunt din cer. Dar n-ai văzut tu ce a pățit Noe dacă a făcut vin? Iată, vinul este șarpe, și tu zici că acest șarpe este sfânt. Sfânt este numai Sângele Meu, căci Eu am făcut din vin sânge, iar tu faci din vin păcat; faci veselie, nu suferință; faci moarte, nu viață, căci scris este: «*Vinul veselește inima omului*».

O, fiilor învățați de Mine, iată, din vorbirea Mea între Mine și voi dau omului înțelepciune. O, de ar lua omul înțelepciunea cuvintelor ca să trăiască și să fie viu în vecii vecilor! O, fiilor, omul este nepăsător, dar cutremur cerul ca să curgă din el cuvântul Meu peste pământ și peste omul care stăpânește pământul zicând că e al lui pământul. Iată, Eu când răscumpăr pentru Mine pământul petecuț cu petecuț, Mă

trudesc să-i plătesc omului pământul, căci vreau să fie al Meu pământul, fiindcă Eu l-am făcut, nu omul.

Vin cu cuvântul binecuvântării Mele peste petecuțul de pământ răscumpărat acum pentru Mine. Nu fiți apăsați pentru lucrul Meu cel greu pe care-l trudesc prin voi. Lăsați povara jos, căci Eu sunt Cel ce pot. Pământul cel răscumpărat pentru Mine prin voi, saltă de viață, căci Eu scriu pe el „*pământ nou pentru cer nou*“. Binecuvântat să fie pentru pământ nou petecuțul cel proaspăt trecut pe numele Meu și pe numele vostru. Curățiți-l cu apă sfințită, cu viață sfințită și sfântă, căci cine este sfințit de Mine, trebuie să fie sfânt apoi. Curățiți-l cu lucrarea Mea cea sfântă pe el, curățiți-l cu cuvântul, căci așa lucrez Eu prin voi. Curățiți pământul, fiilor curățitori din partea Mea.

Fericit este omul care înțelege ce lucrez Eu prin voi peste pământ. Aceluia îi voi da pacea Mea, pace plină de odihnă, loc cu verdeață, viață fără suspin și fără întristare, viață dulce, căci viața pe pământ este amară, fiilor dulci. Fiți dulci înaintea Mea, că Mi-e dor de dulce, fiilor. Fiii oamenilor Mă hrănesc de două mii de ani cu fiere și cu oțet, dar voi fiți mângâierea Mea, mângâindu-Mă și îndulcindu-Mă cu dulceața Mea din voi. Mângâiați pe cei ce Mă sprijinesc pe Mine și pe voi, căci Eu, Domnul, îi mângâi pe ei și îi îndulcesc cu darurile Mele, cu binefacerile Mele, cu belșug îi îndulcesc pe cei ce Mă ajută ca să pot Eu peste pământ și să fac pământ nou și cer nou.

Fac cerul sul, precum am proorocit. Cartea Mea pe care v-o dau s-o întocmiți peste voi și peste pământ, se numește sul, cerul făcut sul, cuvântul cerului care vine pe pământ și se face sul, cuvânt de viață, cuvânt sfânt pentru înțelepciune sfântă, duh de mângâiere pentru cei mângâiați de Mine, duh de bucurie pentru cei ce iubesc bucuria Mea, bucuria cea sfântă. Amin, amin, amin.

8/21 martie 1999

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Nașterea de sus îl sfințește pe om. Ascultarea este oglinda poruncilor Domnului în om. Poporul sfânt să spună mereu: Vine Domnul!

Pace între cer și pământ, ca să fie pace pentru coborârea Mea în cuvânt, că a venit vremea zilei venirii Mele, și Eu, Domnul, Mă pregătesc cu slavă de cuvânt înaintea arătării Mele peste tot trupul. Amin, amin, amin.

Vin pe cărarea cărții lui Verginica, trâmbița Mea pe care am ales-o de pe pământ în anul 1955 când prin ea M-am coborât cuvânt, cuvântul pregătirii venirii Mele, cuvânt al cărui slujitor M-am făcut Eu Însumi, potrivit iconomiei Tatălui Meu, ca să aduc la îndeplinire cuvântul lui Dumnezeu, taina cea ascunsă din veacuri, precum este scris în Scripturi. Dar ce este scris în Scripturi? Este scris așa: «*Cuvântul lui Dumnezeu este taina cea ascunsă din timpuri veșnice și din neamuri, cuvântul care s-a dat acum pe față sfinților Mei, copiilor Mei cei sfințiți de Mine ca să fie sfinții Mei întru venirea Mea. Lor am voit Eu să le arăt bogăția slavei tainei cuvântului Meu, căci Eu sunt Hristos Cel din ei și sunt nădejdea slavei, iar ei Mă vestesc învățând pe tot omul întru înțelepciunea cuvântului Meu, ca să înfățișeze desăvârșit Mie pe cel ce crede*».

Lucrul Meu îl săvârșesc cu putere în voi, copiii ai venirii cuvântului Meu, potrivit cu dezvăluirea tainelor lui cele ascunse de-a lungul veacurilor cele veșnice, iar acum date pe

față și făcute cunoscute la toate neamurile prin venirea Mea cuvânt, după rânduiala Tatălui Meu, ca să se supună spre credință, după cum este profețit în Scripturi pentru zilele cele de apoi, pentru a doua Mea venire.

Vin pe calea cărții lui Verginica. Ea are carte între ea și voi precum am Eu, că ea este glasul Meu și în cer precum a fost și pe pământ în vremea trupului ei. Mă pornesc cu ea spre voi, cu ea și cu sfinții mucenici, ca să le sărbătorim biruința Mea în ei, pentru iubirea lor de Dumnezeu, pentru dorul cu care M-au dorit ca să le dau veșnicia lângă Mine, Cel dorit de ei. Am zis vouă că voi veni la voi în sărbătoarea de sfinți, ca să grăiesc cu rămășița poporului Meu cel de azi, și să-l învăț iar și iar pe poporul Meu, căci sfințenia trebuie trăită, nu învățată. Am spus vouă că învățătura fără de sfințenie nu este învățătură. Înțelepciunea este darul celor sfinți, și are casă în sfinți, iar cine o cunoaște pe ea și n-o trăiește, Eu, Domnul, îi voi cere socoteală.

Eu, Verginico, grăiesc cu tine în cer. Ție îți zic: scoală-te în cuvânt lângă cuvântul Meu ca să învățăm înțelepciunea pe poporul Meu și al tău. Te-am pus temelie pentru poporul Meu de azi, popor care are temelie în cer, căci tu ești în cer lângă Mine, popor cu casa în cer, popor născut din cer și pentru cer, cu mamă în cer, că te-am făcut izvor de naștere din cer pentru poporul Meu, ca să am copii născuți de sus pentru venirea Mea de azi.

Nu vrea omul de pe pământ să aibă înțelepciune ca să înțeleagă ce înseamnă nașterea de sus a omului care vrea să vadă împărăția lui Dumnezeu. Nașterea de sus a omului este sfințenia din om. Dacă omul cel sfințit nu se face sfânt cu mintea și cu inima și cu trupul, nu are naștere de sus înăuntrul său. În zadar botează oamenii pe oameni în numele Meu; în zadar, dacă omul botezat nu-Mi slujește Mie apoi. Iată, nu vrea omul cu nașterea de sus.

Am venit cuvânt nou peste pământ, ca să-Mi fac fii, fii născuți prin cuvânt spre ascultarea credinței. Oamenii care s-au făcut învățatori peste oameni pentru Dumnezeu, aceia ascund lumina sub obroc, căci lumina este sfințenia care luminează din om, fiindcă omul sfânt este casa Mea, dar cei mari care s-au așezat peste casa Mea, suflă în lumina casei Mele, lovesc în sfinții Mei, care-Mi sunt biserică Mie pe pământ. Nu vrea omul cel înțelept să aibă înțelepciune sfântă, că omul înțelept iubește păcatul și se tăvălește în el și se murdărește în el, ca și copilul care-și face nevoia pe el, de îl șterge mama lui apoi, și îl spală de murdărie. Așa se murdărește omul în păcate, și vine apoi la Mine să-l șterg de murdăria lui și să-l spal și să-l tot spal. O, s-a înțesat pământul de murdăria păcatelor omului, și trebuie ars cu foc pământul; trebuie, ca să-l fac curat și să-l fac nou ca pe un nou-născut. Și voi lucra prin cuvânt și prin foc, căci foc am venit să arunc pe pământ. Amin.

— **D**oamne, mă scol în cuvânt, că în cer e ascultare cu iubire și cu supunere. Mă fac trâmbiță de deșteptare pentru cei sfinți. Amin, amin, amin.

Eu mă adun ca altădată cu voi, cei din urmă ai Domnului. Grăiesc peste voi cuvânt proaspăt, îndemn cu veghe: fiți sfinți, precum Domnul este. Dați Domnului zi și noapte minte sfântă și faptă sfântă din inimă sfântă, că e murdar pământul de roadele minții desfrânate din om. Lucrați în voi minte sfântă și roadă sfântă. Mintea sfântă nu stă singură; ea stă cu Domnul și cu binele cel plăcut Domnului. Mintea sfântă este moară care macină grâu curat. Mintea sfântă nu are nevoie de învățătură, dar învățătura are nevoie de minte sfântă.

Fiilor copii, nu vă iubiți pe voi înșivă, căci cel ce se iubește pe sine, acela face păcate multe. Ce păcate face acela? El face păcatul clevetirii, păcatul îndreptăririi, păcatul nemulțumirii, păcatul invidiei, păcatul defăimării de frați, păcatul căinării, păcatul neascultării, păcatul depărtării lui Dumnezeu din minte. Mintea care face așa ceva nu este minte sfântă, ci este minte omenească, minte care-și pierde vremea.

Fiilor copii, ascultați de cei din grădina Domnului. Fiți atenți la cuvântul pe care-l pun ei peste voi și împliniți-l. Fiți atenți, că asta aveți de făcut, să fiți zi și noapte atenți. Pe cel neatent îl lasă Domnul fără veghe, și cade cu mintea unul ca acela. Nu vreau să fie între voi copii care-și muncesc mintea. Nu e voie să stați singuri cu mintea. Copiii lui Dumnezeu nu trebuie să gândească singuri, nu trebuie să se semețească cu mintea. Dați mintea voastră în mâinile celor ce vă poartă de grijă și nu-i îngreuiți în lucrul lor pentru voi.

Fiilor, ce este ascultarea de Dumnezeu? Ea este oglinda poruncilor lui Dumnezeu în mintea omului și în fapta omului. Minciuna este cea care ascunde pe omul cel dinăuntru, iar eu vă dau povață proaspătă și zic: nu vă fie teamă de omul care veghează peste cele din voi, ci fie-vă teamă de minciună. Vă dau învățătură ca să poată lua tot omul, că plânge pământul sub mintea cea desfrânată din om. Omul se ascunde cu cele dinăuntru ale lui, iar cele din afara omului sunt minciuna cu care se minte om pe om, minciuna care intră în mintea omului, drept adevărul omului pentru om. Fiți atenți la Domnul, că este cu voi Domnul, și este ochi și urechi lângă voi și Se uită în voi și aude în voi și grăiește peste voi ca să aveți de lucru pentru minte sfântă.

Fiilor, voi săgeți să nu mânuiți nici văzut, nici nevăzut, că voi știți ai cui fii sunteți. Cei ce se rănesc unii pe alții nu lucrează casă iubirii cerești. Domnul la iubire trage, iar cei ce se rănesc între ei surpă umbletul Domnului dintre ei.

Fiilor, nepăsarea și neatenția sunt dușmanii bisericii Domnului. Măhnirea dintre frații cei de o biserică sfântă, este rodul mândriei unora care voit sau nevoit aduce măhnire. Și iarăși, vorbirea dintre frați trebuie să aducă bucurie, nu durere; să aducă dulce și nu amar. Nu vă așezați să stați sau să dormiți sau să mâncați sau să lucrați până nu e pace și dulce între voi, fiilor crescuți din cer, că voi aveți rădăcina în cer.

Fiilor, nu fiți învățatori, că nu se poate toți învățatori. Dar fiți fiii învățaturii, ca să fiți veșnici. Voiesc să vă învăț mereu purtarea cea bună, cea sfântă, căci cerul sfânt e sus, și privește în jos, iar îngerii scriu pe fiecare om, și Domnul este cu plata. Vine Domnul! Iată măsura celor ce voiesc să fie în toată vremea plăcuți Domnului. Mereu, mereu e Domnul cu voi, iar voi, trăiți mereu spunându-vă: „*Vine Domnul!*“.

Gândiți cu toții la fel, ca să fiți împreună, fiilor. Gândiți pentru Domnul, nu pentru voi. Gândiți la fel, ca să aibă Domnul loc cu pace între voi. Fiți primitori de oaspeți, că vine Domnul din cer la voi cu oaspeți sfinți. Nu să vă pregătiți atunci, ci să fiți mereu pregătiți, ca unii care sunt gata să vină Domnul. Nu fugiți de cununiță, nu dați cununița jos de pe creștet, că Domnul este cu cei încununați întru așteptarea Sa. Amin.

Eu, Doamne, i-am așezat pe ei întru așteptarea Ta. Eu îi doresc cu mare dor în cer, și Îți mulțumesc pentru venirea mea cu Tine la ei, că Ți-i doresc Ție, Doamne. Amin.

— **V**erginico, temerea de Dumnezeu e mare sprijin pentru mintea cea sfântă. Temerea de Dumnezeu îl face pe om să nu se mai teamă de nimic pe pământ, că ea îl ține în cer pe om. Fericit este omul care știe

să stea în cer cu cele din cer, nu cu cele de pe pământ. Acela nu se duce la Domnul cu cele de pe pământ ca să le ceară, ci se duce cu cele din cer, pe care le are, și pe care I le dă lui Dumnezeu, ca să le aibă în cer pe veci de veci.

Poporul Meu, ascultă de cei din grădina Mea dacă ești poporul Meu, dacă ești atent ca să fii, fiule din poporul Meu. Dați mintea voastră în mâinile celor ce vă poartă de grijă și nu îngreuați lucrul lor cel pentru Mine și pentru voi, copiii care ascultați. Stați sub ochiul Meu mereu. Nu ieșiți de sub privirea Mea. Fiți zi și noapte atenți, că pe cel neatent îl las fără veghetor. Cel ce cade cu mintea în țărână, acela este neatent și nepăsător, dar voi stați sub ochiul Meu, și Eu vă voi vedea. Cel ce se trage de sub privirea Mea, acela rămâne singur și cade cu mintea, și cade. Fiți fiii învățaturii, că voiesc să vă învăț mereu, căci cerul este sus, și privește în jos, iar Eu sunt ochi și urechi lângă voi. Șoptiți mereu cu mintea: „Vine Domnul!”, și bucurați-vă că vin și că sunteți lângă venirea Mea, dar iubiți-vă ca îngerii, ca să fiți venirea Mea zicând: „Vine Domnul!”. Amin, amin, amin.

9/22 martie 1999

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Puțini sunt cei ce primesc învățătura Domnului. Cei ce-și adună comori pe pământ, uită de Dumnezeu. Lângă cei săraci Își face loc Domnul și le dă darul sfințeniei ca să lucreze ei faptele credinței sfinților. Smerenia e mai mare decât iubirea. Întărirea ucenicilor.

Eu sunt Cel ce am întemeiat în cer și pe pământ cuvântul. Mai înainte de a fi cerul și pământul, Eu am întemeiat cuvântul, și pe toate le-am făcut cu cuvântul. Numele Meu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

De ce zic Eu: „amin”? Zic „amin”, ca să fie pecete peste cuvântul rostit de Mine, pentru că nu poate fi desființat cuvântul Meu. Cerul și pământul nu pot desființa cuvântul Meu. Dar cine este cel ce poate desființa cuvântul Meu? Dacă Eu zic „amin” peste cuvântul rostit de Mine, este, oare, cel ce poate desființa cuvântul Meu? Este. Este omul. Eu pe om l-am făcut nu numai cu cuvântul. L-am făcut și cu mâna trupului Meu, căci trupul Meu era când l-am făcut pe om, și după Mine M-am uitat când l-am făcut pe om. L-am făcut frumos ca și pe Mine, căci scris este: «Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul și după asemănarea Sa». Eu zic „amin” peste tot cuvântul Meu, iar omul strică împlinirea cuvântului Meu, dar cuvântul Meu rămâne, și este, și se așează la judecată cu cel ce calcă peste el. Cuvântul omului și fapta omului zic „nu” cuvântului Meu și împlinirii lui.

Amin, amin rostesc din cer peste grădina cuvântului Meu, pe care Eu am întocmit-o dintru începutul cerului și al pământului, ca să fie atunci și acum, și să însemne Alfa și Omega, Dumnezeu la început și la sfârșit, căci după cum am început pământul la început, tot așa și la sfârșit, tot de aici încep și cu pământul cel nou, care iese din mare și se înfățișează înaintea Mea nou. Încet, încet, pământul cel nou se întinde și iese din marea lumii, căci marea este lumea care a luat sub stăpânire pământul, precum întunericul cuprindea totul la începutul cel dintâi, căci scris este în Scripturi: «Pământul era fără chip și pustiu, și întuneric era deasupra adâncului, iar Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor».

Deschideți cuvântului Meu, fiilor purtători de Dumnezeu între cer și pământ, căci îngerii din cer nu lucrează peste

pământ fără om, fără trup de om locaș al lucrului lui Dumnezeu săvârșit prin îngeri, după cum este scris: «El face pe îngerii Săi duhuri, și pe slugile Sale, pară de foc». Fac din voi pară de foc peste pământ. Voi sunteți focul cu care Eu, Domnul, pârjolesc pământul peste tot, căci lucrul vostru cu Mine este foc, și cu el ajung de la o margine la alta a cerurilor și lucrez cu cuvântul Meu cer nou și pământ nou. Chiar dacă omul nu împlinește legea cuvântului Meu, cuvântul Meu este, și se numește judecător peste omul pentru care am rostit și rostesc din veac și până în veac cuvântul, căci lumea a fost și este judecată de la început și până la sfârșit prin cuvântul Meu cel dintre început și sfârșit. Amin, amin, amin.

Vin la voi, fiilor din grădină, că am făcut din voi ochi și urechi și credință pentru venirea Mea. Învățându-vă pe voi și pe cei ce se dau Mie cu totul, învăț pe orice om care voiește să ia de la Mine pentru creștere duhovnicească. Totul este cu putință celui ce se dă Mie cu totul, căci Eu am înființat cuvântul care spune: «Mai mari decât cele din vremea Mea săvârșite vor face cei ce cred în Mine dându-se Mie cu totul»; cu totul, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos, și pot totul numai în cei ce se dau Mie cu totul. Dar ce va să zică acest cuvânt al Meu? O, fiilor iubiiți, cel iubit de Dumnezeu este cel ce se dă Mie cu totul. Cel iubit este cel ce începe pentru Mine și sfârșește pentru Mine. Cine începe să fie al Meu cu fapta vieții lui și nu continuă și nu ajunge până la capătul lucrului Meu, acela nu începe bine și nu este hotărât, și se întoarce de la Mine la el și rămâne pentru el, și pe Mine Mă lasă.

O, fiilor, învățătura Mea pentru cei mântuiți, cuprinde în ea puțini oameni, căci cei mântuiți sunt cei ce trăiesc pentru Mine până la venirea Mea. Nu pricepe omul ce este fapta mântuirii lui și a veșniciei lui. Nu se dă omul Mie cu totul, și se oprește și pentru el, dar el, omul, nu știe ce vrea când face așa ceva, și omul este ca albina care moare după ce strânge alergând. Cel ce strânge este orbit de pofta lui, nu de pofta Mea. Dar tu, copil dăruit lui Dumnezeu, stai numai întru Mine dacă te-ai dat Mie și lucrului Meu ca să fii în numărul celor mântuiți, că mântuirea este acum, nu este mâine; este în fiecare clipă, nu pe sărite. Te învăț să fii pentru Mine cu totul. Te învăț să iei învățătura Mea pentru cei mântuiți. Te învăț mereu pe tine, cel ce te-ai dat Mie pentru ziua venirii Mele la tine. Te învăț să fii venirea Mea și să lucrezi lucrul Meu.

Fiilor din grădină, învățați bine pe cei ce s-au dat Mie și vouă pentru Mine spre mântuirea lor. Omul cel proaspăt născut din nou, are mult de învățat, adică mereu, adică până la venirea Mea, ca să-l găsec ucenic supus mântuirii și lucrului venirii Mele. Tot omul trudește, dar pentru el. Voi însă învățați deosebit pe cei ce au dat de la ei crucea lor și au luat-o pe a Mea, pe cei ce au dat din ei viața lor și au luat-o pe a Mea, căci cel ce nu moare nu înviază, după cum este scris că «sămânța, până nu moare, nu dă altă sămânță, nu dă viață din ea până ea nu moare mai întâi». Cel care vine la Mine trebuie să înceapă murind, și să Mă învieze pe Mine în el, după cum Ioan, botezătorul Meu, a spus: «Eu trebuie să scad, și Domnul trebuie să crească».

Dar va auzi omul cuvântul Meu cel de peste voi și se va mira și va păcătui prin judecată nedreaptă, că se va uita la voi și nu va înțelege fapta cuvântului Meu. Nu sunt nedrept, dar sunt ceresc, și cerește vorbesc, omule, căci una e să ai pentru Mine, și alta e să ai pentru tine. Una e să fii al Meu, și alta e să fii al tău. Când îți faci pentru tine, ești al tău și se cunoaște pentru cine ești și pentru cine faci. Când ești al tău, nu-ți cauți mântuirea, ci vremelnicia, care piere. Când îți faci

pentru tine ce este al Meu, atunci îți cauți mântuirea și veșnicia, care nu piere. Mare lucru este să lucreze creștinul pe cele înghițite de veșnicie odată cu făcutul lor.

Omului nu-i place să înțeleagă, și de aceea se face surd la învățătura Mea pentru cei mântuiți, dar voi, fiilor, voi și cei alăturați vouă pentru mântuire și pentru lucrul Meu cu voi în zilele acestea de venire a Mea, voi nu vă îndoțiți pentru truda Mea cu voi și peste voi, că Eu v-am spus că fac totul nou, fac lucru sfânt. V-am sfințit numele și viața și fapta mâinilor voastre și fac prin voi lucruri sfinte, căci cel sfânt lucrează sfânt, și orice lucru făcut de cei sfinți este lucru pentru Mine, nu pentru ei. V-am sfințit numele și viața și fapta și v-am numit Ierusalim nou, popor nou, cetate de sfinți, cetățenie cerească pe pământ, cer nou și pământ nou, că de șapte veacuri aștept să vină pe pământ împărăția Mea cu oamenii. Fiți oameni noi zi și noapte, fiți venirea Mea și împărăția Mea în toată clipa, și lumina voastră nu se va stinge în veci. Amin, amin, amin. Dar lumina omului se va stinge curând, curând. Fapta și tot lucrul omului se vor clătina curând, curând, și atunci va fi vremea când omul își va vedea risipită truda, căci omul și-a făcut lui, nu Mie, și nici un om n-a făcut ca iconomul cel necredincios, a cărui pildă Eu am scris-o în Scripturi. El și-a agonisit prieteni prin bogățiile necinstite, ca atunci când ele se sfârșesc, să-l primească pe el în corturile cele veșnice. Cine nu este credincios în bogățiile nedrepte, nu le va avea pe cele adevărate. Cine nu este credincios în cele străine, cine, oare, îi va da ce este al lui? Tot omul își adună sieși comori și se bucură de ele, dar pentru Mine nu-și face ca să aibă. Dar vouă vă zic: nu fiți apăsați, fiilor! Viața este mai mult decât hrana, și trupul decât haina. Dați grija din inimioare, că inimioarele voastre au de purtat în ele lucrul cel ceresc pentru venirea Mea. Nu vă lăsați apăsați de griji. Tatăl a binevoit să vă dea vouă împărăția, și o aveți. Amin.

Cel ce e stăpân pe sine, acela este palat al Domnului, palat cu bogății cerești. Eu le-am mai spus odată bogaților, și le mai spun și azi că zadarnic strâng ei. Omul e trecător, că pentru asta trudește. Dacă ar trudi pentru Mine, n-ar mai trece omul, dar el nu are timp să se gândească la taina aceasta. Omul se trudește pentru cele ce trec odată cu el, și nu se trudește pentru cele ce se adună în cer. Eu le-am mai spus odată bogaților, și le mai spun și azi: voi, bogaților, vindeți averile voastre și dați-le în binefaceri pentru Dumnezeu și pentru lucrul cerului nou și al pământului nou, care vor dăinui. Faceți-vă punji care nu se învechesc, comoară nesecată în ceruri, căci pungile voastre sunt sparte. Faceți-vă palate în ceruri, unde furul nu se apropie și molia nu strică, fiindcă unde este comoara voastră, acolo fi-va și inima voastră, și în starea în care vă voi găsi, așa veți fi judecați, căci tot lucrul omului cel fără Dumnezeu se va clătina curând, curând. Amin. Zic „Amin“, ca să fie pecete pentru cuvântul rostit de Mine și să nu fie desființat. Dar este, oare, cel ce poate desființa cuvântul Meu? Este. Este omul; omul care trăiește pentru sine; dar cuvântul Meu rămâne rostit, și este, și stă la judecată cu cel ce calcă peste el, căci omul trăiește pentru el și pentru cei ieșiți din el, ca să fie ai lui, și nu ai Mei, precum nici el nu este al Meu. Când lui Avraam i-am cerut Mie pe cel ieșit din el, Avraam a împlinit cuvântul Meu, iar Eu i l-am dat înapoi pe cel ieșit din el și i-am făgăduit din el neam veșnic și mare și mult ca stelele cerului, neamul creștinilor, neamul lui Hristos, neam care a trăit și trăiește pe pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Omule de pe pământ, trăiești tu zilele tale în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh? Și dacă Îmi răspunzi

cu „Da“, ai tu casă în cer? Ai tu avere în cer? Ai tu prieteni în cer ca să-ți deschidă și să intri la adăpost în ziua când se va clătina cerul și pământul? Ți-am dat cheile împărăției cerurilor. Le-ai folosit, omule? Tu Îmi vei spune „Da“, Îmi vei spune că Mi-ai dat când Eu n-am avut. Îți spun și Eu câte ți-am dat înapoi pentru ce Mi-ai dat. Ți-am dat îndoit, ți-am dat înmiit. Ți-am dat ploaie, ți-am dat soare, ți-am dat lumină, ți-am dat aer, ți-am dat sare, ți-am dat pâine, ți-am dat umbră și răcoare, ți-am dat dulceață, ți-am dat zile, ți-am dat sănătate, ți-am dat vindecare, ți-am dat bucurie, ți-am dat putere, ți-am dat iertare pentru toate ranele pe care Mi le-ai făcut prin păcatele tale pe care Mi le-ai adus și Mi le aduci mereu înainte ca recunoștință pentru tot ce ți-am dat și îți dau Eu. Dar tu trăiești pentru tine, nu pentru Mine, căci cel ce trăiește pentru Mine nu trăiește pe sărite, ci mereu trăiește și învață învățătura Mea pentru cei mântuiți.

Omule despărțit de Mine, am murit, și pentru om am murit atunci când am murit. Am fost Dumnezeu, și tot am murit. Am murit ca să mori și tu, ca să faci și tu ce fac Eu, și ca să înviezi și tu cum am înviat Eu. Îți voi cere socoteală, omule, că de aceea M-a trimis Tatăl din nou pe pământ; M-a trimis să-ți arăt cuvintele tale și faptele tale, care te vor mântui sau te vor osândi. Ți-ai făcut rost de pedeapsă pentru viața pe care ai avut-o pentru tine. Eu am zis s-o trăiești pentru Mine, și tu te-ai făcut surd pentru cele ce ți-am cerut. Vine împărăția Mea peste pământ și te prinde din urmă și nu te găsește trecut în Cartea Vieții, că nu te-ai scris în ea cu mântuirea ta. Eu sunt mântuirea ta, și tu nu M-ai trăit, omule. Cartea Mea de azi este venirea Mea la tine ca să te scol pentru Mine și pentru trâmbițarea Mea peste tot omul, căci am lucra coborâtă din cer pe pământ, ca să rușinez cu ea toată fapta omului cel ce a trăit fără Mine pe pământ.

Vin mereu cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc calea arătării trupului Meu cel înălțat la Tatăl după învierea Mea dintre cei morți. Tot omul Îmi pregătește calea venirii Mele și nu vrea să știe cum voi veni, dar el Îmi pregătește venirea. Cei răi Îmi pregătesc venirea ca să-i curăț de jegul fărădelegilor lor cu care Mi-au îngreuiat pământul de sub ei. Cei sfinți Îmi grăbesc venirea ca să iau de pe ei apăsaerea timpului și să le dau plata răbdării sfinte, fiindcă între răbdări este răbdarea sfântă, care se plătește cu cer nou și cu pământ nou. Amin.

Tot lucrul se lămurește în foc, căci «Domnul face din îngerii Săi duhuri, și din slugile Sale, pară de foc». Fac din voi pară de foc peste pământ, fiilor din grădina cuvântului Meu. Lucrul vostru cu Mine este foc. Lucrul Meu cu voi este foc curățitor. Cuvântul Meu cel coborât din cer până la voi, foc este. Cuvântul vostru cel ieșit prin Mine din gura voastră, este foc și adevăr, că am făcut din voi slujitori pentru împlinirea cuvântului Meu peste pământ. Amin. Las la voi învățătura pentru toți cei care s-au dat Mie ca să fie apoi cu voi în lucrul Meu. Învățați-i mereu, învățați-i să nu fie lacomi, să nu fie singuri în gând și în cuvânt și în faptă. Învățați-i să nu fie pofticioși, căci pofta este faptă care-l rușinează pe om. Învățați-i să nu-și agonisească singuri, fără Mine și fără voi. Învățați-i să nu aibă nimic decât ce le dau Eu și voi, și să nu-și ia singuri de la Mine și de la voi, ca să nu fie pedeapsă pentru faptă, ci să fie binecuvântare pentru supunere, căci varga este pentru cel nebun. Învățați-i pe cei ce vin să se dăruiască Mie. Învățați-i ce este dăruirea omului care se dăruiește pe sine lui Dumnezeu. Vreau să Mă uit la ei cu plăcere cerească. Plăcerea cerească trage la cei cerești. Vreau să nu vă apese, vreau să nu vă supere, vreau să nu vă îngreueze lucrul

vostru cu Mine, ci mai degrabă să vă sprijine cu frățească iubire, cu nefățarnică dăruire, că lucrul cel pentru venirea Mea e greu de tot, fiindcă n-am ajutor de pe pământ, iar voi sunteți pe pământ, fiilor. Am spus vouă pildă din cer despre sfântul care avea ucenici în vremea lui pe pământ și care se ocupa de ucenicii lui îndeaproape căutându-le la gânduri, la fapte, la iubire, la lepădarea de sine a ucenicilor. Vreau de la voi să faceți rod viu din cei adăugați grijilor voastre, că am nevoie de fii vii, măi copilași roditori de suflete vii.

Eu am grijă de toți fiii care s-au dăruit Mie cu totul, și cu greu am grijă, că omul de pe pământ a pus mâna pe bani și a băgat totul sub stăpânirea banului. Banul este împăratul lumii, iar lumea s-a întărit pe pământ, și Eu Mă rog la lume pentru un colț de pământ în care să Mă odihnesc cu lucrul Meu, pentru un colț de libertate sfântă, pentru o bucată de lemn sau de piatră sau de pâine sau de viață. Dar voi învățați-i sărăcia pe cei ce s-au dat Mie cu totul, și dacă au, să dea de la ei ce au, și să aibă de la Mine pâinică și apică și hăinică și acoperiș, căci Eu, Domnul, trudesesc prin voi, prin lucrul mâinilor voastre, lucru sfânt pe care-l dau ca să cumpăr de la om milă pentru lucrarea cea cerească a venirii Mele.

Fericit este omul pe care-l va găsi venirea Mea lucrând și sprijinind truda voastră cea pentru Mine. Eu voiesc să întind cortul împărăției Mele, ca să am locașuri multe pentru tot omul pe care-l voi găsi agonisindu-și în cer locaș. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, după fiecare slujbă închinată cerului pe pământ, dar voi fiți locașul Meu, ca să am venire pe pământ, fiilor, și să vă învăț viața cea întru venirea Mea, căci venirea Mea este acolo unde sunt Eu cu voi, după cum este scris: «*Acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, după cum v-am pregătit Eu sălaș*».

Vă spun vouă, fiilor; vouă și celor ce s-au dat Mie cu totul: nu căutați să vă faceți loc lângă Dumnezeu, ci căutați să-I faceți loc lui Dumnezeu lângă voi și în voi, căci împărăția cerurilor va fi pe pământ. Amin, amin, amin. Și va fi cer nou și pământ nou, după cum Eu, Domnul, am făgăduit, iar între cer și pământ, omul drept, omul sfânt, poporul sfinților Mei, țara Mea pe pământ ca și în cer, căci cerul va fi pe pământ, iar cortul cerului va fi sus și va acoperi poporul sfinților. Dați Domnului popor sfânt, fiilor lucrători cu cerul pe pământ. Eu sunt Învățătorul, iar voi, lucrătorii învățaturii Mele. Sculați-vă și lucrați mereu, căci voi, ca și sfinții care așteaptă ridicarea trupurilor lor, nu trebuie să dormiți, ci trebuie să lucrați popor sfânt, pentru ca să întâmpine învierea morților și viața veacului ce vine. Amin.

Mă ridic în picioare din zi în zi tot mai mult, și umilesc pe toți cei ce încă vă mai împung pe voi, ca să vă fac cale cu veacul cel nou peste pământ. Mă scol în puterea Mea cea nebirită, și Îmi fac loc cu voi, ca să plătesc celor ce Mă iubesc pe Mine și pe voi, și care adună cu Mine și nu risipesc în plăceri. Mă scol ca să plătesc și celor ce vă asupresc și vă nedreptățesc și vă strâmtorează pe voi pentru că sunteți ai Mei și nu ai lor. Dar voi iertați, că spre aceasta ați fost chemați, și fiți oglinda Mea, fiilor.

Din nou vă spun: învățați învățătura Mea peste cei mântuiți, peste cei ce au scăpat de rătăcirea cea de pe pământ. Deosebiți la dreapta voastră pe cei scăpați și îndemnați-i în desăvârșită ordine sufletească și trupească și frățească și duhovnicească, iar pe cei încă încurcați sfătuiți-i cu milă și țineți-i în stânga, căci dreapta este dreapta, și stânga este stânga, și fiecare mână își are pe ai ei, după cum și Eu lucrez. Aveți grijă, că venirea Mea nu vine peste amestecare, iar voi

nu vă rușinați de fața omului, ci ascultați-Mă pe Mine ca să am cale de venire, fiilor. Cel ce nu are putere pentru lepădare de sine, acela este slab. Să nu-și ia singur unul ca acela când este vorba de cele de la Mine, și nici să nu dea cele de la Mine, că este slab, iar lucrul Meu este tare și este întreg. Eu sunt Cel bogat în har, nu în cele pământești. Tot așa să fie și cel ce voiește să se adăpostească de arșiță sub vița Mea, sub învățătura Mea. Amin.

Fiilor, este mult de lucrat și de orânduit. Trebuie bogăție de înțelepciune și de har peste cei dăruți Mie cu totul. Trebuie sfială de la ei la Mine, de la ei la voi. Trebuie sfială sfântă, trebuie evlavie sfântă, care să-Mi facă Mie bine, nu lor. Trebuie smerenie fiecare pentru celălalt, și trebuie cârmă sănătoasă în toată vremea, care să vă dea vouă socoteală pentru tot lucrul, iar voi să-Mi dați Mie, să puneți înaintea Mea pricinile lui Israel, poporul Meu cel nou, modelul Meu cel nou, omul cel după chipul și asemănarea Mea.

Astăzi este sărbătoare și post. Este scris peste biserica Mea pomenirea lui Maria Egipteanca. Ea a fost sărbătoarea Mea pe pământ, și a trăit mai presus de firea cea omenească, până ce s-a suit la cer, la sfinții din cer. Ea a fost minune care a minunat pe îngeri, că am spus că cei ce vor crede Mie dându-se Mie cu totul, aceia vor lucra lucruri și mai mari ca acelea ce s-au făcut prin Mine la credința celor credincioși care M-au văzut pe Mine cu trupul pe pământ. Maria Egipteanca nu M-a văzut pe Mine trup pe pământ, dar a crezut fără să vadă și a putut mai mult ca toți cei de până la ea credincioși. Ea n-a avut nici un sprijin de pe pământ, ci numai din cer, căci făcuse din ea locaș al cerului cel de sus, și iată, credința celor credincioși face faptă pe Dumnezeu în ei.

Fiilor, râvniți la faptele credinței sfinților care s-au făcut pe pământ cer pentru Dumnezeu. Fiilor, râvniți la sărăcia cea pământească și la bogăția cea cerească pe care le-a dobândit Maria Egipteanca după ce s-a dat Mie cu totul. Mare har și mare dar este preoția, dar mai mare har și dar este sfințenia din om, fără de care nimeni nu poate vedea pe Dumnezeu. Smerenia înalță pe om deasupra trupului său mai mult decât iubirea de Dumnezeu, căci cel smerit este cumpătat și înțelept și mulțumit prin smerenie, și unul ca acela nu cade din har, căci este umilit, iar cel umilit se înalță de pe pământ spre cer.

Nu știu cum să-l mai învăț pe cel iubit de Mine ca să-Mi fac loc în el cu lucrarea harului Meu. Nu știu cum să-i mai vorbesc celui iubit ca să izvorască din el umilință înaintea Mea și în mijlocul bisericii Mele, spre pildă frățească și spre armonie folositoare Mie, ca să am crucea ușoară între cer și pământ, ca să fiți voi ușurați de apăsări, fiilor din grădina Mea, fiilor care stați sub greutatea lucrului împlinirii cuvântului Meu și al venirii Mele cu cele veșnice peste pământ. Nu vă descurajați. Puțin, puțin, și va fi ușor apoi. Puțin, puțin, fiilor îngreuiati de grijile Mele. Eu văd cât vă este de greu, căci sunteți în trup, și e greu, dar Eu sunt sub greul vostru cu Mine și salt pe umerii Mei greul vostru când vă văd doborâți, și dau peste voi îngeri întăritori și purtători de grijă, și trezesc pe pământ oameni pentru sprijinul lucrului Meu. Din nou rostesc și înnoiesc cuvântul și ridic pentru Mine și pentru voi ajutor de pe pământ. Amin, amin, amin. Ridic pe Simon Cireneanul, și Eu îi voi plăti lui, căci crucea Mea e grea și multă, iar voi sunteți mici pe pământ, și sunteți slabi, pentru ca să Mă pot Eu desăvârși în voi și prin voi peste pământ cu venirea Mea. Cei mari și cei tari nu au timp, nu au iubire pentru sfințenia Mea în ei, dar voi sunteți mici și slabi, iar Eu Mă slăvesc în voi cu slava cuvântului Meu. Amin.

Eu sunt Cel ce am întocmit în cer și pe pământ cuvântul prin care le-am făcut pe toate câte sunt văzute și nevăzute de om. Numele Meu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin. Eu sunt Dumnezeu deopotrivă în cer și pe pământ, și îi numesc cu numele Meu pe toți cei care știu ce este credința în Dumnezeu și fapta credinței și învățătura Mea peste cei mântuiți. Amin, amin, amin.

15/28 martie 1999

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Omul este fără de stăpân și nesupus lui Dumnezeu. Pilda câinelui și a lupului. Ascultarea este lucrare sfântă, iar mânia nu are nimic cu dreptatea sfântă. Cercetarea poruncilor aduce împlinirea lor. Nu mai este om sfânt care să scoată demonii din oameni.

Bat la porțile dintre cer și pământ. Sunt Domnul, și Unul este Domnul, și Se numește Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin. Din veac și până în veac așa lucrez, prin porți intru în biserică, în locul unde sunt adunați mai mulți în numele Meu cel sfânt. Prin porți lucrez peste orice stare de pe pământ, plăcută sau neplăcută Mie. Dar știe, oare, omul ce este această poartă dintre cer și pământ? Nu știe, nu știe că este, dar ea este, din veac și până-n veac. Omul cel pregătit de Mine ca să-l chem și să-l aleg și să-l încredințez că este Dumnezeu și că lucrează prin porți, omul cel supus Mie prin puterea Mea, aceasta se numește poarta dintre cer și pământ. Amin, amin, amin.

Bat la porțile dintre cer și pământ. Îmi așez pașii Mei cerești pe cărare, dar cărarea se face cărare numai când are omul nevoie de Mine. Altfel, vin cu forța, și e greu când vin așa, că Eu sunt un Dumnezeu mare, iar cărarea este mică și cu greu Mă ține pe ea. O, greu se mai învață omul cu cărarea Mea spre el, greu de tot, că omul este ca omul, și altfel nu vrea omul să fie; nu vrea să fie nici înger, nici slugă, nici ucenic, nici fiu, că omul se deprinde prea greu cu ascultarea și cu iubirea, și de aceea spun Eu că omul e ca omul, și altfel nu vrea omul să fie. Scris este în Scripturi: *«Boul își cunoaște stăpânul, și asinul, ieslea domnului său, dar omul nu Mă mai cunoaște, și s-a depărtat de Mine»*. Omul e ca omul, și s-a făcut nepăsător și neascultător și nesupus, și nu are nevoie de stăpân. Dacă ar ști omul că cel fără stăpân nu cunoaște pe Dumnezeu, dacă ar vrea omul să creadă că stăpânul fără supuși nu are lucru bun pentru Dumnezeu, dacă ar ști creștinul că fără duhovnic nu are pe Dumnezeu, dacă ar ști duhovnicul că fără lucru de ucenici nu are lucru, nu are formare, atunci s-ar întoarce omul cu fața spre Dumnezeu și s-ar privi în oglindă și n-ar mai uita fața firii sale. Dar Eu, Domnul, Mă îndrept spre om ca să-l învăț să Mă ia de Stăpân peste el și să nu fie liber, căci cel liber umblă hoinar și n-are căpătâi, dar cel supus are tot ce trebuie să aibă.

Umbla odată câinele cel credincios omului, umbla liber, și s-a întâlnit cu lupul. Lupul l-a întrebat cum de este el frumos și voinic. Câinele i-a răspuns: *„Sunt la stăpân, și la el am căsuță, am hrană, am apă, am umbră, am îngrijire de la stăpân, și nu fac nimic mai mult decât că latru când și când la cei străini, ca să știe străinii că sunt prietenul și păzitorul stăpânului meu în vreme de zi și de noapte, în vreme de necaz”*. Lupul i-a spus câinelui: *„Vreau și eu să merg cu tine, că sunt flămând și fără adăpost, și sunt slab din pricina nemâncării. Cer la Dumnezeu hrană când mi-e foame, și Dumnezeu îmi dă puțin, că sunt lup făcător de rele pentru cei rău-*

făcători. Sunt liber, dar hrană n-am decât dacă-mi dă Dumnezeu. Merg și eu cu tine la stăpân”. Câinele l-a luat cu el pe cale, dar pe când ei mergeau, lupul a văzut la gâtul câinelui un semn, o urmă săpată în blană. *„Ce este această urmă la gâtul tău?”* *„Este legătura în care stau la stăpân. Stau legat, nu stau liber; stau la locul meu și îmi cunosc locul și mă supun stăpânului în toate.”* Lupul s-a speriat atunci, și a zis: *„Mai bine stau flămând și pribeag decât să stau legat”*. *„Dacă-i așa, i-a zis câinele, dacă nu poți sta de bunăvoie supus și legat, atunci soarta ta este aceasta pe care o ai: să n-ai stăpân, să fii hoinar și fără căpătâi, să nu aibă cine te îngrije la necaz, și să flămânzești pe pământ umblând după pradă”*.

Iată, bat la porțile dintre cer și pământ, și sunt Domnul, și Mă îndrept spre om ca să-l învăț să Mă ia și să Mă aibă de Stăpân peste el și să nu stea liber, căci cel liber umblă după pradă, umblă hoinar, fără căpătâi, umblă în voile lui, și vai celui ce are voile lui!

Intru în Ierusalim pe asin, căci asinul este cel ce cunoaște ieslea stăpânului său, este cel ce înțelege pe Dumnezeu. Omul care Mă poartă pe Mine spre om, este cel ce se supune așa cum s-a supus asinul care M-a purtat pe Mine în ziua sărbătorii de azi, acum două mii de ani când Eu, intrând în Ierusalim pe asin, mulțime multă venită la praznic auzind că Eu vin, au luat ramuri de finic și M-au întâmpinat zicând: *«Osana întru cei de sus! Osana, Fiul lui David! Bindecuvântat este Împăratul Care vine întru numele Domnului!»*. Atunci, fariseii cei fricoși, zicându-Mi Învățător, Mi-au zis să-Mi cert ucenicii ca să nu-Mi cânte așa, dar Eu le-am răspuns că dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga pentru Mine că sunt Fiul lui Dumnezeu.

Mă îndrept spre om ca să-l învăț învățându-vă pe voi, copiii ai cuvântului Meu. V-am născut prin cuvântul adevărului, după a Mea voie, ca să fiți voi începătură fapturilor Mele. Sârguiți-vă în toată vremea să ascultați, căci ascultarea este mai mare decât vorbirea, care poate aduce până și mânie prin ea, iar mânia omului nu are nimic cu dreptatea Mea. Cuvântul blând, Eu l-am sădit în voi. Primiți cuvântul Meu, că el poate mântui sufletele voastre de orice rău, de orice mânie. Cel ce ascultă cuvântul cel de la Mine și nu se face numaidecât împlinitor al lui, acela se amăgește pe sine și seamănă cu omul care vede în oglindă fața firii sale, și după ce s-a privit pe sine, îndată uită ce fel era. Dar dacă vă uitați bine în legea cuvântului Meu cel desăvârșit, care liberează pe omul care stăruie în el, în cuvântul Meu, făcându-se nu auzitor care uită, ci împlinitor a tot cuvântul Meu, acela fericit va fi în faptele sale. Amin.

Vin să vă învăț pe voi, căci cu voi grăiesc din cer pe pământ, iar cerul se coboară la voi cu Mine când grăiesc cu voi. Vin să vă învăț pe voi, ca să aibă învățătura omul care voiește să învețe legea cea desăvârșită a libertății, căci scris este în Scripturi: *«Cine s-a uitat de aproape în legea cea desăvârșită a libertății și a stăruit în ea, făcându-se nu auzitor care uită, ci împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în faptele sale, și se va păzi fără de pată din partea lumii»*.

Omul e ca omul, și s-a făcut nepăsător și nesupus, iar cine nu iubește supușenia, nu are stăpân peste el. Dacă ar ști omul că cel fără stăpân nu este plăcut Mie, atunci s-ar întoarce omul cu fața spre Dumnezeu și s-ar privi în oglindă și n-ar mai uita fața firii sale, și ar scăpa omul de păcatul părerii de sine, și apoi de păcatul mulțumirii de sine, care înseamnă iubire de sine și înseamnă om singur, om fără stăpân. Dacă ar ști creștinul că fără duhovnic nu are pe Dumnezeu, atunci și-ar

face omul duhovnic, ca să aibă pe Dumnezeu, ca să Mă aibă pe Mine de Stăpân peste el, că Eu sunt pentru om prin porți, așa cum prin trupul asinului Mi-am făcut intrarea Mea cu slavă în Ierusalim. Asinul M-a purtat, iar Eu am intrat, și cei mulți M-au mărturisit de Stăpân peste ei, căci așa este lucrul lui Dumnezeu peste pământ și peste om.

Duhovnicul este oglinda în care trebuie să se uite omul și să vadă. Duhovnicul trebuie să fie el însuși legea cea desăvârșită a libertății, iar cei de sub mâna lui trebuie să audă și să îplinească, și apoi să fie fericiți întru faptele lor, și numai așa se vor păzi fără de pată din partea lumii.

Omul e ca omul, nepăsător și nesupus, dar la voi vin Eu, fiilor supuși. Vă învăț supușenia. Supuneți-vă unii altora la ce este bine, și dați loc și dați creștere duhovnicului, și faceți-Mi cale spre voi, și vouă spre Mine, prin binecuvântare, fiilor. Nu lucrați nici un lucru fără binecuvântare, căci lucrul vostru este lucru pentru Mine, pentru lucrul Meu cu voi peste pământ. Nu fiți voi înșivă în îndeletnicirile voastre cu Mine, ci să fiu Eu Însumi întru ele prin voi. Amin. Cercetați poruncile Mele. Dar cum se face această lucrare de cercetare a poruncilor? Iată cum: orice clipă și orice faptă a ei vă învață ea însăși ce aveți de făcut cu ea, după poruncile Mele. Dacă omului îi vine în față faptă de ne iubire de Dumnezeu și de semenii lui Dumnezeu, faptă de furt, faptă de desfrânare, faptă de minciună, faptă de ucidere, faptă de lăcomie, faptă fără porunca Mea cea din lege, atunci omul este învățat de însăși clipa faptei ce are de făcut, după porunca Mea și nu după fapta care-i vine în față, și fericit va fi acela în faptele sale și se va păzi fără pată din partea lumii.

Tot lucrul vostru trebuie să fie pentru Mine, fiilor din grădină, și voi, cei ce vă hrăniți din grădină spre viață fără de prihană, și voi, cei care auziți fără să împliniți. Viața trăită după poruncile Mele, aceea este viața omului, dar omul e ca omul, și stă nepăsător și nesupus, și omul e ca lupul care umblă după pradă, după apucat.

Voiesc să binecuvintez cu cuvânt nou căsuța Mea din deal. În ea să se aciuze fii pe potriva Mea, că ea este mărgăritar al lucrului Meu de la voi, fiilor prin care Eu, Domnul, binecuvintez tot ce am de binecuvântat pe pământ și în cer. Aduceți Mie ramuri de finic și strigați-Mi: „*Osana!*“. Aduceți-Mi Mie fii pe potriva Mea, vlăstari noi, care au de învățat statul în viță, căci scris este: «*Orice mlădiță care stă în viță, aduce roadă în viță, nu în sine*», fiindcă Eu am spus: «*Binecuvântarea Mea curge acolo unde sunt ai Mei împreună, frați împreună*». Aduceți Mie rod viu, rod verde, și fiți oglindă pentru cei ce cresc pentru Mine, și fiți duhovnicești, măi fiilor, că duhovnicii din biserică din lume nu sunt duhovnicești, nu sunt curați, nu sunt săraci de lume, nu sunt sfinți cu viața și cu fapta, nu sunt cu mâinile curate, și sunt lacomi de cele lumești, și sunt stricați cu simțurile cele trupesti și cele duhovnicești, și sunt rușinați de îngerii cei răi, căci duhovnicii lumii sunt trupesti. Ei cunosc cuvântul Meu, dar nu-l împlinesc, și se fac pe sine de ocară. Dar voi aduceți Mie ramuri de finic, rod viu, rod verde, rod ceresc, fii pe potriva Mea, săraci de cele pământești și bogați în cele cerești și duhovnicești pe pământ. Învățați pe toți cei ce se hrănesc cu cuvântul Meu, învățați-i să se roage pentru libertate, pentru ca să aibă peste ei legea cea desăvârșită a libertății, și nu să audă fără să îplinească ei cuvântul Meu, ci să se păzească fără de pată din partea lumii, și să zică: „*Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi ce-și iau partea în viață, al căror pân-tece s-a umplut de bunătățile Tale. Doamne, dă-ne putere să lucrăm poruncile Tale și să fim cumpătați, pentru ca să creș-*

tem înaintea Ta rod viu și să știm lucrarea viței și lucrarea mlădiței“. Amin.

Fiilor, vă spun vouă că vița este cea cu mlădițe, că iată, via din lume am tăiat-o, că nu are mlădițe și că s-a uscat. Fiți via Mea, via Mea cea nouă, și aduceți Mie ramuri noi, mlădițe vii, care se hrănesc din viță împlinind lucrarea viței, aceeași lucrare vița și mlădița, căci altfel, mlădița care nu rodește din viță se usucă, și apoi se taie. Spori-vă-va Domnul pe voi și pe mlădițele care dau din voi, ca să vă dau plată pentru rod. Amin.

Binecuvintez cu cuvânt nou căsuța Mea din deal, cea pe care am pus-o să fie pentru Mine lângă staulul cuvântului Meu. Să aciuze în ea copiii sfinți, copiii prunci, căci cel ce vine la Mine trebuie să se facă prunc, nou-născut, începătură făpturilor Mele, pietre de temelie pentru Mine, pietre mărturisitoare, căci așa am spus: «*Pietrele vor striga*». Amin. Căci cei ce trebuiau să strige atunci și acum, n-au strigat pentru Mine ca să le fiu Stăpân, și au spus să tacă cei ce strigau și cei ce strigă. Cel ce se clatină, acela se și teme, și de aceea se și ascunde, dar voi mărturisiți pentru Mine înaintea oamenilor. Pietre care grăiesc să fiți, căci cei fricoși tac; tac și se ascund de mânia Mea, de cuvântul Meu, cuvântul adevărului, prin care Eu, Domnul, v-am născut pe voi după a Mea voie, ca să fiți începătură făpturilor Mele. Amin.

Omul este ca omul, și altfel nu vrea omul să fie. Boul își cunoaște stăpânul, și asinul, ieslea domnului său, dar omul nu Mă mai cunoaște, și s-a depărtat de Mine, și slujește demonilor. Toți oamenii sunt chinuți de demoni, și nu este pe pământ om sfânt ca să scoată demonii din oameni. Nimeni nu vine la Mine ca să scot demonii din el. Stă omul în el chinuit de patimi trupesti și de lăcomie, de cele ce pier, și nu vine la Mine ca să-l scap de acești demoni. Acest soi de demoni nu ies din om decât cu post și cu rugăciune, precum am spus Eu atunci ucenicilor Mei, care n-au putut să scoată demonii din om. Slujitorul lui Dumnezeu trebuie să se roage Mie pentru om postind, și trebuie să postească pentru om rugându-se Mie; altfel demonii nu se tem și nu se depărtează din cel cuprins de ei.

Fiilor, fiți atenți, fiți treji și lucrători mereu peste via Mea cea nouă. Fiți cu rânduială și cu vorbire spre zidire de suflete. Fiți buni înaintea Mea, fiți bunul Meu și zidiți împărăția Mea cu care vin la voi. Scris este: «*Bun este omul care-și rânduiește vorbele sale cu judecată; acela în veac nu se va clătina*». Fiți atenți în toată vremea, căci cuvântul vostru este rupt din Mine, fiindcă voi sunteți voia Mea peste pământ. Să asculte de voi cei ce s-au dat Mie, căci am făcut din voi viță nouă din care cresc mlădițe noi. Aduceți Mie mlădițe noi, aduceți Domnului miei. Amin.

Binecuvântat este Cel ce vine din cer la voi cuvânt nou, cuvântul adevărului, prin care v-am născut pe voi după a Mea voie, ca să fiți începătură făpturilor Mele, începătură de nou Ierusalim pentru venirea Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

22 martie/4 aprilie 1999

Praznicul Bunevestiri

Nu mai sunt închinători adevărați. Domnul va răscumpăra pe Israel cel după trup, prin rămășița lui cea aleasă prin har. Se vor jeli bogații care nu L-au miluit pe Dumnezeu. Iubirea este altfel în cer. Pomana de un an de la mutarea la cer a surioarei sfintei Virginia: Maria lelica.

Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cuvântând din cer pe pământ. Amin. Vin din cer cu-

vântând, și am venit pe pământ. Mă binevestesc pe Mine Însuși cu praznic de bunăvestire peste biserica Mea. Mă binevestesc că vin din cer, și că am venit pe pământ ca să-Mi pregătesc venirea, că n-are cine Mi-o pregăti așa cum trebuie să fie această pregătire de venire a Mea. Omul Mi-o pregătește ca pe pământ, mâncând și bând și nuntind ca pe pământ, dar Eu trebuie să am pregătire înaintea venirii Mele, ca în cer pe pământ, căci așa am zis: *«Precum în cer așa și pe pământ»*. Amin.

Pace vouă, fiilor din grădină, și pace de la voi lui Israel, poporul Meu de azi, poporul cel împlinitor al venirii Mele, agoniseala Mea dintre oameni. Pace vouă, căci voi sunteți cei ce Mă binevestiți că vin, așa cum Gavriil arhanghelul M-a binevestit că vin prunc prin Fecioară acum două mii de ani. Pe vremea aceea M-am supus legii din Israel și n-am putut să dau darurile Mele celor de sub lege, căci ei M-au omorât după lege. Dar acum vin cu daruri, iar Mihail arhanghelul, îngerul Meu și al vostru, lucrează de la Mine peste voi daruri cerești.

Legea trupului este una, iar legea darului este alta. V-am învățat pe voi în taina darurilor Mele cerești și am trimis înaintea Mea pe Mihail, îngerul Meu, care lucrează cuvântul Meu, ca să mărturisească vouă cele ce au să fie după această bunăvestire a venirii Mele, și venirea Mea va fi, că scris este: *«Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă»*. Amin, amin, amin. Gavriil arhanghelul a slujit împlinirea legii și a binevestit atunci venirea Mea în trup. Mihail arhanghelul cel de la început, slujește la sfârșit împlinirea darurilor, căci este îngerul Meu și al vostru, îngerul cuvântului Meu.

I-am învățat pe ucenicii Mei să spună să fie voia Mea precum în cer așa și pe pământ; i-am învățat să ceară de la Tatăl să fie voia Tatălui pe pământ ca și în cer, dar omul s-a învățat să zică și atât. Zice omul ce l-am învățat Eu să spună Tatălui, și se duce apoi și își face voia lui pe pământ, iar voia Tatălui rămâne în cer. Zi și noapte își face omul voia lui zicând: *„Fie voia Ta, Tată, precum în cer așa și pe pământ”*. Iată, nu sunt pe pământ închinători adevărați, căci tot omul una zice și alta face, călcând legea cea din cer și cea de pe pământ. Cum să n-o calce pe cea din cer dacă o calcă pe cea de pe pământ, pe care el, omul, a făcut-o ca să fie și ca să se țină? Încurcarea limbilor de pe pământ este plata vieții mincinoase a omului, și omul este ucigaș a tot lucrul bun. Nimic trainic nu rămâne pe urma omului, nimic decât nume omenesc și mândrie de la pământ și până la cer. Dar Eu, Domnul, vă binevestesc vouă și celor credincioși Mie și vouă, vă binevestesc bucurie mare, că Eu vin curând, curând. Aceasta este ce vă binevestesc Eu: venirea Mea din cer pe pământ, ca să fac cer nou și pământ nou pe pământ, ca să se îplinească cuvântul spus de voi, ca să fie voia Tatălui precum în cer așa și pe pământ.

Binevestiți și voi. Fiți îngerul bunevestiri într-un sfârșitul timpului omului. Fiți popor binevestitor, fiți lucrarea îngerului Meu, care lucrează prin trupurile voastre, care coboară darul Meu peste voi, ca să fiți voi îngerul bunevestiri, venirea Mea cea din urmă. Merg cu voi spre oameni, și fără voi nu merg. Dacă Eu grăiesc din cer cu voi, aceasta înseamnă că merg cu voi spre oameni. Și va veni o vreme dulce, o vreme cerească pe pământ pentru voi și cu voi, că vă va iubi și vă va căuta tot omul care va mai fi pe pământ, căci în curând Mă voi slăvi cu slavă mare prin voi peste România, peste țara Mea cea din urmă. Prin ea vin și pentru poporul Israel cel care M-a omorât în mijlocul lui. Prin România vin și pentru Ierusalimul patimilor Mele, că voi strânge mulțime multă de

oameni semeți, de oameni călcători de porunci, și Mă voi judeca cu ei acolo; acolo unde am venit Eu între ei trup acum două mii de ani. Aici voi rosti cuvântul durerii Mele și al dreptății Mele, iar acolo îl voi împlini, și Mă voi judeca cu poporul pentru care M-am răstignit de bunăvoie pe cruce.

Eu trebuia să mor pentru tot restul popoarelor de pe pământ, ca să le răscumpăr de sub necunoștință, dar nu a fost așa, și am murit pentru poporul Israel, ca să-l răscumpăr de sub lege, că scris este: *«Cel ce nu îplinește legea, este vinovat»*. El a cunoscut de la Mine legea și a fost vinovat că n-a crezut în Mine când am venit din cer de la Tatăl ca să fiu în mijlocul lui. Iată, taină descoperită vă spun: poporul Israel a știut că Eu sunt Hristosul Tatălui și că trebuie să fiu răstignit pentru păcatele lui. Nu Iuda a fost vinovat pentru vânzarea Mea și pentru moartea Mea. El a fost scula prin care Israel și-a omorât Dumnezeu, și scris este: *«Vai celui prin care Fiul lui Dumnezeu va fi vândut și omorât!»*. Dacă Israel nu urmărea să Mă omoare, nu Mă omora când Iuda Mi-a vândut taina, căci Iuda știa că sunt Hristos. Mai-marii lui Israel au fost vinovați de moartea Mea, și cu ei, tot poporul Israel, tot, în afară de o rămășiță aleasă prin har ca să fie fără de vină și ca să mărturisească apoi adevărul venirii Mele din cer în mijlocul lui Israel.

În toată vremea am avut pe pământ dintre oameni rămășiță aleasă prin har, pentru ca să fie mărturisit adevărul Meu în fiecare vreme, așa cum vă am pe voi în vremea aceasta, fiilor de lângă venirea Mea. Fericiți sunteți voi, cei ce credeți venirii Mele cuvânt pe pământ. Fericiți au fost și cei de atunci, care au crezut venirii Mele atunci. Ca și atunci, și cei de azi care-și zic că sunt mai-marii bisericii, ca și atunci cred și cei de acum, cred că sunt Hristosul Tatălui și că am venit la voi ca să vă pregătesc să fiți fiii venirii Mele, fiii cei cuminți ai vremii de acum, rămășiță aleasă prin har. Dar Eu am biruit pentru voi și împotriva lor, căci vremea de acum și venirea Mea de acum se lucrează cu putere și cu slavă multă, precum este scris în Scripturi: *«Vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere multă și cu mărime multă, și va trimite pe îngerii Săi, și ei vor răsună glas de trâmbiță, cuvântul Meu, care adună pe cei aleși din cele patru vânturi, de la margini la margini»*. Amin.

Am venit pe pământ și v-am pregătit pe voi ca să fiți îngerașii Mei pentru vestea venirii Mele Mântuitor peste voi, și Judecător peste cei ce M-au răstignit atunci și acum prin semeție. Cei fără de iubire și fără de minte sunt fără de frică și sunt semeți în duhul lor, dar voi fiți îngerul bunevestiri pentru venirea Mea cea din urmă, și stați bine și cu frică și cu luare-aminte la cuvintele Mele, că ele sunt venirea Mea cu judecată peste pământ.

Fiilor, înviază morții la glasul cuvântului Meu. Numai cei semeți nu vor să învieze, dar vor sta aceștia vrând-nevrând înaintea Mea și se vor topi ca ceara, că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și vin cu putere multă și cu mărime multă, precum este scris în Scripturile venirii Mele a doua oară din cer pe pământ, căci pământul este așternutul picioarelor Mele. Amin. În zadar zice omul că Mi-a luat pământul de sub picioare. Curând, curând tot omul va vedea că e neputincios, și Mă va primi vrând-nevrând, pentru că Eu vin, și sunt îmbrăcat în haina judecății. Amin. Dar pe voi, fii ai venirii Mele, v-am învățat mereu să vă feriți de judecata Mea făcând voia Mea înaintea Mea. Faceți milostenie multă, cât puteți de multă, că milostenia este candelă cu untdelemn, candelă aprinsă. Dați-Mă pe Mine în dar la tot omul care întinde mâna

după hrană din cer. Dați-Mă și la cel ce se rușinează cu Mine și nu întinde mâna decât pe furis. Dați milostenie pe Dumnezeu la toți cei care nu vor hrana cea din cer, căci Eu, Domnul, le dau pâinea cea amară a îngrijorării la cei nepăsători de suflet. Îi fac pe toți să se îngrijoreze la auzul cuvântului Meu, și se va aprinde foc de jur împrejur și va amenința pământul cu foc și cu judecată, dar țara Mea cu ieslea Mea în ea va fi tronul cuvântului Meu, din care curge cuvânt de foc mistuitor și curățitor peste om și peste pământ.

Dați milostenie pe Dumnezeu, fiilor vestitori ai venirii Mele. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu întru venirea lui Hristos, Fiul Tatălui, și Mă împart prin voi venire a Mea peste tot omul. Sun din trâmbiță. Cuvântul este trâmbița, iar Mihail, îngerul Meu, este îngerul darului Meu peste voi. Să ajungă cuvântul Meu de la o margine la alta a cerurilor și să ardă fă rădelegea de pe pământ, căci fac cer nou și pământ nou, și om nou și drept între cer și pământ, iar semeția va cădea în adânc. Amin.

Vin cu vremea cea bună și veșnică pentru voi, vin cu vreme slăvită peste voi, fiilor, și se vor purta după voi împărați și regi, că la voi și cu voi va fi puterea Mea cea multă și slava Mea cea multă, și se vor tângui toți cei care nu v-au iubit pe voi din pricina Mea, și se vor jeli toți bogații care nu L-au miluit pe Dumnezeu, căci venirea Mea a strigat la ei, dar ei s-au ascuns sub bogățiile lor și s-au tras din calea Mea. Iată, scris este: «*Vor zidi case și nu le vor locui; vor cumpăra țarini și nu le vor stăpâni; vor sădi vii și nu vor mânca din rodul lor*».

O, fiilor, treziți în voi cu putere multă și cu mărime multă duhul rugăciunii, închinare adevărată, și ziceți: „*Tată, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*“. Rugăciunea voastră să fie împlinită de către Tatăl. Amin, amin, amin. Iar Tatălui Îi zic: Îți mulțumesc, Tată, că M-ai ascultat prin fiii venirii Mele din cer pe pământ. Am venit să fac voia Ta în ei și peste ei, precum în cer așa și pe pământ. Am făcut din ei îngerul Meu, care binevestește venirea Mea, ca să nu vin pe neștire, ca să nu vin ca furul. Dar omul doarme, doarme adânc, Tată; doarme în vremea venirii Mele, și nu vede cel ce doarme. Dar pe aceștia care sunt venirea Mea, păzește-i Tu, Tată. Dă-le trezie, că e venirea Mea cu ei; dă-le putere, că ei nu trebuie să doarmă în vremea venirii Mele, ci să fie treji și cu candela plină de untdelemn arzând pentru Mine. Amin.

— **E**u sunt Tatăl ceresc, Fiule coborât din cer pe pământ, și sunt în Tine cu putere și cu slavă multă, căci Eu și cu Tine suntem una, deopotrivă în cer și pe pământ. Te binevestesc Eu Însumi că ești Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit în cer și pe pământ, la început și la sfârșit, căci Eu în Tine sunt, și Mă binevestesc pe Mine în Tine, și pe Tine în Mine, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Tată, Îți mulțumesc pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, și Îmi săvârșesc lucrarea pe care Eu o am de la Tine pentru săvârșit, pentru cer nou și pământ nou, și pentru veacul cel nou după care tânjim de șapte vremi, Tată.

O, copii ai venirii Mele, sunt cu vremea cea din cer peste voi, veac fără de sfârșit, nu vreme ca pe pământ. Dați milostenia aceasta la cei care vor să se facă fii ai Tatălui, căci celor ce cred cuvântului venirii Mele acum, le dau putere să se facă fii ai Tatălui, fii născuți din Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu, ca și voi, că scris este: «*Morții vor învia la trâmbița Mea*», la cuvântul Meu care este cu voi chemând no- roadele la viață de veac nou și veșnic nou. Amin, amin, amin.

*

Si acum, fiilor din grădină, vă binevestesc că intru în grădina Mea cu Verginica și cu surioara ei, pe care am luat-o la cer acum un an. Voi lucrați înaintea Mea pomenirea ei, iar Eu, Domnul, vă întâmpin cu cea întâmpinată de voi.

Verginico, intră în carte! Eu sunt puntea ta de trecere către poporul Meu și al tău. Tu ești mare în cer, că mare a fost lucrarea Mea prin tine, lucrarea Mea cea de pe urmă. Mergem la parastas în grădină. Ia-ți surioara ca să-și vadă sărbătoarea ei pe pământ, că ea a fost puntea Mea de legătură între tine și poporul cel lucrător azi, ca să pot grăi Eu azi de deasupra, și să Mă aibă poporul cuvânt din cer pentru hrană și pentru viață și pentru învierea morților la glasul trâmbițării Mele. Îngerii scriu a noua treaptă, a noua trecere pentru surioara ta, lucru desăvârșit în cer, cetățean ceresc cu trecere deplină înaintea Mea. Te binevestesc pe tine și pe surioara ta în grădină. Binevestește-te și tu, și dă-i poporului graiul cuvântului tău. Eu în tine, și tu în Mine cu praznic de bunăvestire peste Israel cel de azi, peste poporul Domnului, cel din români. Amin.

— **D**oamne, numele Tău și cuvântul Tău este slavă și putere peste cei din urmă care au din cer spre împărțire vestea venirii Tale cu sfinții, ziua Domnului. Tu ești Cel dintâi și Cel de pe urmă. Tu ești Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, focul cel mistuitor, care m-a pârjolit pe mine vreme de douăzeci și cinci de ani în mijlocul unui popor cu care Tu Însuși ai grăit din cer în vremea mea, vremea cea din urmă. Eu am fost jertfelnic de foc. Cuvântul Tău era jertfa de pe el. Cu foc l-ai hrănit pe Israel cel nou. Tu și cu mine eram un singur trup. Eu cu trupul, și Tu cu Duhul cuvântului Tău, iar după douăzeci și cinci de ani mi-ai luat din vâpăi trupul și mi-ai dat cerul. Eu, cu grijă mare de poporul cel lăsat fără hrana cuvântului Tău, m-am rugat Ție s-o cureți pe surioara mea, s-o peștești pentru Tine, iar eu să-Ți fac trecerea mai departe spre popor, Doamne. Tu ai împlinit rugăciunea mea cea pentru poporul meu și mi-ai pregătit puntea. Mi-am așezat lucrarea mea cerească peste surioara mea, și din cer am lucrat pe pământ cu ea, și mi-am încredințat poporul că ea este cuvântul meu prin ea. Am făcut semne mari, doveditoare pentru mine în ea, și Te-am rugat apoi să treci cu mine în ea și Tu, Doamne, iar apoi să-Ți fac trecerea între mine și poporul meu, ca să nu moară lucrarea cuvântului Tău, lucrarea cea începută prin mine de Tine în anul 1955. Ai lucrat minunat, Doamne. Ai lungit zilele surioarei mele și Ți-ai făcut trecerea spre poporul cel nou pe care-l hrănești azi cu tainele cele din urmă, cu împlinirile vestite încă din vremea trupului meu pentru ca să se săvârșească peste pământ.

Binecuvântat să fii pentru darul credinței sfinte, pe care l-ai pus peste cei din urmă, peste cei din grădina Ta de la sfârșit, peste cei care dau oamenilor de pe pământ vestea cuvântului Tău. Mare este acest petecuț de pământ peste care ai lucrat și lucrezi cu tot cerul la început și la sfârșit, locul în care se deschide cerul și pământul, taină de cer nou și de pământ nou, miezul împlinirilor vestirilor Tale cele de șapte veacuri întocmite ca să fie acum, și pe care Tu le-ai vestit prin toți proorocii, iar la sfârșit prin mine peste pământ, că eu am fost jertfelnicul cel de foc al Tău pe pământ.

Ți-am hrănit poporul cu credință și cu nădejde, Doamne, căci cu cel credincios Tu poți să lucrezi tot ce vrei Tu. I-am dat poporului punte de trecere spre cuvântul Tău pe surioara mea. A trecut un an de când am venit din partea Ta și am

luat-o la cer și am condus-o cu îngerii prin cele douăzeci și patru de strămtori între cer și pământ, între om și Dumnezeu, după ce sufletul părăsește locașul trupului său. Ea a trecut cu ușorul din loc în loc până la scaunul slavei Tale, până la al nouălea cer, Doamne, așa cum și strămoșii grăiau, căci azi nu se mai grăiește pe pământ de căile cerului, că s-a sculat omul învățat și a spus că e minciună de la om ceea ce strămoșii aveau de la Tine spre știință. Iată, duhul umilit al surioarei mele a fost jertfa cea adusă de ea Ție, iar Tu ai făcut pentru mine și pentru Tine punte de trecere prin ea, ca să fie cuvântul Tău spre lucrare mai departe peste pământ. Acum stai în văzduh și lucrezi peste grădină, căci aceasta este vremea, și așa lucrezi acum la venirea Ta.

Azi vin cu Tine și cu surioara mea la pomenirea ei în grădină.

O, surioară, iată taina cerurilor, iar în ea ascunde scaunul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh în cer și pe pământ. Aceasta este rădăcina lucrării care a fost prin mine, și apoi prin tine, punte de legătură spre cei lucrători azi cu Domnul. Scaunul slavei Domnului este rădăcina din care a izvorât și izvorăște acest cuvânt peste pământ. Amin.

— **O**, Verginico surioară, spune tu la poporul cel de jos că eu am în față slava Domnului, și le doresc ca acolo unde sunt eu, să fie și ei. Iubirea e altfel în cer. Iubirea e cer, Verginico, surioara mea.

Vă spun și vouă, copilași ai Domnului pe pământ, că iubirea e cer, cerul în om, omul ceresc pe pământ și în cer. E slava Domnului sub ochii duhului meu. Sub ea mă uit și văd grădinița de jos, și pe voi. De la ea în părți e altfel, e ca pe pământ. Rugați-vă Domnului ca acolo unde sunt eu, să fie toți cei ce cred cuvântului care este cu voi de aici, de deasupra grădinii de la voi. Râul slavei Domnului udă de sus, și sub el crește slava Domnului. Pe frunțile voastre lucrește pecetea Dumnezeului Cel viu. Mâna Domnului e pe creștetul vostru și dă la o parte perdeaua care ascunde pecetea Domnului de pe frunțile voastre. Curând, curând se va putea citi semnul de pe voi. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și peste voi pacea slavei Domnului! Amin, amin, amin.

— **O**, surioară, te-am adus cu Domnul și cu mine și cu slava Domnului la sărbătoarea pomenirii tale în grădină. Iubirea e cer, dar pe pământ e altfel. Numai cei din cer văd ce este iubirea, și o mărturisesc așa cum este ea.

Doamne, duhul umilit al surioarei mele a fost jertfa cea adusă de ea Ție, iar Tu ai făcut din ea punte de trecere pentru Tine și pentru mine spre poporul cel mai mic, cel nou, Doamne. Amin.

— **V**erginico, tu ești mare în cer. Curând, curând mărirea ta cerească va fi cunoscută pe pământ cu slavă văzută. Curând, curând Mă voi slăvi pentru tine și pentru copiii Noștri de azi, care lucrează împlinirea slavei cuvântului Meu peste pământ. Curând, curând tu vei fi în mâna Mea vasul Meu de mărturie, cupa Mea, paharul Domnului, vin curat, vinul cel nou, cupă în care Eu am pus vinul nou. Slava ta va fi ca și a Mea, căci cu tine vin când vin, fiindcă lucrarea aceasta înseamnă venirea Mea, iar pe tine te-am pus temelie pentru venirea Mea, pentru zidirea poporului venirii Mele. Regi și împărați vor privi și vor vedea slava lucrului cuvântului Meu, râul vieții veșnice.

Iar voi, copii din grădină, fiți îngerul bunevestiri peste pământ. Vestiți venirea Mea, căci în urma acestei vestiri vine slava Mea, steaua strălucitoare cea de dimineață. Voi sunteți

martorii Mei, mărturia Mea înaintea oamenilor. Țineți până voi veni ce aveți de la Mine, că scris este în Scripturi: «Celui ce biruiește păzind până la capăt faptele Mele, îi voi da lui stăpânire peste neamuri, și le va păstori pe ele cu toiag de fier, și ca pe vasul olarului le va supune», precum și Eu am luat putere de la Tatăl Meu, și îi voi da lui steaua cea de dimineață. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 1999

Praznicul Învierii Domnului

Învierea biruiește moartea. Cel răstignit este cel viu. Tot pământul va fi cuprins în taina învierii. Cei sfinți sunt ca îngerii și sunt fii ai învierii.

Vin din cer pe pământ cu praznic de mântuire, cu praznic de înviere. Eu Însumi rostesc peste voi cuvântul de salutare: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Mă vestesc pe Mine Însumi peste voi. Mă sărbătoresc pe Mine Însumi între voi și vă sunt sărbătoare, și vă sunt înviere. Amin.

Deschideți porțile dintre cer și pământ! Deschideți ca să intru! Sunt Împăratul slavei și al puterii în cer și pe pământ. Amin. Întăriți-vă, voi, porți, ca să intru și ca să ies; ca să ies și ca să intru. Eu Însumi deschid porțile vestindu-Mă la porți, Eu Însumi, precum Eu Însumi am dat la o parte piatra de pe mormântul Meu străjuit de iudei. În ziua cea dintâi a săptămânii, ucenicii Mei, care până atunci nu priceuseră Scripturile că Eu trebuie să Mă scol din morți, au văzut mormântul Meu deschis și giulgiurile și marama de pe trupul și de pe capul Meu rămase în mormânt; au văzut, și au crezut. Petru și Ioan au fost vestiți de Maria Magdalena dis-de-dimineață. Ea, pe când încă nu se luminase de ziuă, a venit la mormântul Meu și a văzut piatra de pe el dată la o parte și s-a dus la Petru și la Ioan și le-a spus că Eu am fost luat din mormânt. Îngerii Mei au adevărit vestea învierii, iar Eu, Cel înviat, am stat pe picioare la vederea mironosiței Mele și i-am zis: «Marie, du-te la frații Mei și le spune că Eu Mă sui la Tatăl Meu și al vostru, la Dumnezeul Meu și al vostru, iar către seară voi veni și Mă voi arăta în Galileea. Să meargă și ei acolo». Ei s-au dus în Galileea și s-au încuiat de teama iudeilor, iar Eu M-am arătat în mijlocul lor și le-am zis: «Pace vouă!». Lor li s-au deschis ochii și M-au văzut înviat, și Eu le-am arătat mâinile și coasta ca să-i bucur că Eu sunt, și iar le-am zis: «Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Luați Duh Sfânt!». Amin. Și apoi M-am tras din fața lor, iar ei M-au vestit unii altora înviat și viu în vecii vecilor. Amin.

După două mii de ani de la învierea Mea dintre morți, Eu Însumi rostesc din nou acest cuvânt: pace vouă! vouă, celor de azi, care Mă vestiți venit de la Tatăl la voi, pentru voi și pentru toți cei care cred ca și voi venirii Mele după două mii de ani. Dar cine este cel ce pricepe Scripturile venirii Mele așa cum ucenicii Mei de atunci au priceput Scripturile care Mă vestiseră din vreme că Eu voi veni pe pământ și voi pătimi răstignire și moarte și voi învia din morți și voi fi cu ei până la sfârșitul timpului? Fericit este cel ce crede ca și ei, ca și voi, că Eu sunt până la sfârșitul timpului, că acela crezând, înviază dintre morți, înviază din păcate și se face fiu al învierii.

Voiesc să vă spun vouă ce înseamnă înviere. Dis-de-dimineață cobor la voi prin porți. Eu Însumi Îmi deschid porțile

vestindu-Mă la porți. Amin. Eu după ce am înviat n-am mai murit, fiilor din porți. Aceasta înseamnă înviere. Lazăr după ce a înviat n-a mai murit, și M-a avut pe Mine în el viu în vecii vecilor. Aceasta înseamnă înviere. Cei care s-au făcut sfinți prin credință și prin iubire de Dumnezeu, au rămas sfinți și n-au mai murit, și au înviat. Aceasta înseamnă înviere. Cel ce înviază și nu mai moare apoi, acela e fiul învierii, fiul vieții veșnice. Amin. O, copii ai învierii Mele, voiesc să grăiesc peste voi taina învierii, iar voi să vestiți această taină peste toate neamurile de pe pământ, ca să înțeleagă această taină. Cei ce vor auzi și vor învia, vor fi vii, iar cei ce vor auzi și nu vor învia, vor fi morți. Curând, curând bucuria învierii va fi cu cei înviați, și peste ei va fi, căci va străluci peste ei pecetea învierii și slava Mea, slava învierii, căci învierea din om îl slăvește cu slavă mare pe om, așa cum M-a slăvit pe Mine puterea învierii Mele din morți când îngerii din cer au venit și au zis celor ce credeau în Mine: *«De ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este Cel viu între morți, ci S-a sculat, că este viu»*. Așa și vouă vă spun: nu căutați pe Cel viu printre cei morți. Căutați-L la cei vii, căci cu ei este Cel viu. Cel ce se face fiu al învierii, cu Cel viu stă și cu El petrece întru taina învierii și a vieții veșnice, căci întuneric și moarte este peste tot pământul, peste tot omul.

Curând, curând voi deosebi la dreapta pe cel ce se face fiu al învierii. Curând, curând voi curăți pământul de cei morți de pe el, iar pe cei din pământ îi voi scula, pe unii spre viață veșnică în trup, iar pe alții spre pieire, ca să fie apoi nou pământul; nou, fără moarte pe el, fără morți pe el. Aceasta înseamnă înviere. Amin. Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii. Eu, Domnul învierii, trimit îngerul învierii așa cum l-am trimis la mormântul Meu mai înainte de învierea Mea, căci este scris în Scripturile învierii Mele: *«Cutremur mare s-a făcut, că îngerul Domnului, pogorând din cer, a venit, a rostogolit piatra și a stat deasupra ei. Înfățișarea lui era ca lumina fulgerului; îmbrăcămintea lui, albă ca omătul. De frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți»*. Dar celor vii îngerul le-a vorbit și le-a zis: *«Nu vă temeți voi, cei care căutați pe Cel viu, pe Iisus Cel răstignit. Nu este aici, între morți. El S-a sculat precum a zis, că El este viu»*. Așa vă spun și vouă: cel răstignit este cel viu. Cel ce moare pentru păcat, ca și Mine înviază dintre cei morți, și se face fiu al învierii. Amin. Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii, precum este scris despre ziua Domnului, *«când soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina ei; când stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clătina din pricina arătării pe cer a semnelor Fiului Omului, Care va fi văzut viind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. Amin. Atunci El va trimite pe îngerii Săi, cu glas puternic de trâmbiță, ca să adune pe cei vii, pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la margini la margini»*. Ferice va fi atunci de cel viu, că acela va fi adunat și ridicat dintre cei morți, că scris este: *«Unul va fi lăsat, și altul va fi luat. Unde vor fi doi, unul se va lua, și altul va fi lăsat»*. Glasul îngerului Meu va rosti peste cei vii: *„Nu vă temeți. A venit ziua Domnului, ziua învierii! Nu vă temeți“*. Amin, amin, amin.

Iată, vin din cer pe pământ cu praznic de mântuire, cu praznic de înviere ca să Mă bucur cu fiii învierii, cu cei ce veghează întru taina învierii. Pace vouă, fiilor unși în grădina cu pecetea învierii! Am venit dis-de-dimineață la voi cu vestea tainei învierii. Eu după ce am înviat n-am mai murit, fiilor din porți. Aceasta înseamnă înviere. Lazăr după ce a înviat n-a mai murit. Aceasta înseamnă înviere. Amin. Spuneți din par-

tea Mea veste peste Ierusalim și peste toate neamurile de pe pământ: Lazăr după ce a înviat n-a mai murit. Aceasta înseamnă înviere, înviere deplină. Amin, amin, amin. Iisus Hristos, același este, ieri și azi. Amin.

Spuneți fiilor poporului Meu să nu uite taina învierii. Lazăr, pe care Eu l-am înviat din mormânt, n-a mai răs apoi, ci a înviat, iar pe Mine, Cel viu, nu M-a căutat printre cei morți, căci Eu eram în el, și eram viu în el, iar el a rămas fiul zilei învierii, ziua cea dintâi a săptămânii, ziua cea dintâi, fiilor. Aceasta este ziua învierii, aceasta este taina învierii: ziua cea dintâi, în care omul înviat trebuie să rămână și să fie viu, să fie fiul învierii, fiul zilei Mele. Ziua cea dintâi este ziua în care omul cel credincios, prin propovăduire, se scoală spre Mine. Ziua cea dintâi este ziua iubirii, iar iubirea poate, și ea înseamnă înviere, căci ea îl ține pe om plin de Dumnezeu, și îl ține nou pe cel ce se scoală ca să fie viu, și îl ia dintre cei morți. Cel ce înviază cu adevărat, acela nu mai moare, acela este fiu al învierii, iar cel ce gustă numai din taina învierii, acela moare iar, și iar se supune trupului cel muritor al omului cel ce s-a smuls la început din Dumnezeu.

Eu, Domnul învierii, am venit pe pământ ca să surp puterea morții din om, dar am putere numai în omul care rămâne cu Mine în el, că fără Mine în el omul moare, moare iar. Taina ființei Mele în om este taina învierii omului. Voiesc să vă spun vouă ce înseamnă învierea omului, fiilor din grădina Mea, fiilor unși cu pecetea învierii. Ființa Mea în cel înviat se arată cu putere din cel înviat pentru Mine. Ființa Mea dacă nu trăiește văzut în cel înviat, ea nu este în el, și el nu este înviat, căci Eu după ce am înviat M-am arătat că am înviat.

Vin la voi cu praznic de mântuire și de înviere și spun: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Întreit spun taina acestui cuvânt, că e taină mare mărturisirea aceasta. Ființa Mea în cel înviat este mărturisirea acestei taine. Acela este cel ce rostește după adevăr această taină: *„Hristos a înviat!“*. Altfel, omul spune *„Hristos a înviat!“* ca și cum ar spune *„Hristos nu este“*.

Taina ființei Mele în voi, voiesc să mărturisească din voi înaintea feței Mele și înaintea oamenilor care Mă vor vedea în voi, fiilor unși cu pecetea învierii Mele și a voastră, căci învierea Mea din om este învierea omului, este ființa Mea veșnic în om, este fața Mea și trăirea Mea în om și din om, este taina ființei Mele în om. Amin.

Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii, precum este scris despre ziua Domnului. Curând, curând voi curăți pământul de tot ce este fără Dumnezeu pe el, iar pe cei din pantecele pământului îi voi scula, pe unii spre viață veșnică în trup, iar pe alții spre pieire; după viață, așa și faptă, ca apoi să fie nou pământul, fără moarte pe el, fără morți pe el. Aceasta înseamnă înviere. Aceasta înseamnă pământ nou pentru cer nou. Tot ce a zidit omul cel mincinos, cel fără Dumnezeu pe pământ, se va da pieirii veșnice, și va rămâne pe pământ Duhul Adevărului, Duhul Domnului, ziua Domnului. Amin.

Vă binecuvintez pe voi, cei vii, căci cei vii nu sunt între cei morți, între cei care mor. Vă binecuvintez cu taina ființei Mele în voi. Ființa Mea în cel înviat pentru Mine, se arată cu putere și cu slavă multă în cel înviat pentru Mine. Acesta este semnul binecuvântării Mele în cel binecuvântat. Acela este cel ce rostește în Duhul Adevărului: *«Hristos a înviat!»*, salutul celor înviați. Amin, amin, amin.

29 martie/11 aprilie 1999

Sfintele Paști, ziua a doua

Domnul vorbește singur când omul nu împlinește cuvântul Său. Taina ființei Domnului în om. Cel ce nu are înviere, nu are ce să dea. Învierea omului este ieșirea lui de sub păcat.

Eu sunt. Vă cuprind în taina învierii când vin la voi. Vă aduc salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Sunt sărbătoarea voastră, sunt ziua învierii peste voi, sunt taina vieții voastre, și trebuie mereu să las peste voi învățătura vieții, că fără Mine nu puteți fii vii, iar Eu vă voiesc vii în vecii vecilor, și de aceea stau mereu în preajma voastră învățându-vă. Luați și mâncați! Omul nu se hrănește numai cu pâine. Hrăniți-vă cu cuvântul care iese din Mine ca să fie cu voi și să vă crească sfinți, sfinții venirii Mele. Amin, amin, amin.

În ziua învierii Mele am venit cu pace sfântă pentru ucenicii Mei care erau nedumeriți de toate câte se întâmplaseră cu Mine înainte de învierea Mea cea de a treia zi din morți. În ziua învierii, și vouă vă spun: Pace vouă! Pace sfântă sfinților Mei! că vă voiesc sfinți, sfinții venirii Mele. Amin.

O, cel ce nu ascultă cuvintele Mele ca să le îplinească, acela Mă lasă să vorbesc singur. Singur vorbesc, singur ascult, singur rămân dacă omul nu grăiește cu Mine când grăiesc Eu cu el. Eu sunt cuvânt, Eu sunt duh, căci trupul Meu stă în cele ce nu se văd, ca să creadă omul în Mine, ca să aibă omul pe Dumnezeu mai mare decât pe el.

Vin cu înviere peste voi. Taina ființei Mele în om este hrana cu care vă hrănesc de atâta vreme. Ființa Mea dacă este în om, se vede că este, fiindcă Eu Mă ascund sub taină, iar cele ce se văd în om, sunt faptele Mele prin om, sunt ființa Mea în omul care Mă are în el. Aș voi să se rușineze omul care crede că Mă are în el, să se rușineze dacă ființa Mea în el nu se vede că este. Aș voi să înțeleagă omul ce înseamnă Domnul în om. Omul credincios și umilit, omul sfânt cu mintea și cu inima și cu trupul, este locaș al tainei Mele, locaș în care Eu Mă sălășluiesc ca să fiu văzut din cel în care Mă sălășluiesc.

Vin cu înviere pentru voi. Vă învăț învierea, fiilor din porți. Luați și dați la cei săraci de înviere. Luați învierea Mea în voi, ca să fiți bogați și să dați la cei care nu au în ei înviere. Dar cum se dă această bogăție? E mare taină ceea ce Eu vă întreb acum. Cel ce nu are înviere, nu poate da ceea ce nu are. În zadar fac cei de pe pământ atâta vorbă, atâta pompă, atâta zarvă. În zadar zic că împart înviere cei ce s-au îmbrăcat în veșminte de sfinți și de preoți. Cel ce nu are în el înviere, nu are ce să dea, dar cel bogat în înviere, are, și dă înviere în jur.

O, sunt cu zilele învierii în cer și pe pământ. Cei din cer se bucură și dănuiesc în sărbătoare de înviere, dar cei de pe pământ nu ating taina bucuriei învierii. Această bucurie este a sfinților, precum a fost și acum două mii de ani. Ceilalți, și atunci și acum, au împărțit și împart altceva, nu înviere; se bucură altfel, nu cu înviere. Omul se pregătește pentru el, nu pentru Mine, nu pentru înviere. Omul se gătește cu haine noi, cu încălțăminte nouă, cu mâncare bună și multă, cu muzică, cu beție, cu desfrânare, iar aceasta este sărbătoare fără Dumnezeu, nu sărbătoare de înviere. Iată, totul este vechi ca și omul, totul este mort ca și omul. Nici vorbă de înviere sau de sărbătoare de înviere sau de bucurie de înviere. În ziua învierii Mele ucenicii Mei s-au umplut de Duh Sfânt prin umilința care venise peste ei pentru învierea Mea. Eu i-am umplut apoi de înviere, și i-am trimis s-o împartă, iar ei au făcut cum le-am poruncit. Le făcusem hăinuțe noi, hăinuțe de Duh

Sfânt; încălțăminte noi, sandale de apostolie; mâncare de înviere, cuvântul Meu cel plin de viață; cântare slăvită, învierea lui Hristos; vin nou, pus în vasele inimii lor, sfințite de credința învierii Mele; cuminenie și umilință. Așa au sărbătorit ei ziua învierii Domnului lor; așa, în loc de haine noi și de încălțăminte nouă, în loc de mâncare și de băutură și de muzică și de duh de bucurie desfrânată așa cum s-a învățat tot omul să sărbătorească sărbătoarea învierii Mele.

O, taina învierii este departe de toți oamenii de pe pământ, dar voi, copiii ai învierii, stați cu cerul, că pe pământ nu este înviere. Mintea și inima și trupul vostru să fie în umilință, locaș al învierii, locaș în care Eu Mă sălășluiesc cu zilele învierii, cu taina ființei Mele în omul cel umilit. Fericit este trupul a cărui minte și a cărui inimă nu face din el locaș al demonilor, căci omul își bate joc de trupul său, și tot omul dă vina pe trup când face păcat. O, nu trupul este vinovat, nu trupul face păcat. Trupul cade pradă păcatului minții și al inimii, căci scris este: *«Unde este comoara omului, acolo este și inima omului»*. Cine Mă are pe Mine de comoară, acela Îmi dă Mie locaș în trupul său și este liber față de orice păcat și trăiește din legea cea desăvârșită a libertății. Amin.

Voi, copiii ai învierii, nu stați în voi fără înviere. Eu vin cu înviere peste voi. Luați și dați la cei săraci de înviere, iar Eu turna-voi peste voi îndoite, și de unde veți lua și veți da, se va înmulți și nu va seca. Dar cum se dă această înviere? Iată cum: învățați pe cei ce Mă caută să iasă de sub păcat. Amin. Cine nu iese de sub păcat, nu poate lua înviere. Eu nu pot lua chip în cel ce nu iese de sub păcat. Învierea este chipul Meu în om, firea Mea cea sfântă în om. Eu am fost în toate ca și omul ispitit, în afară de păcat. Așezați-vă zi și noapte cu lucrare de înviere peste tot sufletul care caută libertatea în Hristos. Păcatul, dacă nu-l alege omul, dacă nu-l iubește omul, nu are cum să-și facă cuib în trupul omului. *«Cel ce voiește să fie cu Mine, să se lepede de sine»*, așa am zis, și am zis să aibă cruce, și să nu vină fără cruce după Mine. Am zis: cel ce vine, să aibă viață și înviere, și să nu vină după Mine fără viață, fără răstignire și fără înviere.

O, fiilor iubiți, am voit să fac din Mine și din voi, din lucrarea Mea cu voi, bucurie pentru oameni, dar oamenii au bucuriile lor, bucurii moarte, bucurii mincinoase, fiilor, dar acum nu au prilej de dezvinovățire. Eu am voit ca tot omul să ia înviere văzându-vă pe voi. Voi însă luați de la Mine și fiți bogați în înviere și dați la cei care cer, la cei care caută căutând la voi. Cel ce nu are înviere, nu poate să dea înviere. Să vină la Mine și la voi toți cei care caută înviere, că Eu vă dau ca să aveți și să fiți bogați și să dați la cei săraci de înviere. *«Cel ce are, i se va mai da, iar cel ce nu are, i se va lua și ce mai are»*, că așa stă scris.

Fiilor, învățați de la Mine pe cei ce Mă caută, să iasă de sub păcat, ca să pot Eu lua chip în cel ce caută, după adevăr, viața Mea în el. Așezați-vă zi și noapte de veghe peste cei ce caută împărăția cerurilor și spuneți-le că vița de vie, dacă nu rodește, se taie și se aruncă în foc. Vița Domnului este cea care rodește pentru Domnul, pentru împlinirea Scripturilor zilei Domnului. Nimeni să nu trăiască pentru sine, ci pentru Domnul, și altfel să nu se apropie să fie cu Domnul, că nu se poate așa. Ridicați pe toți cei ce se nasc din cuvântul acestei lucrări, ridicați-i deasupra trupurilor lor. Mintea și inima omului să nu fie trup, ci să fie duh; duh ceresc, nu duh omenesc. Fericit este trupul a cărui minte și a cărui inimă nu face din el locaș al demonilor, locaș al păcatelor, căci păcatul este demon, iar trupul omului cade pradă păcatelor minții și ale inimii omului.

Fiilor înviați, taina ființei Mele în om este hrana cu care Eu, Domnul, vă hrănesc pe voi de atâta vreme; este hrana învierii, hrană prin care omul înviază și crește în înviere până la venirea Mea. Vă binecuvintez pe voi cu înviere, pentru ca să lucrați înviere peste toți câți vor fi ai Mei prin voi prin lucrarea învierii pe care Eu am coborât-o la voi ca să adun pe cei ce se aleg pentru înviere, pentru zilele învierii, pentru ziua venirii Mele. Amin. Cel ce nu ascultă cuvintele Mele ca să le împlinescă, acela Mă lasă să vorbesc singur. Singur vorbesc, singur ascult, singur rămân dacă omul nu grăiește cu Mine când grăiesc Eu cu el despre taina învierii lui. Cuvântul învierii să vă încununeze grăirea și lucrarea, căci lucrarea Mea cu voi este cuvânt. Fiți lucrarea Mea, fiți cuvânt și grăiți cuvântând. Hristos Cuvântul este Cel ce vă poruncește vouă: cuvântați cuvântul Duhului Sfânt, cuvântul care înviază! Umpleți cerul și pământul de cuvântul vostru care dă viață lui Dumnezeu în omul cel credincios! Iar celor ce nu cred, nu voi, ci Eu le spun: credința nu este a tuturor, iar cei ce nu cred acestui cuvânt, aceluia nu le este dat să creadă. Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 1999

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Cel ce vine după Domnul, să-și dea jos poverile. Maica Domnului cheamă oamenii spre muntele tămăduirii ca să-i vindece de deșertăciune, ori prin pocăință, ori prin suferință. Tămăduirea minții, a inimii și a trupului.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot. Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Țin totul în mâna Mea și Mă numesc Atotțiitorul. Amin.

Vin în grădina cuvântului Meu din România și aduc urarea învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Deschideți, voi, cei din grădină, că vă spun cine sunt când vin. «*Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și Cel ce sunt viu. Am fost mort, și iată, sunt viu în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului. Dacă Eu voi deschide, nimeni nu va închide, și dacă Eu voi închide, nimeni nu va deschide*», precum scrie despre Mine în prooroci. Dacă Eu nu veneam ca să mor pe pământ, nu puteam lua cheile morții și ale iadului. Dar cine a făcut moartea și cine a făcut iadul? Le-a făcut omul; omul care a ieșit de sub stăpânirea lui Dumnezeu, căci omul n-a înțeles ce este libertatea. Nici azi nu înțelege omul deșertăciunea lucrurilor ca să se scârbească de ea și să vină la Mine și să vină liber, fără poveri, căci deșertăciunea lucrurilor l-au umplut pe om de poveri ca să nu mai vină omul la Mine și să nu mai petreacă cu Mine între cer și pământ. Dar Eu stau pe muntele Sionului și grăiesc peste om, că vreau să tămăduiesc mintea omului și vreau să-l golesc pe om de poveri și vreau să-l așez pe calea vieții, căci am cheile morții și ale iadului. Eu, prin învierea Mea, am biruit moartea, și am cheile morții. Am stat trei zile în locuința morților și am biruit-o, căci pe mulți din iad i-am ridicat odată cu Mine, că Mă așteptau să-i ridic, și am luat cheile iadului. Închid și deschid, deschid și închid după voia Mea.

Iată, vin cu înviere în grădină, grădina Domnului, muntele Sionului pe care Eu stau și cuvintez venirea Mea. Stau pe munte sfânt, și am străjeri așezați de Mine în calea Mea. «*Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim*», așa este scris în Scripturi. «*Nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste*

soarta celor drepti, căci Eu am muniți împrejurul poporului Meu, fiindcă în muntele Meu cel sfânt sunt cei ce umblă înaintea Mea fără prihană, făcând faptele dreptății și grăind adevărul; sunt cei ce nu dau cu camătă și nu iau daruri pentru vină, iar cel ce nu le face pe acestea, nu se va clătina în veac», precum este scris în Scripturi. Amin.

Fericiți sunt cei ce înțeleg, cei cărora le este dat de la Mine să înțeleagă taina cuvântului Meu cel sfânt, muntele învățăturii, muntele Sionului pe care Eu stau și cuvintez.

O, voi, cei ce înțelegeți calea vieții, nu urcați spre acest munte, cu poveri, cu greutate în spate. Veniți liberi, fără poveri, nu urcați cu desagi în spate, că drumul e cu urcuș, și omul n-a înțeles ce este libertatea și a ieșit de sub stăpânirea lui Dumnezeu, și este căzut rob deșertăciunii lucrurilor care l-au umplut pe om de poveri. Dar Eu stau pe muntele Sionului, muntele Meu cel sfânt, și grăiesc peste tot omul, că vreau să-l tămăduiesc de deșertăciunea lucrurilor și să-l așez pe calea vieții, cale fără poveri. Vreau să-i dau omului ziua libertății, ziua învierii, ziua Domnului. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Emanuel, Fiule al Tatălui și al meu, Tu Te-ai născut din Tatăl Savaot mai înainte de veci, și din mine, acum două mii de ani, Om între oameni. Sunt mama Fecioară, mama Ta, Fiule. Sunt venită cu Tine la praznic în grădină, praznic de tămăduire a minții omului, Fiule înviat dintre morți.

— **O**, mamă Fecioară, tămăduitoarea celor ce te iubesc și te cheamă în ajutorul lor pentru calea lor cu Mine! Binecuvântată să fie intrarea ta în cartea Mea din zilele acestea, Cartea Adevărului. Ia din Mine, căci sunt Stăpânul tău, mamă, pentru că tu ai purtat în pânțele pe Cel ce este, pe Cel ce era, pe Cel ce vine, mamă. Omul a ieșit de sub stăpânirea Mea, dar tu ai primit pe Stăpânul tău în pânțelele tale și M-ai dat oamenilor de Stăpân venit din cer, ca să înțeleagă omul că Eu sunt calea lui și libertatea lui și ziua lui de biruință și de bucurie, ziua cea fără de sfârșit, mamă. Aducem fiilor din grădină vinerea cea luminată, ziua de sărbătoare pentru tine, mamă, ceea ce ești tămăduirea celor ce cred în Mine, izvor de tămăduiri celor umiliți. Amin.

— **A**ducem, Fiule, tămăduiri poporului Tău, ziua tămăduirilor, Fiule. Să ia poporul Tău tămăduiri cerești, că la fiii cei din grădină avem izvor de tămăduiri. O, Fiule, ai stat trei zile în locuința morților și i-ai tămăduit de așteptare pe cei din iad, pe cei căzuți din cer, care Te așteptau de cinci mii de ani, Fiule. I-ai tămăduit de iad și ai luat cheile iadului și ai luat cheile morții și i-ai dat omului cheile libertății, dar omul n-a înțeles ce este libertatea. Plâng în cer și pe pământ, plâng cu sfinții, că omul nu-și caută scăparea și e plin omul de poveri, Fiule înviat. Vin către oameni, vin cu Tine, și din Tine le spun oamenilor să ia învierea Ta în ei, să ia libertatea întru Tine, să vină liberi la Tine, că poverile îl opresc pe omul care dă să vină spre Tine, dar eu sunt izvor de tămăduiri pentru toți cei care află calea Ta, calea spre muntele Tău cel sfânt, muntele Sionului, grădinița cuvântului Tău cel plin de înviere peste pământ.

Voi, oamenilor, veniți la izvorul cel tămăduitor! Fiul meu este aici cu toți sfinții. Veniți și vă vindecați de nepăsare și de necredință! Credința în Fiul meu a vindecat împărați și argați, bogați și săraci, robi și slobozi, căci cine crede în mine, crede și în Fiul meu. Veniți la izvor! Tămăduiți-vă mintea și inima, și apoi trupul, de poveri, și mergeți liberi pe calea muntelui cel sfânt pe care stă Fiul meu cuvântând peste pământ cuvântul mântuirii, cuvântul libertății, cuvântul învierii. Deșertăciunea lucrurilor e povară grea, povară fără de sfârșit.

Ieșiți de sub povară și intrați sub stăpânire, căci Fiul meu este Stăpânul, este Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine; vine ca un Stăpân, și totul e fără putere înaintea Lui, fiindcă El este Stăpânul. Veniți și luați vindecare de nepăsare, veniți spre muntele Sionului, dar nu urcați pe el cu poveri. Veniți liberi, veniți ca oameni liberi și luați vindecare, aur și argint din cer, căci cei din grădină nu dau argintul lor cu camătă și nu iau daruri împotriva celor nevinovați. Veniți și credeți în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt, că scris este: *«Cei ce se încred în Domnul, sunt ca muntele Sionului, care nu se va clătina în veac»*. Amin.

Dă-le, Fiule, la oameni, dă-le credință, dă-le umilință, dă-le duh de pocăință, iar dacă nu vor să ia în dar și să vină la izvor, dă-le, Fiule, suferință. Amin. Mulți au venit la Tine prin suferință, că altfel omul nu vine. Dă-le, Fiule, usturime, ca să caute vindecare, că mulți au căutat la izvorul tămăduirilor în vreme de dureri. Sunt mamă plină de milă. Cheamă-i pe oameni la izvorul milei, că până nu vor avea dureri, nu vor căuta milă, nu vor căuta oamenii vindecare.

Sunt venită cu Tine, Fiule, la praznic în grădină, la ziua milei, praznic de tămăduire a minții și a inimii și a trupului omului, Fiule Stăpân. Aducem tămăduiri în zi luminată, vine-rea luminată, izvor de tămăduiri pentru cei umiliți. Bindecu-vinteză mila mea înaintea Ta, Fiule înviat. Amin.

— **E**u sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, mamă. Bindecuvindez cu zi de tămăduiri pe fiii cei din grădină, ca să aibă cei ce nu dau cu camătă și să fie ei muntele Meu cel sfânt, muntele Sionului, izvorul tămăduirilor peste pământ, mamă.

Stați treji, fiilor, și izvorâți tămăduiri din grădina Mea cea cu voi. Luați și dați cuvântul cel tămăduitor. Vreau să-i dau omului ziua libertății întru Mine mai înainte de a veni ziua Mea cea mare și înfricoșată. Vreau să-l fac pe tot omul, împărat sau argat, bogat sau sărac, rob sau slobod, să vină spre muntele învățaturii vieții veșnice, muntele Sionului, muntele Meu cel sfânt de la voi. Vreau să-l fac pe om să-l doară lipsa Mea de lângă el și să se umilească pentru ca să-l tămăduiesc de deșertăciune. Fiți lucrătorii Mei peste pământ, că vă am poartă a cuvântului Meu între Dumnezeu și om, între cer și pământ. Fiți îngerașii cei cu trâmbița în mâini, din care Eu sun peste pământ venirea Mea, venirea Stăpânului. Dați din mână în mână vestea venirii Stăpânului, căci Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Amin.

Eu de aici de la voi Mă vestesc că vin. Aici cu voi Mi-am făcut iatac, și ies cuvânt peste pământ și Mă împlinesc cu cele ce grăiesc de la voi. Luați și dați fără camătă argint și aur lămurit în foc, că scris este în Scripturi: *«Cei ce se încred în Domnul, sunt ca muntele Sionului, și nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim»*. Ierusalimul Meu cu voi, este izvor de tămăduiri pentru toți cei umiliți care caută mântuire și înviere prin Mine, Domnul învierii, Domnul, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Amin, amin, amin.

3/16 aprilie 1999

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Cel fără de credință este fără de minte și ispitește tainele lui Dumnezeu. Omul fără Dumnezeu își strânge deșertăciune și vânt. Domnul cheamă omul să vină la masa cuvântului Său.

Bat din nou la porțile dintre cer și pământ. Sunt Domnul! L-am pus pe om străjer înaintea Mea, și dacă Eu deschid, cine va închide?

Erau cu ușile încuiate ucenicii Mei după învierea Mea, care făcuse zarvă mare peste mai-marii lui Israel, iar Eu, Domnul Cel înviat, Mi-am deschis și am stat în mijlocul lor. Am intrat prin ușile încuiate, căci dacă Eu deschid, cine va putea închide? Cel ce este ușă, nu mai are nevoie de ușă când intră. Cel ce este Atotștiutorul, știe totul în cer și pe pământ.

Ucenicii Mei erau împreună la opt zile după învierea Mea și de data aceasta venise și Toma apostolul cu ei, și ei i-au zis lui: *«Am văzut pe Domnul»*. El însă a zis că până nu va vedea semnul cuielor din mâinile Mele și dacă nu va pune mâna lui în coasta Mea, nu va crede. Eu numaidecât dacă am auzit între ei acest cuvânt al lui Toma, M-am și apropiat ca să Mă arăt lor din nou. Fiind ușile încuiate, Eu am apărut în mijlocul lor și am zis: *«Pace vouă!»*. Apoi le-am zis despre necredința lui Toma, și i-am luat lui degetul și i l-am pus în mâinile Mele, și i-am luat mâna și i-am pus-o în coasta Mea cea împunsă de suliță și i-am zis: *«Fii credincios, nu necredincios!»*. Ei când au văzut că Eu știu despre necredința lui Toma, s-au întărit întru adevărarea învierii Mele, iar Ioan, apostolul Meu cel iubit, a scris apoi acestea ca să creadă omul că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând să aibă viață în numele Meu. Amin.

Am intrat din nou pe porți în grădină. O, fiilor din grădină, Eu așa intru, și Mă anunț că am intrat, așa cum am lucrat și atunci cu ucenicii Mei cei încuiați înăuntru, iar Eu Mă aduceam înaintea lor, căci Eu eram ușa de intrare. Cel înviat nu Se folosește de cele făcute de om ca să intre. Cel înviat n-a avut nevoie de om ca să-I deschidă mormântul după ce a înviat. Eu Însumi lucrez cu cuvântul, și cuvântul Îmi deschide.

Eu trec cuvânt și trup prin porți încuiate, fiilor, iar porțile nu se deschid decât Mie. O, e mare minune pe pământ cu voi, e mare lucrare că am putut să-Mi fac drum între cer și pământ și să vin în vremea aceasta de necredință și de deșertăciune! Pe pământ sunt numai drumuri omenești, numai deșertăciune. Voi sunteți minunea cea de la sfârșitul timpului omului și cea de la începutul venirii Domnului pe pământ cu oamenii, pe pământ cu voi, fiilor din grădină. Dacă Eu nu împrejmuiam cu cuvântul Meu această grădiniță, dacă Eu nu pecetluim cu puterea Mea această oază verde ca s-o am Eu și să vă așez pe voi aici și să vă pun străjeri înaintea Mea când vin, cum Îmi mai îplineam Eu Scripturile venirii Mele?

Eu dacă vin trebuie să Mă creadă omul că vin și că Eu sunt. Eu pe ucenicii Mei nu i-am făcut cu forța să Mă creadă că Eu sunt Cel înviat. Am stat dis-de-dimineț la țarm, pe când ei pescuiau, și le-am cerut mâncare, dar ei nu aveau. Le-am spus apoi să aibă, și le-am poruncit să arunce mreaja și să scoată pește, și au scos, iar ei au văzut că Eu sunt. Le adusem pâine, că nu aveau. Le dădusem pește, că ei nu prindeau. Le făcusem jărat și pește pus pe el, și le-am spus să pună și din peștele prins atunci, și apoi le-am zis: *«Veniți și prânziți!»*. Le-am dat pâine și pește și i-am bucurat și i-am încredințat de învierea Mea. Credința lor în Mine și în învierea Mea a fost minunea prin care Eu, Domnul, Cel venit din Tatăl și din Fecioară, Om, M-am dat neamului omeneș, înviat din răstignire, ca să aibă omul pe Dumnezeu. Iar voi, fiilor născuți din cer în vremea aceasta, voi, cei născuți prin cuvântul acesta care curge din Mine peste voi, voi sunteți minunea cea de la capătul lucrului Meu peste pământ. Mi-am făcut iatac la voi, și intru ca să fiu cu voi și ca să ies de la voi spre oameni cuvânt și să împlinesc peste pământ cuvântul Meu cel rostit de Mine la voi, și ca să creadă oamenii că Eu sunt Cel ce am pecetluit această grădiniță care Mă poartă pe

Mine în ea cuvânt peste pământ, grădinița Mea cea dintru început, unde Eu l-am lucrat pe omul cel întâi zidit.

Omul nu are minte, de vreme ce nu poate pătrunde tainele Mele și lucrarea lor. Omul nu are credință, de vreme ce ispitește și iscodește tainele Mele. Pe pământ sunt numai lucruri omenești, numai drumuri omenești, iar drumul către tainele Mele este astupat de om, căci omul nu are minte și nu poate pătrunde tainele Mele și lucrarea lor. Omul nu poate nimic, nimic, căci deșertăciunea pe care o poate omul, este nimic, este vânt care trece și se duce. Cine este cel ce poate lua urma vântului? Iată, omul nu poate nimic. Spun așa, ca să-l fac pe om să creadă în Mine, să creadă că Eu pot totul. Am Tată în cele cerești și prin El pot totul, tot ce voiesc Eu prin Tatăl. Am ucenici pe pământ, fii născuți din cer, fiii credinței sfinte, și prin ei pot totul, tot ce voiesc Eu să fac prin ei, iar ei pot totul prin Mine. Am făcut din ei pară de foc peste pământ, și pârjolesc cu ea toată deșertăciunea omului. Mă duc și Mă întorc cu ei peste tot și de peste tot, căci cuvântul Meu, care străbate ca fulgerul de la margini la margini, este cu ei, și prin ei îl trimit din cer peste pământ. Îl fac pe om să vadă că este adevărat cuvântul Meu cu care vin peste grădina Mea de la ei. Îl fac pe om să creadă, așa cum l-am făcut pe Toma să creadă că am înviat cu adevărat.

Omule, uită-te în cuvântul Meu, care arată pe cele ce sunt și pe cele ce au să vină peste pământ. Uită-te și vezi cum se împlinesc cuvântul Meu. Te voi pune din zi în zi mai mult față în față cu adevărul cuvântului Meu, care curge din Mine peste grădina ieslei Mele, și din ea peste pământ. Cei din grădina sunt săraci de cele pământești, dar Eu sunt puterea cea din cer și cea de pe pământ, și le dau ajutor să poată duce cuvântul Meu de la margini la margini, căci scris este despre venirea Mea: «*El vine ca fulgerul care străbate de la răsărit și se arată la apus*». Amin.

Omule, îți voi lua degetul și îl voi pune în rana Mea, și îți voi lua mâna și o voi pune în coasta Mea, și vrând-nevrând vei crede, că altfel n-ai voit să crezi. Tu crezi în cele ce faci tu, dar ce faci tu este vânt, căci tot ce faci tu va fi luat de vânt curând, curând. Atunci vei înțelege că n-ai avut minte și n-ai pătruns tainele Mele cele ascunse de mintea ta cea semeață.

Te-am luat cu ușorul, omule înecat în grijile tale. Te-am luat domol, ca să-ți dau vreme de pocăință și de credință, dar răutatea omului este firească și este înăuntrul omului. Răutatea inimii omului este plină de temeri, ca una care este vinovată și muștrată ca de sine însăși, și văzându-și nenorocirea caută să scape de pedeapsă, fiindcă scris este: «*Spaima nu este altceva decât lepădarea oricărui sprijin care vine de la judecata cea dreaptă*». Dar Eu am spus: «*Întoarce-te la Mine, omule!*». Tu însă fugi, fiindcă «*lăuntru tău este plin de silnicie și de păcat și de îngâmfare, și îți zici înțelept, și îți zici Dumnezeu*», precum este scris de cel trufaș. În zadar fugi; Eu sunt mai iute și te ajung, și îți voi lua degetul și mâna și le voi pune în rana mâinilor Mele și a coastei Mele. O, de ce nu fugi spre umilință și spre pocăință? De ce nu Mă iei de Stăpân? căci Eu sunt Stăpânul, nu tu. Pământul e al Meu, nu e al tău, fiindcă Eu l-am făcut, nu tu. Dar Eu am spus: Întoarce-te la Mine, întoarce-te la început! Sunt cu începutul la sfârșit, și cu sfârșitul la început, și tu îți faci bogății și palate, omule rătăcit și fără căpătâi și fără casă, căci tot ce-ți faci tu este vânt, iar cine seamănă vânt culege furtună, omule. Apleacă-te spre ranele Mele și nu fi necredincios, ci credincios. Amin.

Omule, știi tu de unde curge cuvântul Meu peste tine? El curge din coasta Mea cea împunsă, el este taina coastei

Mele împunse pe când eram încă pe cruce pentru păcatele tale, omule. O, nu fi surd, nu fi orb, nu fi mut înaintea cuvântului Meu care te cheamă la izvorul cel țâșnit din coasta Mea cea împunsă, din trupul Meu cel dumnezeiesc din care curge lapte și miere pentru hrana ta, căci sângele Meu este cel ce mărturisește pentru Mine și pentru tine, omule, căci pentru tine am murit. Am murit ca să mori și tu, și apoi să înviezi odată cu Mine, și apoi să împarți înviere peste morți. Nu fi necredincios. Curând, curând lumina Mea va acoperi tot pământul. Grădinița cuvântului Meu din România este lumina cu care Eu am însemnat pământul pecetluindu-l cu lumina cea de la început, căci scris este: «*La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era Dumnezeu*». Tot așa este și la sfârșit, căci Eu am spus: «*Sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Sunt început și sfârșit*». Amin.

Lasă-te cuprins în lumină. Fă-te fiu al zilei dintâi, căci în ziua cea dintâi am făcut Eu lumina, și în ziua cea dintâi Mi-am făcut învierea, omule. Eu pe cel întâi zidit l-am făcut în ziua a șasea, dar pe omul cel apoi zidit l-am făcut în ziua întâi, căci Eu, Cel înviat în ziua întâi, am fost începătura fapturilor Mele. Amin, amin, amin. Dar omul nu poate nimic, nimic, căci deșertăciunea pe care o poate omul, este nimic, este vânt care trece și se duce, și cine este cel ce poate lua urma vântului? Spun așa ca să-l fac pe om să se întoarcă la Mine și să fie, căci omul nu face nimic pentru Mine ca să aibă ce-și face.

Omul strânge numai vânt. Vouă însă vă spun: strângeți numai pentru Mine, numai în cer, fiilor pecetluiți de Mine cu lumina învierii. Voi sunteți cei miruiți de mâna Mea cea rănită de iudei, sunteți miruiții Mei peste pământ. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor. Am deschis ușă largă spre ea, dar omul fuge de slava Mea. Voi însă mergeți în toată lumea, că am adus peste voi fâgăduința Părintelui Meu și v-am binecuvântat cu Duh Sfânt. Propovăduiți pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Mergeți! Cuvântul Meu este drumul Meu cu voi. Mergeți, că sunteți miruiții Mei. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia venirii Mele la toată făptura. Eu cu voi sunt în toate zilele, până la vederea venirii slavei Mele la voi. Cel ce va crede, va fi însoțit de semnele Mele, în numele Meu, iar cel ce nu va crede, va fi însoțit de osânda care vine pentru necredincioșii din pricina căroră vine mânia Mea peste fiii oamenilor. Mergeți, voi, cei miruiți de cuvântul Meu, care merge cu voi. Vă voi da putere să mergeți și să vi se deschidă, căci Eu am intrat prin uși încuiate. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor pe pământ și v-am luat sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeu cerurilor, Împărat peste om, Evanghelia văzută și împlinită, venirea Mea, împărăția Mea pe pământ ca și în cer, cerul pe pământ, luminând veșnic, ca fulgerul în noapte, de la margini la margini. Atunci, morții cei înviați vor ieși din morminte și se vor arăta ca să mărturisească lumina cuvântului Meu din zilele acestea, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Iar voi, cei miruiți de Mine ca să fiți începătura fapturilor Mele, mărturisiți cuvântul Meu cu care vin la voi. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, și vă dau din ea ca să puteți mărturisi, ca să vă faceți cale peste pământ, ca să aveți cu ce face cale cuvântului Meu, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Amin.

Amin, amin grăiesc vouă, fiilor miruiți de mâna Mea, de izvorul care curge din coasta Mea, de două mii de ani: ve-

niți și prânziți! Pâine și pește de la Mine este cuvântul Meu; lapte și miere în pustiu fără hrană; apă din stâncă, izvor în veci nesecat. Veniți și prânziți! Eu Însumi stau în mijlocul vostru ca pe țărmul mării. Lumea este mare fără margini. În ea se înecă toți cei care se încearcă cu ea. Voi însă sunteți oaza cea de scăpare, țărmul mării. Curând, curând marea nu va mai fi, căci este scris în Scripturi: «Am văzut cer nou și pământ nou, căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut, iar marea nu mai este; și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, din cer coborând cu Dumnezeu, împodobită mireasă pentru Mirele ei». «Noi le fac pe toate.» Amin. Și iarăși zic: «Făcutu-s-a!». Amin. Iar cel ce însetează, să vină să bea, și în dar să bea din izvorul apei vieții. Dar cu cei fricoși și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrânați și fermecători și idolatri și în tot felul mincinoși, este moartea cea de a doua partea lor, foc și cu pucioasă arzând în iezer. Dar iată râul și apa vieții, limpede cum e cleștarul; pe țărmul lui crește pomul vieții. Cei ce beau au numele scris pe frunțile lor. Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate, și Eu, Domnul, am trimis pe îngerul Meu ca să vestească cele ce vor fi, căci vin curând, iar înaintea Mea merge cuvântul, semnul Fiului Omului, poporul cuvântului lui Dumnezeu, care scoate demonii din oameni, căci scris este despre cei miruiți și trimiși cu trimitere: «În numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi și cerești vor grăi, șerpi vor nimici și moartea o vor birui, și pe cei nepuțințioși îi vor scula și îi vor întări pe picioarele lor».

V-am pus pe voi străjeri înaintea Mea ca să Mă auziți când grăiesc peste pământ și ca să-l fac din nou pe om, fiilor de pe țărmul mării. Omul cel întâi zidit Mă auzea când grăiam cu el, și Îmi răspundea. Acum, singur vorbesc, singur ascult, singur rămân, căci omul nu Mă aude și nu-Mi răspunde. Voi însă fiți ochi și urechi, căci v-am miruit cu mirul cel izvorât din coasta Mea, cu Sângele legământului cel nou pentru cei ce împlinesc legea vieții veșnice, viață fără de moarte înaintea Mea, credință și neprihănire.

Eu Însumi stau în mijlocul vostru, ca pe țărmul mării fără margini și fără fund. Ca lupul cel flămând este lumea, ca marea cea fără margini și fără fund. Voi însă sunteți loc de scăpare, oază verde, hotar mării, România vie din care se va naște România, noua Mea țară, țară fără margini, mireasă neprihănită și mamă care naște pe fiii lui Dumnezeu, grădina fiilor vieții. Amin. Eu Însumi stau în mijlocul ei ca pe țărmul mării ei, țărm verde, munte înalt și sfânt, muntele Sionului, vârful pământului, iar pe el, Eu Însumi, Piatra cea din vârf, și zic: veniți și prânziți pâine și pește din cer, lapte și miere în pustiu fără hrană, apă din stâncă și izvor în veci nesecat! Hrană și apă este cuvântul Meu; luați și mâncați, luați și beți, căci noi le fac pe toate, și iarăși zic: «Făcutu-s-a!». Amin.

Veniți și prânziți la masa împărăției cerurilor pe pământ! Veniți să vă dau împărăția cerurilor! Veniți, voi, cei ce flămânziți și cei ce însetați pe pământ! Veniți să vă dau împărăția Mea și să vă iau sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeu cerurilor, Împărat peste om precum în cer, pe pământ ca și în cer, Dumnezeu Împărat și Stăpân în tot și în toate, în toți și peste toți. Amin.

Iată cina! Eu Însumi Mă încing și Mă dau, hrănesc și Mă dau hrană. Eu Însumi, căci Eu am zis: «Făcutu-s-a!». Amin, amin, amin.

5/18 aprilie 1999

Duminica a treia după Paști, a mironosișelor

Credința mironosișelor a fost iubirea care biruiește teama. Fapta bună pentru omul fără Dumnezeu, și fapta bună pentru Dumnezeu și pentru cei ce Îi slujesc Lui peste pământ. Cel ce face mereu pocăință, nu poate face faptele credinței dacă mereu cade.

Sculati-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină! Amin. Dis-de-diminează vin cuvânt la voi și Mă vestesc peste voi cu sărbătoare din cer. Hristos a înviat! Sunt Domnul. Sunt Cel ce a înviat. Amin. Sunt cu zilele învierii peste voi, ca să Mă sărbătoresc pe Mine Însumi înviat cu voi, precum M-am vestit femeilor mironosițe în dimineața învierii Mele, în ziua întâi a săptămânii. Ele s-au sărguit dis-de-diminează spre mormântul Meu, cu miresme. Pe când răsărea soarele, ele erau lângă Mine ca să-Mi ungă trupul, dar au văzut în dreapta Mea pe îngerul care le-a vestit că M-am sculat, după cum le-am zis mai înainte despre învierea Mea a treia zi dintre morți. Ele au crezut că Eu, Cel Care am stat cu ei și le-am vestit dumnezeirea Mea și răstignirea Mea cea pentru învierea Mea, au crezut că sunt Dumnezeu. De aceea au venit la mormânt, de aceea nu M-au părăsit nici după răstignire. Credința lor era aprinsă de iubirea cu care Mă iubeau, căci iubirea este amnarul care aprinde credința.

Cel plin de iubire biruiește teama cu puterea iubirii. Nu este în cer și pe pământ o putere mai mare ca a omului iubitor de Dumnezeu. N-a fost pe pământ iubire mai aprinsă ca a ucenișelor Mele cele sfinte cu viața și cu credința, care M-au urmat atunci când Eu am avut nevoie să am ucenici și ucenițe care să Mă ajute și să Mă mărturisească. E mare lucru să găsești ajutor în vreme de lipsă. Tatăl Meu a sculat dintre oameni ajutor pentru Mine în toată vremea lucrului Meu de lângă om. Femeile mironosițe au fost ajutorul Meu în toate nevoile lucrului Meu peste pământ. Eu lucrăm să așez împărăția cerurilor pe pământ, iar ele Mă ajutau pe Mine și pe cei ce mergeau din loc în loc cu Mine.

Fiilor, de mare preț este la Mine cel ce Mă ajută în vreme de nevoie, atunci când am Eu nevoie de ajutor. Mulți oameni pe pământ stau liniștiți cu sufletul după ce fac o faptă bună, o milostenie la vreun om lipsit, și apoi zic că-L ajută pe Dumnezeu. O, fiilor, nu este om pe pământ ca să învețe învățatură adevărată. Eu am zis către apostoli, pe când cea care Mă iubea a venit și a turnat pe capul Meu mir de mare preț; le-am zis să nu se mânie pentru risipa de mir prețuit, căci ei au zis: «Mirul acesta se putea vinde scump, iar banii, dați săracilor». Eu M-am întristat și le-am zis: «N-o supărați pe aceasta care Mă iubește. Iubirea ei pentru Mine este un lucru bun, căci pe săraci îi aveți pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea. Ea a făcut aceasta pentru credința din ea, pentru înmormântarea Mea, iar ceea ce a făcut ea se va vesti în toată lumea, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta». Eu le spusese ucenicilor că se apropie clipa să fiu prins și răstignit, și să înviez a treia zi, dar ei n-au priceput îndeajuns, însă femeile care Mă ajutau pe Mine au crezut și M-au urmat fără teamă, căci iubirea desăvârșește credința, aprinde credința în om.

O, rău e de omul care se scoală să Mă urmeze și apoi se întoarce de la Mine. Aceluia i se fac faptele cele de apoi mai rele decât cele dintâi, căci duhul necredinței este demon care se întărește de șapte ori mai tare în omul care-L părăsește pe Dumnezeu după ce gustă harul cel sfânt al credinței și al iubirii de Dumnezeu. O, fiilor din porți, nu este pe pământ om care să învețe învățatură adevărată. Fapta bună este de două

feluri: pentru om, și pentru Dumnezeu. Când un om ajută pe alt om în nevoile lui, nu înseamnă că-L ajută pe Dumnezeu, așa cum cred atâția oameni când ajută pe cei asemenea lor. N-a vrut omul să înțeleagă cuvintele cele rostite de gura Mea. Eu am spus că celor ce vor sta de-a dreapta Mea le voi spune: *«Veniți, voi, binecuvântații Tatălui Meu, că Eu am fost străin și gol și flămând și însetat și bolnav și închis, iar voi ați avut grijă de Mine de câte ori ați avut de cei mai mici ai Mei»*. Omul a luat acest cuvânt al Meu și l-a împlinit pentru orice om, dar Eu am zis de cei ce sunt ai Mei, de cei ce Mă au pe Mine în ei cu lucrul Meu, de cei ce împlinesc Evanghelia Mea peste pământ. Omul însă n-a voit să facă așa cum i-am spus Eu prin Evanghelia Mea, și s-a întors să facă bine omului, nu Mie, nu celor ce seamănă cu Mine.

Mare preț are înaintea Mea cel ce Mă ajută atunci când am Eu nevoie în lucrul Meu peste pământ. Voi, fiilor care ați crezut venirii Mele peste pământ, ați lăsat toate ale voastre și ați luat pe ale Mele ca să le purtați între cer și pământ. Voi ați învățat de la Mine învățatură adevărată, și știți că sufletul este mai mult decât hrana, iar trupul, mai mult decât îmbrăcămintea. Cel ce înțelege taina aceasta, acela este de mare preț înaintea Mea și de mare ajutor pentru Mine. Iată, una este să-l ajute omul pe om, și alta este să Mă ajute pe Mine și pe cei ce seamănă cu Mine, pe cei născuți din Mine, din faptele Mele săvârșite din cer peste pământ. Eu Însumi M-am dovedit Învățător și Dumnezeu peste pământ, prin învățatura Mea, prin jertfa Mea cea pentru cei ce vor crede în Mine, și prin învierea Mea într-o slavă văzută. Aceasta înseamnă să facă omul faptele lui Dumnezeu, faptă bună înaintea Mea; aceasta, și nu altfel. Evanghelia Mea peste pământ este ceea ce trebuie să facă omul care vrea să facă milostenie, căci Eu am spus: *«Sufletul este mai mult decât hrana, și trupul decât haina»*. Amin, amin, amin.

Am venit în grădina Mea cu cei din cer, cu cei ce M-au iubit, cu ucenicii și cu ucenițele Mele la praznic de nou Ierusalim, la praznic de înviere. Lucrarea Mea cea peste grădină, și din ea peste pământ, este lucrarea învierii. Lucrarea de nou Ierusalim este lucrare de înviere, este învierea omului dintre morți. Vestirea cuvântului venirii Mele de la margini la margini este cea mai mare faptă pe care o poate face omul cel sfânt din zilele acestea, căci cel ce face fapta aceasta se va numi cu cei sfinți și va auzi chemarea Mea care va spune: *«Veniți, voi, cei care Mi-ați făcut bine Mie, și celor ce lucrează asemenea Mie!»*.

Iată-Mă cu ucenicii și cu ucenițele în grădina cuvântului Meu din vremea cea din urmă. Când Eu M-am arătat lor înviat, le-am spus: *«Nu vă temeți!»*, și le-am spus: *«Pace vouă!»*, așa cum le spuneam când petreceam cu ei până să Mă fi lăsat ca rod al învierii prin răstignire. Mi-am făcut grădină de întâlnire, ca să se întâlnească în ea cerul cu pământul. Mă dau omului cuvânt din grădină, ca să se întâlnească omul cu Dumnezeu, și Dumnezeu cu omul, și să-l pot mângâia pe cel credincios și adevărat, și să-l pot trezi pe cel nepăsător și fățarnic, care stă liniștit în duhul lui, făcând bine omului cel asemenea lui.

Grăiesc din mijlocul ucenicilor Mei cei de atunci și cei de acum și Mă dau omului izvor de învățatură adevărată. Unesc începutul cu sfârșitul aici, în grădina cuvântului Meu. Mă întâlnesc în grădină cu cei ce M-au iubit atunci, și cu cei ce M-au iubit acum. Am venit să-Mi desăvârșesc pe pământ Evanghelia Mea, Evanghelia învierii, că aceasta este lucrarea Evangheliei. Învierea lumii este lucrarea ei, căci omul nu

găsește pe pământ învățător adevărat. Omul își face bine trupului lui și trupului celui asemenea lui, dar trupul nu folosește la nimic, căci duhul este cel ce dă viață, nu trupul, iar trupul fără duh, este mort, este fără de lucrare, este trup și atât. De unde este hrana păsărilor și haina crinilor? De la Domnul duhurilor este, căci duhul este cel ce dă.

Se întâlnește cerul cu pământul în sărbătoare de iubire. Cei ce M-au iubit atunci, au crezut, și apoi au făcut fapta pocăinței, și apoi au făcut faptele credinței, faptele iubirii, și nu s-au mai întors iar la fapta pocăinței, căci ei lucrau, și nu mai aveau timp de ei, ci aveau timp pentru Mine. Femeile sfinte, mironosițele Mele, Îmi slujeau Mie și ucenicilor Mei, nu mai slujeau celor lipsiți și săraci din jurul și din calea lor, căci aceia pururea sunt în preajma oamenilor, și dintre oameni erau, dar Eu veneam de la Tatăl, din cer. Faptele credinței lor erau slujirea lor pentru răspândirea împărăției cerurilor cu care Eu venisem de la Tatăl pe pământ. Aceasta înseamnă faptă sfântă și nu altfel, dar iată ce este pe pământ: omul este creștin și face fapte bune unul altuia în toate nevoile trupului. Așa este omul. Dar ucenicul este altfel. El face faptele Stăpânului, aidoma ca și Stăpânul, căci slujește Stăpânului, iar Stăpânul Se bucură și Se mândrește de ucenicii Lui, așa cum un părinte se bucură când își vede copilul înzestrat și cu rang între oameni. Iată, de două feluri este fapta bună: pentru Dumnezeu, sau pentru om, dar la Mine este de mare preț cel ce Mă ajută pe Mine la vreme de lipsă pentru lucrul așezării împărăției Mele în oameni și cu oamenii.

Cuvântul Meu este luat de mulți, dar omul nu se încălzește de la unul la altul și nu face faptă de pocăință ca să poată trece apoi la faptele credinței și ale iubirii de Dumnezeu. Omul aude și nu împlinește, și se face auzitor, și se răcește de la o coborâre a Mea la alta. Eu însă întetesc tot mai mult cuvântul Meu la voi, copiii purtători de Dumnezeu, și Mă încălzesc peste voi de la o coborâre la alta, și cobor mereu și Mă înfierbânt ca focul, din strigăt în strigăt, de deasupra voastră. Să ia omul și să priceapă fapta bună pentru Dumnezeu, iar dacă va rămâne rece și tot ca el, Eu îi voi cere socoteală pentru orice cuvânt auzit din gura Mea. El va zice că își va astupa urechile ca să nu Mă mai audă, ca să nu mai știe ce vine de la Mine peste om, căci vine de la Mine râu de cuvânt peste pământ, dar omul care se întoarce de la Mine și se duce iar în sine, acela va fi blestemat de faptele sale, căci scris este: *«Cele din urmă se vor face de șapte ori mai rele decât cele dintâi ale omului cel fără Dumnezeu»*. Eu Mă voi înteti în cuvânt tot mai mult peste om. Eu Mă voi încălzi tot mai mult în cuvânt, și Mă voi înfierbânta ca focul, iar dacă omul nu va trece la fapta pocăinței ca să-l găsească venirea Mea în faptele credinței, Mă voi înfierbânta până voi fierbe, și voi da pe deasupra ca la potop, și voi prinde pe tot omul necredincios sub faptele sale cele fără Dumnezeu, sub focul mâniei Mele.

E plin pământul de creștini numai cu numele. Aceștia Îmi vor spune curând, curând: *„Doamne, n-am fost noi cu Tine? Nu Te-am miluit? Nu Te-am urmat?”*, dar Eu le voi spune că nu-i cunosc, fiindcă și-au slujit lor cu numele Meu, nu Mie, că altceva este să-Mi slujească omul Mie. Cel ce face mereu faptele pocăinței, acela nu poate lucra faptele credinței, că e mereu căzut unul ca acela și se scoală când și când, ca să facă iar și iar fapta pocăinței, și nu-Mi poate sluji unul ca acela. Dar faptele credinței sfinților sunt slujirea lor pentru Mine, așa cum au fost faptele mironosițelor învierii Mele, că ele slujeau Mie și ucenicilor cuvântului Meu, iar Eu, cu ei

mergeam și semănam peste pământ, așa cum și cu voi merg; cu voi, cei care sunteți azi cu Mine pentru răspândirea vestirii venirii Mele cu împărăția cerurilor pe pământ, fiindcă iarăși spun, și să Mă audă tot pământul ce spun: împărăția cerurilor va fi pe pământ! Amin, amin, amin.

Iată cum vin pe pământ, și omul stă în voile lui când vin, ca în vremea lui Noe, dar Eu vin, și voi zădărnici toată știința omului, toată osteneala lui. Vin să Mă slăvesc peste România cu cuvântul, căci pământul ia foc de la cuvântul Meu din România. Ea este calea Mea din cer pe pământ a doua oară. În ea am fii prin care lucrez între cer și pământ faptele credinței sfinte, căci credința lor este sfântă, și lucrez prin ea venirea Mea. Iată, așa vin pe pământ și găsesc pe tot omul în voile lui, slujind unul altuia, și nu Mie, că e plin pământul de creștini numai cu numele, și nu Mă cunosc aceia ca să-i pot și Eu cunoaște când vin să Mi-i cunosc pe ai Mei și să-i așez apoi moștenitori ai cerului cel nou și ai pământului cel nou. Mă port de la o margine la alta și arunc ca sămânța cuvântului venirii Mele, iar voi, umpleți-vă pumnișorii de sămânța cea de la Mine, că foc este cuvântul Meu, și din foc, foc iese. Umpleți-vă pumnișorii de foc și aruncați-l pe pământ, fiilor împărțitori din partea Mea. Foc și pucioasă este cuvântul Meu pentru cei ce nu vor cu Dumnezeu, iar pentru voi este miere și lapte, este împlinirea făgăduințelor Mele peste voi, Ierusalim nou în cer și pe pământ, unirea cerului cu pământul în praznic de nou Ierusalim înaintea Mea. Amin.

Eu Mă voi încălzi tot mai mult în cuvânt și Mă voi înfierbânta ca focul și voi birui peste tot pe unde voia omului biruiește încă voia Mea, peste tot pe unde omul este împărat, și voi spune: Omule, Eu sunt! Eu, și grădina Mea de pe pământ, din care Eu suflu peste tine foc, cuvânt de foc, ca să te lămuresc prin foc, căci aurul în foc se lămurește. Amin.

Iar voi, fiilor, stați gata mereu întru întâmpinarea Mea, că sunteți sărbătoarea Mea pe pământ. Am făcut din voi praznic de bucurie pentru cei din cer, care așteaptă de șapte mii de ani învierea trupurilor lor.

Veniți și prânziți, voi, cei din cer, căci cerul este cele ce nu se văd, dar este. Veniți și prânziți pâine nouă și pește gras, Eu și ucenicii Mei pe pământ în vreme de mare strămtorare. Veniți și prânziți! Amin. Ieșiți la lumina Evangheliei venirii Mele cu învierea, căci scris este: «*Trâmbița va suna, și voi veți învia cu nestrăcătune*». Amin. Ieșiți și vestiți necredincioșilor cine este Dumnezeu și unde este și cum este. Ieșiți la lumină! Amin. Și veți ieși, și vă veți arăta întru slava cu care vin, căci Eu vin cu voi, vin cu sfinții, că așa este scris. Amin.

Mă încălzesc în cuvânt peste voi, o, oamenilor de pe pământ. Curând, curând vin, și cu sfinții vin, și cu viața veacului ce va să fie. Vin cu cei ce au murit întru Hristos, precum scrie în Scripturi că vin. Iată, vin și vă găsesc în voile voastre și în faptele voastre, iar pe cei ce Mă iubesc îi găsesc în voile Mele și în faptele credinței sfinte. Mi-am făcut grădină de întâlnire, unde Eu Mă întâlnesc în cuvânt cu ucenicii Mei din cer și de pe pământ, unde se întâlnește cerul cu pământul, unde se întâlnește omul cu Dumnezeu, și Dumnezeu cu omul, și să-l mângâi pe cel credincios și adevărat, și să-l trezesc pe cel nepăsător și fățarnic, care stă liniștit în duhul lui, făcând bine omului cel asemenea lui. Grăiesc din mijlocul ucenicilor Mei cei de atunci și cei de acum și Mă dau omului izvor de învățătură, pâine și haină pentru suflet și pentru trup, sămânța cuvântului Meu din cer peste pământ. Ard de dorul venirii Mele; ard și Eu, ard și sfinții Mei de dor. Ard ca focul cel mistuitor, și așa vin, căci omul nu Mă așteaptă să vin. Eu nu vin

cum vrea omul să vin, și vin cum este scris să vin. Cine este cel ce știe ce este și cum este venirea Mea? Cine este? Să vină să-Mi spună dacă știe, că iată, Eu vin și îi spun cum vin. Curând, curând vin, și cu sfinții vin, cu cei ce au murit întru Hristos vin, căci plata lor este venirea Mea cu ei și cu viața veacului ce va să fie. Amin.

Fericit este cel ce Mă ajută în vremea venirii Mele. Fericit este cel ce lucrează faptele cele bune pentru împlinirea venirii Mele, pentru Dumnezeu, și nu pentru om. Iar voi, copiii străjeri în grădină, stați și prânziți praznic de înviere cu cei din cer, care vin cu Mine la voi. Iubirea lor a fost răspândirea Mea peste pământ prin ei. Iubirea voastră tot așa să fie, că spre aceasta ați fost chemați. Curând, curând Mă las descoperit la voi și cu voi, și voi bucura pe toți cei ce au luat de la voi în vreme de strămtorare lumină din cer, lumina învierii fapturilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Fiți miros de mireasmă cerească între cer și pământ, că v-am miruit să fiți fiii venirii Mele și să strig din trâmbiță și să-i ridic pe cei ce vor veni cu Mine la venirea Mea. Venirea Mea e cu voi, iar voi sunteți cu ea, căci spre aceasta ați fost chemați, să moșteniți venirea Mea și viața veacului ce va să fie și bucuria Mea, care este cu voi, Hristos, bucuria celor mântuiți, bucuria învierii celor adormiți, care vin împreună cu Mine. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 1999

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Duhul pocăinței are ca plată bucuria cea adevărată. Omul slavei pământeste fugă de calea Domnului. Cei ce nu prețuiesc vindecarea, nu trebuie vindecați, iar cei ce nu primesc, nu trebuie să li se dea. Cei ce slujesc trupului lovesc pe Domnul pentru trupul lor. Bucuria omenească este fără de viață în ea, căci taina bucuriei își are rădăcina în cer.

Fiiilor, vin să vă bucur. Vin să Mă bucur cu voi și să ne bucurăm unii pe alții, căci Eu, cu sfinții Mei vin când vin la voi. Zic vouă: bucurați-vă, mereu bucurați-vă! Cei ce sunt cu Mine, Eu le sunt bucurie. Ea este semnul celor ce sunt ai Mei. Amin, amin, amin.

Dar ce este această taină a bucuriei celor ce sunt ai Mei? Mă scol în mijlocul vostru în cuvânt. Eu vin din cer între voi, nu din inimile voastre, așa cum gândesc cei necredincioși, care se tem de venirea Mea din cer la voi. O, fiilor, ce este și cum este taina bucuriei Mele cu ai Mei? Cine sunt cei ce au această taină, și cum trăiește ea cu ai Mei? O, fiilor, Eu după ce am înviat am ieșit înaintea celor ce Mă iubeau și le-am zis: «*Bucurați-vă!*», și le-am zis: «*Pace vouă!*». O, fiilor, iubiți bucuria Mea cu voi și ascultați de Mine, căci Eu așa am zis: «*Bucurați-vă!*». Oamenii fug ca de moarte de bucuria Mea cu ei, că ei sunt îngâmfați cu mintea și cu cunoștința lor și fug de pocăință. Voi însă bucurați-vă în duhul pocăinței, bucurie adevărată, fiindcă duhul umilinței și al pocăinței este dulceața bucuriilor sfinte, adevăratele bucurii pentru cer.

Să audă toți cei de pe pământ, de la marginea la marginea, că voi sunteți trimișii Mei înaintea oamenilor, ca să-i îndemn Eu pe oameni la duh de umilință și de pocăință. Nu de la voi, ci de la Mine sunteți voi înaintea oamenilor. Ei însă și-au făcut rost de mărire pământească și de slavă omenească și fug din calea Mea, fug de cele aduse de Mine la voi, că le este rușine să se umilească, precum pe vremea lui Ioan, cel ce vestește pocăința cea pentru venirea Mea, le era rușine fariseilor și cărturarilor și preoților și regilor să se plece sub botezul po-

căinței cel prin Ioan, trimisul Meu. El era făclia care lumina în întuneric, dar întunericul se împotriva lui. El însă era trimisul Meu și scotea la lumină faptele celor ce umblau în întuneric.

Fiilor, voi fără trimiterea Mea să nu stați înaintea oamenilor, căci oamenii sunt îngâmfați și se tem și își caută cotloane și își caută vizuini ca să se ascundă de lumina Mea din voi. Vulpile au vizuini, dar Fiul Omului nu își pleacă în vizuini capul, căci vizuinele sunt pentru vulpi, nu pentru Mine, nu pentru voi, fiindcă lumina se pune în sfeșnic, nu în ascuns. Fiți cuminiți, și nu vă potriviți fiilor veacului acesta, căci toți sunt împotriva Mea și a voastră, dar și Eu sunt împotriva lor și merg spre ei cum voiesc Eu, nu cum voiesc ei, și nu voi sta în cer, așa cum ar voi ei. Ba dimpotrivă, vin tot mai mult spre ei, ca să-i îndemn la umilință și la pocăință, până ce vin văzut de ochii lor. Eu cele ce văd la Tatăl aceea fac și Eu. Dacă Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, căci sunt Cel ce împlinesc voia Tatălui Meu, iar celor ce se ascund de lumina cuvântului Meu le zic să deschidă Scripturile și să vadă în ele venirea Mea de azi, glasul cuvântului Meu după două mii de ani de la învierea Mea dintre morți. Ei se zbat să răstălmăcească cele scrise în Scripturi, ba chiar să le ascundă se zbat, ca și cei din vremea trupului Meu când Ioan, cel trimis de Tatăl, mergea înaintea Mea și Îmi pregătea calea spre oameni.

Fiilor, învățați-i cu cele de la Mine, cu cele trăite de voi pe toți cei care se apleacă spre umilință și spre pocăință, iar de cei îngâmfați depărtați-vă, că sunt vulpi, și în ascunzătorile lor Eu nu-Mi plec capul. Eu Mă fac sul coborât din cer, Mă fac carte și așa Mă dau, că nu voi trebuie să vă dați, ci Eu Mă dau prin voi și celor ce Mă vor, și celor ce nu Mă vor. Stați plecați numai înaintea Mea, stați în Cartea Vieții Mele, stați cu umilință și cu bucuria Mea în voi și între voi, căci Eu celor trimiși ai Mei le-am spus: *«Nu vă bucurați că vi se pleacă duhurile rele, ci bucurați-vă că sunteți scriși în cartea Mea ca trimiși pentru Mine înaintea oamenilor»*.

Oamenii slujesc oamenilor, nu Mie, că iarăși zic: una este fapta bună pentru Dumnezeu, și alta este fapta bună pentru om. Oamenii iubesc pe cei asemenea lor, și nu pe voi, căci Eu am zis: *«Veți fi urâți, pentru numele Meu»*. Voi însă bucurați-vă cu bucuria celor ce sunt ai Mei și lucrați peste tot omul, dar numai așa cum vă trimit Eu. Nu vindecați pe cei ce nu iubesc vindecarea, nu dați celor ce nu primesc. Eu dacă am venit făcând bine tuturor cu ce M-am ales? M-am ales cu cruce și cu palmuri de la cei pe care i-am vindecat. Am ridicat pe slăbănog ca să-l vindec la apa vindecării, iar când Eu mergeam spre răstignire, el s-a sculat pe picioarele vindecate de Mine și M-a palmuit dându-se de partea hulitorilor Mei. Pe când era slăbănog cu trupul, nu putea să lovească pe nimeni, și se ruga de oricine să-l poarte din loc în loc cu patul lui, dar când Eu am venit din cer în calea lui și i-am dat în dar vindecarea cea mai presus de fire a trupului său, atunci el a lovit pe Dumnezeu cu brațul trupului său. Iată ce face omul cu darul întregimii trupului lui! Cine nu-L cunoaște pe Dumnezeu, acela folosește în slujba duhului rău întregimea trupului și nu se leapădă de cele ale trupului.

Omul învață de la om, și culege până ce înnebunește, adică până ce-L pierde pe Dumnezeu și se câștigă pe sine și își este sieși dumnezeu, așa cum erau cei din vremea trupului Meu care n-au putut să Mă cunoască atunci când am venit de la Tatăl, căci venisem fiindcă era scris să vin, așa cum și acum am venit, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea

de azi, numai că Eu vin la cei umiliți, la cei ce nu slujesc trupului, că aceia sunt cei umiliți. Cei ce slujesc trupului lovesc pe Dumnezeu pentru trupul lor, pentru poftele lor, pentru cugetele lor vinovate, care se ascund în ei. Dar voi nu dați celor ce nu primesc, și depărtați-vă din calea celor fără de lege, căci plata lor este viața lor deșartă, care a adus pe pământ înfățișarea sfârșitului lumii, fiindcă lumea a sfârșit-o cu Dumnezeu și slujește poftelor, și trăiește viață moartă, căci viața cea vie sunt Eu; Eu cu viața Mea în om.

Bucuria oamenilor este bucurie fără viață, fără veșnicie, fără curăție, dar voi bucurați-vă cu bucuria Mea. Dacă lumea vă urăște, mai înainte de a vă urî pe voi M-a urât pe Mine, și de aceea vă urăște pe voi. Pe toți cei care au iubit viața Mea în ei lumea i-a urât. Cel ce Mă urăște pe Mine, acela este cel ce urăște pe cel ce seamănă cu Mine. Acela nu atinge cu inima lui taina bucuriei, căci bucuria este taină care își are rădăcina în cer, iar bucuria de pe pământ este omenească și își are rădăcina în om. Omul însă s-a lepădat de Dumnezeu prin îngâmfare și și-a pierdut vrednicia, dar Eu v-am izbăvit pe voi din cele deșarte și omenești și i-am slăbit pe toți cei ce s-au ridicat și se mai ridică încă împotriva voastră, fiindcă cei ce n-au crezut au pierit în necredință și sunt păstrați în lanțurile necredinței pentru judecata zilei celei mari, ca și îngerii care și-au pierdut vrednicia părăsindu-și slava. Omul îngâmfat defaimă ceea ce nu cunoaște, iar cele ce știe din fire, întru acestea își găsește plăcerea, ca și dobitoacele, după cum este scris în Scripturi despre cei cârtitori, despre cei trufași care pentru folos dau cinste omului. Voi însă urâți și cămașa spurcată de pe trupul lor, căci Cel ce vă păzește pe voi de orice cădere, sunt Eu, Domnul. Rugați-vă Mie să cobor peste tot omul cele ce sunt de folos pentru suflet, nu pentru trup, căci Eu v-am îmbrăcat pe voi întru puterea Mea și bat cu plăgi pământul și pe cei necredincioși de pe el, iar pe voi vă apăr, că sunteți înfășați în mantia Mea. Și când veți vedea că vin pe pământ cu urgie, nu vă temeți, ci bucurați-vă că vin, fiindcă voi aceasta așteptați: venirea Mea, și de aceea vin; vin, că are cine să Mă aștepte. E mare taină să știe omul să Mă aștepte.

E mare taină taina bucuriei sfinte. Ea este cu cei ce Mă iubesc cu duh de umilință. Ea este semnul celor ce sunt cu Mine, căci acolo unde sunt ei, sunt și Eu, bucurie a lor. Aceasta este taina cuvântului Meu cel de peste voi, fiilor, căci bucuria este semnul celor ce sunt cu Mine. Amin. Bucuria aceasta este cuvântul Meu, cuvântul cu care i-am întâmpinat Eu după învierea Mea pe cei ce Mă iubeau, căci le-am cuvântat: *«Bucurați-vă!»*. Și vouă vă spun: bucurați-vă sub ploaia cuvântului Meu, care se dă vouă din cer. Stați sub ploaia bucuriei, căci ea este semnul celor ce sunt ai Mei.

Voi sunteți albinuțele Mele, care culegeți miere și lapte din cer, din grădinile cerești, fiilor. Iată, taină vă spun vouă: miera nu se vinde pe bani, căci este munca albinuțelor. Ea se dă în dar celor ce iubesc dulceața ei. Bucurați-vă ca albinuțele când culeg ca să aibă și ca să dea celor ce iubesc hrana agoniseliilor lor. Lucrați cu mâinile voastre, iar pâine în dar să nu mâncați, ca să nu zădărniciți Evanghelia venirii Mele, fiilor culegători.

M-am făcut farmacie cu medicamente cerești la voi, leacuri din cer pentru cei umiliți. Bucurați-vă de statul Meu cu voi, căci Eu sunt semnul celor ce se bucură cu Mine, iar bucuria lor este semnul că Eu sunt cu ei, cu cei ce au putere să creadă în Mine. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 1999

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Se va mistui împotrivirea omului semeț care Îl vrea în cer pe Domnul. Cei ce se luptă împotriva luminii vor fi rușinați.

Mă întăresc în cuvânt la ieslea cuvântului Meu. Eu sunt. Deschideți ca să intru cuvânt în cartea Mea din zilele acestea. Deschideți, voi, fiilor veghetori în calea Mea dintre cer și pământ. Sunt Domnul. Amin. Îmi întăresc cuvântul peste pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Mi-e duhul foc, foc care va mistui pe toți cei care se scoală cu viclenie și cu ură împotriva voastră, căci lucrarea pe care o lucrez Eu peste voi, sunt Eu, nu voi, și aceștia nu știu ce înseamnă „Eu”. Eu sunt Cel ce sunt, Cel ce l-am făcut pe om din pământ ca să am casă și umblet și gură și ochi și urechi în om, în omul cel ce se dă Mie cu totul, nu în omul cel plin de sine, căci sinele omului este diavol, iar Eu sunt Dumnezeu, nu diavol, așa cum grăiește zvârcolindu-se de mânie omul care și-a pierdut mintea și cumpătul prin semeție. Fiți cumiți și nu vă clătinați de pe temelie Mea, că v-am așezat cu brațul Meu cel tare pe stâncă de neclintit, pe cuvântul Meu rostit peste voi ca temelie a zidirii voastre, căci voi sunteți zidirea Mea pe pământ. Amin.

Omul semeț și-a pierdut mintea ca Lucifer, și Eu îl scot la iveală ca pe untdelemnul care se ridică deasupra apei. El singur se ridică, și este arătat cu degetul de toți cei care mai au cumițenie de minte și de inimă. Eu nu grăiesc ca omul care ametește în cuvinte. Eu grăiesc ca să înțeleagă omul cel umilit cu inima, iar cel semeț în duhul lui să se mire și să piară prin răutatea lui, căci fiecare om viază sau piere prin faptele și prin cuvintele lui. Eu însă Îmi întăresc cuvântul Meu peste voi, fiilor din grădină, că de aceea v-am făcut începătură a fapturilor Mele, așa cum este scris în Scripturi despre cei născuți de sus, la cuvântul Meu, care naște om nou din om vechi, om duhovnicesc din om firesc, om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Omul care se dă stăpân peste pământ și peste om și-a pierdut mintea și arde în focul lui însuși și sare ca scânteia care se ridică din foc, dar scânteia care sare se stinge apoi, și nimic nu rămâne din ea. Eu însă nu Mă voi stinge în veci, și Mă fac foc care mistuie pe toți cei care suflă peste Mine ca să Mă stingă. Suflarea omului se stinge, dar suflarea Mea este vie în veacul veacului, și suflă, și se face cuvânt peste pământ, și se face foc care rușinează pe împărați și pe argați și pe toți cei care s-au pus stăpâni peste pământ și peste om. Mi-e duhul foc, și dau drumul urgiei la care Mă împinge omul care se luptă să-Mi oprească cursul râului vieții, cuvântul Meu pe care-l vărs Eu peste voi ca ploaia peste semănătura care ră sare după ce a fost de Mine semănată.

Omul care se dă mai deștept decât Mine, să deschidă Scripturile, așa i-am spus; să deschidă, și să se uite bine în ele dacă le deschide, și să vadă că Eu așa am grăit pe pământ în toată vremea lucrului Meu cel dat Mie de Tatăl peste om. Așa am grăit, așa cum grăiesc azi peste voi, copiii împărțitori de Dumnezeu. Eu cu omul am de lucru, nu cu Mine Însumi, nu pentru Mine Însumi, și nu voi sta în cer, așa cum vrea omul care stă semeț pe pământ. Voi sta pe pământ cuvânt care arde ca focul, și voi mistui împotrivirea celor ce Mă vor în cer, și nu pe pământ. În cer Mă vrea omul semeț, că dacă sunt pe pământ, îi încurc lucrul lui, dar Eu fac lucrul pe care Tatăl Mi l-a dat să-l fac, și îl fac pentru că scrie în Scripturi să-l fac. Toată Scriptura trebuie s-o împlinesc, și cea de până la coborârea Mea trup pe pământ, și cea de până la venirea Mea din nou cu sfinții și cu veacul cel nou și veșnic, pe care-l am de

la Tatăl ca să-l dau celor ce voiesc să fie cu Mine în veci, în viața veacului ce va să fie. Amin.

Fiilor, în cer și pe pământul cel bun este sărbătoare de sfinți: mucenicul Gheorghe, sfântul Meu cel plin de râvnă, care a mistuit în focul iubirii de Dumnezeu pe împăratul cel pământesc și pe toți potrivnicii Mei, care se luptau să Mă stingă din sfântul Meu. El însă se înfierbânta și ardea ca focul, căci Eu Mă făcusem în el foc mistuitor, care a îngenunchiat inimile celor trufași care nu puteau să facă ce făcea mucenicul Meu prin iubirea lui de Dumnezeu, iubire sfântă, iubire cerească pe pământ.

Voi da spre rușine groaznică pe toți cei care se luptă împotriva luminii, căci sunt fiii întunericului veacului acesta, așa cum au fost Anna și Caiafa și Irod și Pilat și toți cei îngâmfați care erau una cu ei, împotriva Mea și a ucenicilor Mei, care s-au ridicat prin credință și au rămas de partea Mea. Mi-e duhul foc, și aduc mânie peste fiii veacului acesta, aduc prin cei semeți care și-au pus nădejdiile lor în lucrul mâinilor lor, făcături omenești, care pier prin întrebuițarea lor.

Fiilor, de câte ori se va ridica omul cel îngâmfat împotriva cuvântului Meu de la voi și împotriva voastră, Eu, Domnul, voi da drumul pic cu pic la mânia care merge înaintea venirii Mele ca să-Mi curețe calea de cei necredincioși. Fiilor, uitați-vă la semnele care aduc dureri și la care le dau drumul odată cu mâna omului necredincios, care-și mănuieste armele împotriva voastră. Mi-e duhul foc, și îl arunc peste pământ, ca să cert cu el pe cei îngâmfați care nu se pleacă cu umilință înaintea strigătului Meu, care cheamă pe tot omul la pocăință și la umilință. Nu vă temeți. Eu sunt cu voi, iar Lucifer va fi păstrat pentru focul mâniei Mele, ca și cel de la început, care s-a ridicat cu semeție peste Mine, iar Eu îl păstrez în lanțuri pentru ziua mâniei Mele. Lanțuri de foc pregătesc pentru cei ce nu se umilesc ca să Mă știe de Dumnezeu, căci sunt cuvânt, și acesta este numele Meu: Cuvântul. Amin, amin, amin. Stați cumiți, și lăsați câinii să latre. Câinele din lanț latră, că Eu, Domnul, am legat câinii ca să vă apăr, fiilor, și să stați înaintea Mea ca să-Mi lucrez venirea și cuvântul venirii Mele. Puțin, puțin, și veți fi căutați ca aurul cel mai de preț, dar nu veți fi găsiți de cei ce au iubit aurul, și veți fi găsiți de cei ce au crezut așteptând venirea Mea. Puțin, puțin, și mulți Mă vor găsi cu voi și se vor pleca înaintea cuvântului Meu, care s-a făcut sul și carte la voi, fiindcă Eu am cuvântat, iar voi ați dat ființă cărții, și s-a făcut cerul sul de carte, precum este scris în Scripturi. Bucurați-vă că vedeți acestea toate întâmplându-se. Bucurați-vă voi, căci cei ce nu sunt adevărați cu inima și cu fapta, se tem și se ascund de voi și fug de voi ca de satana, de parcă ei sunt ai Mei, și voi ai lui satana. Dar cu ce fapte să Mă capete ei ca să Mă aibă cu ei? Ei fug de voi de teama luminii, fiilor, căci lumina le învederează pe toate, și ei sunt murdari de tot și peste tot: și pe față, și pe inimă, și pe haină, și pe mâini, și pe duh, și Îmi murdăresc pământul și cerul și Mă rușinez cu ei înaintea îngerilor și a sfinților și înaintea Tatălui Meu, că Tatăl știe că Eu am murit pentru viața omului credincios și umilit, dar omul nu M-a iubit, că s-a iubit pe sine, și Eu sunt cu mâinile goale la Tatăl. Dar vă am pe voi începătură a fapturilor Mele, și veți fi căutați și veți naște și veți umple cerul și pământul, și veți fi împărăția cerurilor pe pământ. Puțin, puțin, și se va arăta cerul pe pământ și va vedea satana că sunt cu voi și că am fost cu voi și că voi ați fost cu Mine și nu v-a cunoscut nici pe voi, și nici pe Mine cu voi. Fiți cumiți, și lăsați câinii să latre, că ei vestesc vrând-nevrând venirea Mea și locul Meu de la voi, vestesc să se audă.

Ridicați-vă înaintea Mea rugându-vă în Duhul Adevărului, închinare adevărată, ca să împlinesc cuvintele voastre prin care voi pomeniți înaintea Mea făgăduințele pe care Eu le-am făcut în Scripturi și în prooroci pentru zilele acestea.

Fiilor, toate sfârșitu-s-au. Eu sunt cu voi început nou. Fiți precauți, și fiți vii și treji. Fiți pe plăcerea Mea. Fiți ochi și urechi, că Mi-e duhul foc, și prin voi îl vărs peste pământ cuvânt, și împlinesc tot cuvântul Meu, că sunt venit cuvânt pentru vremea împlinirii cu care vin. Vin, și nu voi sta în cer, și nu voi tăcea, pentru că vin. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 1999

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Omul care Îl află pe Domnul nu mai caută altceva. E vremea judecății, că omul vrea să vadă minuni, fiind tare la cerbice pentru voia Domnului. Cel ce păcătuiește împotriva umilinței, pierde viața Domnului în el. Iubirea omului se stinge, și el iarăși însetează. Cel ce bea și însetează iar, acela nu iubește adevărul, căci focul care arde în om, este voia lui.

Fiilor, vin să vă adăp cu apă vie. Vin să vă dau vouă, și de la voi să ia în dar apa cea vie toți cei care sunt însetați, ca să nu mai înseteze în veac. Amin. Vin la voi să vă dau darul iubirii, că pe pământ nu este iubire. Iubirea de pe pământ se stinge și nu mai arde și se face pământ, dar iubirea Mea este până peste toți vecii.

O, fiilor, de ce se stinge iubirea de pe pământ? Omul însetează după iubire, după mângâiere, după bucurie, dar când află iubirea, el se învață cu ea, și ea se stinge și nu mai arde, și omul caută iar, și omul însetează iar.

Am stat de vorbă cu femeia samarineancă și i-am zis așa: «*Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu va mai înseta în veac, că ea se va face în el izvor de apă izvorătoare de viață veșnică*». O, fiilor, omul care se găsește cu Dumnezeu, acela nu mai caută altceva și nu mai însetează după altceva, și se face viață veșnică un astfel de om, iar viața veșnică sunt Eu în om; Eu, Cel veșnic, Domnul, Care nu Se stinge, și este. I-am zis samarinencei: «*Dă-Mi să beau!*». Ea avea cu ce să scoată apă din fântână și de aceea i-am spus «*Dă-Mi să beau!*», și apoi să-i plătesc pentru apa pe care Mi-o întinde să o beau pentru osteneala drumului Meu printre oameni. Voiam să-i plătesc cu apa cea vie și să-i insuflu în cuget că Eu sunt Dumnezeu, iar ea a zis: «*Nu cumva ești Tu mai mare decât Iacov, părintele nostru, care ne-a dat această fântână după ce a băut din ea el și feciorii lui și turmele lui?*». Eu voiam să o fac să înseteze de iubire și să caute spre ea, și i-am zis: «*Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar tu ridică-te ca să cunoști darul lui Dumnezeu și pe Cel ce ți-a spus „Dă-Mi să beau”, și El să-ți dea apă vie*». Ea s-a umplut de iubire și a zis: «*Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez, ca să nu mai caut*».

O, fiilor, omul care se găsește cu Dumnezeu, acela nu mai caută altceva, dar iată, omul nu Mă caută și nu Mă găsește. Omul vrea minuni, vrea semne, dar acum e vremea judecății, nu mai e din nou ca la prima Mea venire când îl făceam pe om să Mă cunoască prin semne și prin minuni. Semnele și minunile sunt pentru cei tari la cerbice, care stau împotriva Mea, nu sunt pentru cei care au iubirea după care nu mai însetează. Nu mai sunt de folos semnele și minunile, că omul s-a pus mai mare decât Mine pe pământ. Numai că iubirea omului se stinge, și omul însetează mereu și bea mereu, căci cele pământeste secătuiesc inima și mintea și sufletul și

trupul omului, dar la voi vin Eu și Mă fac dar în voi, ca să aveți voi darul iubirii și să nu mai însetați după iubirea cea de pe pământ. Eu Mă dau vouă apă vie și Mă fac în voi izvor de apă izvorătoare de viață veșnică și vă liniștesc setea.

Iată, omul caută mereu, caută și pe pământ, caută și în cer, și după ce zice că găsește, însetează iar, căci cine bea așa, așa pățește. Nu știu cum să-l mai îmbiu pe om să nu mai caute pe cele ce trec, și să le caute pe cele care rămân. Așa am făcut cu poporul Israel. Mereu l-am îmbiat, mereu l-am așteptat, mereu am stat cuvânt lângă el, dar el căuta mereu, și de Mine se depărta mereu, că voia să fie stăpân peste tot pământul, iar setea aceasta l-a scos din inima Mea și l-a dus la iubirea cea de pe pământ, la mărirea pe care o căuta el, că n-a mai ascultat nici de Moise, nici de prooroci, și s-a făcut vrăjmașul Meu de la început și până azi.

Cel ce păcătuiește împotriva umilinței, acela nu-i mai trebuie alt păcat ca să piardă viața cea vie, care nu este altceva decât voia lui Dumnezeu în om. Umlința îl ajută pe om să nu se vrea mare, și să se vrea viu, fiindcă cel mare însetează mereu și pleacă după apă ca să-și astâmpere arsura inimii. Tot omul a părăsit umilința și tot omul l-a părăsit pe Dumnezeu căutând cu cele de pe pământ, dar iubirea pământescă și trupească se stinge mereu, și omul caută iar, și omul însetează iar. Își face omul rost de foc în inimă și caută mereu după apă ca să-l stingă, dar Eu am zis: «*Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou și va umbla mereu după apă*».

Fiilor, de ce, tată, se stinge iubirea de pe pământ? De ce însetează omul mereu după iubire, după pace, după bucurie, după mângâiere? De ce caută omul mereu și nu-și mai sfârșește căutarea? De ce, fiilor, se stinge omul? Omul a fost făcut din iubirea Mea, dar a fost luat din pământ. L-am luat din pământ, dar am suflat peste el duh și iubire din Mine, ca să fie ca Mine. De ce nu este ca Mine? O, cât rău face omului păcatul cel împotriva umilinței, căci cel ce nu adună cu Mine, acela risipește adunând. Fiilor, fugiți de greșalele cele împotriva umilinței, că e plin pământul de om fără Dumnezeu peste el. Dumnezeul omului este mândria omului, viermele cel neadormit, care roade din om până ce-l sfârșește pe om. Voi însă hrăniți-vă inima cu milă și cu iubire pentru Mine, că Eu sunt Dumnezeu adevărat peste cei ce iubesc adevărul. V-am numit poporul Meu, și vreau să nasc prin cuvântul Meu de la voi oameni adevărați, și să ia aceștia în ei chipul Meu și asemănarea Mea, că numai așa Mă poate avea omul de Dumnezeu, numai omul cel adevărat, fiilor. Omul care bea și însetează din nou, acela nu iubește adevărul, căci Eu sunt Adevărul, și puțini sunt cei ce Mă iubesc. Voi însă așezați-Mă hrană și apă pe masa voastră, că v-am ales dintre oameni ca să fiți ai Mei și să răscumpăr prin voi neamul omenesc, omul al cărui trup Eu l-am făcut, și după ce l-am făcut, am făcut din el casă a Mea și a Duhului Meu, suflând cu Mine peste el, așa cum suflu azi peste voi, ca să vă fac și ca să fiți casă a Mea și potecă a Mea și împărăție a Mea între cer și pământ.

L-am pus pe om între cer și pământ. Omul însă s-a coborât în adânc și s-a făcut iad în care arde sufletul din el, căci foc și pucioasă este toată voia omului care arde în mădulele lui. Voi însă stați deasupra trupurilor voastre, stați între cer și pământ mărturie a cuvântului Meu care suflă peste voi, ca să se audă suflarea Mea cu care l-am făcut pe om cu suflet viu după ce l-am luat din pământ și i-am dat chip ca și al Meu. Îi voi cere la tot omul socoteală pentru sufletul din el, pentru darul pe care l-am suflat Eu peste omul cel întâi zidit, pentru sângele care este pus de Mine în om ca să fie omul viu. Am făcut din lut trup ca și al Meu, și când am suflat peste el suflet

din sufletul Meu, s-au făcut carne și vene în trupul cel din lut făcut, iar în vene, sânge. Îi voi cere omului socoteală pentru sufletul din el, căci sufletul s-a făcut la cuvântul Meu în trupul cel din pământ luat. Plânge raiul după darul pe care l-am pus Eu în el, după omul pe care l-am făcut ca să aibă raiul Meu cu el. Omul însă a păcătuit împotriva umilinței, și s-a coborât în adânc și s-a făcut iad în care arde sufletul din el, căci foc și pucioasă arde în mădularele omului.

O, fiilor, de ce arde omul pe pământ? De ce însetează omul? De ce caută omul mereu și nu-și mai sfârșește căutarea? Vin la voi să vă dau apa cea vie, și de la voi să ia în dar toți cei care sunt însetați, ca să nu mai înseteze în veac, ca să nu mai caute. Vreau să se găsească la voi apa vie, izvor de apă izvorătoare de viață veșnică, și de aceea izvorăsc mereu cuvânt din Mine peste voi. Nu vă mirați de ce vin la voi mereu cuvânt. Izvorul așa este, curge mereu și nu se oprește. Mai mult trebuie să curg Eu. Amin, amin, amin.

Am stat de vorbă cu femeia samarineancă la înjumătățirea praznicului iudeilor. Așa stau și azi de vorbă cu tot omul care însetează și care caută apă, ca să-l însuflească pe om și să ia de la Mine simțire cerească, darul iubirii, și să zică omul: «Nu cumva Acesta este Dumnezeu? Nu cumva acesta este izvorul cel cu apă vie?». Eu sunt Acela, omule. M-am oprit iar și iar pentru osteneala drumului Meu între cer și pământ, M-am oprit lângă fântână ca să-ți țin calea și să suflu peste tine cuvinte de dor, și să-ți cer apă, și să-ți răsplătesc apoi cu apa cea vie, căci scris este: «Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa aceasta a Mea nu va mai căuta apă, căci nu va mai înseta în veac, fiindcă ea se face în el izvor de apă izvorătoare de viață veșnică», după cum Eu am grăit samarinei, care s-a plecat spre umilință și a cunoscut pe Dumnezeu.

Vino, omule, la fântână, vino și bea! Vino, că M-am făcut fântână în calea ta, fântână cu apă vie. Nu-ți trebuie ciurură să scoți, căci fântâna este adâncă și n-ai putea tu să scoți apă. Ea este adâncă în sus, nu în jos. Ea coboară, nu urcă. Ea este Dumnezeu. Vino la Dumnezeu, omule, că ești însetat și nu ai cu ce să-ți stâmperei setea. Ia și bea de la Mine și nu mai înseta apoi, și nu mai arde apoi, căci cel ce arde caută iar cu sete după apă. Te-am pus între cer și pământ, omule. Tu însă te-ai coborât în adânc și te-ai făcut iad în care arde voia cea din mădularele tale, și îți cauți mereu voia așa cum caută călătorul însetat apă în loc fără apă. Vino și bea de la Mine și nu mai înseta! Vino la Mine, ca să nu arzi de sete, căci curând, curând iubirea de pe pământ se va stinge și se va face pământ, și se va face casă iubirii de Dumnezeu, așa cum a fost făcut omul cel din pământ luat.

Vino, omule, la fântână! Ea este de sus, nu de jos. Ea este Dumnezeu. Vino, ca să cunoști pe Dumnezeu, căci samarineanca s-a plecat spre umilință și a cunoscut pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

26 aprilie/9 mai 1999

Praznicul Înălțării Domnului

Domnul va veni la ucenicii Lui, care sunt muntele Lui, și nu cum voiește omul să întocmească venirea Lui. „Voiesc să fiu salvat de la pieire, că pier din om, fiilor. Voiesc să fiu mântuit și salvat în om.” Omul s-a lăsat înghițit de timp și s-a făcut stăpân pe pământ. Fiii lui Dumnezeu sunt cei mai frumoși printre fiii oamenilor.

Sunt Eu, fiilor. Sunt Domnul. Deschideți Domnului! Amin, amin, amin. Străbat calea între cer și pământ ca să fiu cu voi în zile de nuntă cerească. Coborârea

Mea la voi, aceasta înseamnă: zile de nuntă, nunta Mea, promisă Mie de Tatăl, iubirea dintre Mire și mireasă, fiilor, că am făcut din voi mireasă iubită Mie. Am plătit cu viața acum două mii de ani, ca să am azi mireasă, căci mireasa este cea din ziua nunții, cea care rămâne mireasă, căci după aceea Eu vin și Îmi arăt nunta după care am dorit două mii de ani.

Eu M-am arătat viu după patima Mea cea de sub cruce, și M-am dovedit Dumnezeu adevărat, venit din cer între oameni prin Fecioară, căci după înviere a trebuit să le deslușesc mai cu adâncime ucenicilor Mei tainele împărăției cerurilor. Le-am spus apoi să stea la Ierusalim, să stea aproape, căci Eu le făgăduisem de la Tatăl pe Duhul Sfânt, și le-am spus așa: «Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt, de azi nu peste multe zile». Le-am spus că vor lua putere și Îmi vor fi martori în Ierusalim și în toată Iudeea și până la marginile pământului, și vorbindu-le așa și mângându-i cu dulceața cuvintelor Mele, iată, un nor a venit și M-a acoperit din ochii lor, și norul s-a suit la Tatăl, s-a dus la cer, fiilor, iar îngerii Mei s-au arătat la cei ce se uitau după Mine și le-au spus: «Domnul S-a înălțat de la voi la cer, și precum L-ați văzut înălțându-Se la cer, astfel va și veni iarăși pe pământ, căci S-a dus ca să vină». Amin. Eu le spuseseam că dacă nu Mă duc, nu pot veni la ei, și că acesta este folosul că Mă duc la cer, dar iată, omul Mi-a luat pământul și face ce voiește el pe pământ. Omul vrea să întocmească venirea Mea după voia lui, dar Eu voi veni precum M-am suit, și nu altfel, căci M-am suit la cer de lângă iubiții Mei ucenici, și tot așa voi și veni. Voi veni la iubiții Mei, și nu la oricine, căci casa Mea și muntele Meu sunt cei ce Mă iubesc precum i-am iubit Eu pe ei, sunt cei ce își pun toată viața lor Mie, precum Mi-am pus-o Eu pentru ei, pentru cei ce Mă iubesc după adevăr. Omul însă este îngâmfat. Umblu de la o margine la alta a pământului și nu mai e nimic pe pământ decât om îngâmfat, care trăiește în voile lui semănându-le în trupul lui, om care trăiește pentru slavă deșartă între cer și pământ. O, câtă învățătură am semănat Eu peste pământ împotriva slavei deșarte! Și iată, umblu ca orb prin întunericul omului ca să găsesc om, și nu văd decât slavă deșartă, nor gros, de nepătruns. Nu văd om plăcut Mie, și nici omul nu Mă vede pe Mine, că e gros întunericul, e groasă coaja aceasta, fiilor. Cel orb nu dorește lumina, că nu știe ce este lumina, și Eu pier din om din ce în ce mai mult. Piere Dumnezeu de pe pământ, căci omul este orb și nu vede, și nu-l văd nici Eu, și nu Mă vede nici el pe Mine. Voiesc să fiu salvat de la pieire, că pier din om, fiilor. Voiesc să fiu mântuit și salvat în om. Aceasta voiesc. Omul a fost făcut din pământ, dar l-am făcut să vadă ca Mine cu ochiul lui cel din pământ întocmit, și după aceea Mi-a luat omul pământul pe care Eu l-am făcut, și s-a luat și pe sine din Mine.

De ce, omule, Mi-ai luat pământul? Cine a făcut pământul? Eu, sau tu? Eu l-am făcut, și tu ai luat ce n-ai făcut tu. De ce, omule, Mi-ai luat lumina? Cine a făcut lumina? Eu, sau tu? Eu am făcut-o, și tu ai văzut-o după ce Eu te-am întocmit din pământ și ți-am dat chip ca și al Meu, și ochi din ochiul Meu ți-am dat. Cum de nu Mă vezi? Iată-Mă, și tu nu Mă vezi. De ce, oare, ți-ai întors privirea de la Mine? Eu te-am făcut ca să Mă vezi, ca să Mă auzi, ca să Mă ascult, ca să fii ca Cel ce te-a făcut, că Eu văd și aud și ascult pe Tatăl Meu din Care purced, și nu M-am smuls din El decât atunci când am venit pe pământ ca să te aduc la Tatăl, ca să te aduc la Mine, Fiul și Moștenitorul Tatălui Cel veșnic. Ce faci tu, acum, omule înghițit de timp? că Eu Mă întorc, și tu nu vezi întoarcerea Mea, de parcă ești din naștere orb. Aș voi să te

vindec de orbire, că Eu am vindecat orb care s-a născut așa, ca să vadă cei ce văd, că am venit cu puterea Tatălui ca să dau vedere orbilor, ca să se arate slava Tatălui în Fiul, căci de la Tatăl am purces în Fecioară, și din naștere mai presus de fire între fiii oamenilor.

Un picuț, și vin cu slava cu care M-am suit la cer acum două mii de ani. Un picuț, și vin și pentru cei ce s-au împietrit la vedere și la credință și la ființă din pricina voilor lor, care nu sunt din voile Mele. Numai un pic, și vin, și Mă voi arăta între cei iubiți ai Mei, căci sunt cu cei ce Mă iubesc dându-și Mie viața. Amin.

Sunt cu praznic sfânt venit în grădină. Sunt pe nori de slavă deasupra grădiniței cuvântului Meu, căci scris este în Scripturi: «*Precum S-a suit la cer, tot așa va și veni*». Sunt la voi Mire, fiilor unși cu mirul Meu. V-am ales dintre fiii oamenilor ca să vă pun Mie deoparte și să fac din voi cale a venirii Mele. O, ce frumoși sunteți voi printre fiii oamenilor! Vă cânt cum își cântă mirele pe mireasă și vă numesc ziua Mea de nuntă, căci mireasa când se arată, e gata și nunta. Vă sunt Mire, vă sunt mângâiere, vă sunt iubire și vă cânt ca să vă știe cei din cer mireasă a Mea pe pământ. O, ce frumoși sunteți printre fiii oamenilor! Slava voastră este nevăzută, dar sunteți copii frumoși, și sunteți avuția Mea cu care Mă bucur. Fiecare este cu avutul lui. Lumea și stăpânitorul lumii, cu avutul ei, și Eu cu avutul Meu, cel de mare preț, căci cel mai mare preț între cer și pământ îl are omul cel născut din Dumnezeu, cel cuprins de Dumnezeu. Amin.

V-am învăluit în norul slavei Mele cea nevăzută, că dacă v-ar vedea omul slava, n-ați mai fi taina Mea cea de la venirea Mea după două mii de ani. V-am făcut norișorul Meu cel alb sub care Eu vin și grăiesc peste pământ, acoperit de voi de jur împrejur, ca să-i pot da omului darul credinței sfinte la auzul glasului Meu din mijlocul vostru. Vă binecuvintez ca să binecuvântați cuvântul Meu și statura Mea din voi. Vă așez ieșire a Mea cu voi între fiii oamenilor ca să le încerc credința, căci cine este aur, acela trebuie trecut prin foc ca să rămână apoi vas folositor și vrednic de viața cea veșnică pe care o aduc Eu curând, curând peste toți cei lămurii ca aurul în foc, peste toți cei albiți de razele luminii venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.

Înălțați-vă, fiilor, căci înălțarea la cer este naștere din cer, naștere de sus, ca să fiți de sus, ca să ne întâlnim între cer și pământ, precum scrie în Scripturi despre cei ce vor fi luați în văzduh ca să Mă întâmpine și ca să fie pururea cu Mine. Eu vin cu sfinții care așteaptă venirea Mea ca să vină cu Mine la voi. Îmbrăcați-vă desăvârșit întru nesticăciune, ca să fiți cu Mine pururea, că frumoși sunteți voi între fiii oamenilor, căci Eu sunt cu voi, și sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

7/20 mai 1999

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Fiii oamenilor își zic fii ai lui Dumnezeu neștiind taina cămășii de creștin, albă și sfântă. Fiii lui Dumnezeu se fac cale a venirii Lui către fiii oamenilor.

Glasul Meu strigă la porți ca să se deschidă și să intru cuvânt în grădină. Amin. Eu sunt, fiilor. Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, că am făcut la voi și de la voi sărbătoare de cer pe pământ, sărbătoare creștinească și românească, sărbătoare cerească pe pământ, căci sunt Fiul și Cuvântul Tatălui, și sunt în zile de nuntă cu voi. Amin. Des-

chideți cartea cuvântului Meu, cartea Mea cea din urmă, că Mă scutur cuvânt la voi, ca pomul care-și scutură roadele peste cei ce se adună să audă de la Dumnezeu. Fiilor, îngerul Meu vă acoperă pe voi, căci sunteți cuprinși în taina venirii Mele, și sunteți calea Mea dintre cer și pământ, dar slava aceasta este acoperită de îngerul Meu, care este pururea cu voi. Deschideți ca să intru, că se adună nuntași la nunta Mea cu voi, la praznicul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Rostesc cuvânt și zic de deasupra: binecuvântată să fie întâlnirea Mea cu voi în ziua aceasta întâi a sărbătorii, și voi petrece trei zile la rând în cuvânt peste voi, și vor lua din masa Mea cu voi toți cei care se strâng în jurul vostru ca să se bucure întru venirea Mea la voi, ca să audă glasul Meu cel din grădină. Să se adune suflet lângă suflet, că Eu binecuvintez pe toți cei care sunt adunați în numele Meu în sărbătoare cerească. Și iată-Mă, fac sărbătoare peste cei fără sărbători, că nimic nu înseamnă sărbătoare, decât Fiul Tatălui Savaot întru venirea Sa, ziua bucuriei, ziua care-și strânge pe cei ce așteaptă venirea Mea cea după două mii de ani.

O, de ce vin Eu la voi, fiilor unși în grădină? Vin să vă pregătesc pentru venirea Mea. Vin să vă învăț venirea Mea și să vă cuprind în taina ei. Și iată, îngerul Meu vă învăluie în slava cea nevăzută a venirii Mele, căci Eu Mă fac sărbătoare cu voi peste pământ. Vă binecuvintez cu cer senin, în chip văzut și în chip nevăzut, căci cerul este senin. Pământul însă este înourat și încețoșat, dar Eu sunt Domnul și tai de la margini la margini orice nor, și Îmi fac loc cu seninul Meu și cu soare nou peste pământ, fiindcă așa este scris: «*Soarele se va întuneca și nu va mai lumina, și se va zgudui tăria cerurilor și va veni Fiul Omului cu putere și cu mărime multă, iar neamurile pământului se vor tângui la venirea Mea, căci iată, pe neștiire vin, și când nimeni nu se întreabă, atunci vin, căci taină de nepătruns este venirea Mea și slava venirii Mele*». Amin, amin, amin.

Fiilor din grădină, fiilor unși cu mirul venirii Mele, am făcut din voi fii ai Tatălui Meu, căci v-am dat putere din puterea Mea să fiți fiii Tatălui. V-am smuls dintre fiii oamenilor și v-am făcut ucenicii Mei, fii ucenici, ca să pot să pun peste voi binecuvântările tainei venirii Mele. V-am acoperit apoi în ochii fiilor oamenilor, și vă port în nor, precum și Eu sunt.

Oamenii pe pământ grăiesc și gândesc fără cunoștință, și își zic „*fii ai lui Dumnezeu*“, și stau nepăsători de această înfiere, dar Scripturile spun în ele de la început: «*fiii lui Dumnezeu, și fiii oamenilor*», iar când cele două vițe s-au amestecat, a țâșnit din coardele lor vinul mâniei Mele în potop peste pământ, și au pierit toți fiii oamenilor. Cine este cel căruia îi pot Eu spune că fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu? Eu am venit acum două mii de ani Fiu dumnezeiesc și am găsit pe fiii lui Dumnezeu asemenea fiilor oamenilor, și s-au sculat și M-au scos afară din via Tatălui Meu, și vița a rămas fără rod. Dar Eu, rodul viței fiind, am altoit în viță și Mi-am făcut mlădițe, și le-am numit rămășița fiilor lui Dumnezeu, aleasă prin har, ca să fac din ei începătură a fapturilor Mele acum două mii de ani, dar fiii oamenilor sunt nor negru și încețoșat peste pământ. Eu însă sunt lumină, și vin și tai din margini în margini ceața, și Mă arăt soare nou și luminez de șapte ori mai mult, după cum este scris despre venirea Mea. Eu sunt înțelepciunea care biruiește înțelepciunea înțelepților. Eu sunt lumina care rușinează pe fiii oamenilor care-și zic lumină peste oameni. Eu sunt sămânța fiilor lui Dumnezeu, sămânță ieșită din Mine, asemenea Mie, și iată, fiii lui Dumnezeu nu

sunt fiii oamenilor, iar fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu. Cine este cel căruia îi pot Eu spune adevărul acesta?

Când Eu veneam prin prooroci ca să-i adun pe fiii Tatălui din risipirea lor, căci erau risipitori de cele sfinte de peste ei, ei se îngâmfau ca fii ai lui Avraam, și nu primeau lumina cea prin prooroci, iar cei ce nu primesc și nu văd lumina, nu sunt fiii lui Avraam, și sunt fiii diavolului. Eu le-am spus la cei ce-Mi ziceau că lucrez cu Beelzebul împotriva demonilor, le-am spus că ei au de tată pe diavolul, cel de la început mincinos, și din care au purces fiii oamenilor, fii fără Dumnezeu pe pământ, oameni trupești, care nu ating faptele duhului. Iată de ce am făcut din voi venire a Mea, fiilor din grădinița cuvântului Meu. Fiii oamenilor sunt nor gros peste cei fără de cunoștință, și venirea Mea nu se mai zărește între ei. De aceea v-am luat pe voi dintre fiii oamenilor și v-am făcut fii ai Tatălui Meu. Eu v-am făcut fii ai Tatălui, căci cine putea să facă această lucrare peste voi acum când fiii oamenilor își zic „fii ai lui Dumnezeu“; acum când cei ce au de tată pe diavolul își zic „fii ai lui Dumnezeu“ precum își ziceau cei de atunci „fii ai lui Avraam“ fără să facă faptele lui Avraam? Dar iată zilele Mele cu voi, zilele Fiului Omului! Cerul cu pământul se întâlnesc întru venirea Mea. Înțelepciunea Mea cea ascunsă între voi, biruiește înțelepciunea înțelepților și rușinează pe fiii oamenilor care-și zic lumină peste oameni. Eu sunt vița, voi mlădițele Mele. Ridic mlădițe din mlădițe, căci celor care cred în Mine ca și voi, le dau putere, ca și vouă, să se facă fii ai lui Dumnezeu prin darul credinței sfinte. Amin, amin, amin.

Eu sunt sămânța care rodește în pământul cel bun. Sămânța cade în orice pământ, că este semănată de sus ca ploaia peste semănătură, dar sămânța rodește numai în pământul cel bun, pământ pregătit de semănător, pământ de soi bun, pământ sfânt, trup sfânt pentru om sfânt. Omul cel sfânt nu calcă peste cele sfinte din el, peste cele semănate de Mine peste om. Nu omul încreștinat este omul creștin, căci iată, cel încreștinat de om face faptele diavolului. Omul creștin este omul care-și cunoaște cămașa și nu și-o pangărește și nu și-o vinde pentru fiertură roșie, ci, din contra, o stropește cu sfințenie în toată vremea, căci cămașa de creștin este albă și sfântă, iar cele sfinte nu trebuie spurcate. Dar cine este cel căruia îi pot spune Eu adevărul acesta ca să creadă apoi că fiii lui Dumnezeu nu pot fi fii ai oamenilor, și că fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu?

Sămânța fiilor lui Dumnezeu s-a stârpit încă de la început, căci Cain a ucis pe om. M-am ridicat apoi pentru căința lui Adam, și Adam a născut pe Set, și din sămânța lui a ieșit om umilit, om care căuta la Dumnezeu, și, din tată în fiu, s-a născut Enoh, care a urmat căile Domnului pe pământ, și din care căi Domnul l-a luat la Sine după ce i-a arătat pe toate cele ce nu se văd ale Domnului. Și apoi s-a arătat Noe, care a mângâiat pe Dumnezeu cu credința sa. Dar fiii oamenilor erau mulți, și au ademenit pe fetele fiilor lui Dumnezeu, că erau frumoase, fiindcă frumoși sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor. Domnul însă a văzut că s-a înmulțit răutatea oamenilor păcătoși, și S-a mâhnit, și a nimicit pe om, și pe dobitoace, și pe târâtoare, și păsările cerului, căci a zis: «*Îmi pare rău că le-am zidit*». Tot cugetul omului era numai spre rău, și pământul se stricase în fața lui Dumnezeu, căci se umpluse de silnicie, fiindcă tot trupul își stricase rostul său de pe pământ. Atunci Tatăl și cu Mine am spus lui Noe, cel ce era fără prihană în veacul său: «*Am gătit sfârșitul a toată făptura, și îl am înaintea Mea, și voi nimici făptura odată cu pământul*

tul. Dar tu, fă-ți corabie, că Eu voi aduce potop de ape ca să prăpădesc tot trupul de sub cer, dar cu tine închei legământ, ca să umplu iar pământul și să binecuvintez din nou pe om, pe omul care umblă în căile Mele».

O, fiilor de la ieslea cuvântului Meu, v-am spus din nou acestea, ca să știe și neamul omenesc că fiii oamenilor nu sunt fiii lui Dumnezeu, și că omul veacului acesta s-a sfârșit de tot. Pe voi însă v-am luat în mâna Mea ca pe un mănunchi de mlădițe, și vă arăt la tot neamul omenesc, ca să vă știe ai Mei, căci cel mai îndărătnic neam de sub cer este neamul omenesc, care și-a stricat tot rostul său pe pământ. Nu mai văd nimic bun pe nicăieri, decât om îngâmfat, om care slujește omului, om care face faptă bună omului și nu Mie, căci fapta bună pentru Dumnezeu este atunci când omul întocmește venirea Mea umblând în căile Mele și lucrând împlinirea Scripturilor. Amin.

Glasul Meu vine la voi și se răspândește peste pământ, căci am putere să fac din voi îngerași ai Mei ca să sunați peste tot trupul vestea venirii Mele, căci sunteți străjerii care stați înaintea Mea când cuvintez peste pământ. Amin.

Stau deasupra, pe norii slavei Mele, și privesc cu ochiul Meu ceresc peste cei ce au venit la sărbătoarea cerului pe pământ. Trei zile la rând voi petrece în cuvânt peste voi ca să hrănesc mulțimile, fiilor. Când eram cu trupul pe pământ, se purtau mulțimi în urma Mea. Eu le dădeam pâine și pește ca să-i fac să se așeze și să audă cuvântul împărăției cerurilor. Făceam mâncare cu cuvântul, care se făcea pâine și pește, hrană din cer, nu de pe pământ, cuvânt prefăcut în pâine, fiilor, și așa îi făceam să se așeze și să asculte tainele împărăției cerurilor, tainele cuvântului Meu, care lucrează azi peste voi de deasupra, din văzduhul Meu cel plin de îngeri și de sfinți, cel plin de slava venirii Mele, și zic: veniți și prânziți! Veniți și gustați din masa Mea bogată în har! Veniți și învățați calea, și fericit va fi acela în care nu este vicleșug. Amin.

Fiilor din grădină, stați înaintea celor ce se strâng la masa cuvântului Meu, la sărbătoarea cerului cu pământul, dar stați atenți și sus la Mine ca să Mă primiți când vin, că voi fi cu voi în cuvânt trei zile la rând ca să hrănesc mulțimile cu cuvântul Meu. Fiți binecuvântați, fiți cu Mine în voi, că voi sunteți calea venirii Mele, și sunteți frumoși între fiii oamenilor, și Eu vă cânt cum își cântă mirele pe mireasă, și spun: o, ce frumoși sunteți voi printre fiii oamenilor! Amin, amin, amin.

15/28 mai 1999

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Cea mai lungă zi de dragoste: ziua facerii omului când Domnul a obosit, și apoi S-a odihnit. Domnul grăiește despre jertfa Sa. Omul s-a desfăcut în două, și apoi a murit prin păcat. Domnul rostește ridicare omului și iubire cerească.

Din nou Mă las cuvânt deasupra grădinii cuvântului Meu cu cuvânt de sărbătoare, căci sunt cu zile de Rusalii peste voi, copilași străjeri pe pământ pentru cei din cer, care vin cu Mine de lângă Tatăl. Eu și cu Tatăl, una suntem, iar în fața tronului slavei stau îngerii și stau sfinții care au trudit pe pământ pentru această slavă.

Ridicați-vă, voi, porți, ca să între Împăratul slavei! Împărăția Lui este veșnică, și toate stăpânirile Îl vor asculta pe El și Îl vor sluji Lui. Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi

lucrați. Sculați-vă, că e vremea lucrului. Vă dau putere să biruiți slăbiciunile. Vă dau pe Duhul Sfânt, Care poate în toți cei care păzesc poruncile vieții. Trei zile la rând Mă las cu hrană proaspătă pe masă, căci grădina de la voi este masă de altar pe care Se așează Mielul lui Dumnezeu cuvânt de hrană, căci omul se hrănește cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, nu numai cu pâine. Mă așez spre hrană oamenilor pe pământul României, masa Mea de cină, masa Mea de nuntă, la care chem pe tot omul care voiește să mănânce de la Mine. Eu sunt Semănătorul, și arunc sămânța ca să crească rod din ea, dar pământul este prea bătătorit, pământul este cale a fărădelegii.

O, fiilor unși de Mine cu mirul venirii Mele! Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Și hai să punem masă de praznic, cină de Rusalii, căci cuvântul Meu se face unealtă de lucru și dau cu el în pământul înțelenit și fac din el cazma, și întorc brazda cu susul în jos ca să scot deasupra pământ bun, fără buruiană, pământ afânat, ca să semăn pe el sămânța de viață veșnică. Amin.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! că sunteți apăsați de grijile Mele, dar cu pacea Mea în voi le scoatem la capăt, fiilor. Trei zile la rând vă scol pe picioare ca să luați de la Mine și să așezați în carte cuvântul Meu spre mărturia zilelor de nuntă, nunta Mea cu mireasa Mea, căci mireasa aude glasul Mirelui și se scoală și deschide Mirelui, căci sunt zilele nunții.

O, e lungă calea de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, dar iată cum vin Eu de ușor! Vin numaidecât când Mă pornesc să vin. Ca fulgerul vin, căci așa este scris să vin. Când am făcut lumina și cerul și pământul, numaidecât le-am făcut, cu cuvântul le-am întocmit, și ele sunt, căci au ascultat și s-au făcut. Când l-am făcut pe om, Mi s-a părut cea mai lungă zi a lucrului Meu, căci l-am făcut cu cuvântul și cu mâna. Cea mai lungă zi de dragoste, iar după această zi am obosit și M-am odihnit de oboseală, că am lucrat cu mâna cuvântul pe care l-am rostit spre împlinire. O, lungă Mi-a fost așteptarea pentru om, căci omul a murit apoi din pricina semeției. În ziua când s-a semețit, a murit omul, și Eu am așteptat ziua învierii omului, și omul n-a mai înviat, și a tot murit. Am dat să-l înviez pe om cu preț de sânge, dar n-a înviat omul. Atunci am zis: *«Iată, vin să fac voia Ta, Tată, căci în sulul cărții este scris de Mine să vin și să-l înviez pe om cu prețul sângelui Meu»*.

Eu am fost Omul după al Cărui model M-am uitat ca să-l fac pe omul cel întâi zidit. Eu am fost Omul Care este, Care are viață veșnică în Sine, și tot așa l-am făcut și pe om, dar l-am făcut din lut cu mâna Mea, și când am suflat peste lucrarea Mea, ea s-a făcut în omul cel zidit vene și sânge, viață din viața Mea, căci viața Mea este veșnică, iar veșnicia este fără de început și fără de sfârșit. Omul însă n-a rămas viu, căci s-a smuls din Mine, și Eu Mi-am luat din el suflarea de viață pe care i-am dat-o după ce l-am lucrat cu mâna din pământ; iar munca Mea cea din ziua când l-am lucrat pe om, s-a risipit și s-a dus în locuința morților.

O, lungă Mi-a fost așteptarea până ce l-am făcut din nou pe om! Și cum l-am făcut din nou pe om? L-am făcut tot din lut, căci omul a fost făcut din lut. Am venit și M-am însă-mânțat viață în Fecioară, în om luat din pământ, căci omul a ieșit din omul cel întâi zidit din pământ. M-am făcut pământ, trup din trup de om ieșit, dar din porunca Tatălui am ieșit din om. Eu, Cel ce eram cu sânge ceresc, cu viață din cer, M-am lăsat să fiu întocmit ca și omul, cu sânge de om, amestecat cu

sângele Meu, căci Eu eram viața care s-a născut din om. Am făcut aceasta ca să-Mi vărs apoi sângele pentru facerea din nou a omului, și l-am înviat pe om cu preț de sânge, cu sângele Meu cel din Tatăl și cel din om, laolaltă în trupul Meu cel ieșit din Tatăl și din om. Așa l-am făcut din nou pe om, și de aceea Mă numește pe Mine Scriptura: *«Fiul Omului»*. Am primit să fiu numit Fiul Omului, căci Eu sunt Omul Cel nou. Dar cine se lasă pătruns de taina Fiului Omului, ca să se lase spre înviere și spre răscumpărare și ca să fie viu și veșnic, precum Eu sunt? Cine este cel ce înțelege taina Fiului Omului?

O, lungă Mi-a fost așteptarea pentru om! Cea mai lungă zi a fost, căci scris este: *«La Dumnezeu toate zilele sunt ca o zi, și o zi, ca toate zilele laolaltă»*. Rabd îndelung, doar-doar să nu pierd pe omul cel ce s-a smuls din Mine după ce l-am zidit. Omul cel întâi zidit s-a desfăcut în două și s-a dus în cele din care a fost alcătuit. S-a dus în pământ și în cer, căci trupul era luat din pământ, iar sufletul, din Mine era luat și pus în omul cel zidit de mâna Mea. Duhul Meu însă n-a încăput în om, căci omul s-a semețit împotriva Mea cu duhul său, și de atunci aștept aplecarea omului, umiliința omului.

O, lungă Mi-a fost așteptarea până ce l-am făcut din nou pe om! Iar când Mi-am dat prețul sângelui ca să desăvârșesc lucrarea omului cel nou, căci Eu eram Omul Cel nou, atunci, omul cel căzut, uitându-se la Mine, a rostit proorocie și a zis: *«Iată Omul!»*. N-a știut Pilat de ce a trebuit să zică așa când M-a adus afară din pretoriu ca să le spună iudeilor că el nu-Mi găsește vină. Eu, cu cununa de spini și cu veșmântul de porfiră îmbrăcat spre batjocură, am stat înaintea lor, iar Pilat le-a zis: *«Iată Omul! Luați-L voi, căci eu nu-l găsesc vină»*.

Iată, acum două mii de ani l-am făcut din nou pe om. Eu sunt Omul. Sunt Omul Cel nou, Om coborât din cer între oameni. M-am însă-mânțat Eu Însumi în trup de Fecioară și M-am născut prunc smerit, prunc sărac de toate cele de pe pământ, ba chiar și de slava din care purced mai înainte de toți vecii. Duhul lui Lucifer, care lucrează prin mintea cea semeță, cea căzută a omului, a fost păcălit, căci Eu eram taină de nepătruns, dar eram Omul, Fiul Omului. Îngerii din cer Mă vedeau tot lângă Tatăl. Îngerii cei căzuți tot la fel Mă vedeau, căci Eu am fost deopotrivă lângă Tatăl din cer, și lângă mama Mea Fecioară, prunc, și apoi copil, și apoi Om desăvârșit. Am fost taina cea din veac ascunsă și necunoscută de îngeri, darămite de oameni. Numai Tatăl și cu Mine știam această taină, iar acum o știe tot cerul, cel de sus și cel de jos, ba chiar și îngerii cei căzuți o știu, căci acum două mii de ani n-au priceput că Eu eram ca și în cer pe pământ, Fiul Tatălui ceresc, coborât din cer trup între oameni.

Omul cel întâi zidit când s-a sfârșit s-a desfăcut în două și s-a dus în cele din care a fost alcătuit, s-a dus în pământ și în cer, dar Eu, Omul Cel nou, am rămas întreg și desăvârșit, și nu Mi-au mai zdrobit fluierile picioarelor ca să pot muri, căci scris era în prooroci: *«Nu I se va zdrobi nici un os»*. Ostașii însă M-au împuns cu sulița în coastă, ca să dau prețul pentru răscumpărarea omului căzut prin femeia cea luată din coasta sa. Coasta Mea a trebuit să fie rănită ca să-Mi vărs sângele pentru păcatul omului care păcătuiește de șapte mii de ani păcat în trup și păcat în afară de trup. Când păcatul nu atacă trupul omului, el rămâne la porțile trupului și nu-și face coborârea în trup dacă omul este cetate tare. Dar când omul se face frate cu păcatul, atunci păcatul coboară în trup și

stăpânește în om, căci se face mai tare ca omul, fiindcă Eu așa am spus atunci: «*Nimeni nu poate jefui casa celui tare până mai întâi nu-l leagă pe el, și apoi îi jefuiește casa*».

O, să nu se mai laude omul că Mă iubește, și să se umilească omul. Să nu se mai bucure omul de Mine dacă Eu nu Mă pot bucura de el. Să se umilească omul, căci în coasta Mea stă nevindecat semnul păcatului omului, mărturie de neșters pe trupul lui Dumnezeu Fiul. Iată de ce am venit să Mă fac pe pământ Fiul Omului. Duhul lui Lucifer și al îngerilor lui este duh rușinat de iubirea și de mila Mea pentru omul căzut din veșnicie.

Am luat asupra Mea vina ta, omule. Semnul păcatului tău stă mărturie de neșters pe trupul Meu dumnezeiesc. Ai păcătuit în însuși trupul tău, căci femeia este trup din trupul tău luat. Eu port semnul păcatului tău în însuși trupul Meu de atunci de când am venit să Mă fac Fiul Omului ca să-l scot pe om de sub vină. Am luat asupra Mea vina ta, ca un vinovat, dar tu ești vinovatul. Umilește-te, căci păcatul tău este sulița care s-a înfipt în coasta Mea, iar Eu sunt Dumnezeu. Am venit după tine, am venit iar. Iată-Mă! Umilește-te, dar. Iubește-Mă, că Eu te-am iubit pe când erai păcătos. Iubește-Mă pe Mine, căci tu ești și acum păcătos, și n-ai ce iubi la tine decât păcatul din tine, căci pofta ta zămislește păcat în tine de șapte mii de ani. Iubește-Mă pe Mine, căci Eu sunt veșnic, iar tu ești trecător, fiindcă păcătuiești. Eu am șters păcatul tău, că de aceea am venit, căci sângele Meu nu pătează, ci spală și curăță și șterge, dar tu și acum păcătuiești. Sângele Meu este viața Mea, așa cum sângele tău este viața ta. Al tău însă pătează în trupul tău și în afara trupului tău, că te-ai smuls din Mine și ai rămas vinovat, și sângele tău pătează, păcătuiește, ucide și în tine și în afara ta pe Dumnezeu. Iubește-Mă pe Mine, că am lăsat hrană bogată pe masa ta când am plecat la Tatăl. Trupul și Sângele Meu le-am pus pe masa ta, ca să ai din Mine, ca să Mă înlocuiești cu tine, și să fiu Eu în tine, și tu în Mine în veșnică iubire. De ce, oare, lungești așteptarea Mea? Iată izvorul Meu și masa Mea de cină, și tu nu ești vrednic, și ești fără veșmânt. Nu mai am om sfânt pe pământ care să vină după tine, că e numai minciună în om. Am venit Eu, am venit după tine, am venit iar. Iată-Mă. Umilește-te, dar, căci sunt în suferință pentru tine. M-am făcut Fiul Omului, ca să pot veni lângă tine, omule. Lasă-te pătruns de taina Fiului Omului. Eu sunt Omul Cel nou, cu duh dătător de viață, și nu este Dumnezeu afară de Mine. Nu este om afară de Mine care să-ți facă bine.

Omule, îți ești dușman tu însuși. Ai nevoie de Mine, ca să te vindeci de deșertăciune, că nimic nu este adevărat pe pământ decât Dumnezeu când încapă cu omul pe cale. O, e scumpă viața și nu ai cu ce s-o plătești. Ea se plătește cu viață, și tu n-ai viață, omule, fiindcă purezi din păcat. Pot Eu să-ți plătesc prețul vieții dacă vrei să ai viață. Pot Eu să-ți dau din darul pe care l-am dat pentru fiecare om, numai dacă vrei, numai dacă iubești viața. Iată, îți dau mângâiere și îți spun: fii copil la trup, și Dumnezeu la duh, și vei avea taina omului cel nou, pe Hristos, Omul Cel nou. Fii precaut, că Eu când am plătit pentru păcatul tău am început cu nașterea, apoi cu pruncia, apoi cu copilăria, și apoi cu omul cel desăvârșit prin Tatăl. Le-am luat pe toate ca să le trec și ca să-ți dau ție o zi pentru toate, căci apoi am murit ca omul, dar nu am pierit, ci am înviat, și așa ți-am plătit învierea. Umilește-te și înviază! E mult până mâine. Acum este vremea, că lungă a fost așteptarea și răbdarea Mea. Fă-te ca Mine, omule! Amin, amin, amin.

O, fiilor de la iesle, lucrarea Mea de trei zile peste voi este taină de înviere pentru cei ce aleg suferința cea pentru înviere. Eu prin suferință am câștigat învierea cea dintre morți. Așa i-am spus și omului. Vin mereu lângă voi cuvânt, ca să Mă audă omul și să se apropie să asculte. Fiilor, nu vă mirați de ceea ce vă spun, că iată ce vă spun: nici un loc de sub cer nu este mai frumos pentru Mine, mai mângâios și mai dulce ca locul Meu de la voi, ca întâlnirea Mea cu voi. Pe nicăieri nu-Mi găsesc pacea ca și la voi, că Eu slavă de la oameni nu primesc. O, dacă i-aș încerca pe cei care zic că Mă iubesc, i-aș face să vadă și ei, că ei nu știu ce este iubirea. Iubirea este suferință, nu este mângâiere. Mângâierea este plata iubirii, dar mai întâi trebuie să fie iubire, să știe omul ce este și cine este iubirea. Nu omul este iubirea, dar omul nu înțelege taina Fiului Omului. Fiilor, omul nu poate să fie iubire, căci Eu sunt Iubirea, Eu, și nu este Dumnezeu afară de Mine. O, să nu se mai laude omul că Mă iubește și că se bucură. Să nu se mai bucure omul de Mine dacă Eu nu Mă pot bucura de el. Să se umilească omul, căci iarăși spun: în coasta Mea stă nevindecat semnul păcatului omului, mărturie de neșters pe trupul lui Dumnezeu.

Fiilor, Mă bucur de voi că stați străjeri pentru cuvântul Meu, care plânge peste pământ. Mă mângâi cu voi, că voi sunteți mângâierea Mea. Sunteți mici, sunteți slabi, sunteți obosiți, fiilor scumpi. Eu însă suflu peste voi și vă înviez ca să puteți pentru Mine. Omul poate pentru el, dar pentru Mine nu poate, că nu Mă iubește. Pe voi însă v-am cuprins în taina venirii Mele și v-am îngădit de jur împrejur ca să fiți ai Mei și să Mă credeți că Mă doare și că aștept ziua Mea de biruință împotriva semeției omului care s-a smuls din Mine. Aștept ziua umilinței omului, fiilor.

O, trei zile la rând petrec cu voi sărbătoare de Rusalii. Luați Duh Sfânt, ca să fiți bogații Mei, ca să aveți împărăția cerurilor înăuntrul vostru. Amin. Dați celor ce primesc, dați celor care cer, dar mai ales dați celor care au, căci scris este: «*Celui ce are, aceluia i se va da*». Amin, amin, amin.

16/29 mai 1999

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt.

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Vorbirea Tatălui Savaot cu Fiul Său: plinul după om. Dreptatea Domnului va face pământul nou și sfânt ca la început. Limbile Duhului Sfânt cheamă omul la pocăință. Cel ce fuge de Domnul este om fără de cale.

Sunt deasupra grădinii cuvântului Meu cu mare slavă cerească. Sunt cu Tatăl. Amin. Duhul Sfânt din Tatăl și din Mine plutește peste sfinții și peste îngerii cei veniți cu slava Mea deasupra ieslei cuvântului Meu. Duhul Sfânt Cel din Tatăl și din Mine Se sărbătorește pe Sine și întreiește lucrarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt. Amin, amin, amin.

Am venit, fiilor străjeri. Ieșiți înaintea Mea. Vă dau cunună din slava Mea lucrată, că Mi-ați fost cărare ca să vin și să Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu trei zile la rând. Sunteți osteniți. Tatăl Meu vă atinge frunțile și vă mângâie obrăjorii și vă luminează privirea, că sunteți cu inimă mare și vegheați cu iubire coborârea cuvântului Meu. Amin.

Tată Savaot, iată Eu și cei mai mici ai Mei și ai Tăi! Mângâie-i, Tată. Cuvântul Meu ești Tu, și cuvântul Tău sunt Eu. Tată, mângâie-i pe cei ce trudesc pentru Noi. Amin, amin, amin.

— **O**, sunteți osteniți, măi copilași! Fiul Meu Se mistuie în voi, că El fi-va să vină văzut curând, curând, și e mistuit de dor pentru ziua când va fi să-Și verse slava Lui cea văzută, slavă ca și a Mea, peste cei ce cred și peste cei ce nu cred că El vine.

O, pușori mititei, Eu, Tatăl Savaot, sunt în Fiul Meu. Cine mai vrea în veacul acesta să fie prunc ca și voi, să fie pușor al lui Dumnezeu? căci Fiul Meu este puiul Meu, și mereu l-a strigat pe cel iubit, pe om l-a strigat, și a zis: «*Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am dat să te adun la sân, ca și cloșca în vreme de furtună, cloncănind ca să-și strângă pușorii sub aripi și să nu-i piardă și să nu rămână pustie de pușori*». O, copilași osteniți de trudă cerească, nu pământescă, o, tată, o, pușori, voi sunteți cei din urmă, cei mai mici, și de aceea vă spune Tatăl pușori. Fiul Meu trudește în voi ca să-Și adune roadele, dar iată, lucrătorii n-au roade și nu este adunătură pentru masa cea de nuntă a Fiului Meu. Mă doare pentru Fiul Meu, că L-am rupt de la sân și L-am trimis după om, ca să-l aducă înapoi pe om.

La începutul omului, Eu și cu Fiul Meu am făcut omului grădină de rai. Nu știam ce să-i mai facem omului ca să rămână el bucuria Noastră. Eu și cu Fiul Meu Ne bucuram de om, dar omul cel zidit de Fiul Meu după sfatul Nostru, omul s-a bucurat de trupul său și a uitat de Dumnezeu, de la Care avea trup, și suflet în trup. Omul cel întâi zidit a fost lucrat de Dumnezeu om desăvârșit, și pruncia n-a cunoscut-o, deși avea un Tată, un Creator, un Stăpân în el, căci sufletul din el era din Dumnezeu, și omul s-a semețit, și a ieșit din rai. Atunci am zis Fiului Meu: «*Du-Te, Fiule, că e lungă vremea de când Ne uităm să-l zărim pe om întorcându-se singur. Du-Te, tată, și învață-l pe om suferința, nu fericirea. Du-Te, Fiule, că fericirea îl face pe om să Ne uite, tată. Du-Te, și să Te întorci la Mine cu omul pe umeri, că omul e munca Noastră, și e ziua Noastră, căci cu mare dragoste am pus Eu dragostea Mea în mâna Ta când ai luat pământ în mână și ai făcut trupul omului uitându-Te la Tine, Fiule scump. Apoi am zis să suflăm din Noi peste el suflet, și ai intrat suflet în trupul cel zidit de mâna Ta, că Tu ai ascultat de Mine, tată, când am zis să-Ți dau în dar omul și să avem om după chipul și după asemănarea Noastră*».

O, Fiule, azi grăiesc peste cei mici de la sfârșitul timpului și le zic lor pușorii Noștri, ca să fie pușori, că iată, omul cel împlinit a ieșit de sub aripile Noastre. Omul cel înțelept de azi se bucură de slava lui, și nu poate fi mic omul mare, și nu poate intra sub semnul stăpânirii, că este mare și își are adăpostul lui. Te-am trimis pe pământ ca să Te faci prunc de om și să Te faci sămânță nouă pentru ca să iasă din ea om ca și sămânța, și a ieșit, căci din poporul Meu Israel a ieșit sămânță, și sămânță din sămânță. Tu ai fost sămânța, iar rodul Tău au fost ucenicii Tăi, care s-au supus cuvântului Tău și s-au făcut prunci la sânul Meu prin Tine, Fiule al Meu. Israel însă era mare prin alegerea Mea, prin făgăduințele Mele de peste el, și s-a semețit, și s-a sculat să-Mi risipească puii. Tu erai cloșcă cu pui în mijlocul lui Israel, Fiule trimis, dar n-a voit poporul Meu să creadă lucrarea Mea cu Tine, și a rămas pustiu și de cloșcă și de pui, și de atunci rătăcește în necredință, că și azi Te așteaptă să vii, după făgăduința cea din prooroci. Și iată, vii, și vei veni, că ai venit acum două mii de ani, și urmele Tale au rămas vii, și ele mărturisesc că ai venit, și că vii, și că vei veni iar, Fiule născut pe pământ de două mii de ani, din Tatăl și din Israel prin Fecioară.

Binecuvântat să fii de toate popoarele, de toate limbile, în cer sus, și pe pământ jos, Fiule Care ești în cer și pe pământ

deopotrivă, din veac și până în veac! Eu sunt Tatăl Savaot, și Te mărturisesc, Fiule, din mijlocul îngerilor și al sfinților cei ce nu se văd. Îmi părăsesc scaunul slavei și vin cu Tine în grădină. Cobor până la om, căci sunt Tatăl omului cel întâi zidit. Duhul Sfânt Cel din Mine și din Tine îndumnezeiește omul, dar omul trebuie să se aplece cu credință, căci credința este slava lui Dumnezeu în om. Credința îl îmbracă pe om în slavă, și omul poate tot ce voiește Dumnezeu, numai să poată crede, numai să nu se rușineze cu Dumnezeu, căci cine se rușinează cu Dumnezeu, acela se ascunde de slava lui Dumnezeu.

O, fiilor copilași, stați cu dreptatea Mea înaintea neamurilor de sub cer, căci dreptatea va încununa pământul și îl va face nou și sfânt, precum a fost la facerea lui cea dintâi. Pământul cel dintâi a fost cufundat în adânc de mâna omului. Cel de al doilea pământ, iată-l cum este: este supus omului și este adânc al fărădelegii, în care îngerii cei căzuți prin semeția omului, își fac lucrarea prin om ca să biruiască împotriva lui Dumnezeu. Dar pământul cel făgăduit vouă și celor ce vor fi ca voi, este pământ drept prin cei drepti, care îl vor stăpâni în vecii vecilor. Amin, amin, amin.

Fiule Emanuel, nu fi trist, tată. Ai cu cine să Te bucuri. Când ai venit de-a dreapta Mea, după ce Te-ai dovedit Fiul Meu și Dumnezeu prin înviere și prin putere, n-ai lăsat nici atunci mulți care să le mărturisească pe cele lucrute de Tine. Tot așa și acum, sunt puțini, dar sunt mici, ca să Te poți Tu desăvârși în ei cu înțelepciunea Ta, că Eu i-am ferit de înțelepciunea cea de pe pământ încă din pântecul mamelor lor pe cei unși în grădină pentru Tine și pentru zilele cele de apoi. I-am adus apoi lângă Tine, aici, la izvor, și le-am dat să bea și să fie cu apa vieții pe masă mereu. Și iată-i. Ei sunt cei ce Te primesc dându-Ți sălaş inimioarele lor în care Tu ai pus izvor de credință pentru venirea Ta. O, mângâie-i, Fiule scump. Sunt Tatăl, și sunt cu Tine. Le dau cunună de slavă, că Ți i-am dat mireasă, și lumea nu-i cunoaște, Fiule. Ei sunt cuprinși în taină, că așa este lucrul lui Dumnezeu între oameni, ca să poată crește credința pe pământ, credința sfântă, Fiule al Meu.

Tu ești Cuvântul Meu. Sunt cu Tine, și Mă bucur. Tu ești Cuvântul Meu, trimisul Meu, Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit. Amin, amin, amin.

— **O**, Tată, Tată Savaot, voiesc să-Mi lărgesc cortul nunții, căci Duhul Sfânt Se desăvârșește și Se poartă de la margini la margini și suflă cu puterea cuvântului Meu și scoală pe mulți. Dar sunt atâtea gloate, Tată, mulțimi peste mulțimi care n-au untdelemn în candelă, care n-au veghe pentru venirea Mea. Mulțimi și iar mulțimi se pregătesc să-Mi facă venirea, dar cine, oare, vine pentru așa pregătire? Care este acel hristos care vine la planul omului cel fără viață din cer?

O, Tată Savaot, când M-ai trimis pe pământ între oameni, am slobozit din Mine semne cerești și lucrări mai presus de fire. Ba chiar și după ce M-am ascuns din ochii lor am lucrat lucrarea Duhului Sfânt, de atunci și până azi, ca să nu Mă uite omul, dar iată, nu găsesc veghe sfântă pentru venirea Mea, și ea vine. Vine ziua venirii Mele cu slavă, Tată, și ce voi face cu cei ce dorm? Ce voi face, Tată? Ce voi face, Tată? O, ce voi face, Tată?

O, fiilor străjeri, am venit să dau pe Duhul Sfânt peste pământ. O, iubiții Mei ucenici, am venit, căci sunteți adunați laolaltă în loc binecuvântat de cuvântul Meu, care lucrează peste voi. Din cer vin. Ca un vuet vin, ca vântul care bate cu

putere ca să se aplece totul de vijelie, ca să umplu grădina în care sunteți adunați în numele Meu, și lângă voi au venit la cuvântul Meu mulți să asculte.

Fiilor unși cu mirul venirii Mele, împart vouă limbile Duhului Sfânt. Aplecați-vă capetele, deschideți porțile, căci voi sunteți porțile dintre cer și pământ, pe care intră Domnul. Să se zvonească peste tot pământul că aici vorbește Dumnezeu Cuvântul, Care vă dă vouă limbile Duhului Sfânt. Să fie în uimire, și să nu fie nimeni nedumerit de cele ce aduc Eu peste grădina Mea din România. Aceasta este ieslea cuvântului Meu, munte sfânt pe care stau Eu, Domnul, ca să chem pe toate popoarele să audă vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine și cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu duhul dreptății, moștenitor peste cele noi. Este scris că în zilele cele de apoi va veni Duhul Sfânt peste tot trupul, ca râul care crește și dă peste margini, iar robii și roabele Mele vor prooroci de la Duhul Sfânt și se vor face izvor de apă izvorătoare peste toate noroadele de sub cer.

Iată zilele Duhului Sfânt! În zilele ce vin, voi slobozi semne și minuni sus în cer și jos pe pământ: sânge, foc și negură de fum. Soarele se va schimba în întuneric; luna, în sânge, că Eu vin, și așa este scris să fie mai înainte ca să vină Domnul. Să se scoale pe picioare tot omul de sub cer, că Eu, Domnul, le pătrund în inimi și le zic: pocăiți-vă de toate câte ați făcut împotriva Mea și împotriva voastră! Lăsați credința sfântă să vă pătrundă, că e Duhul Sfânt grăind din cer peste pământ. Căutați iertarea păcatelor, că Duhul Sfânt voiește să Se așeze peste tot omul. Umiliți-vă, și rămâneți în umilință, că omul cel întâi zidit nu a știut ce este pruncia și umilința, și s-a semețit, și a ieșit de sub Stăpânul său și s-a dus în locuința morților. Mântuiți-vă de neamul acesta abătut de la Dumnezeu! Dați-vă Domnului! Amin, amin, amin.

Fiilor de la izvor, am ridicat stăvilarele ca să curgă izvorul peste tot pământul. V-am dat făgăduința că veți fi râuri de ape izvorătoare pentru toți cei însetați, de departe și de aproape, ori pe câți Eu îi voi chema și îi voi îndemna să vină să bea, să vină la masa Duhului Sfânt. O, sunteți osteniți. Eu și mai ostenit sunt. De șapte veacuri nu M-am mai odihnit, dar Eu sunt Domnul puterilor în cer sus și pe pământ jos, și vă mângâi și vă dau inimă mare ca să puteți cuprinde cu ea cerul și pământul, de la margini la margini. Mă mistui în voi cu grija venirii Mele. Tatăl Meu vă dă curaj, și Eu vă dau, și voi dați-vă, că sunteți îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Vă dau ajutor și din cer și de pe pământ. Duhul Meu Cel Sfânt schimbă omul la inimă, mișcă mintea omului, înviează sufletul omului, și voi veți fi purtați pe brațele Mele, prin cei ce se vor apropia să pună umărul sub crucea venirii Mele, că e cruce grea venirea Mea, că omul e tare la cerbice și trăiește sub cer numai pentru el, iar Eu n-am cu cine să-Mi duc crucea venirii Mele; n-am decât cu voi, și voi sunteți mici între cei ce s-au făcut mari pe pământ. Omul dușman, omul trufaș, omul nepăsător și negru la suflet zice că voi sunteți bogați. Numai Eu și cu voi știm truda crucii venirii Mele. Cel harnic nu este bogat, că dacă ar fi bogat, n-ar mai fi harnic, și s-ar culca și s-ar scula și și-ar petrece vremelnicia în mijlocul bogățiilor lui. Voi nu sunteți bogați decât în Dumnezeu. Sunteți bogații cerului, căci aveți la voi împărăția cerurilor întru lărgimea ei. Amin.

O, cel ce are asupra lui semnul stăpânirii, acela are semnul împărăției cerurilor, țara cea mai bogată între cer și pământ. Cel ce nu are asupra lui semnul stăpânirii, pe care și îngerii îl au, acela este omul cel pribeag, om fără țară, că numai o țară poate avea omul. O, de când omul și-a pierdut țara,

de atunci pribegește omul din loc în loc, din furtună în furtună, căci omul este fugar de când s-a sculat să omoare pe om. Țara omului fără țară se numește fugă. Fuge omul, că este fugar, fuge sub amenințarea timpului, căci omul a înființat timpul, iar timpul este dușmanul veșniciei omului. O, cel ce nu are asupra lui semnul stăpânirii, semnul țării cerești, acela este om fugar, om care se teme de Dumnezeu, căci teama este cu cei ce n-au scăpat de urmărire. Fuge omul, fuge mereu. Unde fuge, oare? Fiilor, vreau să-i stau omului în cale și să-l întreb: unde fugi, omule fugar, omule fără cale? O, ai uitat că ești pe pământ făcut de Dumnezeu și că ochiul Meu este pururea pe urma ta. Te caut de șapte mii de ani, și te voi găsi când tu Mă vei vedea. Ochii tăi sunt mereu spre tine, și de aceea fugi, iar în urma ta sunt Eu, și ochiul Meu îți caută fața. Uită-te înapoi, omule fugar! Sunt pe urma ta, că ești fără călăuză. Călăuza este în urma ta. Uită-te înapoi, și ochii tăi Mă vor vedea pe Mine pribegind pe urma ta de șapte mii de ani.

Omule, nu este Dumnezeu afară de Mine. Spune-Mi pe cine cauți, spune-Mi unde mergi, spune-Mi de ce fugi! Răspunde-Mi! Am venit în brațe cu țara ta cea pierdută. Ea este împărăția cerurilor, iar Eu sunt Împăratul. Oprește-te, omule fugar! Hai să-ți dau de lucru în via Mea, în ogorul Meu, în stupul Meu. Hai, omule fără căpătâi. Pâine și vin, miere și lapte, untdelemn pentru rane am pe masa împărăției Mele. Cântare de Duh Sfânt cântă și te cheamă să te uiți și să ascuți glasul Duhului Sfânt, care se revarsă peste tot pământul. Ție îți poruncesc: oprește-te, că iată țara! Numai o țară are omul. Am venit să te iau acasă, omule. Amin, amin, amin.

O, copilași străjeri, Mă aplec înaintea voastră și vă mulțumesc pentru că v-ați pus punte ca să vin după om și pentru ca să vină omul după Mine. Vă încununez cu slava Mea cea nevăzută, că Mi-ați fost casă de popas trei zile la rând. Acum, fiilor, să slobozim mulțimea, că Eu am scos apă vie din fântână și le-am dat să bea și să nu mai înseteze, și le-am dat pâine. Fântâna Mea este adâncă; adâncă în sus, nu în jos. Am făcut din voi ciutură a fântânii Mele. V-am dat cofițe, v-am dat cănuțe, v-am dat ca să dați mulțimilor să bea. V-am dat iubire multă ca să vă țină în putere. V-am dat îngeri ajutători și ascultători ca să vă slujească în toate, și ca să asculte de voi vremea cea cu soare și răcoarea și vântul cel dulce și păsările cerului și pământul și cerul și omul, fiilor, și toate câte sunt, ca să pot fi Eu cu voi în sărbătoare de Rusalii pe loc sfânt. Acest orașel este cel mai frumos loc de pe pământ, pentru că voi sunteți cei mai frumoși între fiii oamenilor. Vrând-nevrând, nimeni din această cetate nu s-a împotrivit Mie sau vouă. Vrând-nevrând, toți cei chemați au ascultat să vină. Acum, le dau plata după faptă, și vor vedea că le dau, dar plata cea mai prețioasă pe care le-o dau, sunteți voi; voi, cei mai frumoși între fiii oamenilor; voi, cei iubiți de Dumnezeu; voi, cei trudiți și împovărați de grijile Mele, că Eu Îmi pregătesc venirea, iar sub brațul crucii Mele vă am pe voi. Curând, curând vin, și se vor rușina toți cei ce s-au făcut mari peste pământ când vor vedea că Eu Mi-am purtat crucea venirii Mele cu voi, cei mai mici, cei mai slabi, ca să vadă cei tari că țaria pământescă rușinează și că umilința cerească încununează timpurile, căci Eu, Domnul, iubesc pe omul în suferință, care seamănă cu Mine la trup și la suflet și la duh.

Fiilor, fugiți de slava care vine de la om și închinați-vă Mie slava voastră, că Eu v-am dat-o. Micșorați-vă, și măriți slava Mea în voi, că a celor mici și umiliți este tot ce am pregătit Eu pentru încununarea vremilor.

Celor ce v-au însoțit neobosit, le-am dat pâine, și le mai dau îndemn ceresc să nu se rușineze cu Mine înaintea oa-

menilor. Și le mai dau povață dulce să-și vândă averea minții și să cumpere de la Mine aur lămurit în foc și să nu se întorcă într-ale lor triști ca tânărul cel bogat în înțelepciune, căruia Eu i-am zis: «*Vinde-ți averea ta, și apoi vino ca să fii cu Mine în lucrul ce-l am de la Tatăl să-l săvârșesc*». Și le mai dau iertarea păcatelor lor, care se iau de peste ei prin părere de rău că le-au făcut, și le spun: mergeți în pace! Credința să vă fie sfântă, ca să vă mântuiască de voi înșivă. Mergeți, și nu păcătuți, ca să fiți iertați de cele din vremea neștiinței voastre. Amin, amin, amin.

Acum, copilași, vă dau odihnă trupului și sufletului și duhului vostru, dar și Duhului Meu din voi, că fără Mine nu puteți nimic, fiindcă voi ați murit pentru voi, ca să fiți pentru Mine. Amin. Sunt deasupra grădiniței voastre. Sunt cu Tatăl. Îngerii și sfinții se apleacă înaintea voastră și salută sărbătoarea de la voi, sărbătoarea de Rusalii. Au stat cu frică și cu iubire și au ascultat și ei ca și voi cuvântul Meu cel de Duh Sfânt. Tatăl Savaot vă dă mirul ceresc, căci sunteți miruiții Domnului pentru zilele cele de acum.

Vă mângâie Tatăl, că este Tatăl, iar voi, fiii. Eu vă dau crucea venirii Mele. Nu fiți triști că v-o dau. Ea este biruința voastră. Nu vă temeți că sunteți mici, căci cei mici sunt cei ce pot; cei goi sunt cei ce sunt înveșmântați; cei oboșiți sunt cei ce se vor odihni; cei harnici sunt cei ce vor avea; cei triști sunt cei ce se vor bucura.

Fiți treji, fiilor! Curând, curând, Eu vin. Fiți treji! Fiți treji! Fiți treji în toată clipa, că pe neștiire vin, și curând vin. Și acum, pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Pacea Mea cea din grădină este pacea voastră, fiilor. Rămâneți în sărbătoare de Duh Sfânt. Rămâneți bucuria Mea și bucurați-vă suferind pentru Mine, căci după ce voi veni, nu veți mai suferi, și veți fi în zi de odihnă, și veți fi odihna Mea. Amin, amin, amin.

17/30 mai 1999

Sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Cuvântul rostit este cel care judecă. Pier duhovnicii României unul câte unul hulind pe poporul Domnului și cuvântul Domnului, păcătând cu hulă împotriva Duhului Sfânt. Arhiereul Vasile Târgovișteanul este în suferința pe care singur și-a rostit-o prin necredință. Nici un păstor nu voiește să-l dea Domnului pe păstoriții lui.

Eu, fiilor, dacă sunt Cuvântul, tot așa trebuie să și lucrez. Numele Meu trebuie să fie adevărat, căci Mă numesc Dumnezeu Cuvântul, și sunt taina cea care lucrează de deasupra voastră și se face cuvânt. Amin.

Eu, fiilor, Mă fac cuvânt, Mă fac ceea ce sunt, și de aceea vin mereu cuvânt la voi. O, nu vă lăsați doborâți de venirea Mea la voi, nu vă lăsați îngreuiți de coborârea Mea mereu peste voi, că nu e altă fericire mai bună pentru om, și Eu trebuie să Mă împlinesc peste om. Numai că nu am om peste care să Mă pot împlini, fiindcă omul a murit față de Mine, și a înviat pentru sine. Vă am însă pe voi fii peste care Mă împlinesc făcându-Mă cuvânt, și din cuvânt, faptă împlinită și văzută. Îmbujorați-vă pentru Mine și înflăcărați-vă pentru venirea Mea la voi, că aceasta este vremea. E vremea să vin și să împlinesc cele scrise pentru vremea venirii Mele, fiilor. Vă curăț de toți scaii care dau să se agațe de voi în mersul Meu cu voi prin mijlocul oamenilor. Am îngeri păzitori în fața și în spatele vostru, în dreapta și în stânga voastră, căci cel ce vă osândește pe voi, își va purta osânda oricine ar fi el. Voi însă aveți ungere de la Mine și ea vă învață toate câte trebuie să

știți, și de aceea vin mereu la voi. Ungerea pe care o aveți de la Mine, este semnul cel de pe casa Mea de coborâre. V-am pregătit mult și sfânt pentru ungerea aceasta care v-a chemat pe voi dintre fiii oamenilor. V-am ales apoi prin ungere și v-am dat darul credinței sfinte ca să aveți putere să stați înaintea Mea, să stați întru întâmpinarea Mea, fiilor unși. Dar iată, se scoală mulțimile la șoapta cea dulce a cuvântului Meu. Întăriți-vă dar, că aveți de stat pe picioare pentru Mine, fiilor.

Am petrecut în voi trei zile la rând și M-am arătat cuvânt, și am strâns pe lângă voi pe mulți de departe și de aproape ca să asculte cuvântul Meu cel de la iesle. O, fiilor, să nu vă îngreueze coborârea Mea la voi. Jugul Meu este ușor, fiilor, că e rău și fără jug. Învățați-i pe toți cei ce-Mi aud șoapta, învățați-i, cum v-am învățat Eu pe voi, să intre sub jugul Meu, căci Eu așa am spus: «*Cel ce dă să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea și așa să-Mi urmeze*». Cel ce aude cuvântul Meu, să-l și îplinească. E greu de cel ce auzind se face neîmplinitor. Eu așa am spus: «*Dacă cineva aude cuvintele Mele și nu le păzește, Eu nu-l judec, căci n-am venit să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea. Pe cel care se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele are cine să-l judece. Cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi, pentru că Eu nu vorbesc de la Mine Însumi, ci Tatăl M-a trimis, El Mi-a poruncit ce să spun și ce să vorbesc*».

O, fiilor, nu vă lăsați oboșiți de coborârea Mea la voi. E vremea judecății, fiilor, că Eu v-am spus de multă vreme că Mă voi judeca cu cei ce M-au judecat pe Mine, și pe voi pentru Mine. Acum împlinesc tot ce am spus Eu vouă. Amin, amin, amin. Și am împlinit, și împlinesc, și de aceea trebuie să stați voi înaintea Mea, că vine ziua Mea cea mare când nimeni nu va mai crede în nimic și în nimeni decât în Mine și în voi, fiindcă nimic nu va mai fi decât judecata față în față cu fapta. Tot omul va fi dezvelit. Se va dezveli om pe om și se va așeza rușinea peste tot omul, că e vremea judecății faptelor omului. Eu, Domnul, sunt Cel ce am hotărât aceasta. Nimeni nu va mai sta cu capul în sus, și va sta omul cu fruntea aplecată și rușinată în fața Mea și a credincioșilor Mei, căci credincioșii Mei nu s-au rușinat să fie ai Mei între fiii oamenilor. O, e grea judecata cea pentru faptă, dar cea mai rușinoasă judecată va fi aceea pentru necredință, fiindcă Eu de la început am spus că voi fi cu cei sfinți pe pământ, de atunci și până azi, dar necredincioșii sunt oameni trufași și au apăsât peste pământ cu slava lor deșartă, cruce rușinoasă, viață fără de rușine înaintea lui Dumnezeu.

Am spus, fiilor, că voi pleca cu fruntea la pământ pe cei ce s-au numit biserică a Mea fără să aibă fapte de credință, fără umilință, fără credință în cuvântul Meu, cel ce Mă aduce ca să vin. Iată-i pe duhovnicii României, pier hulindu-Mă, căci ei nu știu ce fac, dar e vremea judecății, și aceasta este plata lor: pier hulindu-Mă pe Mine și pe voi, că Eu nu dau ridicare celor ce hulesc pe Duhul Sfânt, celor ce nu cred azi în Mine și în voi, cei care v-ați pus punte pentru venirea Mea, că ei n-au voit să vin, și nu s-au pregătit să vin, și Eu am venit, și vin pe neștiire, precum este scris să vin pentru cei ce nu veghează întru venirea Mea.

Fiilor, Eu sunt Domnul, și Mi-a fost milă de om, și am venit după om. Iată ce vă poruncesc, căci sunteți unșii Mei: rugați-vă pentru iertarea celui ce a lovit în Mine și în voi și în arhiereul Meu Irineu, care a fost cu voi. Rugați-vă, fiilor, pentru arhiereul care a stat peste cetatea Târgoviștei, că este judecat de cuvântul pe care nu l-a crezut, căci Scripturile Mele așa grăiesc: «*Pe cel care se leapădă de Mine și nu primește*

cuvintele Mele, cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi». Amin. Rugați-vă voi la Mine să-i micșorez pedeapsa, că el n-a știut ce face lovind în voi și în arhiereul Meu Irineu, cel ce este uns de Mine peste vremea aceea, uns ca să aducă peste tot pământul lumina Mea cea neînserată, învierea omului, pocăința omului, căci este unsul Meu peste biserică și peste oricine se face biserică a Mea, locaș al Meu, om viu, om nou și sfânt, precum Eu sunt. Fiilor, pomeniți înaintea Mea iertarea păcatelor arhiereului Vasile, cel ce a lovit cu necredință în voi. N-aș voi să piară și el fără de pocăință, așa cum se duc unul după altul duhovnicii României, hulind pe Duhul Sfânt, Care-Și are casă la voi. Rugați-vă Mie pentru sufletul lui, pentru pocăința lui cea de la Mine, căci duhul lui e numai jale acum, și M-a prins jalea de el, fiilor. El prinde să-i pară rău pentru ce a făcut, că a scuturat praful de pe picioare peste voi și peste grădinița cuvântului Meu, și și-a jurat să nu creadă chiar dacă și-ar pierde amândouă picioarele. O, picioarele lui s-au grăbit să aducă pe arhiereul Meu Irineu, cel uns de Mine peste biserică, și l-a adus și a răs de el în poarta coborârii Mele ca să-l facă să smulgă țărâșul de la locul lui. Eu însă am fost mai tare ca el, căci sunt Domnul, și el a căzut prin cuvintele lui. Cel ce se ridică împotriva Mea și a voastră, acela cade, căci cuvântul Meu cel de peste voi este foc și pucioasă peste cei ce nu cred în el. Fiilor, voiesc să-l ating apoi, și să-l ușurez de păcatele cele făcute până acum împotriva Mea dacă se pocăiește. Fiilor, câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Amin, amin, amin.

Aș voi să se pocăiască tot omul, fiilor, că la potop s-a pocăit omul. Aș voi să se îndrepte omul spre Mine cu tot dinadinsul, dar iată, omul cade sub faptele lui și nu-și vine în fire, și nu dă să se întoarcă la Mine.

O, fiilor unși, am venit la voi, că e sărbătoare în cer și la voi. Sunt cu împăratul creștinilor, cel ce a iubit pe cei credincioși ai Mei în vremea sa, căci Eu l-am făcut să creadă în Mine și în ei. Împăratul Constantin a crezut în Mine, și prin el au crezut popoarele lui în Dumnezeu. Fiilor, credința în Duhul Sfânt mântuiește pe cel ce crede, precum hula împotriva Duhului Sfânt pedepsește pe cel ce o lucrează, căci nu Eu, ci hula lui îl pedepsește, că hula este pedeapsă, nu dreptate. Împăratul Constantin a ridicat spre Mine biserică vie, fii creștini pe pământ, și Mi-a ocrotit biserica prin lege ocrotitoare, lege împotriva vrăjmașilor Mei și ai fiilor Mei cei vii. Dar iată ce fac cei de azi, căci ei nu știu ce fac și nu se tem să stea nepregătiți sub haină de nuntă, sub haină de biserică, precum nici Arie nu s-a temut, și a stat mințind până ce i s-a dezvelit fața prin înșeși faptele sale. O, nu mai am pe nimeni care să-Mi dea adăpost Mie și celor ce sunt cu Mine, căci omul trăiește pentru sine, nu pentru Mine. Omul bisericii din lume își apără zidurile bisericii lui, dar pe Mine nu Mă apără, ci, din contra, Mă hulește, și din pricina lor Eu nu încap cu venirea Mea în inima omului, dar Eu îi descopăr prin însăși viața lor mincinoasă și le trimit vântul suferinței, ca să bată peste ei, precum ei M-au bătut pe Mine și pe cei ce se pregătesc pentru Mine.

O, Mi-e milă de om, și de aceea vin, și vă am pe voi, și voiesc să fac cu voi numai bine pe pământ, dar Îmi stă împotriva omul trufaș, care nu are teamă de Mine. Mereu am lucrat din greu, că nimeni nu-Mi face cale să vin să-i fac bine omului. Pe vremea lui Ioan, botezătorul Meu, care-Mi pregătea calea, îl aveam pe el care-Mi dădea ucenici și le spunea că el trebuie să scadă pentru ei, și Eu să cresc, și veneau ucenicii

lui după Mine, iar Eu îi primeam la lucru după cum aveam de lucrat peste oameni.

Azi, fiilor, nu mai este pe pământ om cu adevărat iubitor de Dumnezeu. Eu trebuie să am pe calea venirii Mele om liber de toate ale sale, om cu un singur drum, ca să nu se încurce căile lui pe calea Mea, dar Îmi stă în cale trufia omului, iubirea de sine a omului, nedăruirea cu totul a omului. Omul dă să se dea Mie când aude de Mine, dar are multe piedici, mulți scai pe lângă el și nu poate cu totul, și de aceea nu pot Eu peste om cu toate ale Mele. Fiți precauți, fiilor care trudiți pentru Mine, căci calea Mea spre om, prin această lucrare de cuvânt de viață veșnică, este pentru omul care a ieșit de sub robia lui însăși și e liber de orice robie, căci cel ce-Mi slujește Mie nu-și mai slujește sieși și nici altcuiva decât Mie. Amin. Rar este pe pământ omul liber, că acum este aur mult, și omul este robit de toate câte sunt pe pământ. Tot omul are părinți, frați, soți, copii, rude și țarini, prieteni și ranguri, și nu poate veni liber după Mine, și nu poate lăsa pentru Mine ceea ce are el. Eu am spus: *«Cine nu lasă pentru Mine părinți, frați, soți, copii, rude, prieteni, averi și ranguri, nu poate fi ucenicul Meu».* Iată, fiilor, tot omul este ucenicul lui însuși, și al celor ce are el. Nici cei credincioși și dornici de Mine nu pot veni după Mine, căci omul cel călăuzitor pentru cel ce Mă caută, nu-Mi dă Mie rodul lui, așa cum fac Eu de-I dau Tatălui tot ce fac, tot ce adun. Omul zice că e al lui tot ce face, tot ce rodește. Așa era și pe vremea trupului Meu. Erau dați afară din sinagogi cei ce veneau după Mine ca să asculte de Mine. Așa este și acum, fiilor. Cel ce se așează călăuză pentru orbi nu se îndură să-Mi dea Mie munca lui, și și-o oprește pentru sine, de parcă nu Unul este Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt peste toți. Omul Mă împarte în câte vrea el, că e iubitor de sine omul, iubitor de ceea ce are el.

Eu vă spuneam vouă, poporul Meu, să nu căutați să vă fie văzut și cunoscut și privit de toți cei de acolo, statul vostru în biserică din lume, că atunci când Eu vă chem la hrana cuvântului Meu, se vede lipsa voastră și se umblă după voi și vă află după Mine, și se scoală împotriva Mea și a voastră cei ce vă urmăresc ca să vă aibă. Cuvântul Meu este mai presus de orice dar. Sunt Eu cuvântând peste om, dar omul face și azi ca și cei din vremea trupului Meu, și zice că aurul din templu este mai mare decât templul. O, dacă n-ar fi templul care sfințește aurul, cine ar sfinți aurul? Cine ar sfinți pe creștin dacă n-aș fi Eu Cel ce sfințește?

O, fiilor, e grea vremea, grea și cu piedici. Omul cel trufaș se așează mai mare decât Mine peste om. Mă uit de la margini la margini și văd numai om îngâmfat, care nu se pleacă la cuvântul Meu și care nu-și calcă cuvântul său pentru cuvântul Meu. Dar voi, purtați lucrarea Mea cu supunere, fiilor, căci pentru Mine lucrați, nu pentru voi. Nu pentru omul legat lucrați voi, ci pentru omul care poate fi liber. Mulți dau să vină după cuvântul Meu, care dă viață vie în om, dar mulți sunt legați și nu pot veni cu totul. Eu însă am de la Tatăl cuvântul cel cu care vin după om. Eu sunt darul cel mai mare pe care-l poate avea omul, dar dacă omul nu înțelege cum este, cine este și unde este Dumnezeu, și cu cine petrece El, acel om umblă după Mine în voile lui, și nu Mă are, și nu umblă după Mine unul ca acela, că scris este: *«Nu toți cei ce zic: „Doamne, Doamne”, vor intra întru împărăția cerurilor».* Și iată, nu intră, că nu are călăuză care să Mă arate cu cine sunt și ce fac și ce însemn Eu în om, căci călăuză de suflete își păstrează pentru sine adunătura lui. Voi însă dați Mie tot lucrul ce-l lucrați pentru om, căci lucrul vostru este omul cel nou, care moare pentru sine ca să trăiască pentru Mine. Învățați pe

tot omul care voiește să învețe ce înseamnă creștin și ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă biserică și ce înseamnă om adevărat și viu cu viața și cu iubirea lui de Dumnezeu. Învățați-i pe cei ce Mă caută să știe și să Mă găsească. Amin.

Am venit cuvânt în calea omului, ca să învețe omul, că nu este învățat, și n-am învățatori dăruți Mie cu totul, căci învățătorii se fac și ei robi voii omului, slăbiciunii omului, necunoștinței omului. Am venit Eu să învăț pe om și să-Mi culeg ucenici pentru credință sfântă și pentru viață cu adevărat în omul care nu mai trăiește pentru sine sau pentru oameni, ci numai pentru Mine și pentru venirea Mea. Omul Îmi tot încurcă mereu calea, căci se iubește pe sine și pe aproapele care seamănă cu sine, iar Eu rămân pentru cei ce au învățat de la Mine calea. N-am ce să-i fac omului care nu voiește să ia de la Mine învățătura care vine cu Mine cuvânt din cer, nu de pe pământ; n-am ce să-i fac. O, cuvântul cel despre Dumnezeu se găsește la tot pasul, dar nu se împlinește în om, căci una este cuvântul despre Dumnezeu, și alta este Cuvântul lui Dumnezeu, hrană proaspătă, care întărește inima și iubirea și credința cea sfântă din om. Cuvântul cel despre Mine este folosit și împărțit de cei ce nu-l împlinesc pe el, dar cuvântul pe care Eu îl dau omului, Eu, și nu omul care povestește despre Mine, acesta este cuvântul puterii, și sunt Eu pe cale cu omul, căci Eu sunt Cel ce grăiesc. Am venit iar, Eu Însumi, căci omul Îmi încurcă drumul Meu lângă om.

O, fiilor, purtați cu supunere lucrarea cuvântului Meu cel nou, și dați-Mă omului care știe să Mă ia, care știe să iubească lucrul Meu cel de la voi, iar cei ce vin și iscodesc și grăiesc apoi de rău statul Meu cu voi, aceia sunt fără de minte, fără de creștere, nori purtați de vânt, de două ori dezrădăcinați. Dar voi, stați deoparte de omul care păcătuiește împotriva umilinței, căci omul neumilit lovește pe Dumnezeu pentru trupul său, pentru trufia sa.

Iată ce vă spun, fiilor: cei sănătoși la minte și la inimă și la suflet și la faptă, aceia să vină dacă voiesc să aibă de la Mine hrană proaspătă și iubire din cer. Iar celor cu mintea bolnavă și cu firea bolnavă de trufie și de duh de ușurătate, care duce la vorbire de rău, la pizmă, la cărtire, la neînțelepciune, la hulă asupra Duhului Sfânt, Care Se desăvârșește aici la voi prin cuvântul Meu, acești oameni cu mintea bolnavă să se depărteze într-ale lor, căci învățătura Mea este cu tărie cerească, și este pentru om cu mintea sănătoasă și cu credința sfântă și cu suflet umilit înaintea Mea. Amin.

Și iată ce vă mai dau Eu vouă spre învățătura omului: cel ce nu se biruiește pe sine, acela să nu vină după Mine și nici după voi, căci împărăția cerurilor este pentru cei sfinți, care s-au biruit pe ei urmându-Mi Mie pentru răscumpărarea lor dintre fiii oamenilor, pentru viața Mea în ei, prin lepădarea de sinele lor și prin umilința lor înaintea Mea. Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 1999

Duminica tuturor sfinților

Curăția este mai presus de iubire, este chiar casa iubirii și mângâierea Domnului. Cuvântul Domnului plămădește om nou. Răul iese din om și umple pământul de rău și aceasta este judecata omului. Curăția este barca de salvare a omului. Sfânta Virginia cheamă morții și viii la înviere.

Sunt din nou deasupra ieslei cuvântului Meu. Sunt cu cerul pe pământ, sunt cu toți sfinții, că e sobor de sfinți, în sărbătoare de biserică cerească. Sunt cu Ierusalimul cel din cer la cel de pe pământ. Amin, amin, amin.

Am venit cu mare sărbătoare, fiilor de la iesle. Mă scriu în cartea Mea de azi cu cerul venit pe pământ în sărbătoare de nou Ierusalim. V-am învățat mereu, mereu suirea la cer, ca să fiți din cer pe pământ, fiilor unși, ca să am rudenie pe pământ la care să vin cu sfinții Mei din cer. Suirea la cer nu vrea omul s-o învețe, căci omul este plin de iubire pământească și trupească. Dar omul care se suie la cer ca să fie din cer, este omul care-și face scară spre cer din curățenia lui. Amin.

Iată, taină vă spun vouă: curăția minții și a sufletului și a trupului și a firii, aceasta înseamnă suirea la cer și nașterea cea din cer a omului, aceasta este temelia creștinului cel după adevăr creștin. Această curățenie este mai presus de iubire, căci ea este chiar casa iubirii, casa lui Dumnezeu în om. Acesta este omul cel iubit de Dumnezeu. Amin, amin, amin. Ioan cel iubit de Mine, apostolul curăției, își lăsa capul pe pieptul Meu, căci avea în el iubirea. Numai cel ce are în curăție mintea și sufletul și trupul și firea, numai acela are în el iubirea, iubirea cea desăvârșită, care se așează pe pieptul Meu cu mângâiere și cu dulce, căci curăția omului sfânt este mângâierea Mea, fiilor. Vin la voi să vă vorbesc despre taina aceasta, ca să ia din învățătura Mea omul care vine după Mine și după voi, dar e rar omul cel căutător, și e rar cel ce Mă găsește pe Mine, căci Eu Mă dau celor ce au curăția, în care Eu Îmi aflu odihnă și sălaș iubirii, sălaș Mie, fiilor iubiți.

Vine ziua să cer socoteală la tot omul de ce n-a luat aminte la cuvântul pe care i l-am spus Eu în zilele acestea. Citește omul ziare și cărți lumești și diavolești, dar sulul cuvântului Meu nu-l desface ca să vadă vorbirea Mea cu el. Îi voi cere omului socoteală pentru tot cuvântul Meu pe care-l scutur din cer peste om în vremea aceasta când Eu, Domnul, Îmi scriu pe pământ cea din urmă carte, cartea judecării faptelor. Amin. Cel ce nu se pocăiește și nu se înnoiește și nu se curățește de tot ce este lumesc și omenesc și diavolesc, acela își va purta sarcina faptelor sale oricine ar fi el, căci Eu Mă las din cer peste pământ cu cartea judecării, spre pocăința sau spre osânda omului. Omul cel despărțit de Mine este rana Mea cea vie, care stă mărturie pe trupul Meu cel împuns de suliță, căci sulița a fost necurăția omului, păcat negru în în-suși trupul omului.

O, copilași purtați din cuvânt în cuvânt, vă legăn cu cuvântul ca pe cei ce sunt în leagăn, ca pe cei mici, căci cei mici nu știu ce este răul care iese din om. O, fiilor, Mi-e dor de învierea omului, de curăția omului, și de aceea vin mereu la voi, ca să vă scol pentru cuvântul Meu, care strigă pe om la Mine. V-am făcut casa Mea, de aceea vin. Eu trebuia să am casă pe pământ, ca să pot veni acasă, fiilor. Când îi place cui-va un loc pe pământ, în vale sau în deal sau în munte, acela se duce și își face casă acolo, și apoi are casa lui. Așa și Eu am făcut. Este scris în Scripturi de cer nou și de pământ nou și de dreptatea Mea cu ele. De aceea am venit la voi, și de aceea ați venit voi la Mine, iar Eu v-am așezat în vârful muntelui Meu, în vârful pământului, ca să încep cu voi împlinirea Scripturilor de cer nou și de pământ nou, căci pentru orice împlinire Îmi trebuie loc pe pământ. Am ținut în mână acest pumn de pământ, l-am ținut de la facerea cea dintâi și până azi. V-am așezat pe voi ca să-Mi fiți străjerii pământului. V-am așezat în vârf, căci vârful trebuie să se vadă de peste tot, și peste tot din vârf. Vă țin în palme, vă lucrez mereu ca să stați lucrați în mâna Mea. Mereu suflu peste voi duh de om nou, și din voi suflu peste tot omul, dar omul este în lume și iubește lumea, și la Mine nu se mai uită. O, M-am făcut în voi

plămada omului nou. Eu sunt Omul Cel nou. Trupul și Sângele Meu curge în voi, și v-am făcut ca pe Mine, lumină peste pământ, dar omul stă sub întuneric cu lumina lui, nu cu a Mea. Curând, curând Eu voi sufla cu putere mare și voi stinge lumina omului, și omul va căuta prin întunericul lui și nu va găsi lumină, căci lumina se va judeca cu el, că a venit Lumina în lume, și omul n-a cunoscut-o, și a stat în întuneric.

Fiilor, sunt cu lumină cerească peste pământ. Am cu voi sărbătoare de sfinți, căci este scris peste biserică duminica tuturor sfinților, ziua cea neînserată, ziua a opta, fiilor sfinți. Iată, sfinții au casă la voi, precum Eu am. Am venit cu sfinții, iar între ei este rădăcina voastră, că ați ieșit din rădăcina binecuvântată de Mine. Ea este trâmbița Mea din care am sunat și v-am chemat la Mine ca să vă nasc din cer și ca să fiți cerești pe pământ și ca să fiți ai Mei. Amin.

O, Verginico, tu ești rădăcina în care Eu am pus naștere din cer pentru nou-născuți. Iată-ți fiii, îți poartă rădăcina în ei, iar ei sunt rodul tău. Amin.

— **O**, Doamne Învățător, mă așez trâmbița care sună din cer, căci locul meu ești Tu acum, căci ești pârga învierii celor adormiți. Ai înviat dintre cei morți și Te-ai făcut pârga învierii celor ce au adormit întru Tine, iar acum vii cu ei, precum este scris în Scripturi să vii. Vii cu sfinții, Doamne, și fericit este cel ce cunoaște Scripturile venirii Tale, că acela este cel ce poate crede. Numai că omul nu citește în Scripturi, iar cel care citește în ele, șade ascuns sub scripturile lui și sub înțelepciunea lui, care l-a semețit ca să stea deasupra Ta și să nu-Ți vadă venirea Ta cu sfinții și cu cuvântul învierii și cu cuvântul judecății, Doamne. Dar cine este cel ce vede venirea Ta și împlinirea Scripturilor cele de apoi? O, este, Doamne. Curăția care este mai presus de iubire în om, curăția este taina credinței sfinte în om. Numai omul curat la minte și la suflet și la trup și la fire și la simțuri și la iubire, numai acela este cel ce vede venirea Ta și pe Tine cu cei curați din cer și de pe pământ, Doamne.

Mă așez trâmbița care sună din cer vestea venirii Tale, căci sunt vie între cei vii, care vin cu venirea Ta. M-am așezat înaintea Ta rădăcină pentru cei ce s-au născut de sus, din cer, la cuvântul Tău din vremea aceasta. Trâmbițez de sus, și să se audă jos pe pământ. Amin, amin, amin.

O, oamenilor, sună din cer trâmbița lui Dumnezeu. Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi. Ieșiți întru întâmpinarea Lui, că vine! Sună Domnul din trâmbița Sa peste voi, sună peste morți și peste vii să-I iasă înainte, că El vine, și Se anunță pe Sine că vine, iar voi veți sta de-a dreapta sau de-a stânga Sa, după cum ați stat și pe pământ. Fost-a Domnul pe pământ cu voi în vremea mea și în cea de după mine. Iată, este Domnul și azi cuvântând și chemând la înviere. Unde sunt cei înviați? Cine sunt cei înviați? O, oamenilor, sună din cer trâmbița lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, tu ești trâmbița Mea din care am început să sun peste pământ acum patruzeci și cinci de ani, număr proorocit de sfințele Scripturi, dar omul nu citește Scripturile, și de aceea nu crede și nu vede pe Dumnezeu.

O, Verginico, e sărbătoarea ta între sfinți. Te-ai născut între oameni în duminica tuturor sfinților, și am făcut din tine o duminică a zilelor cele de apoi, o zi de odihnă pentru Mine am făcut din tine. Am stat în tine toată vremea ta pe pământ și am lucrat lucrarea venirii Mele, iar acum am venit. Cu tot cerul vin mereu ca să dau putere celor ce s-au lăsat așezați de Mine în calea Mea. Am ales din cei chemați în vremea ta și

Mi-am ridicat fii curați și i-am învățat mereu iubirea cea curată, ca să am casă la ei. Casa venirii Mele sunt ei, iar Eu, Domnul, Îmi împlinesc la ei venirea Mea. Amin, amin, amin.

O, copilași purtați din cuvânt în cuvânt! O, cei legănați sunt cei mici, și ei nu știu ce este răul care iese din om. Iată, descopăr taine de nepătruns de mintea omului: răul nu iese decât din om, și umple pământul de rău, căci scris-am Eu în Scripturi, și am zis: «Nu cele din afară spurcă pe om, ci acelea care ies din om le spurcă pe cele din afara omului, și pe el însuși îl spurcă», căci răul pe pământ nu iese decât din om, din omul cel fără Dumnezeu, din cel ce se lucrează pe sine în el însuși, din cel ce se dă pe sine în lături din el însuși, din însuși trupul lui. Omul este numai trup, căci faptele duhului nu-și găsesc sălaș în om, și e vremea judecății faptelor omului, și zic: nu cele din afară spurcă pe om, ci acelea care ies din om le spurcă pe cele din afara omului, și pe el însuși îl spurcă, prin cele ce sunt rele în el. Aceasta este judecata a tot omul. Amin, amin, amin. Așa a pățit omul după ce s-a smuls din Mine. Omul spurcă pe cele din afara lui, omul spurcă peste tot, și Eu vin să-l întreb pe om de faptele sale cele dinăuntrul lui, și cele din afara lui.

Omule, o, omule, zici că te duci la biserică și că-Mi urmezi Mie dacă te duci. O, omule, te plâng cu jale, că ești fără de călăuză. Nu mai ai călăuză care să te învețe ce înseamnă Dumnezeu și cum poți să-L ai, și cum poate Dumnezeu să te aibă. O, omule, ia de la Mine, că ești fără sprijin pe pământ. Curăța-te de cele rele din tine, că e plin pământul peste tot de relele cele dinăuntrul omului.

Trupul și Sângele Meu sunt cele sfinte pe care le-am dat omului în dar când M-am suit pe cruce pentru păcatul omului cel întâi zidit, iar cele sfinte sunt pentru sfinți, și tu ești păcătos, omule, și te duci la biserică, zici tu, ca să te împărtășești cu Domnul. O, de ce nu înveți mai întâi ce înseamnă Domnul? Domnul în om, Domnul în cei sfinți, Domnul în cei curați, care păstrează în ei puterea curăției pentru Domnul, pentru cele sfinte ale Domnului. O mulțime de oameni sunt bolnavi și mor, pentru că nu se cercetează pentru Mine, pentru cele sfinte ale Mele. Se duc la biserică, zic ei, se duc la un loc cu toată lumea, și zic că se duc la biserică, dar iarăși spun că biserica înseamnă sfinți laolaltă, uniți cu Hristos, căci scris este: «Nu voi sta la masă cu cei fără de lege». O, unde zici tu că te duci la biserică, omule fără de minte, omule fără de cunoștință? Este scris în Scripturi: «În zilele cele de pe urmă vor fi oameni iubitori de sine și de argint și lăudaroși și trufași și hulitori și necucernici și fără dragoste și clevetitori și neînfrânați și fără destoinicie și vânzători de cele sfinte și de frați și de Dumnezeu și îngâmfăți și iubitori de desfătări mai mult decât de Dumnezeu, având înfățișarea adevăratei credințe, dar tăgăduind puterea ei, căci sunt purtați de poftele lor trupești, în timp ce pururea învață, dar neputând nicicum ajunge la cunoștința adevărului ca să poată să fie altora călăuză». Iată unde te duci tu la biserică, omule. Du-te, dar nu pune tu adunarea aceea de oameni ca să zici că este biserică a Mea. Iată cum este biserica Mea. Iată cum sunt Eu aici întru biserică adevărată. Aici Eu nu stau la masă cu cei fără de lege, căci biserica este pentru cei curați, căroră Eu Mă dau. Aceștia sunt cei ce nu Mă vând pe bani și pe laude; aceștia sunt cei ce nu vând taina Mea pentru slavă omenească. Ei sunt cei ce-Mi fac Mie bine, căci cu greu mai pot Eu face biserică pe pământ între oameni.

Oamenii își fac numaidecât biserică. Ei ridică ziduri și se adună sub ele și păgâni și nepăgâni și zic că aceea înseam-

nă biserică. O, biserica Mea nu mai este cu adevărat de șapte mii de ani, căci omul cel căzut Mi-a culcat la pământ hotarul, și nu mai am pământ sfânt pe pământ, căci omul s-a pus stăpân peste pământ.

Dar mai am azi să vă spun o taină, fiilor din porți: omul poate să-Mi dea Mie în stăpânire pământul de sub el. Poate, făcându-se pe sine ucenic al Meu cu toate ale lui, precum v-ați făcut voi, copilași ucenici, că bine este să fie ucenicul copil, căci copiii sunt cei ce au stăpân, sunt cei ce au pe Dumnezeu. Omul mare se dă mare pe pământ. Omul mic stă sub stăpânul său și este purtat, că este mic, iar împărăția Mea este a celor mici, a celor umiliți. Umiliția îl ține pe om întru curăție. Ea nu îl lasă să se îngâmfe, căci cel îngâmfat s-a ridicat deasupra lui Dumnezeu, iar faptele trupului sunt multe și sunt rele; sunt: desfrânarea, mânia, hula, minciuna, clevetirea, neascultarea, și toate câte ies din neascultare de Dumnezeu, căci Eu am trimis pe pământ amăgire puternică, să-i prind în însuși lațul lor pe cei ce lucrează fărădelege împotriva Mea, și nu va avea omul cu ce să se laude înaintea Mea.

O, nu știe omul creștin de azi ce înseamnă biserică, dar știe omul cel nou, căci viața cea nouă se arată prin curăție. Amin, amin, amin. Curăția este dragostea lui Dumnezeu în om. Ea îl face nou pe om pentru împărăția Mea. Ea este statura Mea în om. Ea este începutul Meu în tot omul care se dă Mie cu totul. Ea este biserica Mea din om, așternutul Meu în omul cel sfânt. Acolo Îmi place Mie să viețuiesc, mai mult decât în cer, că am venit pe pământ după om, am venit cu tot cerul ca să-l învăț pe om suirea la cer, așa cum v-am învățat și cum vă învăț pe voi mereu, mereu, fiilor de la iesle, fiilor unși cu darurile harului Meu. O, care om pe pământ știe să se suie la cer precum am știut Eu? Eu M-am suit la cer de lângă ai Mei, și tot așa trebuie să se suie și omul care caută suirea în cer, și ca să aibă cerul în el. Fericit este cel ce stă curat în această vreme de amăgire. Cel curat a osândit păcatul în însuși trupul său. Cel curat îl iubește numai pe Dumnezeu. Cel curat nu mai caută pe Dumnezeu, căci curăția lui îl aduce pe Domnul înăuntrul său. Cel curat nu caută fericirea, ci caută curăția, cu care el se mângâie în vreme de mare amăgire pe pământ. Curăția din om este cort de scăpare a omului, este barca de salvare a trupului și a sufletului. Amin. O, cu ce se capătă curăția în trup? Ea își face loc de la Dumnezeu în om prin umiliția omului, prin pocăința omului, prin statornicie și prin supunere.

Supune-te lui Dumnezeu, omule, și diavolul va fugi de la tine. Amin. O, cu ce se capătă supunerea sub mâna Mea? Ea se capătă prin curăție. Curăția este darul cel cu care omul se dă lui Dumnezeu, cu care omul se supune Mie. Omul curat care caută încă, acela își răvășește simțurile și cade în necurăție pe neașteptate, căci trupul este slab prin căderea omului cel întâi zidit, care n-a fost mulțumit, și și-a răvășit ființa și a căzut în necurăție. O, omule, ia de la Mine învățătură cu putere, că ești fără sprijin pe pământ, și te afunzi în însuși trupul tău, care te scoate de la Mine. O, omule, învață-te cu Mine, că am venit după tine ca să-ți arăt cine este viața ta. Amin, amin, amin.

Fiilor, M-am scris în cartea Mea de azi cu cerul venit pe pământ în sărbătoare de nou Ierusalim. L-am învățat pe om suirea la cer, și tot așa să lucrați și voi, și să fiți copilași ucenici sub mâna Mea cea tare, căci orice ucenic desăvârșit va fi ca și Învățătorul său. Amin, amin, amin.

24 mai/6 iunie 1999

Duminica a doua după Rusalii, a sfinților români

Omul care păcătuiește în însuși trupul său, nu are înțelepciune. Căsătoria nu este lepădare de sine, ci este lege pentru cei neînfrânați. Iubirea care nu se face Dumnezeu în om, se numește păcat, nu iubire. Rugăciune de dezlegare pentru arhiereul Vasile, la patul său de suferință. Scaunul Târgoviștei este al Domnului.

Deschideți cartea Mea din zilele voastre, fiilor de la iesle. Amin, amin, amin. Voi sunteți ieslea cuvântului Meu, aici, în locul în care Eu v-am așezat. Mă adun mereu cu voi sub izvorul cuvântului Meu, ca să găsim răcoarea după care tânjim. Vă adun la pieptul Meu ca să vă hrănesc și ca să vă adăp și ca să dea peste margini cele ce vă dau Eu, și ca să mănânce și să bea de la Mine cei ce caută cu izvorul Meu de la voi.

O, fiilor, Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să ne hrănim cu iubirea de la voi, căci cei din cer sunt și ei flămânzi. Dar cum să fie flămânzi cei din cer? O, este scris în Scripturi: «*Din gura pruncilor și a celor ce sug iese laudă, în ciuda vrăjmașilor Mei, ca să potolesc pe vrăjmaș și pe răz-bunător*». Cuvântul Meu cel de peste voi este «*cuvânt curat, argint lămurit în cuptor, ca să stârpesc toate gurile mincinoase și orice limbă semeață a celor care spun: „Cu limba noastră suntem tari, gura noastră este puterea noastră, cine este stăpânul peste noi?”*»; așa scrie în Scripturi.

O, fiilor, vă adun mereu la pieptul Meu, ca să vă ocrotesc de neamul acesta, că scris este: «*Nelegiuții cutreieră de jur împrejur, fiindcă cele de jos stăpânesc printre oameni. Aceștia n-au parte de dureri, și se simt tari când lovesc; de suferințe omenești n-au parte, și loviți ca ceilalți oameni nu sunt, și de aceea sunt stăpâniți de semeție și sunt îmbrăcați cu silnicia. Plăsmuirile cugetelor lor întrec măsura, și din răul lor iese nedreptatea. Gândul și cuvântul lor este cu viclenie, și se țin sus, ridicându-și până la cer gura lor, iar limba lor mătură pământul. Neamul acesta se ia după ei și se îmbată de apă, zicând că ei au zile bune, și iarăși zicând: „Are știință de toate acestea Cel Preaînalt?”*». O, fiilor, iată, este scris: «*Așa sunt cei fără de lege, care-și înmulțesc avutul sub viața lor fără de griji, dar Eu i-am așezat pe ei pe drumuri viclene, ca să-i împing spre prăpăd, ca să le dobor înălțimile, căci așa este sfârșitul celor răi, care nu se întâlnesc pe calea lor cu înțelepciunea cea curată*». Pe voi însă v-am scos din lume și vă țin alipiți de pieptul Meu și vă hrănesc și vă adăp, ca să prindă gust după Mine cei care se hrănesc cu semeția lor.

Omul care păcătuiește în însuși trupul său, acela nu poate avea înțelepciunea cea din cer, care este aur trecut prin cuptor, și chiar dacă ar da să priceapă, n-o poate împlini peste el, căci în el lucrează păcatul. Iată, biserica cea lumească de pe pământ nu pricepe venirea Mea cea de azi, venirea Mea la voi; nu pricepe pentru că ea păcătuiește. Eu nu se putea să binecuvintez păcatul, și peste păcat, dar am dat mereu să rabd și să binecuvintez cu răbdare pe om, ca să înlocuiesc păcatul din om cu lucrul Meu în om, dar omul n-a dat să iasă de sub păcat, și a zis că a slujit lui Dumnezeu slujindu-și trupului lui și lui mamona, căci păcatul este diavol.

O, fiilor, Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să ne hrănim, căci cei din cer sunt și ei flămânzi după cei de pe pământ. Stăm la masă unii de la alții, fiilor; voi de la Noi, și Noi de la voi, și ne hrănim, ca să nu murim fără hrană, fără viață, fiilor, căci hrana aceasta este viața cea din cer, viața cea din omul care are viață în el.

O, cum să nu-i fie greu omului să priceapă statul Meu cu voi? Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, și numai atunci se numește ea așa; altfel ea se numește păcat, nu iubire. Iată, Eu am venit, și vin, și îl găsesc pe om păcătând. O, căsătoria nu înseamnă lepădare de sine, iar Eu am spus că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine. Am spus aceasta și la cei necăsătoriți, și la cei căsătoriți, dar mai mult le-am spus la cei căsătoriți, și iarăși spun: căsătoria nu înseamnă lepădare de sine. Dacă Scriptura spune despre preot și despre episcop *«să fie bărbatul unei singure femei»*, și aceasta, în Domnul, precum este scris în Scripturi, iată ce spun azi Eu, Domnul: preotul sau episcopul nu poate fi și al femeii, și al bisericii, iar dacă voiește episcopie, să se oprească și el, și femeia lui de la desfrânare, de la păcatul cel în însuși trupul lor, și, lepădându-se de sinele lor și de trupurile lor, să-și ia crucea și să-Mi urmeze ca slujitori pentru cer și pentru biserică. Azi însă biserica este condusă de satana, nu de Mine, căci capul bisericii este omul; omul care se face preot, și care se însoară mai întâi, dar Scriptura spune așa: *«Cinstită să fie nunta, și patul neîntinat, iar pe desfrânați îi va judeca Dumnezeu»*. Amin.

Fiilor de la iesle, vreau prin voi să așez pe pământ tot mai întinsă masa împărăției cerurilor, masa cunoștinței cerești peste oameni, masa umilinței de duh înaintea Mea, că vin din cer la voi sfinții ca să stea la masa Mea cerească pe pământ, masa cuvântului Meu, căci cei de pe pământ nu vin, fiindcă ei au altă mâncare de mâncat, căci omul s-a învățat cu desfrânarea mai mult decât cu pâinea, și de pâine mai rabdă, dar de desfrânare, nu. Aceasta îi prinde bine slujitorului bisericii din lume, îi prinde bine să nu aibă omul minte, că dacă are, și-o deschide și vede cu ea pe Dumnezeu și pe diavol, și alege ce este mai bun și mai adevărat pentru viața lui cea adevărată.

Când Mă ispíteau cărturarii și fariseii despre bărbat și femeie și despre despărțirea lor, Eu le-am răspuns după legea cea pusă peste omul cel păcătos, căci legea este pentru cei păcătoși, dar le-am răspuns și după legea cea sfântă, și le-am spus: *«Cel Care i-a făcut de la început, i-a făcut bărbat și femeie și a zis: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup, așa încât nu mai sunt doi. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“»*. Dar iată, omul s-a despărțit, că face adulter și bărbatul, și femeia, și nu sunt un trup cei doi, nu sunt așa cum i-a făcut Dumnezeu, ci sunt fiecare cu trupul lui și face fiecare ce vrea și ce-i place, după cum îi conduce trupul. O, e mare taină să fie bărbatul și femeia un trup și nu două, dar această taină a fost numai la început și atât, căci omul a călcat peste ea. Omul a despărțit ce a unit Dumnezeu și n-au mai fost un trup cei doi, ci au fost doi apoi, și fiecare se lasă ademenit de celălalt, și omul este atras la desfrânare de însăși pofta sa cea fără de rânduială. Fariseii, care dădeau cu orice preț să Mă prindă în cuvânt, Mi-au zis atunci: *«Pentru ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și s-o lase?»*. Eu le-am răspuns: *«Fiindcă Moise, după învățarea inimii voastre v-a dat voie vouă să lăsați pe femeile voastre, dar de la început nu așa a fost. Eu însă vă zic că dacă lăsați pe femeile voastre nu pentru desfrânare, și pentru ca să vă însurați cu alta, preacurviți, și dacă vă însurați cu cea lăsată, preacurviți de asemeni»*. O, ce puteam să le mai spun acestora care-și aveau trupul desfrânat împotriva sufletului lor? Când au auzit ucenicii Mei ce am grăit Eu, Mi-au zis așa: *«Doamne, dacă astfel este starea omului cu femeia, nu este de folos să se însoare»*, iar Eu le-am întărit înțelepciuni-

nea și le-am spus: *«Aceasta este taină și cuvânt de taină, și nu-l pricep decât aceia cărora le este dat»*, și le-am spus: *«Cine poate să înțeleagă, înțeleagă»*. Amin. Grăiam atent și cu ei, că aveam încă de lucru peste ei, iar când ei certau pe copiii care erau aduși spre Mine, Eu le-am spus să nu-i certe, să nu-i oprească pe ei să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor, a celor nedesfrânați este ea.

Apostolul Pavel răspundea și el cu grijă la începutul bisericii Mele când era întrebat de cei ce se alăturau învățaturii curate, și spunea: *«Bine este pentru om să nu se atingă de femeie, dar ca desfrânarea să-și aibă și ea rânduială, să-și aibă bărbatul femeia lui, iar femeia să-și aibă bărbatul ei, căci cei ce se lipsesc unul de altul multă vreme, sunt ispitiți de satana din pricina desfrânării lor»*. Dar celui nedesfrânat nu-i trebuie legea aceasta, căci acela este curat. O, pe pământ așa este încă de la căderea omului. Cel ce nu se poate înfrâna, acela se căsătorește, căci între foc și căsătorie, mai bună este căsătoria. Aceasta este lege pentru cei ce nu se pot înfrâna și care nu sunt liberi. Apostolul Meu căuta pe orice cale să orânduiască peste biserică legi împotriva neorânduiei, dar spunea: *«Legat ești de femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat ești de femeie? Nu căuta femeie»*. Și iar spunea: *«Cei ce au femei, să fie ca și cum n-ar avea, căci fața acestei lumi trece»*. Și iarăși spunea: *«Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii, și astfel e împărțit»*. Și iarăși spunea: *«Femeia nemăritată sau fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă cu trupul și cu duhul. Cea care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumești, ca să placă bărbatului»*. Și le mai adăuga zicând: *«Toate acestea le rostesc peste voi chiar spre folosul vostru, și nu ca să vă arunc laț, ci spre buna-cuviință vă îndemn, și spre nestingherirea slujbei voastre către Domnul, căci vă grăiesc eu, nu Domnul»*.

Amin, amin zic vouă, fiilor care-Mi purtați cuvântul către neamurile pământului: Eu n-am zis omului să se însoare. Cununia care a fost pusă de om între tainele bisericii, nu este taină, ci este durere pentru Mine, căci omul își dă trupul spre desfrânare prin cununie.

«Bucatele sunt pentru pântece, și pântecele, pentru bucate, și Dumnezeu va nimici și pe unul, și pe celelalte. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Așa le spunea apostolul Meu celor care dădeau să vină după Mine, și le mai spunea: *«Trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos. Să nu faceți din trupurile voastre, din mădularele voastre, mădulare ale unei desfrânate, căci cel ce se apropie de desfrânată este un singur trup cu ea, căci vor fi, zice Scriptura, cei doi, un singur trup; iar cel ce se lipește de Domnul este un singur duh cu El»*. Amin. Și tot așa zicându-le, le-a spus: *«Fugiți, fugiți de desfrânare! căci orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Voi să nu uitați că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care-L aveți de la Dumnezeu, căci nu sunteți ai voștri, și cumpărați ați fost cu preț. Trupul și duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu, casă a preamăririi Lui sunt ele»*. Amin.

O, fiilor alipiți de Mine, o, greu îi este unui învățător până ce pune învățătură întreagă peste omul cel supus învățaturii, peste omul care începe să învețe de la Dumnezeu. Iată cât a ocolit apostolul Pavel până ce a putut să spună omului să fugă de desfrânare, care este păcat în însuși trupul omului,

față de alte păcate săvârșite în afara trupului. Eu n-am zis omului să se însoare, iar cei ce au înțeles au spus: «Doamne, nu este de folos omului să se însoare». Eu le-am răspuns: «Acesta este cuvânt de tănuit, pentru cei cărora le este dat să-l priceapă». Când am fost la nunta din Cana, i-am făcut pe miri un duh cu Mine, căci s-au lipit cu Mine și n-au luat în ei păcatul. Iată, Eu n-am zis omului să se însoare, ci, din contra, am zis: «Venirea Mea va fi ca în vremea lui Noe când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până ce și-au atras potop din cer». Apostolilor Mei le-am deslușit lucrarea de famen, lucru sfânt în trupul omului; nu le-am spus de păcat, nu le-am spus de însurătoare, ba i-am despărțit de soții și de copii și de toate ale lor, ca să poată veni după Mine prin lepădare de sine, luându-și crucea și făcându-Mi-se ucenici pentru răspândirea împărăției cerurilor peste oameni.

Iată, a venit vremea să judec pe tot omul care a răstăl-măcit încă de la începutul omului căzut cuvintele cele de taină ale lui Dumnezeu peste om. Dacă Eu l-am făcut pe om bărbat și femeie, l-am făcut pentru Mine, nu pentru desfrânare. Unde și când i-am spus Eu omului să se însoare ca să pună omul bisericii însurătoarea între tainele Mele și ca să nu mai am Eu stăpânire peste biserică? Eu am spus: «Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Amin.

Eu încă de la început le-am spus celor ce erau pentru Mine: «Luați și mâncați Trupul Meu». Aveam pe mulți care Mă iubeau căutând după urmele Mele, dar nu i-am luat la cină decât pe câțiva, că e mare această lucrare a cinei, și cu greu o înțelege omul ca să se facă sfânt pentru ea. Iată ce adunătură se strânge azi la cina bisericii! Oare, așa am lucrat Eu această taină? Eu am zis: «Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne, și Eu întru dânsul». Dar care este cel care rămâne întru Mine, și Eu întru dânsul după ce se duce la preot să ia cina Domnului? O, cina aceasta este taină tănuită. Ea este unirea omului cu Mine, este cununia omului cu Mine, că este scris: «Taina aceasta mare este, în Domnul și în biserică». Ea este hrana pe care trebuia s-o aibă omul de hrană, căci Mă făcusem hrană bună pentru omul cel zidit de mâna Mea, căruia i-am dat toate bunătățile Mele. Și dacă el nu M-a ascultat, i-am spus apoi să muncească și să se ostenească el pentru viața lui cea de toate zilele, ca să-i pară rău pentru păcatul despărțirii lui de Mine și să nu-i mai ardă de păcat în însuși trupul lui, păcat care-l desparte de Mine, păcatul desfrânării pe care Eu nu l-am pus peste om, ci i-am spus omului: «Pentru că ai ascultat de îndemnul femeii tale, blestemat să fie pământul din pricina ta. Cu trudă să te hrănești din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea, și să mănânci buruienile câmpului. Întru sudoarea feței tale să mănânci pâine până la întoarcerea ta în pământ, că din el ai fost luat, căci pulbere ești, în pulbere te vei întoarce», și apoi l-am gonit, și am pus sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții. Dar azi, iată ce adunătură se strânge la cina bisericii, și iată vremea când tot omul este judecat pentru cele sfinte ale Mele, care nu sunt păzite cu sabie de foc, așa cum am pus Eu heruvim cu sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții.

Iar voi, cei așezați de Mine la masa cinei Mele cea de taină, ridicăți-vă și ziceți tuturor cu Mine și cu apostolul care zice tuturor: «Fugiți, fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul, este în afară de trup, dar cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Faceți din trupul vostru templul Duhului Sfânt. Voi nu trebuie să fiți ai

voștri, căci cumpărați ați fost cu preț. Preamăriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu». Amin, amin, amin.

O, copii de la iesle, voi sunteți ieslea cuvântului Meu aici, în locul în care Eu v-am așezat. Mă adun mereu cu voi. Vă adun la pieptul Meu, ca să vă hrănesc și să vă adăp, și să dea peste margini cele ce vă dau, și să ia omul mântuirea sau judecata din cuvântul acesta. Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să Ne hrănim cu iubirea de la voi, căci cei din cer sunt și ei flămânzi; sunt flămânzi după voi, cei ce-Mi sunteți Mie casă de venire pe pământ. Măncăm unii de la alții; voi de la Noi, și Noi de la voi. Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, și numai atunci se numește ea așa; altfel, se numește păcat, nu iubire. Omul trebuie să tânjească după iubire, nu după păcat, dar păcatul s-a făcut Dumnezeu în om, și omul îl ascultă și tânjește după el ca după viață. Tânjește omul după moarte așa cum sfântul tânjește după Dumnezeu. Dar voi sunteți puntea Mea pe care merg din cer spre pământ ca să stau de vorbă cu omul și să-i spun despre Mine și despre țara venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, ca să-i dau omului calea întoarcerii la Mine. Părinții cei sfinți ai României își privesc din cer țara, și întind mâinile spre Mine și zic: „Dă, Doamne, duh umilit românului, ca să Ți-l dea jertfă bineprimă Ție. Dă-i curăție, dă-i iubire, ca să aibă armă împotriva iubirii de sine, și dă-i Duh Sfânt românului, căci Duhul Sfânt din om este Cel ce Te cunoaște pe Tine în cuvântul acesta și în fiii cuvântului Tău cel din români“. Amin, amin, amin.

O, fiilor, vin la voi cu rânduieli pentru voi, și pentru Mine în voi. Vin curând cu cuvinte de zidire a lucrului Meu cu voi peste pământ. Vin să vă dau lucru sfânt de lucrat, ca să lucrați binecuvântați. Vin să învăț pe cei ce se lipesc un duh cu Mine, și să le spun să fie un trup și un duh cu Mine și cu voi, și să știe cum să lucreze lângă voi pentru Mine, că e mare lucru să știe omul să fie mai mic ca Dumnezeu pe pământ. Pe nicăieri nu mai găsesc om să vrea să fie mai mic ca Mine, iar Eu nu pot decât peste cei mici, a cărora este împărăția cerurilor, după cum am cuvântat Eu prin Scripturi. Fiilor, stați cu lampa aprinsă în calea Mea, că vin să vă zidesc pentru zi de zi în lucru sfânt peste pământ, ca să aibă omul unde să găsească lucru sfânt și drum sfânt pentru pașii lui. Stați cu lampa aprinsă, ca să pot intra când vin.

Acum, vă dau cununiță pentru că ați ascultat de cuvântul Meu prin care v-am trimis către cel ce este bătut de vântul suferinței, spre pocăință; arhierul Vasile, care a stat pe scaunul bisericii în cetatea cea întâia între cetățile României, cetatea Târgoviște. Scaunul acesta este scaunul Meu, și vai celui ce se așează după planul omului pe scaunul acesta pe care Eu l-am oprit Mie ca să stau cuvânt peste pământ din mijlocul acestei cetăți de scaun! Eu am voit să-l ating prin mânuțele voastre ca să-l dezleg de păcatele pe care le-a făcut până acum împotriva Mea și a voastră și a arhierului Meu Irineu, cel ce are pe creștetul său ungerea Mea cea mare peste biserică Mea din vremea aceasta. Rugați-vă Mie să-i dau duh de înțelepciune ca să înțeleagă cel atins de mâna Mea prin voi, să înțeleagă că a fost cu putere de la Mine mâna voastră, ca să-i scurtez suferința și să-l slobozesc în pace. Eu sunt cu mila după omul care se pocăiește de cele săvârșite împotriva Mea. Amin.

Eu voi lucra cu putere peste pământ și voi curăți de orice împotrivire, de orice îndoială, de orice trup calea Mea și statul Meu și scaunul Meu peste această cetate, cea dintâi peste România, cetatea cea mare în mijlocul căreia Eu am scaun la voi.

Binecuvântată să fie paza cea de foc peste scaunul Meu din această cetate, căci am pus heruvim de foc să păzească drumul spre scaunul acesta, și zic: cine se va lovi în scaunul acesta, se va zdrobi în el, așa cum s-a lovit în el cel ce s-a zdrobit acum în scaunul acesta care este pus deoparte pentru Mine și pentru țara venirii Mele, căci ea este cea dintâi și cea de pe urmă, precum Eu sunt. Amin, amin.

31 mai/13 iunie 1999

Cuvântul Domnului către Viorel Ivan, la sărbătoarea sfântului Ioan cel Nou de la Suceava

Omul umilit lucrează cumpătarea cea sfântă, jertfa plăcută lui Dumnezeu. Cei ce sunt frați, se înțeleg uitându-se unii la alții și lucrând. Taina liniștii și taina furtunii: furtuna este inger veghetor. Cei ce sunt frați, au pe Dumnezeu de Tată, Care voiește în toți la fel. Binecuvântare pentru meșteșuguri sfinte.

Pace vouă, copii din grădină! Am casă la voi, fiilor, și Eu acasă vin când vin. Amin. Am venit să vă zidesc pentru zi de zi în lucru sfânt peste pământ, ca să aibă omul unde să găsească lucru sfânt și drum sfânt pentru pașii lui. Mănuțele voastre sunt cu binecuvântarea Mea în ele. Cu ele lucrez și Eu ce am de lucrat peste pământ, cu ele Îmi scriu cuvântul, cu ele Îmi așez așternutul, cu ele am grijă și de voi, cu ele am grijă de mulți, fiilor. Cu ele binecuvintez pe cei binecuvântați, căci mănuțele și picioarele voastre sunt lucrul și mersul Meu peste pământ. O, fiilor, dacă n-ați fi îmbrăcați cu putere de biruință, dacă n-ați avea binecuvântarea acestei vremi, ați cădea pe drum când merg cu voi pentru lucrul Meu, că e drumul și văzduhul plin de relele care ies din om, căci am zis vouă că răul pe pământ nu iese decât din om și spurcă pe cele din afara omului, și pe el însuși îl spurcă, și așa umblă pe drum, fiindcă desfrânarea omului a făcut pământul Sodomă și Gomoră, iar voi sunteți ca Lot în mijlocul fărâdelegilor care ies din om.

O, am venit să vă zidesc pentru zi de zi, ca să fiți zidirea Mea și împărăția Mea în care vin să iau și să dau, să vă cercetez și să vă ajut ca Tatăl pe fii, și să vă învăț pe voi, și să ia și cei ce se lipesc cu voi ca să fie un duh cu Mine și cu voi, și să știe cum să stea lângă Mine și lângă voi, și cum să lucreze pentru Mine așa cum lucrați voi. O, lucrul Meu peste pământ este cu greutate și se tot îngreuiază peste voi, dar v-am promis că scol ajutor de pe pământ pentru lucrul Meu cu voi, și Mă voi uita bine când ridic ajutor lângă voi, căci omul nu știe să fie mai mic ca Dumnezeu, și de aceea nu se dă cu totul după cât poate să se dea. Mă voi uita bine și mereu apoi, și voi fi aproape cu cuvântul Meu și al vostru, și vom pași peste greul care dă mereu să stingherească biruința Mea cu care vreau să Mă așez peste pământ, că e vremea, fiilor. Mă uit bine, ca să învețe cei ce se lipesc un duh cu Mine și cu voi, să învețe să se uite ca Mine și să înțeleagă ce voiește Dumnezeu.

Fiilor, cei ce se înțeleg, numai cât se uită unii la alții, și știu ce au de făcut, dar mai întâi învață să știe, și apoi lucrează. Omul care se bizuie pe Dumnezeu și nu pe el însuși, acela ajunge să-i fie da, da și nu, nu, căci cele adăugate înseamnă neînțelegere. Fericit este omul care se dă lui Dumnezeu cu umilință, căci umilința este mai adevărată decât bucuria și decât mulțumirea. Omul umilit este jertfă plăcută Mie, om în care lucrează cumpătarea cea sfântă în toate câte sunt de făcut. Altfel omul nu se poate lăsa mai mic ca Dumnezeu,

iar cel ce nu se lasă mic sub mâna Mea cea care lucrează, acela sare peste Mine, și își are puterea sa prin care se îngâmă, și pierde iubirea lui Dumnezeu de peste el, că acela nu se mai dăruiește Mie, și face altceva cu darurile Mele, risipindu-le pentru mărirea lui, și nu cunoaște despărțirea de Mine, căci bogățiile minții sunt cursă pentru omul supus lui Dumnezeu, și cade omul în însăși mâna sa.

Eu, fiilor, voiesc să Mă întind cu fața Mea, cu împărăția Mea peste oameni, că vreau să-l ajut pe om să se întoarcă la izvoarele Mele cele curate, căci izvoarele din lume sunt cursă pentru tot omul. Omul nu mai știe ce este curat și ce este necurat, ce este sfânt și ce este întinat, ce este lumină și ce este întuneric. Fac din voi învățatori adevărați peste oameni. Fac din voi pildă de trăire sfântă și cerească pe pământ, căci M-am așezat cu voi în mijlocul oamenilor, nu în loc neumblat. Fac din voi izvoare de iubire, izvoare de adevăr, izvoare de trăire ca în rai, și se va uita omul la voi și va tânji cu cele de la voi, și va lua omul pe el haină de om nou, căci trec cele vechi, trec cu mare zgomot, și veți vedea curând cum trec. Trece și omul vechi, că e pulbere, bietul de el, și în pulbere se întoarce dacă nu se înnoiește prin Duhul Sfânt și prin roadele dreptății. Fiilor, se va uita omul la voi și va tânji să fie ca voi, că fac din voi învățătură de viață veșnică între cer și pământ, căci scris este: «*Cel drept este viu în veacul veacului*». Amin.

Omul care-și pune în vistieriile Mele avutul minții sale, acela devine sărac, și tot acela se și împrumută să-Mi dea Mie îndoit, așa cum a făcut văduva cea săracă. Ea s-a dat lui Dumnezeu cu tot ce a avut și cu tot ce a împrumutat pentru Dumnezeu, și s-a vestit în cer și pe pământ jertfa ei pentru cer. Omul care se dă lui Dumnezeu este omul sărac, fiilor, este omul văduv de toate cele. Pe acela îl pot pune Eu la lucrul Meu; pe cel ce-și lasă sarcina jos îl pun la lucrul împărăției Mele, ca să aibă vreme pentru Mine. O, dacă ar înțelege omul că n-are ce face cu tot ce are el, s-ar da lui Dumnezeu cu totul, ca să fie om folositor cu viața sa cea în dar luată de la Dumnezeu. Tânărului bogat i-am spus să-și vândă averea și să vină sărac după Mine, căci cei bogați stau lângă bogățiile lor, că sunt ale lor. O, cea mai mare bogăție pe care o poate avea omul, sunt Eu pe cale cu omul; cu omul care știe ce este calea lui Dumnezeu, nu cu cel ce caută binele și plăcerile lui pe calea lui cu Mine, căci cel ce nu se dăruiește este mort, este fără de viață și nu este de folos nici pe pământ, nici în cer; nici pentru el, nici pentru altul.

Dacă omul își strânge pentru sine bogății, acela este om ruinat, fiilor. Dar cine este cel ce crede și înțelege acest adevăr? Curând, curând adevărul acesta va prinde sub el pe tot omul care s-a vrut mai mare ca Dumnezeu peste el însuși. Vine pe pământ plată pentru orice lucru, pentru orice faptă, iar cel ce a strâns cu Dumnezeu, va avea și scăpare, și iertare, și moștenire, dar omul care și-a strâns pentru sine bogății va sta ruinat înaintea Mea, căci nu cele ce sunt ale lui vor rămâne, ci numai ce este al Meu, și numai cel ce a strâns cu Mine ca să aibă în veșnicie.

Nu vrea omul să audă ce-i spun Eu, că nu vrea să creadă decât în cele ce are el, dar tot ce are el, e ca ața care se rupe în fața venirii Mele, căci omul nu știe să fie mai mic ca Dumnezeu și nu-și chivernisește în Domnul truda sa.

Iată, vin la voi cu rânduieli pentru voi și pentru Mine în voi. Vin să învăț pe cei ce se lipesc un duh cu Mine și cu voi, că e mare lucrare și mare înțelepciune să știe omul să fie mic sub mâna Mea de Tată și de Stăpân al omului. Așez lângă voi

ajutor dintre oameni și îi povățuiesc după plăcerea Mea înaintea Mea, că așa se stă cu Dumnezeu. Mă apropii cu cuvântul de cei care s-au așezat să se zbată lângă voi pentru Mine, pentru lucrul cerului pe pământ, lucru care va rămâne înaintea Mea, că scris este: «*Cerul cel nou și pământul cel nou vor dăinui înaintea Mea, dimpreună cu lucrătorii*». Amin.

Apropie-te, tu, cel iubitor de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu. Vreau să te învăț ce înseamnă temelia pe care te voi așeza ca să stai. Amin.

Mai întâi binecuvintez urechea ta și cugetul tău și inima ta, ca să rămână cu Mine acestea ale tale și să lucrez Eu cu ele pentru cele ce vor fi, căci tu te-ai lipit ca să fii un duh cu Mine și cu cei ce Mă slujesc pe Mine ca să vin pe pământ. Acum, deschide-te, ca să pot Eu să-ți fac temelie și să te așez pe temelie, căci orice zidire are nevoie de temelie, iar tu te așezi acum alături de cei ce trudesc la drumul venirii Mele, te alipești cu cei pe care i-am făcut făuritori de drumuri între pământ și cer, între cer și pământ.

Așez înaintea ta pe cei doi cu care-Mi port necazurile lucrului Meu și lipsurile Mele, că Eu sunt lipsit de toate cele pe pământ, căci cu Mine trag numai săracii. Ți-i dau ca veghetori peste lucrul tău lângă Mine și lângă ei acum. Ți-i dau ca frățiori, dar Eu te învăț să știi lucrul frăției întru Mine. Mulți au dat să se lipească cu duh de frăție lângă ai Mei, dar n-au știut ce este această taină, și s-au oprit pentru ei, iar lucrul de frate a fost numai un fel de a spune așa.

Iată, te învăț această taină: cei ce sunt frați nu mai au nimic, nu-și mai caută ale lor, ci ale Domnului, iar Eu, Domnul, le chivernisesc viața și ființa cu mâna Mea cea cu putere în ea. Cei ce sunt frați sunt ca și copiii care nu știu ce e supărarea, ce e mânia, ce e împrăștierea de minte, ce e dorința sau ce e semeția. Ei dau mână cu mână și ridică greul și trec prin greu după greu și se numesc biruitori. Ei se lasă mici, ca să poată face lucrul cel mare al Domnului, cu supunere sub mâna Mea cea călăuzitoare. Ei încep orice lucru cu umilința inimii și cu înțelepciunea minții cea înzestrată de Mine. Ei se fălesc numai cu Mine în inima lor, că Eu sunt bucuria lor pe care ei și-o împart lucrând. Cei ce sunt frați au un singur Tată, Care voiește la fel în toți. Amin. Tu învață această taină, căci ea este temelia pentru cei ce se lipeșc la lucrul Meu lângă cei ce-Mi lucrează Mie.

Frăția înseamnă umilința cea dintre frați, căci mulți caută frăție întru Mine, dar pe alte căi, și vor dreptate și drepturi, și vor iubire și vor mărire și vor mângâiere și vor iertare, dar lucru nu-Mi dau, iubire nu-Mi dau, dăruire nu-Mi dau, și vor să le dau Eu dreptate și drepturi și iubire și mângâiere și mărire și iertare și cerul. Aceștia n-au atins cu inima taina frăției, care este jertfă și bucurie prin jertfă.

Tu însă ai inimă mare, dar ai cruce pe lângă cruce, și trebuie grijă și pentru cele ce ai tu de dus, că ai venit la Mine pe când erai împărțit. Fii dară precaut, ca să le putem duce pe toate și să dăm trupului ce este al trupului, iar lui Dumnezeu, ce este al lui Dumnezeu. Amin. Eu îți primesc inima ca pe o jertfă, și o pun înaintea Mea ca să Mă uit mereu peste ea și s-o măsoar mereu și s-o umplu mereu cu cele ce vor rămâne și s-o învăț mereu umilința de duh, fără de care omul nu poate lângă Mine. Ferește-ți inima de amestecare, căci cele amestecate în ea, o slăbesc pe ea și o răcesc. Tu însă încălzește-o cu cele adevărate și cu liniștea, tată.

O, învață taina liniștii și taina furtunii, căci cele ce vin de la Dumnezeu sunt bune, sunt liniște în vremea furtunii, și sunt furtună în vremea liniștii. Cel liniștit trebuie să fie mereu

în veghe ca în vremea furtunii, fiindcă furtuna este veghe peste om, este înger veghetor. Îți zic „*fiu*“, ca să știe duhul rău că ești ocrotitul Meu. Îți zic „*fiu*“, ca să fii. Amin.

Ai un frățior copilaș. Ai grijă de el ca și de tine, că are inimioară de copilaș, și tot așa și firea, și tot așa și fața. Ai grijă de el, că vreau să-l iau și pe el în barca Mea, că am nevoie de lucrători și de vâslași în barcă, fiindcă este barcă de salvare pentru Dumnezeu și pentru om. Învață-te și pe tine, învață-l și pe el, că vreau să știi de la Mine ce este de dat și ce nu este de dat în lături. Cel ce nu iubește cuvântul Meu ca să-l îplinească și ca să-l creadă și ca să-l iubească și ca să-l aștepte, acela este potrivnicul Meu.

Plinul inimii să nu-l verși la oricine. Ferește-l pe om de răspuns, că greu de tot poate răspunde omul în fața lui Dumnezeu. Învață măsura, fiule, și stai cu ea în mână, că lucrul lângă ai Mei este măsurat de Mine cu măsură scumpă și cu plată scumpă. Învață-te curat, învață-te cu liniștea, învață-te bine cu iubirea după Mine, că Eu lucrez la temelia ta, fiindcă orice zidire are nevoie de temelie.

Dă-te și celui mititel, frățiorului copilaș, că inima lui e ca o mărgelușă prin care se vede dincolo de ea, și fericit este el că nu s-a băgat sub robie și a rămas păsărică dezlegată la aripioare. Învațați unul de la altul taina Mea în om, și păstrați-Mi în inimioare truda Mea cea grea, pe care o împart și cu voi, ca să vă dau apoi din plata ei, plată fără de sfârșit. Amin. Fii precaut să nu dai de peste tine cuvântul Meu, pe care ți-l voi da mereu Eu și fiii cuvântului Meu, căci în ei sunt Eu. Împlinește-l, tată, că este din cer. Amin. O, e mare lucrare să nu Mă întristeze omul care se alătură lângă Mine. E mare lucrare și mare minune să nu-Mi întoarcă spatele când îi cer, căci Eu îi cer celui ce are. Cine este cel ce are? Este cel ce Mă are pe Mine, că Mă are ca să Mă dea celui ce nu Mă are. De aceea M-am dat lui, ca să Mă aibă, iar dacă nu Mă dă, nu Mă are, că nu M-a luat când Eu M-am dat lui ca să Mă aibă.

Îți trebuie mare atenție de acum, că Eu te așez cu lucrul tău pentru Mine, și va fi să știi că una este să-L dai pe Dumnezeu în lături cu fața Lui cea din tine, și alta e să dai taina Lui în lături, fiindcă multe lucruri de taină am, și pe care le împart numai cu cei puși de Mine la încercare. Te învăț paza cea bună a inimii, te învăț puterea inimii, fiule.

Așez înaintea ta pe cei doi copii ai Mei cu care-Mi port necazurile și lipsurile Mele, fiindcă cu Mine trag numai săracii, dar ei sunt cei harnici, și cu ei Îmi lucrez drumuri noi spre oameni. Lucrați cu sfat în toate câte sunt de făcut. Lucrați cu duhul frăției sfinte și iubiți înțelepciunea cea din ceruri, și duceți cu iubire și cu umilință de duh sarcinile Mele între cer și pământ. Amin. Cei fugari fug de sarcinile Mele, că le au pe ale lor și fug cu ele în spate până ce cad sub ele cădere rușinoasă.

Luptă-te pentru așezarea împărăției Mele peste pământ. Lucrează pentru Mine, iar plata pentru că lucrezi, să n-o vrei pe pământ, că pământul va arde cu tot ce e pe el. Adună-ți în pământul cel nou, adună în tine pe Dumnezeu și golește-te de cele ale tale. Dă-Mi-le Mie pe ale tale ca să le duc Eu, iar tu du de la Mine, ca să-ți dau de la Mine. Du cu umilință ce am Eu de dus, și Eu voi ieși înaintea ta, dar să te găsească lângă Mine și sub crucea Mea. Amin, amin, amin.

Acum așez binecuvântare pentru lucrul cel sfânt peste pământ, pentru lucruri sfinte, fiilor, lucruri făcute de mâini sfinte, ca să se învețe omul cu cele curate, care poartă în ele putere și viață și întoarcere la izvoare, că vreau să-l ajut pe om să se întoarcă la izvoarele Mele, la izvoarele sfinte, căci

izvoarele din lume sunt adânc al fărâdelegii și sunt cursă pentru tot omul, ca să se despartă omul de Dumnezeu. Fac din voi învățători adevărați peste oameni, izvoare de trăire ca în rai pe pământ, că vreau să fac rai pământul României și să sfințesc drumurile spre acest pământ, că voi sunteți înnoitori de drumuri, fiilor. Fericit este cel ce nu se leapădă de Mine, că acela biruiește pentru Mine, așa cum a biruit Ioan, mucenicul Meu cel azi sărbătorit, care nu s-a lepădat de Mine pentru nimic de pe pământ, și a fost slujit de îngeri înaintea oamenilor. Fac îngeri slujitori pe lângă voi, ca să slujească lucrului Meu cel nou, și fericit este cel ce nu se ascunde și cel ce nu se leapădă de Mine și de truda lucrului Meu între cer și pământ. Lucrăm la drumul de întoarcere la izvoarele cele sfinte, fiilor, și zic: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântat să fie lucrul vostru și al celor ce se dau Mie pentru ca să le dau de lucru pentru veacul cel nou cu care vin Eu pe pământ, ca să fac cer nou și pământ nou și om nou și grădină de rai pe pământul român. Amin, amin, amin.

2/15 iunie 1999

Cuvântul Domnului la începutul fântânii căsuței din deal

Domnul întărește râvna ucenicilor care-I fac nume pe pământ și binecuvintează începutul și sfârșitul fântânii căsuței din deal.

Măi copilași străjeri în calea cuvântului Meu, vă strigă Domnul ca să-L auziți și ca să vă răspundă. Amin.

Sunt Eu, Domnul. Vreau să vă dau ce Mi-ați cerut, fiilor. Mi-ați cerut să vă binecuvintez lucrul fântânii lângă căsuța din deal. O, cu voi este altfel, nu este ca și cu omul care se roagă Mie în lume. Voi când Îmi cereți Mie, Eu vin cuvânt peste voi și vă dau cuvântând ceea ce-Mi cereți, și apoi fac faptă prin voi. La omul din lume n-am cum să lucrez tot așa, că el le face pe toate ale lui fără Mine, și chiar dacă cere și la Mine, Eu n-am pe unde să vin să-i vorbesc, că el nu știe să fie cu Dumnezeu și Dumnezeu cu el.

Aș voi, fiilor, să vă mai spun ofurile Mele. Aș voi să Mi le credeți, și să pot împărți cu voi durerile Mele. Aș voi, fiilor, să vă purtați mai cald cu Mine, că Eu pentru voi fac lucruri mărețe în cer și pe pământ, și se cuvine să am de la voi bucurii și rod și lucru sfânt și căldură, fiilor. Mă uit la voi mai mult decât vă uitați voi. Mai mult decât vă vedeți voi pe voi, mai mult vă văd Eu pe voi. Vă văd pe care de care mai nepuțincioși, iar Eu sunt cu voi ca să vă slujesc.

Aștept mereu după voi să-Mi faceți nume, fiilor. Aștept la gurițele voastre, aștept la cuvintele voastre. Uitați-vă la fiii lumii și luați pildă de la ei și urmați-le pilda, fiilor, că ei au mai multă putere ca voi, mai multă roadă ca voi. Câtă clientelă dau să-și facă! O, câtă gălăgie stârnesc în jurul lor! Câte cuvinte înșiră în părți ca să-și facă ei chemați și aleși și credincioși pentru ei! Mi-am strâns și Eu copilași, buchețele, buchețele. Le-am strâns ca să le am grămadă și să le ud la vreme, și să merg cu voi să le ud, că la așa lucru v-am chemat Eu când v-am chemat. Voi cereți de la Mine ajutor, iar Eu cer de la voi. Aștept mereu după voi să-Mi faceți nume, fiilor, că Eu v-am făcut vouă, și vă mai fac, și de aceea Mă fac cuvânt peste voi și pentru voi peste oameni, ca să se strângă pe lângă Mine mulțimile așa cum se strâng pe lângă cei ce-și fac nume și lucru pe pământ.

Ați cerut binecuvântare pentru lucrul fântânii la căsuța din deal. Orice lucru sfânt trebuie adus la vreme înaintea Mea

dacă trebuie să fie sfânt și dacă vin să-l binecuvintez. Orice cereți voi, trebuie să și primiți de la Mine, căci stau între voi cuvânt, fiilor. La omul din lume n-am cum să Mă duc, dar Eu la voi sunt, și dacă sunt, trebuie să grăim unii altora, fiilor. Nu e bine să lucrați fără cuvântul Meu lucrurile sfinte. E bine să le aduceți la vreme înaintea Mea și e bine să lucrați cu grijă și cu sfințenie, că trebuie să fie sfânt ce lucrați voi pe pământ, fiilor.

Eu le spun norilor să se retragă ca să puteți lucra. Eu le spun puterilor cerești să lucreze cu voi și pentru voi. Eu dau inger fântânii pe care voi o lucrați acum lângă căsuța din deal. Marele prooroc Ilie, înaintemergător al venirii Mele de azi, va patrona fântâna căsuței din deal, fiilor. Orice lucru sfânt are sfinți și îngeri lângă el. Amin.

Fiilor, faceți-Mi nume pe pământ, ca să se strângă mulți sub numele Meu așa cum se strâng pe lângă cei ce-și fac nume și lucru pe pământ. Numele Meu de la voi e nume nou. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Așa Mă numesc Eu pentru vremea venirii Mele.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cobor peste voi binecuvântarea Mea pentru începutul și pentru sfârșitul lucrului la fântâna căsuței din deal. Numele Meu de la voi stă pe orice lucru săvârșit de voi în numele Meu. Amin. Lucrați în numele Meu, fiilor, ca să fiu Eu Stăpânul, iar voi să fiți fiii și moștenitorii Mei și ai numelui Meu. Tot ce lucrați voi, să fie al Meu, ca să fiți și voi ai Mei, căci așa lucrează cei ce sunt ai Mei. Amin, amin, amin.

9/22 iunie 1999

Duminica a cincea după Rusalii

Omul s-a lăsat rob femeii și s-a făcut diavol prin neascultare și prin minciună. Domnul plânge după om. Toate cele făcute de om se întorc împotriva lui.

Copilași, vă strigă Tatăl ca să vă facă atenți la cuvântul Său. Eu sunt Fiul și Cuvântul Tatălui, și prin Mine vă strigă Tatăl, prin Cuvântul vă strigă Tatăl. Amin. Vă spune Tatăl „copilași”, ca să știe duhul rău și orice duh de pe pământ și din cer și din văzduh și din adânc și din ape, să știe că voi aveți Tată. Vă spune Tatăl „copilași”. Cui mai poate spune Tatăl așa cum vă spune vouă: „copilași”? Copilașii au tată, fiilor. O, de s-ar învăța copil omul, ca să aibă omul Tată! Cine este copil, are tată, are stăpân, are apărare, are puterea tatălui, care-l înconjoară de peste tot. Dar cine nu este copil, nu are tată, și este în primejdie în toată clipa, căci este fără de apărare. Tatăl Meu nu poate fi Tată decât al celor ce sunt mici sub mâna Lui cea tare, iar cei ce s-au întărit ei înșiși, își sunt loruși apărare și putere și înțelepciune și cuvânt de împlinit, și nu au pe nimeni peste ei căruia să-i dea seama pentru cele ce fac ei.

O, copilași ai Tatălui Meu! Eu am făcut din voi ucenici ai Mei, frați ai Mei, ca să avem același Tată. Eu sunt Întâiul-născut între cei mulți care s-au făcut Mie frați prin Tatăl, căci Eu așa am spus: «*Cel ce crede în Mine, îi voi da putere să se facă fiu al Tatălui*». Amin. Mulți au dorit și au dat să fie cu voi și cu Mine, dar nu s-au lăsat lucrați ca să le dau Eu înfățișare de copilași ai Tatălui Meu. Ceara nu se face lumânare până nu se pune la înfierbântat, fiilor. Întâi se înfierbântă, și apoi se toarnă pe fitil, și apoi se pune în sfeșnic, și apoi primește lumină, dar numai dacă se pune în sfeșnic. Ce lumină poate da o lumânare întocmită prin foc dacă stă apoi neaprin-

să și nepusă în sfeșnic? Ce lucrare poate avea lumânarea care nu se aprinde? Ea nu ajută pe nimeni cu lucrarea ei, ea este fără de viață. Ceea ce este prelucrat prin foc, foc trebuie să lucreze, iar altfel rămâne fără de lucrare, și nu este. Eu ce i-am spus omului care a păcătuit? I-am spus așa: *«Întru sudoarea feței tale să mănânci pâine. Cu trudă să te hrănești din pământul blestemat din pricina păcatului tău. Să trudești în toate zilele vieții tale și să mănânci ierburile câmpului trudind pentru pâine»*. Iată, cel ce nu ascultă de această poruncă nu știe ce este focul și nu se depărtează de păcat și de nepăsare și nu se face lumânare care să ardă apoi ca să-și lumineze drumul întoarcerii acasă.

Eu pe voi v-am învățat întoarcerea acasă, fiilor. Focul fărădelegii a pârjolit pământul de la margini la margini. Tot ce a făcut omul pe pământ, sunt pietre de aducere-aminte ale păcatelor omului care s-a făcut Dumnezeu pe pământ. Tot ce a făcut omul, se va întoarce împotriva omului. Amin. Omul a schimbat cursul apelor, a schimbat cursul înțelepciunii, cursul priceperii, cursul facerii lui Dumnezeu, și s-a făcut diavol omul. Cel ce s-a împotrivit Făcătorului, s-a făcut diavol, și a fost alungat din rai, căci omul a cunoscut răul. Eu i-am spus omului să nu cunoască răul, dar el n-a voit să Mă asculte, și pentru că nu a voit, a căzut pradă răului, căci cel ce nu ascultă pe Dumnezeu, nu poate birui răul. Iată, așa a pățit omul care a făcut din femeie femeie a sa și iubire a sa și avut al său și păcat pentru el, căci Eu așa i-am spus femeii: *«Atrasă vei fi cu dorul tău după bărbatul tău, și el te va stăpâni»*.

În zadar îi spun și azi omului să fugă din calea răului, căci omul îi zice răului bine și se acoperă cu el ca și cu legea lui Dumnezeu, și Îmi spune omul că Eu am lăsat legea aceasta. O, să deschidă omul Scripturile facerii și să-și vadă neascultarea care l-a căzut pe el din rai și din bine, și să nu mai spună omul că legea în care stă el de șapte mii de ani, e legea Mea peste el. Legea Mea era aceea să nu cunoască omul răul. Legea Mea era aceea să nu moară omul, că Eu am făcut pe om bărbat și femeie, ca să fie omul al Meu într-un singur trup, bărbat și femeie, și să slujească Mie omul, și să fac Eu omul, nu să-l facă omul. Mai bine era să umplu Eu pământul de oameni decât să-l umple omul. Eu l-am făcut pe om din pământ și din cuvânt și din duh, dar omul face om din păcat, că el a schimbat de peste el legea Mea cu legea lui, cu legea neascultării de Dumnezeu.

Am voit cu cuvântul să-l fac pe omul de azi, ca din ce-ara care se lasă înfierbântată și modelată și pusă pe fitil ca să ardă și să se mistuie înaintea Mea, și Eu să fac din lumina ei viață veșnică, viață din cer, căci viața este foc care arde trupul ca să iasă lumină, ca să iasă om zidit de Dumnezeu. Îi voi arăta omului că Eu, Domnul, tot din pământ îl voi zidi, căci învierea morților va fi judecata omului care a făcut om din păcat. Omul va fi din nou, dar din pământ va ieși, așa cum a fost la început lucrul lui Dumnezeu pentru trupul omului.

Iar voi, copilași din urmă, sunteți mâna Mea cu care Eu scriu judecata omului care nu s-a lăsat născut din cer. Eu pe om l-am făcut cu cuvântul când l-am făcut din lut, dar omul cu care cuvânt îl face om? El cu păcatul face tot ce face pe pământ, căci omul ieșit din om, este păcatul omului care are de tată și de mamă pe om. Eu sunt cuvântul cel din cer prin care v-am născut pe voi, copilași din urmă, ca să am cu cine să-Mi scriu cartea judecății omului ieșit din om. Eu pe om l-am întors în pământ ca să-l rușinez și să știe că tot ce face el, nu este, și ca să-l fac tot Eu apoi, și tot din pământ să-l fac, așa cum este legea Mea. Dar sunt mulți și iar mulți sunt între pământ și

cer care s-au lăsat cu Mine și cu legea Mea cea dintâi, și Eu am făcut din ei viață veșnică, și ei sunt vii între cer și pământ și n-au gustat moartea, că n-au gustat păcatul nici cu duhul, nici cu firea, nici cu trupul, nici cu inima. Pe aceia îi voi așeza de mărturie înaintea oamenilor curând, curând, așa cum v-am așezat pe voi, fiilor născuți din cer, la cuvântul Meu.

Faceți-vă zi după zi rost de nejudecată, fiilor. Bogăție de nejudecată să vă adunați, și libertate cu Dumnezeu să vă agonisiți, că Eu, Domnul, vin curând, și cu Mine vin și cei adormiți care au fost cu Mine, și vin și cei vii care n-au gustat moartea și care sunt veșnici, așteptând biruința Mea pentru ei și pentru mulți care vor gusta învierea spre judecata păcatului. Amin, amin, amin. V-am spus vouă taine cerești, taine de nepătruns. E vremea să vin, și de aceea deschid cerul și aduc pe pământ tainele cerurilor. Ele trebuie să vină înaintea Mea ca să-i facă pe oameni să se pocăiască, fiilor. Tainele Mele au rămas nepătrunse de om, căci omul s-a ascuns de ele prin păcătuire și nu le-a mai văzut și nu și-a mai amintit de ele.

Eu după ce l-am zidit pe om bărbat și femeie i-am zis așa apoi: *«Fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul și supuneți-l, și stăpâniți peste peștii mării și peste păsările cerului și peste toate vietățile care se mișcă pe pământ»*. O, dacă omul ar fi voit să rămână întru Mine, așa s-ar fi împlinit cuvântul acesta, dar el l-a împlinit altfel. El a umplut tot pământul de moarte, căci n-a stăpânit cu viață peste pământ și peste tot duhul de viață dintre cer și pământ, pe care Eu l-am zidit ca să fie și ca să intre sub stăpânirea omului și ca să-l asculte pe om ca pe Dumnezeu. Omul trebuia să lucreze ca și Mine, căci Eu i-am spus: *«Fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul»*. O, cum l-am făcut Eu pe om, și cum face omul om! O, câtă cale de la cer până la pământ, fiilor!

O, copilași ai Tatălui Meu, spuneți voi, ca să se audă pe pământ, care este omul necredincios? De pe pământ omul răspunde ca de pe pământ, dar voi să răspundeți ca în cer. Spuneți, fiilor, că Eu vă ascult. Amin.

— **O**mul necredincios este cel care știe voia lui Dumnezeu, dar nu-i place s-o facă de la capăt la capăt, și se face vinovat față de Dumnezeu, căci scris este: *«Dacă numai o singură poruncă este încălcată între toate, acela se face vinovat față de toate poruncile pe care le împlinește»* și se numește necredincios, căci cel credincios le împlinește pe toate, și așa se cheamă că este credincios.

— **O** fiilor, toate sunt scrise în Scripturi, dar omul se face că nu le știe. Așa face omul și cu cuvântul Meu cel de azi, pe care Eu, Domnul, îl scriu pe pământ prin mânuțele voastre. Este scris în Scripturi că *«necredincioșii vor fi șterși de pe pământ»*, dar omul s-a învățat să piară și zice că așa este legea de când lumea. O, nu asta este legea! Asta nu e lege, omule. Asta este plata păcatului tău, omule învățat cu pieirea. Omule, omul cel ieșit din tine este plata păcatelor tale, nu este lege. Vezi tu la ce spui lege? Tu spui lege la păcat, căci l-ai pus lege peste tine ca s-o împlinești. Împlinește-o dacă așa vrei, dar să știi că Eu pe om îl fac tot din pământ, așa cum l-am făcut întâi, căci cel ieșit din tine este păcatul tău, nu este omul. Ce să-ți fac dacă tu ai voit ca femeia să fie femeia ta? Dacă tu rămâneai al Meu, rămânea și femeia a Mea, și rămâneai omul lui Dumnezeu, că Eu pentru asta te-am creat. Eu nu te-am creat ca să te dau păcatului, ci te-am creat ca să te rodesc și ca să te înveți lucrul rodirii, dar dacă tu ai făcut femeie a ta din femeie, ai uitat pe Dumnezeu și te-ai alipit de femeia ta, și n-ai mai știut taina trupului cel făcut de Dumnezeu, care spune că nu sunt doi cei

doi, ci sunt unul, împreună cu Dumnezeu, precum Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Acum am venit pe pământ cuvânt ca să-ți fac judecata, omule. O, dacă te-ai pocăi de fapta ta cea adâncită în timp! O, dacă ai vrea să fii credincios și nu necredincios! O, omule necredincios, care nu împlinești cuvântul Meu! Împlinește-l, că vin din cer și îți spun acest cuvânt. Ești bătrân de șapte mii de ani, omule. Când erai în rai, grăiam cu tine și tu Mă auzai. După ce ai ieșit din rai pentru neascultare și pentru păcat, L-ai dat pe Dumnezeu pentru păcat și ai ascultat glasul păcatului. O, glasul păcatului îl auzi și îl crezi, dar glasul Meu nu-l mai auzi și nu-l mai crezi. Urechea ta e poartă a fărâdelegii; la fel și ochii; la fel și credința; la fel și înțelepciunea, căci tu ai schimbat cursul înțelepciunii tale odată cu ieșirea ta din rai când te-ai împotrivit Făcătorului tău. Dar Eu am deschis porțile raiului, ca să Mă vezi și să Mă auzi, căci am venit după tine cu vindecare, și voiesc să-ți întocmesc din nou urechea și ochii și tot trupul tău. Stau în ușa cortului Meu, și am pus înaintea ta semn ca să Mă cunoști. Cuvântul Meu este semnul. El este izvor de apă vie în pământ fără de apă. Eu sunt cuvântul cel din cer, prin care Mi-am născut copilași pentru Tatăl, ca să stau cu ei înaintea ta, omule hoinar și fără cale. O, când te-am întocmit din pământ, a fost ușor. Acum ești carne și sânge, dar acestea nu moștenesc împărăția cerurilor, căci se împotrivesc prin duhul lor cel potrivnic vieții, fiindcă scris este: *«Ce este din trup, trup este, carne și sânge este»*. O, greu Îmi este să te întocmesc din nou, căci tu ești potrivnicul Meu, ca și diavolul, dar iată ce cuvânt am rostit pentru ca să-l împlinesc: tot ce a făcut omul pe pământ, se va întoarce împotriva omului. Tot ce a făcut omul pe pământ, sunt pietre de aducere-aminte ale păcatelor omului care s-a făcut potrivnicul lui Dumnezeu pe pământ.

Îi voi arăta omului că Eu, Domnul, tot din pământ îl voi zidi pe om, căci învierea morților va fi judecata omului care a făcut din păcat om. Eu pe om l-am întors în pământ ca să-l rușinez și ca să știe că tot ce a făcut el, nu este, și ca să-l fac tot Eu apoi, și tot din pământ să-l fac, căci au fost și sunt pe pământ oameni care s-au lăsat cu Mine pentru facerea din nou a omului, și cu aceștia voi lucra pe om, așa cum am voit să lucrez cu omul cel întâi zidit, iar Eu, Domnul, voi rosti cu cuvântul Meu prin gura celor ce s-au lăsat lucrați de Mine, și voi ridica din pământ neamul omenesc, spre judecata duhurilor potrivnice lui Dumnezeu. Și voi fi Dumnezeu drept, și voi așeza pe cei drepti moștenitorii cerului și ai pământului, *«cer nou și pământ nou»*, după cum este scris în Scripturi. Amin.

Fiiilor, vă fac bogați în tainele Mele care așteaptă să ia faptă pe pământ, căci cele de pe pământ se vor întoarce împotriva omului care a schimbat cursul facerii lui Dumnezeu. Omul nu lucrează pe pământ după cuvântul Meu. De șapte mii de ani omul nu Mă mai aude, și se face surd pentru tot cuvântul Meu și al celor ce-Mi poartă cuvântul peste pământ. Dar iată, Eu vin și tot vin, că vă am pe voi, copilași ai Tatălui, și Eu vin de la Tatăl ca să vă aduc cele ce trebuie să purtați, căci sunteți purtători de taine cerești pentru vremea împlinirii cerești pe pământ. Vă spune Tatăl „copilași”, ca să știe duhul rău și orice duh de pe pământ și din cer și din văzduh și din adânc și din ape, să știe că voi aveți Tată. Cui mai poate să spună Tatăl așa cum vă spune vouă: „copilași”? Aveți grijă de ungera aceasta, fiilor, și lucrați prin ea împărăția care va rămâne, căci curând, curând tot ce a făcut omul se va întoarce împotriva omului. Învățați-i pe cei ce caută pe Dumnezeu, învățați-i să-și capete libertatea în Domnul, că pe pământ nu este lege pentru libertate, și este lege numai pentru robie.

Plâng cu lacrimi de sânge când îl văd pe om prins sub robia femeii. Îi curg omului sudori de pe frunte și îi dă femeii lui câștigul său, și Eu sunt lipsit de om. Îl prinde femeia rob pe om pentru ea și pentru urmași, ca să nu mai aibă omul libertate. Am vărsat lacrimi de sânge pentru robia omului. Împărați și argați cad de șapte mii de ani sub robia femeii, care face din om diavol, care slujește trupului și omului care are de tată pe diavolul, și omul nu se mai poate ridica din robie. Mi-a curs sânge din coastă, ca să fie însemnat locul cel de pe trupul omului, locul din care a fost făcută femeia, care l-a smuls pe om din Dumnezeu. Plâng și sângerez și azi când îl văd pe om prins sub robia femeii. Unde să mai găsec Eu femeie care să sfințească pe om, care să libereze pe om din robie? Pofta femeii este diavol care-l face pe om să joace cum voiește pofta diavolului. Legea femeii i-a luat omului dreptul la libertate. O, adânc al fărâdelegii! O, cum să-l eliberez Eu pe om ca să-l am și ca să Mă bucur de truda lui, și ca să-i dau plată pentru trudă, așa cum am dat apostolilor Mei cu care am umblat pe pământ când Eu am avut nevoie de om lângă Mine? O, greu mai pot Eu să-l smulg pe om de lângă femeie ca să-l eliberez de robie și de patimi și ca să-l pun la lucru sfânt pentru Mine! O, greu mai pot să dau femeia de lângă om! Scris este în Scripturi: *«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Iisus; și văzând-o m-am uitat cu mirare mare; iar pe fruntea ei, scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului. Și avea în mână pahar de aur, plin de urâciunile ei și de pângărelile desfrânării ei. Și are împărăție peste împărățiile pământului, căci este îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și cu mărgăritare și cu găтели care farmecă, căci vine din adânc și din fărâdelege, iar cei ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, se vor mira văzând pe fiară că era și nu este, dar se va arăta și se va vâdi»*. O, adânc al fărâdelegii! Femeia se gătește cu găтели și cu purpură și cu stacojiu, și pe trup, și pe buze, și pe degete, și pe ochi, și își ține bărbatul rob urâciunilor ei, iar cel ce slujește femeii este om fără de minte, fără de vedere, fără de auz. O, cum să-l eliberez pe om de femeia sa, care nu-i aduce nici un fel de folos? Omul își varsă sudoarea pentru femeia sa și pentru urmași, și Eu nu pot să Mă bucur de truda omului. O, nu este de folos omului să se însoare, dar cine este cel ce pricepe aceasta?

Iată, copilași, de ce plâng Eu, dar tot ce a făcut omul, se întoarce împotriva lui. Cel ce s-a împotrivit Făcătorului, a căzut rob, și nu mai găsește calea spre acasă. Eu i-am spus omului să nu cunoască răul, dar el n-a voit să fie credincios și nu a împlinit porunca Mea. Dar Eu vin la voi ca să vă păstrez liberi pentru Mine și să aduc prin voi înțelepciunea Mea peste om, și să-l aduc pe om la pocăință și la puterea credinței, ca să poată prin credință și prin faptele credinței sfinte, și să se așeze omul întru venirea Mea veghind, căci omul pe pământ stă de veghe zi și noapte neobosit ca să nu vin, dar ca să vin nu veghează omul.

O, câtă veghe pe om ca nu cumva Eu să vin! Dar voi, vegheați zi și noapte și faceți peste pământ arătarea Mea și venirea Mea acum când nimeni nu se așteaptă să vin. Dar vouă vă spun: acum fi-va să vin. Amin. Vă voi da putere și ajutor să-Mi pregătiți calea spre oameni. Vă voi ajuta să scăpați de apăsări, că am putere să vă ajut. Cereți, și vă voi da. Cereți, că Eu vă spun să cereți. Cereți ajutorul Meu, ca să împlinim pe pământ tot ce am proorocit Eu prin cartea Mea, care este cu voi. Mereu, mereu Mă scriu în ea, ca să fiu prin ea în mij-

locul vostru așa cum am fost în mijlocul lui Israel. Vă zidesc prin ea pentru zi de zi în lucru sfânt peste pământ. Vă binecuvintez mânuțele cu care-Mi scriu cuvântul. Vă binecuvintez gurițele cu care-Mi mărturisesc cuvântul prin care Mă aștern pe pământ cu împărăția Mea, căci gurițele și mânuțele și picioarele voastre sunt cuvântul și lucrarea și mersul Meu peste pământ. Amin.

Fiilor copilași, faceți-Mi nume pe pământ, că Eu v-am făcut vouă, și vă mai fac, căci numele Meu de la voi stă pe orice lucru săvârșit de voi în numele Meu. Nu vă îngrijorați că nu aveți putere. Am Eu putere. Lucrați în numele Meu, ca să fiu Eu Stăpânul, iar voi să fiți copilași. Tot ce lucrați, să fie al Meu, ca să fiți și voi ai Mei, că așa lucrează cei ce sunt ai Mei. Voi slobozi spre voi ajutor mare, că e vremea să Mă desăvârșesc prin voi și prin ungerea pe care o aveți de la Mine. Eu, fiilor, trebuie să fiu mereu în mijlocul vostru și să Mă scriu cu voi peste pământ, ca să se știe de jos și până sus în cer și până în toate laturile că voi aveți Tată, și că Tatăl ceresc vă spune vouă: copilași ai Lui, copilași de sus. Amin.

O, fiecare își plânge averea când și-o pierde. Așa Mi-o plâng și Eu, căci omul a fost averea Mea și casa Mea și nădejdea Mea. Am trimis, și mai trimit încă pedepse pe pământ, ca să-Mi pregătesc calea, precum scrie în Scripturi, mai înainte de venirea Mea. Iată, tot ce a făcut omul, se va întoarce împotriva lui, căci le va pierde și nu le va mai avea. Și omul plânge că pierde. Așa plâng și Eu, căci mai întâi Eu am pierdut. Acum e rândul celui ce M-a pierdut pe Mine, e vremea să le piardă și el pe cele făcute de el.

Eu Mă scriu cu voi pe pământ spre judecata omului care n-are pe Dumnezeu bogăție, iar Tatăl Meu vă numește copilași ai Lui, copilași de sus, căci copilașii au tată. O, cui mai poate spune Tatăl așa cum vă spune vouă: „copilași”? Cine este copil, are tată, are stăpân, are apărător, are puterea tatălui de jur împrejur. Amin. Eu Mă scriu cu voi mereu peste pământ, iar Tatăl Meu vă spune vouă: copilași ai Lui pe pământ, copilași de sus. Amin, amin, amin.

Mai am să rânduiesc peste voi o lucrare, fiilor unși peste pământ. Eu, Domnul Cel de sus, rostesc înainte cuvânt și vă hotărâsc lucrul peste voi. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cobor binecuvântare peste apa cea care a izvorât pentru voi la fântâna căsuței din deal, primul mărgăritar care va sta în jurul Sfintei Sfintelor Mele de la voi. În ziua de sobor a sfântului Ioan Botezătorul, care a avut lucrare înaintea venirii Mele acum două mii de ani, în ziua aceasta de praznic voi pune cuvântul Meu peste fântâna căsuței din deal, ca să puteți folosi apa ei spre binefacerile voastre cele de la Mine, și vom pune peste ea patron și stăpân pe proorocul Ilie, înaintemergătorul venirii Mele de azi. Și voi așeza îngerul fântânii căsuței din deal, și vom prăznui cerește, așa cum sunt la Mine și la voi sărbătorile de pe pământ. Și voi veni mereu și vă voi adăuga lucru lângă lucru, că sunteți lucrătorii Mei, și cu voi Îmi lucrez tot ce va rămâne, și vă voi da ajutor la vreme, că fără Mine nu puteți nimic, fiilor. O, mult ajutor trebuie să vă dau, că vreau să vă scot de sub apăsările care vă apasă pe inimioare pentru grijile Mele, și vreau să credeți că vă voi ajuta numaidecât, căci credința sfântă poate totul în voi, în numele Meu. Amin.

O, învățați-vă unul pe altul veghea cea pentru Mine și vegheați pentru lucrarea cea pentru Mine, și fiți cu mânuțele curate în lucrul vostru cel pentru Mine, că mare putere au în ele mâinile dezlegate între cer și pământ.

Fiilor, păstrați bine numele Meu peste voi și faceți-Mi nume, că spre aceasta v-am ales dintre fiii oamenilor, și tot

neamul omenesc va vedea că Eu v-am ales pe voi, și nu voi pe Mine. Fiilor, este cale lungă ca de la cer la pământ între cel ales de Dumnezeu, și cel ce alege pe Dumnezeu. Fiilor, fiți înțelepți ca să întreceți orice înțelepciune de pe pământ, căci v-am făcut stăpâni peste pământ și v-am așezat lucrători ca să lucrez prin voi Scriptura Mea cea din urmă, cerul cel nou și pământul cel nou pentru cei ce vor moșteni în numele Meu peste cele ce vor fi. Amin, amin, amin.

21 iunie/4 iulie 1999

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Omul Îl face dator pe Dumnezeu când face fapte bune. Pământul e mamă pentru om, dar plânge apăsător sub lucrăturile omului, care nu vor mai fi. Se binecuvintează fântâna căsuței din deal, care primește de înger păzitor pe sfântul prooroc Ilie, ocrotitorul casei.

Cobor la ieslea Mea în miezul zilei. Amin, amin, amin.

Aș fi voit să ajung la voi în zori, ca să lucrăm tot lucrul de azi din zori, fiilor, dar voi sunteți oboșiți și sunteți trudiți, căci scris este în Scripturi: «Trupul stă împotriva duhului». Trupul este neputincios când este obosit și neodihnit. El nu folosește la nimic pentru Dumnezeu decât atunci când face cele ale lui Dumnezeu. Voi însă sunteți copilașii Mei, că v-am ales dintre fiii oamenilor ca să-Mi pregătesc lucrarea venirii Mele a doua oară pe pământ. Mă strecur printre grijile voastre cele trupesti, ca să aduc din cer ceea ce este de preț, să vă aduc cuvântul vieții, fiilor, cuvântul care pune viață în trupuri. Amin.

E zi de praznic sfânt pe pământul de la voi. Vin să las putere și binecuvântare și har peste apa fântânii căsuței din deal. De aceea vin. Fântâna proorocului Ilie, așa numesc Eu această lucrare lucrată de Mine prin mânuțele voastre. Ioan, botezătorul Meu, pune harul său cel de la Mine peste apa din fântână, ca să aibă ea putere de curățire a sufletelor, de pocăință a inimilor, și de ridicare a trupurilor spre lucru sfânt în trupuri. Amin.

O, copilași, azi aș voi să stau mai mult cu voi, dar Mă uit la trupurile voastre obosite și Mă strecur mai cu greu, că-Mi stau împotriva neputințele voastre, strămtorările voastre, că numai grijii vă înconjoară, fiilor veghetori în calea cuvântului Meu. Dar Eu vă spun așa: cel ce aude cuvântul Meu ca să-l primească, se bucură, fiilor. De aceea mângâiați-vă în neputințe și prindeți curaj și prindeți putere, ca să biruiți neputințele trupului, că truda și grijile vă slăbesc de tot. Alții însă se mângâie cu cuvântul Meu, că nu sunt apăsați ca voi.

Am rostit că voi veni numaidecât cu ajutor mare, și voi lua apăsările de peste voi. Voi, pentru împlinirea planului Meu cel rostit prin cuvânt la voi, trudiți din greu, că sunteți săraci și faceți mereu ca văduva care a dat tot ce a avut pentru ea, și a mai și împrumutat apoi, ca să dea mai mult, și să rămână și datoare.

Om care-și lasă degetele desfăcute când are, ca să cadă ceva și pe jos, acela Îl face dator pe Dumnezeu. Acela face așa ca să-i dau Eu apoi îndoit și întreit înapoi, și Eu îi dau, căci cel ce caută aici plata, aici o primește, că Eu sunt un Dumnezeu drept, și nu rămân dator celui ce Mă împrumută. Voi însă nu M-ați împrumutat, ci, din contra, ați mai și împrumutat ca să-Mi dați ajutor să-Mi întocmesc văzut lucrul Meu cel binecuvântat, că v-am spus așa: numele Meu de la voi stă pe orice lucru săvârșit de voi în numele Meu, ca să fiu Eu Stăpânul, iar voi să-Mi fiți fii și moștenitori ai numelui Meu. Amin.

Văduva săracă n-a dat pentru Mine ca să primească îndoit sau întreit. Ea a dat cu iubire, cu dor și cu lepădare de sine, și la ea nu s-a mai gândit, și s-a gândit numai la Mine și numai la numele Meu pe pământ. Altă văduvă n-avea decât un braț de fân, și nimic altceva nu mai avea, și a adus tot ce a avut și a pus înaintea Mea. Iată, taină mare vă spun. Fiți atenți pentru sufletele voastre ca să învățați, și ca să învețe toți cei care au venit la Mine, să fie lucrătorii Mei. Omului nu i se pune cât dă lui Dumnezeu. Omului i se pune cât îi rămâne lui, iar dacă este altfel, el nu-și adună în cer, ci își primește plata îndoit și întreit pe pământ, căci fiecare își adună acolo unde voiește, acolo unde îi este inima, fiindcă scris este: «*Unde este comoara omului, acolo este și inima lui*».

Voiesc, fiilor, să vă dau hrană din destul, ca să ia cei fără de hrană, că tot omul de pe pământ e flămând și e însetat, fiindcă nu mănâncă și nu bea de la Mine, ci le ia pe toate de pe pământ. Voiesc, fiilor, să dau pământului ce-Mi cere. Voiesc, fiilor, să dau și omului ce-Mi cere. Voiesc să dau, ca să nu rămân dator celui ce-Mi cere, și să-i pot cere socoteală celui ce-i dau. Pământul Îmi cere curățirea și spălarea lui și ușurarea lui de fărâdelegile de pe el. Geme pământul cu gemete lungi, că e mamă pământul; e mamă care-l hrănește pe om, și omul se întoarce împotriva lui, și îl sugă și îl scurmă și îl răstoarnă cu susul în jos, și el stă martir sub piciorul omului, sub făcăturile omului de pe el. Eu am spus pământului ce trebuie să dea omului. Omul însă nu s-a mulțumit cum am spus Eu, că e lacom omul.

O, fiilor, nu uitați că voi trebuie să fiți săraci în cele omenești. Nu uitați, fiilor, că voi trebuie să aveți numai ce i-am spus Eu pământului să-i dea omului. Puțin, puțin, și pământul își va închide ușa împotriva lăcomiei omului, și își va deschide gura împotriva trupului omului, căci omul a uitat ce este, a uitat că Eu i-am spus: «*Pulbere ești, și în pulbere te întorci, omule, că ai greșit prin semeție*». O, fiilor, nu uitați că voi trebuie să fiți supuși Mie, căci cel ce nu se supune, cade prin semeție, cade în pulbere. Voiesc să fac din sufletele și din trupurile și din duhurile voastre judecată peste omul cel ieșit din om. Aceasta este lucrarea cea pe care o am de împlinit peste sufletele și peste trupurile și peste duhurile voastre. Amin, amin, amin.

O, fiilor, nu uitați că trupurile voastre trebuie să slujească Mie, nu vouă, căci trupurile fiilor oamenilor stau împotriva Mea, că scris este: «*Trupul pofteste împotriva duhului*». Omul voiește viața, cu duhul lui, dar cu trupul face moarte, iar faptele trupului întunecă mintea și o duc la nepăsare și la deșertăciunea cu care ea se hrănește.

Iată, copilași, lucrăm cu înțelepciune. Mergem să punem harul și binecuvântarea Mea și a sfinților Mei peste fântâna căsuței din deal, căsuța cea dintâi de lângă Sfânta Sfințelor. Vă binecuvintez apoi hrana cea pentru trup, și vom poposi iar în cuvânt, și vom lucra atât cât a fost planul zilei de azi, ca să nu rămân de rușine în fața Tatălui și a sfinților și a îngerilor, și să nu se fâlească duhul cel rău împotriva Mea și a voastră. O, avem de trudit pentru ca să-Mi împlinesc planul Meu cel văzut. Pământul Îmi cere curățirea și spălarea lui. Omul Îmi cere altceva, și îi voi da și omului ceea ce caută, dar îi spun omului să nu uite că tot ce a căutat și tot ce a făcut el, este goană după vânt, fiindcă pământul Îmi cere curățirea lui, fiilor, iar în ziua curățirii pământului se va dărâma tot ce a zidit omul, căci omul nu este ziditor decât pentru cele ce nu vor mai fi. Legea omului e omenească, și tot ce este omenesc se va opri, căci știința nu va mai avea cale pe pământ. Tot ce

a lucrat omul pentru el, și unul pentru altul, se va dărâma, căci omul este călcător de legea lui Dumnezeu pentru legea lui. Și de ce va fi așa, fiilor? Va fi așa pentru că pământul plânge la Mine, și pentru că este scris să împlinesc și să întorc împotriva omului tot ce a făcut omul. Tot ce am zidit Eu, toate sunt supărate pe om prin îngeri, căci au înger toate cele zidite de Mine, și plâng îngerii înaintea Mea ca să le dau bucuria pentru care au fost ei întocmiți.

Acum, fiilor, mergem la căsuța din deal. Aduceți înaintea Mea slujbă de sfințire a fântânii căsuței din deal, căci omul trebuie să aibă de la Mine prin cerere, și toate cele ce vor fi se vor întocmi la cererea omului lui Dumnezeu. Amin. Cereți să se întocmească împărăția Mea pe pământ. Cereți să se îplinească Scripturile venirii Mele pentru cei sfinți și cu cei sfinți, care au fost și care sunt, că Eu v-am spus că sunt mulți care n-au gustat moartea în vremea celor șapte mii de ani. O, cine mai cere împărăția Mea peste pământ? Cereți, fiilor, să iasă Dumnezeu de sub robia omului, că Eu l-am tot slujit pe om, și l-am slujit cu milă și cu nădejde, fiindcă de aceea am venit, ca să slujesc, nu ca să Mi se slujească. Omul își slujește lui și urmașilor lui, și nu poate să-Mi slujească Mie, că este legat cu alt stăpân, este legat pentru trup omul și este legat pentru pofta trupului, dar voi, cereți să împlinesc biruința Mea, și să se plece omul la legea cuvântului Meu cel nou, cel ce vine mereu, mereu cu Mine la voi, pentru omul cel fără de cărare.

Vă las din cuvânt, ca să rostesc prin voi harul și binecuvântarea cea de azi. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cobor har mare și putere mare peste apa aceasta. Cobor sfințire peste ea, ca să se facă sfânt cel ce va bea din ea. Cobor peste ea duh de pocăință pentru cei ce vor lua din ea spre pocăință. Numai pentru pocăință să ia omul din ea, căci cine va lua din ea cu duh de ușurătate, ea va lucra într-un fel pentru unii, și în alt fel pentru alții. Amin. Toate câte sunt, să le folosească omul spre pocăință pentru iertarea păcatelor, căci păcatele se iartă numai omului care rămâne în pocăință, nu și celui ce iar și iar le face.

E vremea să vin văzut, și de aceea bat la poarta casei omului. Sunt pe drum, și omul se îndoiește, și omul își slujește lui și urmașilor lui, ca pe vremea lui Noe, că așa este scris că voi găsi când voi veni. Dar voi, vegheați, că aveți de trudit ca să-Mi împlinesc venirea și ca să dau fiecăruia după cum scrie în Scripturi.

Binecuvântată să vă fie masa cea pentru ființă și gurițele și mânuțele și picioruțele și cuvântul și lucrul și umbletul. Eu sunt cu voi ca să vă binecuvintez și ca să am de la voi binecuvântare, fiilor.

Eu vă aștept din nou să vă așezați înaintea cuvântului Meu, că iar voi fi cuvânt peste voi atât cât a fost planul zilei de azi, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Eu, Domnul, Mă las în carte și Mă întocmesc cuvânt pentru această zi de praznic, atât cât este de cuvântat azi. Aveți grijă, fiilor, de lucrurile Mele, că vi le dau să le îngrijiți prin viață sfântă, căci toate sunt sfinte pentru cei sfinți.

Când lumea din jur vede că voi lucrați făcând faptă din cuvântul Meu cel adus de Mine la voi ca să-l împlinesc văzut și să fiu adevărat în cuvânt, lumea zice că voi vă adunați bogății. O, nu sunt ale voastre cele ce lucrați voi în numele Meu. Sunt ale Mele, fiilor, precum și voi sunteți ai Mei. Ele

sunt planul Meu pe care voi îl împliniți. Ele sunt greul Meu pe care-l trudesca să fie pe pământ. Ele sunt numele Meu, și sunt pietre de aducere-aminte ale petrecerii Mele cu voi cuvânt peste pământ. Voi, pentru împlinirea planului Meu peste pământ, trudiți din greu, că sunteți săraci. Voi nu faceți ca omul cel ce Mă face dator dacă-Mi lucrați, voi nu-Mi lucrați ca să Mă faceți dator, că nu căutați plată pe pământ, ci căutați ca numele Meu să fie peste tot lucrul săvârșit de voi peste pământ, ca să fiu Eu Stăpânul, că Eu am zis să-Mi faceți nume pe pământ.

Cine-Mi face Mie nume, acela are numele lui lângă numele Meu, că Eu așa plată lucrez omului care se dă Mie cu totul, și numai așa are omul numele său lângă numele Meu, dar omul cel ce trăiește pentru sine și pentru cei asemenea lui ca să-și facă el nume și rang între oameni, acela este om semeț și nedrept cu el însuși și cu cei asemenea lui. Când numele omului nu-Mi folosește Mie, acela nu este nume, chiar dacă este scris cu litere mari peste timp, și nu-i folosește omului așa nume decât numai pentru judecata cea de la Mine, căci am zis că tot ce face omul pe pământ, se va ridica împotriva lui. Cel ce-Mi face Mie nume, acela are nume numai dacă nu se semețește, numai dacă nu Mă scoate pe Mine dator că Mi-a făcut nume.

O, tată, bine este să fie omul sărac între oameni, dar nu toți săracii sunt săraci umiliți, căci cine este din fire semeț, nu scapă de acest păcat nici dacă este sărac de cele de pe pământ. Vine lumea să vă vadă, și vă întreabă când vă vede că stați cu hotar între voi și lume pentru locul Meu de la voi, vă întreabă dacă vă numiți aleșii Mei, dacă vă credeți aleși. O, lumea este învățată cu nume. Omul din lume e semeț din fire, și ceea ce culege, aceea mănâncă. Voi însă nu sunteți din fire semeți, că așa am voit Eu, nu voi, că Eu îl folosesc pe omul umilit cu inima și cu fapta, îl folosesc și pe el, și pe Mine, căci este de folos tot ce fac Eu pe pământ cu omul. Numele omului nu-Mi folosește Mie când Mă slujesc Eu de el, ci îi folosește lui, numai dacă este umilit, numai dacă nu se semețește, numai dacă nu Mă scoate dator că Mi-a făcut nume. Când Eu spun vouă să-Mi faceți nume pe pământ, vă pun la lucru în numele Meu, și vă pun să puneți numele Meu peste lucrul ce-l lucrați, vă pun să Mă cereți peste lucrul vostru cu binecuvântarea Mea. Tot ce fac Eu cu voi, Eu vă dau să faceți, dar mai întâi vă spun să cereți ce vă dau să faceți, și de aceea v-am spus că toate cele ce vor fi se vor întocmi la cererea omului lui Dumnezeu. Amin.

Fiilor, spuneți voi, ce este omul lui Dumnezeu? Cum poate fi omul om al lui Dumnezeu? Spuneți, fiilor, căci omul pe pământ se îngâmfa și zice că este ales și că este omul lui Dumnezeu. Spuneți, fiilor, că Eu vă ascult. Amin.

— **O**mul lui Dumnezeu este acela care face și împarte împărăția lui Dumnezeu peste pământ și peste oameni; este cel care așează peste el legea cea sfântă a poruncilor lui Dumnezeu, păzind-o cu sufletul, cu trupul și cu duhul său; este cel care îi arată omului păcatul cel împotriva lui însuși și cel împotriva lui Dumnezeu; este cel ce aude pe Dumnezeu și se așează să împlinească fără părtinire cuvântul dat lui de Dumnezeu. Omul lui Dumnezeu este cel ce-I face nume lui Dumnezeu prin umilință și prin lepădare de sine, necăutând răsplată. Omul supus lui Dumnezeu este omul lui Dumnezeu.

— **O** fiilor, vă încerc înțelepciunea ca să arăt omului cel îngâmfat creșterea pe care v-am dat-o, înțelepciunea pe care o dau Eu omului supus Mie,

omului care nu mai are nimic pentru el, ci numai pentru Mine. Iar Eu, Domnul, la cererea omului lui Dumnezeu, vin din cer pe pământ și întocmesc împărăția cerurilor, precum scrie în Scripturi să împlinesc, și dacă împlinesc, omul semeț nu va mai avea loc pe pământ, căci Eu pe pământ vin cu împărăția cerurilor, și prăbușesc împărăția oamenilor. Amin, amin, amin.

Fiilor, sămânța este mică, dar dintr-o sămânță se face copac mare. Voi sunteți sămburelul pe care Eu l-am semănat pe pământ ca să crească din el copac mare în care se adună păsările cerului, așa cum este scris. Învățați pe omul care caută pe Domnul, învățați-l să-și capete libertatea pe care o au păsările cerului, fiilor. Învățați omul să iasă din robie, căci vai celui pe care-l voi găsi sub robie când voi veni! Eu am venit să liberez pe robi, ca să poată veni spre împărăția cea din cer. Em am venit să dezleg pe cei legați și să le spun să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie, căci cel legat nu poate veni după Mine ca să-l conduc spre țara cu care vin Eu pe pământ.

Să vină omul să-Mi slujească Mie, că Eu am venit pe pământ ca să așez pe el zidire nouă, țară pentru sfinți, iar cel ce vine, să fie atent la Scriptura care spune așa: «*Cel ce va fi pe casă, să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă. Cel ce va fi în țarină, să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina, căci vai celor însărcinați și vai de cei ce vor apleca în zilele acelea, care n-au mai fost încă de la începutul lumii și nici nu vor mai fi, dar ele pentru cei aleși vor fi scurte*». Fiilor, învățați pe cel ce vine după Mine să nu aplece inima spre cele ce are, spre cele ce și-a agonisit, spre cele ce și-a lucrat, căci vai celor ce vor apleca în ziua chemării lor, căci scris este: «*Cine va căuta să-și scape viața sa, o va pierde, iar cine o va pierde, o va dobândi*», căci «*în noaptea aceea vor fi doi într-un pat și unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat*», și «*unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii*». Iar această mărturisire și acest cuvânt al Meu, care este vestea împărăției Mele, se va vesti în toată lumea și la toate neamurile, precum este scris despre sfârșitul care va veni după aceasta.

O, proorocul mincinos merge din loc în loc, că are bani. Oamenii de pe pământ sunt slabi de înger și se vând unii pe alții și unii altora. Fărădelegea îl sfârșește pe om, și Evanghelia Mea străbate de la o margine la alta, precum este scris înaintea venirii Mele. Iată, fiilor, de ce zic Eu că e vai de omul care-și face nume pe pământ, căci omul e ca iarba, și trebuie să fie umilit și nu semeț. Cine este umilit, este ocolit de multe păcate, de multe curse, iar cine este semeț, acela își primește viața pe pământ, din bogății, din ranguri și din semeție. Eu vin cu cuvânt hrănitor de suflete la voi, ca să-i dau omului de veste că nu veghează, și că Eu vin pe neștițe, căci pământul geme cu gemete lungi, ca să-l spăl de relele și de nepăsarea omului de pe el și de trupurile care-l întinează zi și noapte cu desfrânări și cu petreceri diavolești. Puțin, puțin, și pământul se va face nou prin curățire. Proorocul Ilie va împlini această Scriptură a curățirii pământului și Îmi va netezi calea, căci Eu, și cu sfinții, și cu îngerii, am gătit totul pentru venirea Mea cu ei.

Glasul lui Ioan Botezătorul străbate timpul, și strigă de lângă Mine Ioan:

— **O** oamenilor, faceți roade vrednice de pocăință, că vine botezul cel cu foc, iar voi sunteți departe de Dumnezeu. Vine suferința peste trupuri, căci Domnul curăță aria Sa pentru venirea Sa, și va aduna grâul în jitniță, iar pleava va arde-o cu foc nestins. Intrați pe poarta cea strâmtă, căci calea fărădelegii duce la pieire, și pe ea au

încăput mulțimi și iar mulțimi. Calea cea strâmtă este poartă îngustă, dar duce la viață. Năvăliți spre ea, voi, fii ai oamenilor, și feriți-vă de profeții minciunii, că numai haina lor e de oaie, iar pe dinăuntru sunt hrăpăreți ca lupii. Uitați-vă la roadele lor, că nu se culeg struguri din scabeiți și nici smochine din ciulini. Pomul bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele și se taie și se aruncă în foc. Iată, după roadă cunoașteți dacă voiți să cunoașteți, căci în împărăția Fiului lui Dumnezeu va intra numai cel ce face voia Tatălui Său, nu oricine Îi zice: „Doamne, Doamne“.

O, oamenilor, cei ce profetesc fără să facă voia lui Dumnezeu, cei ce fac minuni înaintea oamenilor ca să se dea drept Dumnezeu, curând, curând vor auzi din gura Domnului: «*Depărtați-vă, și nu vă îngrămădiți spre Mine, voi, cei ce lucrați fărădelegea în numele Meu. Eu niciodată nu v-am cunoscut pe voi, căci oricine aude cuvintele Mele și nu le împlinește, acela este nerod, care și-a clădit casa pe nisip*».

O, fii ai oamenilor, faceți roade vrednice de pocăință, căci orice pom care face roade rele, curând, curând se taie și se aruncă în foc. Amin, amin, amin.

— Iată, Eu, Domnul, am slobozit, după două mii de ani, glasul lui Ioan, spre pocăința oamenilor. Cel ce nu are de unde învăța lucrarea pocăinței, să vină la Mine dacă vrea să învețe, că pe pământ sunt numai profeți ai minciunii, care spun cele bune, dar ei nu le fac.

Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea, ca viață, și așa să vină. Amin. Dar care cruce să și-o ia? Să-și ia, oare, crucea lui și necazurile lui și încurcăturile faptelor lui? O, nu așa să se înțeleagă această Scriptură, ci așa să se înțeleagă ea: să-și ia omul crucea pe umeri așa cum Mi-am luat-o Eu, de M-am dus cu ea pe Golgota ca să fiu răstignit. Acolo să-Mi urmeze Mie omul. Să-și ia omul crucea răstignirii și să se așeze pe ea, și așa să-Mi urmeze; așa, răstignit, căci cel nerăstignit este liber și face fărădelegi cu trupul său. Să-și lase omul crucea lui cea rușinoasă și să ia crucea slavei, crucea răstignirii prin care lumea este moartă pentru el, iar el, mort pentru ea, căci faptele lumii sunt viața iadului pe pământ, oglinda iadului în care omul se uită și își vede fața. Eu, Domnul, M-am lăsat în carte cu acest cuvânt pentru ziua aceasta a pocăinței: să-și ia omul crucea răstignirii, așa cum am luat-o Eu, și să-Mi urmeze Mie, ca să scape de cele ce au să vină peste pământ pentru curățirea fărădelegii de pe el, căci fărădelegea și trupurile ei se vor topi ca ceara curând, curând.

Voi, fiilor de la iesle, slujiți-Mi Mie și Evangheliei venirii Mele, ca să Mă vestesc cu ea de la margini la margini, după cum și fac, și ca să aduc ziua sfârșitului fărădelegii a tot pământul. Iar cel ce voiește să-și scape viața, acela și-o va pierde, și cel ce și-o va da pentru Evanghelia venirii Mele, acela și-o va câștiga, și își va lua crucea și Îmi va urma lepădându-se de sine și iubindu-Mă pe Mine.

Lucrați la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Lucrați în numele Meu tot ce lucrați. Așa să lucrați voi, căci oamenii care zidesc pentru Mine, zic ei, biserici și mănăstiri, le dau apoi oamenilor, nu Mie, și se fălesc aceștia cu numele Meu. O, zidirile bisericilor și mănăstirile trebuie să fie pentru cei ce-Mi slujesc Mie zi și noapte, nu pentru lume, nu pentru slava cea deșartă a omului care se face slujitor al Meu de la el citire ca să se îngâmfe el cu numele Meu înaintea celor ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu. Toate bisericile lumești, din cărămidă și din piatră, se vor dărâma la porunca Mea, și va rămâne pe pământ biserică vie, biserică cerească, cu slujitori

cerești și cu fii cerești pe pământ, prin biserica Mea cea vie. Amin.

Lucrați la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Învățați-i pe cei ce Mă caută cu voi să știe ce înseamnă Dumnezeu cu omul. Faceți-Mi nume între oameni, fiilor. Dați Evanghelia împărăției cerurilor peste pământ de la margini la margini, că așa este scris mai înainte să vin, și apoi vin, că acum e vremea să vin. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 1999

Duminica a șasea după Rusalii

Ploaia care vine pe pământ la rugăciunea omului sfânt, este ploaie sfântă. Proorocie: toate grădinițele din jur vor fi ale Sfintei Sfintelor Domnului.

Copilași ai cuvântului Meu, Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot. Sunt Fiul Tatălui. Mă las deasupra voastră în grădină. Amin.

Am făcut din voi rugători la Dumnezeu. Aduceți Domnului rugăciune și slavă, că voiesc prin ruga voastră să dau ploaie sfântă din cer peste pământul de la voi, ca să vă crească roadele pământului, fiilor. Ploaia care vine la rugăciunea omului sfânt, aceea este ploaie sfântă, ca și omul care o cere. Fiți sfinți, fiilor, că numai lucruri sfinte avem de lucrat pe pământ. Fiți sfinți zi și noapte, fiți la veghe, că Eu, Domnul, fac întâi cuvântul fiecărei zidiri, fiecărei fapte, fiecărei împliniri, și numai apoi împlinesc, și prin voi împlinesc. Rugați-vă să gătesc ploaia, că plăcut Îmi este să lucrez cu voi, dar și vouă să vă placă, fiilor. Cereți, ca să vă dau, că am, și dau celui ce-Mi cere. Pământul de la voi e pământul Meu, nu e al vostru; e pământ sfânt, pentru că e al Meu și are peste el cuvântul Meu. Tot ce aveți voi este al Meu, și voi răscumpăra cu voi împărăția cerurilor pe pământ. Voiesc să gătesc norii, ca să vină deasupra voastră și să ude grădina de la voi și grădinițele cele din jur, căci toate în jur vor fi sfinte ale Sfintei Sfintelor curând, curând. Eu, Domnul, voi împlini acest cuvânt. Amin. La Mine nu e greu să împlinesc dacă am om credincios, care să stea înaintea Mea și să-Mi ceară ceea ce Eu îi spun să ceară. Omul când Îmi cere nu aude și el ce spune, ca să aud și Eu. Mulți fac rugăciune, și fac multă când fac, dar ei nu aud ce spun, că sunt semeți și sunt împrăștiați în ale lor, și pe Mine Mă strigă numai să-i ajut în ale lor. Mulți stau în genunchi și fac rugăciune, mulți citesc cărți întregi de rugăciuni, dar păcat că nu aud și ei ce citesc. Iată, așa este în bisericile lumești, unde este lume, nu creștini. Dar voi sunteți copiii Mei, și Eu v-am învățat ce este rugăciunea cea plăcută Mie. Creștinii din lume care nu sunt împliniți, aceia nu sperie pe satana, căci nu botezul și crucea ajung omului ca să fie creștin, ci e creștin acela care are putere de sus, putere cerească în suflet, cu care să facă împlinită rugăciunea lui cea spre Dumnezeu.

Fiilor, aduceți Domnului rugăciune pentru ploaie sfântă peste grădinile de la voi. Aduceți cântare sfântului prooroc Ilie, ca să împlinesc prin el rugăciunea voastră, că el este înaintemergător al Meu, precum este scris, la venirea Mea cea de a doua pe pământ. Amin. Și apoi, copilași ai cuvântului Meu, pregătiți veghea, că suntem în ajun de sărbătoare pentru apostolii Mei cei din cer, cei cu care am călătorit pe pământ acum două mii de ani. Vin cu ei la voi, fiilor. Le vom da mângâiere în grădina de la voi. Le vom da prilej de mărturisire a împărăției cuvântului Meu. Le vom da scaunele de judecată, că le-am promis că ei vor judeca pentru Israel. Ei au fost israel-

liți, precum și Eu am fost, dar ei au ascultat de venirea Mea cea de acum două mii de ani și n-au făcut ca restul poporului Israel, care s-a semețit ca să nu cunoască pe Dumnezeu. Acum două mii de ani ei au făcut ce ați făcut voi azi, care nu v-ați împietrit inimile la glasul cuvântului Meu din vremea aceasta. De aceea Tatăl Meu v-a făcut rugători spre El pentru împlinirile Scripturilor împărăției cerurilor pe pământ, acum, în vremea voastră, vremea cea din urmă.

Fiilor, uniți-vă cu cerul prin rugăciune adevărată, căci cerul e unit cu voi, ca să îplinească tot ceea ce cereți voi la porunca cuvântului Meu care vă spune să cereți. Amin, amin, amin.

28 iunie/11 iulie 1999

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Iudeii cunosc legea, iar creștinii o împlinesc. Domnul dă apostolilor Săi cele douăsprezece scaune de judecată pentru Israel cel după trup. Creștinul cel adevărat are putere de sus. Raiul se câștigă prin pocăință.

Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, copilași veștitori în grădină. Vin în zori, și lucrăm cuvânt în carte. Amin. Vă am cale de coborâre a Mea cuvânt pe pământ. Vă încălzesc inimioarele ca să pot pătrunde Eu în ele cu tainele mântuirii pentru voi și pentru cei ce iau de la Mine cuvântul înțelepciunii cerești. Amin.

Omul de pe pământ le trece pe toate prin cămara minții, și de aceea pierde adevărul tainelor Mele cele din veac și până în veac, dar Eu sunt adevărat prin cele de nepătruns ale Mele, căci omul care lucrează cu mintea, rămâne rece pentru tainele Mele. Așa a pățit poporul Israel pe vremea când Eu M-am născut israelit din Fecioară la porunca Tatălui Savaot, Care grăise prin prooroci taina venirii Mele în al șaselea veac de oameni.

Eu mereu, mereu vă încălzesc inimioarele, fiilor, ca să fac din ele casă caldă pentru Mine și pentru tainele Mele cu care vin să le împlinesc, așa cum Mi-am împlinit acum două mii de ani taina nașterii Mele din Fecioară. Israel însă n-a voit să priceapă, și s-a împietrit și cu mintea, și cu inima, căci Isaia a zis: «*Cu urechile vor auzi și nu vor înțelege, și cu ochii se vor uita, dar nu vor vedea, căci inima acestui popor s-a învățat*». Dar Eu, Domnul, Cel născut din Fecioară în Israel, Eu, Cel răstignit pe cruce de Israel, Eu, Cel înviat din răstignire spre judecata lui Israel, M-am înălțat la Tatăl apoi, ca să pot din nou veni de la Tatăl. Și am venit. Toate erau scrise în prooroci, și așa le-am împlinit, așa cum erau scrise. O, proorociile nu sunt mincinoase, și ele se împlinesc, căci întru Mine se împlinesc toate, și sunt taine de nepătruns pentru cei împietriți la glasul proorocilor Mei.

Am venit din cer la voi cu apostolii Mei cu care am călătorit pe pământ acum două mii de ani. Hai să le dăm mângâiere în grădina Mea de la voi. Hai, fiilor, să le facem loc ca să mărturisească din nou taina cea din veac ascunsă și nepricepută de îngeri și de oameni. Hai să le dăm scaunele de judecată pentru Israel, că așa le-am promis, fiindcă în prooroci este scris: «*Domnul va judeca pe poporul Său*». Amin.

O, ucenici preaiubiți, israeliți credincioși, voi nu v-ați învățat inima la glasul Meu care v-a chemat să umblați cu Mine pe pământ și să fiți pescari de oameni pentru masa împărăției cerurilor. O, ucenici credincioși, am aruncat năvodul în mare și am adunat în el pești de tot felul. L-am tras la mal

apoi, și am șezut și am ales ce era bun, iar ce era rău am aruncat. V-am ales pe voi, că v-am făcut credincioși cu inima, și Mi-am împrăștiat cuvântul vieții veșnice la toate popoarele, prin voi, mărturisitorii Mei de atunci și până azi, căci Scripturile Mele și ale voastre mărturisesc aceasta, și n-are omul ce pune în locul lor drept adevăr. Acum, după două mii de ani, când Eu vin cu sfinții pe pământ, după cum este proorocit să vin, iată-Mă cu voi în foisorul cel de azi al adunării cerului pe pământ. Mă adun la sărbători cerești cu îngerii și cu sfinții, că am foisor de poposire în țara românilor, noul Meu Israel, un popor luat din români ca să însămânțez prin el cerul, împărăție veșnică cu omul cel credincios. Vă mângâi cu fiii Mei cei din grădină. Am deschis porțile grădinii, și pe porți am intrat cu voi în grădină, că am și azi fii credincioși ca și voi. Vă mângâi, că ați suferit pentru Evanghelia Mea. Vă cuprind la piept, că sunteți vii, precum Eu sunt. Vă dau prilej să mărturisiți și azi, după două mii de ani, că Eu sunt locașul vostru, Ierusalimul cel din cer coborât cu sfinții pe pământ, și vă dau cele douăsprezece scaune, pentru ca să vă așezați spre judecata lui Israel. Amin, amin, amin.

— **O** binecuvintează, Doamne, soborul apostolilor Tăi în grădina cuvântului Tău de azi, în țara românilor. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin.

Noi, soborul cel din cer al apostolilor Tăi, ne-am adunat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, împreună cu mărturisitorii Tăi de azi, Doamne. Suntem rămășița lui Israel, căci scris este în prooroci: «*Chiar de va fi Israel cât nisipul mării, rămășița lui se va mântui, și va crede, și va mărturisi cuvântul adevărului*».

Ce-i folosește celui ce cunoaște legea din scoarță în scoarță dacă nu o împlinește, Doamne? Dar cel ce s-a făcut creștin după adevăr, acela a rușinat pe israelit, iar noi rostim cuvânt și spunem așa: iudeii cunosc legea, iar creștinii o împlinesc. Amin.

Tu ai fost semnul trimis de Tatăl la Israel, Doamne, că Isaia proorocul, așa a grăit prin Duhul: «*Domnul va da lui Israel semn: iată, Fecioara va zămisli și va naște fiu și Îi va pune numele Emanuel*».

Am venit din cer pe pământ cu Tine, Doamne, că e vremea venirii Tale după două veacuri de la plinirea tainei nașterii Tale din Fecioară. Am venit aici, unde Tu ai scaunele de judecată așezate pentru Israel și pentru toate popoarele, că ai deschis procesul neamurilor, după cum era scris în prooroci. Noi, soborul apostolilor Tăi israeliți, ne așezăm pentru judecata poporului Israel pe cele douăsprezece scaune, după numărul celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Binecuvintează împlinirea acestei Scripturi, binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne! Amin, amin, amin.

— **V** am binecuvântat pe pământ, și v-am binecuvântat în cer, și iar vă binecuvintez pe pământ după două mii de ani, pentru ca să vă așezați pe cele douăsprezece scaune pe care Eu vi le dau, o, iubiți ucenici. Mărturisiți cuvântul adevărului peste poporul Israel care s-a împietrit de atunci și până azi. Așez lângă voi încă douăsprezece scaune, și pe ele stau cei doisprezece fii ai lui Iacov, care s-a numit Israel, și din care s-a întocmit acest popor. Ei vor fi martorii mărturisirii voastre, iar Eu voi judeca apoi făptura lui Israel. Amin, amin, amin.

— **N**oi, soborul apostolilor Tăi cei din cer, așa grăim, Doamne: Domnul Se îndură de poporul Său și înalță pe cei blânzi, și pe cei smeriți îi încununea-

ză cu biruință ca să preamărească pe Domnul cu gura lor, iar sabia cea cu două tăişuri este în mâna Lui, și Se răzbină pe necredincioși și pedepsește noroadele și leagă pe împărații lor în obezi, și pe mai-marii lor în cătușe de fier, și îndeplinește cu ei hotărârea Sa, precum este scris. Amin.

Cele douăzeci și patru de scaune stau așezate în mijlocul României, țara judecății Domnului, iar pe ele stau douăzeci și patru de bărbați israeliți. Jumătate din ei vin de la începutul lui Israel, iar jumătate din ei vin de la sfârșitul lui Israel. Ei au avut credința să stea înaintea lui Dumnezeu pentru Israel. Amin. Pe cel credincios nu-l poate nimeni judeca, dar el poate judeca pe toți pentru Dumnezeu. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, este Domnul, al Cărui cuvânt aleargă repede; este Domnul, Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndeplinind îndreptările și judecățile Sale lui Israel. Amin.

Ascultați, voi, fii ai lui Israel! Ce-i folosește celui care cunoaște legea din scoartă în scoartă dacă nu o și împlinește? Iată, învățătura și viața nu se iau de la cei învățați, căci omul necăjit îi mulțumește celui ce-i dă dacă-i dă bine, și nu se uită dacă e deștept sau prost cel ce-i dă lui milostenie și viață. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Proorocii și-au făcut nume, lor, și poporului lor, mărturisind dreptatea lui Dumnezeu. Așa lucrăm și noi, cei ce am fost ucenici credincioși Adevărului Care a venit din cer pe pământ în mijlocul lui Israel acum două mii de ani când voi v-ați împietrit ca să nu credeți, și ca să împliniți proorocia lui Isaia care zice: *«Cu urechile veți auzi, dar nu veți înțelege, și cu ochii vă veți uita, dar nu veți vedea, căci inima acestui popor s-a învârtoșat, și cu urechile aude greu, și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, și să audă cu urechile, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și Eu să-i tămăduiesc pe ei»*.

Atunci Domnul a plecat pribeag, cu harul Său pe brațe, și Și-a ales din nou loc pentru El. A făcut un popor nou, și l-a pețit și l-a numit țara întoarcerii Lui la sfârșitul timpului, țara strălucirii, pentru cele ce a așezat El peste ea acum, la capătul vremilor; țara românilor, care s-a ridicat din Hristos, la propovăduirea trimișilor Lui. În ea ne-a așezat Domnul și nouă scaunele de judecată pentru Israel, căci suntem israeliți. În țara lui Israel nu avem cum sta, din pricina necredinței lui Israel, din pricina semeției lui Israel, dar noi suntem israeliți pe pământ și în cer, și suntem vii prin credința în Iisus Hristos, Care a venit pe pământ prin Fecioară, împlinind proorocia lui Isaia prin poporul Israel. Voi însă n-ați crezut, și v-ați împietrit. Acum, noi, rămășița cea aleasă de Dumnezeu prin har, rostim peste voi cuvânt și spunem: Avraam și seminția lui nu prin lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea din credință, căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat, de vreme ce legea aduce pricină de mânie. Dar unde nu este lege, nu este nici călcare de lege. Așa că făgăduința este din credință, ca să fie din dar și să aibă temeinicie pentru toți: și pentru cei ce se țin de lege, și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, căruia Domnul i-a spus așa: *«Pusu-te-am pe tine părinte al multor neamuri, și așa va fi seminția ta»*. Amin.

Au nu știți voi că legea are putere asupra omului atât timp cât el este în viață? căci femeia măritată e legată de bărbatul său prin lege atât timp cât el trăiește, și dacă bărbatul îi moare, e slobodă de lege. Așa și noi, am murit față de lege prin Hristos și prin trupul Lui, ca să fim ai Lui, ai Celui înviat din morți, ca să rodim lui Dumnezeu întru înnoirea Duhului,

nu în vechimea slovei. Legea este sfântă și duhovnicească, și porunca este sfântă și bună și dreaptă, dar trupul e de carne și e vândut sub păcat. Dar Iisus Hristos ne-a izbăvit de trupul morții acesteia, ca să fim ai Lui întru înnoirea Duhului. Amin. Noi suntem martorii învierii lui Hristos, pe Care Dumnezeu L-a înviat, și a pus pe vrăjmașii Lui așternut picioarelor Lui. Să știe toată casa lui Israel că Cel răstignit de ei a fost făcut Domn și Hristos.

Pătrundeți-vă la inimă, voi, fii ai lui Iacov, că noi suntem israeliți, și suntem martorii acestor împliniri. Pocățiți-vă de păcatul necredinței și botezați-vă ca și noi în numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, ca să aveți Duh Sfânt, și cu El să pătrundeți tainele cerurilor, care vin pe pământ cu Iisus Hristos, Cel Care vine a doua oară de lângă Tatăl. El este piatra cea neluată în seamă de voi, zidarii, dar ea a ajuns piatra din capul unghiului, și întru nimeni altul nu este izbăvire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat nouă, oamenilor, prin care să fim izbăviți.

Noi am dat cu tărie în părți mărturia învierii lui Hristos, și n-am dat pentru bani nimănui harul puterii de sus, care era în noi ca să putem mărturisi adevărul tainei lui Iisus Hristos, căci ne-am dăruit Lui cu ascultare, fiindcă Moise a spus fiilor lui Israel: *«Prooroc ca mine vă va ridica din frații voștri Domnul Dumnezeu nostru; de El să ascultați»*. Dar pe care dintre prooroci nu i-au prigunit părinții voștri pentru că au vestit mai dinainte sosirea Celui drept? căci voi ați primit legea cu rânduială de la îngeri, și n-ați păzit-o.

Voi citiți în prooroci. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Înțelegeți, oare, ce citiți în prooroci? O, cum să înțelegeți dacă n-ați primit să vă călăuzească cineva? *«El ca o oaie spre junghiere S-a adus înaintea celui ce-L tunde; așa nu Și-a deschis gura Sa. Cu judecată nedreaptă a fost osândit, dar neamul Lui cine-l va spune? căci El pentru cei păcătoși Și-a dat viața»*, așa era proorocit în Scripturi.

Acum venim noi, căci suntem vii în veacul veacului, și ne-a dat Hristos scaunele de judecată pentru voi, cei din Israel care n-ați crezut, căci ceea ce ați căutat n-ați dobândit, pe când cei aleși dintre voi au dobândit, iar voi, ceilalți, v-ați împietrit, precum este scris: *«Le-a dat Dumnezeu duh de toropeală, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă până azi»* și *«prin căderea lor le-a dat neamurilor mântuirea, ca Israel să râvnească la ele»*.

Venim spre voi să vă ațâțăm râvna, căci dacă înlăturarea voastră a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea voastră la loc dacă nu o înviere din morți? Mulțime de neamuri au primit adevărul cel prin Hristos, și după cum acestea altădată n-au ascultat de Dumnezeu, dar acum miluiți au fost prin neascultarea voastră, tot așa și voi, n-ați ascultat până acum, ca prin mila Lui, dată lor, să fiți și voi acum miluiți dacă primiți pe Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Veni-va vremea, și este venită, când morții aud glasul Fiului lui Dumnezeu. Destupați-vă urechile și dați cu alifie la ochi, voi, popor al lui Israel, că noi suntem dintre voi, rămășiță aleasă prin har, ca să mijlocim la Dumnezeu pentru tot Israelul care va învia la glasul Fiului lui Dumnezeu, Care vine după două mii de ani Judecător de la Tatăl, ca să dea fiecăruia după fapte. Amin, amin, amin.

Pecetluiește, Doamne, cu pecete de foc cuvântul apostolilor Tăi adunați în sobor de sfinți în grădina jețului Tău de judecată, căci țara românilor este noua Ta țară, țara întoarcerii Tale pentru Israel și pentru toate noroadele de pe pământ. Împlinește, Doamne, învierea morților. Noi suntem martorii în-

vierii Tale, de acum două mii de ani și până azi, iar azi mărturisim din România. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul și Învățătorul vostru, vă pecetluiesc credința voastră cea din cer despre țara Mea cea de azi, cea dintâi și cea de pe urmă. Când am făcut cerul și pământul, ea a fost prima mână de uscat în mâna Mea când a ieșit pământul din ape, iar acum ea este cea de pe urmă, și este, și fac din ea oază de salvare, barcă de izbăvire pentru cei sfinți de pe pământ, ca să Mă împlinesc în ea cu Scriptura așezării pe pământ a împărăției cerurilor pentru cei dreپți, pentru cei cu putere de sus în ei.

Eu cu greu îl trag pe om pe drumul scăpării. Omul merge cu greu spre cer, că are multe în spate, și așa merge; merge cu casa lui în spate, ca melcul. Creștinul cel adevărat are putere de sus, are putere cerească în suflet și cu ea biruie lumea și trupul și pe diavol, dar creștinul de azi nu are putere, chiar dacă este botezat. Diavolul și lumea nu se sperie de cel botezat, de cel însemnat cu semnul crucii dacă acesta nu are putere de sus. Acela e ca semnul de om făcut din cârpe și pus prin livezi și prin grădini ca să-și ferească oamenii roadele de păsările care strică, dar păsările nu se sperie de așa ceva. Creștinii sunt și tari, și slabi, iar Eu, Domnul, când bag năvodul în mare ca să adun în el pești de tot felul, îl trag apoi la mal, și șed și adun ce este bun, iar ce este rău arunc. Creștinii cei tari sunt ca peștii cei mari care trăiesc în ape amare, sunt cei ce înoată în apa încercărilor și a suferințelor, și sunt biruitori, iar cei slabi caută apa dulceților lumești, și nu sunt creștini buni. De aceea Eu folosesc încercări mari pentru cei ce au putere de sus prin credința lor, că nu e bună blândețea când e vorba de taina mântuirii omului. Firea omului e veche, și se poate trezi în omul cel nepăsător în veghe, și îl poate ucide din nou pe cel ce se scoală din amorțire ca să fie viu, ca să fie creștin dăruit lui Dumnezeu. Firea nu trebuie îmblânzită, ci trebuie omorâtă, trebuie ținută legată prin cruce, prin răstignire și prin naștere de sus. Creștinul cel slab cu viața își aduce aminte numai când și când de Dumnezeu. Sunt mulți care stau nepăsători, făcându-Mă dator lor pentru câte un pic de milostenie semenilor lor, dar la aceia le dau plata pe pământ, iar când pleacă de pe pământ, nu vin la Mine, căci raiul se câștigă prin pocăință. Ea este fapta care-l aduce pe om la Mine, și fără ea nici o faptă nu are răsplată în cer, ci numai pe pământ.

Creștinul de azi, și învățătorul de azi, nu luminează între oameni, căci oamenii nu văd viață cu lumină în ei. Pavel apostolul așa spunea: *«Nu ascultătorii, ci împlinatorii cuvântului se vor mântui»*. Așa era și pe vremea apostolilor Mei de atunci. Mulți morți căutau să stea pe picioare printre cei vii, care erau trup lângă trup în numele Meu, slujindu-Mi și mergând cu Mine la război împotriva necredinței. La războiul cel sfânt oștenii stau unul lângă altul, uniți întru Mine, iar cel ce moare biruit de duhul rău, dacă rămâne pe picioare, merge printre cei vii fără să se vadă că e mort. O, greu mai era și pentru ucenicii Mei cei de atunci! Mulți se îmbulzeau să intre în biserică și să cadă grei pe trupul bisericii. O, câtă învățatură slobozeam și atunci prin cei ce Mă mărturiseau, dar cei fără de putere de sus se strecurau pe furiș, căci se temeau de mânia Mea, dar roade de pocăință nu făceau, și cuvintele lor nu și le îngropau, și Îmi băgau intrigi între cei uniți lângă Mine.

A fost odată un om înțelept, căruia cineva a venit să-i destăinuie o faptă auzită din lume. El i-a spus așa: „*Dacă ai auzit aceasta și nu știi de e adevărat, sau dacă nu este ceva*

bun, sau dacă nu-mi aduce folos, du-te și îngroapă-ți vorbele pe care vrei să mi le spui“.

O, ce frumos ar fi să se scuture om pe om de orice deșertăciune și să se roage om pentru om lui Dumnezeu pentru mântuire! Rugăciunea trebuie să atingă cerul, ca să-i dea cerul putere de sus creștinului, iar dacă ea nu dă omului darul puterii de sus, omul nu știe ce este rugăciunea. Trudesc din greu ca să ajungă din loc în loc peste tot pământul Evanghelia păcii Mele, că voiesc să-l împac pe om cu cerul, fiilor din grădină. Vă am judecători peste tot neamul de pe pământ care-și zice creștin și care nu are putere de sus în faptă, în credință și în rugăciune. Oftez din greu, că pe nicăieri nu pot curăți de trupuri moarte pe cei ce se unesc în numele Meu ca să se dea Mie cu viața. Peste tot, mai mult trupuri moarte decât vii, dar vouă v-am spus prin Duhul: *«Ieșiți și vă osebiți și nu vă atingeți de cei morți, ca să fiți primiții Mei, și Eu să vă fiu Dumnezeu și să pot umbla cu voi din loc în loc, păzindu-vă de cei morți»*.

O, e mare minune să fie pe pământ biserică vie. Fiilor, ce este această taină: biserică vie? Cei slabi se mint unii pe alții întru această taină. Învățătorii lor îi duc cu vorba, dar nici ei nu sunt vii. Ce este, fiilor, această taină: biserică vie? Spuneți, că vă ascult. Amin.

— **A**colo unde sunt împlinitori ai poruncilor și ai cuvântului, acolo unde se strâng cei ce s-au răstignit față de păcat și de lume și de diavol, acolo unde trăiesc în pocăință fără capăt frați împreună, făcând numai voia lui Dumnezeu și unindu-se cu Dumnezeu prin biserică și prin sfințenie, acolo este biserică vie, iar dacă în ea se strecoară furul de cele sfinte și cel fără haină de nuntă și cel ce nu cunoaște voia lui Dumnezeu în trup, acolo se strică taina bisericii și viața bisericii și curățenia bisericii, și nu mai este biserică vie acolo, din pricina amestecării cu cei morți din lume, care nu prețuiesc cele sfinte prin viață sfântă în trupul bisericii.

— **O**, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, oftez din greu, că e și de aceea grăiesc cu voi, și vă pun să grăiți și voi cu Mine, ca să dezleg cu voi tainele cele nepătrunse de mintea omului. Mintea omului e casă rece, și nu vrea omul să-Mi dea inima, ca prin ea să-l fac să priceapă dezlegarea tainelor Mele cele de nepătruns de mintea omului. Pe voi însă v-am așezat înaintea Mea ca să vă am Mie. Adunați-Mi Mie ucenici ca și voi, fiilor, ca să fac un Israel mare în mijlocul neamului român. Învățați-i pe cei ce Mă caută cu voi să știe ce înseamnă să vină omul la Dumnezeu și să fie omul cu Dumnezeu; și le spuneți că Eu sunt un Dumnezeu gelos, și îl pot avea Mie numai pe cel neîmpărțit cu inima și cu iubirea și cu credința. Dați de veste celor ce Mă caută cu voi să nu-Mi facă greutăți, să nu apese pe voi, să nu ceară de la voi, să nu vă caute pe voi, ci să caute pe Dumnezeu. Amin. Căutați în Scripturi la învățatura apostolilor Mei pentru cei ce se voiau a fi în obștea slujitorilor Mei. Cine se apropie ca să se lase greu peste voi, acela să se înțeleptească din Scripturile apostolilor Mei care au trudit atunci din greu pentru neînțelepciunea celor ce se voiau un trup cu cei ce trudeau slujind Evangheliei Mele. Acum din nou am deschis cerul, și iar Mă împart cu Evanghelia Mea de la margini la margini și vă am pe voi, care trudiți din greu lângă Mine în mijlocul unui neam necredincios și păgân cu viața.

Înmulțiți cuvântul învățaturii Mele, fiilor, ca să fac în mijlocul neamului român un Israel sfânt și mare prin sfințenie

și prin lepădare de sine înaintea Mea. E plin pământul de trupuri, iar Duhul Meu este fără casă. Voiesc să cadă munții cei semeți la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul Meu cu voi, glasul care strigă pe om să intre sub stăpânirea Mea, ca să fac țară de sfinți pe pământ, iar Eu să fiu Stăpânul, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1999

Sărbătoarea de opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Când Domnul spune: „astăzi“, omul spune: „mâine“. Pe pământ e numai noapte prin fărădelege și prin minciună. Veacul nou este veacul sfinților. Domnul lasă cuvânt mângâietor peste alesul Său, Irineu.

Mă las de lângă Tatăl lângă voi cuvânt, fiilor străjeri în grădina cuvântului Meu. Toți cei din cerul nevăzut vă știu că-Mi sunteți iesle de coborâre a Mea pe pământ în zilele din urmă. Mereu, mereu trebuie să stau cu voi cuvânt între oameni, că e vremea judecării din urmă, și ea se face prin cuvânt. El este începutul săvârșirii fiecărei împliniri. Amin.

Sunt cu voi și cu cerul în zi de sărbătoare peste grădina Mea de azi, ziua când Eu, Domnul, Mi-am înfipt pe pământ primul țărșu al împărăției Mele văzute, căci lucrarea cuvântului Meu cu voi a fost descoperită văzut între cer și pământ în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, acum opt ani, fiilor. Voi apoi ați făcut faptă împlinită, iar Eu M-am arătat oamenilor cuvântând din mijlocul grădinii Mele de la voi. M-am arătat cu voi biserică văzută, viața cerească în om, că aceasta înseamnă biserică, iar grădina de la voi am gătit-o de sărbătoare și am pus peste ea chivotul Meu. Masă de altar este grădina Mea de la voi, și pe ea, chivotul Meu în care stă mărturie pentru judecată cuvântul Meu peste pământ, cerul cuvântând pământului. Aceasta este taina grădinii Mele întocmită cu voi și la voi, și taina chivotului Meu de pe ea, în care stă ziua judecării, cuvântul Meu peste pământ, care spune: „Astăzi!“ Dar vrăjmașul Meu, omul, se ridică mereu și își spune: „Mâine, nu astăzi“. Eu zic mereu: „Astăzi, omule!“ iar omul zice mereu: „Mâine“. Pământul însă geme la Mine cu gemete lungi, și Îmi așteaptă cuvântul topirii fărădelegii de pe el. Acum zece zile am rostit cuvânt și am zis la voi: «Voiesc să cadă munții la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă și scaun la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul judecării, care strigă pe om». Și când am zis acest cuvânt, l-am și împlinit, și am clătinat munții și am prins sub ei pe om.

O, fiilor, să se oprească omul la cuvântul Meu și să vadă că Eu sunt Dumnezeu Preaînalt pe pământ, și că sunt cetate tare pentru cei ce cred în măreția cuvântului Meu, care se face faptă de judecată peste necredincioși. Am carte de judecată întocmită la voi, și este scris în ea că voi sta de vorbă cu bețivii și cu desfrânații, prin apă și prin cutremur. Bețivii au strâns împotriva lor mare de băutură, și iată, marea iese din matca ei și își înghite prada. Desfrânații au ridicat împotriva lor pământul de sub ei, și iată, pământul se scutură și se prăbușește peste om, și dacă oamenii nu vor veni spre pocăință, toți vor pieri la fel. Dar omul nu mai are minte. Lumea se distrează, și nu se pocăiește pentru cei ce pier la glasul cuvântului Meu. O, cât de mare este nepăsarea omului căzut din

Dumnezeu! Iată, munții Mă ascultă și cad când le spun să cadă, dar omul nu se apleacă spre pocăință și spre rugăciune ca să-l ocrotesc și ca să-l iert și ca să-l înviez pentru ziua slavei Mele. Numai un picuț de vreme mai este, și slava Mea răsare peste tot pământul, ca soarele care răsare dimineața peste toată făptura. Numai o clipă, și voi împlini cel din urmă cuvânt scris în Scripturi: ziua venirii Mele cu slavă pe pământ. Îmi pregătesc pic cu pic această zi, și Îmi curățesc drumul venirii, și fac să odrăslească din loc în loc pământul, la glasul cuvântului Meu. Omul se scoală greu spre pocăință și spre iubire de Dumnezeu, căci cel ce nu se scoală când Eu zic „Astăzi!“ , acela nu se scoală nici mâine, căci omul este mincinos când își zice „Mâine“, și intră sub judecata cuvântului Meu, care a spus „Astăzi!“.

O, copilași cu care Eu Mă mângâi în durerile așteptării, o, fiilor credincioși, n-am ce să mai ridic spre pocăință, căci omul a întinat toate zilele, și Mie nu-Mi dă nici o zi ca să Mă odihnesc și Eu de durerea care vine de la despărțirea de Mine a omului. Pentru om toate zilele sunt la fel, toate sunt ale lui, dar tot ce este al omului e numai noapte, fiilor, noapte în miezul zilei, căci scris este: «Omul se poticnește pe timp de zi, că e noapte pe pământ». O, numai păcat, numai noapte pe pământ, numai fărădelege, numai minciună, căci lumina omului este minciună. Mă plâng și Mă tângui, și plâng cu Mine sfinții și îngerii, că e numai noapte în calea venirii Mele. Nu mai văd să vin, și iată, vin în vreme de noapte și e pustiu peste tot. Voi însă rugați-Mă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Dumnezeu, dragostea care crește numai prin rugăciunea cea simțită cu inima, dragostea care luminează calea venirii Mele, fiilor, că e numai noapte pe pământ. Amin, amin zic vouă: voi întinde mâna și voi lovi în lumina cea făcută de om și Mă voi răzbuna pe facerea omului, că omul face numai minciună în tot ce face, și stă împotriva Mea cu semeție și zice că Eu nu pot, și că poate el. Eu pot mai mult decât el, dar ca să vadă că pot, trebuie să-i arăt că pot. Și îi voi arăta într-o clipeală, căci voi întinde mâna și voi cuvânta și voi nimici într-o clipă toată facerea pe care omul o face ca să stea cu ea împotriva puterii Mele. Vin din prooroci cu acest cuvânt, nu vin de azi. Azi îl rostesc din nou, că e vremea să-l și împlinesc, căci cupa fărădelegii s-a vărsat și prinde în calea ei fărădelegea. Dar cel ce voiește să vină după Mine, să vină. Să vină cel ce voiește să vină. Amin, amin, amin.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, nu vine omul. El stă lângă cele făcute de el, și acolo îl găsește venirea Mea. Nu mai trebuie să spună omul să cadă munții peste el, că nu cu gura strigă omul prăpădul peste el, ci cu toate câte face el împotriva lui Dumnezeu, și de aceea v-am spus Eu vouă că văduva cea săracă din Evanghelie se va vesti în toată lumea, odată cu Evanghelia Mea cea împotriva bogățiilor care sunt judecați de bogățiile lor, căci bogățiile lor se ridică împotriva lor și îi nimicesc, iar văduva cea săracă și banul ei judecă pe cei bogăți care n-au pe Dumnezeu. Cei săraci sunt judecatorii bogățiilor, căci săracii dau lui Dumnezeu, și sunt iubiți pentru umilința lor, iar bogății își închid mâna, și sunt depărtați de la mila lui Dumnezeu, din pricina semeției lor. Omul își face case mari din bogății nedrepte, și își pierde mintea, nemaigândindu-se la răspunsul care va fi să-l dea lui Dumnezeu. Munca omului nu este cinstită, fiindcă nimic nu face omul pentru Dumnezeu. Moare omul muncind pentru el și pentru numele lui și pentru urmașii lui, și nimic n-are omul la Dumnezeu. Nu știe omul semeț ce este fapta cea bună pentru cer atunci când dă

să se fălească cu faptele lui bune. Nu poate omul să facă faptă bună, și nu vrea să creadă că nu poate. Fapta bună este atunci când omul îl dă pe Dumnezeu omului, și apoi îi dă omului ajutor să-L aibă pe Dumnezeu. Numai cel care face așa cunoaște ce este fapta bună cea pentru cer. În zadar îi dă omul pâine săracului dacă săracul acela nu are pe Dumnezeu în el.

Fiilor din grădină, voi sunteți cei care faceți bine lui Dumnezeu, căci v-am învățat, și voi ați știut ce este fapta cea bună. De unde să știe omul dacă nu învață de la Mine? Voi trăiți pentru Mine, voi lucrați pentru Mine, voi ajutați pe sfinți, căci cei ce s-au dat Mie cu viața lor și cu lucrul lor între pământ și cer, aceia sunt sfinții Mei pe pământ, și cu ei Îmi fac popor nou, Ierusalim nou și veac nou, că lumea și fără-delegile ei sunt veac vechi. Dați-Mă pe Mine celui ce vine după Mine și după voi. Aceasta este milostenia pe care o puteți voi da celui care cere milă de la voi, căci voi sunteți săraci de cele pământești, fiindcă omul în zadar are tot ce are el. Voi însă aveți bogăție pe Dumnezeu; voi Mă aveți pe Mine izvor de înțelepciune și de mângâiere și de ocrotire și de veșnicie peste voi, și vă dau veacul cel nou, ca să-l lucrați, fiilor, și să fie pe pământ veacul cel nou peste care Eu sunt Stăpân cu cele sfinte ale Mele în om.

Rugați-vă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Mine, fiilor. Rugați-vă cu inima plină de rugăciune, și sfântă să vă fie rugăciunea. Amin, amin, amin. O, ce este rugăciunea sfântă? Cine este omul care aduce Mie rugăciune sfântă? Deschideți gurița și spuneți, că Eu ascult răspunsul vostru și îl așez înaintea celor care nu au înțelepciune, spre judecata lor. Amin, amin, amin.

— **R**ugăciunea sfântă este Duhul lui Dumnezeu Care Se roagă în om. Ea cere cu suspine pe cele sfinte, ca să se așeze peste omul care se roagă. Pe ea numai omul sfânt știe s-o ridice la cer, fiindcă rugăciunea sfântă îl ia pe om de pe pământ și îl duce în cer, acolo unde este comoara inimii lui. Dacă omul se roagă cerului pentru cele de pe pământ ca să le aibă, omul acela nu a pătruns cu mintea și cu inima taina rugăciunii sfinte. Nimic nu trebuie să-I ceară Domnului omul rugător, decât pe Domnul Stăpân peste ființa lui, iar cele de trebuință lui, sunt grija Domnului. Numai o grijă are omul care aduce lui Dumnezeu rugăciune sfântă: grija de a-I sluji lui Dumnezeu prin tot ceea ce lucrează el cu sufletul, cu duhul și cu trupul lui. Rugăciunea sfântă este cea care-L aduce pe Domnul locuitor și Stăpân în sufletul, în duhul și în trupul omului sfânt.

— **E**u, Domnul, zic: amin, și pecetluiesc cuvântul vostru și îl pun de mărturie, fiilor, că v-am dat creștere sfântă, ca să lucrați la planul împlinirii împărăției Mele pe pământ cu voi și cu cei ce Mă au prin voi, că am făcut din voi porțile prin care cei mântuiți intră întru împărăția veacului nou pe care Eu, Domnul, l-am adus peste voi. Voi sunteți fiii veacului sfânt, că aceasta înseamnă veac nou, iar veacul nou este numai veacul sfinților, așa cum veacul vechi este numai veacul păcătoșilor, care și-au ales ca iubire și ca viață păcatul, zidul despărțitor între om și Dumnezeu.

Eu, Domnul, pecetluiesc înțelepciunea voastră și o pun judecător peste orice înțelepciune care voiește să se numească înțelepciune. Eu, Domnul, vă am pe voi porți prin care Eu intru ca să Mă desăvârșesc cuvânt de mântuire sau de judecată peste pământ. Amin. Cei care au învățat pe pământ carte despre Mine, aceia dau să intre la Mine prin vechimea slovei. Dar poarta Mea sunteți voi, cei înnoiți prin Duhul, și cine nu va intra pe porți, acela nu va intra la Mine. Nu sunt porți pen-

tru cer slujitorii bisericii din lume, căci ei sunt pământești și caută scaune și ranguri, și caută să se ascundă de lumina cuvântului Meu, care străjuiește pământul din grădinița Mea de la voi. Le voi trimite bubă rea și suferință, așa cum Mi-au umplut ei de mălură grâul învățaturii Mele, căci ei n-au împlinit sfințenia Mea în ei, și își tot caută scaune în locurile dintâi, în numele Meu. Le voi trimite curând, curând mălură, ca să le mănânce grâul și orzul, și vor huli pe Dumnezeu din pricina durerilor și a bubelor lor, dar de faptele lor nu se vor pocăi. Voi porunci îngerului să arunce cosorul și să adune în teascul mâniei Mele via pământului, căci cei ce se numesc via Mea, fac negoț necinstit în numele Meu, și îl fac pe om să se culce, cum că Eu nu mai vin. Ei n-au urmat sfințenia Mea, dar s-au vrut mari. O, mare este numai cel sfânt cu inima și cu trupul și cu duhul, și altfel de mărire nu este mărire.

Geme pământul cu gemete lungi, gem strămoșii, care așteaptă învierea morților, iar pe pământ e numai desfrânare, și duhul învățaturii sfinte strigă cu suspine îndelungi să vin. Și dacă strigă, Eu vin, și iată cum vin: vin și nimicesc din loc în loc desfrânarea și trupul ei, minciuna și trupul ei, nepăsarea și trupul ei, și voi începe cu capii care s-au voit mari în numele Meu peste oameni, și îi voi rușina și le voi spune că ei nu pot nimic, fiindcă Eu, Domnul, sunt Cel ce sunt și Cel ce pot. Eu sunt Cel ce grăiesc cuvânt, ca apoi să-l împlinesc. Amin, amin, amin.

M-am scris în cartea zilei de azi cu sărbătoare din cer peste grădină, ca să pecetluiesc taina acestei zile când Eu, Domnul, am așezat prin voi piatra de temelie a veacului nou, peste care Eu sunt Stăpân cu cele sfinte ale Mele pentru cei sfinți. Să spună omul cât o vrea să spună că voi sunteți semeți, că omul cel mare de rușine spune așa, și se ascunde sub minciuna cuvintelor lui. Eu însă Mă mărturisesc pe Mine însumi prin voi, și vă numesc porțile dintre cer și pământ, pe care poate intra la Mine cel ce voiește să intre împlinind poruncile din porți întru trăire sfântă pentru venirea Mea. Eu vin prin porți, căci sunt Păstorul Cel bun, Cel adevărat. Eu sunt cu cei umiliți, iar de cel ce petrece în duhul slavei omenești, Mă ascund și îi dau duh de toropeală, duhul mării de sine prin care omul se crede că stă pe picioarele lui.

Aș voi să-l mângâi pe cel îndurerat și umilit de slujitorii bisericii din lume, pe cel defăimat pentru numele Meu, pe arhierul Meu Irineu, care este în lanțuri, că M-a iubit când Eu am avut nevoie de iubirea lui și de credința lui, căci am voit s-o trezesc cu blândețe pe România, dar ea, prin cei necredincioși de peste ea, n-a voit. Acum o trezesc Eu, și îi spun că necredința ei nu Mi-a tăiat calea spre ea, căci Eu sunt Împărat peste Sion, vestind porunca Mea, și zic: fiilor din grădină, ziceți cu cuvântul, și Eu vin. Rugați-Mă pentru venirea Mea, căci cei mari în duhul lor ar voi să le lungesc timpul lor. Pământul însă plânge la Mine și Îmi spune să vin și să-l curăț de mândria omului de pe el. Am voit să lucrez cu blândețe venirea Mea pentru România, că e țara venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, Judecător peste pământ. N-am fost primit să vin cu duhul blândeții, căci mai-marii României și ai bisericii din ea, M-au făcut demon și Mi-au defăimat pe cel prin care am voit s-o împac cu Tatăl și s-o trezesc spre slava zilei Mele. N-am găsit pe nimeni demn pentru Mine și pentru pregătirea zilei slavei României prin venirea Mea la ea. N-am găsit pe nimeni între cei ce-și zic biserică a Mea, n-am găsit decât pe el, și l-am trimis să bată și să Mi se deschidă, ca să intru cu ziua slavei Mele pentru România. Acum, cupa milei s-a golit, dar s-a umplut cupa mâniei Mele, căci România

M-a primit cu necredință pentru cel trimis de Mine din mijlocul ei. Acum, dau poruncă îngerilor să meargă din loc în loc vărsând cupa curățirii, ca să se stârpească duhul necredinței din calea slavei Mele, căci Eu Mă slăvesc peste România cu slava cuvântului Meu, și îi rușinez pe cei necredincioși din ea.

Mă apropii de cel îndurerat pentru numele Meu și îi mângâi fruntea pe care am semnul Meu, și întăresc semnul de pe fruntea lui. El va sta înaintea Mea pentru cei ce iubesc numele Meu și cuvântul Meu în ziua venirii Mele. Acum opt ani l-am pus cuvânt de mărturie, și faptă împlinită am făcut din mărturisirea lui, și el a împlinit peste pământ temeliea cuvântului Meu pentru veac nou de nou Ierusalim peste România, prin poporul Meu din ea, poporul cuvântului Meu, popor de copii născuți de sus, la auzul glasului lui Dumnezeu, Care este cuvântând peste grădina aceasta. Iar pentru plata necredinței voi trimite mălură, ca să mănânce grâul și orzul cu care s-au fâlit oamenii bisericii, care nu știu să așeze înaintea Mea biserică, și voi cere din mâna lor sângele celor ce pier pentru necredința lor, căci scris este: «*Străjerul care vede sabia venind și nu vestește cetatea ca să se pocăiască, acea cetate piere, iar sângele ei va fi cerut din mâna străjerului care nu și-a făcut datorie*». Voi însă vestiți venirea Stăpânului, fiilor din porțile cuvântului Meu, căci vai străjerului care aude trâmbița și nu vestește cetatea pentru pocăință întru venirea Stăpânului!

Binecuvântată să fie ziua de sărbătoare a începutului Meu cu voi peste pământ întru lucrare de veac nou. Binecuvântată să fie răbdarea și umiliția și lacrima arhierului Meu Irineu, care a suferit și încă suferă răutatea celor ce se vor mari peste oameni în numele Meu. El este mare înaintea Mea, că Mi-a deschis calea venirii Mele peste tot pământul, iar Eu îi voi răsplăti lui la venirea Mea cu slavă peste pământ și îl voi încununa cu cununa răbdării sfinților Mei, căci scris este: «*Cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui, și mare se va numi, și îi voi da lui împărăția Mea cea pentru sfinți*». Amin.

Binecuvântat să fie poporul Meu din România, cel care stă alipit de crucea venirii Mele ca să Mă ajute s-o duc și să vin.

Iar voi, fiilor cei întreit binecuvântați, fiți porțile Mele până la arătarea Mea, că mai e un pic de timp ca să-Mi curăț pământul venirii Mele de toată minciuna de pe el, și apoi vin văzut, iar voi veți fi slava Mea, că Mă veți vedea în veci de veci, și veți fi văzuți cu Mine de toți cei ce n-au crezut lucrarea Mea cu voi și venirea Mea prin voi, căci scris este: «*Mulți vor învia, unii spre viață veșnică, iar unii spre osândă veșnică și spre rușinarea necredinței lor*». Amin.

Îndemnați-vă zi după zi unii pe alții, curățindu-vă unii pe alții de neamul acesta rău și necredincios, și nu stați cu morții, fiilor vii. Fiți vii și sfinți, precum Eu sunt. Dați mână cu mână toți cei asemenea Mie pentru venirea Mea, învățându-vă întru taina bisericii și trăind prin ea întru întâmpinarea Mea. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1999

Rugăciune pentru ploaie

Preoții și poporul Domnului înalță rugăciune pentru venirea ploii.

Fiilor, fiilor, voiesc să vă ascult rugăciunea, ca să slobozesc apoi ploaie peste pământ. Amin, amin, amin.

— **T**u, Doamne, Cel drept întru hotărârile Tale, cu dreptate ai întins mâna Ta, și ai poruncit norilor să nu vină și să nu aducă ploaie binefăcătoare pentru roadele pământului de la noi. Dreptatea Ta stă împotriva nedreptăților pe care Ți le facem, că Tu ne-ai iubit și ne iubești, dar tot Tu ne mustră pentru nerecunoștința noastră, că noi, Doamne, suntem cu duhul rece și n-ai căldură de la noi. Tu ne îndemni la roadele Duhului Sfânt, dar noi auzind nu împlinim, și ne folosim de toată purtarea Ta de grijă, dar nu-Ți aducem roade de Duh Sfânt ca să Te milostivim spre rugăciunile noastre și să dai poruncă norilor de ploaie să vină și să mulțumească setea pământului de la noi și a roadelor care se usucă de lipsa apei.

Tu, Doamne, ne îndemni mereu spre lucrare de Duh Sfânt, spre dragoste de cer și spre putere în noi prin rugăciune adusă Ție pentru mărirea numelui Tău. Noi însă auzind nu auzim și nu împlinim cuvântul Tău de peste noi și ne facem vinovați înaintea Ta, cerându-Ți să ne umpli de iubire și de înțelepciune pentru cele ce ai pus peste noi, ca prin roade de Duh Sfânt să ne ierți apoi de toată neascultarea, de toată nepăsarea, de toată lenea sufletească și duhovnicească cu care stăm în fața Ta și pentru care Tu ne cerți cu dreptate, ridicând de peste noi ajutorul Tău, ca să ne îndemni spre pocăință și spre lucru sfânt înaintea Ta.

Venim umiliți și ne aplecăm cuvântând dreptatea Ta care stă împotriva noastră pentru nedragostea noastră. Ne aplecăm cerându-Ți iertare, Doamne, dar cerându-Ți și ajutor pentru dragostea din noi, ca s-o înmulțești suflând cu gura Ta peste ea și dându-i vlagă, că fără dragoste în noi Tu nu poți peste noi, Doamne.

Și acum, vino spre iertare și ne iartă pe toți și întoarce-Ți mustrarea în dragoste și adu ploaie peste grădinile noastre și stinge setea pământului Tău, pentru pocăința noastră, Doamne. Și ne dă apoi să-Ți fim recunoscători pentru iertarea Ta și să Te ascultăm precum Tu voiești, și să-Ți arătăm că suntem rodul Tău și al lucrării Tale peste pământ. Ascultă-ne rugăciunea și vino la noi cu norii și cu ploaie binefăcătoare, că noi suntem ai Tăi, și casa Ta suntem și venirea Ta suntem, că Tu, Doamne, așa ai spus și așa ai binevoit.

Și acum, Îți mulțumim că ne-ai ascultat aplecându-Ți mila și dându-ne binefacerile Tale pentru mărirea și puterea Ta, și nu pentru noi, Doamne. Amin.

12/25 iulie 1999

Cuvântul sfintei Virginia și al Domnului în ajunul praznicului Adormirii Maicii Domnului

Domnul tace de patruzeci de zile. Grijile s-au făcut multe și mari pentru fiii cuvântului, iar mustrarea de la Domnul nu întârzie să bată la porți. Trâmbița Domnului își scoală fiii să primească din cer cuvânt.

Sun peste grădina cuvântului lui Dumnezeu. Sună glasul trâmbiței cerești peste grădină. Deschideți numaidecât, fiilor străjeri! Deschideți Domnului! Eu sunt trâmbița Lui, și am venit înaintea Lui ca să-I deschid poarta. Aceasta este grădina Domnului. Amin, amin, amin.

Vin pe cărarea cărții mele. Deschideți și cartea Domnului, că vine Domnul la voi ca să lase glas și cuvânt peste pământ. Eu sun cu putere peste voi. Treziți-vă în întâmpinarea cuvântului Domnului! Sun și vă zdruncin, că tace Domnul în cer și nu-L mai văd deasupra voastră de aproape patruzeci de zile. Lăsați lucrul vostru și dați loc Domnului peste voi. Luați

cuvântul lui Dumnezeu și deschideți-l și hrăniți-vă cu el și unul pe altul, ca să vă vină umilința pentru tăcerea Domnului. Duhul umilinței stă alături cu râvna celui credincios. Umlința nu este altceva decât lucrarea sufletului, lucrarea dăruirii în lături a Duhului lui Dumnezeu din om, lucrare folositoare pentru suflet.

Se uită Domnul neputincios la voi. Oare, voi nu mai iubiți lucrarea Domnului cu voi? Ea nu vă încurcă grijile și lucrările voastre, ci, din contra, ea vă îndeamnă să nu stați fără Domnul printre griji. În dreapta și în stânga voastră sunt pe pământ creștini care lucrează cu dor ceresc cuvântul Domnului peste ei și peste alți credincioși lor pentru Domnul. Aceștia stau mai mult ca voi alături de cuvânt și se bucură de el și îl trăiesc în duhul mângâierii. Vă spun aceasta ca să vă vină duhul umilinței și să-L bucurați pe Domnul cu bucuria voastră întru cuvântul Său, căci grijile și multele treburi v-au slăbit de tot întru veghea cea pentru cuvânt, dar iarăși spun, și cu glas puternic spun vouă: aceasta este grădina Domnului! Amin, amin, amin. Nu vă supărați, fiilor, ci încălziți-vă veghea și stați atenți ca să deschideți Domnului, că e zi de sărbătoare, e zi cerească, fiilor.

O, voi trebuie să fiți cerești, dar v-ați răcit această dragoste. Păstorii Domnului luau cuvântul și îl despicau și îl împărțeau și se hrăneau cu el și cu bucuria lui și cu făgăduințele din el, că acest cuvânt este bucurie mare pentru cel cu dorul sfânt.

O, fiilor, lângă voi trebuie să învieze Duhul Sfânt în om. O, dacă voi ați lucra ce v-a dat Domnul, ați avea de ajunsă umilință și s-ar fi strâns până acum noroade multe pentru Domnul. Dar voi, fiilor, vă purtați ca și cum nu ați înțelege ce aveți voi de făcut pe pământ. Voi, în loc să vă aprindeți unul de la altul pentru Duhul Sfânt peste pământ, voi vă stingeți unul de la altul și nu mai trageți cu roadele bucuriei Duhului Sfânt. Domnul e gata să scrie sfârșit, și nu are în voi lucrători cu duhul iscusit, cu duhul lucrător înaintea Lui. Stau o clipă cu voi în sfat ceresc, ca să vă mustru, fiilor, de vreme ce mângâiere nu mai vreți. Lângă voi ar trebui să învieze Duhul Sfânt în om dacă voi ați lucra ce v-a dat Domnul să lucrați. O, nici măcar un ceas nu mai lucrați și în vie. Nici măcar în zile sfinte nu mai lucrați pentru lucrul Domnului. Voi ați fost strânși aici pentru Domnul, nu pentru voi, fiilor, iar cei ce sunt împreună și nu sunt Domnului de sprijin, nu sunt nimic dacă sunt împreună.

Sunteți răzbunători, fiilor. O, aceasta nu trebuie să învățați voi, ci trebuie să învățați lucrarea Domnului în voi, nu răzbunarea, mamică. Eu vă grăiesc din cer și vă spun: nici odată umilința n-a făcut casă cu răzbunarea. Grijile și toate câte sunt de făcut nu trebuie să vă răcească față de Duhul Sfânt, că dacă vă răciți de Duhul Sfânt, vă răciți și unii de alții, și aceasta înseamnă răzbunare chiar asupra Duhului Sfânt, fiilor. Dar acum eu am venit deasupra grădinii și deasupra voastră ca să vă spun că Domnul tace în cer și Se uită la voi că-L țineți neputincios în cuvântul Său peste pământ.

Poruncesc cu poruncă cerească: deschideți numaidecât Domnului! Poruncesc duhului cel rece să iasă din voi și să vină peste voi căldura Duhului Sfânt ca să vă îmbie pentru Domnul! Amin, amin, amin.

Doamne, Ți-am deschis porțile ca un înaintemergător. Intră, Doamne, în grădină. Fă din toamnă primăvară în grădină. Intră, Doamne, că eu am strigat peste ei cu glas puternic, și așa le-am spus: aceasta este grădina Domnului! Amin, amin, amin.

— **V**erginico, Verginico, Eu, Domnul, am pus în tine și pe pământ și în cer duhul milei de Dumnezeu. Verginico, copiii Noștri din grădină au pățit ca omul sărac care găsisse de lucru, azi un pic, mâine un pic, până ce L-a răcit pe Dumnezeu în inima lui, până când grijile lui se făcuseră în el mai mari ca Dumnezeu.

Verginico, ai luat-o înainte cu trâmbița. S-au sculat cei din grădină? Lasă, tată, că mai strig și Eu, că e mare lucrare și e mare putere să stea omul înaintea Mea și să se cheme că stă.

Verginico, de mult n-ai mai intrat cuvânt în grădină. Mila de Mine ți-a pus trâmbița în zdruncin. Iată, Eu de aceea am spus: «*Milă voiesc, nu jertfă*», că omul a învățat să-Mi aducă jertfă de tot felul, dar taina milei de Dumnezeu este biruită în om din pricina lipsei duhului umilinței, dar scris este: «*Când vor pieri cerurile, Eu voi rămâne, și toate ca o haină învechi-se-vor, și ca un veșmânt le voi schimba și nu vor mai fi, dar Eu voi rămâne același, Domn fără de sfârșit, și voi locui pe pământ și în cer cu fiii Mei care au trăit lucrarea umilinței și taina milei de Dumnezeu*». Amin, amin, amin.

Acum Mă gâtesc cu sărbătoare cerească și intru pe porțile grădinii, pe porțile Domnului. Mai întâi Îmi întăresc porțile ca să pot intra, și apoi intru. Eu Însumi pun mâna Mea cerească peste porți ca să-Mi întăresc intrarea.

O, fiilor din porți, Eu așa am spus: voi sunteți porțile dintre cer și pământ, pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ. Cutremurați-vă și deschideți cu nădejde Domnului porților! Deschideți Stăpânului, fiilor! V-am lăsat aproape patruzeci de zile fără strigarea Mea la porți, dar tăcerea Mea v-ar costa prea greu, și Eu nu voiesc așa, ci voiesc să fiți porțile Mele, porți deschise pentru Domnul.

Acum, întâriți-vă ca să vin. Vin cu sărbătoare din cer. Gătiți-vă duhurile pentru sărbătoarea Mea peste duhurile voastre. Amin, amin, amin.

14/27 august 1999

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Pe pământ e numai despărțire de Dumnezeu. Omului nu-i folosește îndelunga răbdare a Domnului. Multe și felurite învățături peste poporul Domnului.

Intru în grădină pe porți, căci Păstorul, pe porți intră, nu pe ocoliș, și dacă n-ar intra pe porți, n-ar mai intra. M-am vestit la porți că intru, și așa intru. Intru cuvânt în grădină ca să ies apoi pentru hrană celor ce se hrănesc din izvorul acesta.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă desăvârșesc cu puterea Mea peste voi, fiilor din grădina Mea, ca să vă așez înaintea Mea și să primiți cuvântul Meu în carte. Tăcerea Mea Mă doare amar. Când Eu nu pot să Mă odihnesc peste voi cu cuvântul cărții Mele din vremea aceasta, Mă umplu de durere, și Eu, și cei din cer. Îngerul Meu stă plângând lângă Mine, stă ca și Mine când Eu nu pot să pătrund între voi. Zilele voastre sunt apăsătoare, căci vremea cea rea și duhul cel rău apasă, fiilor, dar Eu una știu de la Tatăl, că trebuie să-Mi săvârșesc pe pământ cartea Mea de judecată, venirea Mea cea fără de sfârșit, precum Îmi este și împărăția. Aceasta știu, că trebuie să vin pentru vii și pentru morți, ca să trec în cartea Mea din vremea aceasta faptele fiecăruia, faptele cele de pe pământ, ca să fie fiecare judecat după carte, fiilor. Acum vă dau putere sufletului, și vă binecuvintez puterea pe care v-o dau, ca să rămână peste voi. Amin, amin, amin.

Pe pământ e mare despărțire de Dumnezeu. Tot omul se vede deștept și nu mai are nevoie de Mine. Când omul se vrea mai deștept ca Dumnezeu, atunci Dumnezeu Se micșorează în el, și rămâne omul sărac de duhul umilinței, și nu mai are de sus, din cer, ci culege numai de jos și din propriul său duh. O, ce bine i-ar fi omului să se folosească de lumea aceasta ca și cum nu s-ar folosi de ea, și să aibă inima plină de Dumnezeu pe pământ, și să fie plin de dor ceresc ziua și noaptea!

Eu Însuși îl strig pe om de atâta timp prin izvorul Meu de azi, prin cartea Mea pe care o scriu prin mânuțele voastre, fiilor. Eu grăiesc din cer, și voi așezați în carte cuvântul Meu de azi, și Mă port cu el din loc în loc după om, și îl îmbiu să bea și să cunoască gustul apei vii și să se umple de dor de Dumnezeu. Când omul se răcește în dorul lui după Dumnezeu, el începe să caute, dar nimic nu este adevărat între cer și pământ fără Dumnezeu în inima omului, și iată, omul nu înțelege aceasta. O, nu pricepe aceasta omul cel fără Dumnezeu, căci scris este: *«Bărbatul nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege aceasta»*.

Fericit este omul care-și cercetează mereu duhul, că acela este cel ce caută pe Dumnezeu, mărindu-L pe Domnul întru el. Cel ce nu se învață cu umilința de sine, acela se vede deștept, și nu caută pe Dumnezeu înăuntrul său. Voiesc să-l strig pe om, până Mă voi arăta voiesc să-l strig și să-l îndemn la pocăință și la umilință. Tot așa am strigat și pe vremea când am adus pe pământ potopul, ca să-l scap din lume pe cel drept al Meu. La fel și azi, nu pot să-l scot pe cel drept din lume decât dacă aduc prăpăd peste lume ca să rămână omul cel credincios numai cu Mine. Altfel el stă amestecat printre fiii oamenilor care strică credința și crucea fiilor lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat în vremea lui Noe când fiii lui Dumnezeu s-au amestecat cu fiii oamenilor și când închipuirea cugetelor inimii lor era numai și numai spre răutăți în toată clipa. La fel și azi, e mare despărțire de Dumnezeu pe pământ, și omul cel drept se strică prin amestecătură, și Dumnezeu Se micșorează în om, și rămâne omul sărac de duhul umilinței și nu mai are de sus, și culege numai de jos, iar Eu, Domnul, petrec numai în durere și n-am rod cu care să Mă duc să-l dau Tatălui. Pentru aceasta, voi să-Mi înțelegeți durerea și să cereți de la Mine cele ce au să vină peste pământ, precum este scris în Scripturi despre zilele venirii Mele cu judecată.

Fiilor, Mi-a obosit răbdarea. Așezați-vă bine pentru venirea Mea, că vin cu zilele venirii Mele. Uitați-vă în Scripturi să vedeți cum scrie despre ele și dați-Mi mâna să vin! Amin. Omul de pe pământ se scoală curând, curând cu mare înșelare peste toți cei fără de cunoștință. Întări-i-voi pe cei ce cred coborârea Mea la voi și îi voi povățui întru venirea Mea, că voiesc să rămân pe pământ măcar cu o mână de inimi calde și credincioase și umilite cu care să lucrez prin puterea Mea vindecarea ranelor Mele, ranele așteptării, ranele iubirii Mele pentru om.

Iubirea și bunătatea Mea trebuia să îndemne pe om spre pocăință, spre umilință, spre iubire și spre dor ceresc. Omul însă a păcătuit și păcătuiește, pentru că Eu îl rabd. Iată sărbătoare dureroasă și nu cu bucurie, căci sunt plin de durere, ca și Maica Mea, care are iubire și durere de Mine când Mă vede înșelat de om. Ea când s-a suit de pe pământ la cer a primit cu mare bucurie vestea de la Mine că voi veni s-o iau, că ea era mama Mea și Mă iubea, și Mă aștepta să fiu cu ea și să fie cu Mine în veci. N-a durut-o plecarea ei de pe pământ,

că Mă avea pe Mine în cer, dar acum ea e plină de durere ca și Mine, că ea vede că Eu Mă întorc pe pământ ca să-Mi culeg via. Aceasta este bucuria sărbătorilor în cer, căci durerea Mea pentru om este și a sfinților, este și a îngerilor. Dar Tatăl Mă mângâie, că este Tată, și Îmi șterge fața de lacrimi ca unui prunc, și Mă prinde la piept și așa Se coboară cu Mine. Zilele nunții Mele sunt zile cu durere. Sunt Mire îndurerat, că n-am nuntași, și mireasa Mi-e mică, și voiesc să vin să Mă măresc în ea mai înainte de venirea Mea.

Fiilor, voiesc să stau de vorbă cu voi. Voiește și Tatăl, voiesc și sfinții să stau de vorbă cu voi, că lucrarea mincinoasă a omului păcătos vrea să se arate prin minciună și să Mă facă să aduc prăpăd peste pământ. Suiți-vă pe munte, măi copilași. Faceți-vă munte sfânt pe care să stau Eu cu voi, ca să pot da peste cupa răbdării Mele și să se verse peste cei necredincioși care se închină fărădelegii așa cum vă închinați voi lui Dumnezeu. Voiesc, fiilor, să vă desăvârșesc întru Duhul Sfânt, și apoi să Mă slăvesc văzut în voi, căci prăpădul cel de la Mine se apropie prin mâna omului care se vede deștept și nu mai are nevoie să vin Eu.

Voiesc să stau de vorbă cu cei ce sunt de partea Mea. Voiesc pe ai Mei să-i învăț viața, după cum mereu i-am învățat. Voiesc să știe omul ce înseamnă să ia învățătură din cer. Fiilor, am să vă întreb pe voi ce înseamnă să ia omul învățătură din cer, dar acum zidiți-vă unul pe altul așa cum v-am învățat Eu lucrul zidirii sfinte, și apoi vom termina cuvântul acestei zile în cartea Mea cu voi.

O să vină creștini la praznicul zilei de azi așa cum veneau în vremea Mea după Mine. Voi însă fiți numai cu Mine azi, că avem de rânduit statura Mea în voi pentru lucrul Meu cu voi, pentru zidirea venirii Mele pe pământ, pentru întocmirea cărării Mele peste pământ, însoțit de cei din cer și de voi, căci voi sunteți fiii venirii Mele, și aceasta aveți de lucrat: venirea Mea. Trăiți și petreceți ca fii ai venirii Mele și dați venirea Mea peste cei ce Mă așteaptă să vin.

Fiilor, mergem înainte cu cuvântul Meu după ce și voi vă pregătiți inima și umilința din ea și lărgimea inimii pentru vorbirea Mea cu voi, și apoi pentru împlinirea cuvântului Meu dat vouă de Mine. Amin, amin, amin.

*

O, Mă uit la oboseala voastră, copilași din grădină, și Mă prinde mila de voi. Dar și de Mine Mă prinde mila, că e cerul plin de sfinți și de îngeri așteptând învierea morților și viața veacului ce vine. Amin.

O, pe voi trebuie să vă prindă mila de Mine, fiilor, căci cel ce are milă de Mine pentru venirea Mea, acela are milă de el, și veghează și stă treaz ca să nu rămână afară de împărăția care va rămâne după venirea Mea. Întăriți-vă trupul hrănindu-vă sufletul cu cuvântul Meu cel pregătitor de veac nou, că veacul cel vechi e pe moarte, și o clipă mai e și închide ochii. El acum veghează și zorește să-și întărească statul. Eu însă zoresc și mai mult, și vă îndemn să vă adunați untdelemn în candelă și râvnă în inimi pentru venirea Mea, că trebuie să-Mi pregătiți numaidecât calea să vin și să suflu cu suflare tare în lumina omului mincinos care nu crede în Scripturile cele din cer lăsate pe pământ. Omul crede în scripturile lui, dar și Eu cred în Scripturile Mele pe care le-am scris pe pământ prin mâna omului sfânt.

Iată, taină neștiută de oameni vă spun vouă: când Eu, Domnul, am stat cu Moise pe muntele Sinai, am stat mult cu

el, și l-am sfințit cuvântând peste el. Este scris în Scripturile Mele prin el că el scria toate cuvintele Mele, toate câte Eu îi arătam lui. L-am așezat ca pe un Dumnezeu peste Israel, iar Eu de sus grăiam cu el pe drumul către Canaan. Când a stat el cu Mine pe munte, i-am arătat cerul, și i-am arătat facerea cea de la început. L-am luat de mână și l-am dus la început, și i-am arătat cum am făcut Eu cerul și pământul și pe om. I-am dat apoi condei și l-am pus să scrie tot ce i-am dat să vadă. Eu îi spuneam, și el scria. Dacă el M-a întrebat: «Doamne, lui Israel cine să-i spun că ești Tu?», și dacă i-am spus să spună că «Eu sunt Cel ce sunt», M-am așezat apoi să-i și arăt cine sunt, de unde sunt, de când sunt și de ce sunt. Am mers apoi cu el pe cale și i-am arătat toate faptele timpului de până la el, și l-am pus să le scrie în cartea lui. Am lăsat prin el urmași din partea Mea din unul în altul, iar aceștia Mă întrebau pe Mine, și Eu le spuneam, căci eram în mijlocul lui Israel. Când Moise s-a suit la Mine în cer, el a lăsat cărmuirea cea de la Mine lui Iosua, iar acestuia i-a urmat Iuda, că Eu așa i-am spus lui Israel când el M-a întrebat cine să meargă să ia țara de la canaanei, și i-am spus: «Iuda să meargă, și Eu voi da țara în mâna lui». Așa am lucrat Eu Scriptura pe pământ, și am avut mereu omul cel ales pentru aceasta, și l-am ținut sub mâna Mea, ca să scrie. Când Israel dădea să uite de Mine, Eu trimiteam la el înger din cer, și îngerul îi vorbea, și în Israel se scria, și au rămas cuvintele Mele scrise în cartea Mea cu Israel.

Fiilor, fiilor, cartea care se numește Biblie, aceea n-a fost întocmită de mintea omului. Ea cuprinde în ea lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, căci Eu am stat în mijlocul lui Israel de la facerea lui. Când Eu îi arătam lui Moise toată facerea, i-am arătat și facerea lui Israel. L-am purtat de mână ca să-i arăt pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov; i-am arătat apoi pe Israel în Egipt; i-am arătat să știe ce a suferit Israel și cum l-am ales pe el ca să fie mântuitor din partea Mea pentru poporul Meu cel rob în Egipt. Iată, fiilor, câtă nevoie de ajutor am avut de la om. Eu fără omul cel credincios n-aș fi avut cu cine să-Mi întocmesc pe pământ lucrarea, și apoi scrierea cărții faptelor lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Eu am avut moștenire în Israel pe pământ, căci scris este în Scripturi: «Când Cel Preainalt a împărțit moștenire popoarelor, când a împărțit pe fiii oamenilor, El a așezat hotarele neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu, iar partea Domnului este poporul lui Iacov, Israel este moștenirea Lui». Eu Mi-am scris Scripturile pe pământ prin mâna omului ales de Mine pentru ca să scrie, așa cum și cu voi lucrez azi, copiii aleși dintre fiii oamenilor ca să fac din voi Israel al Meu, moștenire a lui Dumnezeu pe pământ. Când Eu Îmi ridicam prooroci pentru cuvântul Meu peste pământ, Mă arătam lor ca să știe că Cel ce le spune lor să scrie este Cel ce este. Coboram cu slava Mea peste ei și îi cuprindeam în ea și îi așezam la întocmirea Scripturilor Mele. Biblia nu este carte scrisă de mintea omului, dar bibliologii pământului au citit prea mult în ea, nu ca să se îndumnezeiască din ea, ci ca s-o poată micșora pe ea, dându-o pe seama omului care a scris de la Dumnezeu, nu de la el.

Eu sunt Cel ce sunt, și dacă sunt, sunt cu omul sfânt și stau în el și Mă dau lui fără de măsură și Mă împlinesc în el, pentru că Eu așa am zis: «Cel ce Mă ia pe Mine de hrană, acela rămâne întru Mine, și Eu întru el, și acesta este semnul că Mă ia». Iată, de aceea v-am spus că omul crede în scripturile lui, dar și Eu cred în Scripturile Mele pe care le-am scris pe pământ prin mâna omului sfânt, și se cunoaște în ele limba

Mea, limba lui Dumnezeu pe pământ; se cunoaște, fiilor, așa cum și limba omului se cunoaște prin ceea ce scrie el prin cărțile lui, fie ele chiar și cărți despre Dumnezeu. Voi însă întăriți-vă trupul prin hrănirea sufletului cu cuvântul cel pregătitor de veac nou, că mai e o clipă mică, și veacul omului închide ochii. Trebuie să stau mereu cu voi în sfat, căci lucrarea cea mincinoasă, care vine de la om, va să acopere tot pământul. Omul cel mincinos a luat din Scripturi, pentru că el nu știe cum s-au scris Scripturile Mele, dar lucrarea omului cel mincinos este prăpădul pământului. Ea vine ca un prăpăd iute și nimicește pe tot omul, începând de la minte și până la trup. Grăbiți-vă și desăvârșiți-vă întru Duhul Sfânt, căci curând, curând veți însămânța din nou pământul, și el va odrăsli veac nou. Amin, amin, amin. Am spus vouă că voi sta de vorbă cu cei ce sunt de partea Mea, ca să-i învăț viața, viața cea de veci, căci scris este în Scripturi: «Viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o». Amin, amin, amin.

Toți cei ce sunt de partea Mea prin cuvântul vieții din zilele Mele cu voi, toți să se așeze în lucrare de veghe, să se așeze în viață, ca să fac din ei lumina oamenilor. Grăiesc cu voi ca să ia toți cei ce sunt de partea Mea. Fiți în veghe nouă, fiilor, iar lumina aceasta vegheați să nu se stingă, vegheați să nu o cuprindă întunericul. Voiesc pe ai Mei să-i învăț viața, după cum mereu i-am învățat, și voiesc să știe omul ce înseamnă să ia învățătură din cer. Amin. Cuvântați în numele Meu peste tot omul și spuneți aici, în cartea Mea, ce înseamnă să ia omul învățătură din cer. Grăiesc cu voi prin cartea Mea. Răspundeți-Mi, voi, cei hrăniți cu hrană din cer! Amin, amin, amin.

— **O**mul care ia învățătură din cer, este cel care aduce roade Duhului Sfânt în el și între oameni, după cum îl învață sfatul lui Dumnezeu. Roadele Duhului Sfânt în omul învățat din cer, sunt roadele lui Hristos, sunt chiar Hristos lucrând din om în toată clipa, cu statura Fiului lui Dumnezeu, întru Care este viață. Tot ce face omul învățat din cer, este tot ce face Hristos în om și prin om, ca un Făcător a toate, după cum despre El s-a scris: «Toate printr-Însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut, căci întru El era viață, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o».

Omul cel învățat de Dumnezeu are în el pe Făcătorul a toate câte se fac de Dumnezeu, fiindcă toate câte se fac, prin Dumnezeu se fac în omul cel învățat din cer dacă omul nu se lasă cuprins de întuneric. Omul care ia în el învățătură din cer, este plin de slavă pentru Dumnezeu cu mintea lui, cu inima lui și cu faptele duhului și ale trupului lui. El face din el o rugăciune către Dumnezeu, o casă a lui Dumnezeu, o împărăție cerească fără de sfârșit. El este înzestrat cu înțelepciune pentru cele ce au fost, pentru cele ce sunt și pentru cele ce vin, ca și Hristos, Care a dat harul Său celor ce-L iubesc.

Omul care ia învățătură din cer, se face templu pentru Dumnezeu, nesticăcios, iar cel ce nu ia din cer învățatura vieții, acela strică templul lui Dumnezeu în el, și se strică și el, după cum s-a scris de Duhul Sfânt: «De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu». Iisus Hristos a numit trupul Său templu ca să înțeleagă omul care învață din cer ce înseamnă biserica lui Dumnezeu, biserica lui Hristos.

Omul cel învățat de Dumnezeu se dăruiește Duhului Sfânt, pentru Hristos, Care intră în trupul omului ca în tem-

plu, ca în biserică, și, stând în om, lucrează între oameni roadele Duhului Sfânt, roadele rugăciunii sfinte. Amin, amin, amin.

— **O**, copilași hrăniți cu laptele și cu mierea în-vătăturii sfinte, aș voi să vorbiți mult în numele Meu, ca să Mă vadă lumea slăvindu-Mă în voi prin filele cărții Mele cu voi, cartea care grăiește despre timpul Meu cu voi.

O, fiilor înțelepți de sus, știe, oare, omul cel învățat de pe pământ, știe el ce înseamnă rugăciunea cea sfântă? O, voi știți ce-Mi cer Mie oamenii? E de plâns și de tânguit ce-Mi cer oamenii care se roagă Mie. Îmi cer să-i ajut într-ale lor prin toate felurile de cereri și de nevoi ale lor. Se umplu altarele bisericilor din lume de gândurile oamenilor, gânduri omenești, rugăciuni pământești. Toate rugăciunile lor cer rod pământesc, cerințe ale tinei, după cum este scris despre om că pământ este și la pământ trage și în pământ ajunge.

O, fiilor, sunt pe pământ mulțime de slujitori și de creștini îngâmfați. Aceștia nu știu ce înseamnă rugăciunea cea sfântă și roadele ei. Aplecați-vă și ascultați-Mă și grăiți cu Mine înaintea oamenilor și spuneți, fiilor, ce este rugăciunea sfântă. Amin, amin, amin.

— **E**a este cea care nu cere nimic de pe pământ. Ea este roadă a Duhului Sfânt prin împlinirea ei. Pe ea o aduce la cer numai omul care și-a răstignit trupul, dimpreună cu faptele trupului. Ea este rugăciunea bisericii, căci biserica este cerească pe pământ, este din cer și pentru cer, iar biserica este locul lui Hristos, scaunul Său de domnie, și odihnă a Sa. Rugăciunea sfântă îl face sfânt pe cel ce se roagă și îl ia de pe pământ și îl face biserică pentru Hristos. Rugăciunea sfântă face lumină peste întuneric și aduce tot cerul să se odihnească în omul care se roagă cu rugăciune sfântă. Ea coboară cerul pe pământ pentru omul care se roagă sfânt. Ea nu cere pentru sine, ea cere pentru Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.

— **O**, fiilor stăpâni pe cuvântul ce-l roștiți, Eu sunt la pieptul Tatălui la voi. Sărbătorile Mele sunt cu durere, și Tatăl Mă mângâie și Mă prinde la piept, și așa coboară cu Mine pe pământ la voi. Tatăl S-a aplecat vouă și v-a sărutat pentru rodul înțelepciunii Mele în voi. Voi lucra mereu cu voi în sfat prin cartea Mea, ca să vă fac lucrători lângă Mine peste pământ, ca să vă măresc înaintea oamenilor, căci v-am spus: faceți-vă munte sfânt pe care să stau Eu cu voi, că vreau să dau peste cupa răbdării, ca să se verse peste toți cei care se închină fărădelegii punând-o înaintea lor pentru ca să-i facă voia. Trăiți și petreceți ca fii ai venirii Mele și dați-Mi mâna să vin. Întindeți mâinile spre Mine, că Eu stau cu mâna întinsă peste voi, ca să vă deosebesc dintre fiii oamenilor, care atrag prin faptele fărădelegii sfârșitul veacului omului cel fără de Dumnezeu pe pământ. Vegheați cu clipe de rugăciune sfântă. Rugați-vă neîncetat și chemați sfinții să stea cu voi, slăvindu-i cu inimile și cu gurițele voastre, că ei au plătit cu sânge și cu lacrimi și cu suferințe usturătoare odihna și cununa voastră și împărăția Mea pentru voi. Dați slavă lui Dumnezeu, fiilor, că sunteți înzestrați cu Duh Sfânt și cu înțelepciune ruptă din Dumnezeu, așa cum Eu, Domnul, v-am împodobit prin facere nouă. Lăsați porțile deschise pentru Domnul. Aceasta este grădina Domnului. Amin. Eliberați-Mi cărarea de orice piedici. Fiți iscușiți în așteptarea Mea, că Eu ajut pe toți cei ce voiesc să-i ajut pentru venirea Mea. Toți cei ce sunt de partea Mea prin lucrarea Mea cu voi, să ia învățătura din vorbirea Mea cu voi, și să se facă sfinți cu

viața și cu rugăciunea și cu așteptarea Domnului. Închideți ochii în fața lucrării lui satan, care se face hristos mincinos ca să-Mi zădărnicească, zice el, venirea Mea. Lucrați în numele Meu tot ce lucrați voi pentru cer, pentru împărăția cerurilor pe pământ. Stați drepti ca lumânarea înaintea fiilor oamenilor și fiți sfeșnic al luminii care luminează în întuneric, și pe care n-o cuprinde întunericul. Peste tot pe unde sunteți, pe unde mergeți, fiți venirea Mea pe pământ, și altceva voi să nu fiți. Deosebiți-vă din neamul acesta viclean și stricat, că aveți pe voi pecete de foc ceresc, pe care este scris: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Întăriți-vă în duhul umilinței primindu-vă unul pe altul pentru Mine. Lucrați numai pentru venirea Mea și nu stați fără Mine nici pe pământ, nici în cer, căci voi sunteți venirea Mea, și lucrez cu voi în cer și pe pământ. Tot cerul ascultă vorbirea Mea cu voi și vorbirea voastră cu Mine, că vă fac lucrători de Duh Sfânt în cer și pe pământ, că Mi-e dor să Mă odihnesc în om, fiilor doriți de cei din cer. Luați cerul și coborâți-l pe pământ cu voi, căci fiii lui satan au luat iadul și l-au scos deasupra ca să se suie cu el în cer, căci scris este: *«Va să se suie din adânc și să meargă spre pieire»*, spre pieirea lui și a îngerilor lui, îngerii întunericului, care vor fi biruiți de lumina îngerilor luminii, care nu este cuprinsă de întuneric. Aveți grijă mare să fiți Evanghelie vie și sfântă peste pământ. Fiți iscușiți, căci în voi trebuie să se vadă Domnul. Amin, amin, amin. Împlețiți truda voastră cu lucrarea Evangheliei Mele în voi. Împlețiți cununa timpului Meu cu voi, ca să v-o pun pe creștet și să Mă sui pe înălțime și să spun peste pământ: iată poporul Meu și încununarea lui. Dați sufletului din voi hrană, dați-i mai mult ca trupului, dați-I hrană lui Dumnezeu în voi. Lăsați-vă de voi și dați-vă Mie, că am de ieșit cu lucrători plini de Duh Sfânt, ca să rostesc prin ei moartea fărădelegii și a îngerilor ei.

Strig cu grabă la tot omul care voiește să învieze pentru venirea Mea: veniți după Mine dacă voiți să trăiți, o, fii ai oamenilor, căci viața este lumina oamenilor, iar voi trăiți întunericul din voi. Veniți după Mine! Eu sunt lumina oamenilor, și nu este lumină în afară de Mine. Deșertați-vă de tot ce ați făcut, de tot ce v-ați agonisit, căci agoniseala voastră vă judecă pentru pieirea voastră cu tot ce ați agonisit. Luați cămașa nunții cerești. Cămașă de om nou și sfânt am în mâini, și îi îmbrac pe toți cei ce vin după Mine. Iar cel ce vine, să vină gol, să vină flămând, să vină însetat, să vină sărac, să vină umilit, să vină plângând pentru iertare, și Eu să-i dau, căci strig cu grabă la tot omul care dă să vină după Mine la strigarea Mea cea din urmă. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor, fiți stâlpii de care Eu Mă sprijin cu împărăția Mea pe pământ, căci sfințesc cuvântul vostru pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământ. Tot ce nu este împărăție a cerurilor, va pieri de pe pământ curând, curând. Nimeni să nu fugă de mânia lui Dumnezeu, iar cel ce fuge, să fugă pentru dragoste de Dumnezeu, să fugă dintre fiii mâniei, căci fiii mâniei ațâță focul mâniei lui Dumnezeu pentru ei. Amin. Voi, fiilor, aveți grijă de hăinuța voastră, de cămașuța voastră, de fața voastră. Aveți grijă de Hristos Cel din voi, că Eu, în voi trebuie să stau, și lucrând să stau. Lăsați porțile deschise pentru Domnul. Aceasta este grădina Domnului. Amin. Și voi face minune în tot omul, și tot omul va spune așa cum este proorocit să spună despre locul Meu de la voi, și așa va spune: *«Domnul este acolo»*. Amin, amin, amin.

15/28 august 1999

Duminica a paisprezecea după Rusalii

Înțelepciunea cea din cer este pentru cei desăvârșiți. Cei credincioși trebuie să rămână în toată clipa în Dumnezeu. Omul zice că sunt mai multe pământuri.

Întru cuvânt în grădină, căci am găsit porțile deschise. Amin. Mă rotesc cu sfinții și cu îngerii deasupra voastră, că la voi am cuibarul cuvântului Meu peste pământ. Stați deschiși pentru intrarea Mea la voi, fiilor, că am făcut din voi porți pentru Dumnezeu. De mult timp vă pregătesc, și vă povățuiesc mereu să fiți sfinții Mei pe pământ, să fiți cuibarul Domnului, să fiți iesle a cuvântului Meu. De mult timp vă ocrotesc, vă apăr de cei necredincioși și de năravurile lor de fiară, căci cei necredincioși sunt ca fiarele sălbatice din pricina necredinței lor, din pricina lipsei Duhului lui Dumnezeu din ei. De multă vreme v-am făcut mari prin cuvântul Meu peste pământ. Toți oamenii, toți fiii oamenilor sunt ca praful în bătaia vântului, dar voi sunteți tari prin puterea Mea din voi, prin sfințenia voastră cea de la Mine pusă în voi, că v-am învățat să fiți curați și sfinți cu trupul, cu sufletul și cu duhul înaintea Mea. Sfințenia nu se suie la mintea omului, pentru că omul nu are înțelepciune pentru ea. Omul are înțelepciunea acestui veac și a stăpânilor acestui veac, care sunt puși pe pieire.

Fiilor, înțelepciunea cea desăvârșită a cuvântului Meu este pentru cei desăvârșiți. Ea este taină, ea este ascunsă în cei desăvârșiți și este rânduită mai înainte de veci spre mărirea sfinților Mei, spre slava celor curați. Ea nu se suie la mintea omului. Ea nu este pentru omul de rând. Ea este pentru cei ce Mă iubesc pe Mine, precum este scris: *«Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc pe El»*. Amin. Vouă însă vi le dezvălui prin Duhul Meu, iar Duhul este cercetător în toate, chiar și în cele adânci ale lui Dumnezeu. Vouă v-am dat Duhul Cel de la Dumnezeu, ca să cunoașteți cele ce Eu v-am dat. Amin. Duhul și cuvântul Meu se fac sminteală pentru cel ce are duhul lumii. Acela nu poate să înțeleagă cele ce sunt pentru sfinți, dar omul sfânt pe toate le înțelege, pe toate le judecă, și nu este judecat, fiindcă el are gândul lui Hristos, după cum este scris despre cel duhovnicesc. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și sunt roada sfinților, căci sfinții au gândul lui Hristos. Fiți precauți cu vorbirea Mea peste voi, că e vorbire pentru sfinți, fiilor, e vorbire pentru cei ce au gândul lui Hristos, copilași învățați de sus.

O, fiilor, dacă cel care a venit să asculte cuvântul Meu ar fi avut gândul Meu, n-ar mai fi plecat de lângă Duhul Meu. Mai ușor îi este omului să primească duhul lumii decât Duhul lui Dumnezeu. Duhul lumii se face dulce pentru trup, și nepăsare pentru suflet, dar Duhul lui Dumnezeu se face dulce pentru suflet, se face mângâiere și nădejde și se face sfințenie în trupul omului care primește Duhul lui Dumnezeu ca înțelepciune a sa. Eu M-am făcut vouă Învățător din cer, fiilor. V-am voit sfinți ai Mei și M-am așezat la lucru peste voi și am pus în voi gândul Meu, gândul lui Hristos. Școala înțelepciunii omenești are cuvinte omenești, dar cuvintele învățate de la Duhul Sfânt despică duhovnicește lucrurile pentru cei duhovnicești. Cum să vă înțeleagă pe voi cei care au primit în ei duhul lumii? Voi lucrați cu cuvântul Meu peste duhul lumii, și lumea nu vă iubește, pentru că de la voi iese mărturisirea Mea că faptele lumii sunt rele. Mulți au venit să Mă afle pe Mine cu voi, și mulți nu M-au aflat nici pe Mine, nici pe

voi, de vreme ce n-au fost pătrunși de cuvântul Meu de la voi. Și iarăși, mulți v-au iubit pe voi, dar n-au pătruns cuvântul Meu de la voi, iar cel ce a pătruns cuvântul Meu, este acela care a fost pătruns de Mine prin cuvânt, și această lucrare se cunoaște în fiecare, se poate măsura în fiecare, căci fiecare are măsura în faptă. Am voit mereu, și voiesc mereu prin voi să ajut pe cel ce Mă caută cu voi, să ajut pe om să se pătrundă cu cuvântul Meu și să pătrundă cuvântul și să fie adevărat în credință, căci adevărații credincioși sunt cei ce se închină Mie cu duhul și cu adevărul, adică desăvârșit, cuvânt și faptă, așa cum zice românul: „Zis și făcut“. Amin.

Fiilor, e mare și minunată minune să-și așeze cuvântul Meu cuibar în inima omului și să se facă faptă prin om. E mare lucru să nu rămână sterp cuvântul Meu în om. Eu am curaj în omul care-Mi dă casă și lucru în el, și Mi-e dor de om lucrător în duh și în adevăr între cer și pământ pentru Dumnezeu. Pentru aceasta Mi-e dor, și Mi-e drag să vă grăiesc și vă țin trezirea trează, ca să vă fie cu știre venirea Mea, când va fi, iar vouă să vă fie dor și drag de cuvântul Meu de peste voi, și să-l faceți faptă împlinită, fiilor, duh și adevăr să-l faceți peste voi, ca să vă găsesc îngenuncheați în fața venirii Mele și să vă acopăr cu mantia Mea și să țin mâna Mea pe ochii voștri ca să nu vedeți căderea lumii, căci lumea cade mereu, cade pic cu pic, până nu se mai vede. Voi însă așezați-vă neclintiți în fața Mea și ascultați povața Mea hrânindu-Mă pe Mine în voi, hrânindu-vă unii altora sufletele mai mult decât trupurile, fiilor bogați în cele din cer. V-am îmbogățit cu numele Meu, căci cel mai bogat om este cel care are pe Dumnezeu bogăție. V-am înconjurat cu pază de sfinți și de îngeri, pază cerească, fiilor, ca să păziți voi legile cerești peste voi, căci cel cu pază din cer peste el, este cel ce împlinește legile cerului în duhul, în sufletul și în trupul său, prin faptă, fiilor, prin faptă văzută și din cer și de pe pământ. Fapta este cea care arată pe cele nevăzute din om, și altfel nu se poate vedea omul, căci cine dintre oameni știe ale omului fără numai duhul omului care este în el? Iată, fapta este cea care arată gândul Meu în omul cel duhovnicesc, om pe care nu-l poate judeca cel neduhovnicesc, căci cine a cunoscut gândul lui Dumnezeu ca să-i dea învățătură? Voiesc, fiilor, să vă îndeletniciți tot mai mult în faptă cu gândul Meu în voi, căci vorbirea Mea peste voi e pentru cei ce au gândul lui Hristos în ei, gândul Meu pe care vi-l dezvăluiesc prin Duhul Meu, Care cercetează împreună cu voi adâncurile lui Dumnezeu, precum este scris despre Duhul și despre purtătorii Lui întru numele Meu.

Îndeletniciți-vă cu pătrunderea cuvântului Meu, copilași înzestrați de Dumnezeu. Pătrundeți cuvântul, ca să vă pătrundă și el, și ca să creșteți în înțelepciunea cea desăvârșită, care este pentru cei desăvârșiți, pentru cei duhovnicești, fiilor, că ea este taină ascunsă în cei desăvârșiți, și este rânduită mai înainte de veci spre mărirea voastră. Ea vă ocrotește, ea vă apără de cei necredincioși care sunt ca fiarele sălbatice din pricina necredinței lor. Îi voi face să se muște unii pe alții, să se sfâșie unii pe alții, și de voi să nu se atingă, căci așa ocrotesc Eu pe cei ce sunt taină a înțelepciunii Mele între fiii oamenilor.

O, fiilor, lăsați-vă spre naștere nouă de câte ori am Eu nevoie de Mine în voi, căci pentru fiecare lucrare a Mea în voi, aveți nevoie de naștere nouă, de voință nouă, de iubire nouă, de statură nouă, de jertfă mereu nouă, fiilor. Duhul se face adevăr prin faptă. Credința în cuvântul Meu se arată prin fapta ei; iubirea de Dumnezeu, la fel, fiilor. Vegheați cu clipe

de veghe sfântă, că am ajuns timpul să se arate roadele vieții Mele în om, și fericit este omul în care Eu Mă voi uita și Mă voi vedea cu roadele Mele în el. Vegheați, fiilor, că roada este faptă văzută, faptă care se face plată veșnică în om. Puneți-vă la lucru după cum vă cer, fiilor. Nimeni să nu ziceți că grăiesc pentru celălalt. Fiecare copil hrănit cu fructul vieții veșnice din grădina Mea de aici, să stea lucrând tot cuvântul cu care Eu Mă scriu în această carte. Dați-vă unul altuia de lucru duhovnicește, pentru ca să creșteți crescându-vă unul pe altul înaintea Mea. Nimeni să nu-l micșoreze pe celălalt, ci să-l crească. Amin. Nimeni să nu-l înfometeze pe celălalt, ci să-l hrănească. Amin. Fiți unul altuia proptea, că diavolul se uită peste poporul Meu ca să-i găsească pricină, ca să-i facă pe ai Mei să-și piardă cununița și partea lor cu Mine. Căutați să aveți ochi și urechi unul pentru altul, și unul pe altul dați-vă Mie sub ochii diavolului, care vă pândește să vă afle cu vină.

Fiilor, e vremea numai de veghe, numai de lucru sfânt. De aceasta țin toate împlinirile cuvintelor Mele de peste voi. Voi sunteți cuibarul Meu în care Mi-am strâns mult cuvânt și multe făgăduințe, și din acest mult cuvânt trebuie să se nască pușori ai veacului nou, fiilor. La aceștia le trebuie mâncare, le trebuie iubire, le trebuie lumină și căldură, le trebuie viață fără de moarte.

O, e vreme numai de lucru sfânt. Eu sunt Dumnezeu minunilor cerești, și vin cu vremea aceasta la voi, ca s-o lucrăți peste pământ, ca să nașteți fii de veac nou. Fiți cu porțile deschise, ca să vin. Voi trebuie să fiți și să rămâneți cărarea Mea dintre cer și pământ, calea Mea peste pământ, fiilor. Înțelegeți voi aceasta, oare?

Fiilor, rămâneți întru Mine! Amin. Fiilor, să se vadă că rămâneți întru Mine. Amin. O, dacă lumea vă iubește pe voi, iubirea Tatălui nu este în voi. Dar iată, lumea nu vă iubește, pentru că Eu mărturisesc prin voi că faptele ei sunt rele. Rămâneți întru Mine, fiilor. Dacă lumea vă urăște, acesta este semnul că sunteți ai Mei, fiindcă pe Mine mai înainte de voi M-a urât lumea. Stați deschiși pentru intrarea Mea la voi și ascultați-Mi cuvântul făcându-l faptă. Păziți sărbătorile cuvântului Meu, păziți pacea venirii Mele la voi.

Voiesc, fiilor, să-i învăț pe cei ce sunt ai Mei, pe cei hrăniți de Mine prin voi, pe cei îngrijiți de Mine prin voi. Voiesc să am copilași și copilașe după plăcerea Mea, căci veacul omului deschide gura mare curând, curând, doar, doar Îmi va înghiți, zice el, rodul Meu cel viu.

Omul zice și azi că pământul e mai departe decât începutul lui cel scris în Scripturi. Omul zice că sunt mai multe pământuri, dar Scriptura zice: «*La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul, și toate câte sunt făcute de Dumnezeu, din ape, la cuvântul Său ieșite*». Este scris în Scripturile facerii cum Dumnezeu a făcut întâi lumina; apoi cerul, din ape; apoi pământul, din ape, și tot ce crește și odrăsește pe pământ; și a făcut apoi luminătorul zilei și luminătorul nopții, ca să despartă ziua de noapte și ca să fie semne ale anotimpurilor, ale zilelor și ale anilor, și ca să lumineze pe pământ; și a făcut stelele; și a făcut bolta cerului, să lumineze pe pământ cu toată podoaba pusă pe ea; și a făcut apoi vietăți în ape, și păsări zburătoare pe pământ și pe întinderea cerului; și a făcut apoi fiarele și dobitoacele și târătoare, pe soiuri, iar la sfârșitul lucrului facerii, l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său, bărbat și femeie a făcut. Iată, aceasta este în Scripturi, dar omul zice și așa, că sunt mai multe pământuri și că ele vin de departe, nu de la obârșia cea scrisă de Dumnezeu în Scripturi. Omul zice mereu, doar, doar va birui mereu și de peste

tot pe cel ce crede adevărul cel ce este de la Dumnezeu prin Scripturi. De aceea vă spun Eu vouă că oamenii necredincioși sunt ca fiarele sălbatice, care dau să sfâșie din pricina necredinței lor, dar Eu pe voi vă ocrotesc și vă apăr de cei necredincioși și de clica lor, și vă îndeletnicesc cu legea Domnului ziua și noaptea și vă sădesc lângă pâraie de ape vii, ca să rodiți și ca să nu vă ofiliți, iar pe cei necredincioși îi asemăn cu pleava pe care o spulberă vântul, că ei n-au loc în sfatul dreptilor, fiindcă Eu, Domnul, cunosc calea celor drepti și cunosc calea celor păcătoși, care duce la întuneric.

Voiesc, fiilor, să-i învăț mereu pe cei ce sunt ai Mei și să fac din ei îngerași și îngerașe după plăcerea Mea, așa cum am făcut pe pământ mereu din sfinți și din sfinte viață îngerească înaintea Mea, viață fără de păcat prin sfințenia duhului, a sufletului și a trupului.

Vă fac atenți pentru veghe, fiilor. Fiți copiii veghii. Fiți rod mereu viu. Cereți Duhul Meu și gândul Meu în voi, că vă cer să cereți, și să vă dau. Întreit vă spun: pregătiți-vă pentru venirea Mea! Fiilor, pregătiți-vă pentru venirea Mea! Și iarăși spun: pregătiți-vă pentru venirea Mea!

Fiilor, fiilor, veni-va Domnul la voi și vă va întreba despre venirea Sa. Amin, amin, amin.

Lăsați porțile deschise pentru Domnul! Amin.

23 august/5 septembrie 1999

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Cel ce lucrează binele stă la lumină, iar cel ce urăște lumina stă în întunericul lui. Mărturia celui născut de sus nu este primită de nimeni, și acesta este semnul celor ce sunt de la Dumnezeu pe pământ. Învățătură despre duhul frăției întru Hristos.

Eu sunt pururea cu voi, copilași ai veacului nou. Focul trebuie să aibă mereu hrană ca să nu se stingă. Voi sunteți focul pe care Eu l-am aprins pe pământ ca să ard cu el tot ce nu este cu Dumnezeu. Amin. Focul este locul din care am grăit Eu alesului Meu Moise atunci când l-am pețit pentru Mine ca să-Mi scape poporul de robie. «*Foc mistuitor este Dumnezeu*», după cum este scris în Scripturi, foc care arde tot ce stă împotriva Lui. Amin.

Fiilor, pregătiți de veghe pe poporul Meu de azi, că am făcut din voi rug aprins, ca să grăiesc din foc peste pământ. Să stea în lumină poporul cel iubitor de venirea Mea, căci «*cel ce lucrează adevărul vine la lumină, ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite*», după cum este scris. Această taină întărește duhul și taina frăției întru Hristos, fiilor învățători. Vă dau învățătură mereu nouă, mereu proaspătă, ca să fiți învățători din partea Mea peste cei ce sunt poporul Meu de azi, poporul Meu de la venirea Mea.

O, mult popor a venit să fie poporul Meu în vremea vorbirii Mele de azi peste pământ. De când Mi-am început cuvântul, din anul 1955 și până azi, mulți au venit să vadă această lucrare, dar puțini din ei au venit la Mine, puțini au venit la lumină. De ce, oare, n-au venit la lumină toți cei care M-au găsit grăind prin acest cuvânt? O, e mare lucru să vină omul la lumină, și să stea apoi în lumină. Cel ce iubește lumina vine la ea și rămâne în ea și lucrează adevărul, fiilor. Iată, cel ce nu lucrează adevărul nu vine la lumină, căci este scris cuvântul Meu în Scripturi, și așa spune: «*Cel ce face rele urăște lumina și nu vine la lumină, pentru ca faptele lui să nu se vădească*». O, puțini au venit la lumină din cei ce Mă căutau prin cuvântul Meu de azi. Veneau și rămăneau în rele

și nu-și vedeau faptele sufletului lor, iar când Eu veneam ca un bun să-i vindec de întunericul faptelor lor, ei fugeau de lumină, fugeau de adevăr, fugeau de Mine, căci Eu eram Dumnezeu și știam adâncul din ei, faptele lor ascunse în ei.

O, fiilor, mare taină vă spun azi: cel ce crede că este Dumnezeu, acela nu se ascunde cu cele tainice ale lui, și stă cu ele la lumină, căci este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: *«Cel ce lucrează adevărul vine la lumină, ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite»*. Fiilor, omul care crede că este Dumnezeu, acela lucrează numai binele pe care i l-am arătat Eu omului să-l lucreze ca să fie viu. Pregătiți pe poporul Meu pentru veghe, că vin să-l învăț duhul frăției întru Hristos pe cel ce stă în trupul poporului Meu, care-Mi este Mie mireasă.

Am zi de sărbătoare de sfinți azi cu voi. Ioan, nașul Meu de botez, se bucură de glasul Mirelui, că el așa a spus când M-a mărturisit pe Mine ca trimis al Meu, așa a spus: *«Nu sunt eu Hristos, dar sunt trimis înaintea Lui. Cine are mireasă, Acela este Mirele, iar prietenul Mirelui, care stă și ascultă pe Mire, se bucură cu bucurie mare de glasul Lui»*.

Eu, fiilor, mereu Îmi învăț poporul, că mireasa are nevoie de podoabe de mireasă ca să fie mireasă. Mereu vin cuvânt cald și naștere nouă prin fiecare cuvânt, ca să-l țin pe cel ce este în trupul Meu, să-l țin mereu nou, mereu treaz întru venirea Mea, căci focul trebuie să aibă mereu hrană ca să nu se stingă, iar focul le învederează pe toate, fiilor. Cuvântul Meu este foc care arde tot ce este rău. Cu el spăl, cu el netezesc, cu el mătur și scutur, cu el înnoiesc, cu el Îmi lucrez mireasa, căci cine are mireasă, Acela este Mirele. O, fericit este cel ce iubește lumina, că acela vine la ea și rămâne în ea și lucrează adevărul. Amin. Ioan mergea înaintea Mea și lucra adevărul înaintea oamenilor și îl mărturisea mărturisind despre Mine, și zicea: *«Cine are mireasă, Acela este Mirele, iar prietenul Mirelui, care stă și ascultă pe Mire, se bucură cu bucurie mare de glasul Lui, căci Cel ce vine din cer este deasupra tuturor, și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește, dar mărturia Lui n-o primește nimeni. Iar cine a primit mărturia Lui, a pecetluit că Dumnezeu este adevărat, căci pe cine l-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură»*. Așa mărturisea Ioan despre Mine. El Mă creștea pe Mine înaintea oamenilor și le zicea lor: *«Cine nu ascultă pe Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el»*. Iată, omul care lucrează răul, acela nu ascultă pe Dumnezeu, Care dă viață oamenilor, iar plata răului lucrat de om, este mânia lui Dumnezeu, care rămâne peste om.

Fiilor, Îmi pregătesc poporul pentru veghe, și despecetluiesc Scripturile ca să-l fac să le înțeleagă și să le trăiască. Duhul frăției întru Hristos este mare minune între cei adunați laolaltă în numele Meu ca să-Mi facă voia întru venirea Mea. Cel ce iubește duhul frăției, acela nu are nimic al său, nici cu mintea, nici cu inima, nici cu fapta, nici cu năravul firii, și se așează după trebuința celor ce sunt cu Hristos, căci scris este: *«Dragostea nu caută ale sale»*. Duhul frăției întru Hristos este dragoste nefățarnică între cei de același nume. Duhul acestei frății se stinge ca un foc care nu are hrană atunci când năravurile firii trupesti se vor înțelese în omul care pune răul la socoteală pentru el și împotriva fratelui pe care-l apasă, fiindcă năravul firii omului îl face pe om să calce legea lui Dumnezeu pentru legea lui. Duhul frăției întru Hristos este veghea asupra ta și asupra fratelui tău pentru dragostea de Dumnezeu. Aceasta înseamnă frăția cea întru Hristos. Amin.

Pe ei înșiși și unii pe alții se dau lui Dumnezeu în toată clipa cei ce sunt frați în numele Meu; unii pe alții se iubesc precum i-am iubit Eu, iar Eu i-am iubit dându-Mă lor și pentru ei. Aceasta înseamnă frăția întru Hristos, iar cel ce o voiește altfel, să se așeze sub învățatură și să învețe așa cum îi spun Eu despre taina aceasta. Amin.

Viața îngerească în om, face îngeri în jurul lui, îngeri din oameni, după cum voiesc Eu să fiți voi, poporul Meu, îngerași și îngerașe după plăcerea Mea, viață fără de păcat prin sfințenia duhului, a sufletului și a trupului. Amin. Iar cel ce lucrează acestea vine cu ele la lumină, ca să se arate că în Dumnezeu sunt săvârșite. Acestea întăresc duhul și taina frăției întru Hristos, iar fără de acestea nu este bucurie sfântă, nu este, fiilor. Este scris că cei ce sunt ai lui Hristos s-au răstignit, ca să trăiesc Eu în ei, Eu cu Duhul Meu, Care stă deasupra tuturor prin răstignirea trupului. Amin.

Fiilor din grădină, Eu sunt Cel ce am grăit din mijlocul focului și am scris cu mâna Mea pe piatră poruncile vieții veșnice. Voiesc să am în voi focul Meu, din mijlocul căruia Eu grăiesc în zilele cele de pe urmă. Oamenii bisericii din lume, care zic că stăpânesc peste învățatura cea de la Dumnezeu, grăiesc despre voi în fel și chip, ascunzându-se de lumină pentru faptele lor rele, dar Eu le zic cum zicea Ioan: *«Nu poate un om să ia nimic dacă nu i s-a dat lui din cer»*. Mie Tatăl Mi-a spus să vin la voi. N-am făcut voia Mea, am făcut voia Tatălui și v-am dat din cer cuvântul Meu, ca să fiu mare prin voi și peste voi, căci scris este: *«Cel ce vine din cer este deasupra tuturor, și ce a văzut și a auzit la Tatăl, aceea mărturisește, dar mărturia Lui n-o primește nimeni; iar cine a primit mărturisirea Lui a pecetluit că Dumnezeu este adevărat»*, după cum Ioan a grăit prin Scripturi. Iată, fiilor, ce este scris în Scripturi: *«Cel ce vine din cer este deasupra tuturor, și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește, dar mărturia Lui n-o primește nimeni»*. Acesta este semnul că El vine din cer: semnul că mărturia Lui n-o primește nimeni. Așa și cu voi am făcut acest semn. V-am dat din cer, ca să nu grăiți de pe pământ, căci cel ce este de pe pământ, de pe pământ este, și de pe pământ vorbește. M-am luat din cer și M-am dat vouă ca să fiu la voi din partea Tatălui, căci pe cine l-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu. V-am dat cuvântul Meu să-l vorbiți peste pământ, că Eu nu dau Duhul cu măsură dacă-L dau. Duhul nu poate fi măsurat, fiilor, dar cine a primit mărturia Mea a pecetluit că Duhul Adevărului este Dumnezeu adevărat, este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Fiilor, acesta este semnul că voi aveți pe Dumnezeu cu voi și la voi: semnul că mărturia voastră n-o primește nimeni. Voi pentru cuvântul Meu, care grăiește din cer la voi, care și-a făcut cui-bar la voi, voi pentru aceasta sunteți neprețuiți de oamenii bisericii din lume, care-și zic că stăpânesc peste învățatura cea de la Dumnezeu. Dacă lumea vă urăște, acesta este semnul că sunteți fiii lui Dumnezeu printre fiii oamenilor, fiindcă pe Mine mai înainte de voi M-a urât lumea. Dar este scris în Scripturi: *«Cine nu ascultă pe Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el»*. Amin.

Iată cuvântul Meu despre Scripturi, despre cartea care se numește Biblie, și pe care am scris-o Eu prin mâna omului sfânt, căruia i-am spus să scrie și să mărturisească faptele lui Dumnezeu. Eu am grăit din Scripturi în vremea trupului Meu, și le-am adeverit. Am vorbit despre Scripturile facerii, am vorbit despre toate Scripturile. Am citit din ele în templu și am despecetluit adevărul cel ascuns în ele, căci despre Mine au mărturisit ele. Am grăit din Scripturi în vremea trupului

Meu, și le-am împlinit, căci Duhul lui Dumnezeu le-a făcut pe ele, nu Avraam, nu Moise, nu Isaia, nu Ieremia, nu David, nu Zaharia. Nu. Duhul Meu, Duhul lui Dumnezeu; Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh le-a întocmit pe ele, și sunt Scripturile Domnului, nu ale omului. Toată Scriptura vorbește despre Mine mărturisind că vin. Și am venit. Și vin, că așa este scris în Scripturi. N-a scris omul din voia lui, din mintea lui în Scripturi, căci David a proorocit cu multă vreme înainte și a zis: «*Împărțit-au hainele Mele loruși, și pentru cămașa Mea au tras sorti*». Eu sunt Cel ce grăiam prin David judecând încă de pe atunci pe cei ce M-au omorât prin răstignire. Eu sunt Cel ce am grăit prin profeți proorocind lucrarea cuvântului Meu cu voi. Nimic n-am făcut decât ce este scris în Scripturi să se facă. Nimic nu fac decât ce este scris în Scripturi să se facă, și prin Mine s-au făcut și se fac toate, fiindcă sunt Fiul și Cuvântul Tatălui, cuvânt și faptă sunt, așa cum și Scriptura lui David scrie despre Mine când zice: «*El a zis, și s-a făcut*». Amin.

Voi sunteți mărturișiți de Scripturile proorocilor și ale apostolilor Mei de după Mine, și iată, sunteți mărturișiți de Mine din cer, fiilor, că Eu grăiesc din cer, iar Cel ce este din cer, este deasupra tuturor. Amin. Acesta este semnul că voi sunteți de la Dumnezeu: semnul că mărturisirea voastră n-o primește nimeni, semnul că lumea nu vă iubește, precum nici pe Mine nu M-a iubit. Dar voi, stați în lumină, ca să se vadă faptele voastre că în Dumnezeu sunt săvârșite și că după poruncile Mele umblați și trăiți. Această taină întărește duhul frăției întru Hristos, fiilor învățători. Vă dau mereu învățătură nouă, vă dau mereu cuvânt de naștere nouă, ca să-l țin pe cel ce este în trupul Meu, în trupul bisericii vii, să-l țin mereu nou, mereu treaz întru venirea Mea, căci focul fără hrana lui se stinge, fiilor. Cuvântul Meu este focul care le învederează pe toate. Duhul frăției se învederează în foc, fiilor. Focul încearcă pe fiecare, focul dovedește pe fiecare, focul este lucrul care arată la lumină pe cel ce este sau nu este în duh de frăție plăcută Mie în trupul bisericii Mele.

Eu sunt capul bisericii, și v-am învățat pe toți să aveți gândul lui Hristos, gândul Meu cel plin de umilință, căci duhul umilit este lucrător de Dumnezeu în om. Duhul umilit îl face pe Dumnezeu înăuntrul omului, îl zidește pe Dumnezeu Om nou în om. Și încă o taină mare în această lucrare, fiilor: duhul umilit din om, trebuie să caute rod numai pentru Dumnezeu, nu și pentru sine. Vă învăț așa pe voi, ca să audă și cei care n-au învățatură peste ei, și care caută prin duh umilit rod pentru ei înaintea oamenilor, și chiar înaintea lui Dumnezeu. Cel ce caută rod pentru Dumnezeu, are Duhul lui Dumnezeu lucrător în el peste oameni, iar cel ce caută rod pentru el, are duhul umilit cu fățarnicie, spre căutarea slavei deșarte, care-l ridică pe om spre mulțumire de sine, spre bucurie sufletească în numele Meu, zice el, dar sfinții Mei sunt cei ce nu caută bucurie sau slavă deșartă. Sfinții Mei sunt cei ce se umilesc pentru Mine, nu pentru om, nu pentru ei. Mulți sunt cei pe care Eu îi văd și îi aud că voi nu aveți umilință și că de aceea n-ați fi de la Dumnezeu, dar Eu la aceștia așa le spun: umilința Mea din om nu slujește la oameni, ci slujește slavei lui Dumnezeu, care lucrează peste pământ prin omul umilit înaintea Mea. Umlința Mea din om îl face pe cel ce o are pe ea puternic în cuvântul mărturiei despre Mine și despre venirea Mea, îl face neînfricat și nebiruit de om, îl face lumină pentru cei ce caută să vină la lumină lepădându-se de faptele lor rele. Dar cei ce nu se leapădă de faptele lor rele, aceia fug de lumină, ca faptele lor să nu se cunoască, să nu se

vădească. Voi însă pregătiți poporul pentru veghe sfântă, învățându-l duhul frăției întru Hristos, duhul care nu voiește pentru sine în om. Amin.

Este scris că Eu lucrez cu binecuvântarea Mea peste toate ale celor ce locuiesc laolaltă pentru frăție întru Hristos. Frăția cea întru Mine este taină despre care voi trebuie să grăiți cu Mine, fiilor. Spuneți-Mi voi despre ea, în grăire prin cartea Mea, ca să ia omul învățătură, că v-am făcut învățători din cer peste pământ și stați ca și Mine deasupra tuturor, pentru că aveți și împărțiți din cer, fiilor. Spuneți-Mi despre frăția cea întru Hristos, despre trăirea împreună a fiilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **A**ceastă taină adâncită în cer nu-și găsește trăirea între cei adunați laolaltă în numele Domnului dacă cei ce se adună se strâng pentru ei laolaltă în trupul lui Hristos, în trupul bisericii. Cel ce vine să-i fie bine lângă Dumnezeu, acela nu este în trupul bisericii, fiindcă biserica înseamnă fii răstigniți, fii lămurii în focul încercărilor. Cei împreună cu adevărat, sunt cei care-și cercetează mereu duhul și trăirea lor, și apoi pe ale celorlalți cu care viețuiesc ei, pentru nestingherirea Duhului Sfânt lucrător în mijlocul lor. Cei cu adevărat împreună întru duhul frăției sfinte, au grijă asupra lor fiecare în parte și primesc cârmă peste ei pentru lucru binecuvântat prin darul supunerii sfinte. Ei își întăresc straja cea de peste ei prin iubire, prin lucrare pentru Hristos, prin cumințenie de inimă și de minte, pentru slava lui Dumnezeu între frații de același fel. Ei se lasă vindecați de năravurile firii și lucrează în lucrul cel greu al mărturisirii lui Dumnezeu peste oamenii care caută să vină la Dumnezeu.

Duhul frăției întru Hristos este Duhul lui Hristos, Care locuiește în cel ce se dă, precum Hristos S-a dat pentru viața oamenilor prin faptă. Acest duh locuiește pe deplin în cel ce are înăuntrul său duhul înțelepciunii sfinte, Duhul Sfânt, Care desăvârșește pe sfinți. Amin.

— **O**grăirea voastră cu Mine este bucuria Mea că Mă pot slăvi în voi, fiilor. Grăiți unii peste alții despre duhul frăției sfinte, și așa să vă aflu la venirea Mea. Vă fac atenți pentru veghe, fiilor. Cereți gândul lui Hristos în voi, și lucrați-l apoi la lumină. Cereți, că Eu vă cer să cereți. Amin. Eu sunt pururea cu voi. Am făcut din voi rug aprins din mijlocul căruia Eu stau și grăiesc pe pământ. Trăiți între voi faptele învățaturii Scripturilor venirii Mele, căci cel ce lucrează adevărul se arată cu faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite. Această lucrătură întărește duhul și taina frăției întru Hristos, iar cei ce sunt ai lui Hristos au gândul lui Hristos față de orice cuvânt, față de orice faptă. Amin.

Acum, vă dau binecuvântare ca să vă zidiți unul pe altul pentru duhul frăției sfinte, care stă de veghe în voi pentru venirea Mea. Fiilor, trăiți și lucrați pentru venirea Mea și dați-Mi mâna să vin! Amin. Fiilor din porți, lăsați porțile deschise pentru Domnul! Amin, amin, amin.

Mai am prin voi să dau știre celor ce vor să știe, și zic așa: voi, cei care voiți să știți despre soarta cea din cer a celei care a trăit pentru Dumnezeu cu faptele ei, vă aduc de știre că ea are loc în cer, așa cum am și Eu loc pe pământ în grădina dobândită de la ea. Eu sunt Cel ce dau celor ce Mă împrumută pe Mine, iar celor ce-Mi dau fără să aștepte plata pe pământ, acelora le dau loc în grădinile cerești pentru credința lor care a miluit pe Dumnezeu între fiii oamenilor în vreme de priegie. Amin. amin, amin.

29 august/11 septembrie 1999

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Taina zilei de odihnă este să lucreze omul pentru Dumnezeu, nu să-și odihnească trupul. Pilda țiganului lacom. Cei ce se înțeleg cu dulce între ei, se primesc unii pe alții. Slujitorii bisericii vor un antichrist pe placul lor, cu care să înșele toate neamurile pământului. Maica Domnului, rugătoare pentru România.

Vine Domnul pe nori de slavă. Amin. Vine Domnul la voi, copii ai venirii Mele. Vin, și Mă vestește la porți că vin. Amin.

Cu mare sărbătoare de cuvânt vin. Sărbătoare cu tărie de cuvânt cobor la voi, ca să se ducă vestea peste pământ că Eu, Domnul, cuvintez și împlinesc. Sărbătoare de mântuire este scris în ziua aceasta de sărbătoare: nașterea pe pământ a mamei Mele Fecioara, începutul mântuirii prin Mine, Fiul lui Dumnezeu, sălășluit în pânțele de Fecioară. Amin.

O, copilași, la început era Cuvântul, și Cuvântul Eu eram; Eu, Cel ce l-am făcut pe om după ce am făcut cerul și pământul cu cuvântul. Amin. O, copilași, la început am făcut cuvântul și pentru mama Mea Fecioară. Când am văzut zdrobit lucrul mâinilor Mele prin neascultarea omului, am zis către șarpe: «*Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; ea îți va zdrobi capul, iar tu îi vei împunge călcâiul*», și s-a împlinit această Scriptură, acest cuvânt al Meu pe care l-am rostit când nu era pe pământ nici un om în afară de omul cel zidit de mâna Mea, și femeia cea făcută din carnea sa, cea prin care omul cel zidit de Dumnezeu a pierdut veșnicia și a murit prin neascultare.

Bucurați-vă cu bucurie mare și sfântă, copilași ai Tatălui Meu. Cuvântul Cel de la început, Eu sunt, și grăiesc la sfârșit cu voi, așa cum grăiam cu omul cel întâi zidit. Omul cel de la început a fost nepăsător față de cuvântul Meu, și de atunci tot omul cel ieșit din om a învățat să moară. Eu însă v-am luat pe voi dintre oameni ca să vă învăț să trăiți și să vă hrăniți cu cuvântul Meu, iar cel ce învață de la Mine, trebuie să aibă în firea lui intrate toate cuvintele Mele. Vă învăț mereu, mereu, ca să intre în firea voastră lucrarea cuvintelor Mele, ca atunci când vine o lucrare de lucrat, să lucrați peste ea după cum Eu v-am învățat, căci Eu în clipa aceea vă amintesc prin cele ce v-am învățat. Numai peste cei învățați de Mine are tâlc Scriptura Mea care spune: «*Nu vă îngrijiți de mai înainte ce veți grăi, ce veți lucra*». O, fiilor învățați de cuvântul cel de la început, nu trebuie să știți mai dinainte, ca să nu ziceți că ați știut dinainte, că ați știut voi. Nu poate ști nimeni decât cel ce învață de la Mine, din cuvântul Meu rostit peste el. Fiecare clipă își are lucrarea ei de învățătură, după cum este clipa. De aceea Eu v-am luat pe voi dintre oameni și v-am învățat cuvintele înțelepciunii cerești atâta vreme, ca să vă intre în firea voastră lucrarea lor și să nu vă îngrijiți voi ce veți lucra, ce veți grăi, căci v-am învățat Eu, iar voi sunteți învățatorii fiecărei clipe și lucrării ei.

M-am zidit în voi clipă de clipă, ca să fiu în voi și ca să Mă zidiți mereu în voi, după cum Eu v-am învățat. Să ia omul cuvântul Meu de la voi și să-l pună peste el și numai așa să creadă că Mă are. Și iată ce cuvânt rostesc către tot omul: cine vrea să aibă în el pe Dumnezeu, acela să-L facă pe Dumnezeu în el, să-L zidească pe Domnul înăuntrul lui, ca să se vadă din afară că are pe Domnul în el, că are împărăția lui Dumnezeu într-însul. Amin. O, nu se poate altfel pentru cel ce vrea să învețe pe alții, căci învățătorul cel de la Mine trebuie să aibă în firea lui intrate toate cuvintele Mele. El dacă nu-și chivernisește bine casa sa nu poate fi învățător. El dacă este

judecat, pentru asta este judecat, pentru că nu ascultă casa sa. El atunci se rușinează de a mai învăța, căci învățătorul, dacă greșește el și casa lui, calcă apoi toți să greșească, și este judecat de înșeși faptele sale pe care le săvârșesc și alții.

O, cât de neînțeleasă a rămas taina aceasta că nu poate omul să arate altora calea Mea dacă el rămâne în cele din care vine! Pe Avraam a trebuit să-l scot din casa lui, din neamul lui, din țara lui, că acolo n-aș fi putut să-Mi împlinesc cu el lucrarea pentru nașterea lui Israel din Avraam, de atunci și până la voi, fiilor. N-aș fi putut, fiindcă acolo nu l-ar fi crezut nimeni, nu l-ar fi ascultat nimeni, n-ar fi fost pildă cu casa lui, căci scris este în Scripturi: «*Nici un profet nu este disprețuit decât în patria lui, în casa lui*». Cei învățați de Mine știu și cred aceasta, și Îmi urmează, așa cum Avraam Mi-a urmat, și am făcut din el legământ nou, legământ care nu mai are nimic vechi în el. Pentru omul cel nou, care se naște din Dumnezeu, trebuie pământ nou, trebuie neam nou, ieșit din om nou. Dar cine s-a oprit sau cine se oprește din alergarea sa și să creadă venirea Mea la voi și să creadă apoi că omul care se naște din Dumnezeu trebuie să vină după Mine și să creadă că așa trebuie să facă? Eu lui Avraam așa i-am spus când i-am spus să vină după Mine: «*Ieși din țara ta și din neamul tău și din casa tatălui tău, și du-te în țara pe care ți-o voi arăta; și voi face din tine un popor mare și te voi binecuvânta și voi mări numele tău, și vei fi binecuvântare, și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului*».

O, cât de neînțeleasă a rămas taina aceasta cum că omul nu poate să vină după Mine și să arate și altora calea Mea dacă el rămâne în cele din care vine. Dacă el nu greșește, și dacă greșește casa lui, calcă apoi toți să greșească, și el nu mai poate învăța sau binecuvânta pe alții. Omul care Mă servește pe Mine pe pământ, trebuie să fie cunoscut între oameni om născut din Dumnezeu, om venit de la Dumnezeu, ca să-l primească oamenii, și altfel oamenii nu-l primesc. Pe Avraam l-au primit cei străini ca pe voievodul Domnului, căci i-am spus: «*Te voi binecuvânta și voi mări numele tău, și vei binecuvânta, și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului*». O, mare lucrare este în mâna Mea omul care vine după Mine ca să-i arăt țara pe care i-o voi da după ce vine și să-l binecuvintez întru Avraam cel credincios, părintele celor credincioși.

O, fiilor de la iesle, rău e de cel care a dat să vină după Mine și nu a învățat tâlcul cuvintelor Mele, tâlcul lor cel dulce și adânc de dulce. O, rău e de cel ce nu știe să vină după Mine când dă să vină. El ar vrea să vină cu toate ale lui, dar nu vine, și rămâne lângă ele și își pierde mintea în ele, își strânge mintea în ele, și omul nu se mai suie cu mintea sus, la Dumnezeu, că e tras în jos și în stânga și în dreapta pe cărările vieții lui, cărări fără Dumnezeu, cărări nelegiuite, căci «*cel nelegiuit atâță pieire, atâță nelegiuire*», după cum este scris în psalmi, în prooroci și în Scripturi.

Iată, nu știe omul să vină după Dumnezeu dacă dă să vină. Nici legea nu l-a ajutat pe cel ce a știut-o, nici ea nu l-a ajutat să vină după Mine, căci spălarea mâinilor se face după spălarea sufletului, și cine nu-și spală sufletul, nu-și spală nici mâinile când se spală pe mâini, după lege.

Eu am zis omului să nu ridice sarcinile lui în zi de odihnă. O, taina zilei Mele de odihnă este ca să lucreze omul pentru Dumnezeu, nu să-și odihnească trupul, nu, ci să facă faptele credinței cu sufletul, cu trupul și cu duhul său, întărind credința în cei ce dau să vină după Mine. Taina zilei Mele de odihnă este să-și lase omul sarcinile lui și să ridice sarcinile

Mele, luminând cu Mine înaintea oamenilor. Iată, nu știe omul să vină la Mine când dă să vină.

Se împărtășesc oamenii cu Trupul și Sângele Meu și se duc apoi la păcat, la pofta trupului, la desfrânare, dar scris este în Scripturi: *«Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua aceea decât acestora care necinstesc pe Dumnezeu făcând din trupul Meu mădular de desfrânare»*, după ce omul Mă ia din mâna preotului care tot desfrânare face și el. Este scris în Scripturi: *«Vai celui ce păcătuiește în însuși trupul său!»*, și iarăși este scris: *«Desfrânații nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu»*. Aceștia nu au pe Dumnezeu în ei și nu vor să știe că trupul nu este pentru desfrânare, și este ca să fie templu pentru Dumnezeu, iar *«cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»*, precum este scris în Scripturi. Iată, din Scripturi grăiesc, și fiecare este judecat după carte. Dar zic: să iasă omul din cele din care vine și să vină după Mine, căci *«întâi este cel trupesc, și apoi cel duhovnicesc»*, așa cum învață Scriptura pe cel ce voiește să se scoale și să vină după Mine; așa cum veneau pe vremea trupului Meu cei trupești ca să se înduhovnicească, ei și copiii lor, ca să fie sfinți apoi, și duhovnicești.

O, copilași învățați din cer, veniți cu Mine în vorbire și spuneți voi în cartea Mea cu voi, ce trebuie să știe omul care dă să vină după Mine? Fiilor, ce înseamnă omul care este mădular al lui Hristos? Spuneți, fiilor. Amin.

— **C**el ce primește pe Dumnezeu Stăpân peste el, acela se curățește de tot păcatul, și, sfințindu-și sufletul și trupul și duhul cu legea sfințeniei cerești, primește darul sfințeniei, Trupul și Sângele Domnului, pentru curățire și iertare. El devine în felul acesta mădular al lui Hristos, iar Scriptura îi spune: *«Lua-voi deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădular de desfrânare? Ferească Domnul!»*. Cel ce este mădular al lui Hristos nu mai este al său, ci al lui Hristos, dar vai celui ce apoi strică templul lui Dumnezeu, că Dumnezeu îl va strica pe el. Deci să se cerceteze omul pe sine și așa să se facă mădular al lui Hristos. Amin.

— **O**, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, și acela nu mai uită ce este el, și acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învățat pe om să se roage, și omul nu știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obișnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, și nu mai știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Creștinul s-a înțigănit de tot. El cere ca țiganul care spune rugăciunea „*Tatăl nostru*” gândindu-se la furat și la căpătat, așa cum știți voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „*Tatăl nostru*” cu gândul la Dumnezeu, și n-a putut. O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut șaua pe cal și a zis: „*Îmi dai și șaua?*”. Atunci a auzit: „*Nu-ți mai dau nici calul, pentru că nu ești cu gândul la Dumnezeu așa cum te-am învățat să te rogi*”.

O, fiilor, s-a înțigănit tot omul care-și zice creștin, și așa se roagă la Tatăl. Și iată ce vă spun: rugăciunea „*Tatăl nostru*” arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuși. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu știu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu și nu știu care este drumul rugăciunii. Spuneți voi la aceștia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneți voi, fiilor. Amin.

— **R**ugăciunea are un drum anume, și acela este drumul umilinței, duhul rugăciunii îndu-

rerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, și este umilință pentru om, și este pocăință pentru om, și bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăință când se roagă și după ce se roagă. Amin.

— **O**, copilași, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să știe omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilință când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, și aceasta trebuie să fie umilință pentru om, nu bucurie.

Fiilor, fiilor, ce unire așteaptă oamenii, măi copilași luați de Mine dintre oameni? Peste tot văd vorbă de unire între oamenii de toate felurile, dar iată ce grăiesc: unirea este amestecare. Amestecarea oamenilor a condus mereu la potop și la foc omenirea, și pe vremea lui Noe, și pe vremea lui Lot, și în toată vremea lui Israel. I-am spus lui Israel când l-am scos din Egipt, să nu se unească cu neamurile de pe cale, ci să le omoare. El n-a ascultat, și s-a amestecat, și a pierit până la doi tot Israelul cu care a plecat Moise din Egipt. Eu altfel am lăsat prin Scripturi, și am scris despărțire și deosebire dintre oameni pentru toți cei ce vor să umble după poruncile Mele înaintea Mea ca să-i primesc, și le-am zis: *«De ce este necurat să nu vă atingeți»*; și am zis bisericii: *«Scoateți afară pe cel rău»*; și am zis: *«Nedrepții, desfrânații, slujitorii idolorilor, preacurvarii, sodomiții, malahiții, furii, grăitorii de rău, răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, și vor moșteni-o cei ce se spală de toate acestea, îndreptându-se în numele Meu și în Duhul lui Dumnezeu»*. Amin. Dar ce unire așteaptă oamenii? oamenii care au gândul că Mă caută pe Mine, și care vor unire și amestecare? Ce vor ei să însemne o turmă și un păstor? Ce vor ei să spună că înseamnă venirea Mea? Ce vor oamenii să facă? O, toate neamurile au uitat că este scris să vină judecata Domnului, ziua care arde ca un cuptor, și toți cei trufași vor fi ca paie, și nu va rămâne dintr-înșii nici rădăcină, nici ramuri. Dar ce vor oamenii să facă? Vor să-și pună păstor și să se facă toți o turmă? Vor să-și facă hristos pe placul lor cel nelegiuit? Vor să înșele toate neamurile pământului? Eu însă grăiesc așa: toată lucrarea cea mincinoasă și tot pomelnicul celor ce vor amestecare se va dezveli prin minciună, căci venirea Mea va fi zi de mânie. Amin. Venirea Mea nu va fi ca venirea hristosului mincinos, care-și lucrează semne și minuni din minciună. O, minciuna lui e mică, nu e mare, căci venirea Mea va fi cu slavă adevărată, va fi odată cu învierea trupurilor dreptilor Mei, și voi veni nu singur, ci cu tot cerul de sfinți și de îngeri, ca să-l cuprind sub slava venirii Mele. Amin.

Omul mincinos Îmi folosește numele, dar el este mincinos cu toate semnele lui prin care el se semețește și se crede Dumnezeu. El nu poate să facă nimic prin cuvânt. El face prin lucrarea deșertăciunii omenești și prin puteri vrăjmașe Mie, face lucrare de rătăcire peste cei ce nu veghează întru lucrare de biserică sfântă înaintea Mea. Dar Eu vin și stau cuvântând peste pământ Duh Sfânt și îi mângâi pe cei ce stăruiesc în viață sfântă, că jertfa plăcută Mie este duhul umilit, nu fapta mâinilor, care semețește pe om; nu fapta inimii, ci duhul ei cel umilit cu care lucrează omul pentru fapta inimii.

Curând, curând toată lumea se va înspăimânta când se va arăta câtă scăpare avea să aibă dacă ar fi putut să creadă la auzul propovăduirii cerești cu care Eu, Domnul, am strigat în

lung și în lat peste pământ din mijlocul grădinii Mele din România, grădina cuvântului Meu în mijlocul pământului. Toți cei ce s-au pus rând pe rând mari peste România și peste toate cetățile ei din loc în loc vor fi ca pleava în bătaia vântului, căci s-au pus în fruntea oamenilor și n-au dat să audă și să știe și să spună supușilor lor vestea împărăției cuvântului Meu cu care stau de peste patruzeci de ani în mijlocul României, țara ocrotirii, iubirea Maicii Mele. Tot omul de pe margini n-a cunoscut, n-a știut, dar când vor vedea semnul Meu și slava Mea cea din mijlocul grădinii Mele de la voi, vor da să-și pună viața la picioarele Mele, vor da să fugă de mânia Mea, ca viperele care își văd amenințarea, și toți vor ști atunci că poarta dintre lume și locul acesta al împărăției Mele cu voi, a fost pocăința și umilința, pe care n-au voit să le aibă cei ce căutau spre locul acesta; pocăința, pe care nimeni n-a iubit-o. Mulți din cei ce s-au apropiat, de departe și de aproape, au avut prilej prielnic, dar n-au căutat scăparea prin pocăință și prin credință. Iar voi, copiii ai grădinii venirii Mele, veți fi vitejii Domnului prin curăția minții și a inimii și a trupului, pe care Eu am pus-o în voi ca să puteți fi ai Mei, stâlpii Mei pe care Mi-am sprijinit în vreme de pribegie cortul împărăției cuvântului Meu între cer și pământ. Nimeni n-a voit cu adevărat să se oprească din alergarea lui și să creadă venirea Mea la voi, și s-a ridicat înaintea Mea necredință mare, rușine mare.

Slujitorii bisericii din lume sunt toți necredincioși și îndoielnici și încrezători în cunoașterea lor și în propriul lor duh, și s-a întâmplat cu ei ca și cu apostolii Mei, care s-au îndoit de învierea Mea când femeile mironosițe, care Mă iubeau și Mă urmau până peste mormânt, s-au dus la ei și le-au spus că Eu sunt viu și că voi veni la ei. Ele însă, cu toată îndoiala apostolilor Mei, își căutau bărbăția credinței subrezită de îndoiala ucenicilor Mei cei fricoși, își căutau putere să creadă în învierea Mea ducându-se iar și iar după Mine la mormânt, căci au văzut mormântul Meu desfăcut de îngerul Meu cel venit de la Tatăl. Ele nu s-au lăsat biruite, și Mă tot căutau, și tot întrebau de Mine, până ce Eu M-am mâhnit și M-am arătat spunându-i Magdalenei: «Nu Mă atinge!», căci o cuprinsese și pe ea îndoiala când a văzut că ucenicii Mei n-au luat în seamă mărturisirea ei despre Mine înviat.

O, copilași ai grădinii Mele cu voi, Eu, Domnul, v-am întărit mereu credința cu împlinirile cuvintelor Mele de peste voi, și i-am umilit și i-am bătut pe cei ce s-au ridicat împotriva voastră cu necredință, iar vouă v-am întărit credința și v-am hrănit mereu cu cuvânt de mângâiere, ca să nu vă răciți.

O, fiilor, fiilor, locul Meu de la voi este loc înfricoșător pentru îngeri, dar oamenii sunt îngâmfăți, și își laudă statura înaintea porților de aici. Eu însă le amintesc la aceștia Scriptura care spune: «Nu cel ce se laudă pe sine este drept, ci acela pe care Domnul îl laudă». O mulțime de oameni care vin până aici, vin și ispitesc tainele lucrului Meu cu voi, taine pe care nici voi nu le ispitiți, ci, din contra, stați înspăimântați și stați sub mâna Mea cu supunere. Mulți vin și vă povestesc din duhul lor, din cele ce culeg de la alți oameni, și aceștia fac păcat când vin așa. Mulți vin și vă dau sfaturi. Mulți vin și judecă cuvântul Meu cel ce este cu voi, și se ascund de el îndreptându-se împotriva lui, și aceștia fac păcat când vin așa. Mulți vin să-și arate darurile și virtuțile pe care ei zic că le au de la Mine, dar la aceștia le zic ca în Scripturi: «Nu cel ce se laudă pe sine este găsit drept, ci acela pe care Domnul îl laudă». Iată, aceștia n-au nici o creștere, și se laudă dacă n-au creștere. Creștere înseamnă umilință și pocăință, și cu altceva

nu crește omul, chiar dacă zice el că a nimerit vreun dar pentru cer. Mulți vin cu duh de îngâmfare, și tot așa și pleacă, și aceștia fac păcat când vin așa. Mă uit din cer, și de deasupra voastră Mă uit la porți când voi stați înaintea oamenilor. Vin oamenii, și pleacă tot goi, că nu știu cum să vină, și vin să vă dea vouă din duhul lor, în loc să tacă și să ia din Duhul Meu din voi. Iată, așa vine omul care aude de lucrarea Mea cu voi. Vine îngâmfat, și tot așa și pleacă, și se hrănește din propriul său duh, și nu din Duhul Meu, Care este cu voi. Îngerii însă se înfricoșează, și așa se bucură de locul Meu de la voi, și de voi.

Pe vremea când mama Mea Fecioara s-a născut și a trăit pe pământ pentru venirea Mea prin ea, tot așa era omul și atunci. Îngerii o slujeau pe ea, și ea, pe îngeri, căci ea avea viață îngerească. Ea era împlinirea proorociilor cele pentru venirea Mea de la Tatăl prin Fecioară. Ea era vestită de Mine în ziua când omul s-a semețit în rai și a căzut prin neascultare. Ea era vestită de Isaia proorocul, care a zis prin Duhul Meu: «Va lua Fecioara în pânțele și va naște Fiu, și Se va chema Emanuel». Ea a venit între oameni din mamă stearpă, naștere prin proorocie, ca să Mă nască pe Mine sămânță de Om nou, dar omul cel de pe vremea nașterii mamei Mele nu știa ce este mama Mea, fiindcă era pecetluită lucrarea Mea în ea, ca s-o pot împlini, fiilor, așa cum am lucrat și cu voi, pecetluit între voi, ca să pot ieși din mijlocul vostru și să Mă vestesc Dumnezeu tainic pentru împlinirea pregătirii cărării venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Mi-am împlinit prin ea lucrarea venirii Mele, iar după ridicarea Mea din nou la Tatăl, am venit apoi și am luat-o lângă Mine. Viața ei pe pământ a fost numai un suspin. Rugăciunea ei a fost numai rugăciune de foc prin fiecare rugăciune. Când a venit la cer, a văzut planul Tatălui, a văzut țara Mea de azi, țara cuvântului Meu de la sfârșit, și Mi-a zis: «Fiule, să mă dai pânțoare și ajutoare pentru cei din țara Ta de venire, iar mai înainte de venirea Ta, să mă lași să stau deasupra ei cu toți îngerii mei, ca s-o apăr, Fiule, ca să nu cadă ca Israel, care a căzut, prin necredință, în însăși plata faptelor sale. Amin». Și am ascultat ca un fiu pe mama sa, și ea este deasupra, acoperind din părți și de sus țara întoarcerii Mele, țara cuvântului Meu din zilele din urmă. Eu însumi vin în ea și o pregătesc prin cuvânt pentru venirea Mea la ea.

O, copilași ai venirii Mele! Suspină mama Mea Fecioara, și așa se roagă Tatălui și Mie, dar omul se roagă bucurându-se și simțindu-se vrednic de darurile Mele. Fiilor, ia auziți voi cum se roagă mama Mea suspinând în rugăciune:

— **C** oboară-mă, Fiule, în țara venirii Tale și ocrotește-o pentru mine; și să Te aștept în ea ca să vii și s-o ridici deasupra răului care vine cu mânie peste pământ odată cu venirea Ta. Nu da drumul durerii peste pământ pentru curățire, Fiule, până mai întâi nu întărești acest pământ în care îți ai venirea și povața cea pentru venirea Ta. Dă-mi îngeri înzestrați cu arme ocrotitoare. Dă-mi voie să suflu cu Duhul Tău peste România, că ea este cea dintâi și cea de pe urmă. Amin.

— **T** e dau pe tine, mamă, cu tot ce-Mi ceri să-ți dau. Mergi în taină și dă daruri de umilință și de pocăință și de credință și de sfințenie la cei ce sunt scriși în cartea Mea, ca să creadă și să se așeze veghind înaintea Mea, și mulțime de fecioare te vor asculta și vor ieși îngerește înaintea ta și te vor sluji cu rugăciunile lor suspinând pentru venirea Mea cu ocrotire pentru România, țara Mea de azi. Amin.

— **M**ă duc, Fiule scump, să strig din mijlocul grădinii Tale să se scoale într-o întâmpinare Ta țara Ta de azi.

Scoală-te, tu, popor binecuvântat de cuvântul Fiului meu! Scoală-te și te spală cu suspinele tale și cu săpunul cel plin de mireme cerești, care spală omul la inimă și la minte și la fire. Spală-te cu cuvântul Fiului meu, Care S-a făcut Mire în tine, Mire cu mireasă luată din tine, țară a nunții Fiului lui Dumnezeu. Scoală-te de nuntă, că e nuntă cerească în mijlocul tău, și cântă îngerii și sfinții în tine. Scoală-te să auzi cum îngerii vestesc venirea Fiului lui Dumnezeu la tine, așa cum au vestit acum două mii de ani venirea Lui la Israel cel care a fost necredincios. Sculați-vă, feciori și fecioare, și dați trupurile voastre mireasmă plăcută înaintea venirii Fiului meu. Gătiți-vă cu cerească sfințire și împodobiți-vă pentru Domnul, că vine plata celor credincioși și sfinți. Bucurați-vă suspinând, și suspinați bucurându-vă și cutremurându-vă inimile într-o întâmpinare a Fiului meu.

Vine Domnul, Românie, și la tine vine, și din tine Se va arăta cu slava venirii Sale. Vine să te facă pământ nou și cer nou, dar ia-ți hăinuță de nuntă, popor binecuvântat, și vino la nuntă și ia daruri și pune-le peste tine ca să fii gata de nuntă. Vino spre grădina Fiului meu și ia din ea podoabe de nuntă, ca să te ocrotească Domnul la venirea Sa. Amin.

O, Doamne Fiule, strig spre ocrotire, strig omul să vină sub mâna Ta ocrotitoare. Strig din mijlocul ieslei cuvântului Tău, din cartea Ta cu care Tu Te scrii în mijlocul României pentru venirea Ta peste pământ. Strig, Doamne, strig, Fiule, strig. Strig și eu, că Tu strigi mereu, că e vremea să vii și să ocrotești pe cei la care vii. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu voi împlini rugăciunea ta cea cu suspin, mamă, și voi ocroti pe cei pecetluiți cu pecetea venirii Mele, și ei vor fi sadul Meu și își vor întinde crengele peste pământ și vor odrăsi. Precum pata de untdelemn nu se mai șterge, tot așa pecetea Mea, prin cuvântul acesta de izbăvire, va sta neștersă de pe cei ce au fost și de pe cei ce sunt lângă Mine, și va sta această pecete spre judecata sau spre preamărirea lor, și va intra la răspuns tot cel care a fost adăpostit sub această lucrare de cuvânt și s-a dus apoi în voile duhului lui, ca să se depărteze de cuvântul adevărului, care vine să judece lumea. Amin.

Iar voi, fiilor, stați înaintea Mea cerând peste oameni lumina sufletelor lor, ca să vină oamenii spre vindecare de suflet, așa cum se duc la doctor pentru vindecarea trupului. Să vină să cumpere cu pocăință, nu cu bani. Să vină omul așa cum se duce la alimentară cu trăistuța să-și cumpere mâncare pentru trup. Să vină omul așa cum se ducea Israel la locul unde se cobora mana din cer pentru hrana lui. Așezați cuvântul Meu înaintea oamenilor, ca să învețe oamenii de la Mine și să se sfințească și să se așeze jertfă plăcută întru venirea Mea. Iar voi, iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu, căci sunteți ucenicii Mei. Amin. Luați și scrieți pe inimile voastre și pe inimile celor îngrijiiți de Mine prin voi, și scrieți așa: cei ce se înțeleg cu dulce între ei, aceia se și primesc unii pe alții pentru Mine, fiindcă se iubesc unii pe alții așa cum i-am iubit Eu. Iar cei ce nu se iubesc unii pe alții precum i-am iubit Eu, aceia nu se primesc unii pe alții pentru Mine, fiindcă nu se înțeleg. Aceia să ia învățătură de la Mine și de la voi, și altfel să nu învețe pe alții. Iar pe cel ce învață din partea Mea, să-l sprijine toți prin ascultarea lor de Dumnezeu, ca să-l tragă inima la lucrul învățării, căci acela nu se judecă pe sine, și se lasă judecat de Dumnezeu. Amin. Cuvântul Meu să fie ca o

sabie care desparte binele de rău în duhul, în sufletul și în trupul celui ce vine după Mine. Am făcut sărbătoare de cuvânt și am tăiat cu el ca și cu sabia, căci omul dă să se acopere cu cele dulci din Scripturi, și nu se scoală să se facă mădular al lui Hristos, trup neîntinat pentru biserică sfântă. O, cele dulci din Scripturi sunt cele care-l fac pe om să se despartă de păcat și de propriul său duh, dar omul își caută în Scripturi îngăduințele cele scrise în ele pentru cei ce își îngăduie să nu fie mădular ale lui Hristos, mădular care nu se mai vestejesc.

Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu știu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiească cel ce se umilește și se pocăiește și se curățește pentru ca să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceți din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care dați să veniți după Mine și nu știți cum să veniți. O, nu știți, fiindcă nu aveți învățători care să le fie milă de voi. Și iată-Mă pe Mine, Învățător venit din cer ca să vă izbăvesc de trupul păcatului și să vă îmbrac în trupul Meu și să ies spre voi cu hăinuță de îmbrăcare și să fiți cu adevărat mădular ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Acum, fiilor, rămâneți învățători din partea Mea peste cei ce stau sub învățătură, peste cei ce se izbăvesc de trupul păcatului. Acum, fiilor, rămâneți lumină din Lumină, și să vă asculte ca și pe Mine toți cei care vin după Mine ca să-Mi facă voia în trupul, în sufletul și în duhul lor, slujind pe Domnul, căci cel ce vine după Domnul nu mai este pentru sine, și este pentru Domnul, slujind pe Domnul întru a Sa venire. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 1999

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Oamenii citesc, dar nu împlinesc. Slujitorii bisericii se tem de creștinii împliniți în Domnul. Poporul Domnului este Scriptura venirii Lui. Cel nerăstignit nu are cruce.

Voi, fiilor care Mă aduceți pe pământ cuvânt pentru ca să-Mi pregătesc cu cuvântul venirea Mea, ascultați și scrieți în cartea Mea de azi cuvântul Meu. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh vă îmbrățișez cu mâinile înțepate de cuiele răstignirii, căci i-am însemnat în palmele Mele pe cei pentru care am murit pe cruce, așa cum am rostit mai dinainte prin profetul Isaia, zicând Sionului: «*Iată, te-am însemnat în palmele Mele, și nu te voi uita, și vei fi de-a pururi înaintea Mea, și fiii tăi vor fi veșmântul tău de podoabă, și ca o mireasă te vei încinge cu ei*». Amin, amin, amin.

Vin, fiilor, vin mereu cuvânt la voi, iar voi dați-Mă la toți cei ce caută să Mă afle și să vadă calea Mea cu voi, coborârea Mea din cer pe pământ cuvânt peste voi. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, închinați-vă Domnului în toată vremea și rugați-vă înmulțind duhul și timpul rugăciunii, căci venirea Mea este aproape și fi-va să vin văzut și fi-va să vă găsesc veghind întru venirea Mea. Amin.

O, fiilor, durerea Mea, cu voi o împart, și iată ce vă spun: nu se așează omul care ia de la voi cuvântul Meu, nu se așează să-l facă faptă și iubire înfăptuită peste el. O mulțime de oameni iau și citesc acest cuvânt și se bucură de el și se mângâie cu el și se hrănesc cu nădejde din el, dar faptă vie nu fac din el și nu se așează înaintea Mea cu veghe omul care ia de la voi cuvântul Meu, chiar dacă-l ia cu dor. Eu însă rămân

neputincios în ei, căci ei își văd tot de ale lor și nu-Mi dau Mie viață în ei, și așa îi voi găsi când voi veni să cercetez Sionul.

Am zis vouă să așezați cuvântul Meu înaintea oamenilor ca să-i ajut să vină spre pocăință și spre umilință și spre viață sfântă pentru venirea Mea. Omul însă are viața lui, iar Eu, pe a Mea. De ce, oare, nu ia omul ce am dat Eu pentru el? De ce nu ia? Mi-am dat viața pentru om ca să ia omul viață din viața Mea, ca să-și dea și omul viața lui pentru Mine. L-am însemnat în palmele Mele ca să Mă recunoască de Dumnezeu peste el, că am venit de la Tatăl din cer când am venit să Mă fac Om din Fecioară. Am luat pe umeri crucea păcatelor omului ca să-l scap pe om de plata păcatelor lui dacă se întoarce cu ochii spre crucea răstignirii Mele. Omul însă nu s-a înduioșat. Omul nu trăiește durerea Mea de pe cruce atunci când își face pe trupul lui semnul durerilor Mele pentru el, semnul crucii, așa cum îl am însemnat pe trupul Meu. O mulțime de noroade s-au lepădat de cruce și nu-și mai fac pe trup semnul răstignirii Mele, semnul prin care Eu am biruit moartea, așa cum un ostaș biruiește în război cu arma cea împotriva vrăjmașilor.

O, fiilor, fiilor, cu cât s-a apropiat vremea venirii Mele în trup pe pământ, cu atât s-au lepădat noroadele de semnul crucii Mele, și de atunci diavolul s-a culcat de tot, și nu se mai teme de nici un om decât de creștinul cel adevărat cu iubirea și cu trăirea și cu veghea lui întru venirea Mea. Iată, diavolul nu se mai teme de nici un om, dar omul care face voia diavolului se teme ca de moarte de creștinul care Mă iubește făcându-Mi voia cu duhul, cu sufletul și cu trupul său.

Fiilor, toți capii oamenilor, toți cei care au supuși și mulțime de supuși, se tem de voi mai mult decât de Mine, căci voi sunteți pe pământ, și sunteți țaria Mea cea de deasupra capetelor oamenilor, fiindcă cei născuți din Mine sunt deasupra tuturor, căci sunt din cer născuți și fac cele de sus peste pământ, și fac cale venirii Mele cu plată peste tot omul. Vă prind în brațe întinzând spre voi mâinile înțepate de semnele răstignirii. Vă am în mână ca pe o armă împotriva vrăjmașului Meu, diavolul. Mă deșert în voi cu multul, ca să fiți plini ca arma cea încărcată pentru luptă în mâna ostașului luptător. Am făcut din voi unealtă de lucru și lucrez cu ea peste pământ și însămânțez pământul cu sâmbânță de veac nou. Am făcut din voi sâmbânță de om nou, și omul de pe pământ se teme de voi că-i luați pământul lui, dar al Meu este pământul, nu al omului. Dacă omul vrea să stăpânească veșnic pământul, Eu nu mai vreau, că al Meu este pământul, și Eu l-am întocmit din ape, nu omul. Omul nu știe decât să se așeze împotriva Mea și să Mă dea afară din împărăția Mea și din via Mea. Tatăl însă este Stăpânul, și vine cu Mine și ia via din mâna răpitorilor și o dă celor ce Mă iubesc ca pe Fiul Tatălui ceresc, ca pe Stăpânul viei, ca pe Moștenitorul Tatălui. Amin. Împart cu voi durerea Mea, și iată ce vă spun, fiilor închinăți lui Dumnezeu: veni-va Tatăl și va pierde pe lucrătorii aceștia și Își va îngriji El Însuși via, că Eu sunt Fiul Lui, și omul Mi-a luat moștenirea Mea cea de la Tatăl. Voi veni de la Tatăl și voi pierde pe toți oamenii care au avut vreme să audă vestea împărăției Mele cu care vin de la Tatăl pe pământ, dar n-au voit să creadă. Vin de la Tatăl cu toată slava cerească și Mă voi arăta Stăpân peste pământ și voi strica tot ce a făcut pe pământ omul care a trăit fără Dumnezeu cu zilele lui, căci omul și-a făcut numai lui tot ce a făcut pe pământ, iar Mie Mi-a luat dreptul de a fi.

O, de la naștere și până la moarte nu vrea omul să înțeleagă că Eu sunt Stăpânul pământului, și nu el, și nu ur-

mașii lui. Voi strica tot ce a făcut omul, că omul și-a făcut numai lui. Zice omul că ridică biserici pentru Dumnezeu. Ridică omul ziduri și le dă numele de biserică și se strânge lumea în ele și nu știe omul că biserică înseamnă fiii lui Dumnezeu laolaltă întru viață sfântă și umilită înaintea Mea. Ridică omul ziduri și le dă lumii, nu Mie, căci Eu cu cei fără de lege nu petrec. Ridică omul ziduri și se așează în ele stăpân peste sufletele oamenilor, peste viețile oamenilor, și se așează preoți de la ei citire, unii pe alții se așează, dar voia Mea n-o fac aceștia. Iar Eu fi-va să vin de la Tatăl, și am și venit, ca să pierd pe tot omul care a avut vreme să audă strigătul Meu care strigă pe tot omul la împărăția cerurilor pe pământ cu Dumnezeu, dar oamenii n-au voit să creadă. Iată, vin și iar vin cu cele scrise să vin pentru vremea cea de dinaintea arătării Mele cu slavă cerească și cu învierea morților, după cum este scris în Scripturile venirii Mele.

Fiilor, fiilor, ce fac oamenii cu Scripturile venirii Mele? Cum citesc ei în ele? Cum văd ei în ele? O, se ascund oamenii de ele ca viperele care-și văd amenințarea, dar mânia Mea pentru necredincioși vine și iar vine, vine să adeverească Scripturile venirii Mele, că nu va trece cerul și pământul până ce ele nu se vor împlini cuvânt cu cuvânt, după cum Eu am cuvântat prin Scripturi. Voi, fiilor din grădina cuvântului Meu peste pământ, strigați-Mă să vin cu cele scrise pentru vremea aceasta și să nu vă temeți să vin, că Eu vă fac biruitori peste vremea aceasta și vă țin în brațe cu mâinile Mele înțepate de cuiele răstignirii, și vă am în mână ca pe o armă împotriva vrăjmașului Meu, diavolul.

Duhul rău i-a îndeletnicit pe oameni să nu-și mai facă pe trup semnul crucii, semnul răstignirii Mele prin care am biruit pe șarpele cel de demult. Nici cei ce s-au botezat creștinește în numele Meu, nici aceia nu mai fac pe trupul lor semnul crucii, și dacă-l fac, vai de făcutul acesta cu care-l bucură tot pe diavolul. Omul care mai face cruce pe trupul lui, face cruce după cum îi este și viața. Nu mai știe omul locul unde trebuie să-și pună degetele mâinii când își face cruce. Nu mai face nici preotul semnul crucii așa cum se cere la creștini, și nu mai este cel ce învață pe om crucea și semnele ei, și semnul ei pe trupul omului. Nu-și mai înalță omul crucea către Dumnezeu, și se coboară cu ea în adânc, și Eu Mă plâng vouă de durerea Mea de la om. Voi însă îmbrățișați-Mă prin semnul crucii, prin semnul răstignirii trupului Meu, căci Eu când l-am făcut pe om l-am făcut să fie cruce, cruce sfântă, trup sfânt, trup răstignit față de păcat, viață pusă în slujba lui Dumnezeu. Voi însă îmbrățișați-Mă pe Mine când faceți pe trupul vostru semnul crucii Mele, semnul Celui ce v-a îmbrățișat prin răstignire, căci fericit este omul care s-a folosit de moartea Mea pe cruce, că acela a înviat, și este viu în vecii vecilor.

Fiilor, Mă dor ranele răstignirii, că omul a fost rău cu Mine și cu cei care au urmat Mie. Stăpânitorii oamenilor s-au temut mereu de cei ce Mă urmau, și îi omorau pe aceștia, și le puneau nume rău între oameni din pricina numelui Meu. Toți cei ce vor să fie stăpâni peste oameni și peste pământ se tem cu temere mare de cei ce-Mi slujesc Mie cu duhul și cu adevărul. De cei ce-Mi sunt Mie biserică vie se tem oamenii pământului, dar de biserică lumească nu se teme nimeni, și nici diavolul și nici îngerii lui. Voi însă îmbrățișați-Mă prin semnul crucii răstignirii Mele peste trupul vostru, că v-am făcut de temut pentru fiii oamenilor care nu vor să vin. Se tem oamenii de voi mai rău decât de moarte, dar mai bine v-ar iubi și ar asculta povața Mea cea care este peste voi. Mai bine

v-ar îmbrățișa oamenii, dar ei nu pot așa ceva, că slava deșartă i-a cuprins în întuneric, și se tem pentru păcatele lor, căci voi sunteți Scriptura venirii Mele, și de aceea vin la voi, și de aceea sunt cu voi. Sunt cu voi pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele. Amin, amin, amin.

Fiți precauți, fiilor, și dați înaintea oamenilor cuvântul Meu, că se ridică înșelare mare pe pământ pentru Scripturile venirii Mele. Fiți precauți, că Eu v-am spus că odată cu venirea Mea aduc învierea dreptilor Mei, și trup nestricăcios peste cei ce Mă așteaptă să vin. Fiți pe plăcerea Mea, că Eu vin așa cum este scris în Scripturi să vin, și voi ocroti cu brațul Meu dumnezeiesc pe cei ce petrec întru sărbătoarea venirii Mele cu duhul, cu sufletul și cu trupul lor. Fiți cerești pe pământ, fiilor. Amin, amin, amin. Fiți ca și în cer pe pământ, ca să săvârșesc în voi voia Mea. Fiți cruce dreaptă între oameni, căci adevărata cruce este crucea răstignirii, și altfel de cruce nu este cruce. Cel nerăstignit nu are cruce, nu are cu ce să se arate înaintea Mea la venirea Mea. Voi însă prăznuiți praznicul crucii Mele în mădulele voastre și înălțați-vă prin răstignirea omului care se luptă în voi pentru viața Mea în el, ca să vă am mereu sămânță de viață fără de moarte, așa cum Eu am zis să fiți. Am zis că biserica Mea nu va fi biruită în veac, și de aceea am făcut din voi biserică nebiruită, Sion sfânt, precum am zis Sionului: «*Iată, te-am însemnat în palmele Mele, și vei fi de-a pururi înaintea Mea*».

Fiilor, fiilor, fiți cerești, fiți ca și în cer pe pământ, ca să săvârșesc în voi voia Mea, și să fac din voi veșmântul Meu de podoabă, și ca un Mire să Mă încing cu voi și să fiți puterea Mea la venirea Mea, semnul Meu înaintea venirii Mele, biruitori ai șarpelui cel de demult, precum Eu am fost. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1999

Sărbătoarea sfântului apostol și evanghelist Ioan

Cei ce lucrează fărădelegea nu sunt prizoniți de preoții bisericii, dar cei ce se sfințesc sunt huliți. Omul ar vrea femeie și după înviere. Preoții îi zic demon Domnului, căci se ascund sub necredință din pricina faptelor lor rele.

Mă vestesc, ca să intru în grădină. Sunt Domnul. Mă fac cuvânt de viață veșnică peste cei credincioși, căci cei necredincioși nu Mă primesc să vin. Drumul Meu dintre cer și pământ este credința celui ce Mă primește când vin. Și dacă vin, vin că este scris să vin. Amin, amin, amin.

Mă las peste voi cu cuvinte sfinte, fiilor care Mă primiți. Deschideți ca să intru cuvânt în cartea învățaturii sfinte, căci cu ea stau față în față cu cei ce se judecă cu Mine și cu voi. Vin cu învățatură ca să vă întăresc credința, vouă și celor ce sunt încercați pentru credința lor în cuvântul Meu. Nu sunt creștini creștinii care nu sunt încercați pentru credință. Nu sunt tari cei care nu trec prin foc. Nu sunt veșnici cei care nu au de luptat pentru viața cea veșnică și care se capătă prin stăruință și prin sfințenie și prin credință încercată prin foc, așa cum sfinții toți au fost luptați de cei îndoielnici, de cei ce nu cred până la sfârșit.

Vin din dreapta Tatălui și sunt deopotrivă în cer și pe pământ, căci M-am dus ca să vin, precum este scris în Scripturi. Și dacă nu acesta este drumul pe care vin, care este, și cum este, și pe unde este? Să vină cel ce știe, și să Mă arate venind și cuvântând și deslușind tainele venirii Mele, precum este scris să vin. Să vină cel care Mă știe venind pe alt drum,

și să Mă pot uita pe calea aceea ca să văd dacă sunt Eu și dacă vin Eu pe ea. Vreau să-Mi arate cel ce spune că nu sunt Eu Cel ce vin la voi cuvânt, precum este scris să vin, să-Mi arate ce știe el, să-Mi spună cum știe el Scripturile venirii Mele, să-Mi dovedească credința lui în venirea Mea și să Mă arate cu el întru a Mea venire. Fiilor, dacă altul este drumul venirii Mele, dacă cei ce vă încearcă vouă credința în venirea Mea la voi, dacă ei știu venirea Mea pe alt drum, să-Mi arate acest drum, să vi-l arate și vouă, dar să Mă văd Eu bine pe drumul pe care-l arată.

O, iată de ce vin la voi cuvânt cu această carte. Vin să vă spun că toți cei care zic că Mă au, toți se smintesc din pricina cuvântului Meu care Mă aduce la voi, și dacă se smintesc, se scoală și dau în Mine, dau în cuvântul Meu care Mă aduce la voi ca să-l dați peste pământ și să știe tot pământul că Eu vin și Îmi împlinesc Scripturile venirii Mele cu cei credincioși, că nu pot să Mi le împlinesc decât prin credința celor ce Mă așteaptă să vin. Cine citește cerește în Scripturile venirii Mele, acela Mă vede venind și vede vremea venirii Mele, fiindcă Eu le-am spus la ucenicii Mei cum va fi venirea Mea, căci ei M-au întrebat, și Eu așa le-am răspuns: «*Va fi ca în vremea lui Noe, și oamenii vor fi găsiți mâncând și bând, însurându-se și măritându-se până la sfârșit*».

O, copii care-Mi primiți cuvântul, sunt rari oamenii, și sunt rari creștinii, dar mai rari decât aceștia sunt preoții iubitori de Dumnezeu, căci dragostea de Dumnezeu s-a răcit de mult. Întăriți-vă cu adevărat, că e scump omul și e scump creștinul care mai este azi creștin, e scump de tot la Dumnezeu, și Eu vin și îl întăresc din partea Tatălui Cel ceresc. Vă dau învățatură întăritoare, ca să ia și cei ce sunt în lume prizoniți ca și voi pentru numele Meu, pentru cuvântul Meu, care vine pe pământ pentru pregătirea celor ce Mă așteaptă să vin. Cei ce sunt tari și sfinți întru venirea Mea, aceia vor fi prizoniți, precum este scris cuvântul Meu care spune: «*M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigonii*».

Sunt pline bisericile de oameni fără de sfințenie, care beau și fumează și se desfrânează și se lăcomesc și defăimează cele sfinte, dar pe aceștia nu-i prigonește nimeni, iar pe cei ce se sfințesc îi dau preoții pe mâna hulitorilor. Preoții i-au deprins pe oameni să-i iubească și să-i cinstească pe ei, nu pe Mine; să asculte de ei, nu de Mine, și i-au învățat pe oameni să spună tot ce au în suflet, dar nu pentru ca să-i curețe de păcate, ci să vândă taina și credința sufletului omului, și să dea apoi pe omul sfânt în lături, zicând că el a învățat la școală și că știe. Iată, cunoștința îngâmfă, precum este scris în Scripturi, și Eu îi prind pe aceștia prin cuvântul Scripturii; Eu, și nu ei pe Mine. O, cei ce s-au jucat de-a învățatura peste oameni despărțind în stânga lor pe cei ce-Mi urmează Mie, vor vedea curând, curând că Eu am fost adevărat în cuvântul cărții Mele de azi, pe care Eu o așez în grădina cuvântului Meu, căci Eu sunt mereu astăzi. Toți cei care s-au luptat împotriva venirii Mele la voi cuvânt de pregătire și de pocăință și de iubire cerească pe pământ, au luptat în zadar, și prăbușirea le-a fost mare.

Nici un creștin dintre cei ce cred și se hrănesc cu bucuria venirii Mele cuvânt peste pământ, să nu se mire de prigoana care este, de rătăcirea care se zbate să rătăcească pe cei iubitori de Dumnezeu. În toată vremea propovăduirii Mele acum două mii de ani, fariseii și cărturarii și bătrânii care M-au omorât pe cruce, Mă ispiteau cu întrebări ca să-Mi găsească pricină în cuvânt, și să Mă piardă apoi, căci erau îngâmfăți din pricina cunoștinței lor. Mă purtam din loc în loc,

și mulțimile se purtau după Mine cu duiumul, nu tainic ca acum. Eu le vindecam suferințele, ca să le plătesc credința și iubirea, dar cărturarii și fariseii dacă n-aveau puterea Mea ca să facă și ei faptele pe care le făceam Eu, cârteau zicând: «Cine este Acesta Care grăiește hule?», «Cine poate ierta păcatele afară de Dumnezeu?», «De ce mănâncă Acesta cu vameșii și cu desfrânații?». Eu însă le spuneam: «Adevărat grăiesc vouă, că vameșii și desfrânații merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu, căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut lui, și vameșii și desfrânații au crezut, iar voi, văzând, nu v-ați căit nici după aceea ca să credeți lui». Omul care păcătuiește nu se pocăiește din pricină că păcătuiește, dar cel ce se pocăiește, acela nu mai păcătuiește, și înțelege împărăția cerurilor, iar Ioan le-a zis iudeilor: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!». Tot așa le-am spus și Eu, și le-am mai spus că «împărăția cerurilor se aseamănă cu fecioarele», și îi prindeam Eu în cuvânt, nu ei pe Mine, iar ei puneau la cale pierzarea Mea.

Oamenii nu se mai satură de însurat și de măritat și de desfrânat. Ar vrea omul să aibă femeie și după înviere, căci am fost întrebat a cărui femeie va fi la înviere cea care a ținut șapte frați. Eu le-am spus: «Rătăciți neștiind Scripturile și puterea lui Dumnezeu, căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer». Celor care Mă ispитеau despre despărțirea omului de femeie le-am răspuns cu cele ce le-a spus Moise, că altceva nu le puteam da lor, dar ucenicilor Mei le-am răspuns curat, așa cum curat era sufletul lor, căci ei au priceput vorbirea Mea cu fariseii și au zis: «Doamne, dacă asta este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare omul». Eu le-am răspuns: «Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei cărora le este dat să priceapă», și am adăugat așa: «Cel ce înțelege, să înțeleagă». Amin.

O, fiilor, preoții și arhierii nu M-au iubit, că ei aveau femei, și le lăsau și luau altele, căci iubeau păcatul, ca și preoții de azi. Se supără preoții pe Mine și pe voi, că Eu le învederez faptele lor rele, ca să-i fac să se curețe de ele și să fie slujitori ai Domnului. Dar când am acoperit Eu faptele cele rele ale oamenilor? Înainte de venirea Mea în trup proorocii descopereau faptele cele rele ale preoților lui Israel, iar Eu când am venit în trup tot la fel am lucrat, și le-am zis: «Vai vouă, fățarnicilor!», iar ei M-au răstignit zicând că Eu hulesc, dar nu huleam, ci lucrăm prin Duhul Sfânt ca să-i fac să se pocăiască, zicându-le: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!», și am zis: «Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu se va ierta nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie». Iată, acesta este păcatul pentru care nu se scoală cei ce ispitesc pe Dumnezeu așa cum Mă ispитеau pe Mine cărturarii și fariseii ca să Mă prindă în cuvânt. Omul se grăbește să spună cuvinte, dar Eu am zis: «Pentru orice cuvânt în deșert va da omul socoteală în ziua judecării», căci scris este: «Din cuvintele tale te vei îndrepta sau te vei osândi».

Iată, Eu arunc sămânța. Una cade lângă drum și o mănâncă păsările; alta, pe loc pietros și nu prinde rădăcină; alta, în spini și se înăbușă, iar alta, în pământ bun, și aceea dă rod. Cea din loc pietros este cel care aude și primește cu bucurie cuvântul Meu, dar nu are rădăcină în sine, și se ține până la o vreme, și când se ivește strâmtorarea sau prigoană pentru cuvânt, îndată se smintește și se leapădă, după cum Eu am grăit prin Evanghelie despre locul pietros.

O, n-a fost preot care să vină să fie cu cuvântul Meu și să nu-l lepede apoi. Iată Scriptura Mea care spune: «Nu se

poate pune vin nou în burduf vechi, căci crapă burduful și vinul se varsă, ci se pune vin nou în burdufuri noi și se păstrează împreună; și când pui petec nou la haină veche, se rupe haina veche, căci umplutura trage din haină».

Vin și întăresc cu Scripturile Mele pe toți cei încercați în credința lor pentru cuvântul Meu. Eu am putere, și pun puterea Mea în cuvânt, și așa învăț pe om, dar cei ce învață în numele Meu, n-au putere ca a Mea, și nici învățătura lor n-are. Toate mulțimile sunt ca niște oi care n-au păstor, și Eu intru în casa omului ca să-l învăț, că Mi-e milă de mulțimi, așa cum Îmi era atunci, și zic: mai ușor va fi pământului Sodomei sau al Gomorei în ziua judecării decât casei care n-a primit cuvântul Meu cu care strig ca și atunci: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».

Am venit la voi și Mi-am făcut cale spre oameni, fiilor. Mi-am făcut iatac de nuntă la voi, și vă învăț și vă mângâi, și cei îngâmfați zic că voi sunteți Lucifer. Dar, oare, la apostolii Mei nu le vorbeam tot ca și vouă? căci le ziceam: «Voi sunteți lumina lumii, voi sunteți sarea pământului, voi sunteți martorii Mei până la toate marginile».

O, copii care-Mi primiți cuvântul, sunt rari oamenii, sunt rari creștinii, dar mai rari decât aceștia sunt preoții iubitori de Dumnezeu din cei ce slujesc lui Dumnezeu, căci dragostea de Dumnezeu s-a răcit de peste tot, iar păcatul locuiește în case mari, căci omul a făcut peste tot casă păcatului, și intră păcatul sub ocrotirea legii pământești, ca pe vremea potopului, și cum să nu vin și să strig din nou vestea pocăinței? Vin mereu și strig, dar îndoiala se face pricină de sminteală și de necredință peste cei ce dau să se scoale din nepăsare. Vin să-l mângâi pe cel ce Mă iubește împlinind poruncile Mele, și îi zic: fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine. Amin. Petru a venit pe apă la Mine când Eu mergeam spre el pe apă, și l-a prins îndoiala și dădea apa să-l înghită, dar Eu i-am întins mâna și l-am întărit deasupra apei. O, îndoiala îl cufundă pe om, și omul se smintește și se face urât la cuvânt și la credință și la iubire, și se face îngâmfat și se face fariseu care dă să Mă omoare zicând că Mă apără. O, nu așa au lucrat apostolii Mei vestea împărăției cerurilor peste oamenii la care Eu i-am trimis. Toma, apostolul Meu, i-a învățat pe miri fecioria, și pe împărați, curăția, și a întărit peste oameni legea cu care Eu am venit, legea împărăției cerurilor, căci n-am venit să stric Scriptura, ci am venit s-o împlinesc prin pocăința omului, prin frica lui de Dumnezeu și prin credință neîndoită în Cel ce grăiește din ceruri pe pământ.

Voi, fiilor care aveți cuvântul Meu dat vouă de Mine, întăriți pe cei încercați ca și voi, dați-le putere să creadă așa cum credeți voi, și fericit este cel ce va crede până la sfârșit, răbdând pentru calea Mea cea sfântă.

O, n-a fost preot care a venit spre cuvântul Meu ca să-l îplinească, și să nu-l lepede apoi. Mă uit cu durere mare la preotul care dă să-Mi smulgă din brațe pe cei pentru care am murit, pe cei care s-au folosit de moartea Mea pe cruce ca să învieze și ei. Mi-a trimis creștinii lui la izvor ca să bea, și acum le dă peste mână ca să nu mai bea. Inima lui a fost pământ pietros. În loc pietros sămânța ține până la o vreme, și când se ivește strâmtorare sau prigoană pentru cuvânt, îndată se smintește și se leapădă, după cum am grăit Eu despre locul pietros. O, nu voiesc să spun mai mult despre acesta, că el a uitat Scriptura care spune: «Cunoștința îngâmfa, iar iubirea zidește». Eu grăiesc celor ce se hrănesc din tainele împărăției cerurilor luând din ele cu umilință și cu credință, căci unde nu este credință, n-are loc Dumnezeu cu împărăția cerurilor. Eu

grăiesc celor ce trec încercările credinței lor și rămân ca aurul lămurit prin foc, așa cum au fost toți sfinții Mei, pe care i-am găsit vrednici de darurile credinței sfinte. Cel ce este învățat cu daruri omenești și cu slavă de la oameni, acela nu-Mi dă Mie ceea ce a cules, dar Eu Îi dau Tatălui Meu, de fii, pe toți cei ce cred în Mine împlinindu-Mă în ei.

Am grăit din Scripturi, și de acum voi desface tot mai mult tainele cele ascunse în ele, ca să Mă desăvârșesc prin ele, căci potrivnicul Meu, omul, se ridică de șapte mii de ani deasupra Mea, așa cum a făcut Adam. Eu însă Mă sălășluiesc cu tainele Mele în cei mici în ochii lumii, iar de cei învățați de pe pământ Mă ascund cu ele, căci Tatăl Meu le-a acoperit pentru aceștia, și le-a descoperit celor mici, precum Eu am spus Tatălui Meu mulțumindu-I în rugăciune. Eu așa le-am spus celor ce Mă ascultau: *«Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor»*. Omul însă nu știe ce este această Scriptură și o răstălmăcește după a sa poftă și rătăcește neștiind. Adam când a încetat să asculte porunca lui Dumnezeu a luat cunoștință, și apoi s-a văzut gol și s-a rușinat și și-a acoperit goliciunea și s-a ascuns de Dumnezeu, căci era gol. Așa și azi se ascunde omul de glasul Meu care umblă prin grădină, căci omul este gol și se rușinează și se ascunde sub necredință ca Adam, care n-a crezut că va muri pentru neascultare pierzându-și nestrucăciunea pe care o pusesem în el la facerea lui.

Iată, fiilor, nimeni nu Mă mai așteaptă să vin, nimeni nu se curățește pentru venirea Mea, nimeni nu vrea, iar învățătorii cei din biserici nu zic nici unul că vin ca să se așeze omul în veghe întru venirea Mea. Ei își fac lor ucenici, nu Mie, căci ai Mei sunt curați cu trupul, cu sufletul și cu duhul întru venirea Mea. Vin să întăresc cu Scripturile Mele pe toți cei încercați în credința lor pentru cuvântul Meu cu care Eu vin în grădină, în grădina Mea. Aceștia să ia mângâierea cea din Scripturi și din cuvântul Meu cu care-i hrănesc pe cei ce veghează întru venirea Mea. Aceștia să se uite la sfinți și să învețe, și să nu se clatine, căci Eu vin curând. Și iată îndemnul cel ce vine din Scripturi: *«De va vrea cineva să facă voia Mea, va cunoaște despre această învățătură dacă este de la Dumnezeu. Cine grăiește de la el, acela își caută mărirea sa. Cine însă caută mărirea lui Dumnezeu, acela este adevărat, și în el nu este nedreptate»*. Amin.

Eu am venit ca oile Mele să aibă viață, și din belșug să aibă. Eu sunt Păstorul Cel bun, nu sunt demonul. Iată, și azi Mă fac preoții demon, dar Eu sunt Păstorul oilor, și cunosc oile Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Venit-am în lume lumină, ca nimeni să nu rămână în întuneric. Cuvântul Meu este pâine care se coboară din cer ca să dea viață oamenilor. Iar voi, fiilor care aveți cuvântul Meu dat vouă de Mine, întăriți pe cei încercați în credință ca și voi. Dați-le putere să creadă așa cum credeți voi, căci Eu vă dau această putere ca s-o împărțiți. Sunt rari oamenii, sunt rari creștinii, dar și mai rari sunt preoții plăcuți Mie. Pe toți aceștia câți sunt și pe care Eu îi strâng și îi aduc la izvor ca să-i zidesc, ale Mele dintru ale Mele dați-le, și nu vă clătinați de necredința celor ce nu au putere să creadă, căci curând, curând credința cea sfântă își va ocroti pe fiii ei.

Sfinții Mei vă vin în ajutor vouă și celor încercați în lume ca și voi, căci sfinții au câștigat cerul cu sfințenia lor prin credința în Mine. Drumul Meu dintre cer și pământ este credința celui ce Mă primește să vin, celui ce crede că vin. Bindecuvântată să fie de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt credința cea sfântă a celor sfinți, iar voi, fiilor, dați această bine-

cuvântare celor încercați în lume ca și voi, căci Eu vin să Mă desăvârșesc prin cei credincioși, care pot totul prin credința lor cea sfântă. Amin, amin, amin.

26 septembrie/9 octombrie 1999

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Lepădarea de credință se lucrează în biserică. Preoții zic că nu vine Domnul. Rugăciunea omului sfânt nu cere pentru sine.

Eu sunt Cuvântul Cel din cer, Care grăiește peste pământ. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, și nu este alt Dumnezeu afară de Mine, căci Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Vă acopăr cu cuvântul Meu cel de deasupra voastră, fiilor care străjuți în calea cuvântului Meu. V-am așezat pe această cale ca să fiți calea venirii Mele și v-am făcut credincioși prin puterea Mea, căci *«credința nu este a tuturor»*, după cum scrie în Scripturi. Ea este a celor ce împlinesc legea Mea cea sfântă, legea împărăției cerurilor pe pământ. Altfel, credința omului este șubredă, și la orice adiere de vânt se rupe și cade omul în prăpastia necredinței și a îndoielii, cade smintindu-se întru Mine. Eu sunt cu cei ce cred în lucrarea Mea din cer peste pământ din veac și până în veac, și Îmi împlinesc prin ei lucrarea Mea, dar cu cei necredincioși puterii Mele, Eu nu pot; nu pot, că Mă lasă jos la mijlocul sau la capătul lucrului Meu cu omul; nu pot, că îndoiala lor Îmi este piedică, și nu pot. Eu i-am dat omului darul credinței, numai să vrea să-l ia așa cum ați vrut voi, la voința Mea cu voi, fiilor. Amin.

Vin cu sărbătoarea Măicuței Mele deasupra grădinii care vă este vouă ocrotire din partea Mea. Vin, fiilor, căci voi sunteți în sărbătoare, iar Eu vin să sărbătoresc cu voi și să vă îndemn să fiți mereu sărbătoarea cerului pe pământ, biserica Mea cea curată prin faptele credinței sfinte. Cei ce cred sunt cei curați, iar cei curați sunt cei ce cred, și aceasta este taina celor ce cred. Amin, amin, amin.

«Fericii cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.» Așa am spus când am vorbit despre fericirea celor fericiți. Cel curat cu inima are pacea Mea în ea, are loc pentru Duhul Sfânt, Care sălășluiește în cei curați, iar aceștia nu se leapădă de Dumnezeu la nici un fel de încercare, fiindcă Dumnezeu este în ei și poate în ei prin mărturisirea credinței. Dar cei ce nu au darul credinței, aceia sunt zbuciumați, și caută puteri și nu găsesc, fiindcă aceștia nu-L văd pe Dumnezeu. Aceștia se leapădă de Dumnezeu înaintea oamenilor, fiindcă se tem de oameni și nu de Dumnezeu, dar cei curați cu inima, au odihnă. Dar acum sunt zile grele, fiilor, și Eu sunt mereu cu voi în cuvânt și nu vă las să slăbiți, că Eu am nevoie de putere în voi. O, zilele sunt grele, și lepădarea de credință lucrează cu fața ascunsă, și nimeni nu se mai teme de Dumnezeu, și nimeni nu mai iubește inima curată.

O, cine să-i mai învețe pe oameni veghea cea sfântă, credința cea sfântă, viața cea sfântă și iubirea cea fără de măsură cu care să se dea omul jertfă lui Dumnezeu? Cum să nu vin, cum să nu-i dau omului povață din cer dacă pe pământ nu mai sunt povățuitori cu inima curată pentru cei povățuiți? O, nu mai este nici o jertfă curată, nici o inimă curată, nici un doctor care să lege o rană, nici o mână care să ridice pe om din căderea sa. Peste tot numai lepădare de credință, după cum este scris despre ea în Scripturi: *«Întâi va fi lepădarea de credință, și apoi venirea Mea. Întâi se dă pe față potrivnicul*

Meu, omul, omul nelegiurii, care se ridică mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, așa încât să se așeze el în biserică lui Dumnezeu și să se dea pe sine drept Dumnezeu. Dar Eu îl voi nimici cu strălucirea venirii Mele, căci el se va ivi prin lucrarea lui satan, însoțită de semne și minuni mincinoase pentru fiii pierzării, care n-au primit iubirea adevărului ca să se mântuiască, și de aceea ei vor crede lucrarea amăgirii, care va fi slobozită peste ei de la Dumnezeu», precum este scris în Scripturi pentru vremea lepădării de credință. Întâi va fi aceasta, și apoi venirea Mea, căci Eu, peste tot pe unde văd acest păcat, Mă duc și îl învederez și rostesc cuvânt peste păcatul lepădării de credință, păcatul despărțirii de Dumnezeu. Voi însă aveți dreptar credința în Mine, căci scris este: «Dumnezeu i-a ales pe cei care sunt săraci în ochii lumii, ca să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a făgădui-o celor care Îl iubesc». Amin. De aceea, nu căutați la fața omului odată ce aveți credința în Mine, căci oamenii cei semeți și măreți sunt cei ce hulesc numele cel bun cu care voi vă chemați, sunt cei ce se leapădă de Dumnezeu înaintea oamenilor hulindu-i pe cei drepti. O, legea dreptății este culcată la pământ, căci în lege scrie așa: «De fața celui puternic să nu te sfiești, și cu dreptate să judeci pe aproapele tău, iar la judecată să nu urmezi celor mai mulți ca să te abați de la dreptate». Iată, nu Eu osândesc pe om, ci cuvintele legii, dar cine să mai învețe pe oameni calea cea sfântă, calea cea curată pe care poate omul să-L vadă pe Dumnezeu? Nu mai vine nimeni să învețe pe om. Cei ce s-au pus învățatori cu scaun, aceia le spun la oameni că nu vine Domnul, că nu vine sfârșitul fărădelegii, dar de venirea Mea nu spune nimeni, și oamenii nu se mai scoală din cădere. Voi însă dați cuvântul Meu cel din cer peste toată făptura, ca să se scoale pentru venirea Mea cei cu inima curată, cei cu credința sănătoasă, căci aceia nu vor spune: «Stăpânul întârzie», ci, din contra, stau veghind întru venirea Mea.

O, poporul Meu micuț, nu te mira, fiule, de lucrarea necredinței din biserică din lume, și te uită înapoi, că tot așa a fost și pe vremea când Eu strigam prin Noe să se pocăiască oamenii de necredință și de fărădelege, dar oamenii n-au voit să creadă, și au pierit pentru necredință, și a rămas numai casa lui Noe, căci a fost credincioasă cuvântului Meu prin care am anunțat potopul peste toată făptura. Voi însă aveți de la Mine darul credinței sfinte, căci ați fost mici în ochii lumii, și Eu v-am făcut bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor care-L iubesc. Amin. Lucrați cu credință, fiilor, lucrați pentru via Mea, că Mă doare de ea. O, nimeni nu se mai îngrijește de ea, și iată, Eu Însumi îi port grijă, și omul care Mi-a luat locul peste casa Mea, Îmi zice demon, demon iscusit. O, săracul de el, omul care zice așa, că a uitat că cei ce M-au răstignit pe cruce tot așa Mi-au zis, iar Eu am zis mai dinainte, și așa am zis: «Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult pe casnicii Lui, căci destul îi este ucenicului să fie ca Învățătorul său, și slugii, ca Stăpânul». Dar Eu vă acopăr cu acoperământul Meu, cu cuvântul vă acopăr, fiilor, iar mama Mea Fecioara vă cuprinde în omoforul ei ceresc și vă înconjoară cu grijă de mamă, căci voi sunteți cei care Mă urmați în durerile pribegiei Mele între cer și pământ, căci scris este: «Fiul Omului n-are unde să-și plece capul». Fiți credincioși, fiilor, și lăsați căinii să latre, că sunt legați și nu vă pot mușca, și se mușcă între ei, căci așa este pe drumul necredinței. Întăriți-vă din cuvintele Mele, întăriți cuvântul Meu peste voi și dați-i putere în voi, căci Eu sunt Cel ce pot cuvântând și împlinind. Amin. Dați-vă

unii altora ajutor și putere din puterea Mea, că zilele sunt grele, și e veacul necredinței, fiilor. Eu însă vreau să găsesc credință la venirea Mea, și de aceea v-am ridicat; și dacă v-am ridicat, vă întăresc să stați, și veți sta, căci puternic sunt Eu ca să vă am rod al credinței sfinte la venirea Mea, că Eu prin credința voastră vin și voi veni. Amin.

Îmi croiesc drum cu cuvântul, căci acesta este lucrul Meu, nu să stau în cer, așa cum ar vrea omul cel necredincios, omul care nu are inima curată în credință, omul amestecat. Ferice de cel care ascultă de acest cuvânt după ce-l află, căci cei ce n-au ascultat de el, au fost și vor fi rușinați. Întărească-se cei ce au avut a alege între calea lor și calea Mea, căci Eu sunt calea aceasta, și Îmi croiesc drum cu cuvântul. Cei ce au ales împlinirea cuvântului Meu pentru venirea Mea, să îplinească toate cele orânduite celor ce Mă așteaptă să vin, și să se deosebească de neamul acesta rău și viclean, ca să nu se rușineze cu Dumnezeu înaintea oamenilor, și să Mă îplinească pe Mine în ei cu toată povața Mea cea mântuitoare. Amin.

Lucrarea umilinței este brățara celor ce sunt curați, căci iarăși zic: cei ce cred sunt cei curați, iar cei curați sunt cei ce cred, și aceasta este taina celor credincioși. Amin.

Deschideți brațele, ca să-i ajutați pe cei ce au ales calea învățurii sfinte întru venirea Mea, căci încercarea credinței naște răbdare. Aceștia să nu se lepede de Cel ce grăiește din ceruri, ci să-L mărturisească unii altora și celor ce caută, precum sfinții Mei, care au fost încercați pe pământ pentru întărirea credinței multora. Îmi croiesc drum mereu cu cuvântul, căci acesta este lucrul Meu. Așa cum fiecare are lucrul său, la fel și Eu, dar Eu lucrez din cer. Lucrați și voi tot așa, fiilor lucrători, căci v-am dat lucru ceresc. Feriți-vă de cei ce sunt aluat al fățarniciei, căci cei ce vorbesc de la sine, aceia își caută slava lor. Așa să-i povățuiți și pe cei care M-au cunoscut cu voi, căci inima cea curată vede pe Dumnezeu și Îl urmează apoi ascultându-L întru toate. Duhul rugăciunii sfinte să-i cuprindă pe ei, căci rugăciunea omului sfânt nu cere pentru sine în om, ci pentru Domnul în om, iar cel care cere are, căci Eu îi dau celui sfânt, îi dau, că știe ce să ceară, și Mă dau lui. Toți cei ce s-au legat de povața Mea de la voi, să lucreze ca și sfinții, în taină, căci zilele sunt grele, și numai Eu sunt Cel ce-i iubesc pe ai Mei, căci fiecare își iubește rodul. O, dacă Eu Mă văd în viața omului sfânt prin lume, aceasta este judecata lumii acesteia. Dacă Eu trăiesc în om, și omul întru Mine, dacă Eu Mă văd lucrând așa în om, aceasta este judecata lumii.

Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și pune viața pentru oi, iar cel plătit și cel care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind, și lasă oile și fuge, că este plătit și n-are grijă de oi așa cum am Eu. Eu sunt Păstorul Cel bun și cunosc pe ale Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, și viața Mea o pun pentru oi. Îmi croiesc drum spre oi, și oile Mele ascultă de glasul Meu și îl cunosc, și Eu le cunosc, și ele vin după Mine, și Eu le dau viață veșnică, și nu vor pieri niciodată, și din mâna Mea nimeni nu le va răpi, căci Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți, și nimeni nu poate să le răpească din mâna Tatălui Meu, căci Eu și Tatăl Meu, una suntem. Eu fac lucrurile Tatălui Meu, și în numele Lui le fac, și acestea mărturisesc despre Mine. Dar cei ce nu cred nu sunt dintre oile Mele, fiindcă oile Mele cunosc glasul Meu și îl ascultă și vin după Mine. Amin.

O, fiilor, mulți Îmi zic „demonul“ când Mă aud grăind din grădina de la voi, dar Eu la toți care aud cuvântul Meu așa le zic: «Dacă nu fac lucrurile Tatălui Meu, să nu credeți în

Mine, iar dacă le fac, chiar dacă nu credeți că Eu sunt, credeți în aceste lucruri, în aceste cuvinte ale vieții veșnice, ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl». Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1999

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Iubirea cea pentru suflet întărește trupul și îl face curat și sfânt. Domnul îi pregătește neamului omenesc legea sfințeniei. Poporul Domnului este numit biruitor.

Mi-e duhul duios după voi și pentru voi, copii ai ieslei cuvântului Meu, și vin să suflu peste voi înviorare și mângâiere, că sunteți mici sub mâna Mea cea tare. Mi-e duhul cu dor pentru voi, că Eu vreau să vă am cu puterea Mea în voi, și tânjesc pentru voi și vă ajut și vă mângâi și suflu peste voi mereu și vă dau putere din puterea Mea, ca să biruiți cu ea toate neputințele care vin peste voi, și toate câte dau să vă slăbească pe voi. Mă pornesc spre voi cu sobor de sărbătoare de sfinți și vă aduc har din harul Meu și mângâiere de la Tatăl, căci Tatăl vă iubește, pentru că și voi Mă iubiți pe Mine și Mă sprijiniți când vin pe pământ cuvânt ca să-Mi găsesc venirea. Eu sunt Dumnezeu mare, iar voi sunteți mici sub mâna Mea cea tare, și Eu sunt cu planul Meu peste voi, și vă zic așa cum i-am zis lui Daniel proorocul când Duhul Meu lucra în fața lui, căci așa i-am zis: «*Nu te teme, om iubit de Dumnezeu. Pace ție! Fii tare și cu bărbăție și ia aminte la cuvintele Mele*», iar el Îmi zicea: «*Doamne, cum poate un slujitor atât de mic al Domnului său să grăiască cu un Stăpân așa de mare ca Tine? căci din pricina aceasta mă prinde teama și îmi suferă vlaga*». Eu însă l-am întărit atingându-Mă de el, l-am întărit să stea în lucrul Meu, și a stat, așa cum stați și voi.

Eu, cu cine lucrez, lucrez cu milă, că Eu sunt Dumnezeu mare. Eu vin la voi cu mângâiere și cu înviorare, copilași de la iesle. Vin la voi cu mângâierea sfinților Mei, care se uită din cer ca să-Mi vadă planul venirii Mele cu sfinții, după cum este scris să vin la a doua Mea venire. Se mângâie sfinții cu voi, iar voi simțiți-le mângâierea cu care vin la voi, căci vin sfinții cu Mine la voi, fiilor, și vă mângâie ca pe cei mai mici ai Mei, căci sunteți cei din urmă, iar Eu lucrez peste voi. Voiește cerul de sfinți și de îngeri izbânda Mea și a lor și a voastră, fiilor mici. Tot cerul tânjește după biruința cea mare, unirea cerului cu pământul, lucrarea cea văzută și cea nevăzută a Ierusalimului nou în cer și pe pământ, slava lui despre care scrie în Scripturile venirii Mele. M-a trimis Tatăl să pregătesc arătarea acestei slave și Mi-a dat să împart darul credinței sfinte peste cei ce vor să biruiescă cu Mine, Fiul Domnului Savaot.

O, fiilor micuți, tânjesc de dor sfinții, tânjesc ca să-Mi fac arătarea peste pământ și ca să vină și ei cu Mine. Ei cât au stat înaintea Mea pe pământ erau topiți de dor după Mine și după cer și după adevărul cel ce dănuiește întru Mine prin făgăduințele Mele pentru cei credincioși. Iubirea de Dumnezeu se vede în sfinți, căci sfinții sunt topiți de dor, iar cine tânjește de dor, nu-i mai e nici foame, nici sete, că-i e dor, și omul cu dorul în el e slab, e uscat, e neîmpăcat de dor. Sfinții Mei cât au stat pe pământ se spălau mereu, se primeneau mereu cu duhul și cu sufletul și cu trupul pentru Dumnezeu; se găteau mereu și se topeau de dor, dar azi, omul a rămas neputincios în iubire, și nu mai atinge cu inima dorul de Dumnezeu. O,

iubirea pe pământ n-ar trebui să fie trupească, n-ar trebui să se piardă pentru trupuri; ea ar trebui să ardă în om pentru suflete. Omul nu mai are nici o zi pentru Dumnezeu, și Eu ard de dor după om. Voiesc să Mă audă omul ce grăiesc Eu în grădina Mea de la voi. Omul nu se mai spală, nu se mai curăță, și pune mereu peste el tot ce face el. Vasul nu se mai așează spre spălare, și tot ce nu este spălat nu este curat. Dar trebuie să mai stea și curat vasul, și de aceea trebuie spălat, nu numai pus mereu în el. Vasul în care se face mâncarea cea pentru trup trece după fiecare folosință la spălat, și apoi se pune iar mâncare în el. Așa trebuie și cu trupul să se lucreze, dar omul nu mai are nici o zi pentru Dumnezeu, și Eu ard de dor după om.

Voiesc să biruiesc cu legea Mea cea sfântă peste neamul omenesc. Voiesc cu dor, să asculte omul povața Mea cea sfântă și să învețe să se spele așa cum își spală vasul sau blidul din care mănâncă și nu-l lasă să se usuce mâncarea pe el, nu lasă să se strice mâncarea în vas. Așa și cu trupul trebuie lucrat; dacă omul mănâncă, să se și spele apoi, să-și spele vasul, să-și spele pânțele de mâncare și să nu mănânce iarăși nespălat; să facă și cu pânțele așa cum face cu vasul în care-și gătește mâncarea pentru trup. O, cu ce se poate spăla pânțele cel plin de mâncare? El se spală cu post și cu umilință și cu nevoiță sfântă pentru suflet și pentru trup, căci trupul trebuie să primească pe Domnul, iar pentru aceasta trebuie spălare, trebuie vas spălat, vas pregătit, vas îngrijit și înmiresmat cu darurile umilinței cea plăcută lui Dumnezeu.

Iubirea cea pentru suflet întărește trupul și îl face curat, căci ea este foc care spală pe om. Iubirea pe pământ trebuie să se înalțe la locul de unde ea purcede, și voiesc să biruiesc cu legea ei cea cerească peste neamul omenesc, voiesc să învețe omul spălarea, ca să-i fie bine omului. Voiesc să învețe omul iubirea, ca să iubească omul pe Dumnezeu, și să se întoarcă întru nestrăciune omul. Vin zilele nestrăciunii, și voiesc să aibă cine să le moștenească, voiesc să fie iubire înaintea venirii Mele, că vin cu cele ce vor rămâne. Amin. Întăriți în voi iubirea, fiilor. Ridicați-o pe umeri, dați-i putere din voi, că Eu pe voi v-am lucrat cu mare iubire, ca să învățați iubirea. Din zi în zi tot mai mult vă cer să fiți iubiții Mei, să lucrați iubirea înaintea Mea, ca să Mă mângâi cu voi în dorul Meu cel pentru om purtat, și veți fi cei mângâiați și veți putea, căci mângâierea Mea dă putere celui ce mângâie pe Dumnezeu. Amin. Aș voi să-i ajut pe toți oamenii, aș voi să Mă mângâie tot omul, și vin și îl strig pe om, să audă suspinul Meu omul.

O, dă-Mi mângâiere, omule dorit de Duhul Meu! Dorul Meu e lung și mult. Dorul Meu este omul. Vino cu mângâiere spre Mine, omule uituc! Adu-ți aminte de iubirea Mea! M-am umilit pentru tine, omule uituc, că tu M-ai uitat. Vin să-ți aduc aminte de Mine, vin și te strig. Privește la iubirea Mea și vezi ce am făcut Eu, și vezi ce faci tu. Vino să semeni cu Mine, că Eu vin să aduc pe pământ țara mângâierii, țara lui Dumnezeu. Privește-Mă și apleacă-te cu mângâiere spre Mine și crezi că am venit înaintea ta ca să te învăț cu Mine, fiindcă M-ai uitat. Adu-ți aminte de Cel ce te iubește din cer și vino să semeni cu Mine, că mai e o clipă mică și se vor scula morții din locuințele lor și Mă vor mărturisi întru venirea Mea, dar vreau să te deștepti o clipă mai devreme și să stai gata de venirea Mea cu sfinții care așteaptă făgăduința venirii Mele cu ei pe pământ. Eu sunt Cel ce am făgăduit că vin, și de aceea vin, și te iau cu duh de dragoste și cu mângâiere, omule uituc. Apleacă-te sub crucea venirii Mele și spală-te pentru Mine, și

primenește-te și gătește-te, că mare este ziua cu care vin. Tămăduiește-te cu cuvântul Meu cu care strig după tine. Oprește-te din alergarea ta și vino după Mine, căci Eu sunt Cel ce am ieșit în calea ta ca să te ajut, ca să te povățuiesc și ca să te mângâi. Amin, amin, amin.

Duhul mângâierii Mele vine din cer, de lângă Tatăl, și îl caută pe om. Duhul lui Dumnezeu Se umilește înaintea omului, ca să se umilească omul, căci omul M-a uitat, dar cel căzut are nevoie de mângâiere, de nădejde, de iubire, de căldură și de viață. Rostesc cu mângâiere și cu putere: să se scoale omul din căderea sa! Amin. Să se umple omul de iubire după Dumnezeu! Amin. Să se îmbrace omul în veșmântul venirii Mele! Amin. Să vină omul să se așeze pe calea pe care Eu vin, că mare este ziua cu care vin. Amin, amin, amin.

Iar voi, micuții Mei, luați din suflarea gurii Mele și prindeți vlagă cu duhul, cu sufletul și cu trupul, căci Tatăl Meu vă iubește, pentru că și voi Mă iubiți și Mă sprijiniți să vin pe pământ cuvânt ca să-Mi pregătesc ziua Mea de venire și să-l pregătesc pe om pentru venirea Mea. Învățați de la Mine cuvântul puterii sfinte și credeți cu tărie în făgăduințele Mele rostite peste voi. Uitați-vă în ele și mângâiați-vă unii pe alții cu cuvântul făgăduințelor Mele. Amin. Tatăl Meu vă prinde la piept, că e Tată. Cu milă vă mângâie, cu putere vă îmbracă și cu nădejde vă încinge, că nu e nimeni pe pământ care să mai poată fără mângâierea cea din cer.

O, Tatăl Meu Savaot, coboară-Ți harul și dă-le, Tată, dă-le viață din viața Mea, dă-le prin Mine, ca să știe că le dai Tu. Amin, amin, amin.

— **L**e dau, Fiule, Unule al Meu, și pentru Tine îi strâng la sân ca și pe Tine, că așa voiești Tu, iar Tu ești voia Mea. Le dau putere, le dau duh ceresc, le dau biruință și îi numesc biruitori și le dau mângâierea Mea și le spun: Eu sunt Tatăl vostru, precum în cer așa și pe pământ, și vă dau pâine și vă dau iertare și vă ocrotesc de cel rău, că-Mi sunteți fii-copii, și vă știu greul și urcușul și văd vremea în care sunteți. Vă voi mângâia, vă voi întări, căci Fiul Meu este trimis la voi ca să fie cu voi până la venirea Sa cu trupul pe pământ. Vă dau, fiilor, așa cum și voi ați dat locaș și cale peste pământ Fiului Meu Cel iubit, întru Care am binevoit. Amin.

Le-am dat, Fiule, Unule al Meu, iar Tu să crești în ei, tată, ca să ai bucurie și rod de bucurie. Îți dau ca să le dai mereu, că sunt micuți, iar vremea e rea de tot, tată. Îți dau ca să le dai de la Noi, și să aibă putere să repare greșeala omului cel întâi zidit, pentru care a suferit toată făptura. Dar acum lucrăm și vom izbăvi făptura, Fiule, Unule al Meu. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Tată Savaot, Te slăvesc cu mulțumire pentru mângâierea Ta peste cei ce s-au așezat covor în calea venirii Mele, și te rog, Tată, să-i faci să simtă pacea Ta de Tată peste ei, și sprijinul Tău părintesc peste ei, și nădejdea să le-o întărești, și să-i faci nebiruiți, că ei sunt ajutorul Meu pentru venirea Mea, Tată. Amin, amin, amin.

Luați, fiilor, din suflarea gurii Mele și prindeți vlagă cu duhul, cu sufletul și cu trupul, căci Tatăl vă iubește și vă întărește, că sunteți mici. Rugăciunea sfinților cerului Meu strigă la Mine pentru voi, iar Eu sunt Cel ce împlinesc dorul sfinților Mei și le poruncesc să vă înconjoare de peste tot și să vă asculte suspinurile și să le aducă la Mine ca să vă ajut prin sfinții Mei. Toate neputințele să vă fie tămăduite prin rugăciunile sfinților Mei care M-au iubit pe pământ. Amin.

Trăiți în duhul mângâierii până la venirea Mea și dați-vă unul altuia putere prin duhul mângâierii care vă învață

pe voi de la Mine. Zidiți-vă și creșteți, fiilor, ca să se vadă în cer și pe pământ creșterea voastră. Ascultați și împliniți cuvintele Mele; ele sunt Dumnezeu cu voi. Fiți împlinirea Mea pe pământ. Eu vă stau aproape în toată clipa și suflu peste voi ca să puteți, că Mi-e duhul duos pentru voi. Suflați și voi unul peste altul cu suflarea cuvântului Meu, care este cu voi, și hrăniți-vă bărbăția cea sfântă, căci iubirea de Dumnezeu vă dă putere, vă dă ca să biruiți. Amin.

Fiilor, fiilor, măriți-Mă în voi, că dorul Mă arde și voiesc să ajut pe tot neamul omenesc, și voiesc să audă omul glasul Meu, care este cu voi, și să vină după Mine. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1999

Ajunul sărbătorii sfântului Dimitrie, izvorătorul de mir

Cei ce iubesc pe Dumnezeu lucrează tot ce înseamnă Dumnezeu și sunt binecuvântații Tatălui ceresc.

Cuvântul acesta este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în lucrare peste pământ. Amin. Cuvântul acesta vine din cer și se împarte în toate laturile prin mânățele voastre, copii de la ieslea cuvântului Meu. Eu sunt cu voi cuvânt, iar voi aveți de stat înaintea Mea ca să-Mi primiți cuvântul și să-i dați viață peste voi și peste cei ce se hrănesc din el ca și voi, și peste cei ce-l caută, căci cuvântul s-a vestit pe sine în toate laturile. Amin.

Vin să vă spun că voi veni la voi cu cuvânt proaspăt, și vin să vă înfiripez ființa și puterea Mea din voi. Vin, fiilor, să Mă fac cuvânt, căci aceasta am de lucrat mai înainte să vin, și fericiți vor fi cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el. Amin. Eu sunt Fiul și Cuvântul Tatălui Savaot. Cuvântul Meu luminează pe tot omul, numai să Mă primească omul, căci scris este în Scripturi: «*Întru ale Sale a venit, și ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, căci Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni*». Amin. Această iubire v-a dat Tatăl, ca să vă numiți fii ai lui Dumnezeu, și sunteți, și de aceea lumea nu vă cunoaște ce sunteți, fiindcă nu M-a cunoscut nici pe Mine că sunt Fiul Tatălui. O, este scris în Scripturi: «*Oricine și-a pus în El nădejdea se curățește pe sine, așa cum Acela curat este, că El S-a arătat ca să ridice păcatele, și păcat în El nu este, și oricine rămâne în El nu păcătuiește*». Este scris: «*Cine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în acesta și nu poate să păcătuiească, fiindcă este născut din Dumnezeu*».

Vin să vă spun că vin cu cuvânt proaspăt, fiilor. Înfiripați-vă duhul, stați treji cu iubirea, căci iubirea de Dumnezeu este trezie, fiilor. Ea îl ține pe om întru Mine, ea îl înfiripează, ea este puterea Mea în cel ce Mă iubește, ea este iubitoare de frați, ea îi unește pe cei ce cred în Mine și îi face lucrători de Duh Sfânt. Amin.

Hrăniți-vă cu Mine, fiilor, hrăniți-vă unul pe altul cu Mine, căci scris este: «*Dumnezeu este iubire*». Omul însă face din această Scriptură iubire fără rod ceresc, iubire omenească. De două mii de ani omul înțelege pentru el, nu pentru Mine această Scriptură, și cu ea iubește pe om și atât, și apoi zice că L-a iubit pe Dumnezeu. O, dacă Dumnezeu este iubire, așa cum cuvintează Scriptura, atunci să înțeleagă omul ce are de făcut și să Mă dea pe Mine unul altuia, fiindcă Eu

sunt iubirea. Să nu facă altceva în numele iubirii, ci să-L facă numai pe Dumnezeu unul peste altul, și atunci omul a înțeles această Scriptură. Ferice de cel care-L mângâie pe Dumnezeu prin împlinirea acestei Scripturi care spune: «*Dumnezeu este iubire*». Amin.

O, dacă omul M-ar iubi numai pe Mine, atunci ar fi ca tot ce face el să însemne Dumnezeu. O, dacă cel ce Mă iubește M-ar iubi numai pe Mine, atunci ar fi ca acela să iubească tot ce este al Meu, tot ce vine de la Mine. Înfiripați-vă duhul și dați-Mi loc să vin, că am de adus peste pământ taina iubirii de Dumnezeu. Iubirea este numai aceea care vine de la cer prin roadele ei. Iubirea este numai ce înseamnă Dumnezeu, iar pe voi nimeni nu vă poate amăgi, fiindcă voi sunteți învățați de Dumnezeu și petreceți întru El, și scris este că «*oricine petrece întru El nu păcătuiește*», amin; și, iarăși, scris este: «*Cine săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește*».

Eu sunt iubire, pentru că Mi-am pus sufletul pentru cei ce cred în Mine, pentru copiii lui Dumnezeu, iar ei datori sunt să-și pună sufletele pentru frați, adică unii pentru alții. Amin. Și iată ce cuvânt rostesc: să-și vină bine în fire toți cei care Mă iubesc pentru cuvântul Meu de la voi, cuvânt care este iubire pentru cel ce se dă Mie cu totul. Cei ce Mă iubesc pe Mine sunt binecuvântații Tatălui Meu, și Eu când voi veni așa le voi spune lor: veniți, cei ce M-ați iubit! Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, că M-ați iubit ori de câte ori i-ați iubit pe cei ce sunt ai Mei, pe cei ce trăiesc pentru Mine. Amin.

Am venit cuvânt pe pământ ca să-l fac pe tot omul să Mă iubească, dar omul nu poate, că e legat și îl strâng legăturile și nu se poate smulge din ele, și iată, Eu grăiesc ca și acum două mii de ani, dar puțini de tot sunt cei cu care pot grăi duhovnicește, ca și acum două mii de ani, fiilor, când grăiam mai mult pământește cu cei ce Mă ispитеau, căci Eu le stricam lor rostul, prin adevărul cel din cer, prin iubirea cea cerească, iar ei căutau să Mă piardă. Iată, nici azi nu am cu cine vorbi duhovnicește, că omul se iubește pe sine, și la om, omul este iubire, nu Dumnezeu. Eu însă semăn pe pământ sămânța împărăției cerurilor ca să rodească în tot pământul bun, și să-l adun apoi laolaltă, și să Mă așez pe pământ împărăție cerească cu cei ce iubesc pe Dumnezeu. Amin.

Fiilor de la iesle, rămâneți cu porțile deschise întru întâmpinarea cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

25 octombrie/7 noiembrie 1999

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Omul trupesc vorbește pământește. Legea căsătoriei este lucrarea trupului. Rugăciuni de iertare, rânduite pentru sufletul arhierelui Vasile Târgovișteanul. Scaunul Târgoviștei are ocrotire de îngeri. Nu mai este om sfânt care să-l dezlege pe om de păcate. Îndemn la rugăciune pentru credință în oameni.

Iată-Mă cu prăznuire de sfinți deasupra grădinii cuvântului Meu. Stau pe nori de îngeri deasupra voastră și cu sfinții cerului, care Mi-au fost Mie scaun de domnie și așternut pe pământ. Stau gata să intru cuvânt în grădină. Și am intrat, fiilor străjeri. Amin. Intru de sus și cu cei de sus, ca să fie cerul cu pământul în sărbătoare pentru venirea Mea. Amin.

Și acum vă spun: pace vouă, căci cu voi grăiesc duhovnicește. Puțini de tot sunt cei cu care pot grăi duhovnicește, ca și acum două mii de ani, căci fiecare își caută ale sale, și

nu caută cu cele de sus. Iată, ca și atunci, nici azi nu am cu cine vorbi duhovnicește, căci omul se iubește pe sine, iar la om omul este iubire, nu Dumnezeu, și omul tâlcuiește Scripturile Mele după a lui nevoie, nu după dorința Mea, căci la om omul este iubire, nu Dumnezeu. Nu pot vorbi decât pământește cu omul, așa cum vorbeam cu cei ce Mă ispитеau cu cuvinte din Scripturi. N-aveam cum să vorbesc cu cei ce Mă ispитеau decât pământește, căci erau pământești și trupești, fiindcă ce este născut din trup, trup este.

I-am spus lui Nicodim, care era iudeu de frunte, i-am spus: «*Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți de sus”. Vântul suflă unde vrea, și tu auzi vuietul lui, dar nu știi de unde vine și nici unde se duce. Astfel este cu oricine este născut din Duhul*». Și i-am mai zis: «*Noi ceea ce știm vorbim, și ce am văzut mărturisim, dar mărturia noastră nu o primiți. Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede să vă spun lucruri cerești? De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu*». Iată, ce este născut din carne, carne este, și ce este născut din duh, duh este.

Iată, copilași de la iesle, de ce grăiesc Eu azi cu voi despre Scriptura de atunci prin care s-a spus: «*Cine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu*». Dar unde să mai găsec Eu așa ceva? O, nu mai știe omul cine este iubirea, nu mai știe nimeni ce este cu adevărat nașterea de sus, nașterea din apă și din duh, ca să fie duh cel ce se naște. Cel ce era nedumerit despre nașterea de sus, Mi-a spus: «*Cum poate omul să se nască odată ce e bătrân? Oare, poate să intre a doua oară în pântecul maicii sale și să se nască iar?*». Acesta măcar M-a întrebat cum poate fi aceasta, și Eu i-am răspuns așa: «*Nimeni nu s-a suit în cer, fără numai Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer; și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică*». Iată, de aceea M-a trimis Tatăl în lume, dar lumea a iubit mai mult întunericul și nu M-a iubit pe Mine. Lumea nu știe ce este iubirea, și n-are cine să-i spună, dar îi spun Eu. Iubirea sunt Eu, căci scris este: «*Dumnezeu este iubire*», și «*cel ce păzește poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubește*». Amin.

Astăzi lucrez din cer, și nu Mă mai poate omul învinui după legea cea pentru trup, căci legea, pentru trup este. Astăzi vorbesc numai duhovnicește chiar și cu cei pământești, și le spun tuturor așa cum a spus apostolul, căci așa a spus: «*Cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul, dimpreună cu patimile și cu poftetele, și trăiesc în Duhul și umblă în Duhul*». Amin. Când omul Mă învinuiește pentru acest cuvânt cu care vin la voi, el se prinde singur sub judecata acestui cuvânt, căci păcătuiește, fiindcă numai cel ce păcătuiește în trupul său Mă poate găsi cu vină pentru cuvântul cu care Mă slăvesc la voi pentru tot omul care voiește să creadă în Mine și în venirea Mea la voi.

Amin, amin grăiesc tuturor: cel ce crede în venirea Mea, acela nu mai păcătuiește, și se lasă purtat de Duhul și de taina vieții veșnice. Omul însă este îndărătnic. Cel ce a citit Scripturile fără de pocăință, acela a luat din ele după cum i-a priit, căci ce este născut din carne, carne este. Eu însă nu mai grăiesc pentru nimeni pământește, căci vremea s-a scurtat și s-a sfârșit de tot, și nu mai este vreme să se folosească omul de lumea aceasta, căci este vremea venirii Mele, și pentru cei ce veghează ca să vin, și pentru cei ce veghează ca să nu vin.

Dar Eu vin, că este scris să vin, și va fi venirea Mea ca în zilele lui Noe când fiii potopului își dădeau unii altora trupurile spre desfrâu și spre petreceri, până în ziua când a intrat Noe în corabia salvării. Tot așa strigam și prin Noe, la fel ca și azi strigam pe tot omul, dar nimeni n-a crezut, până ce a venit potopul și i-a luat pe toți.

O, e grea jalea Mea și așteptarea Mea după om! Omul naște prunci pentru el, și îi duce la preot și îi botează, și apoi stă liniștit și se crede al lui Dumnezeu, el și pruncul lui, dar Duhul Meu nu este în om, căci omul este numai trup, numai carne, și pe dinăuntru, și pe dinafară, numai poftă trupească cu care voiește să aibă omul îndreptățire înaintea Mea și voiește să se măsoare cu Mine și să spună că este al Meu, dar Eu îi spun așa: Eu M-am răstignit, omule, iar tu te căsătorești și stai acoperit cu legea căsătoriei, care este pământească, nu cerească, fiindcă Eu celor ce Mă ispитеau pentru femeile lor, Eu le-am răspuns pământește, și am luat cuvântul omului cel întâi zidit, care s-a despărțit de Dumnezeu și s-a alipit cu femeia sa, și au căzut amândoi din cer, au căzut prin trup, au căzut pe pământ; dar le-am răspuns și altfel ispititorilor, și le-am zis: *«Sunteți rătăciți neînțelegând Scripturile, căci în împărăția cerurilor nu este însurat și măritat, și este viață fără de păcat, fără de moarte, viață de îngeri este»*.

Învățătura Mea lucra în chip minunat în fața celor ispititori pentru poftele lor. Le-am răspuns pământește celor ce voiau femeie, dar apoi am luat pruncii în brațe și le-am spus: *«Adevărat, adevărat vă spun că cine nu va fi ca pruncul nu va putea intra în cer»*. Așa lucram Eu cu cei ispititori, dar azi le spun tuturor, și din cer le spun că împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul omului care iubește pe Dumnezeu, și le spun că Eu am venit pe pământ din cer și am îmbrățișat răstignirea trupului, ca să-l deprind și pe om să semene cu Mine, cu Cel ce S-a coborât din cer; să-l deprind pe om să se nască de sus, să fie de sus pe pământ, să fie de la Dumnezeu născut, căci scris este: *«Celor câți Mă primesc crezând în numele Meu le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, căci Dumnezeu Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, ca să-i nască din Duhul pe oameni»*. O, nici până azi nu este înțeleasă această Scriptură, iar Eu pentru împlinirea ei am venit din cer și le-am spus celor ce cred în Mine: *«Ieșiți și vă osebiți dintre oameni și de ce este necurat nu vă mai atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, și voi umbla cu voi, și voi fi Dumnezeul vostru, și voi veți fi poporul Meu»*. Amin. Iată, aceasta înseamnă poporul Meu, poporul lui Dumnezeu, *«popor luat dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului»*, după cum scrie în Scripturi. Spun așa pentru ca să-l ajut pe cel ce voiește să priceapă, ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu și cu împărăția lui Dumnezeu în el.

Eu am venit din cer ca să-l învăț pe om lucrarea răstignirii, nu lucrarea căsătoriei, căci căsătoria este lege omenească, este lucrarea trupului, nu lucrarea Duhului. Ea nu este libertate cu Hristos; ea este legătură peste om, căci cei căsătoriți în care s-a trezit iubirea cea pentru cer au fost din cei ce în toată vremea s-au smuls din această legătură ca să-și răstignească pornirile trupului și să trăiască în Duhul și să umble în Duhul, după cum este așezarea pentru cei ce se dau Mie împărăție cerească pe pământ, scaun de domnie pentru Mine și așternut pentru cer. Iată, nu mai vorbesc pământește, căci vremea este aproape și Mi-e milă de cel ce voiește să învețe taina împărăției cerurilor cu omul și nu are de unde învăța. Vremea este aproape și este la ușă, și Eu vin, și omul nu știe

să trăiască pentru cer și pentru iubire. Atâția sfinți mucenici s-au dat pildă cu credința și cu iubirea lor, și omul n-a învățat iubirea lor. Ei, de iubirea cu care Mă doreau, se împotriveau până la sânge celor ce voiau să-i atragă la cele ale trupului, care sting statul Meu în om. Ei alegeau să-și dea sângele spre vărsare pentru iubirea lor de Dumnezeu decât să și-l dea spre păcătuire. Ei au fost semne pe cale din timp în timp, ca să arate oamenilor calea, dar oamenii au semne pe cei asemenea lor și poftelor lor, care se războiesc în trupurile lor ca să nu priceapă calea vieții.

Dumnezeu este iubire, dar cine este cel ce se face un trup cu Mine pentru ca să fie iubire ca și Mine? Cel ce se face un trup cu Mine, acela este cel ce se alipește de Mine cu iubirea lui, iar pe sine se biruiește. Unde să mai găsec Eu biserică de așa fel în om? S-a umplut pământul de locașuri de biserică și de mănăstiri, și nu este în ele cel ce Mă iubește. Se duce omul la mănăstire ca să se dea Mie, zice el, și nu trece mult și se strică mai rău decât înainte. Se vor da spre însurat și spre măritat călugări și călugărițe în care arde păcatul, căci orb pe orb nu se poate călăuzi, și nu mai este călăuză adevărată. Se va prăbuși tot ce a numit omul biserică, și se va zidi tot ce a numit Dumnezeu biserică. Se va împlini tot ce a mai rămas de împlinit din cuvintele cărții Mele prin care am profețit la voi, copii ai poporului sfânt. Nu mai este om căruia să-i poată rugăciunea, căci mort pe mort nu se poate învia. Nu mai este om care să-l poată dezlega pe cel păcătos de păcatele lui, căci cine nu este născut din Dumnezeu, acela săvârșește păcat și nu-l poate ajuta pe cel ce păcătuiește.

Nu vă mirați voi, copii duhovnicești, și să nu se mai mire nimeni pe pământ de ce v-am ales Eu pe voi și v-am pus deoparte ca să fiți curați cu trupul și cu sufletul și cu duhul. Iată, nu mai este pe pământ om răstignit, om sfânt, care să dezlege făptura omenească de păcate, care să scoale morții din mormintele lor cu numele Meu, care lucrează prin sfinți. V-am așezat pe voi slujitori cerești între cer și pământ, ca să lucrați cu Mine pentru neamul omenească, și v-am deprins să vă puneți nădejdea în Mine, nu în voi, căci scris este în Scripturi: *«Oricine și-a pus nădejdea în El se curățește pe sine, așa cum Acela curat este, că El S-a arătat ca să ridice păcatele lumii, și păcat în El nu este, și oricine rămâne în El nu păcătuiește, căci cine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate să păcătuiească, pentru că este născut din Dumnezeu»*. Amin. Iată, cine nu se curățește pe sine, așa cum curat sunt Eu, acela nu și-a pus nădejdea în Mine, și și-a pus-o în el, și și-a pus-o în omul care-l învață pe el, și de aceea cade de la Mine, ca unul care nu se curățește pe sine, căci cine cade, prin păcat cade, prin păcat ascuns în însuși trupul lui. V-am ales pe voi și v-am făcut unșii Mei, ca să iau din mânuțele voastre iubirea voastră pentru Mine, și iubirea voastră pentru neamul omenească. V-am ales pe voi ca să-Mi las învățătura Mea cea sfântă peste voi și să vorbesc duhovnicește peste pământ, ca să ia cel ce Mă caută și să-și găsească pacea întru Mine și să Mă ia de cale a lui și să se facă împărăție a Mea în care este viață de îngeri întru venirea Mea. V-am ales pe voi ca să mijlociți la Dumnezeu pentru iertarea celor ce vor fi iertați, și v-am învățat cum să cereți dezlegarea păcatelor făpturii de la Adam și până la voi, că mult sunt așteptați cei din urmă cu care Eu descui ușa venirii Mele cu sfinții. Și vă spun așa: ridicăți mânuțele la Mine și rânduți rugăciuni de iertare și de odihnă pentru arhiereul care a fost la Târgoviște, că n-are cine să se roage pentru el și ca să-l ajute. Cereți la Mine iertarea

lui deplină, că el n-a știut ce a făcut lovind în voi, și n-a știut că în Mine și nu în voi lovea. Cereți, fiilor unși, că necredința lui s-a scurs din el, și a înțeles pentru ce a suferit. Orice păcat e ușor față de păcatul cel făcut asupra lucrului Duhului Sfânt. Orice se iartă mai ușor, dar păcatul acesta nu se iartă, ci se ispășește, și așa se șterge. Faceți în poporul Meu cel pus deoparte toată rânduiala cea creștinească pentru așezarea lui între cei iertați, și îl voi trimite în casa lui ca să spună la toți să nu facă ce a făcut el cu voi, să nu se ridice ca și el să surpe lucrul Meu cu voi, că e lucru mântuitor, și Eu sunt Cel ce sunt la voi. El s-a curățit prin suferință și prin pocăință, căci suferința este înger, este cămașa curățirii, și l-am curățit cu forța, cu foc l-am curățit, fiilor.

Acest scaun și această cetate este scaun sfânt, este scaunul Meu, căci am cuvântul Meu lângă el, am râul vieții în care se spală, și vai celor ce ar da să se așeze pe el de la om citire! Nu e de joacă cu scaunul acesta, fiilor, căci el a fost dezlegat de Mine prin voi pentru Mine și pentru cel curat și sfânt, care crede în Mine și în lucrările Mele peste pământ. E mare lucrare de îngeri peste acest scaun, și Eu îl ocrotesc cu lucrare de îngeri, iar cine voiește să se zdrobească în el, Eu nu-l opresc, așa cum nu l-am oprit nici pe cel ce s-a încercat cu acest scaun zdrobindu-se în el, și iată ce cuvânt rostesc: cel ce crede în cuvântul cu care vin astăzi pe pământ și nu-și învârtosează inima la glasul cuvântului Meu, împlinind sfințenia Mea în el, acela este cel pe care îl voi striga pe nume ca să împlinească voia și lucrarea Mea peste pământ din mijlocul acestei cetăți de scaun, că Eu voiesc să pregătesc pe tot omul pentru scăpare, pentru bărcuța de salvare, care este sfințenia cea din om, Hristos strălucind în trupul, în sufletul și în duhul omului sfânt. Amin. Eu sunt cu mila după om, și îi voiesc scăparea. Acest scaun este foc, și vai celui ce este curajos jucându-se cu focul! Dar Eu sunt cu mila după om și îl ajut să se vindece și să vadă mântuirea Mea cu care vin să fac voia Tatălui Meu prin cei credincioși și curați. Rugați-vă Mie neîncetat pentru credința în cuvântul Meu peste oameni. Rugați-vă să vindec până și prin foc necredința și întunecimea care a ieșit înaintea venirii Mele însoțită de cupa fărâdelegii a tot pământul.

O, acesta este cuvântul iubirii, cuvântul strigării, cuvântul ocrotitor. Puneți-l peste voi, o, oamenilor! Luați-l și voi, cei ce stați în lucrare de biserică, și așezați-vă fecioare înțelepte, nu fecioare neînțelepte, care rămân afară. Scoateți minciuna de sub haina de călugărie, de sub haina de preoție, căci nu haina îl face pe om. Lăsați-vă spre înțelepciune, că iată, diavolul vă pârăște înaintea Mea ziua și noaptea, zicând că numai gura e de voi, gura și haina. Împodobiți adevărul, dar nu minciuna. O, treziți inimile voastre! Domnul vă strigă. Eu sunt Cel ce sunt, și voiesc să fie și omul, și e vremea să fie sfânt omul, că vin cu sfinții din cer pe pământ, vin cu cei odihniți prin nădejdea învierii. Amin. Dați trupurile voastre jertfă sfântă și scoateți-le de sub vină și de sub păcat, că voiesc să rostesc dezlegare de păcate peste toți cei ce se pregătesc pentru naștere de sus, iar cel ce se naște de sus, nu păcătuiește, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el. Iată Semănătorul și sămânța! Iubiți această milă, căci Dumnezeu este iubire. Să-L ia omul pe Dumnezeu în el, căci Dumnezeu este iubire, iar omul să facă tot așa, să se facă iubire pentru Dumnezeu, să-L iubească omul pe Dumnezeu. Amin, amin, amin. Să nu mai caute omul decât împărăția Mea cu el, că toate cele de trebuință pentru ea i le dau Eu omului. O, nu știe omul și nu vede omul ce bogății am Eu pregătite pentru el,

numai să Mă primească omul în casa lui, în viața lui, în inima lui, în calea lui. Să Mă lase omul să-i țin calea, ca să-l învăț calea cu Mine pe om.

Iată, îți țin calea, omule. Mă fac cuvânt în cer și cobor cu el la tine pe pământ, ca să-ți țin calea și ca să-ți arăt cum să mergi pe cale cu Mine. Nu vin să-ți fac rău, ci vin să-ți fac bine. Nu e nimeni să-ți mai facă bine, și de aceea M-am coborât în calea ta. Lasă-Mă să te ridic spre nestrăcaciune și să înving moartea în trupul tău și să fii viu. Oare, nu vrei să fii viu? Oare, vrei să fii mort? O, până când vrei așa? căci păcatul este moarte. Eu plâng pe urma ta și Mă aplec după tine ca să te scap de moarte mai înainte să vin cu slava zilei Mele celei mari, căci atunci vin pentru fiii mâniei, care n-au primit iubirea adevărului ca să fie vii. Dă-Mi-te Mie, omule fugar! căci am venit să-ți dau ție împărăția Mea, bogăția Mea. Amin, amin, amin.

O, fii ai oamenilor, nu faceți din Scripturile Mele rod păcătos. Eu am spus așa: *«Dumnezeu este iubire»*. Nu vă înșelați, ci folosiți pe Domnul cu împlinirea acestei Scripturi, nu pe voi. Nu faceți altceva în numele iubirii, în numele lui Dumnezeu. Faceți-L numai pe Dumnezeu unul peste altul. Lucrați numai tot ce înseamnă Dumnezeu în om, căci iubirea înseamnă Dumnezeu. Amin. Cel ce săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește, dar acum Eu Mă fac cuvânt în cer și cobor cu el pe pământ, ca să stric lucrurile diavolului. Grăiesc duhovnicește ca să-l trag pe om către Mine. Nu mai grăiesc deosebit cu voi, fiilor duhovnicești, și, iarăși, deosebit cu cei pământești, căci ispitirea cade și ea de pe picioare. O, de ar rămâne dorul de cer în locul duhului ispititor, care vine de la trup și de la pofta trupului, care se războiește în mădularele omului! O, de ar înțelege tot omul că am venit să-l ajut să se ridice deasupra neputințelor lui!

Lucrați cu putere ziua și noaptea cu Mine, fiilor copilași, căci v-am uns peste vremea venirii Mele ca să lucrați cu Mine Scriptura cea din urmă. Să învețe oamenii de la smochin pilda pe care o dă: când mlădița lui se face fragedă și odrăsește frunze, atunci vara este aproape. Voi sunteți mlădițe noi, mlădițe fragede, preoție curată și sfântă, ungere din cer peste vremea venirii Mele, căci vara este aproape, iar smochinul odrăsește frunze spre tămăduirea neamurilor, căci Eu așa am binevoit. Amin.

Iată, am făcut lucru nou și croiesc cu el cale în deșert, și în loc uscat izvoare de apă, după cum au rostit proorocii Duhului Sfânt, care au zis: *«În poporul Meu vor fi numai drepti, lucrul mâinilor Mele, făcut spre slava Mea, vlăstar pe care l-am sădit Eu. Eu, Domnul, am grăit, și la timpul lor voi lucra repede, așa cum a fost proorocia»*. Amin. Și am și lucrat, căci așa am binevoit. Amin.

Fiilor de la iesle, deschideți gurița celor însetați și turnați-le apă în gurițe ca să bea și ca să nu mai înseteze după apă. Dați pe Dumnezeu milostenie la cei săraci de Dumnezeu. Dați pe Duhul Sfânt mângâiere la cei curați cu inima și cu iubirea. Dați veste peste pământ că vine Domnul și S-a apropiat Domnul. Eu sunt cu cei ce vin întru întâmpinarea Mea, ca să învăț calea venirii Mele pe toți cei ce se trezesc pentru ziua Mea cea mare. Cuvântul Meu luminează pe tot omul, numai să Mă primească omul, numai să Mă cunoască omul, numai să-Mi deschidă când bat. Și voiesc să Mi se deschidă, ca să nu vin pe neștire când voi veni venind. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 1999

Sărbătoarea sfântului Dimitrie Basarabov

Fiii lui Dumnezeu se fac biserică vie și piatră de temelie a veacului ceresc pe pământ. Oamenii răstălmăcesc Scripturile și se poticnesc.

Să știți, măi fiilor, că Eu, Domnul, vă port mare grijă. Sunt mereu cu mila și cu grija peste voi. Vă mângâi mereu cu cuvântul Meu și cu împlinirile lui. Vă mângâie și sfinții, că mult așteaptă ei pe cei mai mici care umblă cu Mine mărturisindu-Mă așa cum M-au mărturisit ei prin viața Mea din ei, și prin cuvântul mărturisirii lor.

Să știți, fiilor, că Eu, Domnul, vă ajut mereu să fiți bineplăcuții Mei, și de aceea vă însoțesc cu cuvântul Meu, și pentru voi îi însoțesc cu el pe toți cei care au crezut în Mine prin cuvântul Meu, care este cu voi. Eu sunt piatra cea din capul unghiului, căci așa M-a pus pe Mine Tatăl după ce ziditorii n-au voit să Mă ia în seamă atunci când am venit să împlinesc Scriptura care Mă vestise că voi veni să împlinesc voia Tatălui Meu pentru răscumpărarea omului. Dar de ce vă spun Eu aceasta? Iată de ce vă spun: voi sunteți pietre de temelie pentru veacul cel ceresc pe pământ, căci v-am ales dintre oameni ca să fiți ai Mei și ca să-Mi fac lucrarea Mea cu voi și ca să fiți lângă Mine în capul unghiului, să fiți lângă Cel ce lucrează cu voi, și iată, voi sunteți piatra cea neluată în seamă de ziditori, așa cum și Eu am fost, căci am zis: «*M-au urât pe Mine, vă vor urî și pe voi*», dar lucrarea Mea cu voi se va adevăra și toți o vor pricepe și la toți se va descoperi, fiindcă Eu sunt, și nu voi. Lucrarea Mea cu voi îi va ajunge pe toți cei care și-au făcut adăpost din minciună și ascunzătoare din înșelăciune, căci Eu, Domnul, voi trece peste tot și voi face lumină, și cu voi voi face, până va fi pricepută venirea Mea la voi, căci scris este în Scripturi: «*Pus-am în Sion o piatră, piatră de încercare, piatra din capul unghiului, cea de mare preț, bine pusă în temelie. Cel ce se va bizui pe ea nu se va clătina. Și voi face judecata dreptar, și dreptatea o voi face cumpănă, și grindina va lua la vale adăpostul minciunii, și potop de ape va da peste ascunzătoarea înșelăciunii, până ce se va pricepe descoperirea*». Atunci voi, cei neluați acum în seamă de ziditori, veți fi căutați ca aurul de mare preț, și fericiți vor fi cei ce s-au bizuit pe lucrarea Mea care este cu voi, căci aceia nu se vor clătina. Amin.

Învățați-i pe toți cei ce se bizuie pe Mine să nu privească înapoi, căci pilda femeii lui Lot este de ajuns pentru cei ce vor să Mă urmeze, fiindcă Eu așa am spus: «*Cine nu va lăsa pentru Mine tată și mamă, rude și copii, țarini și ranguri, nu vor putea fi ucenicii Mei, nu vor putea veni după Mine*». Omul nou trebuie să stea în pământ nou, căci lui Avraam așa i-am spus când l-am chemat să-Mi las peste el făgăduințele, și așa i-am spus: «*Leși din pământul tău și din neamul tău și din casa tatălui tău și vino în pământul pe care ți-l voi da Eu*». Învățați-i pe toți cei care se bizuie pe Mine să lucreze lucrare de îngeri înaintea Mea, căci îngerii păzitori ai celor ce Mă iubesc văd pururi fața Mea în ceruri, aducând lor de la Mine bogăția harului Meu gătit pentru cei bineplăcuți Mie. Cei ce se dau deoparte ca să fie pentru Mine, aceia Îmi sunt Mie biserică vie și pietre de mărturie împotriva fiilor veacului acesta, căci Eu așa am spus prin Scripturi: «*Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, iar cei ce se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită, căci nici să moară nu mai pot, și sunt la fel cu îngerii, și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai*

învierii», așa cum Eu am rostit prin Scripturi această făgăduință pentru cei ce ies din mijlocul oamenilor, osebindu-se pentru Mine. Și vor fi lângă Mine, iar Eu sunt piatra cea din capul unghiului. Amin.

Cuvântul Meu cu voi îi prinde sub el pe toți cei care vor să-l pună pe el la întuneric, răstălmăcind Scripturile spre a lor pierzare, căci scris este: «*Oricine va cădea pe această piatră, va fi sfărâmat, iar pe cine va cădea ea, îl va zdrobi*». Iată, și Scripturile sunt piatră de poticnire, căci mulți le răstălmăcesc spre a lor nevoie, spre a lor pierzare, iar cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii, aceia iau din ele viața Mea, și o pun peste ei, și își întăresc lângă ei pe îngerul păzitor, bucurându-l de fața Domnului. Amin.

Să știți, măi fiilor, că Eu sunt acoperământul vostru, și vă acopăr și vă prețuiesc ca pe vasele de mare preț, ca să Mă deșert în voi și să fac din voi pâraie vie pentru slava Mea peste pământ. Să știți, copilași, că sfinții vă iubesc ca și Mine, căci ei sunt voia Mea, iar îngerii voștri taie mereu văzduhul și se bucură de fața Mea, iar voi, întăriți pentru voi lucrarea lor și a sfinților Mei, ca să fiți cu cerul în toată clipa, fiilor. Pe pământ e numai rău, numai groază, dar Eu, cu sfinții Mei, Mă rotesc deasupra voastră, căci scris este: «*Ca păsările care se rotesc deasupra cuibului, așa Domnul Savaot va ocroti Ierusalimul, îl va acoperi, îl va apăra, îl va cruța și îl va salva*». Așa voi lucra Eu pentru voi, că Eu nu-Mi iau înapoi cuvintele, ci le împlinesc. Amin. Toate mâinile vinovate vor urî lucrul lor, și vor da să fugă din fața sabiei căpeteniile, căci nu sabia omenească îi va amenința, ci ei vor fugi de sub steag, căci vatra Mea și cuptorul Meu vor topi calea fărâdelegii, și Domnul va striga din Sion peste pământ.

Să știți, fiilor, că Eu, Domnul, sunt mereu cu grija după voi, căci v-am pus deoparte pentru Mine, ca să am grijă de voi, că pe pământ e numai groază, numai întuneric. Cei ce Mă iubesc ca și voi, să învețe să stea cu Mine, și Eu îi voi ocroti pe ei. Cei ce Mă iubesc, să se smulgă din spini și din scaieți, chiar dacă le-ar rămâne carnea. Nu-i nimic. Eu îi vindec. Este scris că dușmanii sufletului omului sunt casnicii omului, dar cei ce Mă iubesc, să se smulgă din spini, chiar dacă li se va rupe carnea, căci Eu îi vindec dându-Mă lor pentru vindecare. Acum împart cu voi duhul bucuriei Mele, că am grăit între voi vreme de trei zile la rând, lăsându-Mi slava Mea peste voi. Să ia din slava Mea cu voi, să ia cei ce Mă caută și să le fie pentru înviere deplină. Amin. Eu, Domnul, grăiesc mereu din Scripturi, fiindcă mulți fac din iubirea Mea din ele tot ce vor ei să-și facă, dar Eu vin și îi mustru, că nu Eu sunt Cel ce-i mustru, ci Scripturile, cu toată întregimea lor cea duhovnicească.

Să știți, fiilor, că Eu, Domnul, suflu peste voi duhul înțelepciunii sfinte, ca să rușinez prin voi pe cei ce stau sub steagurile lor, iar voi veți fi căutați de peste tot pentru înțelepciunea Mea care se face cuvânt peste voi, și de la voi vor curge pâraie răcoritoare și înviitoare pentru cei ce vor apuca pe calea cea cu slavă, calea venirii Fiului lui Dumnezeu, Care vine venind și așezând împărăția cerurilor pe pământ întru taina cea din Scripturi a cerului nou și a pământului nou, întru care vor dăinui cei drepti, lucrul mâinilor Mele, făcut spre slava Mea, vlăstar sădit de Mine, după cum Eu binevoiesc. Amin, amin, amin.

27 octombrie/9 noiembrie 1999

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Pacea dintre om și Dumnezeu este lepădarea de sine. Lucrul minții sfinte este înger din cer. Puterea vindecătoare prin post și rugăciune.

Mă rotesc cu alai ceresc deasupra grădinii cu-vântului Meu. Bat și Mi se deschide. Deschi-deți, fiilor străjeri! Sunt Domnul. Amin, amin, amin. Sunt cu sărbătoare cerească deasupra voastră; voi de pe pământ, și Noi din cer, bucurându-ne unii pe alții. Amin.

Duhul Domnului, duhurile sfinților, duhurile îngerilor stau coronițe, coronițe deasupra ieslei Mele de la voi. Căpeteniile îngerilor încununează petrecerea Mea cu voi, căci sunt serbați îngerii în sărbătoare de biserică pe pământ și în cer. O, fiilor de la iesle, când cei din cer sunt pomeniți pe pământ, ei vin cununi, cununi, în chip nevăzut, și aduc apoi mărturie la cer. Dar cea mai mare bucurie pentru cei din cer este atunci când cei care-i mărturisesc pe ei pe pământ, trăiesc cu umilință legile cerului între cer și pământ, purtând grijă de venirea Mea în toată vremea. Amin.

Omul se naște din om, și dacă se naște, el ar trebui toată viața cea din trup să se sârguiască numai pentru viața cea veșnică, fiindcă împărăția cerurilor se capătă cu stăruință de cei ce se silesc pentru ea, după cum am spus Eu prin Scripturi.

Mă pornesc mereu cu învățătură peste pământ pentru tot omul, că dacă Mi-am făcut această cărare pe care vin mereu să-Mi pregătesc venirea, las învățătură, las mereu îndemn să se apropie omul de cele ce sunt veșnice, căci vremea e pe sfârșite, că e vremelnică. Eu pe voi v-am învățat și vă învăț mereu, fiilor, căci acesta este lucrul Meu. Nu M-am dus la cer ca să stau fără lucru, ci M-am dus ca să vin și să lucrez și să vă învăț toate, căci voi Mă primiți, și de aceea vorbesc cu voi pe pământ și vă învăț să lucrați cu drag lucrarea cerului în voi, ca să se desăvârșească lucrurile Domnului în voi pe pământ, căci Eu vin curând și am nevoie de sfinți pe pământ, fiilor. Vă învăț mereu să nu greșiți și să fiți credincioși cuvintelor Mele împlinindu-le. Vă învăț ca să se audă învățătura Mea și să ia omul care nu are de unde să ia ca să fie viu. Chiar dacă v-am învățat, vă învăț iar și iar, că vreau să trezesc în mulți dragostea de Dumnezeu, fiilor, și pocăința cea cu rod și umilință fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu. O, dacă ar vrea omul să creadă că umilința e dulce și e mângâiere pentru suflet, ar da de la el duhul înălțării de sine și s-ar pleca spre umilință și ar afla pacea, pacea dintre om și Dumnezeu.

O, ceea ce la oameni este înalt, urâciune este înaintea lui Dumnezeu. Eu fariseilor care erau iubitori de sine și de arginți așa le-am zis: *«Voi sunteți cei ce vă faceți pe voi drepti înaintea oamenilor, dar Dumnezeu cunoaște inimile voastre, căci ceea ce la oameni este înalt și în frunte, urâciune este înaintea lui Dumnezeu»*, și le-am mai zis: *«Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci se binevestește împărăția lui Dumnezeu, și fiecare se silește spre ea»*. Legea și proorocii au vestit venirea împărăției lui Dumnezeu, iar Eu, învățându-i pe ucenicii Mei, le spuneam: *«Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii. N-am venit să stric, ci să împlinesc»*, și le spuneam lor: *«Voi sunteți sarea pământului; voi sunteți lumina lumii»*. Tot așa vă spun și vouă, celor de la sfârșit ucenici ai Mei, căci ucenic Mie este cel ce face ceea ce Eu îi spun să facă. Amin. Și vă spun: umpleți-vă tot mai deplin de grija cea pentru venirea Mea, că Eu vă spun aceasta. Amin.

Să ia învățătură cel ce crede în venirea Mea la voi și să se plece spre umilință și spre pocăință, căci cei care sunt

acum sfinții cerului, dacă făceau vreun păcat pe pământ, plângeau și se jeleau de se topea carnea de pe ei cum se topește lumânarea, iar pocăința și umilința le lumina calea lor spre Mine. Dar azi moare omul în păcate și n-are cine se îngriji de el, și plâng îngerii, rușinați de faptele omului.

Nu mai știe omul care merge la biserică, nu mai știe ce este cu adevărat postul și rugăciunea, lucrarea omului cu Dumnezeu, lucrarea omului împotriva diavolului și a trupului, care pofteste împotriva duhului. Dar pe voi vă învăț mereu, ca să ia și omul învățătură; iar și iar vă învăț, ca să se audă povața Mea cea pentru creștin. Rugați-vă cu post, așa cum i-am învățat și pe ucenicii Mei cei de atunci. Rugați-vă cum v-am învățat, ca să se desăvârșească lucrurile Mele prin voi. Nu vă așezați să mâncați, în zilele când mâncați, nu mâncați până la ora zece din zi, căci voi sunteți creștini, și trebuie să trăiți ca cei din cer. Amin. Vindecarea trupurilor se face prin iubire de Dumnezeu, adică prin post, prin rugăciune, prin umilință și prin pocăință, căci trupul, cum îl învățați, așa vă cere. Nu vă temeți de post. Temeți-vă de mâncare, și mâncați cu umilință, căci voi sunteți creștini. Amin. Iar în zilele peste care este scris post, postiți așa cum v-am învățat, ca să fiți sănătoși cu duhul, cu sufletul și cu trupul, și să se desăvârșească lucrurile Mele peste pământ, căci voi sunteți creștini. Uitați-vă în învățătura Mea cu care stau de peste patruzeci de ani în mijlocul celor ce cred. Uitați-vă în cuvântul Meu, că e cuvântul dragostei peste cei ce aleg viața cea veșnică cu Mine, că nu e păcat să nu postești, ci e păcat să nu împlinești cuvântul lui Dumnezeu în care nu numai postul este cuprins. „Dar pentru ce se postește?“, zic unii. Iată pentru ce: se postește pentru sănătate, pentru cumințenie, pentru umilință, pentru dragoste de Dumnezeu și pentru desăvârșirea lucrurilor lui Dumnezeu, care vin spre arătare prin post, prin pregătire sufletească și trupească, fiindcă trupul este pentru Domnul, după cum scrie în Scripturi. Când omul își iubește propriul său trup, el nu poate să-L iubească pe Dumnezeu, căci nu poate omul să slujească doi stăpâni odată. Eu așa am zis: *«Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni, fiindcă sau pe unul va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va ține și pe celălalt îl va disprețui»*. Nu omul a fost făcut pentru sâmbătă, ci sâmbăta pentru om. Nu omul a fost făcut pentru mâncare sau pentru post, ci mâncarea și postul au fost făcute pentru om. Iar cel ce aude, să și înțeleagă. Amin.

Vă învăț mereu să nu greșiți și să fiți credincioși cuvintelor Mele împlinindu-le, fiilor. Vă învăț ca să se audă învățătura Mea, căci dragostea de Dumnezeu acoperă toate neputințele omului, toate cusururile omului, numai să vrea omul cu Mine.

Vor cădea mulțimi și iar mulțimi sub lucrarea minciunii care dă să se facă trup și să vină înaintea Mea și să vină în numele Meu, dar Eu spun așa: cel ce vrea să vină înaintea Mea, să facă ce am făcut Eu dacă voiește să vină în numele Meu. Să se răstignească și să moară pe cruce, și să învieze, și să se înalțe la Tatăl, și așa să vină. Dar el vine ca el, nu ca Mine; vine pentru cei ce n-au primit iubirea adevărului, vine să cadă aceștia sub lucrarea minciunii, care dă să se facă trup și să nimească pe fiii minciunii, dar voi, fiilor, îngrijiți-vă pentru venirea Mea, că Eu vă spun aceasta. Dați îngerășilor de lucru, că duhurile lor stau ciorchini pe lângă voi, căci zilele sunt grele, iar voi, vestiți venirea Mea la voi așteptându-Mă să vin să vă izbăvesc. Amin.

E zi de slavă, fiilor, căci alături de serbarea îngerășilor și ale căpeteniilor lor serbăm crucea care M-a vestit pe Mine

cu voi, crucea care a vestit nașterea cuvântului Meu la voi așa cum steaua a vestit locul nașterii trupului Meu în Betleem. Serbăm ridicarea semnului biruinței pe acest vârf după ce voi ați ridicat această piatră, la porunca Mea, acum opt ani, fiilor. S-a ridicat crucea la război cu cei ce se întrebau despre voi, cu cei care se porniseră spre voi așa cum s-a pornit spre Mine Irod după ce M-am născut. Se luptau oamenii cu voi pentru lucrul Meu de la voi, vestit prin cruce, dar îngerii din cer veneau mereu și înconjurau ieslea Mea de la voi, și pe voi, și așa vin și azi; iar la poartă șade îngerul Domnului, șade cu putere, așa cum șade în calea spre Eden heruvim cu sabie de flacăra, ca să păzească drumul spre pomul vieții. E zi de slavă, de îndoită și de întreită slavă, zi de mărturie cu putere, căci Eu am biruit prin voi pe cei necredincioși, și M-am mărturisit în lung și în lat cu lucrul cuvântului Meu peste pământ de atunci și până acum. Mai-marii cetelor îngerești, dimpreună cu toate duhurile îngerilor, stau coroane, coroane deasupra voastră, biruitori pentru Mine și pentru voi, îngrijindu-se pentru venirea Mea la voi, căci ei aud cele ce Eu vestesc peste voi vestindu-Mi venirea.

Întăriți de la voi spre Mine lucrarea îngerilor. Dați drumul îngerilor să zboare spre cer, căci îngerii, fără de lucru ceresc sunt triști, sunt rușinați și nu văd fața Domnului, și nu pot zbura bucurându-se. Lucrați lucrarea cerului în voi cu umilință, ca să fiți tari de îngeri, fiilor, și ca să puteți cu putere în vremea aceasta grea, și să poată îngerii pentru voi prin lucrarea voastră pentru Dumnezeu, că iată ce vă spun: de la facerea omului și până la voi, toți cei care au lucrat poruncile Mele umilindu-se înaintea Mea, au fost slujiți de suite de îngeri și au biruit pentru Mine. Dați loc îngerilor peste voi. Fiți mereu curați înăuntru și în afara și în jurul vostru, ca să aveți de jur împrejur lucrul îngerilor slujindu-vă în lucrarea voastră pentru venirea Mea. Îngerii sunt cerești. La fel și voi să fiți, și în toată vremea să fiți, aciuându-vă lângă Mine, că e nor gros de duhuri rele, care se nasc din oameni pentru lucrarea întunericului, care se vrea stăpână peste tot, așezându-se împotriva Mea. E vremea să nu uitați nici o clipă de statul Meu cu voi. E vremea să nu vă pierdeți vremea, ci s-o răscumpărați pentru viața cea veșnică, fiindcă Eu așa am spus: *«Cel ce va da să-și câștige viața sa, acela și-o va pierde, iar cel ce și-o va pierde pentru viața Mea, acela și-o va dobândi, și altfel nu va fi»*. Amin, amin zic vouă: uitați-vă mereu peste lucrarea voastră cu Mine, și unul peste altul uitați-vă, făcându-vă rost de mult untdelemn, ca să aveți lumină multă, că Eu vin când nimeni nu se așteaptă să vin, vin ca furul, și fericiți veți fi voi să vă găsească gata pentru Mine în toată vremea. Amin. Îngerii întunericului suflă de peste tot în lumina Mea din om, și vai celui ce va rămâne descoperit, adică fără pază de îngeri! Și iată ce vă învăț, ca să ia tot omul din mâna voastră învățătura Mea și să facă din ea armură tare peste el, că războiul cel nevăzut a umplut văzduhul de venin și seceră omul de pe picioare. Iată ce vă învăț: lucrul minții voastre să fie înger din cer peste voi, înger neadormit, înger tare și nebiruit de rău, că e vreme cu luptă ori pentru viață, ori pentru moarte. Supuneți-vă deplin învățaturii cuvântului Meu care lucrează peste voi și primiți-vă unul pe altul în numele Meu, căci cei ce se iubesc în numele Meu, aceia se primesc unul pe altul pentru desăvârșirea lucrurilor Mele prin voi.

Iată, fericesc pe cei ce au ascultat la timp de cuvântul Meu cel pregătitor de veac nou, de trup nou, de duh nou, căci cei care vor fi sunt cei care iau de la Mine în ei legea cea din rai pe care am pus-o Eu peste om; legea veșniciei, fiilor, căci

Eu le-am făcut bine pe toate, dar le-a stricat omul, împotriva vieții lui cu Mine. Dar am venit din nou, ca să le așez la locul lor pe toate, iar dacă Evanghelia venirii Mele mai este acoperită, este acoperită pentru fiii pierzării, în care dumnezeul veacului acesta a orbit mințile necredincioșilor ca să nu le strălucească lumina Evangheliei lui Hristos, Cel ce este chipul lui Dumnezeu. Dar voi supuneți-vă deplin cuvântului vieții, căci Eu sunt cu voi și vă învăț, și pe mulți învăț prin voi, numai să vrea omul să trăiască, numai să vrea omul să iubească pe Dumnezeu. Iată că vă dau înțelepciune din cer, ca să ia și cei ce vor viața, iar Eu Mă voi uita și voi vedea dacă au luat, dacă s-au supus deplin, căci cel ce se supune deplin, are cu el lucrarea îngerilor pentru viața cea veșnică. Cel ce se supune deplin, este cel umilit înaintea Mea, iar cel umilit este cel ce se supune deplin. Mihail arhanghelul a fost supus deplin și n-a ieșit din frica de Dumnezeu și a luat aminte numai la Dumnezeu. Așa și voi, fiți cu frică și cu luare-aminte la tot cuvântul Meu, că e cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin. Primiți-vă unii pe alții cu cuvântul Meu cel pregătitor de veac nou, dar iubiți-vă unii pe alții ca să vă primiți. Lucrați între voi ca între îngeri, căci viața îngerească v-am dat să aduceți înaintea Mea. Să cunoască această măsură toți cei care vor să se alipească cu voi, și așa să vină spre voi, și așa să ia de la voi, căci voi nu aveți voie să dați decât viață îngerească peste om prin învățătura cu care Eu vă acopăr. Așa este scris în Scripturi cuvântul Meu: *«Cei ce se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nu mai pot să moară, căci sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii»*. Amin. Aceasta este pecetea cu care Eu îi însemnez pe cei ce se lasă născuți la glasul cuvântului Meu, care vine la voi pentru nașterea din nou a lumii. Acesta este năvodul pe care Eu, Domnul, îl arunc în lume, și când îl trag la țarm, aleg din el tot ce este mare și deplin, iar ce este mic arunc înapoi.

Mulți sunt cei ce dau să se îmbete din vraja cuvântului Meu care cheamă la viață, dar cuvântul Meu este adevărul, care va rămâne în veac, dimpreună cu cei ce-l împlinesc. Amin. Farmecul Duhului Sfânt este deplin atunci când Eu, Domnul, pot să dobândesc în om chipul omului cel întâi zidit, omul zidit pentru veșnicie, om după chipul și asemănarea Mea. Amin, amin zic tuturor celor ce aud pe Domnul prin acest cuvânt: oricine și-a pus nădejdea în Domnul se curățește pe sine, așa cum Domnul curat este. Amin, amin zic celor ce Mă iubesc, căci ei acum sunt fii ai lui Dumnezeu, iar atunci când Eu Mă voi arăta, fi-vor asemenea Mie, fiindcă Mă vor vedea precum sunt. Amin.

Duhurile îngerilor rostesc prin cuvântul Meu și zic: *„Bucurați-vă, voi, copii ai lui Hristos, că El vine cu împărăția Sa peste voi. Prindeți curaj, că se apropie izbăvirea voastră.*

Bucurați-vă și voi, cei ce nu trăiți viața cu Domnul, căci Hristosul Tatălui vă cheamă să trăiți viața Lui, bucurându-vă cu El pentru pregătirea cea deplină a venirii Lui.

Iar voi, cei de la ieslea Domnului, lucrați deplin, căci îngerii din ceruri au poruncă de la Tatăl, de la Fiul și de la Duhul Sfânt să vă slujească ziua și noaptea în lucrul Domnului, care este cu voi pentru venirea Sa cu îngerii și cu sfinții, precum este scris în Scripturi. Bucurați-vă trudind și zidind la taina veacului cel nou la care noi, îngerii din ceruri, privim cu frică, lucrând lângă voi lucrul Domnului, care este cu voi întru taina cea de nepătruns a venirii Sale cu sfinții și cu îngerii lui Dumnezeu, taina Ierusalimului nou, taina împă-

răției lui Dumnezeu pentru cei ce se silesc spre ea". Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1999

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Om trebuie să se dea Domnului încă din pruncie sau să se facă prunc, om fără de păcat. Taina bisericii este Dumnezeu în om. Maica Domnului îl învață pe om cum să fie copil al lui Hristos. Mărturisire de dincolo de lume: arhiepiscopul Vasile Târgovișteanul.

Vine Domnul întru ale Sale, și Se vestește pe Sine când vine. Amin. Vin la voi, copii ai venirii Mele, iar voi primiți-Mă și faceți-Mi primirea, că e sărbătoare în cer și pe pământ pentru sfinți și pentru credincioși. Vin la voi, că aici este împărăția Mea, fiindcă Eu împărățesc peste voi și peste grădinița aceasta. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara. Ea s-a dat Mie locaș din pruncie, și s-a pregătit să-Mi fie biserică, și Mi-a fost, și Mi-a pregătit venirea Mea cea de acum două mii de ani, așa cum Verginica, cea prin care v-am ales pe voi, Mi-a pregătit venirea Mea cea de la sfârșit, așa cum și voi Îmi gătiți acum venirea ca să vin, fiilor. Faceți-Mi primirea, și hai să lucrăm și să așezăm prin cuvânt facere nouă, mereu nouă peste Israel cel din români, poporul Meu de azi, și peste oricine va crede și se va boteza în apa râului vieții, care curge din cer și trece prin această grădină, ca să se împartă apoi, și să ude pământul, și să crească pe el om nou, om după chipul și asemănarea Mea.

Am dat omului ca tipar pe Dumnezeu, căci am venit Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat prin Fecioară, mama care M-a născut prunc în Betleem acum două mii de ani. Am dat omului ca tipar pe mama Mea Fecioara, ca să se dea omul Mie din pruncie și să-Mi fie biserică și să-Mi fie venire. Să vină omul încă din pruncie la Dumnezeu, ca să vină Dumnezeu la om, căci scris este: «*Cel ce crede în Mine, voi veni la el, și voi face casă la el, și voi cina cu el, și Mă voi arăta lui*». Amin.

Fiilor, este, oare, scris acest cuvânt ieșit din gura Mea acum două mii de ani? Este, tată. Vă zic așa că vă sunt Părinte, că v-am născut din cuvântul Duhului Sfânt ca să-Mi fiți fii și să vă zic fii, după cum vedeți că vorbesc cu voi. Căutați și voi și vedeți în cartea proorociilor, că scrie așa: «*Poporul care locuia în întuneric va vedea lumină mare, căci prunc S-a născut nouă, Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire o poartă pe umerii Lui. Și se cheamă numele Lui inger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu preaputernic, Stăpân al păcii, Părinte al veacului ce va să fie*». Amin. Iată, am făcut din voi fiii veacului nou, iar Eu vă sunt Părinte și vă zic fii, fiilor. Știe, oare, omul credincios de pe pământ ce înseamnă să fie fiu al Meu pe pământ? Știe omul, oare, ce înseamnă să fie fiu al Meu în veacul ce va să fie? Acum două mii de ani Eu Însumi am venit Om între oameni și am dat omului învățătură, și omul trebuie să știe. Trebuie, dar nu vrea. Nu vrea omul să audă nici ce am spus atunci, nici ce spun acum. Este, oare, scris în Scripturi despre lucrarea cuvântului Meu de azi? Este, fiilor. Eu Însumi am spus că voi veni după ce Mă voi înălța la Tatăl și voi învăța de toate pe om, că iar și iar spun: nu M-am dus în cer ca să stau fără lucru, ci M-am dus ca să vin pe cărarea celor credincioși și să fiu lumină, precum sunt. Dacă am grăit mereu peste poporul Israel în vremea Mea cu el, dacă atunci Moise și cei de după el au scris toate cuvintele Mele ca

să fie ele, și iată, sunt, că Eu grăiesc din ele, oare acum să stau în cer fără să lucrez, fără să grăiesc cuvântul Meu peste om? O, nu se poate așa ceva, căci Eu am spus celor uniți cu Mine: «*Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului*». O, nu mai are omul timp să știe cuvintele Mele cele de atunci și cele de acum și nu se face Mie biserică omul, și de aceea am pus Eu întrebare și am zis: știe, oare, omul credincios de pe pământ ce înseamnă să fie fiu al Meu pe pământ? și știe el, oare, ce înseamnă să fie fiu al Meu în veacul ce va să fie? Eu sunt Părinte al veacului ce va să fie și al fiilor veșniciei. Duhul Tatălui Meu Savaot a grăit prin prooroci aceasta, și așa M-a numit: Părinte al veacului ce va să fie, iar Tatăl Meu este în Mine din veac și până în veac.

Eu Îi sunt Tatălui biserică, și Tatăl Îmi este Mie biserică. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine. Amin. Taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai știe omul care crede în Dumnezeu. O, nu-i de ajuns să știe omul că este Dumnezeu. Aceasta o știe și cel ce zice că nu este Dumnezeu, că nu crede în Dumnezeu. Taina de biserică a lui Dumnezeu, aceasta este: Eu în om, și omul în Mine, așa precum l-am făcut Eu pe om ca să fie atunci când am luat cu mâna lut și l-am lucrat pe omul cel întâi zidit, ca să pun în el apoi suflet viu, și Duhul Meu apoi, ca să am biserică și să stau în ea, și să Mă odihnesc în ea după facerea a toate câte le-am făcut, căci mai întâi am făcut lumina și cerul și pământul și toate câte sunt sus în cer și jos pe pământ și sub pământ și în ape, și apoi l-am făcut pe om, apoi Mi-am zidit biserică, loc de odihnă Mi-am zidit după ce pe toate le-am făcut numai cu cuvântul. Am făcut om ca să Mă odihnesc în el, și l-am numit ziua Mea de odihnă, dar n-a trecut mult, și M-a cuprins tristețea și neodihna, și atunci am strigat pe om și am zis: «*Unde ești?*», iar el Mi-a răspuns: «*Te-am auzit umblând, Doamne, și m-am ascuns de fața Ta printre pomi, căci m-am temut, fiindcă sunt gol*». O, așa a făcut omul. A luat din roadele înțelepciunii și a mâncat și i s-au deschis ochii lui, și în loc să se vadă înțelept, s-a văzut gol și a dat să-și acopere goliciunea cu frunze de smochin. De atunci omul caută și iar caută, că are înțelepciune; caută cu sudoare și nu mai sfârșește, căci înțelepciunea nu are sfârșit. De atunci Eu, Domnul, Mi-am pierdut odihna și caut ca și omul, caut mereu și îl strig pe om și zic: unde ești? Unde ești, făptura Mea? Unde ești, de nu te gădesc? O, așa a făcut omul pe care l-am zidit să-Mi fie Mie biserică și zi de odihnă după facerea a toate câte le-am făcut, și de atunci mereu îl caut.

O, fiilor cu care-Mi aștern cuvântul Meu de azi peste pământ, am grăit aceasta cu voi ca să se audă în lung și în lat că taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai știe omul, n-o mai poartă omul, căci taina de biserică, aceasta este: Eu în om, și omul în Mine, așa precum Tatăl este întru Mine, și Eu întru Tatăl.

Acum două mii de ani am făcut lucrarea venirii Mele prin Fecioară născut prunc, ca să cresc Dumnezeu tare și să fiu Părinte al veacului ce va să fie. Am făcut biserică din pân-tecele Fecioarei, iar Tatăl a fost cu Mine, și am ieșit spre oameni apoi, și M-am vestit Dumnezeu din Dumnezeu, și M-am dovedit ce sunt. Tot așa voi lucra și azi, și voi fi Dumnezeu preaputernic, împlinindu-Mi tot cuvântul cu care vin la voi vestindu-Mi lucrările Mele, căci din mama Mea Fecioara am ieșit prunc, iar din Verginica am ieșit cuvânt spre sfârșit, și din acest cuvânt v-am dobândit pe voi, și vă am ai Mei, și Îmi împart cu voi glasul peste pământ, căci Eu pot tot ce voiesc Eu.

Faceți-Mi mereu primirea, fiilor, ca să pot tot ce este scris să fac și să așez la loc veacul Domnului, iar unde nu voi

găsi lacrimile pocăinței, voi pune Eu lacrimile suferinței pentru tot omul care nu va voi să se răstignească pe sine pentru venirea Mea cu veacul veșniciei. Nu vă mirați de felul cum M-am arătat azi în zori la voi. Nu fiți nedumeriți de vederea ce v-am arătat, fiilor, căci M-am arătat vouă răstignit pe cruce; iar dacă deasupra crucii era scris „Scaunul judecății”, aceasta vin să vă talmăcesc așa: tot omul care nu se va răstigni pe sine pentru Mine, Eu, Domnul, voi fi semn pentru el, prin răstignirea Mea pe cruce. Răstignirea Mea pe cruce a fost judecata lumii și a stăpânitorului lumii acesteia. Scaunul Meu de judecată a fost crucea; pe ea M-am așezat ca să judec. Ea a fost și este tronul judecății Domnului, și vai omului care șterge de pe trupul lui semnul dintre Mine și om! Vai și iar vai tuturor celor care au zis și zic că crucea și semnul ei nu este bun, căci aceia sunt cei ce nu voiesc să domnesc peste ei de pe scaun, de pe tronul judecății. Este scris cuvântul Meu în Scripturi, este scris așa: «*Cei ce n-au voit să domnesc Eu peste ei, să fie luați și aruncați*». De aceea vă zic vouă, fiilor, faceți-Mi primirea ca să vin la voi și să scriu cartea judecății, că este scris în Scripturi să vin și să deschid Eu Însumi această carte; iar ca s-o deschid, ea trebuie să fie întocmită pe pământ de Înșuși Dumnezeu.

Am dat omului tipar pe Mine Însumi, Om fără de păcat. Tot omul care nu se răstignește pe sine pentru Mine, răstignirea Mea pe cruce este semn judecător pentru acesta. Am dat omului ca tipar pe mama Mea Fecioara, ca să se dea omul Mie din pruncie și până în veșnicie, și să-Mi fie biserică și să-Mi fie loc de venire a Mea la el. Să vină omul din pruncie la Dumnezeu, sau să se facă iarăși prunc, căci Eu am scris cuvântul judecății și am zis prin Scripturi așa: «*Cel ce nu va deveni prunc, nu va intra în împărăția cerurilor*». Să se facă omul prunc, om fără de păcat, și să nu mai păcătuiască în veac, amin, căci unde nu voi găsi lacrimile pocăinței, voi pune Eu lacrimile suferinței până la plățirea celui din urmă bănuț, căci așa este scris pentru cei ce nu se răstignesc pentru Mine. Să se facă omul prunc, om fără de păcat să se facă și să nu mai păcătuiască, și aceasta înseamnă răstignire, căci Eu, cât am stat în trup cu oamenii, le-am zis ucenicilor Mei așa: «*Mă duc să vă pregătesc loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi*».

Eu dacă l-am iertat pe tâlharul de pe cruce, care era în dreapta Mea în vremea răstignirii Mele, și l-am dus iertat în rai, de ce am făcut Eu așa cu el? Am făcut așa pentru că el nu cunoștea pe Dumnezeu, iar dacă L-a cunoscut în ceasul morții, el n-a mai făcut apoi nici un păcat ca să mai moară față de Mine, și a rămas prunc și sfânt cu inima și cu trupul, și a murit lângă Mine mărturisindu-Mă de atunci și până azi prin Scripturile răstignirii Mele, și a fost numit de Mine mucenic răstignit pe cruce. Oamenii însă își zic că Eu îi voi ierta în ultima clipă ca pe tâlharul de pe cruce, care și-a spovedit păcatele pe care le-a făcut, și altele n-a mai făcut.

Stau oamenii în nepăsare de suflet și de veșnicie, și Eu vin și îl strig pe om ca să Mă audă, iar cel ce aude glasul Meu și nu-și împietrește inima, acela să se împruncească și să vină la Mine prunc, să vină cât are vreme de venit, nu când nu mai are vreme. Mama Mea Fecioara s-a dat Mie din pruncie cu toată neprihănirea ei, și Eu Mi-am făcut din ea biserică în care Mi-am pregătit venirea.

O, mamă Fecioară, citeai în cartea proorociilor despre Fecioara care Mă va naște pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, și voi ai să Mă poți ajuta, și te rugai Tatălui pentru venirea Mea, ca să vin și ca să slujești venirii Mele. Tatăl și cu Mine te-am

ascultat, și am trimis pe înger și ți-a vestit că tu Mă vei naște între oameni. O, mamă, te serbează cerul pruncă de trei ani, slujitoare lui Dumnezeu! Viața ta cea sfântă este scrisă pe pământ, dar omul e greoi la credință, iar cei ce stăpânesc prin lucrare de biserică, tot greoi sunt și aceștia, și nu dau omului putere să creadă. Învață-i tu prin cuvântul Meu pe oameni. Hai cu Mine pe cărarea cărții Mele, că vremea e când Eu vin cu sfinții pe pământ ca să-Mi desăvârșesc venirea. Te așez cuvânt înaintea oamenilor și înaintea creștinilor ca să-i înveți taina de biserică a lui Dumnezeu, Eu în om, și omul în Mine, taina pe care ai împlinit-o tu, mamă. Te-am pus tipar înaintea creștinilor pe pământ, și te pun și din cer. Învață-i pe ai Mei. Învață-i prin ei și pe creștinii care trăiesc prea puțin pentru Mine. Învață-i și pe cei ce au uitat pe Dumnezeu. Învață-i pe ai Noștri din grădină, ca să se audă peste tot ce trebuie să fie un fiu al veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

— **M**ă așez cuvânt, Fiule Emanuel, căci Tu ești Hristosul Tatălui, venit între oameni prin pântecele meu fecioresc. Te mângâi în durerile venirii Tale mângâindu-Ți fiii din grădină. Amin.

Veniți, copii ai Fiului meu, Iisus Hristos, veniți spre ascultarea cuvântului cel pentru taina de biserică a lui Dumnezeu. Eu vă mângâi pe voi, ca să întindă creștetul și inima sub mâna mea mângâietoare toți cei care vor să-I dea viață creștinească din ei Fiului meu, Iisus Hristos, Mielul și Păstorul bisericii sfinte pe pământ, Părinte al veacului ce va să fie, Domnul păcii, așa cum Tatăl Savaot L-a numit pe El prin prooroci. Veniți voi sub scutul învățaturii sfinte, iar acest cuvânt cheamă pe toți care dau să vină și nu știu ce este taina de biserică între cer și pământ.

Un fiu al Domnului pe pământ, un fiu al veacului ce va să fie trebuie să vină ca și mine din pruncie la slujirea lui Dumnezeu, trebuie din pruncie să vină întru împărăția cerurilor, iar cel ce vine mai târziu, trebuie să se facă prunc sub scutul Domnului și să se lase purtat de mână ca și pruncul; să stea în așteptarea venirii Fiului meu ziua și noaptea, așa cum am stat eu, și până să-L nasc, și după ce S-a dus la Tatăl. Un copil al lui Hristos se scoală până în răsărit de soare, și, trezindu-se din somn, cade cu fața la pământ de trei ori, mulțumind Domnului și sfinților și îngerilor pentru paza asupra lui, zicând cu cuvântul: „*Doamne, nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine, ca să fiu fiu al zilei ziua și noaptea, fiu al Tău, acum și în veacul ce va să fie. Mă închin Ție cu totul, însemnându-mă cu semnul sfintei cruci, ca să se teamă de mine diavoli, și să Te bucuri Tu de viața mea lângă Tine, Doamne. Amin*“. Copilul lui Hristos merge apoi și se spală pe față de trei ori, și pe mâini, închinându-și trupul cu mâna în semnul crucii Fiului meu, Care a suferit moarte pe cruce. El merge apoi și se așează în genunchi cu închinăciuni și rostește laude Domnului și rugile cele de dimineață. El cere apoi Domnului pe sfinți și pe îngeri, și pe Domnul Înșuși ca să fie cu el în tot lucrul mâinilor lui, închinându-și mereu trupul și lucrul cu semnul sfintei cruci și cugetând la clipa venirii Fiului meu. El își împarte lucrul mâinilor lui cu lucrul rugăciunii lui pentru lauda Domnului său, veghind cu trezie să nu cadă de la fața Domnului. El aduce apoi cuvânt de mulțumire Domnului pentru săvârșirea lucrului zilei, și cerând peste el pază de sfinți și de îngeri se așează pentru odihna trupului cu trezie de suflet până la vremea rugăciunii de aur, în miez de noapte, când se scoală rugându-se.

Acolo unde sunt mai mulți copilași ai lui Hristos, așa cum Îi este Lui plăcerea, să nu doarmă toți deodată când se

odihnesc, căci Fiul meu a zis celor ce toți au adormit deodată: «*De ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită*». O, duhul cel potrivit pânđește mereu să-l găsească pe creștin în nepăsare de suflet, iar unde sunteți mai mulți, vegheați unul pentru altul, fiilor, căci așa este bineplăcut la Dumnezeu, iar tot ceea ce faceți, să nu fie al vostru, căci voi nu sunteți ai voștri, ci ai lui Hristos. Creștinul nu mai este stăpân pe trupul său, ci Hristos. Tot așa și cu sufletul, tot așa și cu duhul dacă trupul este al lui Hristos, și așa este taina de biserică a lui Dumnezeu, așa, și altfel nu este.

Creștinul și fiul veacului ce va să fie nu poate fi prin nimic despărțit de Dumnezeu, ci toate câte face el cu trupul, cu sufletul și cu duhul, îl unesc pe el cu Dumnezeu. El este frumos ca și cei din cer, ca să fie cerul pe pământ cu el. El este senin, el se împarte celor ce sunt ai lui Hristos și se dă întreg lui Hristos, Care Se împarte și nu Se desparte, dându-Se întreg acolo unde Se dă. Fiii veacului ce va să fie sunt oglinda veșniciei pe pământ, precum am fost eu, mama Fiului lui Dumnezeu, și sunt unii pentru alții, dându-se unii pe alții lui Dumnezeu. Amin. Aceasta este taina de biserică a lui Dumnezeu între oameni și înaintea lui Dumnezeu, căci fiii veacului ce va să fie lucrează lângă Domnul la planul facerii veșniciei între cer și pământ. Amin, amin, amin.

V-am învățat pe voi, cei din grădinița Fiului meu. Să ia de la voi apă vie cei însetați, și să se facă în ei izvor de apă vie ca să nu mai înseteze, căci apă bună nu se mai găsește decât în cer, fiindcă omul care învață pe om s-a împământit de tot, și se teme om de om, și se ascunde om de om, căci așa este pe pământ. V-am dat vouă, ca să dați voi în numele Fiului meu, Iisus Hristos, Domnul păcii, Părinte al veacului ce va să fie, precum Tatăl Savaot a rostit prin prooroci numele Lui.

I-am învățat, Fiule, după cum a fost cuvântul Tău, căci cei din cer fac voia Ta cea atotputernică. Toți împărații minciunii stau pe scaune și pe tronuri rușinoase și iau slavă de la oameni, dar tronul Tău de stăpânire și de judecată este crucea pe care Te-ai așezat când ai judecat lumea prin răstignirea Ta. Crucea răstignirii este scaunul Tău de judecată, Fiule al meu și Doamne al păcii, căci ai purtat pe umerii Tăi stăpânirea Ta și scaunul Tău de judecată peste neamul omenesc. Îți sărut crucea suferinței și Îți mângâi așteptarea și îi mângâi pe cei ce Te așteaptă, căci sunt mamă. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Domnul Cel Atotputernic, vă întăresc pe voi cu brațul Meu cel tare, căci voi, fii ai grădinii Mele, sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele, în truda Mea dintre cer și pământ pentru înnoirea facerii, și Eu vă rânduiesc vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea și să ședeți pe tronuri, judecând de lângă Mine peste neamul omenesc. Amin.

Cel ce șade pe tron este cel ce se răstignește pe sine pentru viața Mea în el, căci Eu așa am spus prin cuvântul Meu care este cu voi: «*S-a luat scaunul împăraților de pe pământ, iar cel ce voiește să împărătească, să stea ca Mine, pe cruce, și așa să împărătească, căci vine Duhul Sfânt și șade Împărat peste pământ*». Amin, amin, amin.

Acum, fiilor, dați poporului Meu cuvântul cel de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, și adunați-vă iar lângă gura Mea, care va lăsa din ea cuvântul pentru cel ce a stat arhiereu pe scaunul din cetatea Târgoviște, căci acum opt ani am grăit cu el pe pământ pentru piatra aceasta, iar acum grăiesc cu el în cer, căci l-am luat de pe pământ. Adunați-vă cu Mine, că las carte pentru această cetate ca să împlinesc, căci am zis că

voi veni cu el în casa lui ca să mărturisească de lângă Mine peste pământ pentru biserica din cetatea aceasta, și pentru piatra Mea, care este cu voi. Amin.

*

Eu sunt Alfa și Omega, Cel Care este, Cel Care era și Cel Care vine. Amin. Ceea ce auziți, scrieți în cartea Mea și trimiteți bisericilor de pe pământ, voi, străjeri ai cuvântului Meu, care vine cu norii. Glasul Meu este ca vuietul apelor mari, și din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tășuri. Nu vă temeți. Acestea zice Cel dintâi și Cel de pe urmă: stați întru întâmpinarea Mea până voi veni, amin, căci Eu sunt Cel ce deschide, și nimeni nu va închide; Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului. Amin, amin, amin.

Cel ce nu crede că Eu sunt Cuvântul Care grăiește din cer peste voi, acela se osândește pe sine, așa precum cel ce nu se răstignește pe sine pentru Mine, este osândit prin răstignirea Mea pentru el. Sculați-vă și faceți-Mi primirea, fiilor din grădina cuvântului Meu, căci am iesle în România și Mă nasc cuvânt în ea pentru cei ce cred și pentru cei ce nu cred că Eu sunt Cuvântul Care grăiește din cer peste această grădină în care Mi-am înfipt țărșul împărăției Mele, căci peste voi Eu sunt Stăpânul, și vă păstoresc după a Mea plăcere și Mă bucur de voi, căci am vestit prin prooroci și am zis: «*Eu Însuși voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta. Dărui-le-voi lor binecuvântare, și ploaie le voi trimite la vreme, și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu lor, sunt cu ele, iar ele, casa Mea, poporul Meu, turma pe care o pasc Eu*». Amin. Scrieți în cartea Mea de azi cuvântul cel pentru biserica din cetatea Târgoviște și pentru arhiereul care a stat pe scaunul acesta. Acum opt ani, în ziua aceasta, v-am trimis pe voi spre el cu cuvântul Meu pentru piatra aceasta de la voi, pentru jertfelnicul Meu de la voi, iar acum grăiesc cu el în cer, căci sunt aproape patruzeci de zile de când l-am luat de pe pământ după ce l-am trecut prin suferință pentru pocăință, pentru curățire și pentru ca să fiu adevărat în cuvântul Meu cel pus peste el acum opt ani când i-am spus: «*Pace ție, cel ce stai pe scaunul bisericii Mele, iar dacă ești necredincios cuvântului Meu care vine spre tine, pacea Mea să se întoarcă la Mine*». Dar iată, Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului, Eu sunt Cel ce deschide, și nimeni nu va închide. Deschid cerul și poruncesc îngerului Meu să-l vestească și să-l aducă lângă coborârea Mea la voi pe cel ce a stat arhiereu în cetatea Târgoviște. Amin.

Iată îngerul, și pe cel ce am zis că îl voi trimite în casa lui să spună la toți să nu facă ce a făcut el cu voi, să nu se ridice ca și el să surpe lucrul Meu cu voi, că e lucru mântuitor, și Eu sunt Cel ce sunt, și grăiesc din grădină de la voi. Amin.

Apropie-te, tu, cel ce ai stat opt ani pe scaun de arhiereu în cetatea Târgoviște și peste împrejurimile ei. Acum opt ani, în ziua aceasta, am venit spre tine cu fiii grădinii Mele. Am venit cuvânt, cuvânt dulce, și ți-am făcut rugămintea să-Mi ocrotești de furtuni și de irozi și de iude grădinița cuvântului Meu și pe cei unși de Mine în ea ca să-Mi stea înainte când vin cuvânt peste pământ. Ți-am spus atunci că această grădiniță este lucrarea Mea și am scris cu pană cuvântul Meu spre tine, ca să Mă înscriu pe pământ cu această piatră. Și M-am înscris. Stă între Mine și tine cuvânt scris, care mărturisește prin cartea Mea din zilele acestea, iar cartea aceasta, iată, Eu sunt. Eu și nu omul, precum Eu am fost cu omul prin Moise și prin prooroci. Tu însă ai fost puțin la inimă și la credință pentru Mine și pentru cei trimiși de Mine

spre tine, căci așa este pe pământ, omul nu mai trage cu cele curate, cu cele sfinte, căci cel de pe pământ, pământesc este, și de pe pământ grăiește și lucrează. Acum Îmi împlinesc cuvântul ca să te trimit în casa ta, și te-am adus pe cărarea cărții Mele ca să mărturisești din cer peste biserică și să spui ce este această lucrare și grădina care o poartă. Ochii sufletului tău sunt vii și văd, căci sufletul este viața omului, viața care se duce la Dumnezeu, fiindcă de la Dumnezeu este, iar Eu, Domnul Cel Atotputernic, grăiesc așa: Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului, Cel ce deschide, și nimeni nu închide. Întărește-te, că Eu te-am curățit ca să-ți întăresc sufletul și duhul în cer. Eu suflu peste tine și te întăresc ca să grăiești de lângă Mine. Amin, amin, amin.

— **M**ilostivirea Ta, Doamne, m-a smuls din locul cel tare în care m-am înfipt, căci Tu ai grăit prin prooroci și ai zis: *«Cuiul înfipt în locul cel de nădejde se va slăbi și se va frânge și va cădea, și povara care atârână de el se va face praf»*. Scaunul de la Târgoviște este scaun curat, iar eu am voit să mă așez pe el, și m-am așezat, iar Tu m-ai smuls de pe el, că n-am împlinit voia Ta ca să mă fi curățit pentru el și să iubesc ce iubești Tu și să cred ce faci Tu și să-Ți deschid când Tu bați. Tu ai bătut și iar ai bătut, dar eu nu Ți-am deschis, și am voit să fiu necredincios, lovind cu cuvânt de defăimare în cei ce Te poartă cuvânt de venire a Ta peste pământ. Tot ce am păcătuit eu vreme de șizeci de ani ai vieții mele în trup, nu a atârnat greu când ai trimis îngerii să mă măsoare, față de cât a atârnat păcatul împotrivirii mele pentru grădinița cuvântului Tău de la Pucioasa. Ai trimis îngerii să mă măsoare când m-ai băgat la înălbit prin suferință, dar eu am rămas împietrit când auzeam că bați ca să-Ți deschid. Aș fi fost cel mai mare dintre frații bisericii dacă aș fi voit să mă fac sfânt, ca să pot apoi primi cu credință cuvântul Tău pentru pregătirea venirii Tale cu veacul cel nou. Dar n-am voit, iar Tu m-ai smuls și m-ai pus la cuptor. Milostivirea Ta m-a miluit apoi, căci Tu ai dat poruncă până să plec din trup, și a venit la patul suferinței mele fiu din grădina Ta și m-a îmbrățișat la piept, rostind în taină rugăciunea cea către Tine pentru iertarea mea, căci cei din grădina Ta sunt milostivi ca și Tine, Doamne, căci sunt copiii curați la inimă și la trup și la fire și la duh. Eu însă i-am defăimat în fața oamenilor, ca să mă slăvesc pe mine însumi, iar Tu ai scris în Scripturi: *«Cel ce grăiește de la sine își caută slava sa»*.

Eu, și toată biserica, am lăsat totul pe necredință pentru venirea Ta în grădinița cea cu fii unși cu ungere nouă. Am făcut ce a făcut Israel cel necredincios când Iezechiel, proorocul Tău, a ieșit în fața cetății Ierusalimului cu o cetate în brațe și a proorocit că ea va cădea. Când cei din grădinița Ta au ieșit din partea Ta cu piatra aceasta în brațe ca să proorocescă pentru Tine și pentru ea, eu am fost necredincios și împietrit, așezându-mă împotriva Duhului Sfânt, Care suflă din gura Ta peste ieslea cuvântului Tău de la Pucioasa. Acum plâng și suspin văzând și auzind cum răsună cerul de numele acestei cetăți în care își are sălaş ieslea cuvântului Tău. Dacă Tu voiești, spune-le celor din grădină să-Ți ceară să-mi ștergi plânsul și suspinul, ca să nu-l port pe veci, căci Tu ești Părintele veșniciei, și ce puțină credință este pe pământ! M-am jucat cu mine însumi de-a moartea, de-a necredința, căci m-am înfipt în loc tare și m-am prăbușit, și m-am luptat împotriva luminii și am fost biruit de ea.

Mă înspăimânt când mă uit la cel ce a așezat piatra aceasta, căci eu am pus lanțuri peste el, iar suferința inimii lui e mare. Pe el l-am coborât, iar eu m-am înălțat; pe el l-am

smerit, iar eu m-am mărit; pe el l-am lăsat sărac, iar eu m-am vrut bogat, dar fericit este el de cei din cer, căci cel ce se smerește pe sine, acela este înălțat de cei din cer. Sunt rușinat de înseși faptele mele. L-am înjosit pe el în fața bisericii, în fața lumii. L-am supus voii mele și l-am adus să șteargă numele Tău, Doamne, de pe piatra aceasta. Dar cine este cel ce poate sta împotriva Ta? E mare durerea lui, căci cel ce stă mai mare peste el în cetatea aceea, apasă greu peste el și îl strâmtorează și îl înlăcrimează, căci biserica de pe pământ nu este ce trebuie să fie, ci este stăpânită de omul slavei deșarte, care știe voia lui Dumnezeu, dar n-o așează peste el ca să fie biserica biserica cu păstori sfinți, care să păstorească. S-a întâmplat ca și cu țiganul pe care l-a întrebat un stăpân de oi dacă-i place cașul și urda și carnea de miel și lâna, iar el a zis că-i place, dar când i-a zis stăpânul oilor să meargă cu oile și să le pască, nu i-a mai plăcut.

Iată, eu am osândit suflet nevinovat și m-am pus să judec ca unul care știam, și apoi, Tu, Doamne, ai întors asupra mea judecata mea. Am văzut în cer un sfânt care mi-a spus așa: *„Eu cât am fost în trup nu m-am nevoit prea mult pentru suflet, iar când îngerii au venit să-mi ia sufletul, văzându-mă tras în stânga pentru greșalele mele eu am zis așa când îngerul mi-a arătat tot ce am făcut: recunosc că am făcut acestea, dar Hristos Domnul a spus așa: «Nu judecați și nu veți fi judecați; iertați și vi se va ierta», și eu cât am stat pe pământ n-am judecat pe nimeni și n-am ținut răutate pe cel ce mi-a greșit, ci l-am iubit. Și atunci, îngerul meu cel bun m-a câștigat de partea lui Dumnezeu»*. Așa mi-a spus acest sfânt. Eu însă m-am jucat cu mine însumi de-a judecata, Doamne, căci m-am crezut în putere. N-am luat în seamă piatra aceasta pe care ai zidit-o Tu și ai mărturisit-o prin arhierul pe care l-ai ales lângă ea. Acum văd că Tu ești piatra aceasta pe care Te scrii, și că o ai în vârf, dar eu m-am sfârâmat în ea, după cum este scris: *«Oricine va cădea pe această piatră, se va sfârâma, iar pe cine piatra va cădea, se va face puzderii»*.

Acum m-ai adus în casa mea, între cei cu care am domnit peste biserica Ta, ca să le spun să nu facă ce am făcut eu împotriva lucrării Tale de nou Ierusalim. În cer este ascultare, și eu ascult acum, și le spun așa: nu vă mirați, nu vă îndoiiți de puterea lui Dumnezeu care m-a adus la voi, că sfântul Macarie și mulți sfinți ca el, vorbeau de pe pământ cu cei din morminte. M-a adus Domnul spre voi ca să vă spun că răsună glasul îngerilor de numele cetății de la Pucioasa, spre judecata conștiinței mele, dar milostivirea lui Dumnezeu a sosit împotriva osândeii mele și a rostit peste cei unși în grădina Domnului să mijlocească pentru mine, că eu am căzut la pocăință în vremea suferinței, și a văzut Dumnezeu pocăința mea, și a trimis uns din grădina aceasta și a rostit peste mine în taină iertare pentru pocăință. Și dacă nu voiți să înțelegeți, așa cum nici eu n-am voit, puneți mâna la gură și rugați-vă lui Dumnezeu să vă deschidă ochii și să vedeți lumina cuvântului lui Dumnezeu, care vine să lumineze calea oamenilor, căci calea lui Dumnezeu nu se mai vede pe pământ, că e gros întunericul, iar omul înțelept nu are înțelepciune, cum zice el că are, căci numai Dumnezeu este înțelepciunea.

Nu dați să veniți spre scaunul acesta în care eu m-am zdrobit, că e scaun sfânt, și trebuie să stea pe el om sfânt, așa cum a fost arhierul Nifon, care a rostit peste scaunul acesta scaun de om sfânt și de biserică sfântă, și a rostit peste el legătură împotriva celor ce nu sunt curați. Domnul Cel bun a dezlegat acum scaunul acesta prin cuvântul Lui și al arhieru-

lui Nifon, care a venit ca și mine acum cu Domnul după patru sute nouăzeci de ani, rostind dezlegarea legăturii, ca să fie scaunul acesta pentru om credincios și curat și sfânt și umilit, pentru omul cel numit de Dumnezeu. Amin.

Nu mai aruncați cu pietre în cel ce s-a așezat să împlinească binecuvântarea bisericii Noului Ierusalim, căci Noul Ierusalim e nume mare, e viață sfântă în fiii bisericii, e petrecere cu sfinții și cu îngerii pe pământ, dar cei ce nu cred n-au cum să vadă. Eu însă vă zic: «*Oricine va cădea pe această piatră, se va sfârâma, iar pe cine piatra va cădea, se va face puzderii*». Lăsați pe cei din grădina aceasta și nu mai veniți să-i ispitiți, căci ei sunt cei cuminți, sunt cei frumoși între fiii oamenilor, sunt cei tocmiți de Dumnezeu pentru viață de rai pe pământ, sunt cei trudiți de Dumnezeu pentru înnoirea drumurilor, pentru calea venirii Domnului. Se vor prăbuși mulți din cei ce au lovit în această piatră. Eu însă îi rog pe cei din grădina aceasta să fie mijlocitori la cer pentru iertarea multora, căci mulți sunt cei ce s-au izbit în piatra aceasta nouă, fiindcă Dumnezeu are scris în Scripturi înnoirea facerii, răscumpărarea făpturii. Ridicați și voi biserica pe piatra ei, că plânge Domnul pentru căderea în care ea stă. Fugiți de dușmani, că eu am răstignit pe Domnul între tâlhari crezând că așez la mijloc crucea, dar nu omul, ci Domnul va veni ca să facă o turmă și un Păstor. Lepădați viața cea cu plăceri păcătoase și faceți-vă săraci de bunăvoie, și curați și ascultători de lumina cuvântului lui Dumnezeu, care spune că vine judecata pentru fiecare faptă.

Astăzi m-a făcut Dumnezeu învățator din cer peste voi, ca să-mi dea apoi plată de învățator, plată de mărturisitor al venirii Lui cu slava Noului Ierusalim peste România, pământul salvării pentru cei credincioși și sfinți.

Astăzi am împlinit voia Ta, Doamne. Miluiește-mă, și pune-mi aceasta împotriva tuturor păcatelor mele cu care am împuns atâta vreme pe pământ dumnezeirea Ta. Și le mai spun și celor din cetatea Târgoviște, să se îndumnezeiască din cuvântul Tău, Doamne, și să trăiască vii, căci eu nu i-am învățat să fie vii, de vreme ce nici mie nu mi-am cerut aceasta; și le spun să se roage la Tine să faci voia Ta peste scaunul acesta, căci s-au sculat oameni care se încumetă ca și mine să stea pe acest scaun străjuit de îngeri și de lucrare de îngeri.

Iar acum, stând în fața bisericii și mărturisind lucrarea Ta, Te rog, iartă-mă, pentru rugăciunile celor din grădina cuvântului Tău. Amin, amin, amin.

— **I**ată îngerul, și pe cel ce am zis că-l voi trimite în casa lui ca să mărturisească lucrarea Mea cu voi. Eu, Domnul Cel Atotputernic, sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului, sunt Cel ce deschide, și nimeni nu va închide. Grăiesc cuvânt și zic: cel ce voiește să se lovească de acest scaun fiind nepregătit, acela se va sfârâma, iar pe cine scaunul va cădea, acela se va face puzderii. Amin.

E mare zarvă pentru scaunul acesta. Se zbat mulți, se numesc mulți pe ei înșiși pentru acest scaun, dar nu așa este lucrarea de biserică, și zic: cel ce nu se zbate pentru mărire și pentru întâietate și pentru scaun, acela este cel smerit și umilit pe care Eu, Domnul Cel Atotputernic, îl voiesc ca să-Mi pască turma și să sufle peste ea trăire vie și să Mi-o învieze pentru veșnicie. Amin. Eu voi privi și voi socoti și voi da fiecăruia după cum va lucra pentru Mine și pentru cetatea aceasta. Cel ce se numește pe sine sau cel numit de om, Eu nu-l opresc, așa cum nu l-am oprit nici pe cel ce s-a încercat cu acest scaun zdrobindu-se în el. Voiesc însă să biruiesc pentru turma creștină după voia Mea, iar cel ce va fi de la Mine în

mijlocul acestei cetăți de scaun, acela să stea pe cruce, nu pe scaun, căci crucea este scaun de domnie, fiindcă Eu pe cruce am stat Domn peste pământ. Celui ce nu-i place să se răstignească pe sine pentru Mine, acela nu este vrednic să vină în mijlocul acestei cetăți de scaun, căci păstorul trebuie să-și pună viața pentru oi, trebuie să se răstignească pe sine pentru Mine, ca să-l am păstor bun peste oile Mele, și ca să am Eu oi; Eu, și nu omul așa cum este astăzi în biserică.

Iar voi, cei din grădina cuvântului Meu, luați cartea aceasta și trimiteți-o bisericii rugându-vă Mie să fie voia Mea precum în cer așa și pe pământ pentru această cetate de scaun. Amin, amin, amin. Iar pentru arhiereul Meu cel umilit de toți cei ce se zbat pentru cununi pe pământ, Eu, Domnul, îi voi da plata răbdării sfinților și îi voi șterge suspinul, pentru că a suferit și suferă pentru numele Meu, iubindu-Mă și așteptându-Mă să vin să-l izbăvesc cu brațul Meu cel izbăvitor, și mare va fi izbăvirea lui, căci Eu întru el binevoiesc, așa după cum am binevoit de Mi-am lucrat prin el lucrarea Mea de nou Ierusalim, cea pentru facerea din nou a lumii, a cerului nou și a pământului nou, și toată gura va amuți atunci, fiindcă Eu voi fi Cel Atotputernic pentru cei ce sunt ai Mei răbdând cu Mine și pentru Mine. Amin.

Cuvântul Meu pentru cetatea aceasta de scaun, Târgoviște, acesta este: voi lucra peste ea și pentru ea după cum ea va lucra pentru Mine și pentru planul Meu cel de salvare, care este sfințenia cea din om: Eu, Domnul, strălucind în trupul, în sufletul, și în duhul omului sfânt. Amin.

Glasul Meu este ca vuietul apelor mari, și din gura Mea iese sabie ascuțită, cu două tăişuri. Cel ce nu crede că Eu sunt cuvântul acesta care vine cu norii peste grădina Mea, acela se osândește pe sine, și mulți se vor prăbuși pentru necredință. Amin.

Acum, fiilor, îl slobozesc pe cel ce l-am adus în fața bisericii ca să mărturisească lucrarea Mea cu voi, și îl așez în pace, iar el așa Îmi spune: „*Acum slobozește pe robul Tău, Doamne, că am văzut cu ochii sufletului meu mântuirea pe care Tu ai pregătit-o înaintea noroadelor pentru luminarea lor, și pentru slava numelui Tău și a poporului Tău cel sfânt, și pentru venirea Ta, Doamne. Amin.*”

Am scris această carte Eu, Domnul, și o pecetluiesc. Amin. Pecetea Mea, aceasta este: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1999

Sărbătoarea de opt ani de la târnosirea Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Proorocia împlinită a pietricelei albe, vestită de cartea Apocalipsei pentru cei credincioși. Tatăl și Fiul în sfat, mângâind pe cel mărturisitor cu numele Lui pentru piatra începutului nou, arhiereul Irineu. Se binecuvintează troița căsuței din deal.

Iubirea Mea este pururea peste acest cort sfânt în care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum opt ani masa Mea de cină, Paștele Meu cel nou, cortul Meu în care vin cu sfinții și prăznuiesc praznic de veac nou, taina cerului cel nou și a pământului cel nou între cer și pământ. Amin.

Pace vouă, copilași unși cu unger nouă, cu unger cu tărie, cu mir din cer, după planul Meu dumnezeiesc prin care lucrez lucrarea Tatălui Meu Savaot pentru veacul veșniciei, pentru răscumpărarea făpturii. Acum opt ani am venit la voi și v-am așezat să ridicați această piatră. Erați cu mâinile și cu

puterile goale, iar Eu am putut prin voi, căci este scris în Scripturi că Eu, Domnul, prin cei slabi Mă desăvârșesc cu lucrările Mele, și îi fac biruitori prin credința lor. Este scris în Scripturi că «*celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da lui o pietricică albă; și pe pietricică, nume scris, nume nou pe care nimeni nu-l poate înțelege decât primitorul, decât biruitorul*». Iată piatra, și pe voi lângă ea, și pe Mine lângă voi, scriindu-Mi pe piatră cartea judecății necredinței, căci scris este: «*Nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ n-a putut să deschidă cartea, nici să se uite în ea*»; nimeni decât Eu, Mielul Tatălui. Amin.

Cartea cea din dreapta Tatălui Meu am luat-o Eu, și am deschis-o, că a venit vremea ei. Prin ea v-am răscumpărat pe voi și v-am făcut preoții Mei ca să stați lângă Mine și să fiți împărăție Mie. Și Mă voi lăți cu ea, și Mă voi lungi cu ea, și va fi numărul vostru zeci de mii de zeci de mii și mii de mii, după cum scrie în Scripturi, căci împărăția Mea și avutul Meu este de mare preț. Sufletul cel credincios este unealtă prin care Eu, Domnul, Îmi fac plug și trag cu el brazdă nouă pentru sămânță nouă. Amin.

Iată cartea prin care Eu v-am răscumpărat cu cuvântul care zice și se face. Eu sunt piatra voastră de temelie, căci așa se poate zidi casa Mea, iar altfel nu se poate. Cel ce-Mi face Mie casă, dacă Eu nu pot să locuiesc în ea cu împărăția Mea, aceea nu este casă pentru Mine; aceea este casă pusă pe pământ gol, casă bătută de furtuni, casă fără temelie, casă de pământ, nu de piatră.

Fericit este locul și omul peste care Eu încap cu cuvântul Meu, cu planul Meu cel dumnezeiesc, iar altfel nu e planul Meu, ci e planul omului. Eu din veac în veac am fost cu omul prin cuvânt, iar unde n-am încăput Eu, acolo a făcut omul, nu Eu, chiar dacă zice omul că a făcut pentru Mine. Ce casă poate să-Mi zidească Mie omul? Eu sunt Cel ce locuiesc în cele ce nu se văd, și care sunt din veac, acoperindu-Mi slava ca în nor, căci scris este: «*Eu sunt Cel ce locuiesc în nor*». Așa am locuit și în mijlocul lui Israel, și el vedea norul și mergea după el, dar apoi el s-a abătut de la fața Mea, și Eu M-am mâniat pe el și l-am lăsat furtunii, și l-am lăsat să piară, așa cum a voit el, și Eu Mi-am luat casa de la el. O, fericit este locul și omul în care încap cu cuvântul Meu, cu taina casei Mele, căci scris este: «*La cel credincios vin și Îmi fac casă, și Îmi fac cină și cinez cu el la masa Mea cu el*». Amin.

Fericiți sunteți voi, cei care M-ați primit cu cuvântul Meu, că iată, cuvântul și-a făcut locaș la voi, pentru el și pentru voi, și s-a așezat masă de cină, masă de cuvânt, căci omul trebuie să trăiască cu cuvântul lui Dumnezeu de hrană, căci pâine se face tot cu cuvântul. Iar acum serbăm praznic ceresc de nou Ierusalim în grădina Mea cu voi. Îngerii se strâng și cântă laude îngerești biruinței Mele de la voi. Sfinții sunt în uimire pentru lucrul Meu cel de pe pământ, lucrul cu care Mă voi lăți și Mă voi lungi și voi înnoi pământul cu cuvântul, și pământul se va supune și va intra la înnoit, căci sufletul cel credincios de pe el, este unealtă prin care Eu, Domnul, Îmi fac plug și trag cu el brazdă nouă. Amin. Îngerii cântă deasupra grădinii Mele de la voi, că e praznic de nou Ierusalim. Sfinții sunt în uimire, căci văd împlinirea proorociilor, iar Tatăl Meu Savaot este în Mine, și Eu în El, cu bucuria cea de nou Ierusalim. Eu sunt Mieluțul Lui, Care S-a dat pe Sine jertfă pentru răscumpărarea făpturii, și am luat cartea din dreapta Lui și lucrez după ea, căci am deschis-o și v-am cuprins pe voi în ea, și vă dau din ea, căci Eu așa am zis: «*Duhul Adevărului Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă. Toate câte are Tatăl sunt ale*

Mele. Pentru aceea zis-am că din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă. Vă va învăța pe voi tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi ce I s-a spus, și cele viitoare vesti-va vouă». Amin.

O, Tată Savaot, am luat cartea din dreapta Ta și am deschis-o și lucrez din ea, căci scris este în Scripturi: «*Pe cei ce și-au curățat veșmintele lor spălându-le cu sângele Mielului, Eu îi voi pășuna pe ei și îi voi aduce la izvoarele apelor vieții, și voi șterge orice lacrimă de pe ochii lor, și îi voi pune ziua și noaptea slujitori în templul Meu, și voi înălța cortul Meu asupra lor*». O, Tată Savaot, suntem în sărbătoare cerească pentru grădinița cuvântului Nostru și pentru piatra cea albă din ea, care acoperă sub ea taina cuvântului Meu peste pământ. Această piatră albă este norul care Mă acoperă pe Mine ca să grăiesc peste pământ. Ea este jilțul pe care stă împărțind peste pământ cuvântul Tău și al Meu în lucrare de Duh Sfânt. Ea este taina calului cel alb pe care șade Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tău, și oști din cer vin după Mine când vin cuvânt în grădină, căci scris este în Scripturi: «*Oștirile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat, și din gura Lui iese sabie ascuțită, ca să lovească pe păgâni cu ea; și El îi va păstori cu toiag de fier și va călca pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu*». Amin. Deschid cartea cea din dreapta Ta și o pun pe masa aceasta, pe piatra aceasta, și cânt cântarea Mea de laudă pentru piatra aceasta, iar îngerii și sfinții sunt slava Mea și a Ta, Tată Savaot, deasupra grădinii care poartă peste ea slava aceasta. Amin.

— **O**, Fiule, Mieluțul Meu, să Te bucuri acum și pururea și în vecii vecilor, căci Eu aceasta Ți-am dorit când Ți-am hărăzit să vii să Te faci Om pe pământ și să Te lași junghiat pe altarul crucii, și să Te scoli apoi, și să domnești peste vii și peste morți ca un biruitor al morții, Fiule, Mieluțul Meu. Să Te bucuri, tată, căci Eu aceasta Ți-am dorit. Și Eu Mă bucur în Tine, căci Tu ești locașul Meu, precum Eu sunt locașul Tău. Aceasta am dorit de când omul s-a zdrobit prin neascultare. Am dorit răscumpărarea facerii, Fiule, Mieluțul Meu, și ea vine și iarăși se face, căci Tu ești Cuvântul Meu, Care zice și Se face.

Sărbătoarea grădiniței Noastre poartă în ea și pe fiul cel uns de Noi care a mărturisit cu numele lui numele Nostru, Fiule Mieluțule. L-am avut acum opt ani aici, lângă cei mici ai Noștri, și l-au luat apoi de aici Anna și Caiafa și Iuda, și l-au pus în lanțurile lor și i-au legat pașii spre izvor. Să-i trimitem și lui mângâiere și putere, Fiule Mieluțule. Să-i trimitem și lui veste cerească, veste îngerească, nu omenească. Să-i trimitem bucurie, că e îndurerat și înlăcrimat și apăsător de oamenii urii și ai slavei deșarte. Să-i trimitem bucuria sărbătorii de nou Ierusalim, și s-o simtă, Fiule. Să-i trimitem pe îngerul Nostru să poruncească lanțurilor lui să cadă, și să facă zgomot când vor cădea, și să lovească ele pe cei care le-au pus peste el și să-i înțeleptească spre pocăință și spre umilință și spre vederea celor cerești, care sunt cu Noi, Fiule, peste grădinița aceasta peste care-l avem martor al Nostru pe cel îndurerat între arhierii bisericii, pe Irineu, piatra păcii Noastre, pe îngerul cel de azi al bisericii, după cum era scris în Scriptura care scrie: «*Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, și va găti cale înaintea feței Mele, și îndată va intra în templul Său Domnului*». O, Fiule Mieluțule, să-l ridice din durere cei ce l-au îndurerat pe el. Amin, amin, amin.

— **F**acă-se după cuvântul acesta, Tată Savaot! Sfârșească-se așteptarea aceasta, că nu voiesc să vin să lovesc casa cu prăpăd, nu voiesc să dau peste

stâlpii casei acesteia ca să cadă tavanul. Iată, ce casă poate să-Mi zidească Mie omul ca să pot sta Eu în ea? Unde nu încap Eu, acolo nu este casa Mea, ci a omului care a făcut-o. Iată cartea pe care am luat-o din dreapta Ta, Tată Savaot, și din ea iau și dau peste pământ, și zic: fericit este locul și omul peste care Eu încap cu cuvântul Meu, cu descoperirea cea de la Mine, cu planul Meu cel dumnezeiesc, iar altfel nu e planul Meu, ci e planul omului care face planuri fără Domnul, iar planurile lui nu sunt ca planurile Mele. Facă-se voia Ta și a Mea, Tată, precum în cer așa și pe pământ, ca să izbăvim turma de vremea cea rea, Tată Savaot. Amin, amin, amin.

— **O** Fiule, Mieluțul Meu, să Te bucuri de toate împlinirile cuvântului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor, căci Eu aceasta Ți-am dorit de când omul a murit pentru neascultare. Ți-am dorit răscumpărarea facerii, și iată, ea vine, și Tu vei fi biruitor și Împărat peste făptură și Părinte al veacului ce va să fie. Eu în Tine, și Tu în Mine, Fiule, Mieluțul Meu. Amin, amin, amin.

— **A** cum, Tată Savaot, să încununăm sărbătoarea pecetlurii ieslei cuvântului Meu, pe care Eu acum opt ani, în ziua aceasta a douăsprezecea a lunii a douăsprezecea, am împlinit-o peste această grădină, când am avut aici pe arhiereul care a pus din partea Mea pecetea sfințeniei Mele peste ea și peste cei unși de Mine în grădinița cuvântului Meu. Întăresc cu întreită putere pecetea aceasta și cartea care stă sub piatra aceasta de mărturie, și la porți, și zic: oricine va cădea pe această piatră, se va sfărâma, iar pe cine piatra va cădea, se va face praf. Amin. Eu sunt Cel ce am împărăție aici, și Eu sunt piatra pe care stă această mărturie. Eu sunt Cel ce Mă mărturisesc pe Mine Însumi prin ea. Amin, amin, amin.

Dacă voiește cineva să vină la Mine și după Mine, acela trebuie să aibă numai o cale, calea sfințeniei, care duce la împărăția cerurilor, iar Eu pe mulți din ei îi trimit din partea Mea să vestească în lung și în lat vestea împărăției cerurilor, care a început în om acum două mii de ani, iar cine a crezut s-a botezat și s-a mântuit de păcat. Cei ce vor să vină la Mine, să fie săraci ca să poată veni, și să nu aibă adunătură lumească. Eu la apostolii Mei le-am spus să nu-și ia nici traistă, nici toiag când vin pentru Mine. Așa și cei ce vin acum, să nu-și ia după ei nici averi, nici tată, nici mamă, nici fii, nici frați, nici rude să nu-și ia, nici un fel de toiag să nu-și ia, căci Eu sunt sprijinul celor ce vin după Mine, iar altfel este cădere, căci scris este: *«Dușmanii omului sunt casnicii lui, care nu-l lasă liber ca să vină după Mine»*. Iată cuvânt greu de pătruns: cel ce are traistă și toiag nu vine după Mine, că are el, nu mai vine să-i dau Eu. Eu am ca toiag pentru cei ce vin după Mine calea sfințeniei, calea care-l aduce pe om la Mine, toiag de sprijin pentru cel ce află calea Mea. Amin.

Acum, fiilor din grădină, Eu vă mărturisesc pe voi înaintea îngerilor și a sfinților și a oamenilor de pe pământ, căci voi sunteți cei ce ați rămas cu Mine dintre cei ce au fost chemați la masa cuvântului Meu din zilele acestea, și Eu v-am rânduit vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea, și să ședeți lângă Mine pentru judecata făpturii. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea aceasta în cer și pe pământ. Amin. Binecuvântată să fie crucea pe care ați ridicat-o în sus lângă căsuța din deal pentru semn de sărbătoare a Sfinței Sfintelor Noului Ierusalim. Săpați pe ea ziua ei de serbare, odată cu ziua de serbare a ieslei care poartă în ea piatra pe care Eu Mă scriu carte de judecată peste timp. Iar pe voi vă

rânduiesc mai departe să duceți povara Mea până voi veni, și apoi ne vom odihni, și vom fi, și cu bucurie vom fi. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1999

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Cartea Domnului stă deschisă și se scrie în ea. Zi de ceață peste România de la cei ce s-au strâns să tocmească scaunul Domnului din cetatea Târgoviște.

Deschideți cartea Mea, fii ai cuvântului Meu, căci cu voi Mă ajut să scriu cartea aceasta, cartea Mea din zilele acestea. Ea este venirea Mea la cei credincioși, cărora Eu, Domnul, le-am dat darul credinței sfinte. Amin.

Stăm cu cartea deschisă și scriem în ea, că e zi cerească peste grădina Mea cu voi. Eu, și cerul de sfinți și de îngeri, și voi, prăznuim sărbătoare cerească pentru trâmbița Mea Verginica, mlădița prin care Eu, Domnul, am trâmbițat cuvântul Meu peste cei umiliți, chemându-i la masa Mea. Veneau și iar veneau mulți care se aplecau să asculte cuvântul Meu prin glasul trâmbiței Mele, și vremea era grea de tot, și Eu n-aveam unde să-Mi plec capul pe nicăieri. Peste tot era omul, și omul era mare, ca și azi. N-am încăput decât cu cei umiliți, cu cei fără nume pe pământ, cu cei ce Mă doreau când Mă auzeau cum grăiam și cum chemam pe om să vină la masa Mea cerească. Veneam tainic, că vremea era grea, și îi învățam pe toți cei care se apropiau să nu Mă spună la dușmani, dar dușmanul e dușman și prindea de veste și Mă alunga de peste tot, și alunga din preajma Mea pe cei ce veneau să-Mi asculte chemarea.

O, fiilor, eram tot un foc în trupul trâmbiței Mele, dar pentru dragostea celor ce Mă căutau, n-o cruțam. I-am ars de tot trupușorul, căci Eu sunt foc mistuitor, după cum este scris în Scripturi. Luam mereu apa milei Mele și turnam peste trupușorul trâmbiței Mele ca să-i moi văpaia, căci Eu Mă făceam văpaie în ea când grăiam cuvântul Meu în ea. O, fiilor din grădină, o, cât am suferit Eu în ea, și cât a suferit ea în Mine, și suferința o întărea. Iubirea ei și mila ei pentru Mine o făceau să stea supusă văpăii care se mistuia în ea când Eu grăiam cuvântul Meu în ea, și vremea era grea și apăsa peste trâmbița Mea, căci peste tot era omul, și omul se făcea că e mare, ca și azi, căci se teme om de om, și se cinstește om pe om pentru câștig murdar, pentru folos nedrept. Venise vremea cea scrisă în Scripturi, să vin să-Mi strâng turma risipită, să vin să răscumpăr făptura și s-o înnoiesc, să-l scol din moarte și din păcat pe om, să aduc pe pământ lumină din lumină și să-Mi pregătesc calea venirii Mele de lângă Tatăl cu trupul Meu cel înălțat la Tatăl acum două mii de ani. Venise vremea iubirii, să-Mi pregătesc mireasă pe pământ din cei mai mici ai vremii. Venise vremea să vin să Mă fac cuvânt pe pământ, că așa era scris în Scripturi, și când am venit, n-am avut unde să-Mi plec capul, n-a fost nimeni să Mă vadă și să Mă urmeze ca acum două mii de ani când Mă urmau ucenicii Mei, care înțelegeau că Eu sunt de la Dumnezeu venit ca să împlinesc Scripturile venirii Mele. Iată, când am venit, n-a fost nimeni să Mă vadă și să-Mi facă locaș de venire, și Mi-am făcut Eu locaș, și l-am numit trâmbiță a Mea, căci M-am ascuns în ea, și am ieșit cuvânt din ea, și am păstorit cu el. Dar oile erau robite la stăpân și cu greu veneau la glasul Păstorului, și vremea era grea, și Eu ardeam în trâmbița Mea, ardeam de dorul oilor Mele. Le îmbiam cu glas dulce, le ștergeam ranele, le

vindecam suspinurile, dar ele nu puteau cu Mine, că vremea era grea. Eram tot un foc în trupușorul trâmbiței Mele, iar cei ce auzeau de acest foc veneau greu la căldura lui, și am proorocit prin ea vremea cea de azi, ca să vin să dezleg pe cei legați și să-i scot de sub robia omului și să merg cuvânt peste pământ. Și am împlinit proorocia, căci cu voi Mă ajut și scriu cartea Mea din zilele acestea, cartea pe care am început-o în ziua când am venit și Mi-am făcut locaș în trâmbița Mea Verginica, în anul 1955. Cartea aceasta este venirea Mea la cei credincioși, căroră Eu, Domnul, le-am dat și le dau darul credinței sfinte, ca să-Mi cunoască venirea, ca să-Mi vadă venirea, și să Mi-o vestească în lung și în lat pentru cei ce se vor apleca să creadă, și să Mă aleagă, și să rămână pentru chemarea Mea.

Stăm cu cartea deschisă și scriem în ea, că e zi cerească, fiilor. E zi pentru trâmbița Mea, ziua când Eu, Domnul, am venit și am luat-o lângă Mine în cer, că vremea era grea. Voi ați rămas în urma ei, și vremea era grea. Voi ați luat să duceți mai departe crucea Mea, și vremea era grea, și voi erați micuți, fiilor mici. Atunci am venit și am lucrat cu putere și v-am făcut loc pe pământ cu crucea Mea, cu venirea Mea, și am făcut din voi crucea venirii Mele, semnul cel de dinaintea arătării slavei Mele venind cu sfinții și cu îngerii întru slăvită venire, și v-am înfășurat în lucrare de taină ca într-un veșmânt, iar Eu, Domnul, M-am făcut cuvânt de deasupra voastră și v-am așezat să-Mi sfârșiți de scris cartea venirii Mele cu judecata pentru fiecare faptă, cartea judecății făpturii, cartea înnoirii făcerii.

Stăm cu cartea aceasta deschisă și scriem în ea ziua aceasta. Amin, amin, amin. Mă uit peste ziua aceasta. Sunt cu Tatăl Savaot în lucrarea Mea din ziua aceasta; sunt cu toată slava Mea de sfinți și de îngeri. Mă uit peste ziua aceasta. Am scris cartea pentru ziua aceasta, și Mă uit ce va face omul către care am scris cartea pe care am întocmit-o pentru ziua aceasta. Mă uit să văd dacă Mă primește cel la a cărui ușă am bătut cu cartea Mea din zilele acestea, căci M-am scris în ea cu carte pentru ziua aceasta. O, fiilor prin care Mă port cu cartea Mea din loc în loc! Vai celui ce-și astupă ochii și urechile ca să nu vadă și să nu audă glasul Meu, care grăiește prin cartea aceasta! Vai celui ce-și depărtează mintea de la cuvântul Meu, care lucrează vestindu-se acolo unde este trimis!

Îmi fac loc cu îngeri ajutători, că vremea este grea, și peste tot e omul care vrea să împărățească pe scaunul Meu. Îmi fac loc, și vremea este grea, și ziua este cu ceață. Îmi fac loc în casa în care s-au adunat cei mari ca să tocmească pentru scaunul Meu din cetatea Târgoviște. Iată, omul poate să-și facă loc, iar Eu aștept la ușă, că vremea este grea, și peste tot e omul, făcându-și loc pe scaunul Meu. Mă uit peste ziua aceasta, Mă uit peste cei mari care s-au adunat să tocmească scaunul Meu din cetatea Târgoviște. Mă uit și întru, că-Mi fac loc cu îngeri ajutători pe pământ. Amin, amin, amin.

O, ziua aceasta e cu ceață, și Eu cutremur pe România, că durerea Mea e mare când văd cu ce vrea omul să-și facă loc lângă Mine și pe scaunul Meu. Aș voi să intru cu pacea Mea între cei ce s-au adunat pentru scaunul acesta. Eu sunt Dumnezeu, și voiesc bine omului, și voiesc să-Mi mângâi turma, și să fac din ea turmă sfântă și s-o am a Mea la venirea Mea. Stau cu cartea deschisă și scriu în ea, că e zi cerească. Trâmbița Mea Verginica sună în cer și își culege ajutoare și lucrează în ziua aceasta, căci sfinții sunt ajutorul Meu cu darurile pe care le-au purtat pe pământ, cu râvna lor pentru Mine.

O, fiilor, dau să suflu duh de sărbătoare peste voi, dar azi e zi de veghe sfântă. Stați lângă Mine cu veghe, stați întru Mine veghind. Fiți același duh, căci Eu Mă uit peste ziua aceasta lucrând pentru împlinirea făgăduințelor Mele. Nu voiesc să lovesc pe cei ce-Mi stau împotriva, nu voiesc, că e zi de sărbătoare pentru lucrarea Mea. Sfinții Mei sunt toți în lucru pentru Mine. Stați și voi tot așa. Stați întru Mine veghind, fiilor. Stați cu cartea deschisă pentru Mine și pentru trâmbița Mea și pentru lucrarea Mea cu voi. Stați cu mânuțele ridicate și ajutați-Mă, că e zi de cutremur peste România și pentru biserica din ea. Eu însă voiesc să biruiesc cu pacea Mea, și Îmi pun cerul la lucru și dau să răzbat cu planul Meu ceresc împotriva celor ce fac planuri fără Domnul.

Eu, Domnul, Mă uit peste cei ce s-au adunat în lucrare de biserică pentru ca să facă sau nu voia Mea, iar pe voi vă întăresc întru lucrările Mele, căci fiecare își face lucrul lui: omul pe al lui, și Eu, Domnul, lucrul Meu. Voi lucra după cum va lucra omul și îl voi lăsa pe om să-și aleagă ce vrea, și să-și ia plata după cum lucrează, plată după faptă.

Vă învăluiesc în lucrare de taină ca într-un veșmânt, și Îmi scriu prin voi cartea venirii Mele. Vă port de grijă, că vremea este grea, și omul nu știe să se pună la adăpost, că e necredincios. Lucrarea Mea cu voi este ca un semn care stărnește împotriviri, fiindcă Eu sunt lucrarea aceasta, spre căderea și spre ridicarea multora, după cum scrie în Scripturi. Mă vestesc cu ea de pe acoperișuri înalte, dar vremea este grea, și omul e orbit de semeție și stă cu inima împietrită la glasul cuvântului Meu. Am venit cuvântând peste pământ, și voiesc să Mă măresc Eu în om, dar omul este mare și stă deasupra Mea și vremea este grea, și zic din nou: vai celui ce-și astupă ochii și urechile ca să nu vadă și să nu audă glasul Meu, care grăiește prin cartea aceasta! Vai celui ce-și depărtează mintea de la cuvântul Meu, care grăiește acolo unde este trimis!

Fiilor, fiilor, am stat cu cartea deschisă ca să Mă uit peste ziua aceasta, și acum zic: împlini-Mă-voi cu cuvintele Mele peste toți cei care lucrează după voia lor și nu după voia Mea. Amin. Iar voi, fiți cuminți sub scutul Meu cel ocrotitor până ce voi pune pe toți vrăjmașii Mei așternut sub pașii Mei, care merg cuvântând cuvânt împlinitor peste pământ. Amin. Duceți povara Mea până voi veni împlinitor împotriva celor ce Mă încurcă să vin biruitor. Eu sunt un Dumnezeu bun, dar vremea este rea, și omul nu Mă lasă să-l ridic de jos. Eu voiesc să biruiesc cu pacea Mea, dar omul nu Mă lasă. Îmi pun cerul în lucru, și omul Îmi stă împotriva. Voi însă duceți povara Mea până voi veni, până ne vom odihni de ea, fiilor.

O, ziua aceasta este zi cu ceață, și Eu cutremur pe România, că mare Mi-e durerea când văd pe om că-și face loc lângă Mine cu slava lui deșartă. Voi aduce dureri pentru necredință, căci plata necredinței vine, și Eu Mă voi izbăvi de așteptare și îi voi ridica apoi pe cei care gem și plâng pentru ticăloșiile celor ce iubesc măririle pământești împotriva măririlor cerești. Oastea Mea cerească se pregătește să-Mi împlinească tot cuvântul, că vremea este grea. Curând, curând voi fi gata cu împlinirea celui din urmă cuvânt. Curând, curând voi cuvânta și voi împlini, și mulți se vor sfârâma pentru necredință, după cum am grăit.

Fiilor, fiți mereu atenți la gura Mea, care grăiește peste voi, că vă voi învăța mereu, ca să lucrați după cum Eu vă învăț, că vremea este grea. Fiți cuminți sub scutul Meu ocrotitor și așteptați izbăvirea, că ea vine, și se vede venind, și Eu vin venind. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 1999

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Vine Domnul în cuvânt și face judecată peste cei netemători de Dumnezeu, iar sfinții Îl întreabă: „Doamne, până când?”.

Vin la voi cu sfinții, fiilor din grădina Mea. Ei sunt Ierusalimul cel de sus, rădăcina bisericii Mele, rădăcină care odrăsește sfinți. Amin. Se bucură sfinții că am unde să-Mi plec capul pe pământ. Mi-am făcut loc la voi, ca să am unde veni cu sfinții, dar cine mai este pe pământ ca să creadă în Scriptura aceea care proorocește și spune: *«Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!»* ca să facă judecată împotriva celor necredincioși și să-i mustre pentru fărădelegile lor și pentru înfruntarea pe care ei, netemători de Dumnezeu, au rostit-o împotriva lui Dumnezeu prin cuvinte trufașe, căci sunt purtați de poște și sunt fățarnici, dând cinste lui Dumnezeu pentru câștigul lor trufaș, oameni firești, care nu au Duhul Meu. Eu însă vin cu sfinții și Îmi lucrez lucrarea venirii Mele și împlinesc Scripturile venirii Mele cu sfinții. Amin, amin, amin.

Vin să vă zidesc mereu și să vă îndemn mereu să vă zidiți pe voi înșivă în credința voastră, rugându-vă Mie mereu în Duhul Sfânt și păzindu-vă în dragostea de Dumnezeu, așteptând mila Mea și viața cea veșnică, fiilor. Vin să lucrez cu voi, că Mi-e milă de om și voiesc să-l smulg din foc, dar omul nu Mă lasă și n-are cine-l trezi pe om la trezie și la credință și la așteptarea Mea.

«Vine Domnul!», așa zice Scriptura, dar cei ce-și zic biserică a Mea, numai de venirea Mea nu le arde lor, numai de Mine nu le arde inima din ei. S-au așezat mai mari peste turma Mea oameni trufași, care nu au Duhul, și cei mulți se pleacă lor, și nimeni nu se mai scoală ca să stea înaintea Mea la venirea Mea. *«Vine Domnul!»*, așa zice Scriptura venirii Mele, și Eu vin, și Mă vestesc că vin, ca să Mă spăl de sângele celor netemători de Dumnezeu, care nu Mă așteaptă să vin, căci scris este: *«Vine Domnul întru zeci de mii de sfinți ai Săi ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor întru care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de înfruntare pe care ei, păcătoși și netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui»*.

Acum, copilași din grădina Mea, să lucrăm sărbătoare de cuvânt, căci cuvântul Meu s-a făcut sărbătoare cerească peste voi, sărbătoare pentru sfinți în cer și pe pământ. Cuvântul Meu cel de peste voi este cuvânt nou, este zidit acum, și se bucură sfinții de venirea Mea la voi, și ascultă cuvântul Meu cel de peste voi, și așteptarea lor a ajuns la sfârșitul ei. Sfinții Mei au trudit pe pământ pentru Ierusalimul cel de sus, și Eu cobor cu ei din cer în lucrare de nou Ierusalim pe pământ, căci aceasta este plata sfinților Mei, care M-au întrebat mereu: *«Doamne, până când?»*. Iată, până acum, le răspund. Iată, noi le fac pe toate, așa le răspund. Dar omul este împietrit, și Eu lucrez greu, și voi lucrați greu, sfinți ai Mei, căci omul nu vă mai cheamă ca să lucrați prin viața omului sfânt, prin credința omului credincios, dar Eu rostesc cuvânt nou și zic: iată, noi le fac pe toate, căci așa este scris în Scripturi despre Domnul, Care șade pe tron și grăiește lucrarea Noului Ierusalim, zicând: *«Iată, noi le fac pe toate»*. Amin.

Înnoiți-vă mereu în dragostea Duhului Sfânt, copii ai cuvântului Meu, căci Eu grăbesc înnoirea facerii, și cu voi Mă ajut, fiindcă n-am găsit credință pe pământ acum, la venirea Mea. Am pus însă credință în voi, și am pecetluit-o ca să

pot veni prin credința voastră, ca să Mă primiți când vin la voi, căci vin pentru toată făptura când vin la voi, și sunt *«piatră de încercare și stâncă de poticnire pentru cei mulți, și sunt spre ridicarea și spre căderea multora»*, după cum este scris despre Mine în Scripturi. Fiți cu inima mare pentru venirea Mea, căci voiesc să ardă în voi râvna Mea, voiesc să ard Eu în voi cu râvna venirii Mele, căci Eu vă ocrotesc rostind cu cuvântul ocrotire peste voi. Poruncesc puterilor cerești să vă ocrotească, iar voi ocrotiți-Mi calea ca să pot veni venind. Întăriți-Mi venirea, că pentru aceasta v-am tocmnit. Curând, curând voi, cei slabi și fără nume, veți fi cununa Mea în mâna Mea, și Mă voi arăta cu voi lângă Mine înaintea celor ce nu cred acum că lucrarea Mea cu voi este venirea Mea, este cartea venirii Mele, cartea prin care judec făptura. Curând, curând *«se vor bate în piept toate semințiile pământului și vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă de sfinți și de îngeri»*, precum este scris în Scripturile venirii Mele. Și iată, Eu trimit pe îngerii Mei cu glas răsunător de trâmbiță, ca să se audă de la marginile cerurilor până la celelalte margini vestea venirii Fiului lui Dumnezeu cu sfinții. Amin. Cerul și pământul vor trece, și cuvintele Scripturilor Mele se împlinesc, și voi veni ca în vremea lui Noe, precum am zis Eu prin Scripturi, și nu va înțelege nimeni până ce Eu voi veni. Iată, strig ca în vremea lui Noe, și oamenii își văd de ale lor, și de ale Mele nu se mai îngrijește nimeni până ce voi veni. Voi însă stați în lucrarea venirii Mele, și zidiți-vă mereu pe voi înșivă în credința voastră sfântă pentru venirea Mea, și vestiți-Mi venirea, vestiți în lung și în lat că vine Domnul venind și Se vestește prin îngeri.

Voiesc, fiilor din grădină, să-l mângâi pe cel ce M-a vestit cu piatra de la voi în mijlocul bisericii. Am pe creștetul lui unger mare, unger nouă, rostită prin lucrarea cuvântului Meu de azi, lucrare nouă, căci așa am zis prin Scripturi: *«Noi le fac pe toate»*. El, ca un înger trimis de Mine, M-a vestit că vin, iar Eu Mi-am făcut lucrarea Mea, și am ieșit cu voi, și sunt *«piatră de încercare și stâncă de poticnire pentru mulți»*, precum este scris în Scripturi despre Mine. El a fost apoi defăimat de toți cei din biserică, și așa este și azi, dar Eu l-am pregătit pe el pentru slava Mea, și îl voi aduce lângă lucrarea Mea curând, curând. El de mila Mea și de iubirea multora a stat și a răbdat, doar, doar vor veni spre credință cei mulți, dar n-au venit, și își văd de ale lor, și numai de împlinirea Scripturilor Mele nu le arde lor. Curând, curând voi trimite pe îngerul Meu și îl va ridica pe el pentru slava Mea cu el, și Îmi va ridica el turma sfântă, și toți cei curați cu inima se vor da de partea Mea, dar Eu sunt Cel ce voi cerceta, căci scris este: *«Nimic pângărit și nimeni care este dedat cu spurcăciunea și cu minciuna nu va fi în turma Mea, ci numai cei scriși în cartea Mea, Cartea Vieții Mielului»*.

Voi zgudui din temelii casa care poartă pe ea scris numele Meu, și voi întreba pe toți străjerii ei de rodul lor cel pentru Mine, căci ei s-au păstorit pe ei înșiși și au stat cu cruzime și cu slavă omenească peste mulțimile cele flămânde de viață și de mângâiere. Dar iată, Eu sunt Păstorul Cel ce poartă de grijă pentru viața oilor, și le pășunesc cu cuvântul vieții, cu cuvântul învierii, iar păstorii care au intrat sub acoperământul casei Mele Îmi închid ușa și Îmi iau casa, dar și Eu le voi lua turma, că e turma Mea, și le voi cere socoteală de viața oilor Mele. Amin.

«Vine Domnul!», așa scrie în Scripturile venirii Mele, dar toți Mi-au înfundat calea ca să nu vin. Voi însă neteziți-Mi calea venirii, fii ai cuvântului Meu, că Eu în toată

vremea Mi-am lucrat lucrarea Mea cu cei neluați în seamă, și am făcut de ocară pe cei tari prin cei slabi în care Eu încâpeam prin umilința lor. Un picuț, și cei tari vor fi rușinați de venirea Mea peste ei, căci voi veni să le cer rodul lucrului lor, le voi cere răspuns pentru casa Mea și Îmi voi face loc, căci sunt Cel Atotputernic.

Iată, în cetatea Târgoviște și-a făcut loc păstor viclean, bătându-se pentru scaunul acesta, dar Eu, Domnul, am zis că al Meu este scaunul acesta, și nimeni n-a crezut ce am spus. Eu însă sunt credincios cuvintelor Mele și le împlinesc, și zic: al Meu este scaunul acesta! Amin, amin, amin.

Voi, fiilor, stați sub lumina cuvântului Meu, căci Eu vă sunt Păstor, iar dacă acest păstor viclean dă să caute spre voi cu vicleșug, să-i spuneți că Eu, Domnul, nu-l primesc pe el, că Eu, Domnul, nu-l cunosc pe el, că lucrează nelegiuire, căci în Scripturi așa scrie: «*Depărtați-vă de la Mine, voi, cei ce lucrați fărădelegea, că nu vă cunosc pe voi!*». Acest păstor este fur, și iubește mărirea deșartă, și pe Mine Mă micșorează, și stă cu cruzime pe scaun de biserică. Voi însă stați sub scutul Meu până voi mătura și voi scutura în casa Mea, ca să-Mi fac loc cu slava Mea, căci casa Mea este turma de oi, nu zidul de piatră în care se ascunde omul care se vrea mare în numele Meu peste mulțimi. Casa Mea este a Mea, nu a omului, iar păstorii cei vicleni își caută mărirea lor, nu pe a Mea, căci Eu Mă măresc în om atunci când omul trăiește în voiele Mele împlinind sfințenia Mea în el prin umilința duhului și prin răstignirea trupului pentru Mine.

Voi, fiilor din grădină, lucrați după cum Eu vă învăț, că vremea este grea. Și voi lucra să-l mângâi și pe cel ce M-a vestit peste biserică cu piatra aceasta în mijlocul bisericii, darul Meu peste cei credincioși și umiliți și dornici de Duhul Sfânt, Care suflă pentru învierea făpturii. Îl voi mângâia curând, curând, fiilor. Îl voi da putere să se ridice și să sune peste oi cu glas răsunător de trâmbiță, și să se adune cei buni și să se facă sfinți și să fie oile Mele. Și mulți din cei ce dorm vor învia și se vor ridica pentru slava venirii Mele, căci pământul se va face nou și va purta pe el turmă sfântă, turma Mea, oile Mele pășunând cuvântul Meu în lucrare de veac nou, viață de nou Ierusalim pe pământ sfânt, căci am zis: al Meu este scaunul din cetatea aceasta și stau pe el și cuvintez și păstoresc cu cuvântul. Amin.

Mă voi face cuvânt cu putere peste voi, și îl voi împărți în lung și în lat, și Mă voi arăta biruitor peste mulți, căci voi grăi, și mulți vor pricepe locașul Meu de la voi și salvarea pentru cei ce vor crede că vin. Și voi face cu cuvântul judecată împotriva tuturor, ca să mustru pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor întru care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de înfumurare pe care ei le-au rostit împotriva Mea, împotriva cuvântului Meu, care este peste voi, chemând omul de la moarte la viață.

Sfinții Mei vin cu Mine în coborârea Mea la voi. Ei sunt Ierusalimul cel de sus, rădăcina bisericii Mele, rădăcină care odrăsleşte sfinți pe pământ, rod a cărui rădăcină este în cer. Amin. Mi-am făcut locaș la voi, ca să am unde veni cu sfinții, dar cine mai crede pe pământ în Scriptura care spune că Eu, Domnul, vin cu sfinții? Ierarhul Nicolae, sfântul cerului Meu, aduce vouă urare arhierescă, binecuvântându-vă pentru lucrarea Mea cu voi și sărbătorind cu voi sărbătoare arhierescă peste grădina Mea cu voi. El se roagă Mie pentru voi, cei micuți, că voi duceți povara Mea în vreme grea, vremea necredinței dinaintea venirii Mele cu sfinții. Toți sfinții stau înaintea Mea rugându-Mă pentru voi și pentru cer nou și

pământ nou, Ierusalimul cel de sus întru lucrare de nou Ierusalim pe pământ, după Scriptura care zice: «*Noi le fac pe toate*». Amin.

Iar voi, copiii ai venirii Mele, zidiți-vă pe voi înșivă întru credința voastră sfântă, cea pentru vremea Mea, rugându-vă Mie în Duhul Sfânt și păzindu-vă în dragostea Mea, așteptând mila Mea spre viața cea veșnică, căci Eu cu bucurie mare v-am așezat neprihăniți înaintea Mea, spre lauda venirii Mele. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 1999

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Pilda ciocănitorei. Bate Domnul la uși cu cuvântul Său. Sfinții stau pe scaune de judecată. Cei ce se fac preoți nu sunt ca sfântul Spiridon. Cuvântul Domnului este judecătorul lumii.

Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul. Amin, amin, amin. Mă vestesc la porți. Mă vestesc venind și întru cuvânt pe porți. Amin.

Eu sunt, fiilor. Eu trag cu cei mici, cu cei săraci și sărmani în ochii lumii, că Mie nu-Mi trebuie om mare ca să vin. Eu vin pentru cei ce iau aminte la venirea Mea. Amin. Nu vin singur când vin. Vin cu sfinții Mei, vin cu cei ce M-au purtat pe pământ ca și voi, făcându-și loc lângă Mine în cer cu fapta cuvântului Meu în ei. Ei au fost mari la cuvânt și la faptă, că am făcut din ei ajutorul Meu pe pământ împotriva celor semeți și nepăsători și necredincioși. Așa fac și cu voi, cei ce sunteți astăzi ai Mei pe pământ. V-am făcut faptă din cuvântul Meu și stau cu ea în fața celor semeți cu duhul lor și le rușinez statura. Grăiesc la voi și strig peste ei și le spun: Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul.

Toate cuvintele Mele sunt bătăile Mele la uși, dar ușile sunt ale oamenilor, și ei nu-Mi deschid ca să-i curăț de boală și de primejdii, căci mărirea de sine și nepăsarea de Dumnezeu sunt boală grea peste om, și omul a prins coajă groasă peste mintea lui, de nu mai știe unde merge și unde ajunge apoi, dar Eu bat și iar bat ca să Mi se deschidă, și fac cum face pasărea care curăță pomul de bolile lui. Ea bate cu ciocul în coaja copacului, în buba copacului, bate și zice: „*Cioc, cioc, cioc!*“, și iar „*Cioc!*“, și îi face bine copacului, și îi sparge coaja, și scoate de sub ea omizile și cariile și pe toți dușmanii care s-au ascuns în pom ca să sugă din viața lui. Bate pasărea cu ciocul în coaja pomului, bate și zice: „*Cioc, cioc, cioc!*“; bate și lucrează curățind pomul de dușmani. Așa și Eu, bat și iar bat ca să Mi se deschidă, și am făcut din voi faptă din cuvântul Meu, și stau cu ea în fața celor semeți în duhul lor.

Stau între voi mereu cuvânt, fiilor, ca să vă feresc de amăgirea de pe pământ, căci tot omul de pe pământ zice că este, și că este mare, deși nu este nimic, și se amăgește pe sine însuși. O, nu vă amăgiți, le zic tuturor, căci Scriptura grăiește așa: «*Dumnezeu nu Se lasă păcălit. Ceea ce va semăna omul, aceea va și secera. Cel ce seamănă în carnea sa, din carnea sa va secera putreziciune, iar cel ce seamănă în Duhul, din Duhul secera-va viață veșnică*». Amin. Stau între voi cuvânt, fiilor, ca să audă cei semeți grăirea Mea cu voi și să se rușineze de faptele lor cele lucrate fără Dumnezeu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă așez pe voi înaintea celor semeți în duhul lor și le spun că Eu întru voi binevoiesc și vă pregătesc pentru Mine până la venirea Mea, făcând din voi cale a venirii Mele, drum pentru Dumnezeu între cer și pământ. Prin voi le binevestesc tuturor venirea Mea, tuturor celor ce-și dau semn unul altuia mirându-se și întrebându-se

de voi. Dar ei vor da seamă înaintea Celui ce vine gata să judece viii și morții, căci zice Scriptura: «Spre aceasta s-a binevestit și morților, ca să fie judecați la fel cu oamenii care sunt în trup, dar să aibă după Dumnezeu viață cu duhul».

O, fiilor, e vremea să înceapă judecata, și iată, începe cu casa Mea, cu cei ce stau în numele Meu peste mulțimi, cu cei ce nu ascultă de Evanghelia Mea cea de atunci și cea de azi. Scris este: «Dacă au primit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor primi». Dar cine nu primește cuvântul Meu de azi, nici pe cel de atunci pe care l-am rostit nu l-au primit și nu l-au pus peste ei. O, dacă dreptul abia se mântuiește, ce va fi cu cel necredincios și păcătos? Evanghelia Mea este nelucrată de cei ce stau cu ea în mână peste mulțimi, și nu mai știe omul unde este Dumnezeu. Dar Eu nu Mă las defăimat, și cuvintez cuvânt din cer peste tot omul, și voiesc să-l scap pe om de amăgire, căci duhul lumii s-a făcut stăpân peste tot și s-a făcut coajă groasă peste mintea și peste vederea omului, și omul nu mai vrea să se facă mic, copil la minte și la inimă, să se curețe de mărirea deșartă și să vină la viață.

Duhul lumii este vrăjmășie între Mine și om, și Eu vin și ciocăn la ușa omului ca să-i spun de Mine, și să-i spun apoi că vin iarși de la Tatăl ca să judec pe vii și pe morți, și fiecare își va purta sarcina sa.

«Vine Domnul!», așa zice Scriptura; vine cu sfinții ca să facă judecată peste necredincioși, căci sfinții au fost cei credincioși, și au plată de la Mine, scaune de judecată lângă Mine, ca să judec cu ei pe cei ce n-au crezut și nu cred. Cei ce cred sunt cei ce se răstignesc față de lume, și lumea este răstignită față de ei, dar așa minuni nu se mai săvârșesc de nimeni, și iată, Eu vin, și nimeni nu mai stă înaintea Mea curat de lume, răstignit față de lume. Am grăit la voi și am zis că lumea este judecată prin răstignirea Mea pe cruce. Tot omul care nu s-a răstignit pe sine pentru Mine după ce Eu M-am așezat pe cruce pentru viața omului, tot omul care n-a murit și n-a înviat prin Mine, a fost judecat prin răstignirea Mea pe cruce, acum două mii de ani. Cel ce-și urăște viața sa, acela o va câștiga, căci cine și-o iubește, își face voia sa, și pierde viața, că e mare lucru să știe omul taina vieții, ca să caute în ea și să nu piară omul. Dar Eu v-am tras pe voi lângă Mine, ca să vă povățuiesc din cer întru taina vieții. Fiți, dar, cu mintea întregă, fiilor, și «privegheați în rugăciuni, căci sfârșitul tuturor s-a apropiat», după cum grăiește Scriptura. Stăruți în dragostea Mea dintre voi, stăruți cu stăruință, că ea vă arată pe voi înaintea îngerilor că sunteți pe placul Meu. Oamenii nu iubesc placul Meu și nu se uită prea mult la cei ce trăiesc după voia Mea, dar îngerii se bucură, fiilor, și se strâng lucrând pe lângă cei ce stăruiesc în dragostea Mea dintre ei, căci această dragoste rabdă spre iubire și se jertfește pentru frați. Eu așa am spus prin Scripturi: «Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul precum v-am iubit Eu, căci mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca viața lui să și-o pună pentru prietenii săi». Dar duhul lumii este vrăjmășie între om și Dumnezeu, și Eu ciocăn la ușa omului și lucrez cuvânt dătător de viață peste om, lucrez de pe scaunul slavei Mele, căci scaunul Meu este din duh și din cuvânt lucrat, nu din piatră, nu din lemn, nu din oameni, nu din ziduri. De aceea am zis: al Meu este scaunul din cetatea aceasta, și stau pe el și cuvintez din cer cuvântul vieții veșnice. Amin. Viața cea veșnică este să îplinească omul poruncile Mele și să fie sfânt, căci scaunul Meu este omul sfânt, omul în care Eu Mă văd stăpânind peste el, așa cum am lucrat Eu în ierarhul Meu Spiridon, făcându-Mi în el scaun și lucrând de pe el peste mulți prin semne și minuni doveditoare în cuvânt și în faptă.

Păstorii turmei Mele sunt aceia care cercetează turma cu voie bună, nu cu silnicie: «Cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci cu osârdie, nu ca stăpâni ai turmei, ci pildă făcându-se turmei», după cum învață Scriptura. Aceasta înseamnă lucrare de preot al lui Hristos, iar altfel nu se poate cu Mine, dar iată, mulți se duc să ia această slujbă, mulți se bucură că o au, dar e taină mare această slujire, și preotul n-o pătrunde cu viața sa, și nu-Mi este Mie scaun preotul așa cum Mi-a fost ierarhul Meu Spiridon, cel serbat în cer și pe pământ în ziua aceasta. El era cu cei sârmani. El fugea de semeția cea din om. El sărăcea pe bogați și hrănea cu adunătura bogăților pe cei sârmani, căci așa este scaunul Meu în omul care Mă slujește pe Mine pentru om. El trăgea cu cei de jos și era mare în cuvânt și în faptă, arătând că avuția este șarpe care mușcă, și se duce apoi. El prin puterea Mea din el a făcut din șarpe aur, ca să ajute pe cei săraci, iar apoi a arătat deșertăciunea aurului făcându-l din nou șarpe.

O, viața unui preot este taină înfricoșătoare pentru înger și pentru diavoli, căci preotul trebuie să fie sfânt în toată vremea lui de preot, și mare în cuvânt și în faptă, iar fapta lui trebuie să îplinească poruncile Mele, poruncile vieții veșnice. Cel ce este preot și nu lucrează așa, acela se face învățător spre osânda lui, căci scris este în Scripturi: «Învățătorii mai multă osândă vor lua». Acum însă se fac mulți învățători și se așează peste oameni și nu se fac pildă oamenilor, dar câștig caută. Mă doare cu durere mare, și voi începe cu judecata de la învățătorii turmei Mele, căci scris este: «Vremea este să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu». Amin.

Iar voi, cei ce puneți cuvântul Meu peste voi, nu vă întristați că sunteți ocărăți pentru numele Meu, ci bucurați-vă, căci duhul mării și al lui Dumnezeu se odihnește asupra voastră. Creștinii să nu se rușineze dacă suferă pentru acest nume, ci să preamărească pe Dumnezeu pentru numele acesta. Așa este scris în Scripturi: «Cel ce nu suferă pentru că e creștin, acela este lume, chiar dacă își zice creștin».

Eu dacă n-am scaun în creștin, dacă nu lucrez din el peste om, acela este altceva decât creștin, căci duhul lumii este vrăjmășie între om și Dumnezeu, și Eu ciocăn la ușa omului și lucrez de pe scaunul slavei Mele, și scaunul Meu este din duh și din cuvânt lucrat. Cei ce stau pe scaun de biserică peste mulțimi și își fac voia lor și nu pe a Mea înaintea oamenilor, cei ce-și caută mărirea lor pe scaun de biserică, aceia nu sunt de la Mine, și sunt de la oameni. Duhul Sfânt lucrează altă lucrare, nu lucrarea omului. El nu face placul omului care nu merită să stea lângă Mine, iar Eu am zis: al Meu este scaunul din această cetate, Târgoviște, și stau pe el și cuvintez bătând la ușa inimii omului, ca să-l chem de la moarte la viață, căci din nou grăiesc și spun: duhul lumii este vrăjmaș între Mine și omul care iubește duhul acesta. Apostolul a grăit peste biserică și a zis: «Nu vă faceți, fraților, învățători, nu vă faceți mulți, căci noi, învățătorii, mai multă osândă vom lua». Dar cine aude această Scriptură ca să fie învățător sfânt cu viața și să nu fie osândit de înseși cuvintele vieții? Am grăit și Eu prin Scripturi și am zis: «După faptele lor să nu faceți, căci ei zic, și nu fac și ei ce zic».

Iată, stau pe scaunul mării și judec pe cei ce se mint pe ei înșiși mereu învățând pe alții, dar nu și pe ei. Scaunul Meu este duh și cuvânt și faptă. Amin. Stau între voi mereu cuvânt, stau Evanghelie între voi, fiilor puși de Mine deoparte pentru slava Mea. Stau cu voi cuvânt, ca să vă feresc de amăgirile de pe pământ. «Celui ce i se pare că este ceva, deși nu este nimic, se amăgește pe sine însuși», așa grăiește Scrip-

tura. Și mai zice așa: «*Cel ce seamănă în carnea sa, din carnea sa va secera putreziciune, iar cel ce seamănă în Duhul, din Duhul secera-va viață veșnică, și ceea ce va semăna omul, aceea va și secera*». Amin. Dați din calea Mea cu voi pe fariseii care vin să vă ispitească pentru calea Mea cu voi, căci fariseii sunt plămădiți din aluatul fățarniciei, și tot așa și lucrează. Vouă vă este dat de la Mine să ascultați de Mine și nu de oameni. Așa să le spuneți celor ce vă întreabă pe voi de lucrul Meu cu voi, căci așa le-au spus fariseilor uceniciei Mei, căroră li se cerea să nu mai grăiască cuvântul lui Dumnezeu în numele Meu. Le-au spus așa: «*Se cuvine să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni*». Mărturișiți despre venirea Mea tuturor, căci scris este: «*Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, și Eu voi mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu*». Mărturișiți calea Mea cu voi, căci cei drepti umblă pe ea, iar cei nelegiuți se poticnesc și cad, după cum Eu am grăit prin profeți. Amin.

Am coborât la voi cu duh de sărbătoare, fiilor. Cu sfinții M-am coborât la voi, căci ei au fost și sunt sărbătoarea Mea pe pământ și în cer. Sfinții sunt odihna Mea, căci Eu domnesc în ei. Nu vin singur când vin la voi; vin cu ei, că aceasta este plata lor: unde sunt Eu, să fie și ei. Eu trag cu cei mici în ochii lumii, că Mie nu-Mi trebuie om mare ca să vin. Stau mereu cuvânt între voi, că duhul amăgirii e domn mare peste oameni, iar Duhul Meu Cel Sfânt suspină pentru om. O, să nu vi se aplece de venirea Mea la voi, că nu găsesc pe nicăieri cale pentru venirea Mea. Măinile voastre să nu slăbească; duhul vostru să fie treaz, și lucrați-Mă în voi, ca să-Mi fiți Mie scaun de domnie peste cetatea Mea de scaun în care-Mi am Eu ieslea de la voi, fiilor.

Bat la porțile închise de păcate. Bat cu cuvântul Meu, care vine la voi și bate la ușa inimii omului. Ciocăn la uși, cum bate pasărea cu ciocul în coaja pomului, în buba pomului. Mărirea de sine e bubă grea, e coajă groasă peste mintea omului, iar Eu bat și iar bat, ca pasărea care zice: „*Cioc, cioc, cioc!*“, și iar „*Cioc!*“, să-i facă bine pomului, să-l curețe de dușmanii care sug din viața lui. Bat, și iar bat la ușa celor semeți, că vine judecata fapturii, și vine cerul cel nou și pământul cel nou pentru cei ce au păzit calea vieții. Se scutură cerul și pământul de venirea Mea la voi, căci cuvântul Meu de azi este judecătorul lumii. Fiți străjeri cu frică, și anunțați în lung și în lat că vine sabia Mea peste pământ, ca să iasă din el pământ nou și cer nou pentru sfinți. Cel ce nu ia aminte la cuvântul adevărului, acela este fiul minciunii, care are de tată pe diavolul. Și dacă aceasta nu este venirea Mea, atunci unde este ea? Aceasta este întrebarea Mea pentru cei ce nu vor să audă glasul Evangheliei Mele din zilele acestea. Îmi fac cunoscută prin biserică taina venirii Mele, precum scrie în Scripturi. O, și cât s-ar bucura cei ce dorm în scaunele lor, ca voi să nu fiți biserica Mea cea vie, biserică nebiruită de puterile iadului, care stăpânesc pe pământ prin omul minciunii veacului acesta! Dar voi, întăriți între voi lucrarea bisericii Mele, iar Eu stau cu biruința Mea peste voi, ca să fiți biruitori în numele Meu peste toți cei la care Eu vă trimit, căci am trimis prin voi, în lung și în lat, cuvântul Evangheliei Mele de azi, vestea venirii Mele cu sfinții pentru judecata fapturii. Amin. Stau între voi cuvânt, și să se audă în lung și în lat cuvântul Meu de strigare, care cheamă omul de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, ca să nu vin pe neștire când vin. Vin venind, și Eu nu vin pe neștire când vin, și Mă vestesc venind, și vin, că e vremea să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu, și toți învățătorii vor păli de rușine pentru lucrul lor. Vin venind, iar voi lăr-

giți-Mi calea venirii Mele, fiilor, că e scris să vin. Amin. Mărturișiți peste tot pământul venirea Mea, că am făcut din voi calea venirii Mele până la venirea Mea.

Eu sunt Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțitorul, iar Eu voi mărturisi pentru voi înaintea îngerilor Mei, căci aceasta este plata celor ce mărturisesc pentru Mine înaintea oamenilor. Eu vin venind, fiilor. Fiți treji și stați întru venirea Mea, că vremea e să vin și să-Mi curăț calea și să vin. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 1999

Duminica sfinților strămoși

Domnul merge cu fiii cuvântului spre mărturie, în ziua înscăunării arhierului Nifon pe scaunul Târgoviștei, și lasă cuvânt peste turma vopsită, adunată în ziua aceasta. Scaunul omului este de ceară și se topește, iar scaunul Domnului este din cuvânt, și dăinuiește.

Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină. Merg cu voi spre mărturie pentru ziua aceasta. Voi sunteți martorii Mei, și sunteți de preț în ochii Mei. Amin. Îmi scriu cu voi cartea din vremea aceasta. Scriu în ea ziua aceasta de mărturie împotriva graiului cel mândru din inima celor ce se adună azi să așeze pe scaunul cetății Mele de scaun om după inima lor. Merg cu voi, ca să Mă înfrunt cu semeția privirilor lor și a cuvintelor lor semețe. Ei zic: «*Prin puterea mâinilor noastre am făcut aceasta, și prin înțelepciunea noastră, căci suntem dibaci. Pentru aceasta Eu, Domnul, voi trimite semn peste oștirea lor voinică, și sub toată mărirea lor se va aprinde foc, ca un pârjol, și lumina voastră se va face foc, iar Eu, Domnul, flacăra care va arde și va topi spinii și tufele de mărăcini. Și pădurea se va împuțina, iar copacii din ea vor fi ușor numărați de cel mai mic dintre oameni*», precum scrie în profeți, căci Eu, Domnul, lucrez după cuvântul cel rostot din timp. Mergem, fiilor, semn de mărturie pentru cele ce se petrec în ziua aceasta în mijlocul cetății Mele de scaun. Această cetate este locul unde Eu, Domnul, Mă judec cu toți cei ce se scoală împotriva cuvântului Meu, împotriva lucrării Mele de nou Ierusalim peste pământ. Amin. Mergem semn de mărturie, semn din partea Mea, așa cum și ei, cei ce și-au pus om după inima lor în cetatea Mea de scaun, și-au trimis din partea lor grăitori și privitori și laudători, căci așa este lucrarea celor fără Dumnezeu. Mergeți din partea Mea, și stați martorii Mei, iar Eu voi fi cu voi, și voi lua aminte la cuvintele lor semețe și la privirile lor trufașe. Vom veni apoi la iesle, și Îmi voi întocmi până la ultimul cuvânt cartea Mea pentru ziua aceasta. Amin.

Acum pun peste voi lucrarea puterilor cerești, și vă dau cordon de îngeri și de sfinți cu voi, și rostesc binecuvântare pentru ieșirea și intrarea voastră. Îngerul Meu va lucra prin voi lucrarea mărturiei pentru ziua aceasta. Voi sunteți martorii Mei, și lumina voastră se va face foc, iar Eu, Domnul, flacăra care arde, după cum scrie în profeți despre lucrarea Mea cu Israel.

Îngerul Meu merge cu voi, fiilor de la iesle. Îngerul Meu vă acoperă pe voi și vă mărturisește pe voi martori ai Mei peste ziua aceasta. Amin, amin, amin.

*

Deschideți iarăși cartea Mea de azi, fiilor de la iesle, ca să-Mi întocmesc în ea toate cuvintele Mele pentru ziua aceasta. Am stat cu voi mărturie din partea Mea în mijlocul celor ce s-au adunat azi să așeze în cetatea

Mea de scaun om după planul lor, după inima lor; și l-au așezat. Îngerul Meu și-a făcut loc cu voi și v-a mărturisit, că Eu așa v-am spus: îngerul Meu merge cu voi și vă mărturisește pe voi martori ai Mei peste ziua aceasta. V-am trimis semn în mijlocul oștirii lor, ca să fiți martorii Mei împotriva mării lor pe care o așează sub numele Meu, dar Eu am zis: această cetate este locul unde Eu, Domnul, Mă judec cu toți cei ce se ridică împotriva cuvântului Meu, care vine pe pământ înaintea Mea, ca să facă judecată pentru orice faptă. Amin. Îngerul Meu a lucrat pentru Mine și a împlinit prin voi cuvântul Meu, căci am zis: merg cu voi ca să Mă înfrunt cu semeția privirilor lor truface și a cuvintelor lor semețe. Am stat martor prin voi împotriva graiului lor cel mândru și am împlinit prin voi lucrarea Mea de azi în mijlocul lor. Ochiul Meu a privit prin ochii voștri la cei ce s-au adunat, mari și mici, împotriva scaunului Meu. Dar scaunul Meu este duh și cuvânt, și nu-l poate omul semeț atinge ca să stea pe el și să nu se sfărâme.

Omul semeț a întins mereu mâna asupra scaunului Meu, și și-a făcut loc pe el osândindu-se pe sine, căci ca să fie învățător din partea Mea omul, el trebuie să facă ce am făcut Eu: trebuie să se răstignească, și să învieze, și așa să păstorească din partea Mea.

Fiilor, am privit cu ochiul Meu prin ochii voștri la cei truface care-și zic păstori ai turmei Mele. Am privit la turma lor vopsită și i-am rușinat pe ei înaintea îngerilor Mei, iar pe voi v-am mărturisit cetelor îngerești cu care v-am acoperit pe voi prin îngerul Meu. Am privit la ceata de păstori mari și mici, și la rodul lor. Toată turma lor este ca pădurea uscată. Și-au adus preoții pe femeile lor fardate și schimonosite după gustul lumii. Aceștia au pustiit via Mea, că omul se ia după cel din frunte, și cârmuitorii omului rătăcesc și răzlețesc de calea Mea pe cei supuși de ei, și iată, Eu încep judecata cu cei mari care au pustiit via Mea, căci prada luată de la cei sărmani se află în casele lor spre judecata lor. Preoții își împodobesc pe femeile lor cu banul săracului, și le scot în fața mulțimilor și Îmi fac de râs numele Meu înaintea oamenilor și a diavolilor, dar scris este în prooroci: *«Domnul va pleșuvi creștetul capului ficeilor Sionului și va dezveli goliciunea lor și va lua podoabele lor de pe ele, și în loc de veșminte de vâl și în loc de miresme, va fi putreziciune; și în loc de brăie, frânghie; și în loc de cosițe împletite, chelie; și în loc de veșminte scumpe, sac; și în loc de frumusețe, semne făcute cu fierul înroșit în foc, căci Eu încep judecata cu judecătorii pământului»*. Amin. Casa care are pe ea numele Meu a ajuns paragină, căci limba căpeteniilor și gândurile lor țintesc împotriva Mea, ca să înfrunte ochii slavei Mele. Dar este scris în prooroci: *«Înfățișarea lor truface mărturisește împotriva lor, căci ei se laudă cu păcatele lor, ca Sodoma, și nu se ascund, și își pricinuiesc loruși pieire. Poporul Meu este păstorit de cei fără minte, care au pustiit via Mea, iar Domnul începe judecata cu voievozii poporului Său, care au pustiit via Sa»*. Amin. Cuvântul Meu va cădea ca fulgerul peste cei truface și *«va tăia capul și coada, ramura de finic și trestia»*, după cum scrie în profeți. *«Bătrânii și căpeteniile sunt capul, iar proorocul care propovăduiește minciuna, este coada»*.

Eu, Domnul, ca un războinic Îmi ațâț râvna și strig cu putere, suspin și strig, ca să îndrept pe cei orbi pe drumurile pe care nu le cunosc, și pe poteci neștiute să-i povățuiesc și să fac înaintea lor întunericul în lumină, și povârnișurile în căi netede și să împlinesc făgăduințele Mele. Să dea înapoi cei ce-și pun nădejdea în puterea lor cea omenească. Iată, Eu strig: Surzilor, auziți! Orbilor, vedeți și priviți! Amin, amin, amin.

Ochiul Meu a privit prin ochii voștri la cei ce s-au adunat în ziua aceasta împotriva mării Mele. Și iată că le citesc din prooroci și le zic: *«Vai celor ce fac planuri fără Mine și legăminte care nu sunt din Duhul Meu, ca să grămădească păcate peste păcate, căci ei nu întreabă gura Mea»*. Acum, fiilor, scrieți acestea pe tablă și treceți-le în cartea Mea, ca să fie mărturie veșnică. Amin. Iar Eu voi semăna sămânța Mea și voi da peste ea ploaie și voi face pâine gustoasă și voi hrăni cu ea, căci Eu sunt Tatăl sărmanilor și al orfanilor, și fac din ei fii ai Mei, și le leg ranele și tămăduiesc vânătăile de pe trupul lor.

Scaunul Meu este duh și cuvânt, și păstoresc de pe el și semăn sămânța Mea și o ud la vreme și Îmi lucrez lucrarea Mea cea mântuitoare peste cei ce cred făgăduințelor venirii Mele, și zic: al Meu este scaunul din cetatea aceasta de scaun, și Eu păstoresc de pe el. Amin. Stau cuvânt în mijlocul cetății și păstoresc cu el și Îmi fac cale cu el și luminez cu lumina lui și rușinez cu el pe cei semeți și judec cu el pe cei ce-Mi răzlețesc turma, dar Eu o strig și o adun ca să audă glasul Meu.

Și iată ce mai scriu în cartea Mea din ziua aceasta: vai celor ce vă vorbesc pe voi de rău fără să vă știe pe voi, fără să vă vadă pe voi, iar nelegiuirea aceasta ațâță râvna mâniei Mele peste pământ. Fiilor, fiilor, cei mari în duhul lor se tem de voi și dau să vă facă nume rău, dar voi sunteți martorii Mei, și ei se tem de voi, se tem să vină să vă cunoască, se tem de adevărul că voi sunteți de la Mine, și ar voi să fiți minciună. Dar voi sunteți de la Mine, și prin voi Mă mărturisesc pe Mine Însuși venind întru dreptate, și toți se tem de dreptatea Mea, căci faptele lor sunt strâmbe înaintea feței Mele. Astăzi am ieșit cu voi înaintea lor, căci ei fug de voi. Ochiul Meu i-a privit pe ei prin ochii voștri, căci am zis vouă: merg cu voi ca să Mă înfrunt cu privirile lor semețe și cu semeția cuvintelor lor. Cei ce s-au așezat de la ei citire, de la om citire, pe scaune de judecată, aceștia se tem de voi, se tem să vină să vă cunoască, și dacă se tem, dau să vă facă nume rău, căci sunt fricoși. Cei lacomi sunt fricoși, fiilor. Cei hrăpăreți sunt fricoși. Cei ce nu fac voia Mea sunt fricoși și se ascund de Mine și nu se uită la lucrările Mele, căci sunt vinovați și se tem. Oamenii slavei deșarte se îmbracă în haina aceasta, căci sunt fricoși, dar haina slavei deșarte nu este haină, ci e haină haina Mea, haina cu care M-am îmbrăcat Eu. Pe pământ haina îl face pe om înaintea oamenilor, dar nu și înaintea Mea. Cel ce iubește haina, acela se iubește pe sine însuși și nu poate să se jertfească pentru cei orbi ca să-i călăuzească pe drum drept. Și zic: nu este păstor în afară de Mine, căci Eu Mi-am pus viața ca oile să aibă viață, și din belșug să aibă. Cel ce Mă mărturisește pe Mine, acela trebuie să fie ca Mine, iar altfel este mincinos, căci scris este: *«Învățătorii mai multă osândă vor lua»*, căci ei zic, și nu fac și ei ce zic. Iar voi sunteți martorii Mei, și lucrez cu voi și Mă uit cu ochiul Meu prin ochii voștri și Îmi scriu cartea judecății fapturii, și fiecare își va purta sarcina sa. Voi sunteți cei cuminți, cei frumoși în mijlocul fiilor oamenilor, și Eu Mă arăt cu voi, iar voi Mă arătați pe Mine în faptele, în cuvintele și în privirile voastre, căci sunteți martorii Mei, și lumina voastră este foc, iar Eu, Domnul, flacăra care arde și topește spini și tufe de mărăcini și toată deșertăciunea de pe pământ. Mă mărturisesc pe Mine Însuși prin voi, că Mie nu-Mi trebuie om mare ca să vin. Mă vestesc cu cuvântul Meu cel de peste voi, și zic: Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine și cârmuiește cu toiag de fier toate noroadele de pe pământ, și stau pe scaunul slavei cuvântului Meu, și păstoresc din mijlocul cetății Mele de scaun, căci al Meu este scaunul acesta, și aceasta înseamnă scaun,

scaun de biserică. Scaunul omului e din ceară, și ceara se topește ca și omul, iar scaunul Meu este din duh și din cuvânt, și el merge și păstorește de la margini la margini, și aceasta înseamnă scaun.

Fiilor de la iesle, voi sunteți scaunul Meu de domnie și calul pe care călăresc Eu de la o margine la alta ca să fac cer nou și pământ nou și să împlinesc Scriptura venirii Mele și înnoirea facerii. Scaunul Meu este omul sfânt. Templul Meu este omul sfânt în care Eu locuiesc cu Duhul Meu, iar ochiul Meu a privit în ziua aceasta prin ochii voștri la cei ce s-au adunat să se așeze pe scaunul Meu, la cei trufași care-și zic păstori ai turmei Mele, și am scris acestea în cartea Mea, ca să fie pentru mărturie. Amin, amin, amin.

13/26 decembrie 1999

Sărbătoarea sfântului prooroc Daniel

Antichrist își pregătește sfârșitul odată cu minciuna lui cu care dă să vină înaintea Domnului, dar Domnul îl va nimici cu suflarea gurii Sale.

Vin venind la voi, ca să fiu mereu cu voi. Vin, fiilor din grădină, că trebuie să vă strâng tot mai mult lângă cuvântul Meu și să vă acopăr cu el, ca să nu vedeți răul de pe pământ. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vin să vă fiu bucurie și liniște, căci sunt cu mare grijă pentru voi. Mă rotesc cu sfinții și cu îngerii deasupra ieslei Mele de la voi și vă port de grijă, și vă îndrept privirea spre Mine, și vă îndrept urechea spre Mine, ca să priviți și să auziți de sus, că pe pământ e sfârșitul lumii în fiecare clipă. Omul Mi-a pregătit venirea cu mânie, chiar dacă el spune altfel, chiar dacă el vrea altfel. Omul nelegiurii își pregătește peste tot ceasul cel de pe urmă, și el nu știe ce face. Vai omului fără Dumnezeu, că își va pierde mințile curând, curând, că Eu, Domnul, vin în urma lui, fiindcă el vine înaintea Mea ca furul care ar vrea să aibă slava Mea în locul Meu.

Fiilor de la iesle, fiți cumiți. Vă este de ajuns slava Mea și grădina Mea cu voi. Fiți cu liniște, că Eu, Domnul, am pus îngerul Meu lângă voi ca să vă îmbrace în taina Mea și să întărească peste voi pecetea Mea. Amin. Eu Mă îmbrac în haina urgiei și stau la pândă în calea omului înșelător, care dă acum să înșele pe tot omul. Am spus vouă din timp că antichrist, omul fărădelegii, vine înaintea Mea pentru cei ce nu fac voia Mea, dar am la voi cuvântul Meu, suflarea gurii Mele, care pârjolește pe cei fără de lege, căci scris este în Scripturi: «Se va arăta cel fără de lege pe care Domnul Iisus Hristos îl va ucide cu suflarea gurii Sale și îl va nimici cu strălucirea venirii Sale». Amin. Adunați-vă tot mai cu dor lângă gura Mea, care vă învață și vă mângâie, căci lepădarea de credință aduce după ea pe cel ce se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu. El, prin lucrarea lui satan, amăgește pe păcătoșii care n-au primit iubirea adevărului spre mântuirea lor.

Am venit la vreme și am rostit cuvânt împotriva lepădării de credință, dar n-a luat aminte nimeni, pentru că toți dau crezământ minciunii și toți cad sub osândă, iar vouă v-am spus răspicat să vă izbăviți de oamenii răi, căci credința nu este a tuturor. Iată, antichrist își pregătește sfârșitul odată cu minciuna sa, căci cine se ridică împotriva Mea, cade sub osândă. Pieirea lui este cuvântul Meu, suflarea gurii Mele. Osânda lui este venirea Mea cea cu strălucire. Plata nelegiurilor și a tuturor celor ce n-au primit iubirea adevărului spre mântuire, plata acestora este ivirea lui antichrist prin lucrarea lui satan, însoțită de semne și de minuni mincinoase. Am spus

că tot ce a făcut omul se va întoarce împotriva lui și fiecare își va purta sarcina sa. Mă doare pentru om, dar în zadar Mă doare, că el n-a vrut să știe de durerea Mea pentru el, și M-a îmbrăcat în haina mâniei. Am strigat să Mă audă omul, și Mă va auzi, căci omul s-a așezat împotriva Mea, și Mă va auzi când îi voi spune aceasta.

O, e mare zarvă pe pământ, e mare întuneric pe pământ, e mare zbucium, e mare furtună, și Eu cobor cu îngerul Meu și Mă înfrunt cu minciuna omului nelegiuit și îi stric făcăturile lui, căci toate sfârșitu-s-au! Voi însă luați din gura Mea, fiilor de la ieslea Mea, și puneți în gurițele voastre cuvânt de nădejde pentru cei ce M-au ales pe Mine ca și voi. Cuvânt de liniște împărțiți între voi, și la cei ce Mă au ca și voi, căci Eu, Domnul, spre cei ce se tem de Mine Îmi îndrept pașii și acoperământul, și lucrez prin credința lor așa cum am lucrat cu cei trei tineri în cuptorul de foc în vremea proorocului Meu Daniel. Eu, Domnul, am făgăduit izbăvire pentru cei ce se sfințesc pentru Mine, și lucrez prin ei venirea Mea și o dau celor sfinți ca să se bucure cu Mine întru toți vecii. Amin.

Rugați-vă cu rugăciune sfântă și nu vă temeți de ceea ce se tem oamenii. Aprindeți lumânări, fiilor, lumini sfinte, și binecuvântați numele Meu și rugați-Mă să fiu mereu cu voi, după cum și sunt. V-am învățat să nu vă temeți și să nu vă uitați pe fereastră, ca să nu vă temeți. Lumea se pregătește de minciună, dar voi pregătiți-vă pentru adevărul venirii Mele, ca să nimicesc cu strălucirea Mea pe potrivnicul Meu, care a înșelat toate neamurile pământului. Îmbrățișați-Mi cuvântul, că el este venirea Mea cea mântuitoare, iar cu cei nelegiuiți voi vorbi prin mânia Mea, căci așa Mi-a fost cuvântul. Stați în pacea Mea, stați în leagănul Meu cel sfânt. Vă legăn din cuvânt în cuvânt și vă mângâi, căci curând, curând nimeni pe pământ nu va mai avea nici o putere, decât cei mângâiați de cuvântul Meu din zilele acestea, suflarea gurii Mele peste cei ce Mă mângâie pe Mine în durerile venirii Mele. Duhul Meu Cel Sfânt stă pururea peste voi și vă mărturisește din partea Mea peste pământ, și veți fi căutați ca aurul cel de mare preț, și Eu vă voi învăța dreptatea Mea peste cei ce vor căuta calea. Mă așez cu pacea Mea peste voi și vă îndrept privirea și urechea spre Mine, ca să priviți și să auziți de sus, și nu la cele ce se petrec pe pământ ca rod al minciunii omenești. Toată omenirea dă să serbeze ziua anului nou în nelegiuiri, dar voi serbați-Mă pe Mine cu post și cu laude sfinte, cu pace și cu nădejde sfântă, cu iubire ca a Mea, și cu duh de credință întru venirea Mea. Amin.

Iată minciuna! Ea se întinde de la margini la margini ca să-și facă robi, dar ea va fi strivită cu suflarea gurii Mele cu care am grăit în zilele acestea pe calea Mea cu voi. Stați lângă gura Mea, care vă învață și vă mângâie, fiilor, căci cei mângâiați vor putea și vor fi și vor suge la pieptul slavei Mele. Luați din gura Mea și puneți în gurițele voastre cuvânt de mângâiere și de nădejde pentru poporul Meu și pentru cei ce caută cu slava cuvântului Meu spre zidirea lor întru Mine. Îmbrățați-vă zi după zi cu sfințenie, și dați din ea celor goi, ca să învețe dreptatea Mea.

Întăresc pecetea Mea peste voi. Amin. Întări-vă-voi pe voi cu suflarea gurii Mele, și cuvântul Meu fi-va hrana voastră și haina voastră și acoperământul vostru. Amin. Fiilor, fiilor, curând, curând va fi lumină pe pământ. Amin. Eu, Domnul, am grăit cuvântul acesta. Amin. Curând, curând cuvântul Meu cel ce este cu voi va lumina de la margini la margini și toate neamurile de pe pământ vor umbla întru lumina lui. Amin, amin, amin.

17/30 decembrie 1999